

سەنتەرى زەھاۋى بۇ لىكۆلىنەۋەى فېكرى
پەيمانگى جىھانى فېكرى ئىسلامى (۳۱)

كۆنگرمى بەرگىرى لە قورئان

توڭرىنەۋەكان — بەرگى سىيەم

❖ نەشئەت غەفور سەئىد

❖ د. موحەممەد جەمىل ئەلحەبال

❖ د. موحەممەد زەمكى بەرۋارى

❖ د. مۇستەفا عەلوانى

❖ د. كاۋە فەرمەج سەعدون

❖ د. كەرىم ئەحمەد

كۆنگرمى بەرگىرى لە قورئان — توڭرىنەۋەكان بەرگى سىيەم

خوڭىنەرى بەرگىرى، نەم كىتەپ، بەرگى سىيەم و كۆتاپى لە زنجىرە
سەن بەرگىيە، كە سەرجەمى توڭرىنەۋەكانى (كۆنگرمى بەرگىرى لە
قورئان پىرۇز) لە خۇدەگىر، كە سەنتەرى زەھاۋى بۇ لىكۆلىنەۋەى فېكرى،
بە ھاۋكارى پەيمانگى جىھانى فېكرى ئىسلامى، ۋەكو پەكەمىن
كۆنگرمى زانستى خۇي، لە رۆژانى 22-23/12/2011 زىنى، لە شارى
سەئەدى سەزى كەرد.

ۋەكو توڭرىنەۋەكانى بەشدار لە ھەر كۆنگرمەيەكى تە، بىرپار ۋە سەرجەم
توڭرىنەۋەكانى نەم كۆنگرمەيش لە دوو توڭى پەك بەرگى و لە ھاۋمەيەكى
دىارىكاراۋا چاپ و بۆلۈكۈنەۋە، بەلەم لە لايەك بە ھۆى زۆرى
توڭرىنەۋەكان، لە لايەكى تەرىش بەھۆى بەكوردىكەردى ئەرەمەيەكىيان،
ھەم ۋادەى بەچاگەياندىيان دواكەوت، ھەمەيش نەتوانرا سەرجەمەيان
لە دوو توڭى پەك بەرگى چاپ و بۆلۈكۈنەۋە.

سۇپاس بۇ خوا ۋا بەرگى سىيەم و كۆتاپىش بە چاپ گەيشت،
ھىۋادارىن نەم بەرگەش ۋەكو ھەردوۋ بەرگى پىشۋوۋى خۇي
پىشۋاۋى گەرمى لىكۈرەت و خەتەت زىاتر بە زانستەكانى قورئان
پىرۇز و رەۋاندەۋەى لە ۋەھمانە بەكات كە لەبارەى قورئانەۋە
دەۋرۋوڭىرەن. خواى گەۋرەش نەم زنجىرە كىتەپ بەكاتە ھەيە
رەزاھەندى خۇي.

كۆنگرمى بەرگىرى لە قورئان

توڭرىنەۋەكان — بەرگى سىيەم

كۆنگرەى بەرگىرى لى قورئان
تويۇنەۋەكان - بەرگى سىيەم

سەنئەتى زەھەۋى بۇ لىكۋىنەۋەى فېكرى
بەيمانگى جىھانىكى فېكرى ئىسلامىكى (۳۱)

كۈنگرەى بەرگىرى لە قورئان تويۇنەۋەكان - بەرگى سىيەم

ئامادەكردنى:

ھاۋىن عومەر

چاپى يەكەم

۲۰۱۵ ز

۱۴۳۶ ك

ماڤک له چاپمانک پارێزراوه

ناوی کتێب: کۆنگره‌ی به‌رگری له قورئان، توێژینه‌وه‌کان.

به‌رگی: سێیه‌م.

ئاماده‌کردنی: هاوژین عومه‌ر.

له‌ بلاوکراوه‌کانی: په‌یمانگای جیهانیی فیکری ئیسلامی و

سه‌نته‌ری زه‌هاوی بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی فیکری.. ژماره (٣١).

له‌ به‌پۆه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتێبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی (١٨٤٧)ی سالی (٢٠١٤)ی دراوه‌تی.

چاپی: یه‌که‌م – سلێمانی – ٢٠١٥.

چاپخانه: شقان.

تیراژ: (٥٠٠) دانه.

ئیمه‌یلی په‌یمانگا: iiitkurdistan@yahoo.com

ئاۋەزپۇك

- پېشەكى ۷
- بىچىنەكانى فېكىرى سىياسىي ئىسلامىي لە ۋەھىدا، د. موستەفا عەلوانى..... ۹
- دىيار دەى قورئانى.. ئىعجاز و پەيام، نەشئەت غەفوور ۱۵۷
- ئىعجازى زانستى لە قورئان و سوننەتدا و رەۋاندىنەۋەى چەند گومانىك،
- د. كاۋە فەرەج سەعدون ۲۰۹
- قورئان ياساى بوۋنەۋەرى و خەزنىەى زانستەكانە ئىسماعىل،
- د. موخەممەد جەمىل ئەلحەبال ۳۰۷
- ھەندىك لە نەپىنىيەكانى قورئان و پەخنىەى ناخەزانى ئىسلام،
- د. كەرىم ئەخمەد ۳۶۵
- پۇژھەلاتناسان و ھەلبەستراۋەكانىيان سەبارەت بە ئىسلام،
- د. موخەممەد زەكى مەلا حسىن بەروارى ۴۱۹
- پاگەيەندراۋى كۆتايى كۆنگرەى بەرگىرى لە قورئان ۴۷۱
- پاشكۆى وىتنەكان ۴۷۵

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

پیشه کی

خوینهری به پریز ئەم کتێبهی بهردهستت، بهرگی سییه م و کۆتایی ئەو زنجیرهیه، که سه رجه می توێژینه وهکانی (کۆنگرهی بهرگی له قورئانی پیرۆز) له خۆ دهگرن، که سهنته ری زه هاوی بۆ لیکۆلینه وهی فیکری، به هاوکاریی پهیمانگای جیهانیی فیکری ئیسلامی، وهکو یه کهمین کۆنگرهی زانستی خۆی، له پۆژانی (٢٦-٢٧/موحه پرهم/١٤٣٣ ی کۆچی) بهرامبه ر به (٢٢-٢٣/١٢/٢٠١١ ی زاینی)، له شاری سلێمانی سازی کرد.

هه رچه ند بپار بوو ته واوی ئەم توێژینه وانه له ماوه یه کی دیاریکراو و له یه ک بهرگدا چاپ و بلاو بکریته وه، پاشان له کۆنگره ی دوا ی خۆیدا بخریته بهر دیدهی خوینهرانی، به لām له لایه ک به هۆی زۆری توێژینه وهکان، له لایه کی تریش به هۆی به کوردیکردنی ژماره یه کیان، که به زمانی عه ره بی پیشکه شکرابوون، ناچار هه م واده ی به چاپگه یان دنیان دوا که وت، هه میش نه توانرا سه رجه میان له دوو توێی یه ک بهرگدا چاپ و بلاو بکریته وه.

سو پاس بۆ خوای گه وره وا بهرگی سییه م و کۆتاییش به چاپ گه یشت، هیوادارین ئەم بهرگه ش وهکو هه ردوو بهرگی پیشووی خۆی پیشوازیی گه رمی لیکریت و خزمه تی زیاتر به زانستهکانی قورئانی پیرۆز و په واندنه وهی ئەو گومانانه بکات که له باره ی قورئانه وه ده وروژینرین. خوای گه وره ش ئەم زنجیره کتێبه بکاته مایه ی په زامه ندیی خۆی.

هاوژین عومه ر

ل. لیژنه ی چاپ و بلاو کردنه وه

٢٠١٤/١١/١٤ ی زاینی

بنچينه كانى فيكرى سياسى ئىسلامى له (ودهى) دا **وهلا ميک بوئه و رۆژهه لا تناسانه د ژى ئىسلام** **سه نگه ريان گرتووه**

د. مصطفى جابر العلواني

أستاذ العلوم السياسية المساعد

المعهد العالي للتوجيه والإرشاد/ صنعاء

وه رگيراني: د. دانا على صالح

پیشہ کی

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا وشفيعنا نبينا محمد المبعوث رحمة للعالمين، وعلى آله وصحابه والتابعين ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم، وبارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم في العالمين إنك حميد مجيد. وبعد:

ئوہی من دہمہوئی لہم باسہدا و جہختی لہ سہر دہکہمہوہ دہربارہی
 پوڑھہ لاتناسی لہ یہکیک لہ پڑھہندہ سہرہکیہکانیہوہ، ئوہیہ کہ
 پوڑھہ لاتناسی پرسیکی پوڑناوایی تایبہت بہ خوینانہ، لہ تیروانینی لیکولہرانہوہ
 بہرامبہر بہ پوڑھہلات دہردہکہوئی، چ لہ پووی گرنگیہوہ بیٹ، یان توڑینہوہ،
 ئہمش ئوہ دہگہیہنیٹ کہ پوڑھہ لاتناسی بابہتیکی تایبہت بہ پوڑناوایہ بہ
 دیاریکراوی، ہرہوہا کاریگہر دہبی بہ کلتور و تیروانینی پوڑناو و بہ
 ہرژہوہندی و مہبہستہکانی، بہ ہرشتیکی تر کہ دہکہویتہ چوارچیوہی ئو
 کلتورہوہ. کلتوریک کہ لہ چوارچیوہی گہلالہبوون و پیکھاتنیدا ئو
 توڑینہوانہ نووسراون، بیگومان کاریگہریی ئو کلتورہیان لہسہرہ، ئینجا بہ
 باش یان بہ خراپ بیٹ. ہرہوہا ئہم توڑینہوانہش کاریان کردوہتہ سہر ئو
 کلتورہ، کہواتہ پوڑھہ لاتناسی بہرہمی ژینگہی پوڑناوایہ و ہر لہویشہوہ
 پڑنگریژی بۆکراوہ.

ہرہوہا توڑینہوہ ئورویپیہ پوڑھہ لاتیبہکانیش دہچنہ خانہی
 پوڑھہ لاتناسیہوہ^(۱)، چونکہ گرنگی بہ پوڑھہلات دہدن، ئہمش زیاتر ئو

(۱) د. مازن بن صلاح مطبقانی، الاستشراق، محاضرات ألقاها في قسم الاستشراق/ كلية الدعوة بالمدينة المنورة/ جامعة الإمام محمد بن سعود، ص ۳.

قەسەيە دەچەسپىنىت كە دەلى: "ئاتوانرى پۇژھەلاتناسى تەنھا لە بەدپەينانى چەند مەبەستىكى كۆلۇنئايلى پۇژئاوايىدا كورت بىكەينەو، يان كورتى بىكەينەو لە سەنگەر گرتن دژى شارستانىيەك يان ئايىنىك و دوژمنايەتيكرديان"، بەلكو ھەندىك لە توپژىنەوانە دەچنە خانەى ھەولدان بۆ بەدەستەينانى مەعريفەيەكى ورد دەربارەى پۇژھەلات، لە چوارچىوھى مەبەستگەلىكى زانستى و بەس، كە دەكرى لە خانەى (زانست لە پىناو زانست)دا بژمىردىن، ئەگەر چى ھەندى مەبەستى گوماناوى تىكەلىشى بووبىت بەھوى كەلەكەبوونى كلتورى پۇژئاوايىەو، كە ئەو بۆچوونە ھىچ ھاوبەشپىيەك نابىنىت لە نىوان خوى و ئىسلامدا، نە لە پابردوو و نە لە ئىستادا - مەبەست لە ئىستا ئەو كاتەيە كە ئەو توپژىنەوانەى تىادا نووسراو، ئەويش نزيكەى سى دەيە دەگرىتەو - نە لە داھاتوشدا كە ئەم كلتورى پىشپىينى ئەو دەكات لايەنى كەم مەملانى لە نىوان ئەو و ئىسلامدا بىتە ئاراو، ئەمە ئەگەر سەرنەكىشى بۆ ھىرش و لەناوبردن، ئەمەش بۆ بەرگىكردن و لە ترسى فراوانبوونى كيانى ئىسلام و پىگرتن لە مپووى فتوحاتى ئىسلامى بە بۆچوونى ئەوان.

ئاشكرايە كە پۇژھەلاتناسى گرنكى بە لىكۆلىنەوھى پۇژھەلات دەدات، بە جوگرافيا و ستراتىژى، بە شارستانى و تايىبەتمەندى كۆمەلگاكانى، بە ئايىن و زانست و ئەدەب و ھونەرى، ئەمەش واتە گرنگيدان بە زەوى و ئىنسان و پەيوەندىيەكان و ئەو پەيوەندىيانەى تايىبەتن بە مۇؤ و كۆمەلگاوه، بەمەش پۇژھەلاتناسى تەنھا لەسەر لىكۆلىنەوھى ئىسلام و مسولمانان نەوہستاو، بەلكو درىژبووہتەو بۆ شارستانىيەكانى پۇژھەلات بە گشتى: وەكو شارستانىيە ھىندى و چىنى كۆن و ھى تىرش، ئەمەش راستىيەكى گرنگمان بۆ پوونەكاتەو ئەويش ئەوہيە پالئەرى توپژىنەو پۇژھەلاتناسىيەكانى تەنھا برىتى نەبووہ لە سەنگەرگرتن و لە بۆسەدابوون بۆ ئىسلام و مسولمانان - ئەمەمان پىشترىش وت،

بەلّام ئەم راسىتىيە شاھىتەيدان نىيە بۇ بىبەرىكىردى پۇژھەلاتناسى لە دژايەتەكىردى ئىسلام و مەسۇلمانان، نەك ھەر ئەو، بەلكو بىبەرى ناكات لەو كە ھەولە داوہ بۇ بەدەھىنانى ئامانجەگەلىكى پۇژئاوا، ياخود ھاوکار بووہ بۇ زالكردى باكوورى زەوى بەسەر باشوورەدا، جياكردنەوہى سىپى پىست لەوانى تر، ھەرۋەھا بلىندراگرتنى مەسىحەت بەسەر ئايىنەكانى ترەوہ، ياخود شارستانى پۇژئاوا بەسەر باقىى شارستانىيەكانى جىھانەوہ، نەك ھەر ئەو، بەلكو جياكردنەوہى ژىنگە و ئاو و ھەواى خۇيان لە شوپىنانى تر، ئەگەر ئەمە نەبىت چى وا لە بىرمەندى پۇژئاوا دەكات خۇى تەرخان بكات بۇ لىكۆلىنەوہ لە پۇژھەلات، ئەگەر شارەزابوون نەبىت لەوہى پۇژئاوا و قوتابخانە و بىرمەندەكانى چۆن سوودمەند بن لە دەرياي بەھرەكانى پۇژھەلات؟ يان چۆن خۇيان لە زيانەكانى بپارىژن بەپىي قسەى ھەندىكىان.

تويژنەوہ پۇژھەلاتناسىيەكان وەكو ئەوہى ئاراستەيەكى فەكرى ديار و دەرکەوتوون - ژۆرىك گرنگيان پىداوہ وەكو دياردەيەكى پىخراو كە دامەزراوہ و كارىگەرى خۇى ھەيە - سنوورى سەرھەلەدان و دەستپىكردى دەگەرپىتەوہ بۇ پىش لە (دو سەدە) پابردو، بەلّام ئەو كەسەى خەرىكى پۇژھەلاتناسى بووہ و پىي و تراوہ (پۇژھەلاتناس) ئەم ناوہى لە سەردەمىكى نىكتەدا بەسەردا بپراوہ كە دەگەرپىتەوہ بۇ نىكەى (سى دەيە) لەمەوبەر^(۱)، بەلّام ئەمە ئەوہ پەتناكاتەوہ كە ھەولە لىكۆلىنەوہ و گرنگيدان بە پۇژھەلات ھەبوپىت پىش ئەم مېژووش، ھەر لەو كاتەوہى ئەو شارستانىيە شان بە شانى شارستانىيەكانى مۇقايەتى ھەبووہ، جا لە پۇژھەلات بوپىت يان لە پۇژئاوا، ھەرۋەھا بوونيان بە ھاوتەرىبى و پەيوەندىيان بەشەر و بە ئاشتى.

(۱) مطبقي، ھەمان سەرچاوە، ص ۲.

به مشيويه، بابه تير ده بيت ئه گهر وردتر و له سه رخوتر له رۆژه لاتناسی بدويين و ده توانين دووركه وینه وه له سووتاندنی تهر و وشك بهیه كه وه له و توپژینه وانه و ئاكامه كانیان، ههروه ها ده توانی چاره سه ری دهره نجام و ئاكامی ئه و دژایه تیکردنه ی هه ندیک له توپژینه وه كان بکریت به رامبه ر ئیسلام و مسولمانان به شیوازیکی زانستی که له و پیبازی یه کخواناسییه وه (منهج التوحید) سه رچاوه ده گریت که نیگا (الوحي) له خوی ده گریت، له چوارچیوه ی به رگریکردن له ئیسلامدا به وه ی که پیویسته به رگری لییکهین، هه ر به وشپوهیه ش ده توانی راستی ئیسلام بۆ خه لکانی تر پوون بکریته وه که پیویستییه کی بانگه واز و جیهانیتی ئیسلامه .

ناریشه ی توپژینه وه که :

ناریشه ی ئه م توپژینه وه یه له م چه ند خاله دا چر ده بیته وه :

یه که م: بوونی چه ند ئاسته نگیک، که ده بنه به ربه ست له به رده م ئیسلام و بانگه وازانی و بانگه وازه کهیدا، هه ر به مه شه وه ناوه ستیت، به لکو سه رده کیشی بۆ هیرشکردنیک به رنامه بۆ داریژراو بۆ سه ر ئیسلام و په یامه که ی و پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیت) و سه رچاوه کانی و ئوممه ت و زهوی و خاکه که شی، له چوارچیوه ی ده سترپژیکردنه سه ر ئیسلام و هه ولی شیواندنیدا، تا یه ک به یه کی پایه کانی هه لوه شیئن و شتی که نه مینی مسولمانان له سه ری کۆببنه وه ^(۳).

^(۳) یه کیک له وانه ی توپژینه وه رۆژه لاتناسییه کان به هه ولی رۆژئاوا داده نیت بۆ ملکه چکردنی مسولمانان و هه ولی لیدانیان، د. إبراهیم محمد الفیومی، الاستشراق فی میزان الفكر الإسلامی، القاهرة: ۱۴۱۴هـ - ۱۹۹۴م، سلسله قضايا إسلامية، تصدر عن المجلس الأعلى للشؤون الإسلامية بوزارة الأوقاف، ص ۱۰، ههروه ها ئه وه که تییدا له ئیدوارد سه عیده وه گواستویه ته وه.

دووه: بوونی گشتانندن له لایه ن زوړيک له و توپژینه وانه ی پرخنه له توپژینه وه پوځه لاتناسییه کان ده گرن، که ده یانخه نه خانه ی دوژمنایه تیکردنی ئیسلام و مسولمانان، یان لایه نی که م پیانوايه هیچ سوودیکیان نییه، به مهش زوړيک له و شتانه له ناو ده به ن که ده کری خزمه تی بانگه وازی ئیسلامی بکه ن، به تاییه تی بانگه وازکردنی کومه لگای پوژنواوي به نزیککردنه وه ی وینه ی ئیسلام و وه سفکردنی به لیکه وته کانی پوځه لاتناسی، یاخود به وروژاندنی فزوولیه تی مه عریفیانه و هاندانیان بۆ تیگه یشتن له ئیسلام و دوزینه وه ی راستیتی و پېبازده کی.

سیییه: بوونی دهنگویه کی فراوانی ئه م توپژینه وه پوځه لاتناسییه نه له ولاتانی ئیسلامی، به تاییه ت ئه و شوپنه ی زوړتر که وتوونه ته ژیر کاریگریی کلتور و دامه زراوه زانستییه کانی پوژنواو، به شیویه ک که ئه م توپژینه وانه بوونه ته پیکه پنه ریکی سهره کی کلتوری ئه و که سانه ی کاریگریی پوژنواوان له سهره.

نامانجه کانی توپژینه وه که:

یه که م: وهستان له سهر بنه ماکانی فیکری سیاسی ئیسلامی، که له توانایاندا هیه ستراتیژییه تیک بنیات بنین بۆ په تکردنه وه ی ئه و شتانه ی پوځه لاتناس و که سانی تر باسیان ده که ن، که نامانچ لییان شیواندنی ئیسلام و دروستکردنی گومانه، یان خراب تیگه یاندنی خه لکه، ئه مهش له سی ته وهردا ده بیټ:

۱- بهرگریکردن دژی ئه و هیرشانه ی ده کرینه سهر ئیسلام به بهرهنکاربوونه وایان.

۲- پانان و راسکردنی ئیسلام و سەرچاوه بێگه‌رده‌که‌ی به باسکردنی پاستیه‌کانی پێبازی یه‌کخواناسی.

۳- بنایاتنانی گوتاریکی بانگخوازیی ئیسلامی بۆ ئه‌وانی تر.

دووه‌م: جه‌ختکردنه‌وه له‌وه‌ی که ده‌توانی سوود له توێژینه‌وه پۆژه‌لاتناسیه‌کان وه‌ربگیر، به‌تایبه‌تی له دابینکردنی سەرچاوه کۆنه‌کانی که له‌پووری ئیسلامی، وه‌کو ده‌ستنووسه‌کان، وه‌رگی‌پراوه‌کان، توێژینه‌وه‌کان، ئه‌مانه پێگای زۆر ده‌که‌نه‌وه له‌به‌رده‌م توێژه‌ری مسوڵماندا.

سێیه‌م: جه‌ختکردنه‌وه له بوونی چه‌ند بنه‌مايه‌کی قورئانی که ده‌بنه بنچینه‌دانه‌ری مه‌نه‌ه‌جیک‌ی مه‌عریفی، به‌هۆیه‌وه ده‌توانی مامه‌له له‌گه‌ڵ هه‌موو پرسه‌کاندا بکړیت که گوتاری قورئانی له‌به‌رامبه‌ریاندا ده‌وه‌ستی، جا چ له‌سه‌ر ئاستی گشتی یاخود له‌سه‌ر ئاستی ورده‌کاریی باب‌ه‌ته‌کان بێت، به‌مه‌ش دوور ده‌که‌وینه‌وه له پشت‌گوێخستنی قورئان و سوننه‌ت به ده‌ستگرتن پێیانه‌وه و پامکردنی فیکرمان به هه‌ردووکیان.

گریمانه‌کانی توێژینه‌وه‌که:

یه‌که‌م: ئه‌و هێرشانه‌ی ده‌کړینه سهر ئیسلام و ئه‌و شیواندانه‌ی پووبه‌پووی سەرچاوه و پێیازه‌که‌ی ده‌بنه‌وه، له‌لایه‌ن پۆژه‌لاتناس و که‌سانی تره‌وه، ده‌کړی به‌ره‌نگاریان ببینه‌وه له‌سه‌ر چه‌ند بنه‌مايه‌کی فیکری سیاسی، که ئه‌وانیش یه‌که‌ده‌گره‌وه له خوێندنه‌وه‌ی سەرچاوه باوه‌رپێکراوه‌کانی ئیسلام، به‌تایبه‌تی نیگا به قورئان و سوننه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها خوێندنه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی ده‌رباره‌یان وتراوه، دواتر پێبازی ئیسلام بکه‌ین به پێوه‌ر بۆ هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌وه‌ی وتراوه له نیگاوه و چه‌سپاوه، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی ده‌وتری ده‌رباره‌ی ئیسلام له‌لایه‌ن نه‌یارانیه‌وه، له چوارچێوه‌ی ئه‌وه‌ی که گوتاری قورئان و

سوننەتى پىغەمبەر (درودى خاى لەسەر بىت) وتوويانە وەكو پىنماكار و دادوهر و پىكخەر.

دووه م: ئەوئى ئەو گریمانەيەى سەرەو بەهيز دەكات، زۆر و زەبەندەيى تويزىنەو پۆژەلاتناسيەكانە كە ھەموو كەسيك ناتوانى ئاگاداريان بىت، بەمەش دەبىت پشت بە كۆمەلەك بنەماى فيكرى بىستىن كە لەسەر نەگۆرەكانى وەحى دامەزرابن و بگونجىن بۆ پىوان و ھەلسەنگاندنى ئەوئى خویندراپىتەو ەيان نەخویندراپىتەو، لەو تويزىنەو و بەرھەمە پۆژەلاتناسيەكانە، بەو شىوئەيە ھەلسوكەوتيان لەگەلدا بكەين كە مەنھەجى ئىسلام ديارىي دەكات.

مىتۆدى تويزىنەو كە:

تويزەر لەم تويزىنەوئەيەدا ھەولیداو مامەلە لەگەل بابەتەكەدا بكات بۆ گەيشتن بە ئامانجەكانى لەسەر بنەماى مەنھەجى شىكرەنەو، بەتايبەتى ئەوئى پەيوەندىي بە گوتارى قورئان و سوننەتەوئەيە، ھەرەھا تويزەر ھەولیداو پشت بىستىت بە مەنھەجى خویندەو و ھەلئىنجانى ئەو پرسانەى بىرۆكەى سەرەككى بابەتى تويزىنەوئەكە ديارىي دەكەن.

تويزىنەو كەنى پىشت:

بابەتى پۆژەلاتناسى لەلایەن بىرمەندانەو گرنگى زۆرى پىدراو، بەتايبەتى بىرمەندانى ئىسلامى، كە دەيانەوئى بەرەنگارى ئەو تويزىنەو پۆژەلاتناسيەكانە و گومانەكانيان ببنەو كە ئاراستەى ئىسلام و مسولمانانيان كروو، دەتوانين بەم شىوئەيە پۆلئىنەيان بكەين:

يەكە م: تويزىنەوئەى پۆژەلاتناسان دەربارەى تويزەرەن لە بوارى پۆژەلاتناسيدا، وەكو ھەلسەنگاندنى ئەوئى نووسراو، پەخنە لىگرتنى و تا

چەند ھاوکاری دەولەمەندکردنی فیکری ئینسانى کردووه. دیاریکردنی مەنەجیان، یاخود ئەوێ لە سەنتەرەکانی پۆڤه لاتناسیدا نووسراوه و پەخنەى بابەتى لییان، لەو بوارەشدا توێژینەوێ پۆڤه لاتناسى ئەلمانى (گۆستاف بفان موللر) دەهینمەوێ بە ناوینشانى (ئىسلام لە فیکرى پۆڤه لاتناسیدا).

دووهم: توێژینەوێ ئەو پۆڤه لاتناسانەى دەربارەى حەقیقەتى مەنەجى ئىسلامە، نووسىنى ئەمانە دەبێت بە شایەتیدانێك لەوانەوێ بۆ ئىسلام كە پوونیان کردووهتەوێ بەشێكى زۆر لە توێژینەوێ پۆڤه لاتناسان لایەنگرى تىایە بۆ پۆڤه لاتا لەسەر حیسابى پۆڤه لاتا، هەرودها لایەنگرى نەصرانىەت و یەهوودىەت لەسەر حیسابى ئىسلام، نموونەى ئەمەش "ئىسلام لەچەند رێیانیکدا" هى پۆڤه لاتناس (لیوولد فایس) كە دواى مسوڵمانبوونى بە (محمد أسد) ناسرا.

سێهەم: توێژینەوێ مسوڵمانانى بەرگریكار لە ئىسلام، ئەویش بە دەرخستنى گومانگەلیك كە لایەنگرى و دزایەتیکردنى زۆریك لە پۆڤه لاتناسانى پێوێ دیارە بۆ ئىسلام، ئەمانەش فرە بابەتن، نموونەیان:

١ - توێژینەوێگەلیك گرنگیان داوه بە توێژینەوێ پۆڤه لاتناسییهكانى تاییەت بە شەریعەتى ئىسلام، بۆ نموونە توێژینەوێ (عبدالقهار العانى) (پۆڤه لاتناسى و توێژینەوێ ئىسلامییهكان)^(٤).

٢ - توێژینەوێگەلیك دەربارەى توێژینەوێ پۆڤه لاتناسییهكانى تاییەت بە قورئان و زانستەكانى، لەوانە:

أ - هەیانە گرنگی بە وەحى داوه وەكو توێژینەوێ (محمود ماضى) (وەحى قورئانى لە دیدى پۆڤه لاتناسییهوێ و پەخنەلیگرتنى)^(٥).

(٤) أ. د. عبدالقهار داود عبدالله العانى، الاستشراق والدراسات الإسلامية، ط١، دار الفرقان، عمان:

٢٠٠١/١٤٢١.

ب - هه‌شیانه گرنگیی به قورئانی پیرۆز به گشتی داوه، وه‌کو توێژینه‌وه‌ی (محمد خلیفه) (پۆژه‌لاتناسی و قورئانی پیرۆز)^(١).

٣ - توێژینه‌وه‌گه‌لیک گرنگیان به پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بیّت) و سوننه‌ت و میژووی ژیا‌نی داوه، وه‌کو توێژینه‌وه‌ی (محمد بهاء‌الدین) (پۆژه‌لاتناسان و فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر)، و توێژینه‌وه‌ی (عبدالله محمد الأمین) (پۆژه‌لاتناسی له‌ میژووی ژیا‌نی پێغه‌مبه‌ردا).

٤ - توێژینه‌وه‌گه‌لیک گرنگیان به میژووی ئیسلام داوه، له‌وانه‌ توێژینه‌وه‌ی (عماد‌الدین خلیل) (پۆژه‌لاتناسان و میژووی ژیا‌نی پێغه‌مبه‌ر)، و (أكرم ضياء العمري) (هه‌لۆیستی پۆژه‌لاتناسی به‌رامبه‌ر میژووی ژیا‌ن و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر)^(٧).

٥ - توێژینه‌وه‌گه‌لیک گرنگیان به خودی پۆژه‌لاتناسی داوه، به‌سه‌ره‌ڵدان و مه‌نه‌ه‌ج و ئامانج و میکانیزم و پالنه‌ره‌کانی، له‌وانه‌ توێژینه‌وه‌ی (علي إبراهيم النملة) و (مازن صلاح مطبقاني).

٦ - توێژینه‌وه‌گه‌لیک گرنگیان به ئاشکراکردنی په‌یوه‌ندی نیوان پۆژه‌لاتناسی و به‌نه‌صرانیکردن داوه، له‌وانه‌ توێژینه‌وه‌ی (عبدالرحمن حسن حبنكة الميداني) (سێکۆچکه‌ی فیل و شاراوه‌کانیان موژده‌دان - پۆژه‌لاتناسی -

(١) د. محمود ماضي، الوحي القرآني في المنظور الإستشراق ونقده، دار الدعوة، الإسكندرية، ط١، ١٤١٦ - ١٩٩٦.

(٢) محمد خليفة، الاستشراق والقرآن العظيم، ترجمة: مروان عبدالصبور شاهين، دار الاعتصام، القاهرة، ١٤١٤ - ١٩٩٤.

(٣) أ. د. عماد الدين خليل، المستشرقون والسيرة النبوية، دار الثقافة، الدوحة، قطر، ١٤٠١ - ١٩٨٩، وأكرم ضياء العمري، موقف الاستشراق من السيرة والسنة النبوية، دار أشبيلية، الرياض، ١٤١٧ - ١٩٩٧.

كۆلۈنئاليزم)^(۸)، توۋىژىنەۋەى (أنور الجندى) (موژدەدان و پۆژەلاتناسى و بانگەۋازە لەناوبەرەكان).

۷ - توۋىژىنەۋەگەلىكى فېكرى كە گرنگيان داۋە بە ئاشكرىكرىدى گۇرپانكارى لە ھەلۋىستى ئەۋ پۆژەلاتناسانەى كە لەگەل ئىسلامدا ھەلئاكەن و ئەۋانەشى كە دژايەتتى دەكەن. ھەروەھا كارىگەرەى دامەزراۋە پۆژەلاتناسىيەكان لە فېكرى سياسىي پۆژئاۋايىدا و لە درووستكرىدى بېريارى سياسىدا سەبارەت بە پۆژەلات، لەۋانەش توۋىژىنەۋەى (عبدالله يوسف سهر محمد) (دامەزراۋەكانى پۆژەلاتناسى و سياسەتى پۆژئاۋا سەبارەت بە عەرەب و مسولمانان)^(۹).

دابەشكرىدى توۋىژىنەۋەكە

دابەشكرىدى ئەم توۋىژىنەۋەيە بەشۋەيەك كراۋە كە بتوانين لە پېگەيەۋە بگەينە ئامانجەكانى و لە گریمانەكانى بكولىنەۋە، بەم شۋەيە:
پېشەكى: تيايدا گرنگى بابەتەكە پوونكرىۋەتەۋە لەگەل ئەۋ زىادەيەى كە ئەم بابەتە بەدى دەھىنئى لەچاۋ توۋىژىنەۋەكانى پېشۋوتردا، ھەروەھا چۆنيەتى مامەلەكرىدى لەگەل بابەتى توۋىژىنەۋەكەدا بەشۋەيەك ئامانج بېيىكى:
باسى يەكەم: گرنگيدانى توۋىژىنەۋە پۆژەلاتناسىيەكان بە ئىسلام و مسولمانان.

^(۸) عبدالرحمن حسن حبنكة الميداني، أجنحة المكر الثلاثة وخوافيها التبشير - الاستشراق - الاستعمار،

دراسة وتحليل وتوجيه، سلسلة أعداد الإسلام (۳)، ۸، دار القلم، دمشق، ۱۴۲۰ - ۲۰۰۰.

^(۹) عبدالله يوسف سهر محمد، مؤسسات الاستشراق والسياسة الغربية تجلہ العرب والمسلمين، مركز

الإمارات للدراسات والبحوث، ط ۱، الإمارات، ۲۰۰۱.

تەۋەرى يەكەم: پەيۋەندىي پۇژھەلاتناسى بەۋ بوارانەي پالئەرى ھاتنە
كايەي بوون.

تەۋەرى دوۋەم: لە دەرەنجامەكانى توۋژىنەۋە پۇژھەلاتناسىيەكان
سەبارەت بە پېشكەشكردىن بابەتییانەي ئىسلام.

تەۋەرى سىيەم: لە شوۋنەۋارەكانى پەھەندى خودى و پېۋدانگى (معیارى)
پۇژھەلاتناسەكان لەسەر گەلآلەكردىن دىدىكى نىگەتيف لەمەر ئىسلام.

باسى دوۋەم: تاييەتمەندىيەكانى ئەۋانەي دژى قورئانن و ۋەلامدانەۋەي
پېيازەكانيان، لە گوتارى قورئانيدا:

تەۋەرى يەكەم: تاييەتمەندىيەكانى سەرپېچىكارانى پېغەمبەران و
دابەزىنراۋەكان لە قورئانى پىرۋزدا.

تەۋەرى دوۋەم: چەند نمونەيەك لە گومانى سەرپېچىكاران و ۋەسفىكردىن
پېيازەكانيان و ۋەلامدانەۋەي قورئان بۇيان.

باسى سىيەم: بنچىنەكانى بنىاتنانى ستراتىژىيەتى ۋەلامدانەۋەي
نووسىنەكانى پۇژھەلاتناسان:

تەۋەرى يەكەم: پەلە و پاىەي ئىسلام و ناۋاخنەكانى بەپېي گوتارى قورئان
و پېغەمبەر (دروودى خۋاي لەسەر بېت).

تەۋەرى دوۋەم: چەمكە بنچىنەيەكانى بنىاتنانى ستراتىژىيەتى
ۋەلامدانەۋەي سەرپېچىكارانى پېيازى يەكخۋاپەرستى.

كۇتايى: گوشراوى ئەۋەيەكە لەم باسەدا توۋژىنەۋەي لەسەر كراۋە، بۇ
داھاتوۋش چى پېۋىستە بكرىت لەلەين ئەۋانەۋەكە بەرگرى لە ئىسلام دەكەن.

باسى يەكەم:

گرنگيدانى تويزينه وه رۆژه لاتناسيه كان به ئىسلام و مسولمانان

ئەوئى ليرەدا مەبەستمانە، گرنگيدانى تويزينه وه رۆژه لاتناسيه كانە بە ئىسلام و مسولمانان، بېگومان مەبەستمان داکۆکيکردنە لە ئىسلام و ئوممەتەكەى. بە ئامانجى ئەوئى پيوشوئىنى ستراتيجى بەرەنگاربوونە وه بگريه بەر بۆ هەموو ئەو هيرشانەى دەيانەوئى لە ئىسلام بەدن، جا لە بنەماکانى بىت، يان لە بىروباوەر و شەرىعەت و بەها و مەبەستە شەرىعيەکان بىت. هەروەها بەرەنگاربوونە وه ئەو هيرشانەى دەيانەوئى زيان بە ئومەتى ئىسلامى بگەيهنن، بە نەشونماکردنى و تايبەتمەندى و بزوتى.

گرنگيپيدانى رۆژه لاتناسەکان لەو وەدا دەردەكەوئى كە چۆن ئىسلاميان ناساندوو و پيشكەشيان کردوو، بەشيوەيهك كە دەربرى تويزينه وه كانپانە بۆ واقيعى ئىسلام لە چوارچيۆه پەهەندى بابەتپانەدا، هەروەها بۆچوونى ئەوان و ويناکردنى ئىسلام لە چاوى ئەواندا لە چوارچيۆه پەهەندى خودييه وه.

رۆژه لاتناسەکان خۆيان ئەو پاستييه يان دووپات کردووئە وه - لە زۆر شويندا لە نووسينه شيكارى و پەخنەييه كانپاندا - كە رۆژئاواييه كان لايەنگرييان هەبوو كاتيك لە ئىسلاميان كۆليوئە وه، بەتايبەتى لە سەدەكانى ناوهراسندا^(١٠)، لەكاتيكدا هەندىك لە رۆژه لاتناسان وايدەبينن كە فەلسەفەى ئىسلامى ئەو كاتە كاريگەرييه كى بەرچاوى هەبوو لە بنياتنانى فەلسەفەى رۆژئاواييدا، بەتايبەتى لە سەدەكانى ناوهراسندا^(١١)، كە بە سەردەمى تاريكى دادەنرئىت لە ئەوروپا، لە هەمان سەردەمدا لە ولاتانى ئىسلامى بزوتنە وه يەكى

(١٠) جوستاف بغانموللر، الإسلام في الفكر الاستشراقي، ترجمة: د. محمود حمدي زقزوق، هامش ص ١٠٦.

(١١) هەمان سەرچاوه، ص ١٠٥.

زانستیی به رفراوان به پۆوه ده چوو له هه موو بواره کانی زانستدا، به لام له گه ل
 ئه وه شدا بابه تی سه ره کی - تاییه ت به پۆژه لاتناسی - ده بی بخریته ژیر
 لیكۆلینه وه ی ورد و شیکردنه وه و په خنه، له چوارچۆیه ی ئه م ته وه رانه ی که وا
 دین:

ته وه ری په که م:

په یوه ندیی پۆژه لاتناسی به و بواره نه ی پالنه ری هاتنه کایه ی بوون

مه به ستمان پوونکردنه وه ی کاریگه ریی ئه و بواره جیا جیا یانه یه که وایانکرد
 توژیینه وه پۆژه لاتناسییه کان بیته ئاراهه، هه ر ئه مانه ش بوونه پالنه ر و
 له وانیشه وه ئامانجه کانی پۆژه لاتناسی دیاری ده کرین، که ده توانین به م
 شیوه یه کورتیان بکه ینه وه:

په که م: په یوه سستی پۆژه لاتناسی به زانکۆکان و دامه زراوه
 ئه کادیمییه کان: پۆژه لاتناسی په یوه سته به کۆمه لیک دامه زراوه که تاییه ت بوون
 به سه ره پرشتیکردن و هاندانی توژیینه وه ی پۆژه لاتناسی، ئه مه ش ئاستی
 گرنگیدان به و بواره پوونده کاته وه، هه روه ها پالنه ری زانستیش ده سه لمینئ بۆ
 ئه و توژیینه وانه، ئه مه ئه وه ناگه یه نی که مه به سستی تریش نه بووبیت له لایه ن ئه و
 دامه زراوانه وه، چونکه ئه وان ئامانجه لیکیان له به رچاو بوو، دیارترینیان
 پاسپارده ی کۆری کلێسای قییه ننا بوو، هه روه ها ته رخانکردنی کورسیی خویندن
 بۆ زمانه پۆژه لاتنییه کان له زانکۆ سه ره کییه کاند^(۱۳)، هه روه ها ئه وه ی
 په یوه ندیی زانست به مه به سته گه لیکی ته ره وه پوونده کاته وه: ئه و قسه یه ی

(^{۱۳}) إدوارد سعید، الاستشراق، المعرفة، ترجمة: کمال أبو ديب، ط ۲، دار الكتاب الإسلامي، مدینه قم،

فەيلەسوفى بەرىتانى (بىرتاند راسل) ە كە دەلىلى (زانست پىگايەك بوو ە بۆ ناسىنى جىهان، بەلام ئىستا پىگايەكە بۆگۈپىنى جىهان)^(۱۳).

ھەروھە يەككە لەو دامەزراو ەكادىمىيە كۆمەلەى ئاسىيە لە پارىس، كە پۆژھەلاتناس (سلفستىر دو ساسى) دایمەزراند لە سالى (۱۸۲۲) دا، كۆمەلەك پۆژھەلاتناسى گرتەخۆى بە جىاوازی پىپۆپىيەنەو^(۱۴). ھەروھە كۆمەلەى شاننىنى ئاسىيە لە بەرىتانيا و ئىرلەندا (۱۸۲۳) كە تايىبەت بوو بە كەلەپوورى ئاسىيە و (۲۲۴) پۆژھەلاتناسى لەخۆى دەگرت، ئەمەيان گرنىگرتىن دامەزراو ە پۆژھەلاتناسى بوو لەجىھاندا، بوو ھۆى دامەزراندى كۆلىژى زانستە پۆژھەلاتىيەكان لە لىندەن، دواى ئەویش قوتابخانەى زانستە پۆژھەلاتى و ئەفرىقىيەكان دامەزرا، لە دىارتىن توپۆرەكانى (تۆماس ئارنولڧ) بوو^(۱۵)، ھەروھە كۆمەلەى پۆژھەلاتى ئەمىرىكى (۱۸۴۲) بە سەركايەتى (جۆن بىكرىنج)، بە زۆرى گرنىگى دەدا بە زمانە كۆنەكانى پۆژھەلات^(۱۶)، ھەروھە كۆمەلەى پۆژھەلاتناسانى ئەلمان بە سەركايەتى پۆژھەلاتناس (فلايشىر)^(۱۷).

ئەم جۆرە دامەزراوانەى گرنىگى بە لىكۆلىنەو ەى پۆژھەلات دەدەن، لەم سەردەمەى ئىستاشدا ھەن، لەگەل ئەو ەشدا كە پۆژئاوا نايەوئى ناوى ئەو توپۆزىنەوانە بنئى پۆژھەلاتناسى^(۱۸)، لەم دوايىنەشدا پىشكەوتنى بەرچاويان

(۱۳) محمود حمد زقزوق، الاستشراق والخلفية الفكرية للصراع الحضاري، سلسلة كتاب الأمة، العدد ۵، الدوحة، ۱۴۰۴، ص ۵۵.

(۱۴) يوهان فوك، تاريخ حركة الاستشراق، ترجمة: عمر لطفي العالم، دار المدار الإسلامي، بنغازي، ط ۱، ۲۰۰۰، ص ۲۰۵.

(۱۵) أ.د. عبدالرحمن بدوي، موسوعة المستشرقين، ط ۳، دار العلم للملايين، بيروت، ۱۹۹۳، ص ۵۲۹.

(۱۶) يوهان فوك، مصدر سابق، ص ۲۹۰.

(۱۷) يوهان فوك، مصدر سابق، ص ۲۵۱.

(۱۸) مطبقاني، مصدر سابق، ص ۵.

بەخۇيانەۋە بىنى لەبەر چەند ھۆكاريك، ئەمانە گرنگيان دا بە شارستانى و
 كلتورەكان لە چوارچىۋەى سەرلەنۆى دارىشتنەۋەى مەنھەج و تويژىنەۋەكانى
 پۇژھەلاتناسى^(۱۹). لە ژيەر ناۋەكانى: پۇژھەلاتى ناوين، يان زانستى
 ئىسلامناسى^(۲۰)، لە نىۋان ديارترين سەنتەرەكانى تايبەت بە پۇژھەلاتناسى:
 بەشى تويژىنەۋەى پۇژھەلاتى خواروۋ لە زانكۆى نيويورك، زانكۆى جورجياى
 ئەمريكى، سەنتەرى لە يەكگەيشتنى ئىسلامى - مەسىحى لە زانكۆى جورج تاۋن
 ۱۹۹۳، پەيمانگاى تويژىنەۋە پۇژھەلاتىيەكان لە زانكۆى مارتىن لۇسەر لە
 ئەلمانىا، پەيمانگاى تۇردك بۇ تويژىنەۋەى ئاسىيائى، سەنتەرى تويژىنەۋەى
 پۇژھەلاتى ناوين لە تەكساس^(۲۱).

ئەم دامەزراۋانە بەرھەمىكى زۆر و زەبەندەيان پيشكەش كردوۋە، بە
 ۋەرگىرپانى كىتب و تويژىنەۋە لە ۋارى جوراۋجۇردا، گرنگترين پالئەرى ئەمانەش
 سوود ۋەرگرتن بوۋە لەم ۋارانە بۇ پيشكەۋتنى زانستى و شارستانى^(۲۲).

دوۋەم: پەيوەستى پۇژھەلاتناسى بە پروسەكانى دۆزىنەۋە و پپۇژھ
 داگىركارى و ۋەبەرھىنىيەكان: ئەمەش ھەر لە سەرەتاۋە پەيوەستە بە
 پىنسانسى ئەۋروپى و بوۋژانەۋەى پيشەسازى تىيدا، لە گەل پىداۋىستىيەكانى
 ئەۋروپا بۇ دابىنكردى كەرەستە سەرەتاييەكان و بەدەستخستنى سەرچاۋەكانى
 وزە، پاشان گەران بە شوين بازارى دەرەكىدا بۇ ساغكردنەۋەى بەرھەمەكانى،
 كە سەرىكىشا بۇ ناردنى ھەلمەتەكانى دۆزىنەۋەى جوگرافى و ھەولەكانى

(۱۹) محمود حمد زقزوق، مصدر سابق، ص ۵۵، مجيد خليفة، ص ۳۷.

(۲۰) علي بن إبراهيم الحمد نغلة، مصدر سابق، ص ۱۱، المقدمة.

(۲۱) محمود زقزوق، مصدر سابق، ص ۵۸، وما بعدها.

(۲۲) ينظر: ريتشارد سودرن، صورة الإسلام في العصور الوسطى، ترجمة: رضوان السيد، بيروت، معهد

الإمام العربي، ۱۹۸۴، ص ۳۶، وينظر: مطبقاني، مصدر سابق، ص ۸.

دۆزىنەۋەى دانىشتوانى و پاشان كلتورى، سەرەتا بە لىكۆلئىنەۋە لە زەۋى و سەرچاۋەكانى و ژىنگە و پاشان گەلان و زمانەكانيان، بۆ ئەۋەى بېيت بە دەروازەيەك بۆ لىكۆلئىنەۋە لە كلتور و ژياريان، كە دواتر —لە كۆى گشتيدا— دەچىتەۋە خانەى دووبارە ئاراستەكردنەۋەى بەرھەمھېنان، بەشىۋەيەك كە جىي پەۋاج و قبول بېت لاي ئەو گەلانە، ھەموو ئەمانەش بە دەستھېنانى ھەندىك لە پەگەزەكانى بەرھەمھېنان لە: سەرچاۋەكانى وزە و ماددە سەرەتايەكان و دەستى كار و بازاري بەكاربەر ئاسان دەكەن.

پۆژھەلاتناسەكان زانبارى تەۋاويان سەبارەت بەو دەۋلەتانە خستوۋەتە بەردەست ھەلمەتەكانى داگىركارى كە كەوتوۋنەتە نىو بازەنى ويستى ھىزە داگىركەرەكانەۋە، پاش ئەۋەى كە زانبارىيەكى زۆريان بۆ پەوانە كردوون تا ئەو ويست و نىيەتى داگىركارىيەى لەسەر بنىات بنىن، كە دواتر گۆرپا بۆ پپۆژەۋ ھەلمەتى داگىركارى، نموونەى ئەمەش: لىكۆلئىنەۋەى ئىنسكلۆپىدياى بەرىتانى سەبارەت بە كەنداۋى عەرەبى لە ژىر ناۋى: (رېبەرى جوگرافى و مېژوۋى كەنداۋ).^(۲۳)

ھەندىك لە پۆژھەلاتناسەكانىش لەگەل دەستەى سەرەتايى ھىزەكانى داگىركەرى ولاتانى پۆژھەلات كارىان دەكرد، بۆ ئەۋەى زانبارى پپۆيستيان بۆ ئەو داگىركارىيە پى بدن، لە نىو ئەوانەدا كەسىكى ھۆلەندى ھەبوۋە كە بە (بانگخۋازى ئىسلام) ۋەسف كراۋە، كە ناۋى (سنوك ھور كرونىيە)، بوۋە، كە لە نىو ئەو ھىزە ھۆلەندىيانەدا —وەك پراۋىژكارى كارگىپى كۆلۇنياكان لە سالى ۱۸۹۱— كارى كردوۋە، كە ئىندونىسيان داگىر كردوۋە،^(۲۴) (سنوك) خزمەتتىكى

^(۲۳) مطبقاتي، مصدر سابق، ص ۹.

^(۲۴) د. قاسم السامرائي، الاستشراق بين الموضوعية والانفعالية، ط ۱، دار الرفاعي، الرياض: ۱۹۸۳، ص

زۆرى پيشكەش بە داڭىر كەردى و زانستەكەى خۆى بۆ ئەو مەبەستە تەرخان
كردىبوو. (۲۵)

ھەرچىش پەيۋەندىي بە ۋەبەرھىنەنەۋە ھەيە، ھەندىك بانك پاپورتى
دەۋرىيان دەردەكرد، بۆ دۆزىنەۋەى دەروازە و بوارەكانى ۋەبەرھىنان لە ۋلاتە
عەرەبى و ئىسلامىيەكاندا، پشتيان بە چەندىن سەرچاۋەى پۆژھەلاتناسى فرە
بوار و پسپۆرپى دەبەست. (۲۶)

سىيەم: ۋابەستەيى پۆژھەلاتناسى بە دەسەلاتى سىياسى و نىرراۋە
دىپلۇماسىيە پۆژئاۋايىەكانەۋە: (۲۷) ئەمەش خۆى لەو پۆژھەلاتناسانەدا
دەيىنىيەۋە كە پىڭەى سىياسى و دىپلۇماسىيان گرتىبوو، بەتايىبەت لە نىرراۋى
ۋلاتەكانيان بۆ دەروە، ئەمەش ۋاى كرد كە پۆژھەلاتناسىيى لەگەل پالئەرە
سىياسىيەكان تىكەلاۋ بىت، كە لە چەند دياردە و ئەركىكدا دەرەكتەن، كە
سەرەميان لەسەر بەرژھەۋەندىي بنىاتنرابوون و ۋلاتە پۆژئاۋايىەكان - نىرراۋ و
نۆينەرەكانيان و لەنۆيشياندا پۆژھەلاتناسەكان - ھەۋلى بەدەيھىنانيان دەدان.

ھەروەھا پۆژھەلاتناسى پەيۋەست بوو بە دەسەلاتى سىياسىيەۋە ھەر لە
بنىاتنانى دامەزراۋە پۆژھەلاتناسىيەكان و دابىنكردى لايەنى داراييان و
ئاراستەكردىنەۋە، تا گرنگيدان بە چەند بابەتەك بەتايىبەتى، ئەۋەتا قوتابخانەى
لىكۆلىنەۋە پۆژھەلاتى و ئەفريقىيەكان لە زانكۆى لەندەن، بە ھاندانى پەرلەمانى
بەرىتانى دامەزرىنرا و - پاش جەنگى جىھانىي دوۋەم - ھۆكۈمەتى بەرىتانى
لىژنەى بەدۋادچوۋنى ھۆكارەكانى كەمبۈنەۋەى دەسەلاتى بەرىتانى لە جىھاندا

(۲۵) انظر ترجمته بتوسع في كتاب الدكتور قاسم السامرائي. مرجع سابق الصفحات ۱۱۰-۱۴۰.

(۲۶) مطبقاني، مصدر سابق، ص ۹.

(۲۷) راجع كتاب ، عبد الله يوسف سهر، محمد، مؤسسات الاستشراق والسياسة الغربية تجاه العرب
والمسلمين، مركز الإمارات والبحوث الاستراتيجية، ط ۱، ۲۰۰۱.

دروست کرد، کاری کرد بۆ چاره‌سهرکردنی له رېگه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی له لیکۆلینه‌وه رۆژه‌لاتناسیه‌کان له ویلايه‌ته یه‌گرتووه‌کانی ئەمریکا و کهنه‌دا و پاشان پشتیوانیکردنی دامه‌زراوه رۆژه‌لاتناسیه به‌ریتانییه‌کان، به‌پێی دهره‌نجامه‌کانی ئەو لیژنه‌یه و پاسپارده‌کانی،^(۲۸) و (برنارد لويس) خزمه‌ت و راویژه‌کانی پيشکەش به حکومه‌تی به‌ریتانی کرد پاش ئەوه‌ی هه‌ستا به ئەنجامدانی گه‌شتیک بۆ زانکۆ ئەمریکییه‌کان و ئەنجامدانی چه‌ندین چاپیکه‌وتنی رادیویی و ته‌له‌فزیۆنی له سالی ۱۹۵۴، زیاتر له جاریک راویژی خۆی پيشکەش به کۆنگرێسی ئەمریکی کرد و له سالی ۱۹۷۴ وانه‌یه‌کی بۆ ئەندامانی لیژنه‌ی کاروباری دهره‌کی له کۆنگرێسی ئەمریکی، له‌مه‌ر دۆزی رۆژه‌لاتی ناوه‌راست پيشکەش کرد.^(۲۹)

هه‌ر له‌و چوارچێوه‌یه‌دا حکومه‌تی ئەمریکی ئەرکی دارایی هه‌ندیک له داموده‌زگا رۆژه‌لاتناسیه‌کانی گرته‌ئەستۆ، هانی هه‌ندیک له کۆمپانیاکانی که‌رتی تایبه‌تی دا بۆ به‌رپوه‌بردنی لایه‌نی داراییان و پشتیوانیکردنیان، له نێویاندا کۆمپانیا‌ی فۆرد.^(۳۰)

هه‌روه‌ها حکومه‌تی بروسیا پشتیوانیه‌کی دارایی سالانه‌ی پيشکەش به کۆمه‌له‌ی رۆژه‌لاتناسه ئەلمانیه‌کان ده‌کرد، ئەمه‌ وێرای ئەو پشتیوانیه سویدی و نه‌رویجی و نه‌مساوییه دارایی و وه‌قفیه‌ی که هه‌یبوو،^(۳۱) هه‌رچی په‌یمانگای هامبورگی داگیرکاریش بوو حکومه‌تی ئەلمانی دروستی کردبوو، بۆ

(۲۸) مطبقانی، مصدر سابق، ص ۱۰.

(29) C. E. Bosworth, et al.(ed.) *The Islamic World From Classical To Modern Times*. (Princeton, 1989) p. p. IX-X and Also Who's Who in the USA 1989.

(۳۰) مطبقانی، مصدر سابق، ص ۱۱.

(۳۱) یوهان فوک، مصدر سابق، ص ۲۵۱.

ئەو ھى لە مامەلەكردنى لەگەل گەلانى عەرەبى و ئەفرىقىدا بە سەرۆكايەتتى
(كارل ھاینریش بىكر) (۱۸۷۶-۱۹۳۳) ھاوکاریى بکات.

ھەرودھا (دى ساسى) لای حکومەتى فەرەنسى کارى دەکرد و ئەو
بەیاننامەنى وەرەدەگىرا کہ لە کاتى داگیرکردنى جەزائىر و داگیرکردنى مىسردا
لە سالى ۱۷۹۷ دەرى دەکرد.

ئىنتىماى ھەندىك لە پۆژھەلتاناسەکانىش ئەو پەيوەندییەى سەلماند کہ لە
نیوان لىكۆلینەو پۆژھەلتاناسییهكان و ئامانج و سیاسەتە حکومییەکاندا ھەبوو،
بەتایبەت سیاسەتى دەرەکییان. ئەو ھشى ئەمەى پشتراست کردووەتەو،
ئەو ھى کہ زۆرىک لە دیپلۆماتەکانى حکومەتە پۆژناواییەکان ھەستان بە
ئەنجامدانى لىكۆلینەو ھى پۆژھەلتاناسى و لە نیویشاندان لىكۆلینەو لە ئىسلام و
موسلمانان، نموونەى ئەمانە: پۆژھەلتاناسى فەرەنسى (رینیە بیست) کہ وەك
قونسولگەرێكى فەرەنسى لە جەزائىر کارى دەکرد، ھەرودھا (إميلیو جارسيا
جومین) کہ وەك بالۆیزى ولاتەكەى لە بەغداد و لوېنان کارى دەکرد، (جورج
رنتن) یش لە بالۆیزخانەى ئەمریکا لە قاھیرە کارى دەکرد. (۳۲)

چوارەم: وابەستەى پۆژھەلتاناسى بە بىرى تەبشیری و ھەلمەتەکانى
بەگاورکردنەو: پۆژھەلتاناسى لەگەل بەگاورکردندا لە بازنى سەنگەرگرتن دژى
ئىسلام و موسلمانان یەکیان گرت، لە چوارچۆیەى دوژمندانى و ترسیان لە
بلاووبوونەو ھى ئىسلام و بانگەشەكەى و ھەلگەپانەو ھى گاوردەكان و ھاتنە نیو
ئىسلامیانەو، ئەمەش لە ئەنجامى ئەو جەنگى خاچپەرستییهى کہ نزیکەى دوو
سەدە درێژەى كیشا (۱۰۹۵-۱۲۹۱)، ئەمەش (بیرۆكەى تەبشیری) ھینایە بوون و
گۆرپی بۆ (ستراتیژیەتى بەگاورکردن) کہ ئامانجى ولاتانى ئىسلامى، یان ئەو
ناوچانە بوو لە ئەفریقا و باشوورى پۆژھەلتانى ئاسیا کہ بانگەوازی ئىسلام پى

(۳۲) نفس المصدر السابق.

گەشتىبۇ،^(۳۳) ھەرەك چۆن ئەو پەيۋەندىيە بە پوۋنى دەردەكەۋىت لە پەيۋەستى ھەندىك لە پۆژھەلتاسەكان بە قوتابخانە لاهوتىيەكان، يان كاركرديان لە ھەندىك كارى تەبشیری و بەگاوركردندا، ياخود بە كاركردن لە لای ھەندىك لە دامودەزگاكانى كلىسا، يان بەو نووسىنانەيان كە بە شىۋەيەك بن خزمەتى ھەموو ئەمانە بكەن.

ھەندىك لەو زاناينەش كە گرنگى بە لىكۆلئىنەۋە لە پۆژھەلتاسى دەدەن، جەختيان لەوە كردوۋەتەۋە كە سەرەتاكانى پۆژھەلتاسى پەيۋەستە بە ھەولى قەشەكان بەو ئاراستەيەدا، لە پىزى پىشەۋەياندا قەشەى فەرەنسى (جربت) بوو كە پاپاي ھەلبژيرراوى كلىسا بوو لە سالى ۹۹۹ز. (جبرير ئورغليك) (۹۳۸-۱۰۰۳ز)، كە پاپاي كلىسا بوو و نازناۋى (سلفستى دوۋەم) لىنرايو، بوتروسى بەرپز (۱۰۹۴-۱۱۵۶ز)، كە سەرپەرشتىارى دەير (خانۋى قەشەكان) بوو لە فەرەنسا، ھەرۋەھا قەشە (تشستىر)، قەشە (تۆما ئەكۋىنى) (۱۲۲۵-۱۲۷۴ز)، كە بە گشتى گرنگيدانيان بە پەرخنەگرتن لە ئىسلام ھەبو.^(۳۴)

(سلفستى دى ساسى) ش لای ھەندىك لە قەشەكان خويندبوۋى، لە نىوياندا: قەشە (مور) و (الأب ارتارو)، پاشان عەرەبى و فارسى و توركىي خويندوۋە، ھەرۋەھا لە نىۋ پۆژھەلتاسەكاندا چەند قەشەيەكى تر ھەبوون: قەشەى فەرەنسى (الأب لويىس جاردىة) و (الأب لامانس) كە بە پەچەلەك بەلجىكى و بە پەگەزنامە فەرەنسى بوو.

(جۆرج سيل)يش لە سەرەتادا دەستىكرد بە خويندنى لاهوتى، پاشان خۆى فېرى عەرەبى و عېبرى كرد، لە ديارترين كارەكانىشى ۋەرگېرانىتى بۆ

(۳۳) أ.د. علي بن إبراهيم الحمد النملة، مصدر سابق، ص ۱۵.

(۳۴) د. مصطفى السباعي، الاستشراق والمستشرقون ما لهم وما عليهم، دار الوراق، والمكتب الإسلامي،

واتاكانى قورئانى پيرۆز، كه پيشه كىيه كى بۆ نووسيوه و زۆرىك شتى هه لبه ستر او و گومانلىكراوى تىكه ل كردوو، (وليام ميور) يش كه سىكى پۆژهه لاتناس و موبه ششير و كارگيرى ئىنگلىزى بوو، كه به شدارىي له كاره كانى كۆمه لى به گاوركردن له هندستان كرد و په رتوكىكى بۆ پشتيوانىكردى هه وله كانى به گاوركردن دانا له ژير ناوى (گه واهيى قورئان له سهر په راوه يه هودى و مه سيحييه كان)، په رتوكىكى ترى سه بارهت به قورئان به ناوئيشانى (قورئان: دانان و رينماييه كانى/ القرآن تأليفه و تعالىمه) دانا، (ئهندرو وات) ي كورپ پۆژهه لاتناس (مونجمرى وات) وهك قه شه يه كى سه ره رشتياري چهند كلئسه يه ك له لهندهن و ئه دينبره كارى ده كرد، هه روه ها وهك پسپۆرىك له ئيسلامدا لاي قه شه ي ئىنجليكانى له قودس كارى ده كرد، (هنرى لامانس) يش له كۆليژى يه سوعى له به يرووت خوئندوو يه تى و ژيانى قه شه يه تى ده ستيپكر، له كاتىكدا كه زور ده مارگير بوو له دژى ئيسلام و نمونه يه كى خراپ بوو بۆ تويزه ران له مه سه له كانى ئيسلامدا و وهك فيركه ر له كۆليژى يه سوعى له به يرووت كارى ده كرد، ئهركى به رپۆه بردنى گوڤارى (البشير) ي به گاوركه رى گرتبووه ئه ستو،^(٣٥) زۆربه ي هه وله كانى (ماكدونالد) (١٨٦٣-١٩٤٣) ز، يش له چوارچيوه ي به گاوركرندا چر بووبوووه، ئه مه وپراى گرنگيدانى به زانستى كه لام له ئيسلامدا.^(٣٦)

ئوه ي جى ئاماژه يه، په يوه ستي به گاوركرندنه به دامه زراوه گه ليكه وه، كه له ولاته ئيسلاميه كاندا دروست دهكران و شوين (سه نته ره كانى دايك) يان له

(٣٥) أ. د. عبد الرحمن بدوي، موسوعة المستشرقين، مرجع سابق. له گه ل نه وه ي زۆرىك له پۆژهه لاتناسان په خنه له ميتۆده كى لامانس دهكرن، له هه مان كاتدا ده بينيت بۆ ده گه رپنه وه و پشت به هه نديك له (پا) كانى ده به ستن، له وانه (توماس آرنولد) له په رتوكه كهيدا (جيشينى).

(٣٦) أ. د. عبد الرحمن بدوي، مصدر سابق، ص ٥٣٨.

ولائتانی پوڙٽاوا دهڪه وٽن، ٻو ٽه وهی بتوانن بهریه ڪڪه وٽن ڀان له گهل ٽه وانه دا هه بیٽ که دهڪه ونه چواچپوهی ٿامانجی داموده زگاکانی به گاورکردن و هه لمه ته کانیا نه وه، زوریکیش له و دامه زراوانه باس کراون،^(۳۷) له نیویاندا ٽه وانه باس دهڪه ین - که له سهرده می خو ماندان - : نه خو شخانهی مه عمه دانی له جیبله، له شاری ئیب له یه من، کتیبخانهی مه عمه دانیه له عه ممان، له ریگهی پیشکه شکردنی خزمه تگوزاری ٻو ٽه وانهی سهردانیاں دهڪهن، توپوڙهر ٽه زموونیکي تایبه تی له گه لیاندا هه یه، که چالاکیه کانی به گاورکردنیاں و شیوازه کانی ده روازه کانی چوونه نیویانه وه، بوونی په یوه ندیی له نیویاندا و شوینه واری به گاورکردن به سهر ساده موسلمانان و که مداهاته کانیا نه وه ده سه لمینیت، ٽه مهش جهخت له پوٽی ده سه لات و ده مه زراوه کانی کو مه لگه له هوشیا کردنه وه و پرکردنه وهی پیداویستییه کانی تاکه کانی به و وه سفهی ٿامرازه گه لیکی پاریزگارین، ده کاته وه.

پینجه م: وابسته یی پوڙهه لاتناسی به بزوتنه وهی زایونیزی و کلتوری ئیسرائیلییه وه: ٽه مهش له چهند باببه تیگدا رهنگ ده داته وه له نیویاندا: راگه یاندنی ئینتیمای راشکاوانه ی هندیگ له پوڙهه لاتناسه کان ٻو زایونیزم، ٻو نمونه (برنارد لويس)،^(۳۸) هه روه ها ٽه وهی که (مکسیم رودنسون) ی فهره نسی (۱۹۱۵)، سه بارهت به (ئیسرائیل و ره تکرده وهی عه ره بی) نووسیویه تی، (دیفید صموئیل مرجلیوس) یش گرنگی به لیکوئینه وه له زمانه سامیه کان دا و

(۳۷) وهک زانکوی یه سوعی و زانکوی ٽه مریکی له لوبنان، زانکوی ٽه مریکی له قاهره و ٽه سته نبول، کولیچی فهره نسی له لاهور. محمد البهي، المبشرون والمستشرقون في موقفهم من الإسلام، مطبعة الأزهر، (الجامع الأزهر/الإدارة العامة لثقافة الإسلامية)، بلا تاريخ ص ۹-۱۰.

(۳۸) أ.د. علي إبراهيم الحمد النملة، ص ۱۶. وينظر د. مازن مطبقاني، الاستشراق والاتجاهات الفكرية في التاريخ الإسلامي، دراسة تطبيقية على كتابات برنارد لويس، الرياض، مكتبة الملك فهد الوطنية، ۱۴۱۶هـ، ۱۹۹۵م، ص ۷۲-۷۳.

سەبارەت بە (پەيوەندىيەكان و عەرەب و يەهود) نووسىويەتى، (بول كراوس) يىش كە يەهودى بوو، كۆچى بۆ فەلەستىن كرد و لە قوتابخانەى لىكۆلىنەو پۆژەلەتییەكان لە زانكۆى عیبرى لە قودس خۆپندوویەتى، دواتر بۆ بەدەستەینانى دكتورا چوو بۆ بەرلین، (ئىجناز جولەزیهەر) يىش كە لە خیزانیكى يەهودى بوو و خاوەن كاریگەرى بوو لە لىكۆلىنەو پۆژەلەتەناسییەكاندا، نووسینەكانى بە زمانە جیاوازهكانى ئوروپا بڵاو بوونەو. ^(٣٩)

پۆژەلەتەناسى ئیسرايلى لەسەر چەند شتێك وەستاو، لە دیارترینیان: **یەكەم:** پەيوەستى لىكۆلىنەو پۆژەلەتەناسییەكان بە مەوروسى تەوراتى و ھەنگاونان لەو سۆنگەيەو و پرەچاوكردنى.

دووھەم: پەيوەستبوونى بە كیشەى جینشینکردنى جوولەكە لە فەلەستىن و جەختکردنەو لە پەيوەستى مێژووى جوولەكە بە فەلەستىن. ^(٤٠)

سێیەم: پرەچاوكردنى بوونى ئیسرايیل و ئاسایشەكەى.

چارەم: گەران بەشوین نیشتمانى ئەلتەرناتیفدا - لە چوارچێوەى گرنگیدان بە داھاتووى ئیسرايیل - نەك تەنھا بۆ فەلەستینیە پاكۆیزاوەكان، بەلكو بۆ جوولەكە ئیسرايیلیەكانیش خۆیان، لەنیویاندا ھەندێك لە ولاتانى مەغریب پاش دۆزینەوھى تاییەتمەندیە فرە بوارەكانى لە لىكۆلىنەوكانیاندا، ئەمەش لەگەڵ ئەوھدا يەتەوھ كە لە (یەكەم) دا ھاتووھ لە بیروباوەریان بە لەناوچوونى ئیسرايیل.

^(٣٩) لەو تووژینەو تەواوكارییانە لىكۆلىنەوھەكە بە ناویشانى (أساليب المستشرق قولدزیهەر في عرضه للإسلام: دراسة استقرائية) كە خۆپندكار عەلى عەبدوللا مەحفوز، لە سالى ١٤١٠دا پيشكەشى كردووھ.

^(٤٠) محمد جلاء إدريس، الاستشراق الإسرائيلي، العربي للنشر، ط١، القاھە: ١٤١٦ھ/ ١٩٩٥م، ص ٨٧. وينظر "إبراهيم عبد الكريم، الاستشراق وأبحاث الصراع لدى إسرائيل، دار الجيل للنشر، عمان، ط١، ١٩٩٣م.

تەۋەرى دوۋەم:

لە دەرەنجامەكانى لىكۆلىنەۋە پۆژھەلاتناسىيەكان لەسەر

پېشكەشكردنى بابەتییانەى ئىسلام

ئەم تەۋەرە ئەو ھەولە بابەتییانە دەخاتە پوو، كە پۆژھەلاتناسەكان لە بوارى لىكۆلىنەۋە لە ئىسلام ئىزافەیان كردوۋە، لە نۆپاندا دەكرىت ھەندىكىان لەم چەند خالەدا كورت بكەينەۋە:

يەكەم: لىكۆلىنەۋە لە ئىسلام بە زمانى دايكى - مەبەستم عەرەبىيە - پاش فېربوونى، تەنانت پىسپۆرپوون بە لىكۆلىنەۋەى و وتنەۋەى و تىپەپاندنى لىكۆلىنەۋە لە ئىسلام و مەسەلەكانى، لە پىگەى پىشتەستىن بە پەرتووكە بىيانىيەكان، ئەو پەرتووكانەى كە ھەندىك لە پۆژھەلاتناسەكان بەۋە ۋەسفىان دەكەن كە گومراكەرن و لە پاستىيەۋە دوورن، چونكە لايەنگرى دەكەن و بە ناپرەۋا دوژمنايەتییان لە ناخياندا لە دژى ئىسلام شار دوۋەتەۋە. لىرەدا —ئەگەر بەشىۋەيەكى بەشەكەش بىت— پاستكردنەۋەيەك ھەيە بۆ دىدى پۆژئاۋا بۆ ئىسلام، ئەو ئىسلامەى —كە پېش بىلاۋبوونەۋەى ھەندىك لە لىكۆلىنەۋە بابەتییەكانى پۆژھەلاتناسان— بە جۆرىك ھەلبەستىن (التلفيق)، نمونەيەك بۆ شتى پىروپوچ (الأباطيل)، بوارىك بۆ ئەندىشە، ۋەسف دەكرا، تا گەشتبۋە ئاستىك كە كلىسەى پۆمانى خويندەۋەى ئەو جۆرە كىتیبانەى قەدەغە كرد، كە سەبارەت بە ئىسلام ئىنصافيان تىدايە، چونكە بابەتیین - واتە نەكەۋتوونەتە ژىر كارىگەرىي كلتورى پۆژئاۋايى باۋ، ئىسلام بە كۆمەلە كەموكوپىيەك ۋەسف ناكەن كە ھىچ پەيۋەندى پىيانەۋە نىيە - بەتايىبەت پەرتووكى مامۇستاي زمانە پۆژھەلاتىيەكان لە زانكۆى (اوترشت)ى ھۆلەندى: (ھادريان رىلاند) (۱۶۷۶-۱۷۱۸) كە بە: (دىنى موحەممەدى) ناۋ نراۋە و لە پېشەكەيەكەيدا ئەو درۆيەى گاۋرەكان پوون دەكاتەۋە كە بە پالئەرى بق و كىنەيان و دوور لە بابەتیبوون،

وہسفی ئیسلامیان پئی کردوہ. (ریلاند) بابہ تییبوونی خوئی بۆ غیرہتی بہرامبہر مہسیحییت و بہرگریکردن لہ پیگہکە ی گپراوہ تہوہ، ئەمەش بۆ ئەوہی بتوانیئت کەمین لہ ئیسلام بگریئت و کەموکووپیی لی بدۆزیئتہوہ و ئەمەش بیئت بہ دەروازەیک بۆ ھەلوہ شانەدنەوہی،^(٤١) ئەوہی لیژدەدا بۆ ئیمہ گرنگہ بابہ تییبوونی ئەوہیہ کە سەبارەت بہ ئیسلام نووسیویہ تی.

دوہم: فہراہەمکردنی سەرچاوہ گەلیکی بابہ تی لہ سەر ئیسلام بہ زمانہ بیانییہ کان، کە - ئەگەرچی تا ئەندازەیکە دیاریکراویش بیئت - ئەو ھەلوہیستہ نیگہ تیفہ لایہ نگرہی بۆ مہسیحییت و دژ بہ ئیسلامی تیپہ پاند، لہ وانہ - لہ پال ئەوہی کە سەبارەت بہ (ریلاند) باسماں کرد - پیئشەکییہ کە ی پۆژھەلاتناسی ئینگلیزی: (جورج سل) (١٦٩٧-١٧٣٦) کە کردی بہ ریخۆشکاریک بۆ وەرگریپانی بۆ قورئانی پیروژ، لہ پال ئەوہی کە (ریلاند) لہ سەر ئیسلام نووسیووی، (جورج سل) بہ نیوہ موسلمان دانراوہ، لہ گەل ئەوہی کە لہ زۆر شویندا بہ خراپی باسی ئیسلامی کردوہ، ھەرۆک زۆریک لہو پۆژھەلاتناسانہی کە لیکوئینہ وەکانیان بہ جوریک لہ بابہ تییبوون وەسف کراوہ.

(جار سین دی تاسی) یش تەکانیکی دا بہ نووسینہکانی پۆژھەلاتناسان، کاتیک لہ نیو نووسینہکانیدا چەند دەقیکی قورئانی پڕۆزی دەھینا، بەلکو چەند پەرتووکیکیشی لہ ہوارەکانی بیروباوہر و فیقہدا وەرگریاوہ.^(٤٢)

(سنوک ھورنجورجنہ) ی پۆژھەلاتناسیش چەند سەرچاوہیکە گشتگیر و فرہواری لہ مەر ئیسلام و مەسەلہ جیاوازەکانی پیئشکەش کرد، کە ھەر لہ دین و کاریگری لہ سەر کۆمەلگە ی عەرەبی کە کۆمەلگەیکە قورئانیان تیدا دابەزیوہ، دریز دەبیئتہوہ بۆ ژیاننامہ ی پیغەمبەر و دامەزراوہ دینییہ کان، بیناسازی

^(٤١) جوستاف بفانموللر، المصدر السابق، ص ١٠٧ - ١٠٨.

^(٤٢) جوستاف بفانموللر، ص ١١٣ - ١١٤.

ئىسلامى و كەلەكەبى ئايىنەكانى تر له كۆمەلگەى ئىسلاميدا له چوارچىۆه
لئىكۆلئىنه وهى له سۆفېگه رى.^(٤٣)

پۆژه لاتناسى فەرهنسى (كارادى فو) كارىگه رىيه كى گرنكى هه بوو له
لئىكۆلئىنه وه له مه سه له كانى ئىسلام له پووى: بىروباوه پ و فەرمووده و
مىژووه وه.^(٤٤)

سىيهم: به شدارى كردن له فەراره مكردى سهرچاوه گه لئىكى تايبه تمه ند له
بواره كانى زانسته ئىسلاميه كاندا —ئمه له پال ئو پۆژه زۆدهى پهرتووكى
كه له پورى ئىسلامى وه رگى پراو— لهو بوارانه: ياسادانان و دهرواره كانى فيقه ههر
له بىروباوه پره وه، تا په وشت و سۆفېگه رى، دهمه وىت به تايبه ت ئاماژه به
به شدارىيه كانى رۆژه لاتناس (مرادجيا دوهسون) بكه م.^(٤٥)

چارهم: لئىكۆلئىنه وه له ئىسلام له چوارچىۆه رپسا ژيارىيه جىگيره كاندا،
ئوه تا (ئەلفريد فون كرېمر) په وتى ژيارى ئىسلامى له وهى كه بووه و كه ده بىت
له چوارچىۆه سىانهى: الله، پيغه مبه رايه تى و ده و له تدا،^(٤٦) ئه مه ش كارىكه
بوارىكى فراوان بۆ لئىكۆلئىنه وه له ئىسلام ده كاته وه، له چوارچىۆه
بىركردنه وه يه كى ميتۆدىيانه دا، كه ده رگا به والابى ده هيلئىته وه بۆ ئه وانهى كه
گرنكى به لئىكۆلئىنه وه له ئىسلام و شاره زابوونى له گۆشه جياوازه كانيه وه
ده دهن، ئه مه له گه ل ئه وهى كه ئه م حاله ته چه ند دهرواره يه كى عه قلىى هه بوو،
باسى له چه ند مه سه له يه كى دابه زىنراو ده كرد.

^(٤٣) جوستاف بفاغوللر، المصدر السابق، ص ١٢٢ - ١٢٤.

^(٤٤) جوستاف بفاغوللر، المصدر السابق، ص ١٤٦ - ١٤٨.

^(٤٥) راپه رتئهرى كار "قائم بأعمال"ى پادشاهى سويد بوو له كۆشكى نهسته نبول، له ١٧٤٠ز له دايك

بووه. انظر، جوستاف بفاغوللر، المصدر السابق، ص ١١٠ - ١١١.

^(٤٦) جوستاف بفاغوللر، ص ١٢٠ - ١٢٢.

پینجهم: جه ختکردنه وه له سهر ئه وهی که ئیسلام شوپشیکی راستسازی بیروباوه پری کۆمه لایه تییه، که له دهره نجامدا جه ختی له بیروکهی یه کسانی کردووه ته وه، با به شیوه یه که له پله به ندیش بوو بیئت، ئهم دوو مه سه له یه ش له لایه ن پۆژه له اتناسی مه جه ری: (أجناتس کولد تسهیر) (۱۸۵۰-۱۹۲۱) جه ختی لی کراوه ته وه.^(۴۷)

شه شه م: لی کۆلینه وه له میژووی ئیسلامی له چوارچیوه گه لیکی تیۆری په ره سه ندووی که له که ئامیژدا (تراکمیة)، له وانه ش لی کۆلینه وهی (ماکدونالد) (۱۸۶۳-۱۹۴۳)،^(۴۸) بۆ هه ریه که له: په ره سه ندنی زانستی که لام و فیه و تیۆری ده ستووری له ئیسلامدا، تیۆری سیاسی له ئیسلامدا، دامه زراوه سیاسییه کان، لی کۆلینه وه کانیشی پوونی و گرنگیدانی به ئه و کاته ی موسلمانانی تیدا بوو، ئه و ساته وه خته ی ئه و تیدا ژیا، لی کۆلینه وه کانی دیارترینی ئه و لی کۆلینه وه بون که به گاورکه ره کان له چوارچیوه ی بزوتنه وه ی ته بشیریدا پشتیان پی ده به ست، بۆ ناسینی ئیسلام و موسلمانان و دیاریکردنی ده روزه کانی به گاورکردنیان.^(۴۹)

حه وته م: لی کۆلینه وه له نیگا و دابه زین (الوحي والتنزل)، ئه وه ی که نیگا چاره سه ری کیشه و مه سه له کانی کۆمه لگه ی موسلمانانی کردووه، له سه رده می پیغه مبه ر موحه ممه ددا (دروودی خوی له سه ر بیئت) ئه وه ش ئه و سه رده مه یه که قورئانی پیروزی تیدا دابه زیوه، له گه ل ئه وه ی ئه و لی کۆلینه وه دان به دابه زینی نیگادا ده نین بۆ سه ر پیغه مبه ر موحه ممه د (دروودی خوی له سه ر بیئت)، به لام

^(۴۷) جوستاف بفاغوللر، ص ۱۲۴-۱۲۹.

^(۴۸) پۆژه له اتناسیکی ئەمریکییه، وه ک مامۆستا (أستاذ) له په یمانگای لاهوت له هارت فۆرد کاری کردووه، (صمویل زویر) به شداری له دامه زراندنی (گۆفاری جیهانی ئیسلام) دا کردووه، (سارتون)یش به شداری له دامه زراندنی گۆفاری (ایزیس) دا کردووه. انظر "جوستاف بفاغوللر، المصدر السابق، ص ۱۲۹.

^(۴۹) جوستاف بفاغوللر، ص ۱۲۰-۱۲۲.

وايان داناوه كه قورئان وه لامي پرسيارگه ليكي زوري نه داووته وه، به تاييه تئوانه ي كه له سياقي كۆمه لگه ي ئيسلامى له سهرده مى پيغه مبه رايه تى ده رچوون، كه دواتر پيويستيان به هه ولئى مرؤيى بووه — له موسلمانان: هاوه لان و شويكه وتووان — كه چاره سهريان بكن، له و ليكۆلينه وانه ليكۆلينه وه كانى رۆژه لاتناس (مرجليوس)^(٥٠) سه باره ت به ئيسلام له چوارچيوه ي ليكۆلينه وه له ئاين و ژيارى مرؤيى.^(٥١)

ئهم مه سه له يه ده رگا له به رده م راگه ياندى مه سه له ي جيهانييتى ئيسلام والا ده كات، هه ر له چوارچيوه شيده چاره سه ر ده كرئت، چونكه نامازه به پيويستى ده ستپيكردن ده كات له بنچينه ئيسلامييه كان و ده قه كانه وه — به و وه سفه ي له نه گۆره كانى به رده وامين — بۆ چاره سه ركردى واقيع و گۆراوه كانى، به و وه سفه ي بوارىكى كاراكردى پيداويستيه كانى به رده وامين، له چوارچيوه ي جله وگيرى و ئاراسته كردندا.

هه شته م: ليكۆلنه وه گه ليك كه جه ختيان له وه كردووته وه كه ئيسلام ئاينىكى سه ربه خۆيه، واته ئيسلام ده رنه جامى كه وتنه ژيركارىگه رى ئاينه كانى پيش خۆى نه بووه، به تاييه ت ئاسمانييه كان، له شوينه واره كانى ئهم راستيه ش بوونى يه كه يه كى سه ربه خۆى كۆكه ره وه يه بۆ ژيارى ئيسلامى، كه له سه ر ئاين بنيات نرابييت، مه به ستيشمان پيى ليكۆلينه وه ي: (برونو فيوليت)^(٥٢)، كه له ليكۆلينه وه كه ي وه لئىنجانى ده رنه جامه كانيشيدا پشتى به قورئان به ستووه .

(^{٥٠}) رۆژه لاتناسيكي ئينگليزييه، (١٨٥٨-١٨٤٠)، جوستاف بفاغوللر، المصدر السابق، ص ١٣٥.

(^{٥١}) جوستاف بفاغوللر، المصدر السابق، ص ١٣٥-١٣٧.

(^{٥٢}) رۆژه لاتناسيكي ئه لمانيه، خاوه نى په رتووكى: (الدين الاسلامي وحضارته) وه. انظر جوستاف

بفاغوللر، المصدر السابق، ص ١٣٩-١٤٠.

تۆيەم: لىكۆلئىنەۋەگەلىك كە جەختى لە مەسەلەى يەكتاپەرستى
 كىرۋەتەۋە لە چۈرچىۋەى لىكۆلئىنەۋە لە ئايىنە يەكتاپەرستىيە
 نامەسىچىيەكاندا، بە تايبەت ئايىنى ئىسلامى، لىرەدا بە دىيارىكرۋى مەبەست لە
 لىكۆلئىنەۋەكەى (هانز فون شوېرت) ە. (۵۳)

لىكۆلئىنەۋەگەلىكى تىرىش ھەن كە جەخت لەۋە دەكەنەۋە كە ئىسلام
 ئايىنىكى پاككەرەۋەيە، بۆ لادانەكانى شوپىنكەوتۋوانى ئايىنەكانى تر، بەتايبەت
 يەھۇدىيەت و مەسىھىيەت، ھەرۋەھا ئامازە بە نىگا دەكەن بۆ پىاۋىك - لە مەككە -
 لە دەرەۋەى بازىنەى ئەو دوو ئايىنەيە، ئەمەش بابەتتىكە كە لىكۆلئىنەۋەكە بە
 جۆرىك لە سەرسۈرمانەۋە باسى كىرۋە، چۈنكە پىشېبىنى ئەۋەى كىرۋە كە
 ئەو پىغەمبەرە پاككەرەۋەيەى كە نىگای بۆ ھاتۋە، يەكتاپەرست بىت - بە
 گریمانە - بەلام لەو دوو ئايىنە بىت، ئەمەش حالەتتىكە كە لە دەرەنجامدا - بە
 چاۋنوقاندنىش لە لادانى لىكۆلئىنەۋەكە لە پاستى - مەسەلەى لىكۆلئىنەۋە لە
 يەكتاپەرستى دەۋلەمەند دەكات و دەرۋازەى لىكۆلئىنەۋەى لەسەر دەكاتەۋە،
 ئەمە وپراى داننان بەۋكەموكورتىيانەى توۋشى يەھۇدىيەت و مەسىھىيەت بۈۋە لە
 يەكتاپەرستىدا، پالئەرىكە بۆ گەپان بەدۋاى ئەلئەرناتىقىكى يەكتاپەرستى، كە
 پىشت بە مېتۇدىكى يەكتاپەرستى پەۋا بېستىت. بەتايبەت لىكۆلئىنەۋەكەى
 (ئەسفال شىبنجلر). (۵۴)

دەيەم: ھەندىك لە لىكۆلئىنەۋە پۆژھەلتاناسىيەكانىش ئامازەيان بە
 جىھانىبۈۋنى ئىسلام داۋە، لە نىۋياندا لىكۆلئىنەۋەى پۆژھەلتاناس (فرانس

(۵۳) پۆژھەلتاناسىيەكى ئەلمانىيە، پەرتۈۋكىكى لە سالى ۱۹۲۰ بە ناۋى: (وضعنا الدينى الكنسى فى
 صلاته التاريخية) نوۋسى.

(۵۴) پۆژھەلتاناسىيەكى ئەلمانىيە، لە پەرتۈۋكەكەيدا (غروب الحضارة الغربية)، تاۋوتۋى ئەۋە دەكات كە
 باسماۋ كىر. انظر "جوستاف بفاغولر، ص ۱۴۲.

بول^(۵۵) له پرتوکه کهیدا (ناینزای موحه ممدی به و وسفه ی دینکی جیهانییه)، پوژه لاتناس (اویستروب) یش ناماژهی به جموجوولی یه کیتی ئیسلامی داوه.^(۵۶)

ته وهری سییه م:

له شوینه واره کانی په هندی خودی و پیودانگی پوژه لاتناسه کان

له سه رگه لاله کردنی دیدی نیگه تیف له مه پ ئیسلام

له دیارترین ئه و شتانه ی که ده گونجیت له م چوارچیوه یه دا جیی بییته وه، مه سه له گه لیکن که چه ندین لیکنه وه تو ماریان کردوه، ئه و لیکنه وانه گرنگیان داوه به و شوینه واره ی که له پوژه لاتناسی که وتوه ته وه، له لیکنه وه یان بو ئیسلام و نووسین له باره یه وه. ده کریت ئه و مه سه لانه له و خالانه دا کورت بکه یه وه که به شیوه یه کی بابه تیانه پولین کراون، که به هانه و پالنه ره کانی ئه و هه لویسته خودیانه روون ده که نه وه، که سروشتیکیان وه رگرتوه بریتی بووه له دوژمنایه تی به رامبه ر به ئیسلام، یان پووه پوویونه وه ی فراوانبوونی و بانگه شه که ی، یاخود لانی که م ره خنه لیگرتی. هه لویستی پوژه لاتناسه کان - هاوتا له گه ل پوژئاواییه کان به گشتی - له سه ر هه سستی کینه به رامبه ر به ئیسلام و موسلمانان و لایه نگیری کردن (الانحیازیه) و به زاندنی بنچینه کانی توژیینه وه ی زانستی، بنیاتنراوه، ئه مه ش له ژیر کاریگه ری که له که بوونی دوژمنایه تی و رقلیبوونه وه به رامبه ر به ئیسلام و موسلمانان

^(۵۵) پوژه لاتناسیکی دانیمارکییه، پرتوکه که ی له ۱۹۱۴ بلا و کرده وه. انظر "جوستاف بفاغولر، المصدر السابق، ص ۱۴۳.

^(۵۶) پوژه لاتناسیکی دانیمارکییه، توژیینه وه که لیکی هه مه جوژی سه بارت به ئیسلام هه یه. جوستاف بفاغولر، المصدر السابق، ص ۱۴۴.

دروستېبوه، ئەمەش له ناوهرۆکی گه‌واهییه‌که‌ی پۆژه‌لاتناس (لیویولد فایس)دا هاتوو‌ه که بریتیی‌ه له (موحوم‌مه‌د شێره‌/ محمد أسد)، که جه‌ختی له‌وه‌ کرده‌وه قه‌یرانی تاک‌ی ئه‌وروپی له‌ پ‌قلیب‌وونه‌وه‌ی و سووک‌سه‌یرکردنی بۆ هه‌موو ئاین و کلتوره‌کانی تر‌دا - ته‌نها ئاین و کلتوری خۆی نه‌بی‌ت - چ‌ر ده‌بی‌ته‌وه، ئەمەش وای کرده‌وه که تو‌یژینه‌وه له‌ ئیسلام و موس‌لمانان بی‌ت به‌ راوک‌ردنی هه‌له‌کان و گه‌پان به‌شو‌ین که موکورتیی‌ه‌کاندا، وه‌ک ئه‌وه‌ی که تو‌یژینه‌وه‌که داد‌گایی‌کردن‌یک بی‌ت که مه‌به‌ست له‌ پشتی‌ه‌وه به‌تال‌کردنه‌وه‌ی بانگه‌شه‌کانی ئیسلام و له‌م‌پ‌ردانان بی‌ت بۆ بانگه‌وازه‌که‌ی، ئەمەش له‌ ژێر کاریگه‌ریی که‌له‌که‌بووه‌کانی ئه‌و کلتوری شکسته‌هێنانه‌ی که کلتوری پۆژئاوایی سروشتی پ‌یی گرتوو‌ه به‌رامبه‌ر به‌ ئیسلام، له‌و کاته‌وه‌ی له‌ جه‌نگی خاچه‌رستاندا به‌رامبه‌ر به‌ ئیسلام و موس‌لمانان شکستیان ه‌یناوه.^(٥٧)

یه‌که‌م: کات‌یک هه‌ند‌یک له‌ ل‌یکۆلینه‌وه پۆژه‌لاتناسیی‌ه‌کان ئاماژه‌یه‌کیان به‌ ره‌هه‌ندی جیهانی‌تی ئیسلام دا، هه‌ند‌یکیان مه‌به‌ستیان ل‌ی ئاگایی‌دان بوو له‌ مه‌ترسی ته‌شه‌نه‌کردنی ئیسلام، چونکه جیهانی‌تییه‌کی هه‌بوو به‌و وه‌سف‌ه‌ی یه‌ک‌یک بوو له‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌ گشتییانه‌ی، که بنچینه‌دارپ‌ژهری بانگه‌شه‌کردن بوو بۆی، ئەمه‌ بوو که —به‌شیوه‌یه‌کی ش‌یۆن‌راو— هه‌ند‌یک له‌ پۆژه‌لاتناسان په‌ییان پ‌ی بردبوو، بابه‌ته‌که‌یان له‌ بازنه‌ی بانگه‌شه‌وه گواستېبوه‌وه —ئ‌ه‌و بانگه‌شه‌یه‌ی که ماده‌که‌ی باسی گوتار ده‌کات، بزواتی کارل‌یک‌کردنی گوتارییشی له‌سه‌ر بنه‌مای پ‌قلینه‌بوونه‌وه بنیات نراوه، مه‌به‌سته‌ بالاکه‌شی له‌سه‌ر په‌حمه‌ت بۆ جیهانیان بنیات نراوه، له‌سه‌ر مه‌به‌سته‌کانی له‌: ره‌چاو‌کردنی مافی (الله) و به‌دی‌ه‌ینانی یه‌کسانی به‌ به‌ب‌نده‌کردنی خه‌ل‌کی بۆ په‌روه‌رد‌گاریان— بۆ ئه‌وه‌ی

(٥٧) د.عبد‌العظیم‌ الدیب، المنهج عند‌ المستشرقین، مصدر سابق، ص ٣٤٤. وینظر “محمد أسد، الإسلام

على مفترق الطرق، ط ٩، ص ٥٢-٦٠.

بیکن به مهسه له یه کی ستراتیژی، که بناغه بۆ دیدگاهیه کی ئاینده یی په یوه نندییه کانی نیوان پۆژه ه لآت و پۆژئاوا دابنیت، چونکه ئه م مهسه له یه خه می پۆژئاوایه، چونکه ئه گه ری پاشکویه تی بۆ ئیسلام و موسلمانان هه یه له بری شوینکه وتنیان، ئه وه تا (باول شمتن)^(۵۸) ی پۆژه لآتئاس لیکۆلینه وه ی له سه ر ئیسلام و جیهانی ئیسلامی کردوه و جه ختی له سه ر په گه زه کانی هیز کردوه ته وه تیاند، له په رتووکه کهیدا: (ئیسلام هیزی جیهانی سبه ی) که تییدا هاواری به ئاگاهینانه وه ئاراسته ی ئه وروپا ده کات له رابوونیکی سه رکه ش، که خه ریکه به سه ریاند زال ده بیت.^(۵۹)

به هه مان شیوه (ئه لبر شامیدور) له په رتووکه کهیدا (حمراء غرناطة) ئاگایی داوه و پیشبینی ئه وه ده کات که جاریکی تر موسلمانان هه ژموونیان هه بیت به سه ر جیهاندا، نه چه که مووشه کییه کان و نه چه که ئه تۆمییه کانی پۆژئاواش ریکه ی پی ناگرن.^(۶۰)

دووه م: په خنه گرتنی پۆژه لآتئاسان له که سایه تی پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت)، به تاییه ت شایسته بوونی بۆ وه رگرتنی نیگا، له چوارچیوه ی مرقوبوونی پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) و هه لسوکه و تکردن و ژیا نی له نیو خه لکدا و ئاماژه کردن به لاوایی به لگه کانی پیغه مبه رایه تی، ئه مه ش بابه تی که که پۆژه لآتئاسه کان له پیودانگی بابه تی (میزان الوضعیه) دا دایانناوه، ئه مه ش وایکردوه که لایه نی مرقوبوونی پیغه مبه ر — له دیدی ئه واند — به لگه یه ک بیت که په یوه ستبوونی ئه و که سایه تییه — خاوه ن په هه نده مرویی و ماددییه له

^(۵۸) پۆژه لآتئاسیکی ئه ئمانیه. انظر “عبد العظيم الديب، المنهج عند المستشرقين، المصدر السابق، ص ۳۴۱.

^(۵۹) انظر “نفس المصدر السابق.

^(۶۰) عبد العظيم الديب، المنهج عند المستشرقين، المصدر سابق، ص ۳۴۲.

په یوه نډییه کانی هه لسوکه وت و ژيانگوازیدیدا - به نیگا و جیهانی غه ییبه وه پرت بکاته وه، نه وان پېش نه وهش (عیسا) یان کردووه به په رستراو، له و لیکولینه وانهش، لیکولینه وهی (زایتس) - له په رتوکه که یدا (دामه زرانندی موحه ممد بۆ ئایین).^(۶۱)

سییه م: زۆرک له پوژه لاتناسان نکولیان له و پاستیه کردووه که قورئانی پیروژ نیگا بیت له لایه ن خوی بهرز و بالاو،^(۶۲) نه و تا له باسی قورئانی پیروژدا هندیکیان ده لئین: (موحه ممد ده لئیت)، یان وه سفی ئیسلام - له هه مان چوارچیوه دا - به ئایینی موحه ممد دی، ئایینی موحه ممد ده که ن.^(۶۳)

له هه ندیک حاله تیشدا هندیکیان دان به وده ده نین که قورئان نیگایه و له لایه ن خوی گه وده وه هاتووه، به لām ته نها بۆ عه ره ب هاتووه، به لکو هه ندیکیان ته نها له و چوارچیوه میژوویییه ی ژیانی عه ره بدا کورتی هه لدینن که له سه رده می پیغه مبه رایه تیدا بووه، یان ده لئین ئیسلام گوزارشته له دیدیکی فه لسه فی و تاییه ته به که سایه تی پیغه مبه ره وه (دروودی خوی له سه ر بیت)، هه ندیکیش له وانه ی که که وتوونه ته ژیر کاریگه ری پوژئاواوه - و نه وه ولانه یان که ده وله تی نه ته وه یی لی دروست بوو - که له په وتی عه لمانین له جیهانی عه ره بیدا، وه صفی پیغه مبه ری به پیز (دروودی خوی له سه ر بیت) به (پیغه مبه ری عه ره بی) ده که ن، وه سفی په یامه که شی به وه ده که ن که شوپشیکی نوینگه رییه له چوارچیوه ی نه ته وه یی عه ره بیدا، نه مه له کاتیکدا که هه ندیکیان پینان وایه که په یامی ئیسلام

(۶۱) د. عبد العظیم الدیب، المنهج عند المستشرقین، مصدر سابق، ص ۳۴۴. وینظر "محمد أسد، الإسلام علی مفترق الطرق، ۹ ص، ۵۲-۶۰.

(۶۲) د. أحمد عبد الرحیم السایح، الاستشراق ومنهج نقده، ص ۴۴۷.

(۶۳) سعدي، یاسین، البرهان فی سلامة القرآن من الزیادة والنقصان، المکتب الإسلامی، دمشق: ۱۳۹۸هـ/۱۹۷۸، ص ۸۶.

که به هۆی پزشکی نوێه به درۆکه و تنه وه دوی ماوه یه کی زۆر له نه فامی، ههروه ها ئه و گومانه یان به درۆ ده خاته وه که ئه و جۆره نه خۆشییه له سه رده می پیغه مبه رایه تی (موحه مه د) دا (دروودی خوی له سه ر بیّت) با و نه بوه .

چوارهم: پشتبه ستن به چه ندین میتۆد بۆ مشتومر کردن، ته نانه ت بۆ وردبوونه وه له یه ک بابەتیش، - مه به ستم پیوانه کردنه به دوو پیوه ر- بۆ نمونه ئه گه ر یه ککیان باس له تایبه تمه ندیه باشه کانی ئایینی ئیسلام بکات و دانی پێدا بنیّت، ئه و ئه مه به شیوه یه کی گشتی بۆ ئایین و سه رچاوه کی ده گێڕێته وه که خوی بالاده سته، له گه ل جه ختکردنه وه له یه ککیتی ئایینه کان، -که واته- ئایینی ئیسلامیش شتیکی نوێی نه هیناوه، به پێی بیروبوچوونی ئه وان، ئه گه ر باسی تایبه تمه ندیه باشه کانی ئایینی مه سیحیشت بۆ بکات، ئه و ده یگێڕێته وه بۆ ئه و تایبه تمه ندی و لایه نه باشانه ی که ته نها مه سیحیه ت هه یه تی، له وانه ش مه سه له ی خۆشه ویستی، به بیانوی ئه وه ی که ئیسلام خه لکی دابه ش کردوه بۆ: ئیمانداران و بیباوه ران، مه سه له ی ئاشتی و ئه وه ی که ئیسلام ئایینی کوشتار و شمشێره، ئه مه له کاتێکدا که کتێبه پیرۆزه کانیان لێوانلێوه له و شتانه ی که پیچه وانه ی ئاشتین.^(٦٦)

پینجه م: ئه و درۆیه یان که ده لێن ئیسلام جۆریکه له هه لبه ستن و له یه هودییه ت و نه سرانییه ته وه وه رگیراوه، ئه مه ش له به رامبه ر ئه و شتانه دا به کاری ده هێنن که ته نها له نیگادا هاتوون، له چوارچیوه ی نه تواناییان بۆ به

(٦٦) له ژێر ناویشانی (یسوع و العالم) له ئینجیلی مه تتا ١٠/١١ دا هاتوه: وا گومان مه به ن که من هاتووم بۆ ئه وه ی ئاشتی له سه ر زه ی بچه سپیتم. بۆ ئه وه نه هاتووم ئاشتی بچه سپیتم، به لکو بۆ ئه وه هاتووم شمشیر بچه سپیتم. من بۆ ئه وه هاتووم بۆ ئه وه ی مرۆڤ له گه ل باوکیدا و کچ له گه ل دایکیدا و بووک له گه ل خه سویدا بچه مه ناکۆکییه وه. به م شیوه یه که سانی ماله که ده بنه دوژمنی مرۆڤ. مقطع ٣٤-٣٦ ص ٣١. الإنجیل کتاب الحیاة، ط ٥، IBS ١٩٨٢.

دروختنه وهی ئەو مەسلانە ی ئیسلام کە نیگا بە راستی داناون و دژی زانستیش نین، ئەم هەلۆیستەش تەنها لەو دەمارگیرییە ئایینیە وه دەردەچێت، کە راستی پەتدە کاتە وه و تەسلیم بە بالاییەتییه کە ی نابێت.^(٦٧)

شەشەم: هەولێ بەرەنگاربوونە وه ی ئیسلام لەو تواناییدا کە بۆ دروستکردنی کلتوری ئیسلامی هەیه تی، هەروەها بەرەنگاربوونە وه ی هەرشتی کە وا بکات ئەو کلتورە ئیسلامییە ببێت بە مەرجه، بەشیوەیه ک کە عەقلی موسلمان دیدی خۆی لیۆه دروست بکات و پێبازی خۆی تیدا بدۆزێتە وه، سەرچاوه کانی بۆ دیاری بکات و گرێنتیی بەرەوامبوونی بکات، پشتبەست بەو هەولە دژ بە ئیسلامانەیه، بانگەشە ی بەپیرۆزگرتنی سیستمی پۆژئاوایی و دانانی بە لووتکە ی ئەوه ی کە دەگونجێت عەقلی مەرویی پێی بگات، هاتە بوون، ئەمە لەلایە ک و بانگەشە ی جیهانیبوونی مەسیحیەت، بۆ ئەوه ی ببێت بە ئەلەرناتیقی ک بۆ جیهانیتییه کە ی ئیسلام، ئەمەش وای لێکردن کە پێداچوونە وه بکریت بۆ مەسیحیەت و سەرچاوه و نووسینە کانی، هەلبەستنی واتای فراوانتر لە ئاستی چەمکە کانی خۆی، لەوانە چەمکی (التکرین) کە بە واتای بانگەشە کردن دیت بۆ ئەو مەسیحیەتە ی کە بنچینه بۆ تەبشیر دادەنێت، ئەمەش لایەنە کە ی تری.^(٦٨)

هەوتەم: تۆمەتبارکردنی هزری موسلمان بە سۆزداریبوون (العاطفیه)، دەستپێکردن لە چەند مەسلە مەیه کی پیشووەختە وه، کە دەبنە رێگر لە گەشتن بە دەرەنجامگە لیکی شیاو، چونکە ئەو دەرەنجامانە ی پێی دەگەن لەو دوو مەسلە یە دا پێچەوانە ی زانستییبوون، ئەمەش هەولێکی پۆژئاواییە بۆ

^(٦٧) د. مصطفى السباعي، المستشرقون ما لهم وما عليهم، مصدر سابق، ص ١٨. وينظر "أ.د. عماد الدين خليل، المستشرقون والسيرة النبوية، مصدر سابق، ص ١٥.

^(٦٨) ينظر، د. أحمد السايح، مصدر سابق، ص ٤٥٢.

بەپاشكۆكردنى عەقلى عەرەبى و موسلمان بۆگەشتن بە كاروانى شارستانىيەت و پيشكەوتن، ئەگەر عەقلى موسلمان واز لە ھۆكارەكانى دواكەوتووى و نەتوانايىيەكەى بەھيئەت، كە لە تەسليم بە كلتورىكى بۆماوہ سەرچاوەى گرتووە، ئەمەش بوو تە ھۆى سنوورداربوونى ئازادىيەكەى و - بە وتەى ئەوان - دەيخاتە نيو جىھانى دواينىيەكانەوہ (الماورائيات).^(٦٩)

هەشتەم: تۆمەتباركردنى ئىسلام بەوہى كە ئايىنىكە ھىز بە پىرۆز دەزانىت و فەرمان بە كوشتار دەكات، ئايىنى جەنگ و غەزەكانە، ئەمەش لەو ترسەيانەوہ دەردەكەوئەت كە لە ئايندەى ئىسلام و ئەو شتانەوہ ھەيانە كە سەبارەت بە ژياننامەى پيغەمبەر (دروودى خاى لى بىت) و غەزەكانى موسلمانان لە سەردەمى پيغەمبەردا (دروودى خاى لى بىت) وتراوہ.

(٦٩) المصدر السابق نفسه.

باسی دووهر:

تایبه تمه ندییه کانی ئه وانه ی دژی قورئانن و بهر په رچدانه وه ی رپیازه کانیا ن له گوتاری قورئانیدا

مه به ست له م باسه ئه وه یه که پشت به گوتاری قورئانی ببه ستین، له پوونکردنه وه ی تایبه تمه ندییه کانی ئه وانه ی دژ و پیچه وانه ی قورئانن و پوونکردنه وه ی رپیازه کانیا ن له و دژیوون و پیچه وانه بوونه یاندا، ئه و په تدانه وانه ی که له سهریان هاتووه، به شیوه یه که ئه وه درده خات که گوتاری قورئانی بنچینه کانی فیکری ئیسلامی له و پووه وه له خو ده گریت، ده کریت ئه م بابه ته له م دوو ته وهره دا بخه یه روو:

ته وهری یه که م:

تایبه تمه ندییه کانی سه رپیچی کارانی پیغه مبه ران و دابه زینراوه کان له

قورئانی پیروژدا

یه که م: خراپه کاری له زه ویدا: خوی گه وره وه سفی هه ر که سیکی به خراپه کاری (فه ساد) کردووه، که سه رپیچی و تاوان ئه نجام ده دات، چونکه کاریکی کردووه که پیچه وانه ی ئه رکه چاکسازییه که یه تی له زه ویدا، که بریتییه له شوینکه وتنی هیدایه ت و رپیازه که ی به و شیوه یه ی بو کار و باره کانیا ن باشه، ئه و رپیازه ی که له سه ر باوه پوون به خوی گه وره و کارکردن به پیی پینماییه کانی بنیات نراوه، خوی گه وره ده فه رمویت: (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ)^(۷۰) (واته: ^(۷۱) ئه وانه کاتیک پییان ده وتریت تووی

(^{۷۰}) ينظر، تفسير ابن كثير، البقرة: ۱۱.

گوناه و تاوان و خراپه کاری مه چینن له زه ویدا، ده لئین: به پراستی ئیمه تهنه
چاکسازی ده کهین؟!، (البقرة: ۱۱)، نایه ته که جهخت له تایبه تمه ندیی گومانی
بیباوه پان به خویان ده کاته وه و جهخت له وه ده کاته وه که ئهمه ی ئه وان ده یلئین
جۆریکه له خه یال و چه وتبینی (السراب) و سووربوون له سهر بیباوه پری.

دووهم: گه وجی و گه مژه یی و بی عه قلی (السفه): که سیفه تیکی بیباوه پ و
دوو پوو ده کانه له سه ریچکاران، ئه وانه ی له بیباوه پ بوونیاندا تهنه به تاوان و
سه ریچی و سووربوونیانه وه له سهر په تکرده وه ی ئیمان ناوه ستن، به لکو
هه رکه سیکیش که باوه پری هینابیت، به گه مژه یی و بیعه قلی توّمه تباری ده که ن،
به پیچه وانه ی ئه وه ی که برواداران ی له سهره، له توندوتوڵیان له ئاین و جیگیریی
کو له که که ی. خوی گه و ره ده فه رمویت: (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا
أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ)، (واته: کاتیک پییان
ده وتریت ئیمان و باوه پ بهین وه کو ئه و هه موو خه لکه (بی فیل و پاستگو یانه)
که باوه پریان هیناوه، ده لئین: چۆن ئیمه وه کو ئه و خه لکه که م عه قل و گیلانه
باوه پ ده هینین، (خه لکینه) چاک بزائن و ئاگادار بن که هه ر ئه وانه خویان که م
عه قل و گیل و نه فامن، به لام بۆ خویان نازانن)، (البقرة: ۱۳).

سییه م: هه وا و ئاره زوو کردن به چه که م له شوینکه وتنی پیغه مبه ران و
هه لسو پانیان به پیی ئه و هه وا و ئاره زوو یان، ئه مه ش له ئه نجامی سته م و خۆ
به گه و ره زانینیانه وه: ئه مه ش له چوارچیوه ی ئه و نایه ته دا دیت که خوی گه و ره
تییدا ده فه رمویت: (وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى
ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ

(^{۷۱}) تیبینی: سه باره ت به ته فسیر کردن و وه رگێرانی ئه و نایه تانه ی که له م تووژینه وهیدا هاتوون بۆ زمانی
کوردی، پشتم به (ته فسیری ئاسان) به ستووه که له نووسینی ماموستا (بورهان موحه مده ئه مین) هه،
ده قاوده ق رافه که ی ئه م له دوی ده قی نایه ته کان له دوو که وانه دا گواستووه ته وه، (وه رگێر).

اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ، (واته: سویند بیت بیگومان ئیمه توراتمان به خشی به موسا و بهردهوام دوی ئه ویش پیغه مبه رانمان په وانه کرد و به عیسای کوری مریه م به لگه و نیشانه و موعجیزه ی جوراوجورمان به خشی هه روه ها پشتگیریمان کرد به فریسته (جبرئیل)، ئایا چون ده بیت هه ر کاتیک پیغه مبه ریگمان په وانه کرد بیت، به لام له گه ل ئاره زووه کانی ئیوه دا نه گونجا بیت، خۆتان به زل زانیوه و لووتان به زکردووه ته وه و بپواتان نه هیئاوه، ئه وسا دهسته یه کتان (به رنامه ی خواتان) به درۆ زانیوه و هه ندیکیشان پیغه مبه راننان ده کوشت)، (البقرة: ۸۷).

ئهم ئایه ته - وه ک ابن کثیر ده فهرمویت - وه سفی به نو ئیسرا ئیلی تیدا یه به لووتبه رزی و به نکولی و به پیچه وانه یی کارکردن و خۆبه زل زانین له به رامبه ر پیغه مبه ره کانیا ن، ئه مه ش به هوی شوینکه وتنیان بۆ ئاره زووه کانیا ن، ته وراتیا ن شیواند و گوپیان و پیچه وانه ی فه رمانه کانی جوولانه وه و ته ئویلیان کرد، دوی موساش خوی گه وره په وانه کراوی خوی له (رسل) و (انبیاء) ناردووه، تا به عیسای کوری مریه م کۆتایی به پیغه مبه رانی به نو ئیسرا ئیل هیئا، که خوی گه وره چه ندين موعجیزه ی پی به خشی و به جیبریل (سه لامی خوی له سه ر بیت) پشتگیری کرد، به لام ئه وان به درۆیان خسته وه و له ئه نجامی ئیره یی و نکولی خویاندا دهسته یه له پیغه مبه رانیان به درۆ خسته وه و پۆلیکی تریان کوشتووه، ئه مه ش له ئه نجامی شوینکه وتنیان بۆ هه وا و ئاره زووه خراپه کانیا ن.^(۷۲)

چاره م: زاتکردن و نه ترسان له سه ریچیکردنی خوی گه وره و سووربوون له سه ری دوی باوه ره ئینانیکی رووکه شی: له سیفه ته کانیا ن ئه وه یه که شوینکه وتنی ئه وه یان پی قبوله که خوی گه وره داییه زاندووه، ئه مه ش گوزارشت له و ته یه یان ده کات که ده یانوت (سمعنا) واته بیستمان - یان گه ر له

^(۷۲) ينظر "تفسير ابن كثير، البقرة: ۸۷، وما نقله عن ابن عباس.

نزمترین ئاستیشدا بیّت دانیان به وهدا دهنا که ئه و په یامه راسته، له لایه ن خوای گه وره وه دابه زینراوه - پاشان پیچه وانیشان بۆ دابه زینراوه کان (التنزیل)، به وهی که له و وشه یه یاندا گوزارشتیان لی ده کرد که ده یانوت "عصینا" واته سه ریچی ده که یه، به پیی ئه وهی له رافه کردنه که ی ابن کثیر ده رده هینریت، هه روه ها له و شتانه ی که جهخت له سووربوونیان له سه ر بی باوه پیی ده کاته وه، بریتییه له خۆشه ویستیان بۆ گویره که و په رستنی، به پیی ئه و ئایه ته ی ده فه رمویت: (وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بَسْمًا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ)، (واته): (یادیان بینه روه وه ئه و سه رده مه ی) که په یمانمان لی وهرگرتن و کیوی طورمان به سه ردا به رزکردنه وه و (فه رمانمان پیدان): ئه وهی پیمان به خشیوون (له ته ورات) به توندی بیگرن و لیی لامه دن و گو بیستبن، (به دم) وتیان: گو پراه لئین، (به لام به کرده وه) پیچه وانیه یان کرد و یاخی بوون و گویره که په رستی له دل و ده روونیا ندا پروابوو به هوی بی باوه رپیانه وه، پییان بلئ: ئیمانیه که تان شتی نا په واتان پی ده کات ئه گه ر ئیوه ئیماندارن؟! (باووبایرانتان گویره که په رست و پیغه مبه رکوژ، ئیوه ش سه رسهخت و بی باوه ی)، (البقرة: ۹۳).

پینجه م: هه لبه ستن به دم خوای گه وره وه به هوی له خۆباییبوونیان به هوی ئه وهی خوای گه وره فه زلی داوون به سه ر جیهانیاندا: به پیی ئه و ئایه ته ی که ده فه رمویت: (ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ)، (واته): بۆیه ش (وا ده که ن) چونکه به راستی ئه وان ده یانوت: هه رگیز ناگری دۆزه خ چه ند پوژیککی که م نه بیّت به ر له شمان نا که ویت و ئه وهی له ئایینه کانیاندا بۆ خویان هه لبه ستبوو، سه ری لی شیواندن و ته فره ی دان، (آل عمران: ۲۴)، ئه وان تیگه یشتنیکی وردیان نه بوو بۆ پیداو یستی و داخوازییه کانی

باوه‌په‌ئێنان، هەر له شوێنکه‌وتنی رێبازی یه‌کتا په‌رستی و به‌ره‌مه‌کانی، که به خۆیانه‌وه به‌ستبووه‌وه و کردبوویه‌وه مافیکی جیگیر بۆ خۆیان، دانیشیان به‌وه‌دا نه‌ده‌نا که بیه‌ستنه‌وه به باوه‌په‌که‌یانه‌وه، هه‌روه‌ک چۆن دانیشیان به‌وه‌دا نه‌ده‌نا که شوێن و یستی خوای گه‌وره ده‌که‌ون، ئه‌وه‌وه‌زله‌ش که خوای گه‌وره به‌هۆی ته‌کلێفه‌وه لێی نابوون، درێژیان کردبووه‌وه بۆ فه‌زل له حساب و لێپرسینه‌وه و چاره‌نووسی‌شدا، به‌پێچه‌وانه‌ی خواسته‌کانی ئه‌وه‌ ته‌کلێفه، له به‌رپرسیاریتی و حساب و لێپرسینه‌وه، به‌پێی ئاست و جووری ئه‌وه‌ کرده‌وانه‌ی که م‌رو‌ف ده‌یکات له‌وه‌ چوارچێوه‌یه‌دا.

شه‌شه‌م: رق و کینه‌یان به‌رامبه‌ر برواداران له ئه‌نجامی ئیره‌یی و به‌دی و چا‌و‌چنۆکی‌یانه‌وه، به‌هۆی ئه‌وه‌ی شه‌ریعه‌ت له ئیسرائیلییه‌وه بووه به جیهانی: به‌پێی ئه‌وه‌ ئایه‌ته‌ی ده‌فه‌رمو‌یت: (هَآ اَنْتُمْ اَوْلَآءُ تُحِبُّوْنَهُمْ وَلَا يُحِبُّوْنُکُمْ وَتُؤْمِنُوْنَ بِالْکِتَابِ کُلِّهِ وَاِذَا لَقُوْکُمْ قَالُوْا اٰمَنَّا وَاِذَا خَلَوْا عَضُّوْا عَلَیْکُمْ الْاَنَامِلَ مِنَ الْغِیْظِ قُلْ مُوتُوْا بِغِیْظِکُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِیْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ)، (واته: ئاگادارین! ئیوه ئه‌وانتان خۆش ده‌و‌یت، به‌لام ئه‌وان ئیوه‌یان خۆش ناو‌یت و باوه‌پتان به‌هه‌موو کتێبه ئاسمانیه‌کانیش هه‌یه (به‌لام ئه‌وان باوه‌ریان به‌موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) و به‌قورئان نییه)، کاتیکیش پێتان ده‌گه‌ن ده‌لێن: ئیمه ئیماندارین به‌لام کاتیک به‌ته‌نها ده‌بن، په‌نجه‌ی خۆیان ده‌گه‌زن ئه‌وه‌نده رقه‌ستوور و داخ له دل، پێیان بلێ: ده‌ک بمرن له داخا، به‌ر‌اس‌تی خوا خۆی زانیه به‌وه‌ی که له دل و ده‌روون و سینه‌کاندا هه‌شاردراوه و (چاکتان ده‌ناس‌یت)، (آل عمران: ۱۱۹)، نیشانه‌ی ئه‌وه‌ هه‌ستکردنه‌ش دوو شته: یه‌که‌م: په‌یوه‌ندی به‌کینه‌وه هه‌یه به‌رامبه‌ر به‌برواداره موس‌لمانه‌کان. دووه‌میش: به‌هه‌شبه‌شکردنی بر‌وا‌ه‌ئێنانیان به‌دابه‌زێنراو (التنزیل) و بر‌وا به‌کو‌تا په‌یام نا‌ه‌ینن، ئه‌مه‌ش وای کردووه که رقیب‌بوونه‌ویان له موس‌لمانان و باوه‌پنه‌ه‌ئێنانیان به‌وه‌ی که خوای گه‌وره بۆیانی

دابه زاندووه، بینه به لگه ی بیباوه پری و نیشانه ی ئیره یی و به دی، چونکه یه کیك له دهره نجامه کانی گورانی په یامی نیونه ته وه یی ئیسرائیلی بۆ په یامی جیهانیی ئیسلامی بریتیه له: هه لوه شانده وه ی فه زلېوونيان به سهر جیهانیاندا، دهرخه ی ئه مه ش ئه وه یه که قورئان گوتاری خۆی ئاړاسته ی هه موو خه لکی ده کات.

حه وته: بیباوه پېوونيان به خوی گه وره و زاتکردنیا به بیئده بیکردن به رامبه رزات و سیفاتی و هه ر شتیک که لایه قی بیئ:

وه سفکردنی خوی گه وره له لایه نه وانه وه به هه ژاری و وه سفکردنی خویان به ده وله مهندي: به پپی ئه و ئایه ته که ده فه رموئیت: (لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلُهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُ دُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ)، (واته: سوئند بیئ بیگومان خوی په روه ردگار گوفتاری (نا به جیی) ئه و (جوله کانه ی) بیست که وتیان: خوا هه ژاره و ئیمه ده وله مهندين!! ئیمه ئه و گوفتارانه یاداشت و تۆمار ده که ین له سه ریان، هه روه ها کوشتنی پیغه مبه ران به ده سستی ئه وان به ناحه ق، (له دۆزه خیشدا) پییان ده لیئین: بجیژن سزای ئاگری سوتینهر)، (آل عمران: ۸۱)، له وانه ش: بیباوه پېوون و له سنورده چوونیا به وه ی که وه سفی خوی گه وره یان به رژی و ده ستقوجان (البخل) کرد، ئه مه ش وه ک ئیره ییه ک به موسلمانان و ئه و حه ق و پاستیه ی که بۆیان هاتووه ته خواره وه، به پپی ئه و ئایه ته ی که ده فه رموئیت: (وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ)، (واته: ئه و جوله که (نه فام و خوانه ناسانه) ده یانوت: خوا ده سستی به ستراره و خیری له ده ست نابیتته وه!! ده ک ده ستیان

به ستر او و بئ خیر و که له پچه و تووشی شه له ل بیټ، ده ک نه فرینیان لی بیټ، بۆ خویان و قسه یان، نه خیر وانییه، به لکو دوو دهستی (پر له بهر ده که تی په روه ردگار) هه میشه و بهر ده وام کراوه یه، چۆنی بویت و چه ندی بویت ده بیه خشیت! سویند بیټ زۆریه یان ئه وهی نیردراوه ته خواره وه بۆت که قورئانه له لایه ن په روه ردگار ته وه، یاخیبون و سته میان زیاد ده کات و نغو یان ده کات له کوفردا، ئیمه ش هه تا پۆژی قیامه ت دوژمنایه تی و پق و کینه مان له نیوانیاندا بهرپا کردووه، هه ر کاتیک ده یانه ویت جه نگ بهرپا بکه ن و ئاگری شه پ هه لگه رسیئن، خوا ده یکوژنیته وه و نایه لیت ته شه نه بکات. ئه وانه زۆر به پله و به گه رمی هه ولئ بلأوبوونه وهی فساد و تاوان ده دن له زه ویدا، خوایش ئه و که سانه ی خۆش ناویت که تۆوی خراپه ده چینن)، (المائدة: ٦٤).

١- دانانیان به بیباوه پریاندا به وهی که عیسا (سه لات و سه لامی خوی له سه ر بیټ) یان کردووه به په رستراو، به پئی ئه وهی له م ئایه ته دا ها تووه: (لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ)، (واته: سویند به خوا به راستی ئه وانه بئ باوه پ بوون که وتیان: خوا هه ر مه سیحی کوپی مه ری مه (به مه رجیک) مه سیح و توویه تی: ئه ی نه وهی ئیسرائیل، ئه و خواجه بهرستن که په روه ردگاری من و په روه ردگاری ئیوه شه و دلنیا بن ئه وهی شه ریک و هاو به ش بۆ خوا بریار بدات، ئه وه بیگومان خوا به هه شتی له سه ر حه رام کردووه و شوین و جیگا و سه ره نجامی ئاگره، ئه وسا ئه و سته مکارانه هه چ جوړه پشتیوانیکیان نییه (که س ناتوانیت فریایان بکه ویت)، (المائدة: ٧٢)، هه روه ها پوونکردنه وهی ئه وهی که بیروباوه په هاو به شه پیداکه ره که یان له سه ر لادانیان له راستی بنیات نراوه، ئه و بپوایه ی که دژ و پیچه وانه یه له گه ل: فیه ته ت و عه قل و ئه وه شه که عیسا (سه لامی خوی

له سەر بیټ) هیناویه تی، ههروه ها خوای گه وره به زیاتر له ئامرازیکه جه ختکردنه وه جه ختی له سەر ئه مه کردووه ته وه، له میانه ی ئایه ته که دا: به فرمانکردن به په رستی خوا و ئه وه ی که ئه و په روه ردگاری هه موویانه و هه رکه سیکیش هاوه ل پهیدا بکات بۆ خوای گه وره، به هه شتی له سەر حه رام ده کریت و ده خریته نیو ئاگره وه و هیچ سه رخه ریکیشی نابیت، به هۆی ئه وه ی که به هۆی گه وره ترین سته مه وه - که هاوبه شه پیداکردنه بۆ خوای گه وره - سته می له خۆی کردوه.

۲- دانایان به بیباوه پیاواندا به وه ی که خوای گه وره ده که ن به سی به شه وه (التثلیث)، به پیی ئه و ئایه ته ی که ده فه رمویت: (لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثُ ثَلَاثٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ)، (واته: سویند بیټ به خوا بیگومان ئه وانه ش بی باوه پ بوون که وتیان: خوا یه کیکه له سی دانه خوا (له حاله تیکدا): هیچ خوایه ک، هیچ په روه ردگارێک نییه جگه له خوایه کی تاکو ته نها، خۆ ئه گه ر له و گوفتاره نابهجی و ناقولایه یان کۆل نه ده ن، سویند به خوا ئه وانه یان که بی باوه پ بوون سزایه کی به ئیشیان تووش ده بیټ)، (المائدة: ۷۳)، هه ر که سیکیش خوای گه وره به سی به ش بزانیټ، ئه و بیباوه پ بووه به و په یامی یه کتا په رستییه ی که موسا هیناویه تی و عیسا (سه لامی خوايان له سەر بیټ) به راستی داناوه و جه ختی له نه فیکردنی په رستراویټی بۆ هه ر شتیکی تر کردووه ته وه جگه له (الله) ی به رز و بلند، پاشان هه ره شه ی سزایه کی به ئیش و سه ختی لیکراوه، له دنیا و دواړوژدا.

۳- له ده ستدانی ته رازووی باوه پ، له شیوازه کانیشی بریتییه له سنووربه زاندن و نکولیکردن و داننه نانیان به و بیباوه پییه ی ئه وان له سه رین، ئه ویش به به ریکردنی خۆیان له هاوبه ش پهیدا کردن، به پیی ئه و ئایه ته ی ده فه رمویت: (تُمْ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ)، (واته:

پاشان سهرئه نجامی بیّ باوه‌رپیان هیچ نه‌بوو بیجگه له‌وهی که وتیان: سویند به
خوای په‌روه‌ردگارمان ئیمه هه‌رگیز موشریک و هاوه‌لگه‌ر نه‌بووین!!)، (الأنعام:
٢٣).

٤- سنووربه‌زاندنیان بۆ قه‌در و پێزی په‌رستراویتی خوای گه‌وره و سیفات
و خواسته‌کانی، له‌وانه‌ش دابه‌زاندنی نیگا و ناردنی پیغه‌مبه‌ران، به‌پیی ئه‌و
ئایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رمویت: (وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ
مِّنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ
قَرَاطِيسَ يُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ
فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ)، (واته: (جوله‌که) وه‌کو پێویست قه‌دری خویان نه‌گرت،
پێزیان بۆ دانه‌نا، چونکه وتیان: خوا هیچ کتیبکی بۆ هیچ که‌س دانه‌به‌زاندووه،
پێیان بلی: باشه ئه‌ی کێ ئه‌و کتیبه‌ی دابه‌زاند که موسا هی‌نای (بۆتان)،
له‌کاتیکدا نوور و هیدایه‌تیش بوو بۆ خه‌لکی، که‌چی ئێوه به‌ش به‌ش و پارچه
پارچه‌ی ده‌که‌ن و ئه‌وه‌ی به‌دلتان بێت نیشانی خه‌لکی ده‌ده‌ن و نۆریشی
ده‌شارنه‌وه (به‌تایبه‌ت ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌ر و قورئان). هه‌روه‌ها بلی هه‌ندیک شت
فێرکران که نه‌ ئێوه نه‌ باوو‌باپیرانتان ده‌تانزانی، پێیان بلی: هه‌ر خوا خۆی
دایه‌به‌زاندووه و فێریشی کردوون، له‌وه‌ودوا وازیان لی به‌ینه‌ با له‌ به‌تال و
نادروستی خۆیاندا پۆچن و گه‌مه‌و یاری بکه‌ن!!)، (الأنعام: ٩١)، هه‌روه‌ها
پاگه‌یاندنی مامه‌له‌کردنیان له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که بۆ موسا دابه‌زێنراوه و
سنووربه‌زاندنی ئه‌وه‌ی که پێی هاتووه، هه‌روه‌ها لی‌شیان لادا پاش ئه‌وه‌ی
باوه‌رپیان پی هی‌نا.

٥- به‌زاندنی سنوور له‌ به‌رامبه‌ر سیفاته‌کانی په‌رستراویتی و حه‌قیقه‌تی
په‌رستراویتی: هه‌روه‌ها قسه‌هه‌لبه‌ستن به‌ ناوی خوای گه‌وره‌وه، به‌پیی ئه‌و
ئایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رمویت: (قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلُمُونَ، (واته: (خوانه ناسان) ده لّین: خوا مندالی بۆ خۆی بریارداوه! پاکى و بیگه ردی شایسته ی ئه و خواجه یه، ئه و زاته بى نیازه (پیویستی به کور و کچ نییه)، هه رچی له ئاسمانه کان و له زه ویدا هه یه هه ر خوا خاوه نیانه، بیگومان هه یج به لگه و نیشانه یه کتان نییه بۆ ئه م بوختانه ناره وایه، ئایا شتیک هه لده به ستن بۆ خوا و (بى باکانه) ده یلّین، که هه یج لى نازانن و هه یج بنه مایه کی نییه؟! (یونس: ۶۸)، وه لامه که ش به م شیوه یه هات: ئه وه ی که ده یلّیت ته نها درۆه لبه ستنیکى پووته، هه یج بنچینه یه کی نییه له رّیازی پاستی دابه زینراو، هه روه ها وه لام درایه وه به جه ختکردنه وه له پاک و بیگه ردی خوی به رز و بلند.

هه شتم: پابه ندنه بوون به شه ریعه ته وه و به زاندنی ئه حکامه کانی:

۱- شیواندن و ده ستکاریکردنی وشه له جیى خۆیدا، وه ک گوزارشتیک بۆ سووربوون له سه ر سه رپیچی و تاوان و سووک سه یرکردنی شه رع و شه رعدانه ر، به بیى ئه و ئایه ته ی که ده فه رمویت: (مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لِيَّا بِالْأَسْنَتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا)، (واته: هه ندیک له وانه ی که بوونه ته جوو قسه له جیى خۆیدا ده سکاری ده که ن و جیگورپکی پیده که ن و به ئاره زوی خویان لیکی ده ده نه وه (به کینه و گالته وه) ده لّین: بیستمان و به قسه شمان نه کردیت!! گوی بگه ره ده ک گویت لى نه بیّت!! (هه روه ها ده یان وت: (راعنا) و ده میان بۆ خوار ده کرده وه تا مانایه کی هه له ببه خشیّت و ببیته ته عنه و ره خنه له دین، خو ئه گه ر به پاستی ئه وان بیانوتایه: بیستمان و گوپرایه لّین و تۆیش گویمان بۆ بگه ره و مؤله تمان بده (تا تّیگه یین) چاکتر و راستتر و به نرختر بوو

بۆيان، بەلام (چونكه پاك نين و دەروون نهخۆشن) خوا نهفرهتى لى كردوون بههوى كوفريانوهه، بۆيه باوهپناهينن كه مەك نهبيت)، (النساء: ٤٦).

٢- لهبىركردنى يادخستنهوه و فهرامۆشكردنى بهشيك لهو شتانهى كه يادبان خرابووهوه پييان، به سهره نجامه كه شى: (وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ)، (واته: ههروهه پهمانمان لهوانهش وهرگرتوه كه دهيانوت: ئيمه گاويرين كه چى بهشيك لهو شتانهيان فهرامۆش كرد كه پيى ياداوهرى كرابوون، (بهتاييهتى دهريارهى پيغه مبهرايهتى موحه ممهده (صلى الله عليه وسلم) ئيمهش ههتا پۆزى قيامهت دوزمنايهتى و پق و كينه مان پيولهكاندن، له ئايندهشدا خوا ههموو ئه و كار و كردهوانهيان دهخاتهوه بهرچاو و پييان رادهگهيه نيّت)، (المائدة: ١٤)، فهرامۆشكردنى بهحه كه مدانانى شهريعهت لهوانهوه كه باوهريان به خاى گهوره هيناهه، كه موكوورتبييه كه كه سهره نجامه خراپه كهى دونيايان دهگريتهوه به: بلاوبوونهوهى دوزمنايهتى له نيونياندا، پارچه پارچه بوونى يه كيتيى ريزيان و ههريشه بو سهر ئينتيما و تهبايان، ئه وه سهره نجامه دواپۆزيشيان دهگريتهوه به وهى كه ئه وه فهرامۆشكردنهيان دهگورپت بو هوكاريك بو ئه وهى خاى گهوره لينيچينه وهيان له سهرى بكات.

٣- ههولى خوقوتاركردن له ئيرادهى شهريعى خاى گهوره و پيساكانى سهبارهت به باوهرداران و كوشتاريان، ئهويش له ريگهى بهلگه هينانهوه به چهند بههانهيهكى ماددى: (فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنْ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِالْجُنُودِ قَالَ الَّذِينَ يُظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهَ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً يَأْذَنُ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ)، (واته: ئينجا لهكاتيكدا تالوت سهربازانى جياكردهوه و پيى

وتن (وا ئىمە دەپۋىن)، بىگومان خوا (لە پىگوزەرماندا) تاقىتان دەكاتەو بە
 پووبارىك (دواى ماندووبوون و تىنوويەتى)، جا ئەوۋى لىيى بخواتەو (ئەوۋە
 سەربازى) من نىيە و (بگەپىتەو) و ئەوۋى ئەيجىزىت يان تەنھا لويچىك بە
 دەستى خۆى بخواتەو، ئەوۋە بەپاستى سەربازى مەنە و (دەپەپىتەو و دەپۋىن،
 جا لەگەل ئەو پوونكردەنەوۋەيەشدا) زۆربەيان (لە ئاۋى پووبارەكەيان) خواردەو،
 كەمىكىان نەبىت، جا كاتىك لىيى پەپىنەوۋە خۆى و ئەوانەى باوهرپان ھىنابو
 لەگەلدا (ھەندىكىان) وتيان: ئەمپۆ (زەحمەتە بەم ژمارە كەمەو) دەرەقەتى
 جالوت و سەربازانى بىيىن، (بەلام) ئەوانەى دلىا بوون بە خزمەتى
 پەرورەدگارپان دەگەن وتيان: (مەترسن) چونكە چەندىن جار دەستەى كەم، زال
 بوون بەسەر دەستەى زۆردا بە فەرمانى خوا و خوا يار و ياوهرى خۇگر و
 ئارامگرانە)، (البقرة: ۲۴۹)، بەھانەھىنانەوۋە بە پىداۋىستىيە مەۋىيەكان، لە
 بەرامبەر فەرمانىكى شەرىعى تاقىگەریدا، باوهر دەكاتە شتىكى سەرزارەكى و
 رەگ دانەكوتاو تا ئەو ئاستەى ھىممەتى لەگەلدا بەرز بىيىتەو، خۆى لە
 لووتبەرزى پى بپاريزىت و تەزكىيە و پاكيى دەروونى لەگەلدا بەدى بىت، بە
 متمانەبوون بە كۆمەك و سەرخستنى خواى گەرە و بالا، لە ئاستىكا كە بگاتە
 ئاستى ئەو تاقىكردەنەوۋەيەى خواى گەرە بۆيان، يان بالائىرش بىت.

تۆيەم: دووېوۋىي و بىبارى، وەك گالئەكرەن بە پىغەمبەران و باوهرپاران،
 دەرخستنى پىچەوانەى ئەوۋى كە لە ناخىاندا شارددوۋىانەتەو:

گالئەكرەن بە پىغەمبەران بە دەرخستنى باوهر و شارەنەوۋى بىباوهرى:
 ئەمەش دەبىتە يەككە لە جۆرەكانى دووېوۋىي، ئەۋىش بە جەختكردەنەوۋە لەسەر
 ئىنتىمايان بۆ كوفر و پىشەواكانيان لە نىو سەركردەكانىاندا^(۷۳) لەبرىي
 شۆيىكەوتنى رىبازى راستى و ھەلگر و بانگەشەكارانى، (وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا

(۷۳) ينظر: ابن كثير "تفسيره"، البقرة: ۱۴.

أَمَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ، (واته: کاتیکیش (دو پوووه کان) ده گن به وانه ی باوه پریان هیناوه، ده لئین: ئیمه ئیماندارین و باوه پریان هیناوه!!، که چی کاتیک به تهنه ده میهنه وه له لای شهیتانه گه وره و فیلبازه کانیان ده لئین: به پاستی ئیمه له گهل ئیوهین، بیگومان ئیمه تهنه گالته یان پیده کهین و پییان راده بویرین!!)، (البقرة: ۱۴).

دوو پوویش یه کیکه له پله کانی کوفر، یه کسانیشن له شار دنه وه ی بیباوه پی و له بیرو باوه ره کهیدا، جا با له جوړی دهر خستنه کهیشیدا جیاواز بن، چونکه نهصل له بیرو باوه پ و ته رازووه کهیدا (زانیا ری خوی بالادهسته)، هر ئه وه که نهیی و په نهان تریش ده زانیت، بو نمونه ئه وه تا خوی گه وره له م ئایه ته دا ده فره مویت: (وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ)، (واته: ئه وانه کاتیک دین بو لاتان (به درووه ده لئین) ئیمه ش موسولمانین و باوه پریان هیناوه، له کاتیکدا به پاستی ئه وانه به بی باوه پریه وه هاتبونه ژووره وه و بیگومان هر به بی باوه پریشه وه چوونه دهره وه، جا خوا خو ی چاک ده زانیت که چییان هه شارداوه له دل و دهر و نیاندا)، (المائدة: ۶۱).

دهیه م: به درو خستنه وه یان بو پوژی دوا یی، به پیی ئه و ئایه ته ی که ده فره مویت: (قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِينُونَ)، (واته: به پاستی ئه وانه ی که بر وایان به ئاماده بوونی به رده م (دادگای) خوی نه بوو، زهره ریان کرد و خو یان دوړاند، کاتیکیش قیامت کتوپر یه خه یان پیده گریت، ده لئین: ئاخ و داخ و په شیمانی بو ئه و پوژگاره ی به که مته رخمی و (به بهرله لایی و سه رکه شی و تاوان) بردمانه سهر، له کاتیکدا ئه وانه هه موو گونا ه و تاوانیان داوه به کو لیا ندا، ئاگادارین که چه نده خراپه، کو ل و باری وا، که هه لی

ده گرن)، (الأنعام: ۳۱)، ههروهه ها ئه و سزا و خراپ چاره نووسییه ش که به هوی ئه و به درۆخستنه وهیه یانه وه تووشی ده بن چی ده بیئت، وه لّامه که شی به و په شیمانی و ئاخهه لّخواستنه ی ئه و که سانه یه که له ژیانیدا پۆچوون و به فیرویان دا و شوین ئه و پێبازی یه کتاپه رستییه نه که وتن، که جهخت له ته کلیف و لێپرسینه وه ده کاته وه، ههروهه ها وه لّامه که ی به وینا کردنی دیمه نیکه له سزا، که بریتییه له بارهه لگرتنی، ئه و باره ی که شانی بیباوه پان له پۆژی سزادا قورس ده کات.

یانزه: به درۆخستنه وه یان بۆ ئایهت و به لگه کان، گومان کردنیان له پیغه مبه ران:

۱- داوا کردنی به لگه ی مادی وه ک مه رجیک که بۆ باوه ره ینان به پیغه مبه ران دایانابوو، ئه وهش له فروفیلی خویانه وه بوو، خوی گه وه خوی ده توانیئت به لگه کان دابه زینیئت، به پیی ئه م ئایه ته: (وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ) (واته: (بیباوه پان) کاتیک ئایه تیکی قورئانیان بۆ بیئت ده لێن: ئیمه هه رگیز باوه ر ناهین هه تا وینه ی ئه وه ی که بۆ پیغه مبه ران هاتوو به ئیمه نه به خشریئت، خوا زانایه به و شوین و دل و ده روونه ی که شایسته یه په یامی خوی تییدا دابنیئت، له ئاینده یه کی نزیکیشدا ئه وانه ی که تاوانیان کردوو له لایه ن خواوه سووکی و پيسوایی و بی نرخی یه خه یان پیده گرئیئت، هاوپی له گه ل سزای پر ئیشدا له پاداشتی ئه و پیلان و ته له که یه دا که ده یانگێرا) (الأنعام: ۱۲۴).

۲- ته حه ددا کردن، به لگه ی پۆچوونه له بیباوه پی و نکولێرکردندا، به پیی وته ی خوی گه وه ره: (قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ)، (واته: داروده سته ی فیرعه ون وتیان: مۆله تیك بده به موسا و براکه ی، فه رمانیش بنیره

بۆ کاربەدەستانی ھەموو شارەکان تا خەلکی کۆیکەنەو و لە پیلانەکە
ئاگاداریان بکەین!!)، (الشعراء: ۳۶).

۳- ڕێبازی بیباوەری بە پیڤەمبەران و تۆمەتبارکردنیان بە جادوو یان
شیئتی، بە پیی وتەى خۆی گەورە: (كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا
سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ)، (واتە: ھەر نا بەو شیوەیە ھیچ پیڤەمبەریك لە پیڤش ئەماندا
نەھاتوو، خوانەناسان نەیانوتبیت جادووگەر، یان شیئە)، (الذاریات: ۵۲).
دوانزە: پەيوەستبوون بە ڕێبازی باووباپیرانەو:

۱- ئەنجامدانی خراپەکاری بە بیانووی ڕێبازی باووباپیرانەو، قسە
ھەلبەستن بە ناوی ڕێبازی خۆی گەورەو، بە پیی وتەى خۆی گەورە: (وَإِذَا
فَعَلُوا فَاَحْسَنَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ)، (واتە: کاتیکیش (بیباوەران) تاوان و گوناھیک
ئەنجام بەدەن دەلێن: باووباپیرانیشتان دیو ئەم کارەیان کردوو و خۆی گەورە
خۆی فەرمانی پێداوین بیکەین!! پییان بلی: (نەخیر وانییە) چونکە بەراستی
خوا فەرمان بە گوناھ و تاوان و کاری نابەجی نادات، چۆن (جەسارەت دەکەن) و
شتیک ھەلدەبەستن بۆ خوا کە نازانن وتویتی یان نا)، (الأعراف: ۲۸).

۲- دەستگرتن بە ڕێبازی باووباپیرانەو لادانە لە ئیرادەى شەرعیى خۆی
گەورە، بە پیی ئەم ئایەتە پیرۆزە: (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَئِكَ كَانُوا لَئِيْمًا لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا
يَهْتَدُونَ)، (واتە: ھەر کاتیك پییان بوتريت: وەرە بۆ لای ئەوێ خوا داایە زاندوو
و وەرە بۆ لای پیڤەمبەریش (بۆ ئەوێ داوهری بکات لە نیتوانتادا) ئەو دەلێن:
ھەر ئەو بەرنامەییەمان بەسە کە باووباپیرانمان لەسەری بوون و لە مامۆستا و
پاڤەرمانانەو فیری بووین و بۆمان ماوہتەو، ئایا ئەگەر کاتیکیش باوان و

مامۆستایانیان هیچ شتیک له حه‌رام و حه‌لال نه‌زانن و پێنموویش وه‌رنه‌گرن،
ئوه هه‌رشوینیان ده‌که‌ون؟!، (المائدة: ۱۰۴).

۳- به‌دروڤانی دابه‌زینراوه‌کان، له به‌رژه‌وه‌ندی رییازی باووباپیران،
به‌پیی ئه‌م ئایه‌ته پیرۆزه: (وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا
عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ)، (واته: کاتیکیش پییان
بوتریت شوینی ئه‌و به‌رنامه‌یه بکه‌ون که خوا ناردویه‌تی، ئوه هه‌ر شوینی ئه‌و
شتانه ده‌که‌وین که باووباپیران و مامۆستایانمان په‌یره‌ویان لی کردوه، ئایا
ئه‌گه‌ر شه‌یتانیش بانگی کردب بۆ سزای داگیرسای دۆزه‌خ، هه‌ر په‌یره‌وی
ده‌که‌ن؟!، (لقمان: ۲۱).

سیانزه‌یه‌م: پشتبه‌ستن به‌ په‌هه‌ندی مادی:

۱- گومان دروستکردن له هیئانی به‌لگه‌ی مادی و ته‌حه‌داکردنی، وه‌ک
جه‌ختکردنه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر بیروباوه‌ریان له به‌دوورزانیی به‌دیهاونی، ئه‌مه‌ش
جه‌خت له‌سه‌ر بیباوه‌ری و نکولیکردن و سووربوون و خۆبه‌زلزانیان ده‌کاته‌وه:
(وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ)، (واته: یادی ئه‌و کاته بکه‌روه که بێ باوه‌پان وتیان: خواجه ئه‌گه‌ر
ئهم دین و به‌رنامه و قورئانه راسته، له‌لایه‌ن تۆیشه‌وه په‌وانه کراوه، ئوه به‌رد
له ئاسمانه‌وه ببارینه به‌سه‌رماندا، یان به‌لا و سزایه‌کی به‌ئیشمان بۆ به‌ینه)،
(الأنفال: ۳۲).

۲- که‌وتنه‌ژێر کاریگه‌ری هاوبه‌شپه‌یداکردن و ماددیوونیان له به‌رامبه‌ر
یه‌کته‌په‌رستیدا، به‌پیی ئه‌و ئایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رمویت: (وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ
الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَّعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَّنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ
آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ)، (واته: له‌وه‌ودوا نه‌وه‌ی ئیسرائیلیمان له ده‌ریاکه
په‌راندوه، دواى تاویک رییان که‌وت له خه‌لکێک که به‌ده‌وری به‌ته‌کانیاندا

ده‌خولانه‌وه و ده‌یانپه‌رستن، (ده‌سته‌یه‌کیان) وتیان: ئه‌ی موسا خوایه‌کیش بۆ ئیمه ساز بکه وه‌کو ئه‌وانه چهند خوایه‌کیان هه‌یه!! موسا پپی وتن: به‌پاستی ئیوه‌قه‌ومیکن نه‌ ده‌زانن و نه‌ ده‌فامن)، (الأعراف: ۱۳۸).

۳- گومانکردن له‌ پیغه‌مبه‌ران و نکولیکردن له‌ موسا (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بیّت) و داواکردنی به‌لگه‌ی مادی، خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ)، (واته: جا کاتیکیش هه‌ر به‌لایه‌ک له‌و به‌لایانه به‌سه‌ریاندا هات (په‌نایان ده‌برد بۆ موسا) و ده‌یانوت: ئه‌ی موسا (فریامان بکه‌وه) له‌ په‌روه‌ردگارت بپارێزه‌وه بۆمان، به‌و په‌یمانه‌ی که‌ خوا لای داناویت، سویند به‌ خوا ئه‌گه‌ر ئه‌م به‌لایانه‌مان له‌سه‌ر هه‌لگری، ئه‌وسا بیگومان باوه‌رت پی ده‌که‌ین و نه‌وه‌ی ئیسرائیلیش ئازاد ده‌که‌ین و له‌گه‌لتا ده‌نیرین)، (الأعراف: ۱۳۴).

۴- باوه‌رنه‌هینان به‌ جیهانی غه‌یب: داننان به‌ یه‌کتاپه‌رستی ته‌نها دوی لیکۆلینه‌وه‌ی ماددیانه، به‌پپی ئه‌و ئایه‌ته‌ی که‌ ده‌فه‌رمویت: (وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ)، (واته: کاتیکیش که‌ له‌ ده‌ستیان چوو و په‌شیمان بوونه‌وه و (پاستیان بۆ ده‌رکه‌وت و گوێره‌که‌ بوو به‌ په‌ند له‌به‌ر چاویان) زانیان و دلنیا بوون که‌ به‌پاستی گومرا بوون و وتیان: سویند به‌ خوا ئه‌گه‌ر په‌روه‌ردگارمان به‌زه‌یی پیاماندا نه‌یه‌ته‌وه و لیمان خۆش نه‌بیّت، ئه‌وه به‌پاستی له‌ زه‌ره‌رمه‌ندانین)، (الأعراف: ۱۴۹).

چوارده‌یه‌م: خۆبه‌زلزانی و هه‌ستکردن به‌ بالاییه‌تی و خۆجیاکردنه‌وه‌یان ته‌نانه‌ت له‌ به‌های مرقایه‌تیدا: ئه‌وه‌تا له‌و ئایه‌ته‌دا که‌ خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (قَالُوا أُنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ)، (واته: هه‌ندیک له‌ ده‌مدارانی

قه‌ومه‌که‌ی) وتیان: ئیمه چۆن باوه‌ر له‌به‌ر خاتری تۆ به‌ینین، له‌ کاتی‌کدا که که‌سانی هه‌ژار و داماو شوینت که‌وتوون)، (الشعراء: ۱۱۱)، له‌م ئایه‌ته‌دا جه‌خت‌کردنه‌وه هه‌یه له‌سه‌ر هه‌ست‌کردنیان به‌ خۆبه‌زلزانی به‌ ناهه‌ق، به‌ شیوه‌یه‌ک که ده‌بیته له‌مپه‌ر له‌به‌رده‌م شوینکه‌وتنیان بۆ پیغه‌مبه‌ران، به‌ بیانوی ئه‌وه‌ی گوايا ئه‌وان له‌و ئاسته به‌رزترن که بینه شوینکه‌وتوی پیغه‌مبه‌ران، ئه‌م هه‌سته ده‌روونییه نه‌خۆشه له‌سه‌ر بنچینه‌گه‌لکی ماددی پ‌روپوچ بنیاتنراوه، که هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ حه‌قیقه‌تی بالایه‌تییه‌وه نییه، ئه‌و به‌رزی و بالایه‌تییه‌ی که له‌ ئه‌نجامی به‌ پاستدانانی پیغه‌مبه‌ران و شوینکه‌وتنیان دروست ده‌بیته، به‌شیوه‌یه‌ک که مه‌به‌سته‌کانی خه‌لکی به‌ینیته دی، ئه‌ویش به‌ به‌رپاکردنی جینشینی له‌سه‌ر زه‌وی، که پله‌کانی ریز و بلندی به‌پیی ته‌قوا و له‌خواترسان داده‌نیت.

پانزه: زه‌لیلی و خه‌ج‌اله‌تی: ئه‌مه‌ش له‌ میانه‌ی ئه‌م ئایه‌ته پ‌رۆزانه‌دا دیت:

(كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ * لَن يَضُرَّوْكُمْ إِلَّا أَدْنَىٰ وَإِن يَقَاتِلْوْكُمْ يُلَاقِكُمُ الْأَدْبَارُ ثُمَّ لَا يُنصِرُونَ * ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ أَيْنَمَا تُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِّنَ النَّاسِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ)، (واته: (به‌پاستی) ئیوه چاکترین ئوممه‌تیکن که (بۆ سوودی) خه‌لکی هینراونه‌ته مه‌یدانه‌وه، چونکه فه‌رمان به‌ چاکه ده‌دن و قه‌ده‌غه‌ی خراپه ده‌که‌ن و باوه‌ری دامه‌زرواتان به‌خوا ده‌هینن، خۆ ئه‌گه‌ر خاوه‌نانی کتیب باوه‌ریان به‌ینایه (به‌ ئایینی ئیسلام) ئه‌وه چاکتر بوو بۆیان، هه‌یانه ئیماندارن، به‌لام زۆربه‌یان گونا‌ه‌بار و تاوانکارن. هه‌رگیز ناتوانن زیان (له‌ بیر و باوه‌رتان) به‌دن مه‌گه‌ر ئازاریکی که‌م و ئه‌گه‌ر به‌نگن دژتان پشتتان لی‌ه‌ده‌که‌ن و

هەلدین، لەوەودواش سەرکەوتوو نابن. (جۆوله‌که) زەللیی و پێسواییان بۆ
 بێراردراوه لە هەر کۆی جێگیر بن، مەگەر لە سایەى ئایینی خوادا بحەوینەوه و
 (زۆلمیان لێنەکریت کاتیک ئیسلام فەرمانپەرەوا بێت) یان بەخۆ هەلۆاسین بە
 خەڵکیدا بۆ یارمەتیدانیان، یان پشتگرتنیان (لەو سەردەمانەدا کە ئیسلام
 فەرمانپەرەوا بوو بە ئاسوودەیی ژیاون، هەرچەند لە ژێرەوه هەر خەریکی
 پیلانگێڕان بوون، لە سەدەى بیستەمیشدا توانییان ئەمریکا و ولاتانی پۆژئاوا و
 هەندى ولاتی تریش، بکەنە پشتیوان و داردەستی خۆیان). ئەوانە شایستەى ئەو
 خەشم و قینەى خوا بوون و زەللیی و خەجالتى بەشیانە، چونکە ئەوانە بڕوایان
 نییه بە ئایەتەکانى خوا و پیغەمبەرانیش بە ناحەق دەکوژن، ئەم یاخیبوون و
 سەرشۆڕییەیان، بەهۆى سەربپچى و گوناھبارییانەوهیە، ئەوانە هەمیشە لە
 سنوور دەرەدەچوون و دەرەدەچن)، (آل عمران: ۱۱۰-۱۱۲)، هەرکەسیکیش خوا
 ویستی لەسەر سەربەرزکردنى بێت، دلى پێنمووی دەکات بۆ باوهر، هەر
 کەسیکیش لە هیدایەت جیا بێتەوه، یان بە درۆى بخاتەوه، خۆى گەرە زەللیی
 دەکات، هەر کەسیکیش ئەو راستییەى زانى کە لە هیدایەتدا هەیه و نکۆلى
 لیکرد، ئەوه دەکەوێتە چوارچێوهى زەللیی و سەرشۆرى، کە وەك توورپەى
 خۆى گەرە دیت بەسەریاندا، لە ئەنجامى گۆڕینی راستى و لادانیان لە
 شوێنکەوتنى پێبازەکەى.

شانزەهەم: لادان لە پێبازى فەرمانکردن بە چاکە و رێگریکردن لە خراپە،
 کۆمەلى ئیماندار لە چوارچێوهى کۆمەلیدا هەڵدەستیت بە چەند ئەركێك، کە
 باوهرەکەى لەسەرى فەرز کردووه، بۆیه ئەم ئایەتە پێرۆزە بەم شیۆهیه وەسفی
 ئەم حالەتە دەکات: (وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ)، (واتە: سوێند بە زەمانە، سوێند بە
 کاتى عەسر. بە راستى ئادەمیزاد لە زەرەرمەندى و خەسارەتمەندیدا. بێجگە

لهوانه‌ی که باوه‌ریان هیناوه و کار و کرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجام داوه و ئامۆزگاری یه‌کتیشیان کردووه که هه‌میشه پابه‌ندی حق بن (پابه‌ندی حه‌قیش پیویستی به‌خۆگری هه‌یه)، له‌به‌ر ئه‌وه به‌رده‌وام ئامۆزگاری یه‌کتریان کردووه تا هه‌میشه و به‌رده‌وام، خۆگر و ئارامگریش بن)، (العصر: ۱-۳)، هه‌ر بۆیه وه‌سفی گوم‌پایانی ئه‌هلی کیتاب، به‌هۆی سه‌رپیچیکردنیان له‌و بنچینه کۆمه‌لییه، به‌شیوه‌یه‌کی ترهاتووه له‌م ئایه‌ته پیرۆزه‌دا که ده‌فه‌رمویت: (كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ)، (واته: ئه‌وانه قه‌ده‌غهی یه‌کتریان نه‌ده‌کرد له‌خراپه و تاوانیک که ده‌یانکرد، سویند بیت به‌خوا ئه‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن زۆرخراپ و ناپه‌سه‌نده!)، (المائدة: ۷۹).

حه‌فده‌یه‌م: دل‌په‌قی، ئه‌و دل‌انه‌ی که وه‌ک دلی ئیمانداران به‌یادی خوا نه‌رم نابن، یاخود دل‌په‌قییان له‌وپه‌ری توندیدا ده‌بی له‌حاله‌تی لادانی له‌باوه‌پ‌دوای ئه‌وه‌ی له‌دل‌اندا جیگیر بووه، گه‌راونه‌ته‌وه بۆ دل‌په‌قی، به‌شیوه‌یه‌ک که دل‌په‌قییه‌که‌یان له‌دل‌په‌قیی که‌سیک زیاتره که دلی گوم‌پا بووه و پێشتریش له‌سه‌ر هیدایه‌ت نه‌بووه، به‌پێی ئه‌و ئایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رمویت: (ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنْ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ)، (واته: پاشان له‌وه‌ودوا دل‌ه‌کانتان په‌ق بوو، (ئهی جوله‌که‌کان) هه‌ر وه‌ک به‌رد، به‌لکو په‌قتیش (چونکه) به‌پاستی به‌رد هه‌یه پووباری لی هه‌ل‌ده‌قولیت، هه‌شیانه له‌ت له‌ت ده‌بیت و ئاوی لی دیته‌ده‌ره‌وه، هه‌شیانه له‌ترسی خوا له‌لووتکه‌ی شاخه‌کان به‌رده‌بیته‌وه، خوایش بیئاگا نییه له‌و کار و کرده‌وانه‌ی نه‌نجامی ده‌دن)، (البقرة: ۷۴).

تهوهری دووه م:

چەند نموونە یەك له گومانی سه‌رپێچکاران و وه‌سفی پێیازه‌کانیان و

وه‌لامدانەوه‌ی قورئان بۆیان

یه‌که‌م: سنووربه‌زاندن له‌ به‌رامبه‌ر یه‌کتا په‌رستی و بنچینه‌کانی و داخوازییه‌کانی، و به‌رامبه‌ر به‌ زانست، له‌ پێگه‌ی به‌کارهێنانی میتوودی عه‌قڵی - ناپاست و نادروست-هوه^(٧٤): به‌پێی ئه‌وه‌ی که له‌م ئایه‌ته‌ پێرۆزه هه‌لده‌هێنجنێرت: (وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِغُضِّهِمْ إِلَىٰ بَعْضِ قُلُوبِهِمْ قَالُوا أُنحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ) (البقرة: ٧٦)، (واته: (له‌ مه‌دینه‌دا جووه‌كان) هه‌ر كاتێك تووشی ئیمانداران ده‌هاتن، ده‌یانوت: ئیمه‌ش ئیمانمان هێناوه‌ و (موسولمان بووین)، به‌لام كاتێك پێكه‌وه كۆده‌بوونه‌وه‌ له‌گه‌ڵ (به‌ناو زانا و دل‌ره‌قه‌كانیان) به‌ یه‌كتریان ده‌وت: ئه‌وه‌ بۆ ئیوه‌ ئه‌و شتانه‌یان بۆ باس ده‌كه‌ن كه‌ خوا بۆ ئیوه‌ی له‌ (ته‌ورات)دا باسكردووه‌ (ده‌رباره‌ی پێغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممهد (صلی الله علیه وسلم) تاوه‌كو بیه‌كه‌نه به‌لگه‌ به‌سه‌رتانه‌وه‌ لای په‌روه‌ردگارتان!! ئایا ئیوه‌ عه‌قڵتان به‌و شتانه‌ ناشکی‌ت و ژیری‌تان ناخه‌نه‌كار؟!، وه‌لامدانەوه‌یان و په‌تدانه‌وه‌یان له‌ چوارچێوه‌ی زانستی راستیدا هاتووه‌، كه‌ له‌ پێگه‌یه‌وه‌ بانگه‌شه‌كانیان به‌ عه‌قڵگرتن به‌درۆ ده‌خړیته‌وه‌، یه‌قین بوونیش به‌ زانستی خوای گه‌وره‌ به‌ نه‌یانی و ئاشكرایان بریتییه‌ له‌ زانستی راستی - كه‌ هه‌یج عاقلێك نكوڵی لێ ناكات - به‌ خواسته‌کانی صیفا ته‌کانی په‌روه‌ردگاریتی (الربوبیة) له‌ نێویشیاندا هێنانه‌بوون (الخلق)، بۆیه له‌ ئایه‌ته‌كه‌دا ناوی به‌رز (الله) به‌ له‌فزی په‌روه‌ردگار (الرب) "جلّ جلاله‌" هاتووه‌، نه‌ك به‌ له‌فزی (الله)، ئه‌مه‌ش ئه‌م وته‌یه‌ی خوای گه‌وره‌ جه‌ختی لێ

(٧٤) وهو ما يتنص من الآية العاقبة، البقرة: ٧٧، بقوله: (ألا يعلمون....).

ده کاته وه: (وَأَسِرُوا قَوْلَكُمْ أَوْ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ * أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ)، (واته: خه لکینه، چونی که بۆتان چ به نهیانی قسه بکه ن یان به ناشکرا، ئەو زاته به هه موو ئەو خه ته ره و خه یالانه ی دین به کرۆکی سینه کاندایا زانا و ناگایه، مه گهر خوا نازانیت کیتی دروست کردوو و چۆنی دروست کردوو، له کاتی کدا ئەو زاته وردکار و به سۆز و ناگایه)، (الملک: ۱۳- ۱۴)، عه قلّ و مهنه جی عه قلّی دان به زانستی خوی گهرده دا ده نیت، به ناشکرا و په نهاندا، به پیتی توانای خوی گهره به سهر مه خلوقاته کانیه وه.

دووهم: به زاندنی (خواسته کانی یه کتاپه رستی به شوینکه وتنی ویسته شه رعییه کانی خوی گهره):

۱- عوزره یانانه وه به شوینکه وتنی ئەو شه رعییه ته ی که پیشتر له نیویاندا هه بوو، ئەمه ش عوزریکی قبولنه کراوه، چونکه جیاوازییان له ویستی شه رعیی خوی گهره - له باوه په یانان به وه ی که له دوی ئەوان به سهر غهیری ئەواندا دابزیوه له په یامی موحه ممه دیی جیهانی - کوفریکی ته واوه پیتی، به لگه ی کوفریشیان به ویستی شه رعیی خوی گهره: هه ستانیان به کوشتنی پیغه مبه ران، ئەو پیغه مبه رانه ی که خوی گهره نیسبه تی دابوونه پالّ خوی که "پیغه مبه رانی خودا"ن، وه که جه ختکردنه وه یه کی تر بۆ شویننه که وتنیان، به لکو کوشتنیان گوزارشت بوو له په تکردنه وه یان بۆ ئەو ئەحکامه شه رعییانه ی که هینا بوویان، به پیتی ئەو نایه ته ی ده فره رمویت: (وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ آمِنُوا بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَنَكْفُرُ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ)، (واته: کاتیک پییان ده وتریت باوه په یانان به وه ی که له لایه ن خواوه په وانه کراوه، ده لێن: ئیمه ته نها باوه رمان به وه هه یه که بۆ ئیمه په وانه کراوه و باوه په ناهینن به هه موو ئەوانه ی که دوی (تهورات) هاتوو، وه کو (ئینجیل و قورئان) له کاتی کدا که هه ره ئەو قورئانه حه ق

و راستییه و بهراست دانهری (تهورات)ی ئهوانیشه، پښيان بلّی: ئهی كهواته
 بوجی پښتر پیغهمبهرهکانی خواتان دهکوشت ئهگر ئیوه ئیماندارن به
 تهورات؟!، (البقرة: ۹۱)، ئهواتا بهلگهیهکی تریش ههیه لهسهر بیباوه ربوونیان
 بهوهی که فهزمانیان پیکراوه باوهری پی بهینن - له باریکدا ئهوان له باوهری
 راستی به شریعه ته که یان جیابونه وه - ئهوهیه: وهسفی ئایه ته که بۆ ئهوهی که
 له دواى ئهوان دابه زیوه بهوهی که ئه وشه ریعه تهی ئهوان هه یانبوه به راستی
 زانیوه، ئه وه ده خوازیت که خیرا باوهر بهینن، به هوی ئه وهی که له چوارچیوهی
 یه کیتهی ئاین، بنچینه و مه به ستهکانی شه رعدا هاتوه.

۲- کوشتار له ژیر په رچه می پاشایه کدا نهک له ژیر په رچه می
 پیغهمبه رایه تیدا، ئه مهش پیچه وانهی ویستی شه رعیی خوی گه ورهیه، له هه مان
 کاتدا وتوشیانه گویا ئه و مه رجه ی ئه وان مه به ست لیی سه ریچیکردن نییه له
 ویستی شه رعیی خوی گه وره، هه ر ئاینده ی حالّی خویان بانگه شهکانی خویانی
 به دروخسته وه، ئه ویش به پشتته لکردنیان له کوشتار له و کاتدا که
 کوشتاره که یان له سه ر فه رز کرا، به مهش ئه و سته مکردنه یان له خودی خویان
 ئاشکرا بوو به هوی ئه وهی که ویستیان، به پیی ئه و ئایه تهی که ده فه رمویت:
 (أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَآئِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ أبعثْ لَنَا مَلِكًا
 نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا
 نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا
 قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ)، (واته: ئایا نه تبیستوه و نه ترپوانیوه ته
 به سه رهاتی دهسته یه که له گه وره پیوانی نه وهی ئیسرائیل له دواى موسا
 له کاتی کدا به پیغهمبه ره که ی خویانیان وت: پاشایه که، سه رکرده یه کمان بۆ دیاری
 بکه و بینیره تا له پیناوی خوادا بجه نگین، پیغهمبه ره که وتی: باشه، ئه ی ئه گه ر
 جه نگتان له سه ر بریار دراو خه ریک بوو یه خه تان بگریت و په شیمان بوونه وه و

نهجهنگان؟ (له وه لاما) وتیان: چیمانه که له پیناوی خوادا نهجهنگین، له کاتیکیشدا نهوه ته دهر به دهر کراوین و له مال و مندال و ولاتمان بووین. که چی کاتیکی جهنگیان له سهر بریاردا، تهنا که میکیان نه بییت، نهوانی تر هه موویان پشتیان هه لکرد و په شیمان بوونه وه، خوایش زانا و به ئاگایه به سته مکاران)، (البقرة: ۲۴۶).

۳. ملکه چیی کردنی ویستی شهرعی بۆ مه نهجهی عهقل، به بیروباوه ری خویان: خالیبوونی نه حکامه شهرعییه کان له حیکمهت، نهوهی که جیاوازی نیوان هه لال و هه رام تهنا له ویستی خوی گه وردها خوی ده بینته وه له سهر هه لاکردن یان هه رامکردن، به به لگهی نه و بانگه شهیه یان که گویا فروشتن و سوو له ته رازووی راستیدا یه کسانن، جیاوازیشیان - به پیی دیدی به تالی نهوان - تهنا له ته رازووی شهرعادیه، به پیی نه و ئایه تهی که دهفه رمویتی: (الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبَطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ)، (واته: نهوانه ی سوو دهخون، هه ل سوکه وت ناکه و راست نابنه وه (له گوردا) مه گه ر وه که نه و که سه ی که شهیتان دهستی لیوه شان دبیت (هه ر له دنیا دا سروشتی نین، له قیامه تیشدا وه که شیته دهبن) چونکه نهوانه دهلین: کرپن و فروشتن وه که سوو وایه (له حالیکدا): خوا کرپن و فروشتنی هه لال کردوه و سووی هه رام کردوه، جا نهوه ی ئاموزگاری په روه ردگاری پیگه یشت و وازی هیئا، نهوه ی دهستی که وتوه، بۆ خوی، کاری (له لیپرسینه وه شی) دهکه ویته لای خوا، به لام نهوه ی دهست بکاته وه به سوو خوری، ئا نهوانه جینشینی ناو ئاگری دوزه خن و ژیان هه می شه یی تیادا ده به نه سه ر)، (البقرة: ۲۷۵). به راستی وه لامی په روه ردگاریان بۆ هات له به رام به ر نه و بانگه شهیه ی وتیان فروشتن و سوو یه کسانن، نهویش به

وهسفکردنی ئه وهی که سوو دهخوات وه که سیڤک وایه که شهیتان دهستی لی وهشاندیبیت و شییتی کردیبیت، بههوی ئه و به لا ئابووری و دابرانه کۆمه لایه تییهی که بههوی سووخوریه وه دیته کایه، بههوی ئه و په یوه ندیی ئیستیغلالکردنه وهی که بههوی وه دیته ئاراوه، به لام ئه حکامهکانی شه ریعت به راستی به توکمهیی له لایه ن زاتیکی دانا و شاره زاوه هاتوون و به راستی وه که په حمهت بۆ جیهانیان هاتوون.

سییه م: گومانکردن له راستیی ئه حکامهکان و مه بهستهکانیان: نمونه کهشی: گومانکردن له په یامی موسا (سهلامی خوی له سهر بیّت)، گومانکردن له ویستی شهرع و وهسفکردنی به گالته کردن: (وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ)، (واته: یادی ئه و نیعمه ته بکه نه وه کاتیک موسا به قه و مه که ی وت: بیگومان خوا فه رمانتان پیده دات که مانگایه ک سهر بپرین (کاتیک یه کیکیان لی کوژرا بوو، بکوژه کهش لای زۆربه یان نادیاربوو، هانا و هاواریان برد بۆ موسا) وتیان: ئایا ده مانکه یته گالته جار ی خۆت؟ موسا وتی: په نا ده گرم به خوا بجمه پیزی نه فامانه وه (گالته به خه لکی بکه م)، (البقرة: ۶۷)، وه لامدانه وه بۆ ئه مه ئه وه بوو که ئه وهی خوی گه وره فه رمانی پی ده کات ته واو زانست و حه قیقه ته، که واته ناگونجیت پیغه مبه رانی خوا (سه لات و سهلامی خویان له سهر بیّت) گالته جار ی یان گالته له ئه رکیکدا بکه ن که په یوه ندیی به په یامه که یانه وه هه یه، ئه و په یامه ی که ته نها جیی زانست و راستیی تیدا ده بیته وه، به شیوه یه ک که جهخت له حیکمه تی ئه حکامهکان و په چاوکردنی خوی گه وره بۆ مه بهست و ئامانجهکانی له ته شریعه دا ده کاته وه.

چواره م: ملکه چپیکردنی سوننه تی ژیان و مردن، ویستی خوی گه وره له ته دافوعی نیوان خه لکی بۆ مه نه ه جیکی عه قلانی ماددی:

۱. ئەمەش لە چوارچۆپوھى ئەم ئايەتەدا دىت: (الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ)، (واتە: ئەوانەى بۆى دانىشتن و (نەچوون بۆ جەنگ) بە براكانى خۆيانيان وت: ئەگەر ئەوانە (واتە شەھىدەكان) بە قسەى ئىمەيان بکردايە، نەدەكوژران، ئەى پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) پىيان بلى: دەى كەواتە مردن لە خۆتان دووربخەنەو ئەگەر پاست دەكەن؟! ھەرگىز وا مەزانن و وا دامەنن ئەوانەى لەپىناوى خوادا شەھىد بوون و كوژران، مردوون، نەخىر وانىيە، بەلكو ئەوانە زىندوون، لاى پەرەردگارىيان لە پزىق و پۆزى (ھەمە جۆر و تايبەت) بەھرەوھەرن)، (آل عمران: ۱۶۸)، ئەم وتەيەشيان دواى ئەو ھات كە قورئان بپيارى لەسەر بپاوەپى دوورپووەكان دا، دواى ئەو ھى كە حەقىقەتى دوورىيان لە باوەرپووە بەھۆى ئەو ھى كە وتبوويان، ئاشكرا بوو، چونكە ئەو ھى كە وتبوويان گوزارشت بوو لە خالىبوونى دلەكانيان لە باوەر، ھەر بەھۆى ئەو ھى كە وتبوويان چەند شتىك ھاتنە دى، لەوانە: خۆشويستنيان بۆ ژيان و فەزلىدانی ژيان بەسەر فەرمانى خواى گەورە بە جىھادكردن، چونكە ئەگەر ئەو ھى ھەيە بپیتە ھۆى تەواوكردنى ژيان، باوەرپيان وابوو كە ھۆكارەكانى مردن لەو جىھادەدا خۆى دەبينىتەو، بۆيە ويستيان ھۆكارەكەى بپرن كە خواى گەورە تەقدىرى كردووە، بۆيە ھەك تەحەددايەك و بەدرۆخستەو ھەيەك بۆ مەنھەجە عەقلاىيە ماددىيەكەيان "بەدوور خستەو ھى مردن لە خۆيان"، ھەللامى خواى گەورەيان بۆ ھات، ئەمەش تەحەددايەكە كە ماددە لەئاستىدا بى توانايە، ھەر ھەك چۆن عەقلى لە ئاستىدا دەسەوسانە، چونكە جار ھەيە كەسى ساغ دەمرىت و جارىش ھەيە كەسى نەخۆش تەمەندريژ دەبىت، جگە لە ويستى خواى گەورە سوننەتەكانى لە ژيانى دروستكراو ھەكانىدا، ھىچ ھۆكارىكى تر بۆ ئەمە نىيە.

پینجهم: گومانکردن له پیغه‌مبه‌ران (سه‌لآت و سه‌لامی خویان له‌سه‌ر

بیټ):

۱. گومانکردن له پیغه‌مبه‌ران و داواکردنی به‌لگه‌ی ماددی به‌مه‌به‌ستی
ده‌رخستنی ناتوانایی پیغه‌مبه‌ران و پاشان به‌درڅستنه‌وه‌یان، به‌پیی ئه‌م نایه‌ته
پیروژه: (الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ اِلَيْنَا اَلَّا نُوْمِنَ لِرَسُوْلٍ حَتّٰی يَأْتِيَنَا بِقُرْبٰنٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ
قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ)،
(واته: (ئو جووله‌كانه‌ی) ده‌لین: خوا په‌یمانی داوه به‌ ئیمه که به هیچ
پیغه‌مبه‌ریک باوه‌ړ نه‌که‌ین تا قوربانیه‌کمان بۆ نه‌هینیت و (نه‌یبینین) ناگر
ده‌یخوات و ده‌یسوتینیت و له ناوی ده‌بات، (ئهی موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه
وسلم) پییان بلئ: خۆ ژماره‌یه‌ک پیغه‌مبه‌ر له پیش منه‌وه په‌وانه‌کران بۆتان به
چه‌ندین به‌لگه و نیشانه‌ی ناشرکراوه و به‌و داخواییه‌شه‌وه که وتان، جا بۆ
کوشتان و (شه‌یدتان کردن) نه‌گه‌ر ئیوه راس‌تگوز؟!، (آل عمران: ۱۸۳)،
که‌واته داواکردنیان بۆ به‌لگه‌ ماددیه‌کان، له چوارچپوه‌ی بیباوه‌پریاندا دیت،
ئهمه‌ش دوو مه‌سه‌له جه‌ختی لی ده‌که‌نه‌وه: یه‌که‌م: په‌یوه‌سته به‌ داواکردنیان بۆ
به‌لگه‌کان، که له ده‌روازه‌ی گومان‌دروست‌کردنه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریټ، که
بیباوه‌پریان و حه‌زکردنیان له باوه‌ړنه‌هینان و شوینکه‌وتنی ده‌رده‌خات. دووهم:
له سوننه‌تی خوی گه‌وره‌دا خوی ده‌بینیت‌ه‌وه له‌باره‌ی دروست‌کراوه‌کانیه‌وه که
له دوو بازنده‌دا دایان ده‌نیت: بیباوه‌ری یان باوه‌ړ، به‌پیی ئه‌وه‌ی که له‌م
میان‌یه‌دا پوونی کردووه‌ته‌وه، له‌و چوارچپوه‌یه‌دا نایه‌ت هاتووه،^(۷۵) و بیانووی
ئوانی به‌ داواکردنی به‌لگه‌ ماددیه‌کان وه‌ک مه‌رجی باوه‌ړه‌ینان
به‌درۆده‌خاته‌وه، چونکه پیشتر خوی گه‌وره به‌لگه‌ی ماددی له‌و شیوه‌یه‌ی بۆ
پیغه‌مبه‌ران نارووه، به‌لام ئه‌وان به‌درۆیان خستوونه‌ته‌وه، به‌لکو که‌مینان له

(۷۵) لیره‌دا مه‌به‌ستم له نایه‌ته‌کانی: ۱۷۶ و نایه‌ته‌کانی دواتری سوره‌تی (آل عمران) دا هاتوون.

خۆيان و بانگه‌وازه‌كه‌شيان گرتووه، ئەمەش بۆ ئەوەی پراستی گومانکردنیان له پێغه‌مبەران به‌داواکردنی به‌لگه‌كان بپێته درۆیه‌ك له‌سه‌ر خۆای گه‌وره و به‌درۆخستنه‌وه‌ی پێغه‌مبەران.

۲. گومانکردن له پێغه‌مبەران و په‌تکردنه‌وه‌ی مرقوبوونیان: هه‌ر له‌و چوارچێوه‌یه‌دا ئەم ئایه‌ته پیرۆزه‌ هاتووه: (وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبْعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا)، (واته: هیچ شتێك نه‌بووه‌ته‌وه‌ ته‌كه‌سپ له‌ پێگه‌ی ئەوه‌دا خه‌لكی باوه‌ر به‌ئێن - كاتیك هیدایه‌تیان بۆ هات - ته‌نها ئەوه‌ نه‌بێت كه‌ وتیان: ئایا خوا مرقوبی به‌ فرستاده‌ ناردووه؟! (له‌باتی ئەوه‌ی زوو به‌ده‌م بانگه‌وازی خواوه‌ بچن و ئەوه‌ به‌پێز بۆ خۆیان بزائن، كه‌ نوێنه‌ریان لێ هه‌لده‌بژێرێت و ئێمانی پێ به‌ئێن، زۆربه‌ی خه‌لكی له‌ سه‌رده‌مه‌كانی عه‌قڵیان كول بووه‌ له‌ ئاستی ئەو پێزه‌ تایبه‌تییه‌دا)، (الإسراء: ۹۴)، به‌پراستی هیچ به‌هانه‌یه‌کیان نه‌ما بۆ به‌درۆخستنه‌وه‌، ته‌نها ئەوه‌ نه‌بێت بڵێن پێغه‌مبەران مرقوبن، ئەمەش دوا‌ی ئەوه‌ هات كه‌ هیچ به‌لگه‌یه‌کیان نه‌ما بۆ به‌درۆخستنه‌وه‌ی ناوه‌رۆکی ئەو پراگه‌یاندن و بانگه‌وازه‌ی پێغه‌مبەران هێناویانه، ئەو بانگه‌وازه‌ی دوو كه‌سی هۆشمه‌ند ناكو‌ك نابن له‌سه‌ر ئەوه‌ی كه‌ سه‌رچاوه‌كه‌ی خۆای به‌رز و بڵنده، یان له‌ ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی مرقوبییه‌، ئەگه‌ر نزمترین ئاستی ته‌سلیمبوون به‌ به‌رزی و بالایی ناوه‌رۆكه‌كه‌ی وه‌رگرین.

۳. گومانکردن له پێغه‌مبەران و تۆمه‌تبارکردنیان به‌هه‌لبه‌ستن (الافتراء)، به‌پێی ئەم ئایه‌ته پیرۆزه‌: (وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزَلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ)، (واته: كاتیكیش ئایه‌تێك ده‌خه‌ینه‌ جێی ئایه‌تێکی تر (بۆ ئەوه‌ی پله‌ به‌ پله‌ شتێك حه‌رام بکه‌ین، یان دیاره‌یه‌کی نه‌فامی لابه‌رین) خواش خۆی ده‌زانێت چی داده‌به‌ژێنێت و چ فه‌رمانێك ده‌دات، ئەوه‌ نه‌فامان ده‌لێن: (ئەی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) بێگومان تۆ هه‌ر له‌

خۆتەو شت ھەلەدەبەستیت، نەخیر وا نییە، (ئەو لە خۆیەو شت نالیت) بەلکو زۆربەى ئەو نەفامانە تیناگەن و نازانن، (النحل: ۱۰۱)، خۆى گەورە نەسبەتەى بڵندى دەداتە پال زاتى خۆى و ئیرادەى شەرعیى ئەو گۆرپىنى بەلگە و ئایەتەکانە، ئەمەش پاستى دانى پێدا دەنیت و ھەرکەسێکیش زانستى پاستى وەرگرتنیت و بە پاستى زانییت، قبوولى دەکات.

۴. گومانکردن لە پیغەمبەران و تۆمەتبارکردنیان بە جادوکردن: (قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى)، (واتە: (ھەندیک لە دارودەستەى فیرەون) وتیان بە (جادوگەرەن) بەپاستى ئەم دوانە، دوو جادوگەرن و دەیانەوین لە ولات و نیشتمانى خۆتان دەرتانپەرپین بەھۆى جادووھەیانەو و ئەم رێگە و بەرنامە گەرن و بەرزەى ئێو لەناو بەرن...))، (طە: ۶۳)، بەدرۆخستەو و ئەو دوو پیغەمبەرە لەم ئایەتەدا بەھۆى ئەوھەو بوو کە بە جادووکردن وەسف کرابوون، ئەمەش وەك گومراکردن و لاپیکردن لە پاستى و ناشرین کردنى پووی ئەو پاستییە، ئەویش بە دەرکردنى بەنوئیسرائیل لە خاکی میسر، کە تێیدا کرابوون بە کۆیلە و تەرخانکراوون بۆ خزمەتکردنى خەلکەکەى، بۆیە وەسفی ئەو خاکی بەو ھات کە خاکی ئەوانە، بۆ ئەو ھەم ئەمەش ببیت بە یەکیک لە ئامرازەکانى گومراکردن، بۆیە رێبازی بەتالکردنەو ھەمانگەشەکانیان لە تەحەدداکردنى جادوھەیاندا خۆى بینییەو.

۵- گومانکردن لە پیغەمبەران و وەسفکردنى ئەو ھەو ھەیفەرموون بەو ھەو ھەو و خەیاڵى بیسەر و بن و ھەلبەستن و شیعەرە، بەپێى ئەم ئایەتە پیرۆزە: (بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِالْحَقِّ كَمَا أُرْسِلَ الْأُولُونَ)، (واتە: بەلکو (شتى تریشیان) دەوت: (وەك ئەو ھەو ھەو گوايە ئەم قورئانە): خەو و خەیاڵى بى سەر و بنە، یاخود خۆى ھەلەبەستوو، بەلکو ئەو کەسێکى شاعیرە، دەبا بەلگە و موعجیزەیک بەنیت وەك پیغەمبەرانى

پیشوو!)، (الأنبياء: ٥)، بۆيە وەلامدانە وەيان لە چوارچۆی بێرھینانە وەیان بوو: بە زانستی خۆی بەرز و بلند بۆ قسەکردن لەسەر ئاسمانەکان و زەوی، بەوەی کە قورئان باسی ئێوان لەخۆ دەگرێت، لە چوارچۆی ئێوەدا کە پیشتر باسی لێپرسینە وە و نزیکیی ئێو لێپرسینە وەیی کردوو، ئێمە وێرایی وەسفکردنیان بە غافلپوون و پشتەلکردن و گالته و گەمەکردن.^(٧٦)

٦. گومانکردن لە پۆلی پیغەمبەران و وەسفکردنیان بە "گومپایی"، پاشان تەحەدداکردنیان بۆ پیغەمبەران — وەکو بەلگەییەکی بێباوەڕان لەسەر بانگەشەکانیان — بە داوای خیراھاتنی سزا بۆیان، بەپێی ئێم ئایەتە پێرۆزە: (قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَّ عَنِ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ)، (واتە: خوانەناسانی قەومەکەیی پێیان وت: ئایا تۆ بۆ ئێوە ھاتوویت کە ئێمە لە بەندایەتیی خواکانمان لابەدەیت؟! کەواتە ئێگەر لە راستگۆییانی، ئێوە ھەرەشانەیی کە لێمان دەکەیت، پیشی بێنە بۆمان!)، (الأحقاف: ٢٢)، بۆیە وەلامەکیان بەم شیوەیە بۆ ھات کە: خۆی گەرە زانستی بەوە ھەییە کە دەییەوێت، لە ئاگادارکردنە وەیان بە سزای خۆی، لەسەر ھاوبەش پەیداکردنیان و ئێرکی پیغەمبەرانیش راگەیانندە، ناتوانن سزا داببەزێنن و ئێوە نەقامییەیی ئێوان پادەگەییەن کە لەمە پتوانای خۆی گەرە ھەیانە سەبارەت بە دابەزاندنی سزا بۆ ئێوە ھاوبەشپەیدا کەرانەیی کە ئاگادارکراونەتەو.

شەشەم: گومانکردن لە نیگای قورئانی و ھەموو دابەزێنراوەکانی تر:

١. گومانکردنیان لە قورئان: بە گومانکردن لە ناوەرۆکەکەیی، دانیان بەوەدا نەدەنا کە ئێم قورئانە لەلایەن پەرورەدگاری جیھانیانەو دابەزێنراوە و دەیانوت داستانی پیشینانە، رووداوی نەتەوەکانی پیشوو دەگێرێتەو، مەبەستیان لەم وەسفەش ئێوە بوو کە: ئێم قورئانە شتیکی نوویی نەھیناوە کە ئێمان

^(٧٦) ئایەتەکانی: (١-٤) لە سورەتی (الأنبياء).

نه يانبيستبیت و پیتی ئاشنا نه بووین، ئەمەش بۆ ئەوەی ئەو بەسەلمینن که ئەم قورئانە نیگا نییە، بەپیتی ئەم ئایەتە پیرۆزە: (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَّاذَا أُنْزِلَ رُبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ)، (واتە: خۆ ئەگەر بە (بێ باوەران) بوتریت: ئەو پەرەردگارتان چی دابەزاندوو؟ ئەو (بێشەرمانە) دەلێن: چیرۆک و داستانی کۆن و خەیاڵی پێشینانە!!)، (النحل: ۲۴).

۲- گومانکردن لە نیگا: دەیانوت جۆریکە لە خەون، که پێغەمبەرەکان دەبینن، ئەمەش لە چوارچێوەی پەرەتکردنەوێان بۆ نیگابوونی قورئان، هەرەها دەیانوت ئەم قورئانە هەلبەستراوە بۆ ئەوەی راستیی بانگەوازی پێغەمبەرەکان پەت بکەنەو، یاخود دەیانوت ئەم قورئانە شیعەرە لەپێناو ئەوەی گوتاری بەیانیی و پەرەوانبێژی پێغەمبەرەکان پەت بکەنەو. داوی ئەمانە داوی بەلگەیان کرد بۆ دەستەوسانکردنی پێغەمبەرەکان، ئەمەش لە چوارچێوەی ئەو بەهانەیەیاندا که کەلهپور لە هێنای پێغەمبەرانی پێشوو بۆ بەلگەکان پشتیوانی دەکات، ئەمەش —لە دیدی ئەواندا— عەقل پەسەندی دەکات و بەهانەکیان بەهێز دەکات، ئەمە لە کاتیکدا که چەندین شتی جیگیری شەری بەدی هاتوو لە وێنەی بەلگە و ئایەتەکان، بەپیتی ئەم ئایەتە پیرۆزە: (بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ)، (واتە: بەلکو (شتی تریشیان) دەوت: (وەک ئەوەی که گوايه ئەم قورئانە): خەو و خەیاڵی بێ سەر و بنە، یاخود خۆی هەڵی بەستوو، بەلکو ئەو کەسیکی شاعیرە، دەبا بەلگە و موعجیزەیهک بهێنیت وەک پێغەمبەرانی پێشوو!!)، (الأنبياء: ۵).

۳- بەدرۆخستنەوێان بۆ ئایەتە بەیانیهکان و داواکردنیان بۆ ئایەت و بەلگە ماددی: داوی بەلگەیهکیان کرد بە زیندووکردنەوێ باووباپیرانیان، وەکو بەلگەیهک بۆ راستبێتی زیندوو بوونەو، لە چوارچێوەی ئەم ئایەتە پیرۆزەدا: (وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ

بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ * وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتُهُمْ إِلَّا أَنْ
قَالُوا ائْتُوا بِآبَاتِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ * قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ * وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِنُ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ، (واته: خوانه ناسان ده یانوت: ژیان ته نها
ئەم ژیاڼی دنیا یه یه، دهمرین و ده ژین به نوره، هەر پوژگار و زه مانه کایگه رن
تیاماندا و دهمان مریڼن و هیچی تر! جا ئەوانه وه نه بیټ له سهر بنچینه ی هیچ
جوړه زانستی و زانیاریه ک ئەوه بلین، به لکو ته نها پشت به گومان و دودولی
ده به ستن. کاتیکیش نایه ته کانی قورئانی ئیمه یان به سهردا ده خوینریته وه (که
به لگه ی زور به هیژ و پوونی تیدایه له سهر زیندوو بوونه وه، هه موو به لگه یه کیان
هاتووه ته سهر نه وه ی) که ده لئین: ده باشه باوو باپیرانی مردوومان بو زیندوو
بکه نه وه ئەگه ر پاست ده که ن؟! (شایه نی باسه که حه زه ته ی عیسا ئەو کاره ی
بو خه لکی ئەنجام دا به ویستی خوا، که چی و تراوه: ئەمه سیحر و جادووه)؟!
ئە ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) پییان بلئ: (ئەو شتانه به ده ست ئیمه
نییه) ئەوه هەر خوا یه ژیا ننان پیّ ده به خشیت و پاشان ده تان مریڼیت و دوا ی
ئەوه کو تان ده کاته وه له پوژی قیامه تدا که هیچ گومانی تیا دا نییه، به لام
زوړبه ی خه لکی ئەمه نازانن. هەر خوا خاوه نی ئاسمانه کان و زه وییه، ئەو پوژده ی
که قیامه ت پیښ دیت، هەر ئەو پوژده هه رچی به تالپه رست و ناحه ق په رستانه له
زه ره رمه ندییه کی زور گه ورده دا ده بن)، (الجاثیه: ۲۴-۲۷)، بویه وه لامی ئەو
بیروباوه رپه ی ئەوان به وه هات -که مروّف له دنیا دا ده ژیه ت به یّ زیندوو کړدنه وه
و به یّ لیپرسینه وه- له چوارچیوه ی ئەوه ی که خوا ی گه وره فه رمانی به
پیغه مبه ران (سه لامی خوا یان له سهر بیټ) کړدوه له: هه والپیدانیان که ته نها
(الله) په روه ردگار یانه، ژیننه ر و مریڼه ره، هەر ئەویش بو پوژی دوا یی کو یان
ده کاته وه، چونکه مولکدار ییتی ئاسمانه کان و زه وی هه مووی هەر هی خو یه تی.

حەوتەم: بەلگەھێنانەوھەیان بە مەحالبوونی زیندوووبوونەوھ ڕێچکەپەکی
 جێگیرە لای بیباوھەیان: ئەمەش لە میانەکی بەلگەکانی ئەم ئایەتانەدا دێت: (بَلْ
 قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ* قَالُوا أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَأَنَّا لَمَبْعُوثُونَ* لَقَدْ
 وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ* قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا
 إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ* سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ* قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ* سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ* قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ
 يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ* سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ* بَلْ أَتَيْنَاهُمُ
 بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ)، (واتە: لەگەڵ ئەو ھەموو بەلگانەدا ئەوانە ھەر وەکو
 خەلکی پێشین قسە کۆنەکان دەلێنەوھ و دەلێن: باشە، ئەگەر مردین و بووینە
 خاک و خۆل و ئیسک، ئایا ئێمە دووبارە زیندوودەکرێنەوھ؟! بە راستی ئێمە و
 باووباپیرانمان لەم جوړە بەلێنانەمان پێشتر پێدراوو، ئەم قسە و بەلێنانە
 داستانێ پێشینەکانە!! . تۆش پێیان بڵێ: باشە زەوی و ئەو کەسانەکی کە
 لەسەری دەژین، کێ خاوەنیانە، ئەگەر زیرەك و ھۆشیارن؟ ئەگەر شت
 دەزانن؟! سەرئەنجام ھەر دان بە راستیدا دەنێن و دەلێن: ھەر خوا خاوەنیانە،
 ھەر پەروردگار بەدیھێنەریانە. ئەوسا پێیان بڵێ: جا ئەوھ بۆچی یاداوھری
 وەرناگرن؟ پێیان بڵێ: ئەو کێ پەروردگاری ھەوت ئاسمانەکەپە و کێ
 پەروردگاری عەرش و تەختی فەرمانرەوایی گەورە و فراوانە؟ (ئاسمانەکان و
 زەوی لە بەرامبەر عەرشی پەروردگادا، وەکو ئەلقەپەکی پەنجە وایە لە پال
 چیاپەکی گەورەدا). سەرەنجام دەلێن: ھەر خوا پەروردگاریانە، ئەوسا بڵێ:
 باشە ئاخەر ئێوە لێ ناترسن؟ خۆتان ناپارێزن لە خەشم و قینی؟ (ئاخەر ئێوە لە
 کێ یاخی دەبن؟). (ھەر وھا پێیان) بڵێ: کێ جەلەوی ھەموو شتیکی بە دەستە،
 لە کاتی کدا ھەر ئەو پەنا بەخشە و کەس ناتوانێت لە سزای ئەو زاتە کەس پەنا
 بدات، ئەگەر ئێوە بزائن و شارەزاین. (سەرەنجام بۆ ئەمەش) دەلێن: ھەموو

ئەوانە بە دەست خاویە، تۆش بۆلۆ: كەواتە چۆن جادووتان لى دەكرىت؟ كە ئەمە دەزانن. نەخىر وانىيە، بەلكو ئىمە حەقىقەت و راستىمان بۆ ھىنانون، بەراستى نەفامان ھەمىشە درۆزنن)، (المؤمنون: ۸۱-۹۰)، ئايەتەكان باس لە پىچكەى بەدرۆخستەنەوہى پىغەمبەران دەكات، وەك راگەياندنێك بۆ راستىيەكى جىگىر لە كەسانى درۆزندا، ھەرودھا وەك دلدانەوہىەكى پىغەمبەر (درودى خاوى لەسەر بىت)، ھەرودھا وەك راگەياندنێك بۆ سنوورى بانگەوازەكەى و چىبونەوہى لەوہدا كە ئەو تەنھا يادخەرەوہىە نەك كەسىكى زال، ئەوہشى كە ئەوان كىرەبوويان بە بەلگە، وەلامەكەى لەو چوارچىوہىەدا دىت كە برىتيە لە: بىرخستەنەوہ بە پىرسىار لەبارەى سەرەنجامى گەپانەوہى زەوى و ئەو دروستكرانەشى كە تىيدايە، كە ئەوان بەدلىنيابىيەوہ زانىويانە كە بۆ لای خاوى گەورەيە، چونكە پىرسىاركردن لە پەرەردىگارى ئاسمانەكان و پەرەردىگارى عەرشى مەزن، لە چوارچىوہى ھەولدان بۆ وروژاندنى تەقوا و لەخواترسان تىياندا ھات، پاشان پىرسىاركردن لە مەلەكووتى ھەموو شتەكان و لەناوبردنيان، بەشىوہىەك كە دواتر راستىيەكى زانستى بەدى دەھىنێت كە لە پىيازىكى راستى تەواوكارەوہ سەرچاوەى گرتووە، ئەمەش جەخت لەوہ دەكاتەوہ كە ئەوان درۆزنن، لەوہدا كە دان بەوہدا دەننن كە خاوى گەورە خاوەنى زەوى و ئەوہشە كە تىيدايە و پەرەردىگارى ئاسمانەكان و عەرشە و مەلەكووت ھەر بۆ ئەوہ، چونكە مافى خاوى گەورەيان تىدا نەداوہ لە بەراستزانيى پىغەمبەرەكانى، بەھۆى بەدرۆخستەنەويان بۆ تواناى زىندووكردنەوہ و بلاوكردنەوہ لای خاوى گەورە.

ھەشتەم: حسابكردن بۆ مىراتگرى پىيازى باووباپىران:

۱- بەھانە ھىنانەوہ بۆ ئەو ھاوبەش پەيداكردن و لادانە لە يەكتاپەرستى راست بەوہى كە ئەوان بۆيان ماوہتەوہ لە باووباپىرانيانەوہ لەو پىيازە

هاوبه شپه يداکړييه، به پيى ئه م ئايه ته پيروزه: (قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ * قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ * أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ * قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ)، (واته: وتيان (ناشکرايه) ئيمه کومه لى بت ده پهرستين و برده وام ده ورو خوليان دده ين. ئيبراهيم وتى: ئايا کاتک که هانا و هاوريان بو دهبه ن و دوعا و نزا ده که ن، گوښيان له ئاه و ناله و داخوازيه کانتان هه يه؟! ياخود ده توانن ئه وانه قازانچک يان زيانکنتان پيښگه يه نن؟ بته پرستان وتيان: (ئيمه ئه وه نازانين) باووباپيرانمان بينيوه ئاويان کردوه (ئيمه ش وا ده که ين)، (الشعراء: ٧١-٧٤)، وه لامه که له چوارچپوهى سى ته وهردا هات: **يه که م:** پروونکر نه وهى حه قيقه تى نه وهى که ده پهرستن. ناشکراکردنى تايبه تمه ندييه خاكيه کهى که نزميه کهى بو خوار ئاستى مروف دهرده خات، له کاتيکدا پيوسته په رستراو بهرز و بالاتر بيت له په رسته ر. دوهم: به ريپوون له وهى که ئه وان ده پهرستن. سييه م: پروونکر نه وهى تايبه تمه ندييه کاني نه وهى که شياوى په رسته نه له شوينه واره کاني په روه ردگاريتى، وه ک توانابوون به سه ر: دروستکراوه کاند (الخلق)، زيندووکر نه وه، مراندن، روژيدان، شيفادان، ليپرسينه وه، له چوارچپوهى ئه م ئايه تانه دا: (فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ * الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ * وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ * وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ * وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ * وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ)، (واته: بيگومان هه موو ئه وانه دوژمنى منن، به دوژمنى خويمان ده زانم جگه له په روه ردگارى جيهانه کان. نه وهى دروستى کردووم هه ر ئه و پيښمويم ده کات (بو) به خته وه ريبى هه ردوو جيهان). نه و زاته ش خوى خوړاکم پى ده به خشيت و تينويه تيم ده شکيښت. کاتيکيش که نه خوښ ده که وم، نه وه هه ر ئه و چاره سه رم ده کات و شيفام بو ده نيريت. هه ر نه ویش دهممريتيت و له وه وداش زيندووم

دهكاتوه. هر ئوه ئومېدم پييه تي كه له گوناھم خوښ ببيت له پوړي
قيامه تدا)، (الشعراء: ۷۷-۸۲).

۲- حساب كردن بۇ پييازي باووپايران له چوارچيوه ي به دروختنه وه يان بۇ
پيغه مبه ران: به پي ي ئه م ئايه ته پيروژه: (قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِكُم إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنَّ أَنتُمُ الْإِلَٰهَ
بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ)، (واته:
پيغه مبه رانيان وتيان: باشه، ئاخر گومان له چي دهكهن؟ ئايا له خوي
په روه ردگارا گومان هه يه؟! به ديهينه ري ئاسمانه كان و زهوي؟! ئو زاته
بانگتان دهكات بۇ ئه وي ليتان خوښ ببيت، بۇ ئه وي هه له و گوناھه كانتان
چاوپوښي بكات و مؤله تيشيتان دهدات تا كاتيكي دياريكراو، كه چي
(خوانه ناسان پوو به پيغه مبه ران) وتيان: ئيوه ته نها به شهرن وهكو ئيمه، هيجي
تر نين (له باتي سوپاسي خوا بكن كه ئه وندنه ئاده ميزاد پيژداره، نوينه ر له
خويان هه لده بژيړيت)، كه چي په خنه يان گرت و وتيان: ئيوه ده تانه وييت ريگر و
دژ به وه بن كه باووپايرانمان ده يان په رست (دهي ئه گهر راست دهكهن)
به لگه يه كي ئاشكرامان بۇ بهيئن و نيشانمان بدهن؟!، (ابراهيم: ۱۰)، وه لامي
ئو و گومانه له چوارچيوه ي ياده ينانه وه به حقيقيه تي ئيلاهي و ئو به لگانه دا
هات كه خوي گه وره له ربوبيه تي خويدا هه يه تي، وهك: هيئانه بووني
ئاسمانه كان و زهوي به حق، هه روه ها خوي گه وره پيغه مبه راني بۇ
پيئموويي كردني خه لك ناردوه، ئه م دوو شته ش له چوارچيوه ي بيرهيئانه وه ي
جيئيشينبووني مروف دين له سهر زهوي، ئو جيئيشينييه ش له مبه سته كاني
خه لفرده، له چوارچيوه يه كي كوكره وه ي پيويستيه كاني هه ريكه له
ربوبييه ت وئولو هيه تدا پيكه وه.

۳- ههروه‌ها ده‌ستگرتن به‌و که له‌پوور (التراث) هوه که له باوو‌پایرانیانه‌وه
 فێری بوون، له‌سه‌ر حسابی ئیراده‌ی شه‌رعی خوای گه‌وره: ئه‌مه‌ش نه‌عه‌قلی
 ته‌ندروست قبوولی ده‌کات، نه‌ به‌لگه‌شه‌ له‌سه‌ر هیدایه‌تدرانی باوو‌پایرانیان،
 چونکه ئه‌وه‌ی که له باوو‌پایرانیانه‌وه بۆیان ده‌مێنێته‌وه، مه‌رج نییه
 پا‌به‌ندبوونیان به‌ ویستی شه‌رعی خوای گه‌وره بگه‌یه‌نیت سه‌باره‌ت به
 باوو‌پایرانیان، هه‌چ مانایه‌کی شوێنکه‌وتنی ئه‌و په‌یامه‌ دابه‌زێنراوه‌ ناگه‌یه‌نیت که
 له‌ سه‌رده‌می ئه‌واندا هه‌بووه، که گوزارشته‌ له‌ ویستی شه‌رعی خوای گه‌وره
 سه‌باره‌ت به‌وان، ئه‌مه‌ش به‌ پوو‌نی له‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌دا ده‌رده‌که‌وێت: (وَإِذَا قِيلَ
 لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
 شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ)، (واته: ئه‌گه‌ر به‌و خه‌لکه‌ نادانانه‌ بو‌تریت: شوێنی ئه‌و
 به‌رنامه‌یه‌ بکه‌ون که له‌لایه‌ن خواوه‌ په‌وانه‌ کراوه، ده‌لێن: نه‌خێر، هه‌ر شوێنی
 ئه‌وه‌ ده‌که‌وین که باوو‌پایرانیانمان پی‌وه‌ی ئالوده‌ بوون و له‌سه‌ری پاهاتوون، ئایا
 ئه‌گه‌ر باوو‌پایرانیان تینه‌گه‌یشتوو و هه‌چ نه‌زان و ناشاره‌زاین و پێنموویش
 وه‌رنه‌گرن (هه‌ر شوێنیان ده‌که‌ون؟!)، (البقرة: ۱۷۰).

تۆیه‌م: نکو‌لیکردنی ئه‌و به‌لگه‌ موعجیزانه‌ی که پشت‌گیری پی‌غه‌مبه‌رانیان
 ده‌کرد: به‌درۆخستنه‌وه‌ی به‌لگه‌ و ئایه‌ته‌کان دوا‌ی به‌دیها‌ت‌نیان و تۆمه‌ت‌بارکردنی
 پی‌غه‌مبه‌ران به‌ جادوو‌ دیت، به‌لگه‌کان دوا‌ی ئه‌وه‌ دین که بی‌باوه‌پان هه‌ینانیان
 ده‌که‌ن به‌ مه‌رج به‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌رانیانه‌وه بۆ ئیمانه‌ینانیان، به‌لام هه‌ندیکیان
 خه‌یرا له‌و په‌یمانه‌ی داویانه‌ به‌ باوه‌په‌ینان، پاده‌که‌ن، ئه‌مه‌ش له‌ چوارچێوه‌ی ئه‌و
 ئایه‌ته‌دا که ده‌فه‌رمو‌یت: (فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ)، (واته:
 جا کاتێک _ موعجیزه _ کانێ ئی‌مه‌یان به‌ پوو‌نی و ئاشکرا بۆ هات و خرایه
 به‌رچاویان، وتیان: ئه‌مه‌ جادوو‌یه‌کی ئاشکرایه) (النمل: ۱۳)، له‌ میانه‌ی ئه‌م
 به‌لگه‌ و ئایه‌تانه‌دا خوای گه‌وره‌ ئاماژه‌ به‌و نۆ به‌لگه‌یه‌ ده‌کات که پشت‌یوانی

موسا (سه لامي خواي ليبيّت) ي پيكرد، كه ناردی بۆ لای فيرعون و قه ومه كه ی به پيی ئەم ئايه ته پيرۆزه: (وَأَدْخَلَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ)، (واته: جا دهسته كه ت بخه ره گيرفانته وه، هه ره كه ده رتهينا به سبييه كي بۆ عهيب ديته ده ره وه، ئەم دوو _ موعجيزه _ يه له پيزی تۆ _ موعجيزه _ دايه بۆ فيرعون و قه ومه كه ی، به راستی ئەوانه قه وميكي له سنوور ده رچوو بوون)، (النمل: ١٢)، بۆ پشتگيري كردنی موسا، كه به ترسه وه به جيی هيشتن دواي ئەوه ی كه كه سيكي لى كوشتن، پيويستی به به لگه ی روون و دهسته وسانكه ره هه يه، كه پشتگيري بانگه وازه كه ی بكات به وه ی كه ئەو نيرراوه و په يامبه ره بۆ به نی ئيسرائيل، دواي ديارنه ماننك كه چه ند ساليكي خايانديبوو.

ده يه م: چه ند نموونه يه كي گشتی له هه لويست به رامبه ر كۆتا په يامي موحه ممه دي:

يه كه م: هه لويستی به نو ئيسرائيل له حه قيقه تي كۆتا په يام (ئيسلام):
چه ند نموونه يه ك له سه ر ناسيني ئەهلی كيتاب بۆ راستيتي په يامي موحه ممه دي جيهاني:

أ. به راستدانان به زوبان (تصديق قولي): ئەو يش به ناسيني يه قينيان بۆ سيفه ته كانی پيغه مبه ر (دروودی خواي له سه ر بيّت)، به راستی له چوارچيوه ی گه واهيدان له سه ر راستگويه تيی ئەو — دواي ئەوه ی هاوبه شپه يداكه ران به درويان خسته وه — به وه ی كه ئەو ئەو كه سه يه كه له په راوه كانياندا سيفه ته كانيان دۆزيوه ته وه و چاوه رپي نيردرانيان كردوه، به پيی سياقی ئەم ئايه ته پيرۆزانه: (قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَنتُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ * الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ

خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ)، (واته: (ئەى پيڤه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) به وانه بلی که شایه تیان دهویتی له سهەر پیڤه مبهه رایه تی (تۆ) چ شتیك گه وره تر و راستره له شایه تیدا؟! هه ر خۆت بلی: الله پاسترین شایه ته، که شایه تی نیوان من و ئیوهیه، من ئەم قورئانه شم به وهی و نیگا بۆ هاتوو، تا ئیوه و هه موو ئەوانه ی پێیان گه یشتوو، ئاگادار و بیدار بکه م، (له گه ل ئەم هه موو پوونکردنه وانه دا) ئایا ئیوه ئیتر شایه تی ده ده ن که به پاستی له گه ل خوادا چه ند خوایه کی تر هه بیّت؟! بلی: (من به ش به حالێ خۆم) شایه تی ناچه ق و نا په وای وا ناده م و بلی: به پاستی ئەو خوایه زاتیکی تاك و ته نه یه و من به پاستی به ریم له هه موو ئەو شتانه ی که ئیوه ده یانکه نه هاوه ل و هاوتای ئەو زاته. ئەوانه ی کتیبی (ئاسمانیمان پیداون له گا ور و جوو) پیڤه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ده ناسنه وه هه روهك چۆن منداله کانی خۆیان ده ناسنه وه، (به لām) ئەوانه ی که خۆیان دۆراند و بپوایان به موچه مه د (صلی الله علیه وسلم) نه هی ناوه، ئەوه هه ر باوه ر نا هی ن)، (الأنعام: ۱۹-۲۰)، هه روه ها ئەو ئایه ته ی که ده فه رمو یّت: (وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ)، (واته: ئەوانه ش که بی باوه ر بوون ده لێن: تۆ پیڤه مبهەر و په وانه کراوی خوا نیت، له وه لām یاندا بلی: هه ر خوا به سه که شایه ت بیّت له نیوان منیش و ئیوه شدا، هه روه ها ئەو که سه ش که شاره زای قورئان و کتیبه ئاسمانیه کانه)، (الرعد: ۴۳).

ب. به پاستدانانی کرداره کی (تصدیق فعلی): به پیی ئەم ئایه ته پیرۆزانه: (وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا* وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا* قُلْ آمَنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا* وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا* وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا)، (واته: ئیمه قورئانمان له سهەر

بنچینه‌ی حەق و پاستی دابەزاندوو، بۆ چەسپاندنی حەق و پاستیش دابەزیو،
 ئێمە تۆمان پەوانە نەکردوو تەنھا بۆ ئەو نەبێت کە مژدە بەخش بیت (بە
 ئیمانداران) و ترسێنەر بیت (بۆ خوانەناسان). ئێمە قورئانیشمان بەش بەش
 کردوو تا بە شێنەیی و بە ئارامی ببخوینێتەو بەسەر خەڵکیدا، هەر ئێمەش
 بەو شیوەیە دامانبەزاندوو (کە تۆ رایدەگەیه‌نیت). پێیان بڵێ: (ئەو
 خوانەناسان) باوەر بە قورئان بهێنن یان باوەری پێ نەهێنن (بەدەست خۆتانە و
 ئەمڕۆ سەربەستن، بەلام بزائن) بەپاستی ئەوانە پێشتر زانیارییان پێداو،
 (دەربارەی تەورات و ئینجیلی دەستکاری نەکراو، چاک دەزانن کە ئەم قورئانە لە
 هەمان سەرچاوەوەیە، هەر بۆیە) کاتێک بەسەریاندا دەخویندیتەو (خۆیان
 پێناگیرێت) خێرا سەری پێز و نەوازشی بۆ دادەنەوینن و سوژدە (بۆ نێرەری
 قورئان دەبن). دەشڵێن: پاکێ و بێگەردی بۆ پەرورەدگارمانە، بەپاستی بەلێنی
 پەرورەدگارمان هەر دیتە دی بە سەرخستنی ئیمانداران لە دنیاو و سەرفرازییان
 لە قیامەتدا. ئەوانە سوژدە و کێنووش دەبن و دەگیرن و ئەسیرینی
 خۆشەویستی پەرورەدگار لە چاوانیان دەبارێت، فرمیسکی ئیمان و شادی
 هەڵدەوێنن و تا دیت زیاتر ملکه‌چ و فەرمانبەردار و دل‌پەر لە ئیمان دەبن،
 (الإسراء: ۱۰۵-۱۰۹)، ئەمەش لە چوارچێوەی بەدرۆخستنه‌وی
 هاوبەشپەیدا کەران دیت بە کۆتا پەیام، بۆ ئەوێ شونکەوتنی ئەوێ زانستی
 پێ دراو لە ئەهلی کیتاب بێتە بەلگە پاستیتیی ئەو پەیامە و وەلامیکیش
 بێت بۆ هەلۆیستی هاوبەشپەیدا کەرە بەدرۆخەرەوکان.

۲. چەند نمونەیه‌کی لە بەدرۆخستنه‌وی جوله‌کە و گاوەرەکان بۆ کۆتا
 پەیام: ئەم ئایەتە پێرۆزە باسی دەفەرمویت: (وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي
 إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي
 مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ)، (واتە: بیران

بخهروهه، کاتیک عیسای کوری مەریەم بە نهوهی ئیسرائیلی وت: منیش بەپاستی پیغه‌مبەری خوام بۆ سەر ئێوه، پاستی تەوراتیش دەسەلمینم که لە پیش مندا هاتوه، هه‌روه‌ها مژده‌دریشم به پیغه‌مبەریک که دواى من دیت و ناوی - ئەحمەد-ه، که‌چی کاتیک به به‌لگه و نیشانهی تیر و ته‌واوو موعجیزه‌ی ئاشکراوه پێی راگه‌یاندن، وتیان: ئەمه جادوویه‌کی ئاشکرایه)، (الصف: ٦)، که چەند خالیک پوونده‌کاته‌وه، دیارترینیان:

أ. ئەوه گه‌واهیدانیکه له پیغه‌مبەریکی نیراوه‌وه بۆ به‌نو ئیسرائیل - ئه‌ویش (عیسا)یه سه‌لامی خ‌وای له‌سەر بی‌ت- له چوارچێوه‌ی پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌رکی په‌یامداریتی خ‌وی که بریتی بوو له دوو خال: یه‌که‌م: به پاستدانانی ئه‌وه‌ی که موسا (سه‌لامی خ‌وای له‌سەر بی‌ت) له لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه هیناویه‌تی. دووه‌میش: مژده‌دان به کۆتا پیغه‌مبەر، سه‌لات و سه‌لام له‌سەر هه‌موویان.

ب. ئامۆژگاریه‌که له پیغه‌مبەریکی نیراوه‌وه به شوینکه‌وتنی کۆتا پیغه‌مبەر له چوارچێوه‌ی پوونکردنه‌وه‌ی ویستی شه‌رعی خ‌وای گه‌وره‌دا، و ئه‌و واتایه‌ی که له‌خ‌وی ده‌گریت سه‌باره‌ت به گۆرینی به‌نو ئیسرائیل له په‌یامیکی ئومه‌مییه‌وه. که گوتاری خ‌وی ئاراسته‌ی ئه‌وان -نه‌ک خه‌لکی تر- ده‌کات، بۆ په‌یامیکی جیهانی، که گوتاری خ‌وی ئاراسته‌ی هه‌موو جیهان ده‌کات.

ج. کاره‌که ته‌نها به گه‌واهیدان و ئامۆژگاریکردنی عیساوه نه‌وه‌ستا، به‌لکو کۆتا پیغه‌مبەر (دروودی خ‌وای له‌سەر بی‌ت) به‌لگه‌ی پوون و ئاشکرای هینا، که بریتی بوو له قورئانی پیرۆز.

د. تۆمه‌تی بی‌باوه‌پان به‌رامبەر هه‌لگری کۆتا په‌یام به‌وه‌ی که جادووی پوون و ئاشکرای کردووه، زیاده‌پۆییه‌ک بوو له سووربوون له‌سەر بی‌باوه‌پێ، ئه‌وان بی‌باوه‌پ بوون به: گه‌واهیدان و ئامۆژگاریه‌که‌ی عیسا (سه‌لامی خ‌وای

له سهه ربيته و بيابوه رپوون به به لگه رپوونه كان، نه مهش واتاي پاشه كشه يان بوو له باوه رهيئان به: كوئا په يام و رپبازره رپوونه كه ي و په يامي عيسا، كه گه واهيدان و ناموزگار ييه كه ي وه كه به شيك له نه ركي پيغه مبه رايه تيبه كه ي هات.

دووه م: چهند نموونه يه كه له به دروخستنه وه ي هاوبه شپه يداكه ران: له وانه نه وه يه كه له م نايه ته پيرو زانه دا هاتووه: (تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا * الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا * وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا * وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا * وَقَالُوا أَصَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا * قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا * وَقَالُوا مَا لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا * أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا * أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا * تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا * بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا)، (واته: به رز و پيرو ز و پاك و بلنده نه و زاته ي كه قورئاني دابه زاندووه، تا ببيته جيا كه ره وه ي راست و ناراست، بو سهه بهنده ي خو ي موحه ممه د (صلى الله عليه وسلم) تا ببيته هو شيار كه ره وه و بيدار كه ره وه ي دانيش تواني جيهان له هه موو سه رده ميكد. نه و زاته ي كه هه موو ناسمانه كان و زه وي مولكي نه وه و هه نه و خاوه نيانه، كه سيشي نه كرده وه به روله ي خو ي و كه سي نه كرده وه به شهريك و هاوبهش له مه ودا ي مولك و ده سه لاتيدا، هه موو شتيكي دروست كرده وه به نه ندازه و قه باره و شيوه و تام و بون و په نگ و جياوازي هه مه جور... هند، نه خشه ي رپكو پيكي بو هه موو شتيك

داناوو (به شیوهیه که پیوستیه کانی ئاده میزاد دابین بکه و له خزمه تیدا بن. که چی هاوه لگه ران له جیاتی ئه و زاته، شتانیکی تریان کردوو به خوی خویان که هیچ دروست ناکه و هیچیان پی به دی ناهینریت، به لکو خویان دروست ده کرین، (ته نانه ت) ناتوان سوودیک یان زهره ریک به خویان بگه یه نن، ههروه ها نه مردنیان به دهسته، نه ژیان، نه زیندوو کردنه وه. ئه وانه ی بی باوه پ بوون وتوویانه: ئه م قورئانه درویه که نه بیت که موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) خوی هه لیه ستوو، شتیکی تر نییه، که سانی تریش یارمه تیان داوه، به راستی ئه وانه (به و گوفتاره یان) سته م و بوختانیکی گه وره ده کن و قسه یه کی ناره وایان کردوو. ههروه ها وتوویانه: ئه م قورئانه داستانی پیشینه کانه و داوی نووسینه وه یانی کردوو، به یانیان و ئیواران به سهریدا ده یخوینه وه!! تق ئه ی موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) بلی: ئه و زاته ی ئه م قورئانه ی دابه زاندوو، به هه موو نه یینه که ده زانیت له ئاسمانه کان و زه ویدا، هه ر ئه ویش هه میشه و به رده وام لیخوشبوو و میهره بانه. ئه وانه ی بی باوه پنه ده لئین: ئه م پیغه مبه ره چییه تی، خواردن ده خوات و به بازاردا ده پوات و ده گهریت، ده بوایه فریشته یه که بۆ لای دابه زییا به!! تا ئه ویش له گه لیدا خه لکی بی داربکاته وه و (له سه ره نجامی سه ریچی) بیان تر سینیت!! یاخود گه نجینه یه کی له ئاسمانه وه بۆ فری بدرایه، یاخود باخ و باخات و بیستانیکی تاییه تی ببوایه و لی بخواردایه، به لکو سته مکاران ده لئین به ئیمانداران: ئیوه ته نها شوین پیاویکی جادوولیکراو نه بیت، شوین که سی تر نه که وتوون؟! ته ماشاکه و سه رنج بده (له و نه فامانه) چۆن نمونه و بیانوت بۆ هینایتیه وه، ئه وانه گومرا بوون و پینگه یه که نادۆزنه وه بۆ سه رزه نشت کردنت، یاخود بۆ پرزگاری و ئاسوده یی دنیا و قیامه ت. (له حاله تیکدا) ئه و زاته مهن و پیرۆزه، زاتیکه که ئه گه ر بیه ویت زۆر له وه ی که خوانه ناسان باسی ده که ن چاکترت پی ده به خشیت.. باخ و باخاتی (جوان و

پازاوت هر له دنیا دا بۆ ده پەخسینیت) که چەندین پووبار بە ژێر درەختەکانیدا دەپوات، هەروەها کۆشک و تەلاری بەرز و بلندت پێ دەبەخشیت. نەخێر، (پەختەکانیان بەجێ نییه)، ئەگینا ئەوان بپروایان هەر بە قیامەت نییه، ئیمەش ئاگری بلیسەدارمان بۆ ئەو کەسانە ئامادە کردووە که بپروایان بە قیامەت نییه)، (الفرقان: ۱-۱۱)، لەم ئایەتانەدا ئاماژەی بۆ ئەم چەند مەسەلەیه تیاریه:

۱- جەختکردنەوه له جیهانیستی پەيامی موخەممەدی و وابەستەبوونی بە ویستی خۆی بەرز و بلندەوه، بەوهی که بەرەکەتی خۆی له چواچیوهی پێبازی پەيامی جیهانیدا دابەزینیت، که قورئانی پێرۆزه، هەروەها دابەزاندنەکهی (بۆ سەر) بەندەهی خۆی جەخت له ویستی خۆی گەوره دەکاتەوه لهو هەلبژاردنەیدا به بەلگەهی پیتی (جڕ) که (علی)یه و جەخت له ویستی بلندی له گەشتنەکهی دەکاتەوه، هەرچی وەسفکردنی موخەممەده به "بەندەهی-العبدیة"، ئەوا جەخت له جیاکردنەوه دەکات له نێوان دابەزینی قورئان و له نێوان ویستی پیغەمبەر تێیدا، چونکه ئەو تەنها بەندەیه که و هیچ ویستیکی خوایهتی و پەرستراویستی نییه، هەروەك چۆن جەخت له پەيوەندی ئەو به پەرەردگارەکهیهوه دەکاتەوه وەك بەندەیهکی ئەو، ئەوهی که ئەو بەندەیه که وابەستەهی ویستی پەرەردگارەکهیهتی و لێی لاناات.

۲- جەختکردنەوه له سیفەتی خوایهتی و پەرستراویستی (الإله)، خاوهن پایەهی بەرز و بلند، کردەوهکانی پەرەردگارێتی (الربوبیة)، وەك جەختکردنەوهیهك له سەر مەزنی ئەوهی که دابەزینراوه (که قورئانه)، که له مەزنی دابەزینەرەکهیهوه هاتوو (که خۆی گەورهیه).

۳- مافی پەرستن تەنها بۆ خۆی تاک و تەنها دەبیّت، خاوهنی راستەقینهی مولک، بەدیپنەر و ئەندازەکێش، که هیچ هاوبەشیکی نییه لەم مەسەلانەدا، کهواته هیچ هاوبەشیکی نییه که شیاوی پەرستن بیّت، بەلام هاوبەشپەیدا که ران

ئەم سنوورەيان بەزاند، ئەویش بە پەرستنی شتگەلێك كە نە سوود و نە زیان و نە ژیان و نە زیندووکردنەووە و لێپرسینەووەیان بە دەستە.

۴- وەسفکردنی كۆتا پەيامی جیهانی بە ھەلبەستن (الافتراء) لە لایەن بېباوەپانەووە، كە ستەمێكى تەواو و درۆیەكە لە لایەن ئەوانەووە دەكرێت و زۆر لە راستییەووە دوورە، ستەمێكە كە دادگەری نانا سێت، جگە لەمە وەسفکردنی ئەوان بۆ دابەزێنراو (قورئان) بە ئەفسانە.

۵- جەختكراوەوە لە حەقیقەتی ئەوەی كە دابەزێنراو (قورئان) بە راستی وەك پەحمەت و لێخۆشبوون ھاتوووە لە جیهانی پەنھانەووە لە ئاسمانەكان و زەویدا.

۶- پاشان گومانی بېباوەپان بە كەسی پێغەمبەر (دروودی خواى لەسەر بێت): مەوقەبوونی، موعجیزە داراییەكانى وەك دابەزینی گەنجینەكان بۆی، دواتر بە جادوو تۆمەتباریان كردوووە.

۷- وەلامى خواى گەورە ھات بە یادخستەووە بەوەی كە لە بەھەشتدا و لە ناز و نەعمەتەكانى دەبێت، كە زۆر بەرز و باشترە لە ناز و نەعمەتى دۇنيای تیاچوو.

باسی سییه م:

بنچینه کانی بنیاتنانی ستراتیژییه تی وه لآمدانه وهی نووسینه کانی رۆژه لاتناسان

مه به ست له م باسه هه لادانی که بۆ هه لویسته کردن له سه ر بنچینه کانی هزر، که توانای بنیاتنانی ستراتیژییه تیکی هزریان هه بیته، که بتوانیته به (ئیسلامی) وه سف بکریته بۆ وه لآمدانه وهی ئه وهی رۆژه لاتناسه کان، یان که سانی ناحه زی تر دژ به ئیسلام ده یلێن، که واته باسه که له سه رچاوه کانی ئیسلام و نیگاوه دوور نابیته، به تایبته قورئان و سوننه ت.

له بهر ئه وهی ئیسلام چه ند شتی که له خۆده گرێته، -ئایین به و وه سفی سیستمی که ماله تییه ته واکاره، سه رچاوه به و وه سفی دابه زینه ری پێبازی ئیسلام و ویستگهی دابه زینه راوه (که قورئانه)، هه روه ها په یامه که که قورئانی پیروژه به و وه سفی کرۆکی پێبازی ئیسلامه، پێغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیته) به و وه سفی که هه لگری په یامه که و پاگه یه نه ری و نموونه و پێشه وای بیته، ئوممه تیش به و وه سفی که ژینگه ی مرۆیی دابه زاندنه - ئه و پێویسته له سۆنگه ی خودی گوتاری قورئانی و سوننه ته وه توێژینه وهی له سه ر بکریته، بۆ دیاریکردنی مه سه له گرنگی پێدراوه کان بۆ توێژینه وه و ده رخستنی ئه و ته وه رانه ی که له نیو ئه و مه سه لانه دا پێویسته زیاتر گرنگیان پێ بدریته، له و کاتانه دا که گفتوگۆ له سه ر ئه و باسانه ده کریته که سه باره ت به ئیسلام ده ورۆژینه رین له لایه ن په خنه گرانه وه له رۆژه لاتناسان و که سانی تریش، به شیوه یه که هاوسه نگی پابگریته به پێی پێبازی یه کتا په رستی، بۆ ئه وهی گفتوگۆ و وه لآمدانه وه کان دوور بن له ئه گه ری لادان له راسته پێی پێبازی یه کتا په رستی، په لکیش نه کرین به ره و جه ده لیکی نه زۆکی بۆ سوود، که له چوارچێوه ی کار و کاردانه وه یه کدا

بخولیتته وه، كه له سه ر پینمای خوایی بنیات نه را بیّت، له دوو ته وه رد ا له م
باسه ده دو یین:

ته وه ری یه كه م:

پله و پایه ی ئیسلام و ناواخنه کانی به پئی گوتاری قورئان و پیغه مبه ر (دروودی خوای له سه ر بیّت)

مه به ست پئی ناسینی ئیسلامه به پئی گوتاری قورئانی و گوتاری
پیغه مبه ری، له چوارچیوه ی وه سفکردنی ئه و ناسینه و پوونکردنه وه ی
ئه ركه كه ی، ئه وه ی په یوه سه ته پیوه ی، به شیوه یه ك كه حه قیقه ته كانی پوون
بكات ه وه و له به رامبه ریشدا حه قیقه تی ئه و شتانه پوون بكات ه وه كه له سه ری
ده وتریت، وه سفی دووری و نزیکیان له حه قیقه ته وه بكات، جا له ده ره نجامی
لیكۆلینه وه كانی پۆژه له تناسان بیّت، یاخود له غهیری ئه وان.

یه كه م: ئیسلام له گوتاری قورئان و سوننه تدا:

ئیسلام، ئایینی خوای به رز و بلنده كه پئی پازی بووه بۆ به نده كانی،
به پئی ئه م خالانه ی كه دین ده توانین هه لۆیسته یه ك له سه ر ئیسلام و سیفات و
ئه ركه كانی بكه یین:

۱. ئیسلام به و وه سفه ی گوزارشته له پیکوپیکیی بزواتی بوونه وه ر، له
چوارچیوه ی ملکه چبوون بۆ راگری و سه ره رشتیاریتی خوا بۆ بوونه وه ر، هیژ و
توانای به سه ر به نده کانیدا، به پئی ئه م ئایه ته پیرۆزه: (أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ
أُسْلِمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ)، (واته: ئایا ئه واه
بیجگه له ئایینی خوا ئایینیکی تریان ده ویت؟! له کاتی کدا كه هه رچی له
ئاسمانه کان و زه ویدایه، به په زامه ندی بیّت یان به ناچاریی ته سلیم و ملکه چی
په روه ردگارن، هه مووانیش هه ر بۆ لای ئه و ده گه پینه وه)، (آل عمران: ۸۳)، بۆیه

تەسبیحات و ستایشی خەلکی بۆ خوای بەرز و بلند، ئەو خواپەیی که فیتەرتی ئەوانی لەسەر ئەو ئایینە پام هێناوە که پێی پازییە، تەسبیحات و ستایشیکە که پێک و هاوشیوەیە بۆ ئەو تەسبیحات و ستایشە فیتیریەیی که بوونەوەر بۆ پەرەردگارەکی دەیکات، ئەو پەرەردگارەکی که بەدییهێناوە.

۲. ئیسلام بەو دەسەفی ئایینی خوای گەورەیی، که بریتییه لە پەپوهندیی بەندەکان - لە مۆڤ لەسەر زەوی- بە پەرەردگاریانەو، که ئەو ئایینە شیوازی ئەو پەپوهندییە دیاریی دەکات و پێکی دەخات، ئایینیش دەکات بە یەک ئایین لە نێو خەلکید، بەپێی ئەم ئایەتە پیرۆزە: (إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ)، (واتە: بەپاستی دین و ئایینی پەسەند لای خوا تەنها ئایینی ئیسلامە، ئەوانەش که کتێبە (ئاسمانییەکانیان) دراوەتی، جیاوازیان لە نێواندا پەیدا نەبوو مەگەر لە دواي ئەوێ زانست و زانیاری تەواویان بۆ هاتوو (دەربارە پاستیی موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) و ئیسلام)، ئەمەش بەهۆی دنیاپەرستی و حەسوودی و ستم کردنیان لە نێو خۆیان (چونکه پازی نەبوون بە پیغەمبەرێک لە غەیری خۆیان)، جا ئەوێ باوەری بە فەرمان و ئایەتەکانی خوا نەبێت، ئەو بەیگومان خوا بەخێراییی حیسابی خۆی دەکات لەگەڵیاندا (هەر زوو بە دۆزەخیان دەگەییەنیت)، (آل عمران: ۱۹)، وە ئەو ئایەتەیی که دەفەرمویت: (شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ)، (واتە: پێبازی ئایین و بەرنامەیی ژیانی بۆ داناون، ئەوێ که فەرمانی پێکردوو بە - نوح-، هەر بەوشتیوەیە قورئانیشی بۆ تۆ ئەو موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) وەحی و نیگا کردوو و بە ئیبراھیم و موسا و عیسا شمان پراگەیانندوو که پێبازی

ثایین و یه کخواناسی به رنه دهن و له سه ری پایه دار بن، ئەم بانگه وازه پاست و دروسته زۆر به لای بته پرست و خوانه ناسانه وه گران و زه حمه ته، به لام خوی دانا خوی که سانی شایسته هه لده بژیریت بۆ که یاندنی ئایینه که ی پینمووی خه لکانیک ده کات که بگه رینه وه بۆ لای به رنامه که ی به پرستن و نه جامدانی کارو کرده و ی چاک)، (الشوری: ۱۳)، قورتوبی ده فهرمویت: (أن أقيموا الدين) بریتیه له یه کتاپه رستی خوی گه وره و گوپراهه لیکردنی، باوه رهینان به پیغه مبه رانی، په راوه کانی، به پۆزی پاداشت، به هه موو ئەو شتانه ی که مرقف به نه جامدانی ده بیته موسلمان، مه به سستی له شه ریعه ته کان نه بووه، که بریتیه له به رژه وه ندیی نه ته وه کان له سه ر باشترین باره کانی، چونکه ئەو شه ریعه تانه جیاوازن، خوی گه وره ده فهرمویت: (لکل جعلنا منکم شرعة ومنهاجا)، (واته: بۆ هه رلایه کتان (موسلمانان و خاوه نانی کتیب) به رنامه و پرۆگرامی تاییه تمان بریارداوه)، (۷۷)، (المائدة: ۴۸)، که واته ئایینه که بریتیه له ئیسلام، که بریتیه له ئینتیمایه ی که جه خت ده کاته وه له: به رپاکردنی یه کتاپه رستی و وازهینان له هاوبه ش په یداکردن، یه کپیزی و ته بایی له سه ر یه کتاپه رستی و وازهینان له دووبه ره کی و جیاوازی، هه لباردنی پیغه مبه ران و نیراوه کان به پیی ویستی خوی گه وره، به دیهینانی پینمووی و هیدایه ت بۆ خه لکی به هو ی پیغه مبه ران و نیراوه کانه وه به پیی ویستی خوی گه وره. (۷۸)

ثایینی (ئیه راهیم) یش درژبووه ته وه بۆ ئیسلامی ئیه راهیم، هه رکه سیکیش پووی تی بکات ئەوا هاتووه ته نیو ئیسلامه وه، هه رکه سیکیش پشتی تی هه ل بکات ئەوا لای جیا بووه ته وه، له گیلی و نه فامیی خۆیه وه و به که م سه یرکردنی ئەو سزایه ی که دواتر پووبه پووی ده بیته وه، به پیچه وانه ی ئەو فیره ته ی که

(۷۷) تفسیر القرطبی، الشوری: ۱۳.

(۷۸) ينظر: تفسیر البغوي، الشوری: ۱۳.

وهلامی ویستی شه‌رعی خوی گه‌وره ده‌داته‌وه، نمونه‌ی فیتره‌تپاکیش ئه‌وه‌یه که ئیبراهیم (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بیټ) ی له‌سه‌ر بووه، ته‌نانه‌ت پیش موسلمان‌بوونیشی، چونکه ناسینی ئه‌و بۆ نیعمه‌ته‌کانی خوی گه‌وره، له‌رێگه‌ی نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگاریټی (الربوبیة) خۆی بۆ خۆی هاته‌نه‌ نیو ئیسلامه‌وه بوو، پیش ئه‌وه‌ی نیشانه‌کانی په‌رستراویټی (الألوهیة) به‌ نیگا بۆ بیټ، له‌به‌رئه‌وه ئیسلامه‌که‌ی به‌پێی ئه‌م دوو ئایه‌ته‌ بۆ په‌روه‌ردگاری جیهانیان بوو، وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رموټ: (وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ * إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ)، (واته: ئایا کێ له‌ ئایینی ئیبراهیم پشت هه‌ل ده‌کات، جگه‌ له‌ وه‌که‌سه‌ی که خۆی گێل و نه‌فام بکات، سویندبیټ بیگومان ئیمه‌ ئیبراهیممان له‌م دنیا‌یه‌دا هه‌ل‌بژاردوه و (کردوومه‌نه‌ به‌ پیشه‌وا) به‌راستی له‌و دنیا‌ش له‌ پیزی پیاوچا‌کاندا‌یه. کاتی‌ک په‌روه‌ردگاری پێی وت: ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌ردار به، (ئه‌ویش خیرا) وتی: ته‌سلیمی په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهان بوم (باوه‌ری پته‌وم پێی هه‌یه)، (البقره: ۱۳۰-۱۳۱)، بۆیه جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی موحه‌مه‌دی له‌سه‌ر شوینکه‌وتنی ئایینی ئیبراهیم هاتوه، که بریتییه له‌ ئایینی یه‌کتاپه‌رستی، ته‌سلیمبوون به‌ خوی گه‌وره‌ی په‌روه‌ردگاری جیهانیان، به‌پێی ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه: (قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قَبِيمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ)، (واته: (ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) پێیان بلی: به‌راستی من په‌روه‌ردگارم هیدایه‌ت و پێنمووی کردووم بۆ رێگه‌ و پێبازی راست و دروست، ئایینی‌ک که راگری ژيانی خه‌لکه‌، ئه‌ویش ئایینی ئیبراهیمه که دووره له‌ هه‌موو لادان و نارێکییه‌که‌وه و ئه‌و هه‌رگیز له‌ پیزی موشریک و هاوه‌لگه‌راندا نه‌بووه). (الأنعام: ۱۶۱).

۳. ئىسلام بەو وەسفەى ئايىنىكى موحەممەدىيە: لە چوارچىۋەى يەكئىتىي ئايىن و يەكئىتىي ويىستى شەرىعى سەبارەت بە خەلک، لەوانەى كە كراون بە جىنشىن لە زەويدا، ئەويىش بە تەسلىمىبون دەبىت بە ويىستى شەرىعى خواى گەورە، ئەويىش بە باوەرەينان بەوەى كە پىغەمبەران هەناوياە دەردەكەويت، بەبى جياوازي لەنيوان هەر يەككىياندا، خواى گەورە دەفەرمويت: (فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ)، واتە: (ئەى ئىنسان بە دليكى پاك و بيگەرەو) پوو بکەرە بەرنامە و ئايىنى خوا و ئەملاولا مەكە، خەلکىنە ئىوەش پابەندى ئەو نەخشەى بن كە خوا ئىوەى لەسەر دروست کردووە (واتە قورئان كەتەلۆك و نەخشەى ژيانى ئادەمىزادەكانە لىي لامەدەن)، هېچ جۆرە گۆرانكارىيەك لە هېچ نەخشە و دروستكراوىكى خوادا نىيە، ئا ئەوەىە دىنى راست و دروست، بەلام زۆربەى خەلكى ئەم پاستىيانە نازانن) (الروم: ۳۰).

ئىسلاميش بەو وەسفەى كۆتايى ئايىنەكانە، گوتارى ئاراستەى هەموو خەلكى كراوە — لە چوارچىۋەى جىهانىبوونى گوتارەكەيدا — بە رېياز و شەرىعەت و ئەو تايىبەتمەندىيانەىو، كە واى لى دەكات ببىت بە بەشيك لە چوارچىۋە گشتىيەكەى ئايىن، هەروەها ئەو تايىبەتمەندىيانەى كە دەيكات بە خاوەن تايىبەتمەندىيەك كە لە هەموو ئايىنەكانى تر جىايى بكاتەو، ئەمەش بەپىي ئەم ئايەتە پىرۆزە: (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ)، (واتە: بيگومان ئىمە ئەم قورئانەمان پەوانە کردووە بۆ تۆ ئەى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) تا حەق و راستى پوون بكاتەو، كەواتە هەر خوا بپەرستە و هەر ملەكەچ و دلسۆزىە بۆ ئايىن و بەرنامەكەى)، (الزمر: ۲)، كە جەخت لەوە دەكاتەو كە دىندارىيتى بە ناردنى موحەممەد (درودى خواى لەسەر بىت)،

دابه‌زینی په‌ړاو نابیت بۆ سه‌ری، گهر به‌پیی ئه‌حکامه شه‌رعیه‌کان و
په‌چاوکردنی هه‌موو ئه‌و شتانه نه‌بیت که تییدا هاتوو.

به‌لام ئه‌و ئایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رمویت: (هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ)، (واته: هه‌ر ئه‌و زاته بۆیه
پیغه‌مبه‌ره هاورپی له‌گه‌ل هیدایه‌ت و پینموویی و ئایینی راست و دروستدا په‌وانه
کردوو، تا سه‌ری بخت به‌سه‌ر هه‌موو به‌رنامه و ئایینه‌کانی تردا، هه‌رچه‌نده
موشریک و هاوه‌لگه‌ران پیی سه‌غله‌ت و دلته‌نگ بن)، (التوبة: ۳۳)، ئه‌و ئایه‌ته
جه‌خت له ویستی خوی گه‌وره ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر ئیسلامی موحه‌مه‌دی که
ببیته کۆتایی ئایینه‌کان، سه‌رکه‌ویت به‌سه‌ر هه‌موویندا، ئه‌مه‌ش وا ده‌کات که
ئایین و ئاینداریتی ته‌نها له کۆتا ئایندا کورت هه‌لبیت، به‌پیی ئه‌م ئایه‌ته پیروژه:
(وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ)، (واته: جا
ئه‌وه‌ی بیجگه له ئایینی ئیسلام په‌یره‌وی هه‌ر ئایینیکی تر بکات، لی
وه‌رناگیریت، له‌قیامه‌تیشدا له‌خه‌ساره‌تمه‌ند و زه‌ره‌مه‌ندانه)، (آل عمران: ۸۵)،
ئه‌مه‌ش ده‌رگای گه‌توگۆکردن له‌سه‌ر ئه‌و شیواندنه ده‌کاته‌وه که تووشی
ئایینه‌کانی تر هاتوو، که وای لیده‌کات له‌چوارچیوه‌ی ئاینداری ده‌ری ده‌کات،
که به ئیسلام وه‌سف بکریت، به‌مه‌ش ئیسلام ده‌بیته گوزارشتیک له‌ دروستی و
ته‌ندروستی و پیکوپیکیی له ئایین و ئاینداری، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ی له‌م فه‌رمووده
پیروژه‌دا هاتوو ره‌فه‌ی ده‌کات: (...الإسلام أن تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً
رسول الله وتقيم الصلاة وتؤتي الزكاة وتصوم رمضان وتحج البيت إن استطعت إليه
سبيلاً).^(۷۹) (واته: ... ئیسلام ئه‌وه‌یه که شایه‌تی به‌دیه‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌چ
په‌رستراویک نییه به‌حق ته‌نها زاتی الله نه‌بیت و موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ری خودایه

(^{۷۹}) صحیح مسلم، مصدر سابق، باب: معرفة الإيمان، ج ۱، مجلد ۱، ص ۲۸، رقم الحديث: ۱۰۲.

و نویژ ئە نجام بدهیت و زهکات بدهیت و پۆژووی پهمهزان بگرییت و ئەگەر توانییت
حهجی مالی خوا بکهیت).

سییه م: قورئانی پیرۆز به پیتی گوتاری قورئانی:

۱. قورئانی پیرۆز له لایه ن خوای گه و ره دابه زینراوه، ئە مه ش ئە م ئایه ته
پیرۆزه پوونی ده کاته: (شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ
الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ...)، (واته: مانگی پهمهزان (ئه و مانگه یه) که قورئانی تیادا
هاتووه ته خواره وه، له کاتی که دا ئە م قورئانه رینمووی به خشه به خه لکی و به لگه ی
زۆری تیادایه، له رینمووی و جیا کردنه وه ی راست و ناپاست و حق و
ناحه ق...)، (البقره: ۱۸۵)، له م ئایه ته دا به لگه یه کی ئاشکرا هیه له سه ر ئە وه ی
که ئە م قورئانه دابه زینراوه و سه رچاوه که ی به رزی و بلندیه، چونکه
سه رچاوه ی قورئانی پیرۆز خوای به رز و بلند.

۲. له م ئایه ته ی تری شدا که ده فه رمویت: (فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ
بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا)، (واته: به راستی هه ر من
(الله) م، من خوام، هیه خوا یه ک نییه جگه له من، که واته هه ر من به رسته و
نویژه کانیشت به چاکی ئە نجام بده، تا هه می شه منت له یاد بی ت)، (طه: ۱۱۴)،
جه خت کردنه وه یه که له سه ر ئە وه هیه که قورئان نیگایه که له لایه ن خوای زانا وه،
ئه و قورئانه سه رچاوه ی زانستی راسته، هه ر که سی ک له وانه ی گوتاری قورئانیان
ئاراسته کراوه بیانه ویت له سه رچاوه که ی هه لده گۆزن.

به لگه یه کی تری ش هیه له سه ر ئە وه ی که دابه زینی قورئان په یه وه سه به
خوای به رز و ته نها وه، گوزاشته له ویستی ئیلاهی بلند، به پیتی ئە م ئایه ته
پیرۆزه: (وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا
أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ
إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ)، (واته: کاتی که ش ئایه ته کانی ئیمه که پوون و

ئاشكرايه، به سهر ياندا بخويړتته وه، ئه وه ئه وانه ي كه به ته ما نين ئاماده ي
 به رده م باره گاي ئيمه بين، ده لئین: قورئانیکی جگه له مه بهینه و بیخوینه ره وه،
 یان بیگوړه (به شیوه یه کی تر)، تویش ئه ی موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم)
 پییان بلئ: من بوم نییه له خومه وه ئه وه بیگوړم، من شوینی هیچ شتیک ناکه وم
 جگه ئه وه نه بیټ که به وه حی پیم ده گات، به راستی من ده ترسم ئه گهر یاخی بم
 له په روه ردگارم و نافه رمانی بکه م گیروده ی سزایه کی سهختی پوړتکی زور
 گه وره بېم)، (یونس: ۱۵)، قورئان گوزارشته له ویستی خوی گه وره له سر
 دابه زاندنی و هه روه ها له سره ناوه روکه راگه یانگوزاره کی، ئه و قورئانه گوتاریکی
 ئیلاهی جیگیره له ناوه روکه که یدا، نو یگه ره له گشتگیریه که یدا، به مه ش
 شوینکه وتنی نیگا که ی ده بیته گوپراهه لی خوی گه وره و وازلیهینان و
 دوورکه وتنه وه ش لی ده بیته سه ریچی بوی.

۲. قورئان ناوه روکی ریبارتکی یه کتاپه رستی زانستییه: به پیی ئه م ئایه ته

پیروژه:

(... وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا)،
 (واته: ... خوی گه وره زور پایه به رز و بلند و پاشای به حق و راسته قینه یه،
 (ئه ی موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) نه که یت له خویندنی قورئاندا په له
 بکه یت: له پیش ئه وه ی وه حی و نیگای ئه و قورئانه ته و او بیټ بوی لای تو
 (چونکه ئیمه نایه لئین فراموشی بکه یت) نزا بکه و بشلی: په روه ردگارا، به رده وام
 زانست و زانیاری زورتر و زیاترم پی ببه خشه)، (طه: ۱۱۴)، کار و ئه رکی
 به دیهینانی هیدایه ته له خه لکدا، هر به م کار و ئه رکه ش و ته کانی به چاک و جوان
 و هسف کراون له چوارچیوه ی به راورد کردنی به هر ریبارتکی غه یری خوی،
 و یستراوه ئه م قورئانه بیټه سه رچاوه ی هیدایه تدانی خه لکی، به پیی ئه م ئایه ته
 پیروژه: (اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِي تَقْشَعِرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ

يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ)، (واته: خوا جل جلاله جواناترين و پيروترتين فرهمايشتي ناردووه ته خواره وه كه هم قورئانه يه، (له جوانی دارشندنا) بابته كانی له يه كه ده چن، هه نديك باسيسي به شيوازی جياواز تيدا دوباره بووه ته وه، جا كاركردی هم قورئانه نه وه يه كه: ته زوو ده هيئت به گيان و پيستی نه و كه سانه دا كه ترسی پروه ردگاريان له دل و دهر ووندا هه يه، پاشان گيان و پيستی و دليان نه رم و ناماده و چالاك ده بيت بۆ يادی خواو خواپه رستی، نا نه وه هيدايت و پيتمووی خواپه كه هر كه س شايسته بيت هيدايت و پيتمووی ده كات بۆ نه و پله و پايه به رزانه، نه وه ش كه پييازی خوا ون بكات كه س نيه پيتمووی بكات)، (الزمر: ۲۳)، هه ركه سيكيش سوود له زانستی قورئان وه ريگريت له ريگه ي به ديهاتنی ته زكيه و پاكي به هيدايت، نه و به بالا وه سف ده كريت، له نرمی دهر وونه وه بۆ بلندي فيترهت، به شيوه يه كه به بتوانريت به پاكي وه سف بكریت، به پيی هم نايه ته پيروزه: (لا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ)، (واته: ته نها پاكان نه بيت كه س ده سستی لی نادات)، (الواقعة: ۷۹).

۳. له تاييه تمه ندييه كانی قورئانی پيرو:

أ. گونجانی زمانی قورئان بۆ بارودۆخی دابه زينه كه ی، عه ره بيبوونه كه شی به شيكه له نيعجاز، خوی گه وه ده فره رمويت: (وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَعْجَمِي وَعَرَبِي قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ)، (واته: نه گه ره هم قورئانه مان به زمانی گه لانی تر بناردايه، نه وه بی باوه ران ده يانوت: ناي نه ده بوو نايه ته كانی پوون و ناشكرا بوايه و زمانی خومان بوايه، چۆن ده بيت قورئان به زمانی بيگانه بيت؟ له كاتيكا موحه ممه د (صلى الله عليه وسلم) به عه ره بی ده دويت؟! نه ی پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) پييان بلی: هم

قورئانه بۆ ئهوانه‌ی باوه‌ریان هیناوه، هیدایه‌ت و پینمووی و شیفایه و چاره‌سهری هه‌موو ده‌رد و نه‌خۆشییه‌کان ده‌کات، جا ئه‌وانه‌ی که باوه‌ر ناهینن گۆچکه‌یان که‌ره و به شتی تر ئاخراوه، هه‌روه‌ها کوپین له ئاستیدا، ئه‌وانه هه‌روه‌ک له دووره‌وه بانگیان لی بکری‌ت وایه (نه ده‌نگه‌که به چاکی ده‌بیسن، نه ره‌نگه‌که به پوونی ده‌بینن)، (فصلت: ٤٤)، هه‌روه‌ها جه‌خت له سوننه‌تی خوا ده‌کاته‌وه له دابه‌زاندنی په‌راوه‌کان به زمانی ئه‌و خه‌لکانه‌ی که ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌یان له نیودا نی‌رراوه، عه‌ره‌بیبوونی قورئان له‌گه‌ل زمانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بی‌ت) گونجاوه، هه‌ردوو شته‌که‌ش: عه‌ره‌بیبوونی قورئان و عه‌ره‌بیبوونی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بی‌ت)، به‌ستراون به ویستی خواوه، که هۆکاری تریشی هه‌یه.

ب - قورئان بیتوانا‌که‌ر یان ده‌سته‌وسانکه‌ری به‌دییه‌نراوه‌کانی خوایه له‌وه‌ی که بتوانن وینه‌ی ئه‌و به‌ینن: به‌پیی ئه‌م ئایه‌ته پیرۆزه: (قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْآنِ لَا یَأْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیْرًا)، (واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) پییان بلی: سویند به خوا ئه‌گه‌ر هه‌موو ئاده‌میزاد و په‌رییه‌کان کۆبینه‌وه و (هه‌ولی به‌رده‌وام بده‌ن تا) قورئانیکی وه‌کو ئه‌مه دانین و به‌یینه‌ (مه‌یدان) ناتوانن کاری وا بکه‌ن و ناتوانن له وینه‌ی به‌ینن، ئه‌گه‌ر چی هه‌موو لایه‌کیان ببن به پشتگیر و یارمه‌تیده‌ری یه‌که‌تر)، (الإسراء: ٨٨)، ئه‌مه‌ش ئه‌و که‌سانه ده‌سته‌وسان ده‌کات که ره‌خنه‌ی لی ده‌گرن، له چوارچیوه‌ی بانگه‌یشتکردنیان بۆ هینانی وینه‌ی ئه‌و قورئانه، یان ته‌نانه‌ت وینه‌ی هه‌ندیکی به‌ینن، له له‌فزی و واتا‌کانی و ده‌لاله‌ته به‌یانیه‌کانیدا، ته‌نانه‌ت له مه‌به‌ست و شوینه‌واری شوینکه‌وتن و حیکمه‌ته‌کانیدا.

ج - قورئان ماده‌ی بانگه‌وازی جیهانی و پێبازه‌که‌یه‌تی، ئه‌و قورئانه هینده‌ی تیدایه له پیداو‌یستی و پابه‌ندکردن که به‌س بی‌ت بۆ هه‌لسوپاندنی،

به پيی ئەم ئایەتە پیرۆزە: (وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ)، واتە: (فەرمانیشم) پێدراوه کە: قورئان دەور بکەمەوه و بەردەوام ببخوینمەوه، جا ئەوهی پێبازی هیدایەت وەرگیریت، ئەوه بەراستی قازانجی وەرگرتنی پێنمووماییهکەی هەر بۆ خۆیەتی (له دنیاو قیامەتا سوودی لێوەردەگیریت)، ئەوێش کە گومرا دەبییت، تۆ پێی بلێ: (من زورم له سەرتان نییه) بێگومان من تەنھا یەکێکم له بیدار کەرەوهکان)، (النمل: ٩٢)، بانگەشەش بۆ دارپشتنی پێبازەکەی پێویستی بە عەقل نییه بە بوونی دەقی قورئانی.

٤. له تایبەتمەندییهکانی قورئان بەسبوونیەتی بۆ بەدیھێنانی پێنموویی بۆ ئەوهی ئادەم:

أ. ئەم ئایەتە پیرۆزە: (طس تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ)، (واتە: طس، ئەوه ئایەتەکانی ئەم قورئانەن و فەرمانی کتییکی پیرۆز و ئاشکرا و پوونە)، (النمل: ١)، ئاشکراکردنیکە بۆ پێبازی قورئان بەو وەسفەی ئاشکرا و پوونە، بە شێوەیەک کە مەژۆ دەتوانیت ئەوهی تێدایە بە ئاسانی وەری بگیریت.

ب. قورئانی پیرۆز ئەو شتانە دەگریتهخۆ کە خەلکی له مەبەستی خوای گەورە له دابەزاندنی تێدەگەیەنیت، هەروەها داوای خوای گەورە لهوان له کاتی شوێنکەوتنیدا، خوای گەورە دەفەرمویت: (وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا)، (واتە: سویند بە خوا بێگومان ئێمە له قورئاندا له هەموو جۆرە نمونەیهکمان هێناوەتەوه بۆ خەلکی (تا پەند و ئامۆزگاریی لێ وەرگیرن) له کاتیکدا ئێنسان له هەموو شتێک زیاتر موجدەله دەکات و له شت دەکوڵیتەوه)، (الكهف: ٥٤)، بۆیه له قورئاندا ئەوه هەیه کە تێگەشتنی حەقیقەتی ژيان و پێگەی یەکتاپەرستی تێدا بۆ خەلکی دەهێنیتە دی.

ج - له قورئانی پیرۆزدا به تیروته سه‌لی به‌شی تیگه‌یشتنی خه‌لک هاتوو به‌ بۆ تیگه‌یشتن له ناوه‌روکی بانگه‌واز و رێبازه‌که‌ی که یه‌کتاپه‌رستییه، به‌پاستی ئایه‌ت و به‌لگه ئیعبازییه‌کانی قورئانی پیرۆز بالاترن له‌و ئایه‌ت و به‌لگانه‌ی که بۆ نه‌ته‌وه‌کانی پێشوو هاتوون، له‌ پوو‌ی حه‌قیقه‌ته‌که‌ی و ئه‌وه‌شی که تییدایه، هه‌روه‌ها له‌ پوو‌ی به‌رده‌وامبوونی وه‌ک به‌لگه‌یه‌ک که شوێنه‌واره‌کانی به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه به‌ردوامه‌و ناشاررێته‌وه، به‌پێی ئه‌م ئایه‌ته پیرۆزه: (أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ)، (واته: ئایا به‌س نییه بۆیان که به‌پاستی ئێمه قورئانمان دابه‌زاندوو به‌ بۆت و به‌سه‌ریاندا ده‌خوێنرێته‌وه، بێگومان ئا له‌و قورئانه‌دا په‌حمه‌ت و یاداوه‌ری ئاشکرا هه‌یه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که ئیمان ده‌هێنن.)، (العنکبوت: ۵۱)، به‌پێی ئه‌وه‌ش که به‌یزاوی هیناویه‌تی.^(۸۰)

ج. قورئان ئه‌وه له‌خۆ ده‌گرێت که تیگه‌یشتنیکی مه‌نه‌جی جیهانی بۆ هه‌موو خه‌لک به‌هێنێته‌ دی، بۆ نمونه له‌ دیارده‌کانی په‌حمه‌تی خوا به‌رامبه‌ر خه‌لک: هینانه‌بوونیانه، له‌ دیارده‌کانی په‌حمه‌تیش پاش هینانه‌بوون (تاقیکردنه‌وه‌یان)ه، هه‌روه‌ها له‌ دیارده‌کانی په‌حمکردن به‌وان دوا‌ی (تاقیکردنه‌وه) یان (دابه‌زاندنی ئه‌وه‌ی له‌ قورئاندا هه‌یه له‌ زانست)، په‌حمه‌ته‌که‌ بۆ خه‌لکی، به‌ تاقیکردنه‌وه‌یان و هینانه‌بوونیان پێش ئه‌وه به‌ هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئان تیاند و گوتار ئاراسته‌کردنیان پێی دێته‌ دی، به‌ هۆی ئه‌و پینمووییه‌ی که تییدایه، به‌پێی ئه‌م ئایه‌ته پیرۆزانه: (الرَّحْمَنُ * عَلَّمَ الْقُرْآنَ * خَلَقَ الْإِنْسَانَ * عَلَّمَهُ الْبَيَانَ)، (واته: خوا‌ی میهره‌بان، کانه‌گای سۆز و په‌حمه‌ت. قورئانی فی‌ری ئاده‌میزاد کردوه (فی‌ربوون و زانی‌ی قورئان و تیگه‌یشتن له‌ فه‌رموده‌ی خوا‌ی میهره‌بان، پیرۆزترین ناز و نیعه‌ته‌ که ئیماندار لێ‌ی به‌هره‌وه‌ر ببێت له‌م ته‌مه‌نه

(۸۰) البیضاوی، العنکبوت: ۵۱.

کورتە ی ژیا نی دنیا دا. هەر خوا ئا دە می زادی دروست کردووه، هەر ئه ویش فیّری گو فتار و ئاخواتنی کردووه)، (الرحمن: ۴-۱).

۵. په یوه ندیی قورئان به هه موو دابه زینراوه کانه وه:

أ- قورئان پارێزراوه له شیواندن، ئه مه ش وای لی ده کات دوور بیّت له شیواندن به یانی و له شیواندن له ناوهرۆکه کهیدا، ئه مه ش له پیداو یستییه کانی جیهانی بوونی گوتاره که ی و پاراستنی تی له ناکۆکی: خوای گه وره ده فه رمو یّت: (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا)، (واته: ئه وه بۆ ئه وانه سه رنجی قورئان ناده ن و لیکی ناده نه وه و لی وردنا بنه وه؟ خو ئه گه ر له لایه ن که سیکی تره وه بوایه جگه له خوا بیگومان جیاوازی و دژایه تییه کی زۆریان تی دا ده و ژیی هه وه)، (النساء: ۸۲)، قورئان پارێزراوه له ناکۆکی، چونکه سه رچاوه که ی (الله، یه، هه ی شتیکی تر نییه پارێزراو بیّت له ناکۆکی له وانه ی که سه رچاوه کانیان گوتاری تر بیّت، هه ی دابه زینراو یکی تریش له شیواندن پزگاری نه بووه ته نها ئه وه نه بیّت که خوای گه وره به لیّنی پاراستنی داوه، خوای گه وره ده فه رمو یّت: (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ)، (واته: به راستی هه ر ئی مه قورئانمان دابه زاندووه و بیگومان هه ر ئی مه ش پارێزگاری ده که ی ن و (نایه لیّ نه دهستی خیا نه تکار هه ی جو ره دهستی کی تی بخت و هه موو هه ولیّک بۆ ده ستکاری کردنی نه زۆکه)، (الحجر: ۹).

ب - قورئان ته سدی قی هه موو دابه زینراوه کانی پیش خو ی ده کات: خوای گه وره ده فه رمو یّت: (وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ)، (واته: وه نه بیّت ئه م قورئانه له لایه ن که سیکه وه دارپزرا بیّت و هه لبه ستر بیّت جگه له خوا، به لکو راستی و ره وانی کتیبه ئاسمانییه کانی پیش خو شی دوویات ده کاته وه، هه روه ها روونکه ره وه ی بیرو باوه ر و ئه رکه کانه، به راستی هه ی گو مان له وه دا

نییه که ئەم قورئانه له لایەن پەرەردگاری ھەموو جیھانەو ھەوانەکراوە، (یونس: ۳۷)، بەمەش تەصدیقەکەی دەبێتە سنووریکی جیاکەرەو ھە لە نێوان ئەوێی که شیۆیندراو ھە و ئەوێی نە شیۆینراو ھە لە دابەزینراو ھەکان، ناوەرۆکی قورئانیش دەبێتە ناوەرۆکی پەرەو ئاسمانییەکانی پیشوو، لە پەرەندییەک ھە و ھە پەرەندیی بەش و ابیت بە گشتەو، و ھەویشوێی پەرەندیی جیھانییەکی سنووربەرەو، بە ئومەمیەک و نەتەوہییەکی سنووربەزینراو.

ج. قورئان ھەژموونی بەسەر ھەموو دابەزینراو ھەکانی پیش خۆیدا ھە، بەپێی ئەم ئایەتە: (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيهَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ)، (واتە: ئێمە قورئانمان ھەوێی لەگەڵ ھەموو حەقیقەت و راستییەکا بۆ تۆ دابەزاندوو، راستی و دروستی کتیبەکانی پیش خۆیشی دیاری دەکات و چاودێرە بەسەر ھەموواندا (کاتیک خاوەنانی کتیب لە گاور و جوو گیروگرفتیان دەھێنن بۆ لای تۆ) بەو بەرنامەیی خا ناردوویەتی داوہریی بکە لە نێوانیانداو شوین ئارەزوو ھەکانی ئەوان مەکەو ھەو لەو حەقە لامەدە کە بۆت پەرەوانە کراو، بۆ ھەرلایەکتان (موسلمانان و خاوەنانی کتیب) بەرنامە و پرۆگرامی تاییەتمان بریارداو ھەو ئەگەر خا بیویستایە ھەر ھەمووتانی دەکردە یەک ئوممەت و گەلیکی یەک پارچە، بەلام (ویستی وایە بەو جیاوازییە) تاقیتان بکاتەو لەوێی پێی بەخشیوون (تا بەھۆی عەقل و ژیریتانەو شوینی پیغەمبەری ئیسلام بکەون)، دەی کەواتە زۆر بەپەرەن و پیشبەرکی بکەن بۆ ھەموو خیر و چاکە یەک، دلنیاش بن کە ھەمووتان دەگەرینەو بۆ لای خا، ئەو کاتە ھەوالی تەواوتان دەداتێ دەربارە ی ئەو شتانە ی کە کیشەتان لەسەری ھەبوو)، (المائدە: ۴۸)،

ته‌واو به ئایهت و فه‌رمانه‌کانی ئیمه ده‌هینن. ئه‌وانه‌ی که شوینی ئه‌م موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه وسلم) پیغه‌مبه‌ره هه‌والده‌ره نه‌خوینده‌واره ده‌که‌ون ئه‌وه‌ی که (گاور و جوو، ناو و نیشانیان) ده‌ستیان ده‌که‌وئیت نووسراوه لای ئه‌وان له ته‌ورات و ئینجیلدا، فه‌رمانیان پیده‌دات به چاکه و قه‌ده‌غه‌ی گونا‌ه و خراپه‌یان لیده‌کات و هه‌رچییه‌ک پاک و چاکه بۆیان هه‌لال ده‌کات و هه‌رچی پیس و ناپوخته لێیان هه‌رام ده‌کات و ئه‌رکه قورس و سه‌نگینه‌کان له‌سه‌ر شانیان لاده‌بات، ئه‌و کۆت و زنجیره‌ش که له‌سه‌ریان بوو، لای ده‌بات (وه‌ک خۆکۆشتن له کاتی ته‌وبه‌دا... هتد)، جا ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان پێ هیناوه و پشتیوانیان لیکردوه و پشتگیریان کردوه و شوینی ئه‌و نووره‌که‌وتوون (که قورئانه) و هاوپی له‌گه‌لیدا په‌وانه‌ کراوه، هه‌ر ئه‌وانه سه‌ر‌فرز و پر‌گارن)، (الأعراف: ۱۵۶-۱۵۷).

۶. به‌پاستی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) قورئانی به‌وه وه‌سف کردوه که: (فیه نبأ من کان قبلکم، وخبّر ما بعدکم، وحکم ما بینکم، وهو الفصل لیس بالهزل، من ترکه من جبارٍ قصمه الله، ومن ابتغى الهدى فی غیره اضلّه الله، وهو حبل الله المتین، وهو الذکر الحکیم، وهو الصراط المستقیم، وهو الذی لا تزغ به الأهواء، ولا الألسن، ولا یشبع منه العلماء، ولا یخلق من کثرة الردّ، و لا تنقضی عجائبه، هو الذی لم تنته الجنّ إذ سمعته حتّی قالوا: "إنا سمعنا قرآناً عجباً، یشدّی إلى الرشد"، من قال به صدق، ومن دعا إليه هدی إلى صراط مستقیم).^(۸۱) (واته: هه‌والی ئه‌وانه‌ی پێش ئیوه و هه‌والی دوا‌ی ئیوه و حوکمی نیوانیشتانی تی‌دایه، هه‌روه‌ها ئه‌و قورئانه حیاکه‌ره‌وه‌یه و گالته‌ نییه، هه‌ر خۆبه‌زلزان و بێ عه‌قلێک وازی لێ به‌هینیت، خوای پشتی ده‌شکینیت، هه‌ر که‌سیکیش له غه‌یری قورئاندا به‌دوا‌ی پێنموویدا بگه‌رپیت، خوا گومپای ده‌کات، ئه‌و په‌تی به‌هیز و توندوتۆلی

(^{۸۱}) جلال‌الدین السیوطی، الدر المنثور، دار الفکر، بیروت: ۱۹۹۳م، ج ۶، ط ۳۷۶.

خوايه، ئەو زىكرى حەكىمه، ئەو پاسته پىگهيه، ئەو ئەوهيه كه نه ئاره زووهكان و نه زمانهكانى پى لاڤى ناچىت و زانايان لى تىر نابن، چىژ و خوشيهكهى به زۆر دووباره كردنهوهى كۆتايى نايهت و شته سهرسوپهينه رهكانى تهواو نابن، ئەو ئەوهيه كاتىك كه جنۆكه گوڤىستى بوون خىرا وتيان بهراستى ئىمه خوڤندهوهيهكى سهرسوپهينه رهمان بىست . هيدايت ده دات بۆ پىبازى ژىرى و تىگهيشتن"، ههركه سىك بهو وتهيه قسه بكات پاستى كردووه، ههركه سىكىش بانگهوازى بۆ بكات ئەوا پىنمووى كراوه بۆ پىگهيه پاست).

سىيه م: پىغه مبهه (دروودى خاى له سهه بىت) له گوتارى قورئانى و گوتارى پىغه مبهريدا: نه پىغه مبهه (دروودى خاى له سهه بىت) له چوارچىوهى بهندايتى بۆ خاى بهرز و بلند ده رچووه، نه بۆيشى هه بووه لى ده ر بچىت، خاى گه وه ده فه رمو يت: (قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أُعْبِدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ)، (واته: ئى پىغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) پىيان بلى: بهراستى من فه رمانم پىدراوه هه ر خوا بهه رستم و له هه موو ژياندا ملكه چ و فه رمانبه ردارى دين و ئايين و به رنامه ي ئەو بم)، (الزمر: ١١). ئەشتوانين له م خالانه ي كه دىن به دوا داچوون بۆ ئەو شتانه بكهين كه پىگهيه ئەو پوون ده كه نه وه:

خاى گه وه فه زلى داوه به سهه هه موو به ديه پىنراوه كانيدا، به وه ي كه له په راو و حىكمهت و دانايى فيرى كردووه، ته زكيبه و پاكييه كه شى هه ر بهو دووانه بووه به ويستى خاى گه وه، ده كر يت له مانه دا ئەمه به ره جه سته بكهين:

أ. خاى گه وه ده فه رمو يت: (وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا)، (واته: خو ئەگه ر فه زل و په حمه تى خوا نه بوايه به سهه رته وه، خه ريك بوو هه ندىكيان سهه رت لى بشيويين، بىگومان ئەوان بهو كاره يان هه ر سهه ر له خويان ده شيويين،

دلتيابه كه ناتوانن له هيچ شتيكدا زيان ت پيښگه نه نن، خواي گه ورهش قورئان و دانايي بؤ دابه زاندوويت و فيري ئه و شتانه ي كردوويت كه جاران نه تده زاني، به رده واميش فه زل و پزي خوا له سهر تو (ئهي موحه ممد (صلي الله عليه وسلم) زور و فراوان و ئاشكرا و دياره و (نايه لئيت تووشى هه له ببيت)، (النساء: ١١٣).

ب - زوهري ده لئيت: موحه ممد ي كوري جوبه يري كوري موته م له باوكيه وه (ره زاي خواي لي بيت) هه والي دامى، وتي: له پيغه مبهري خوام بيستوه (دروودي خواي له سهر بيت) فه رمويه تي: "إن لي أسماء أنا محمد، وأنا أحمد، وأنا الماحي الذي يمحو الله تعالى بـي الكفر، وأنا الحاشر الذي يحشر الناس على قدمي، وأنا العاقب الذي ليس بعده نبي".^(٨٢) (واته: به راستي من چه ند ناويكم هه يه، من (موحه ممد) م، من (ئه حمده) م، من (ماحي) م ئه وه ي كه خواي گه وره بيباوه پري پي لاده بات، من (حاشر) م ئه وه ي كه خه لكي له سهر دهستي دينه كه م كوده كرينه وه، من (دواين) پيغه مبهري م ئه وه ي كه هيچ پيغه مبهريك له دوايه وه نيه).

ج. ئيمامي ئه حمده له فه رموده ي عه بدوللاي كوري عه مره وه گيرايه ته وه، كه وتويه تي: پوژيكي پيغه مبهري خوا (دروودي خواي له سهر بيت) وه ك مالاواييكه ر هاته لمان و فه رموي: (أنا محمد النبي الأمي، أنا محمد النبي الأمي، أنا محمد النبي الأمي، ولا نبي بعدي، أوتيت فواتح الكلم وخواتمه وجوامعه، وعُلمت كم خزنة النار، وحملت العرش، وتُجوز بي، عوفيت وعوفيت أمتي، فاسمعوا وأطيعوا ما دمت فيكم، فإذا ذهب بي فعليكم بكتاب الله، أحلوا حلاله وحرّموا حرامه).^(٨٣) (واته: من موحه ممد پيغه مبهري نه خوينه وار، من موحه ممد

^(٨٢) صحيح مسلم، مصدر سابق، ج ٧، مجلد ٤، ص ٨٩، باب في أسمائه عليه الصلاة والسلام، رقم الحديث ٢٥٢٦.

^(٨٣) أحمد بن حنبل، مسند أحمد بن حنبل، مؤسسة قرطبة، القاهرة، ج ٢، ص ٢١٢، رقم الحديث ٦٩٨١.

پیغهمبه‌ری نه‌خوینده‌وار، من موحه‌مهمدم پیغهمبه‌ری نه‌خوینده‌وار، پیغهمبه‌ر له دواى منه‌وه نییه، کللی و ته‌کان و کوتاییه‌کانی و کۆکه‌ره‌وه‌کانیم پی دراو، فی‌رکروم که فریشته‌کانی سه‌ر ئاگری دۆزه‌خ و هه‌لگرانی عهرش چه‌ندن، به‌هۆی منه‌وه چاوپۆشی کراوه، لیخۆشبوون من و ئوممه‌ته‌که‌می گرتووه‌ته‌وه، که‌واته گوی بگرن و گوێرایه‌ل بن مادام من له نیوتاندام، ئه‌گه‌ر من برامه‌وه بۆ لای خوا ئه‌وا ده‌ستبگرن به‌ په‌راوی خواوه، ئه‌وه‌ی به‌ حه‌لّالی داناوه حه‌لّالی بکه‌ن و ئه‌وه‌شی به‌ حه‌رامی داناوه حه‌رامی بکه‌ن).

۳- ئه‌و مروّقه، له‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌دا جه‌خت له‌ مروّقبوونی کراوه‌ته‌وه: (وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ)، (واته: (موحه‌مهمدم (صلی الله علیه وسلم) ته‌نها پیغهمبه‌ریک نه‌بووه وه‌فات بکات، بیگومان پیغهمبه‌رانی پیش ئه‌میش (وه‌فاتیان کردووه)، ئایا ئه‌گه‌ر وه‌فاتی کرد یان کۆژا و شه‌هید بوو، ئیوه‌ پاشگه‌ز ده‌بنه‌وه و هه‌لده‌گه‌رینه‌وه؟! (له‌و دین و ئایینه‌ی که‌ پێی راگه‌یاندوون) خۆ ئه‌وه‌ی هه‌لگه‌رینه‌وه و پاشگه‌زیه‌ته‌وه، ئه‌وه‌ هه‌رگیز زیان به‌ خوا ناگه‌یه‌نیت، له‌ داها‌توویه‌کی نزیکدا خوی گه‌وره‌ پاداشتی سوپاسگوزاران ده‌داته‌وه)، (آل عمران: ۱۴۴)، له‌مه‌ش ئه‌مانه‌ هه‌لده‌یه‌نجینه‌رت:

أ. ئه‌و له‌ گرۆی پیغهمبه‌رانه‌ (سه‌لامی خایان له‌سه‌ر بی‌ت)، که‌ ئه‌وان مروّقی پیاون، به‌پێی ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه: (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ)، (واته: ئیمه‌ش پیش تو جگه‌ له‌ پیاوانی (راستگۆ و چاک و پاک نه‌بی‌ت) که‌سی ترمان په‌وانه‌ نه‌کردووه و وه‌حیمان بۆ نه‌ناردووه، ئه‌گه‌ر هه‌ر بپوا ناکه‌ن و نایزانن، ده‌ ئیوه‌ له‌ شاره‌زایان بپرسن؟ (که‌ په‌وانه‌کراوانی ئیمه‌ پیاوانیکی ناسراو بوون له‌ناو قومه‌کانیاندا)، (النحل: ۴۳).

ب. ئەو دەمرىت، مردنیش له تاييه تمه ندىيه كانى مرؤقه، له بهر ئه وهى
ئەوان زىندوون، خواى گه وره ده فەرموئە: (إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ)، (واته:
به پاستى تۆش دەمرىت و ئەوانیش دەمرن و كەس نامىنەت)، (الزمر: ۳۰).
ج. ئەو ھۆكارەكان دەگریتە بهر، له وانهش ھەولدان بۆ بەدیھێنانى
سەرکەوتن.

د. ئەو كۆشتار دەكات و دەكوژیت يان دەكوژریت، ئەوانەش له
تاييه تمه ندىيه كانى مرؤفن.

هـ. به پاستى مانه وهى يەكتاپەرستى له نۆو خەلكدا باشتەر و خۆشه وىستەر
له مانه وهى پيغه مبه ران، يان نه مرييان، چونكه پيگه ي ئەوان له پيگه ي
يەكتاپەرستىيه وه لای خەلك سەرچاوه دەگریت، چونكه يەكتاپەرستى شتیکه
ته نها په يوه ندىي به خواى بهرز و بلند هه يه.

۳. له ئايه ته پيرۆزه شدا: (مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ
وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا)، (واته: موحه ممه د وه نه بێت باوكى هېچ
كهس له پياوانتان بێت، به لكو پيغه مبه رى خوايه و دوا هه ميني پيغه مبه رانه،
هه ميشه و به رده و اميش خوا به هه موو شتیک زانايه)، (الأحزاب: ۴۰)، چه ند
شتیک هه يه، ديار ترين يان:

أ. پيگه ي پيغه مبه ر (دروودى خواى له سه ر بێت) له زۆرى مناله
پياوه كانىيه وه نايه ت، به لكو به رزى و بلندىيه كه ي له وه وه سەرچاوه ي گرتووه
كه ئەو پيغه مبه رىكى نيرراوه و كۆتا پيغه مبه ر ه.

ب. مه سه له ي كۆتا پيغه مبه رايه تى و كۆتا په يامى واته: ئەو باشتري نايانه،
مرؤفايه تى هه ر له نيررانيه وه تا هه ستانى رۆژى دواى پيوستيان به
پيغه مبه رىكى نيرراو نايبت، چونكه په يامى موحه ممه د (دروودى خواى له سه ر

بیّت) گه‌یشتووه‌ته ئاستیکی جیهانی، ئه‌ویش به جیهانیبوونی رِیباری په‌یامه به به‌هاکی.

۴. ده‌کریّت له دیارترین له ئه‌رکه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) له‌مه‌مه‌ی خواره‌وه که دیت، کورت بکه‌ینه‌وه:

أ. به‌پاستی پۆلی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) به ویستی به‌ریزی خوای گه‌وره بریتییه له گه‌یاندنی ئه‌وه‌ی که بۆی دابه‌زیوه به خه‌لکی، بۆ ئه‌وه‌ی که باوه‌ر به‌یئن و کرده‌وه‌کانیشیان ته‌سدیقی بکات، ئه‌ویش به هه‌ولّدانی بۆ پاگه‌یاندنی ئه‌وه‌ی که بۆی دابه‌زیوه — که به "پاستی" وه‌سف کراوه و فه‌زل له رِینمووییکردنیاندا بۆ خواجه — به گه‌رانه‌وه‌یان له‌وه‌ی که له‌سه‌ری بوون، خوای گه‌وره له تاوان و خراپه‌کانیان خۆش ده‌بیّت، ئه‌و تاوانانه‌ی که پیش ناسینی ئه‌م ئایینه و باوه‌رپه‌نیانان پیتی و کارکردن به‌پیتی خواسته‌کانی، ئه‌نجامیان داوه، به‌پیتی ئه‌م ئایه‌ته پیرۆزه: (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ)، (واته: ئه‌وانه‌ش باوه‌ریان هه‌تاوه و کار و کرده‌وه چاکه‌کانیان ئه‌نجام داوه و باوه‌ریان هه‌تاوه به‌و قورئانه که بۆ محمه‌د (صلی الله علیه وسلم) دابه‌زیئراوه، هه‌ر ئه‌ویش پاسته‌و له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاروه نێردراوه، ئه‌وانه خوا چاوپۆشیی کردوه له هه‌موو گوناوه‌کانیان، چاکه‌شی پواندوه له دل و ده‌روونیاندا و بۆچوونیانی رِیکوپیک کردوه)، (محمد: ۲).

ب. خوای گه‌وره گه‌پراویه‌تی به‌وه‌ی که منه‌تی پیکردوه به‌سه‌ر باوه‌رداراندا له به‌نده‌کانی خۆی، به ناردنه‌که‌ی و به په‌یامه‌که‌ی و به سووربوونیشی، به‌پیتی ئه‌م ئایه‌ته پیرۆزه: (لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ)، (واته: سویند بیّت بیگومان خوا منه‌تی ناوه‌ته سه‌ر

ئىمانداران كاتىك پىغەمبەرلىكى بۇ پەوانە كىرەون لە خۇيان، ئايەتەكانى ئەويان
بەسەردا دەخوئىننەو، دل و دەروونيان پاك و پوخت دەكاتەو، ھەرۈھا فېرى
قورئان و دانايان دەكات، بەپاستى پېشتەر لە گومپايەكى ئاشكرادا
پۇچووبون)، (آل عمران: ۱۶۴).

ج. ئەو دەرھىنەرى خەلىكىيە لە تارىكىيەكانەو بۇ پووناكى، بەو پەراوھى
كە خۇاى بەرز و بلىند بۇى دابەزاندو، كاتىك كە خۇاى گەرە دەفەرموئە
(إليك: واتە: بۇ لای تۆ)، وا لە دوو شت دەكات كە تىكەلى يەك بېن، يەكەميان
شۆينەواری قورئان لە بەدھىننەنى پىنموويى لە خەلىكىدا، بە دەرھىننەيان لەو
تارىكىيانە. دووھەميان ئەو پوونكرەنەو و گەيانەنەى قورئانە كە پىغەمبەرى خۇا
پىى ھەلدەستىت، بەپىى ئەم ئايەتە پىرۆزە: (الر * كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ
النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ)، (واتە: چەند
پىتىك لە سەرەتای ھەندى لە سوورەتەكانى قورئاندا ھاتوون ژمارەيان (۱۴)
پىتە، نىوھى كۆى پىتەكانى زمانى عەرەبىن، بۇ سەلمانەنى (اعجاز) و مەزنى و
گرنگى قورئان كە لە توانای ھىچ كەسدا نىيە بەو پىتانە كىتەبىكى ئاوا بى وئە
دابىت، بەپادەيەك ھەتا ئەگەر ھەموو گرۆى ئادەمىزاد و پەرى كۆبىنەو بۇ ئەو
مەبەستە، بىگومان ناتوان، ھەرۈھا چەندەھا نەئىنى تىرىشى تىدایە، زاناکان لە
ھەندىكى دوان، ھەندىكىشان وتوويانە: ھەر خۇا خۇى زانايە بە نەئىنى ئەو
پىتانە. ئەم قورئانە كىتەبىكە دامانبەزاندو بۆت ئەى موھەممەد (صلی اللہ علیہ
وسلم) تا خەلىكى لە تارىكىيەكانى (بى باوھەرى و نەزانى و سەرلىشىواوى)
دەرھىننەت، بەرەو نوور و پىبازى پۆشنایى ئىمان، بە وىستى پەرۋەردگارەيان، تا
دەگەنە پىبازى پاستى خۇاى بالادەست و شایستەى سوپاسگوزارى)، (إبراهيم:
(۱).

د. ههروه ها ئو راگه یه نه ری دابه زینراوه که یه بۆ خه لکی، ئه وه ش که تیڤرامانیان بۆی کاریگه ریی له سه ر به دیه اتنی هیدایه ته که یان ده بیته، به وه ی که کرداری به دیه اتنی هیدایه ت تیپاندا ده دریتته پال، به وه ی بیرکردنه وه یان، به شیوه یه که ئه مجاره یان به پرسیاریتی پینمووییه که ده ربخات، ئه مه ش ته نها بۆ پیغه مبه ر نییه، به لکو بۆ هه ر مروقیکه که پیغه مبه ر ئه وه ی پیگه یاندوه که "بۆیان/إلیهم"ی -نه که "بۆ سه ری/علیه" یان "بۆی/إلیه" - ناردوه ته خواره وه، به پیی ئه م ئایه ته پیروژه: (بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ)، (واته: ئیمه ئه وانمان په وانه کردوه هاوړی له گه ل به لگه و نیشانه و (موعجیزه) ی زۆر و کتیی ئاسمانیدا، ئیمه قورئانمان بۆ تو دابه زاند، تا بۆ خه لکی ئه وه پوون بکه یته وه که بۆیان هیئراوه ته خواره وه، بۆ ئه وه ی بیرک بکه نه وه و تیفکرن)، (النحل: ٤٤).

ه. ههروه ها له و شتانه ی که حه قیقه تی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیته) پوون ده کاته وه، ئه و کاریگه رییه یه که به فه زلی خوی گه وړه و به وه ی دابه زاندنی قورئانه وه، نیگا، راگه یاندنی کاریگه رییه که ی له پیغه مبه ر و فیڤکردنی، هه یبوه، ههروه ها له وه ی که هه ردوویکیانی (کاریگه ری و فیڤکردنی له سه ر پیغه مبه ر) گپراوه به هوکاریک بۆ به دیه یانی پینمووی بۆ خه لک، به پیی ئه م ئایه ته پیروژه: (وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)، (واته: ئه ی موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) ئا به وشپوه یه ی که وتمان ئیمه قورئانمان بۆ په وانه کردیت له لایه ن خوئانه وه (که ژبان به خشه به روح و گیان و عقل)، تو نه تده زانی قورئان چییه و ئیمان چییه، به لام ئیمه ئه م قورئانه مان کرده پووناکی و نوریک که هیدایه ت و پینمووی هه ر که س که بمانه ویت له به نده کانمانی پی ده که یین، (ئه وانه ی دلای بۆ ده که نه وه و به چاکی

گوئی بۆ ده‌گرن)، بیگومان تۆ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم رینیشان ده‌ریت و رینمووی ده‌که‌ی بۆ ریگه و رینبازیکی راست و دروست)، (الشوری: ۵۲).

۳. هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی که له‌م ئایه‌تانه‌دا هه‌له‌هینجینریت: (هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهَرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا * مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكْعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا)، (واته: خوا ئه‌و زاته‌یه که پیغه‌مبه‌ری خۆی په‌وانه‌کردوه، هاوړی له‌گه‌ل رینمووی و په‌یامی راست و دروستدا، بۆ ئه‌وه‌ی زالی بکات به‌سه‌ر هه‌موو په‌یام و به‌نامه‌یه‌کی ترده، خوا خۆیشی به‌سه، بۆ شایه‌تدان و ئاشکرا کردنی ئه‌و راستیه. موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) په‌وانه‌کراوی خوایه، ئه‌وانه‌ش که له‌خزمه‌تیدان و شوینی که‌وتوون توند و تیژن به‌رامبه‌ر بێ باوه‌ران و به‌به‌زه‌یی و میهره‌بانن له‌نیوان خۆیاند، ده‌یانبنیت سه‌رگه‌رمی نوێژ و خواپه‌رستین، کړنۆش و سوژده‌ ده‌بن، هه‌رده‌م ئاواتیان به‌ده‌ست هیئانی په‌زامه‌ندی و پایه‌به‌رزییه له‌لای خوا، نیشانه‌ی چاکی و پاکییان له‌ ناوچه‌وانیاندا دیارییه و ده‌دره‌وشیته‌وه له‌ئه‌نجامی سوژده‌بردن و خواپه‌رستیاند، جا ئه‌و به‌پێزانه ئه‌وه نمونه و پیناسه‌یانه له‌ ته‌وراتدا، نمونه و پیناسه‌شیان له‌ ئینجیلیشدا وه‌ک پوه‌ه‌ک وایه که له‌سه‌ره‌تاوه چه‌که‌ره‌ بکات، جا چه‌که‌ره‌که‌ی به‌هیز کردبیت، پاشان ئه‌ستوور ببیت و راپوه‌ستیت له‌سه‌ر قه‌ده‌که‌ی، ئه‌وه‌نده زوو پێ بگات کشتیاره‌کان سه‌رسام بکات و پینان سه‌یر بیت: چۆن وا پیگه‌یی؟! چۆن ئاوا خۆی گرت؟! ئه‌م پیناسه‌یه بۆ ئه‌وه‌یه خوا کافران داخ له‌دل بکات، جا خواى به‌ده‌سه‌لات

به‌ئینى به‌وانه‌داوه كه باوه‌ريان هیناوه و كرده‌وه چاكه‌كانیان ئه‌نجام داوه
له‌وان: كه لیخۆشبوون و پاداشتی گه‌وره‌و بى سنووریاں پیببه‌خشیت)، (الفتح:
۲۸-۲۹)، چهند شتیكه، له‌وانه:

أ- به‌پاستی فەزل و گه‌وره‌یی هەر بۆ خوای گه‌وره‌یه له ناردنی
پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی موحه‌ممەد (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت): به‌هیدایه‌ت و
پینمووی، له‌سه‌رده‌می گوم‌پاییدا و به‌ئایینی پاست له‌سه‌رده‌می شیواندنی
ئاییندا، كه به‌هاتنی ئیسلام به‌تال بوونه‌وه.

ب - به‌پاستی ئامانجی ناردنی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت)
بریتی بووه له‌سه‌رخستنی ئایینی پاست به‌سه‌ر هه‌موو ئایینه‌كاندا، به
شیوه‌یه‌ك كه پێگه به‌ویستی مرۆیی نه‌دات له‌به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی ویستی خوای
گه‌وره له‌وه‌سه‌رخستنه‌دا، واته ئه‌و سه‌رخستنه‌ جوړیكه له‌ته‌حه‌ددای
ده‌سه‌وسانكه‌ر و موژده‌یه‌ك به‌فه‌تح و پرگاركردن، بۆ ئه‌وانه‌ی كه شوین كۆتا
پیغه‌مبه‌ر كه‌وتبوون، له‌كاتیكدا كه نه‌سه‌ركه‌وته‌كه به‌دی هاتبوو، نه‌سه‌رته‌ا و
پیشه‌كیه‌كانیشی ده‌ركه‌وتبوو.

ج - به‌پاستی خوای گه‌وره شاهیده له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه: ئه‌وه‌ی كه پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) پێی هاتووه، ئایینی پاسته، خوای گه‌وره شاهیده
له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه ئه‌م ئایینه به‌دنیاییه‌وه هه‌ر سه‌رده‌كه‌وێت.

د- به‌پاستی سه‌ركه‌وتنی ئاین یه‌كێكه له‌واتاكانی جیهانیبوونی.

ه - به‌پاستی موحه‌ممەد پیغه‌مبه‌ری خوايه، ئه‌و و هاوه‌له‌كانیشی له
ته‌ورات و ئینجیلیشدا وه‌سف كراون، بۆیه هه‌چ بواریك نییه بۆ نكولێكردن له‌و
ئاینه پاسته‌ی كه پێی هاتووه.

۶. به‌پاستی ئه‌و پیغه‌مبه‌ریکی جیهانییه، به‌پێی ئه‌م خالانه‌ی دین:

أ. ئەو ەش ئەو ەيە كە ئىبراھىم و ئىسماعىل داوايان كرد، بۆ ئەو ەي كە پەيامەكە لە بەنو ئىسرائىل ەو ە بگورپىت بۆ پەيامىكى جىهانى، ئەو ەش بە ناردنى لە نىو ەو ەكانى ئىسماعىلدا، بەپىي ئەم ئايتە پىرۆزە: (رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ)، (واتە: پەرەردگارا، بۆ ئەو خەلكەي كە لە ئايندەدا دىن پىغەمبەرىك لە خويان پەوانە بكە، تا ئايتەكانى تۆيان بەسەردا بخوینیتەو ە و فیرى كتیبە پىرۆزەكەي تۆ (واتە قورئان) و دانایان بكات، تا دل و دەروونیان لە ژەنگ و كردهویان لە پەوشتى ناپەسەند پاك بكاتەو ە، بەراستی ەەر تۆ خوايەكى بالادەست و دانایت)، (البقرة: ۱۲۹).

ب. بەراستی ئەو ە مۆژدەي عىسايە (سەلامى خوايان لەسەر بىت)، (وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ لِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ * وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ)، (واتە: بىريان بخەرەو ە، كاتىك كە موسا بە قەومەكەي وت: ئەي قەوم و ەوزم ئىو ە بۆچى ئازارى پۆخ و دلە دەدەن، لە كاتىكدا بىگومان دەزانن كە من پىغەمبەر و پەوانەكراوى خوام بۆتان، جا كاتىك ئەوان گوييان بۆ راستى نەگرت و لە حق لايندا، خوايش دلەكانيانى لەخستە برد و مۆرى پىدا نا، چونكە خوا پىنموويى قەوم و ەوزى تاوانكار و تاوانبار و لەسنوور دەرچوو ناكات. بىريان بخەرەو ە، كاتىك عىساي كۆرى مەريەم بە ئەو ەي ئىسرائىلى وت: منىش بەراستى پىغەمبەرى خوام بۆ سەر ئىو ە، راستى تەوراتىش دەسەلمىنم كە لە پىش مندا ەاتو ە، ەرو ەها مژدەدەريشم بە پىغەمبەرىك كە دواي من دىت و ناوى ئەحمەدە، كەچى كاتىك بە بەلگە و نىشانەي تىر و تەواو و موعجىزەي ئاشكراو ە

پیږی ږاگه یاندن، وتیان: ئەمه جادوویه کی ئاشکرایه)، (الصف: ۵-۶)، هۆکاری نیّرانی عیسا (سهلامی خوای له سهر بیّت) بریتی بوو له لادانی به نو ئیسرائیل، که ږیککردنه وهی ئەوه ده خوازیت که: ئەوه به راست بزانیّت که موسا پیږی هاتوو و موژده به نیّرانی کۆتا پیږغه مبهری جیهانیی بدات، که ږهحمهت و ئاسانهکه ره، ئەمهش له خواست و پیداو یستیه کانی به جیهانییو نیّت.

ج. ئەو فه رمانی پیکراوه به گه یاندنی په یامه که ی بۆ هه موو جیهان، به پیږی ئەم ئایه ته پیرۆزه: (قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ)، (واته: (ئهی موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) بلّی: ئهی خه لکینه به راستی من پیږغه مبهر و فرستاده ی خوام بۆ ئیوه به گشتی، ئەو خوایه ی که هه ر بۆ ئەوه خاوه نداریتی ئاسمانه کان و زهوی، هه چ خوایه ک نییه جگه له و زاته، ده ژینیّت و ده مرینیّت، جا که وابوو باوه ری پته و به یّنن به و خوایه و به پیږغه مبه ره که ی، که هه والده ریکی نه خوینده واره، (تا هه چ که س نه لیت پیاویکی خوینده وار بووه و خۆی قورئانی داناهه) ئەو پیږغه مبه ره ی که خۆی باوه ږ ده هی نیّت به خوا و به فه رموده کانی، ده ئیوهش شوینی بکه ون، بۆ ئەوه ی ئیوه ږینمووی وه رگرن)، (الأعراف: ۱۵۸).

۷. به راستی ئەو پیږغه مبه ره باشت رینی به دیه یتراوه کانی خوایه، فه زلداوه به سه ر پیږغه مبه راندا، هه ر کاتیکیش زانیان که ئەو نیّرراوه، جگه له شوینکه وتنی شتیکی تریان له ده ست نایهت، چونکه ئەو په یامه ی ئەوان پیږی هاتوون باشت ر نییه له و په یامه ی ئەم پیږی هاتوو، به پیږی ئەم خالانه ی دین:

أ. ئەوه ی که خوای گه وره ده فه رمو یت: (وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَفَرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ

الشَّاهِدِينَ)، (واته: (ياديان بيّنه) كاتيك خوا په يمانی له يه كه يه كه ی پیغه مبه ران وەرگرت كاتيك كتيب و دانایی پیغه خشین به و هی كه نه گهر: له ناینده دا پیغه مبه ریکم بۆ په وانه كردن و به راستدانه ری نه و هی ئیوه ش بوو، نه وه ده بیټ باوه ری پی بهینن و پشتگیری بكن، ئینجا خوا فهرمووی: ئایا بریارتانداو په يمانی منتان به و جوړه وەرگرت كه پیم راگه یاندن؟ وتیان: بریارمان دا و (هه روا ده كه یین) نه وسا خوا پیی فهرموون: ده به شایه ت بن و منیش له گه لټان یه كيكم له شایه ته كان)، (آل عمران: ۸۱).

ب. وه سفكردنی خوی بۆ خوی (دروودی خوی له سهر بیټ): له نه بو هوره یرو ه (په زای خوی لیټیټ) پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی له سهر بیټ) فهرمویه تی: "فضلت علی الأنبياء بست: أعطيت جوامع الكلم، ونصرت بالرعب وأحلت لي الغنائم، وجعلت لي الأرض مسجداً وطهوراً، وأرسلت إلى الخلق كافة، وختم بي النبيون".^(۸۴) (واته: به شه ش شت فه زلم دراوه به سهر پیغه مبه راندا: كوكه ره و هی وته كانم پی به خشراوه، به ترس و بیم سه ركه وتنم پی به خشراوه، غه نیمه م بۆ حه لال كراوه، زه ویشم بۆ گنیرپاوه به مزگه وت و پاکی، نیرراویشم بۆ هه موو بونه وهر، پیغه مبه رانم پی كوتا هیئراوه).

چاواره م: ئوممه ت له گوتاری قورئان و سوننه تدا:

۱. بنیاتنانی کیانی ئوممه ت و فاکته ره کانی: ئوممه ت له گوتاری قورئانی و گوتاری پیغه مبه ردا بنیات دهنریت و کیانه که شی له سهر چه ند فاکته ریكه، كه دوورن له و شتانه ی كه پروپاگهنده یان بۆ ده کریټ وه كه نه و هی كه ده لاین له سهر په چه له كه و نه ته وه بنیات دهنریت، نه مه ش پیویستی به پروونكردنه وه هه یه به م شیوه یه ی خواره وه:

^(۸۴) صحیح مسلم، باب الغنیمه، ج ۴، مجلد ۲، ۱۲۳، رقم الحدیث ۱۱۹۵.

أ. کیانی ئوممەت لەسەر بنچینه یەک لە مەسەلەی تەکلیف و تاقیکردنەوە بنیات دەنرێت، بەپێی ئەم ئایەتە پێرۆزە: (وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ)، (واتە: بۆ هەموو قەوم و گەلێک پێغەمبەرێک هەبوو، جا کاتێک (لە گۆرەپانی مەحشەردا) ئەو پێغەمبەرەیان ئامادە دەبێت، لەسەر بنچینه ی دادپەروری داوهری دەکرێت لە نێوانیاندا و هیچ جۆرە ستمێکیان لێناکرێت.)، (یونس: ۴۷)، هەر کاتێک پێغەمبەر لە نێو قەومەکییدا نێرا ئەوا دەبن بە ئوممەت، بەمەش قەومەکی دەبن بە ئوممەت دواى ئەوێ ناگادارکردنەوە و مۆژدەدانى ئەو قەومە بە پێغەمبەرەکی هاتە دی، بە ناگادارکردنەوە وەشیان گوتاری بانگەواز دەستپێدەکات، خواى گەرە دەفەر مۆیت: (إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ)، (واتە: بێگومان ئێمە تۆمان پەرەوانە کردوو بە حق و راستییەکی تەواو، تۆ مۆژدە دەری (ئێماندارانیت)، ترسێنەری (بێپرواکانیت) هیچ گەل و نەتەوێە کیش نەبوو کە فرستاده و بێدارکەرەوێەکی بۆ پەرەوانە نەکرایت.)، (فاطر: ۲۴).

ب. پێکخەری ئوممەت یەکتاپەرستییە، بەو وەسفەى ئەمە راستییەکە واقع سەلماندوویەتی، بەپێی ئەم ئایەتە پێرۆزە: (وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ)، (واتە: خەلکی لە سەرەتای پەیدا بوونیاندا بەش بەش نەبوون، بەلکو تەنھا یەک پارچە بوون، یەک ئایین بوون، یەک بیرو باوەڕ بوون، جا کە (زەمان تێپەڕی و زۆر بوون و لە سەرچاوەى نووری پێغەمبەراییەتى دوورکەوتنەو) ناوکی و جیاوازی لە نێوانیاندا پەیدا بوو و بەش بەش بوون، خۆ ئەگەر بپارادەى پیشتر لە لایەن پەرەردگار تەو نەبوا، ئەو دادپەروری هەر لە دنیا دا لە نێوانیاندا ئەنجام دەدرا، (حق و راستی پوون دەکرایەو) لەو شتەدا کە کێشە و جیاوازی تێدا دەکەن.)، (یونس: ۱۹)، کەواتە ئوممەتى یەگرتوو بریتییە لە ئوممەتى

یه کتاپه رستی فیتری و به دوورکه وتنه وهی ئه و ئوممه تهش له یه کتاپه رستی ده بیټ به چهند نه ته وهیه که، به ئوممه تیک نامه یتیت که بتوانیت مهرجه کانی شیاو بوونیکی دروست هه لبرگیت، مه گهر به ته صدیق کردنی پیغه مبه ره که ی، ئه گهر له لایه ن کۆمه لیکیشه وه بیټ.

۲. دروستبوونی ئوممه تی مهحه ممه دی:

أ. گۆرانی عه ره ب له وه چه یه که وه که نه سه بی ده درایه پال نه سه بی ئیبراهیمی، بۆ ئوممه تیک که ده دریته پال بیروباوه ری ئیبراهیمی یه کخوایه رستی، به پیی ئه م دوو ئایه ته پیروژه: (رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ دُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرْنَا مَنَاسِكَتَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ * رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ)، (واته: په روه ردگارا، هه ردووکمان وا لی بکه ته نها فه رمانبه ردارو ملکه چی توبین و له نه وه کانیشمان ئوممه تیکی موسولمان و فه رمانبه ردار بۆ خۆت فه راهم به ینه و چۆنیه تی ریبازی به ندایه تیمان فیڕیکه و نیشانمان بده و ته وبه و په شیمانیمان لی وه ربرگه، بیگومان تۆ خوایه کی زۆر ته وبه وه رگر و میهره بان و دلۆفانیت. په روه ردگارا، بۆ ئه و خه لکه ی که له ئاینده دا دین پیغه مبه ریک له خویان په وانه بکه، تا ئایه ته کانی تویان به سه ردا بخوینیته وه و فیڕی کتیبه پیروژه که ی تۆ (واته قورئان) و دانایان بکات، تا دل و ده روونیان له ژهنگ و کرده و هیان له په وشتی ناپه سه ند پاک بکاته وه، به راستی هه ر تۆ خوایه کی بالاده ست و دانایت)، (البقرة: ۱۲۸-۱۲۹)، دوعای ئیبراهیم و ئیسماعیل (سه لامی خویان له سه ر بیټ) به گۆرانی به شیک له وه چه کانیان به ئوممه ت، واته دوعای گۆرینیان له وه چه یه که وه، که ده دریته پال پشت و نه سه ب، بۆ ئوممه تیک که بنیڕین به پیغه مبه ریک له خویان، که هه ستیت به ئه رکی مژده دان و ئاگادار کردنه وه، لیڕه شه وه ئوممه ته که شوین پیغه مبه ره که ی ده که ویت، ئه مه ش ئه وه یه که

دوعاکه له خوځی دهگریټ، نهو دوعایه یه ی که تنها به ووه ناوه ستیت که مژده دان و ناگادارکړنه ووه تنها وچه کان بگریته ووه، به لکو دریژ ده بیته ووه بۆ به دیهاتنی شوینکه وتن.

ب. گۆران له نه خوینده وارییه ووه به و نه زانییه ووهی که دیارده که ی هاوبه شپه یداکړنه، بۆ بوون به خاوه ن په راو، که دیارده که ی زانسته به یه کخوپه رستی و پښازه یه کخوپه رستی، به پیی نه م نایه ته پیروژه: (هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ)، (واته: هر نهو زاته یه له ناو خه لکی که نه خوینده واردا پیغه مبه ریکی له خوین پوهانه کرد، نایه ته کانی قورئانه که ی نهو یان به سهردا ده خوینته ووه و دل و دهر وون و پواله ت و ناشکرا و نادیاریان پوخته ده کات، فیری قورئان و دانایی و شریعه تیان ده کات، به راستی نه وانه پیشت له گومرایی و سه رلیشتی وایه کی ناشکرا دا گیریان خواردبوو)، (الجمعة: ۲)، هر دوو پوهه که ش له هه ردوو خالی (أ) و (ب) دا یه کتری ته و او ده که ن، به ووهی که نهو شوینکه وتنه گریمانه کراوه ی که له دوعاکه ی ئیبراهیم و ئیسماعیل ووه هه لئنجینراوه، دوی زانست به و پښازی یه کخوپه رستیه به دی دیت، که خال (ب) باسی کردووه.

۳. به رزبوونه ووهی نوممه تی موحه ممه دی له نوممه تی یه کخوپه رستیه ووه بۆ نوممه تی ئیسلام:

أ. نوممه تی یه کخوپه رستی ئیمان به خوا بوون ده خوازیت، نه گهر بۆ یه که مجاریش بیت، چونکه یه کخوپه رستی ده روازه ی بنیاتنانی نوممه ته، به پیی نه م نایه ته پیروژه: (وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ)، (واته: سویند به خوا بیگومان ئیمه له ناو هه ر گهل و

نه ته وه يه کدا پيښه مېرکمان په وانه کړدوه و پيمان راگه ياندوه که پييان
 بلت: ته نها خوا بپه رستن، خوتان دووره په ريز بگرن له هه موو په رستراوړيکي تر،
 جا هه بوو له و خه لکه (که بير و هوش و ژيري خوي خسته کارو به شوين راستيدا
 ده گه را) خوايش هيدايه تي ددها، هه شيان بوو خوي شايسته ي گومراي ده کړدو
 به سه ريدا ده چه سپا، که و ابوو بگه رين به سه ر زه ويداو سه رنج بدن، بزنان چون
 بوو سه ر نه جامي نه و که سانه ي بپوايان به به رنامه ي نيمه نه بوو)، (النحل: ۳۶)،
 که واته نوممه تي يه کخواپه رستي هر له سه ر نه تاوه به ناسيني يه کتاپه رستي
 ده بپت.

ب. نوممه تي نيسلام باوه په نانيان لي ده خوازيت وه که به راستدانا نيك بو
 هه موو نه وانه ي پيشتر موسلمان بوون، بو نه وه ي بچه چوارچيوه ي (هه ستردن
 به نينتيماي نيسلامي گشتي) نه مه ش نه وه يه که پشتيواني له گريمانه ي
 دروستبووني نينتيما له سه ر يه کخواپه رستي و له سه ر ته کليف له چوارچيوه ي
 تاقيرکړنه وه دا ده کاته وه، به پيي نه م نايه ته پيروزه: (قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ
 إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
 وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ)، (واته:
 نه ي په پره واني موحه ممد (صلي الله عليه وسلم) نيوه) بلين: نيمه باوه پمان به
 خوا هيناوه و به و قورئانه ش که دابه زيوه بومان و به و ده ش که دابه زيوه بو
 نيراهيم و نيسماعيل و نيسحاق و يه عقوب و نه وه کاني يه عقوب، هه روه ها به و
 په يامه ي که بو موسا و عيسا هاتوه و به و په يامانه ي که بو پيښه مېرمان
 به گشتي په وانه کراوه له لايه ن په روه رديگاريانه وه و نيمه جياوازي ناکه ين له
 نيوان هيچ کام له و پيښه مېرانه دا، نيمه هه موومان ته نها ته تسليمي فه رمان ي
 په روه رديگارين)، (البقرة: ۱۳۶)، به ديهاتني نه مه ش ناسيني هه موو نه وانه

ده خوازیت که له سهر یه کخوایه رستی و ههروه ها ناسینی پیغه مبه ره کانی، به پیی فیربوونی ریباری یه کتاپه رستی به دور و دریژی.

۴. (فاکته ره کانی نیترانی ئوممهت): کاریگری به یام و به یامبه ره له سهر نیترانی ئوممهت، که ئه م ئایه ته پیرۆزه به رجه سته ده کات: (رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ)، (واته: پهروه ردگارا، بۆ ئه و خه لکه ی که له ئاینده دا دین پیغه مبه ری که له خویان ره وانه بکه، تا ئایه ته کانی تویان به سهر دا بخوینیته وه و فیبری کتیبه پیرۆزه که ی تۆ (واته قورئان) و داناییان بکات، تا دل و دهروونیان له ژهنگ و کرده و هیان له رهوشتی ناپه سهند پاک بکاته وه، به راستی هه ر تۆ خواجه کی بالاده ست و دانایت)، (البقرة: ۱۲۹)، له وانه ش:

أ. په یام: نه گۆران له وه چه وه بۆ ئوممه تی یه کخوایه رستی و نه به رزبونه وه له یه کخوایه رستییه وه بۆ ئیسلام و نه کیانیش بۆ ئوممهت دروست ده بیئت و نه ته زکیه بوونی به دی دیت، ته نها به خویندنه وه ی ریباری یه کخوایه رستی نه بیئت، له چوارچیوه ی ئایه ته کانی خوی گه وره و ئه و حکمهت و داناییانه ی که تییاندا یه.

ب. پیغه مبه ره (دروودی خوی له سهر بیئت): ئه مه ش هه مووی به وه ده بیئت که پیغه مبه ره که یان (دروودی خوی له سهر بیئت) به سه ریاندا ده خوینیته وه، به وه ش په راویان فیتر ده کات و حکمهت و داناییشان فیتر ده کات.

ج. خویندنه وه ی قورئان و فیربوون به و وه سفه ی پرۆسه یه کی خۆپاککردنه وه و خۆ چاککردنه، به هوی ئه و هه وه وه ی که پیغه مبه ره (دروودی خوی له سهر بیئت) دهیدات، بۆ گه یاندنی پایامه که و مه به سته فیترخواییه کانی، به هه موو ئه مانه ش ته زکیه به دی دیت، به پیی ئه م ئایه ته پیرۆزه: (هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا

مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ)، (واته: هەر ئه‌و زاته‌یه له‌ناو خه‌لگێکی نه‌خوێنده‌واردا پی‌تعه‌مبه‌ریکی له‌ خۆیان په‌وانه‌ کرد، ئایه‌ته‌کانی قورئانه‌که‌ی ئه‌ویان به‌سه‌ردا ده‌خوێنێته‌وه و دل و ده‌روون و پواڵه‌ت و ئاشکرا و نادیاریان پوخته‌ ده‌کات، فێری قورئان و دانایی و شه‌ریعه‌تیان ده‌کات، به‌پاستی ئه‌وانه‌ پێشتر له‌ گومارایی و سه‌رلێشی‌واویه‌کی ئاشکرا‌دا گیریان خواردبوو)، (الجمعة: ۲).

۵. به‌رده‌وامبوونی ئومه‌ت و پێ‌ویسته‌تیه‌کانی کاریگه‌ربه‌بوونی:

أ. پارێزگاریکردن له‌ پاکوبیگه‌ردیی یه‌کخواپه‌رستی: ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه‌ که‌ بیروباوه‌ڕ له‌ لادان ده‌پاریزێت، و ئومه‌ت و یه‌کپزیه‌که‌ی له‌ پارچه‌ پارچه‌ بوونی‌ک ده‌پاریزێت که‌ ده‌ره‌نجامی لادان بێت له‌ بیروباوه‌ڕ، به‌پێی ئه‌م ئایه‌ته‌ پێ‌رۆزانه‌: (فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ * مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ * مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ)، (واته: (ئه‌ی ئینسان به‌ دلێکی پاک و بێگه‌رده‌وه‌) پوو بکه‌ره‌ به‌رنامه‌ و ئایینی خوا و ئه‌ملاولا مه‌که‌، خه‌لکینه‌ ئێوه‌ش پابه‌ندی ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ بن که‌ خوا ئێوه‌ی له‌سه‌ر دروست کردووه‌ (واته‌ قورئان که‌ته‌لۆک و نه‌خشه‌ی ژیا‌نی ئاده‌میزاده‌کانه‌ لێی لا مه‌ده‌ن)، هه‌یج جو‌ره‌ گو‌رپانکاریه‌ک له‌ هه‌یج نه‌خشه‌و دروستکراویکی خوادا نییه‌، ئا ئه‌وه‌یه‌ دینی راست و دروست، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی ئه‌م راستیانه‌ نازانن. خه‌لکینه‌: پوو بکه‌نه‌ په‌روه‌ردگارتان، به‌ملکه‌چی بگه‌رپێنه‌وه‌ بۆ لای، له‌و بترسن و خۆتان له‌ سزای بپاریزن، نوێژه‌کانیشتان به‌ چاکی ئه‌نجام ده‌ن، مه‌بن به‌و که‌سانه‌ی که‌ شه‌ریک و هاوه‌لی بۆ بریار ده‌ده‌ن. له‌وانه‌ی که‌ ئایینه‌که‌یان به‌ش به‌ش کردووه‌ و بوونه‌ته‌ چه‌نده‌ها گرو و ده‌سته‌ (بپوایان به‌ هه‌ندیکی هه‌یه‌ و بپوایان به‌ هه‌ندیکی نییه‌ و کوێرانه‌ شوین رابه‌ره‌که‌یان ده‌که‌ون) هه‌ر گرو و پارتیکیش دلخۆش به‌ به‌رنامه‌ و نه‌خشه‌ و

پلانی خویان (وا ده زانن چاکترین پښایان گرتووه ته بهر)، (الروم: ۳۰-۳۲)،
 که واته بهرهمی پابه ندبوون به یه خواپه رستی راست به نه جامدانی په رستش
 بو خوا، بریتیه له یه کپیزی نوممه له دوو بهرهمی و ناکوکی و
 پارچه پارچه بوون، خوی گه وره ده فهرمویت: (إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
 فَاعْبُدُونِ)، (واته: خه لکینه! به راستی نه ئاینه ی که نه پیغه مبه رانه
 هیناویانه، ئاینه که ی ئیوه یه، که یه ئاینه و منیش په روه ردگار تانم، ته نه من
 به رستن)، (الانبیاء: ۹۲)، شوینه واری به دیهاتنی په رستراویتی رسته قینه ی
 خدا (الالهیه)، له به دیهاتنی ته قواو له خواترساندا به دی دیت، که جیگا که ی
 دلّه، بویه یه کیتییه که یان به یه کیتییه کی هست و شعوریان ده بیت، که له سهر
 له خواترسان بنیات نرابیت، به پیی نه ئایه ته پیروزه: (وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَرَبُّكُمُ
 وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ)، (واته: هر نه مه شه دین و ئاین و بهرنامه ی تاک و ته نه ی
 ئیوه، (بهرنامه ی یه کخواناسی) و من په روه ردگار تانم، پاریزکارین و خوتان له
 نافه رمانی من بیارین)، (المؤمنون: ۵۲)، پارچه پارچه بوون به هیچ په یوه ندییه که
 ناگاته وه به ئاین، به لکو به ده رچوون لی (الفسق) و گیلبوون لی، خوی
 گه وره ده فهرمویت: (وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ
 النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ)، (واته: (هول بدن)
 هر هه مووتان به توندی ده ست بگرن به ئاینی خواوه و په رت و بلاو مهن،
 یادی نازو نیعمه تی خوا بکه نه وه له سهرتان، (چونکه) کاتی خوی دوژمنی یه کتر
 بوون، نه وه بوو دلّه کانتانی به هو ی نیعمه تی (نیسلامه وه) په یوه ست کرد
 به یه که وه و هه موو بوونه برای یه کتر (هه روه ها نه کاته) ئیوه له سهر لیواری
 چالکی ناگر وه ستا بوون و (خه ریک بوو بکه ونه ناوی)، به لام خوا (به په حم و

میهره‌بانیی خوئی) لهو ئاگره پزگاری کردن، ئابهو شیوهیه خوا ئایه‌ته‌کانی
خۆیتان بۆ پوون ده‌کاته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی هیدایه‌ت وه‌ربگرن، (آل عمران: ۱۰۳).

ب. به‌حه‌که‌م دانانی شه‌ریعه‌تی په‌راو له‌ چوارچێوه‌ی ئومه‌تدا:

له‌وانه‌ش ئه‌وه‌یه‌ که له‌ چوارچێوه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌دا دیت: (وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا
لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ)، (واته: پۆژێك دیت له‌ هه‌موو
ئومه‌تێكدا شایه‌تیك ده‌نێڕین له‌ خۆیان بۆ سه‌ریان، تۆشمان هێناوه (ئهی
موحه‌مه‌د صلی الله علیه وسلم) که شایه‌ت بیت له‌سه‌ر ئه‌و خه‌لکه‌،
قورئانی‌شمان بۆ تۆ دا‌به‌زاندووه، پوونکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتێکه‌، هیدایه‌ت به‌خش و
په‌حمه‌ته‌و مزگینیشه‌ بۆ موسوڵمانان)، (النحل: ۸۹)، که‌واته‌ په‌راوه‌که‌ ده‌بیته
پوونکه‌ره‌وه‌ی ئه‌ه‌کامه‌کان، ئه‌و ئه‌ه‌کامانه‌ی که کاروباری کۆمه‌ڵی موسوڵمان
پێك ده‌خه‌ن، له‌ چوارچێوه‌ی بازنه‌ی به‌حه‌که‌م دانانی شه‌ریعه‌ت، جگه‌ له‌مه‌ ئه‌م
ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که ده‌فه‌رمویت: (لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ
نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُونَكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ)، (واته: بۆ هه‌ر
میله‌تیك به‌رنامه‌ و پڕۆگرامێكمان دیاری كردووه‌ په‌یڤه‌وی ده‌که‌ن و له‌سه‌ری
ده‌پۆن (به‌گوێره‌ی کات و شوێن و بارودۆخیان، ئه‌م به‌رنامه‌یه‌شمان ناردووه‌ بۆ
هه‌تا هه‌تایی) که‌واته‌ با خاوه‌ن ئایینه‌کانی تر نه‌که‌ینه‌ کیشه‌ و ئا‌زاوه‌ له‌گه‌ڵدا
له‌باره‌ی ئه‌م ئایینه‌وه‌، ئهی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) به‌رده‌وام
به‌نگه‌وازی خه‌لکی بکه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگارت، چونکه‌ به‌پاستی تۆ له‌سه‌ر پێگه‌ و
پێباز و هیدایه‌تیکی راست و دروستیت)، (الحج: ۶۷)، له‌ ئیبنو عه‌باسه‌وه
(په‌زای خوا له‌ هه‌ردووکیان بیئت) گێڕاوه‌ته‌وه‌، که‌ وتوویه‌تی: وشه‌ی: (منسکا):
واته‌ شه‌ریعه‌تیك که‌ ئه‌وان کاری پێی ده‌که‌ن.^(۸۵)

(۸۵) البغوي، في تفسيره "الحج: ۶۷".

ج. کاریگری به هاکان له سهر پاراستنی یه کپیزی ئوممهت: که له سهر پیزگرتنی په یوه ندی بریه تی له دیندا وهستاوه: به پیی ئه م نایه ته پیروزه: (وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ)، (واته: (له و لاشه وه) ئیمانداران له پیاوان و له ئافره تان هندیکیان خوشه ویست و پشتگیر و هاوکاری یه کترن (که ئه مهش سیفه تیانه): فرمان به چاکه ددهن و قه دهغه له خراپه دهکن و نویژه کانیان به چاکي ئه نجام ددهن و زه کاتی مالیشیان دبه خشن و گوپرایه ل و فرمانبرداري خواو پیغه مبه ره که ی دهکن، ئا ئه وانه له ناینده دا خوا پهمیان پی دهکات و سوزی ده بیټ بویان، به راستی خوا بالاده ست و دانیه)، (التوبة: ۷۱)، هروه ها ئه م نایه ته پیروزه: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ)، (واته: له راستیدا هه ئیمانداران برای یه کن، که واته هه رکاتیک له نیوان دوو براتاندا ناکوکی په یدا بوو، ئیوه نیوانیان چاک بکه ن و ئاشتیان بکه نه وه، هه میسه له خوا بترسن و پاریزکار بن، بو ئه وهی په حمتان پی بکریټ)، (الحجرات: ۱۰)، هروه ها له ئه بو هورهیره وه (په زای خوی لیبت) پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بیټ) فهرموویه تی: (لا تحاسدوا ولا تناجشوا ولا تباغضوا ولا تدابروا ولا يبيع بعضكم على بيع بعض، وكونوا عباد الله إخوانا، المسلم أخو المسلم لا يظلمه ولا يخذله ولا يحقره، التقوى هاهنا- ويشير إلى صدره الشريف ثلاثاً- بحسب امرئ من الشر أن يحقر أخاه المسلم، كل المسلم على المسلم حرام: دمه وماله وعرضه).^(۸۶)

۶. پوولی خیری به هایانه ی جیهانیی ئوممهت له دهره وهی کیانی خوی:
 أ. گه واهیدان له سهر خه لک به پیی ئه م نایه ته پیروزه: (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي

(۸۶) صحیح مسلم، مصدر سابق، ج ۸، مجلد ۴، ص ۱۰، رقم الحديث: ۶۷۰۶.

كُنْتُ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَوُّوفٌ رَحِيمٌ، (واته: بهو شیوه‌ی‌ش نیوهمان به گه‌لیکی میانه‌پ‌ه‌و گپ‌راوه (له هه‌موو پ‌وویه‌که‌وه، له پ‌ووی عیبادت و خواپه‌رستییه‌وه، له پ‌ووی دنیا و قیامه‌ته‌وه، له پ‌ووی داخوآزییه‌کانی پ‌وچ و نه‌فسه‌وه... هتد) تا ببنه شایهت به‌سه‌ر خه‌لکییه‌وه (تا بزائن ئه‌م ئایین و به‌رنامه‌یه هه‌مووی مایه‌ی خپ‌ر و سه‌ربه‌رزیه بۆ تاك و كۆمه‌ل له هه‌موو سه‌رده‌می‌كدا و له هه‌موو بوآره‌کانی ژیاندا) و بۆ ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ریش (له هه‌موو ئه‌و بوآره‌دا مامۆستاو پ‌ابه‌ری نیوه‌ بی‌ت و له پ‌وژی قیامه‌تدا) شایه‌تی بدات (بۆ د‌لسۆزانی ئومه‌تی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌ئهرکی سه‌رشانی خۆیان هه‌ستاون) و ئه‌و قیبله‌و پ‌ووه‌گه‌یه‌ش پ‌ووت تی‌ک‌ردبوو (که بیت المقدس بوو) گۆر‌ان‌کاریشمان به‌سه‌ردا هی‌ئا ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ بوو بزاین و ده‌ریکه‌ویتی، ک‌ی شوین‌که‌وته‌ی پیغه‌مبه‌ر ده‌بی‌ت و ک‌یش پ‌اشه‌ و پ‌اش هه‌ل‌ده‌گه‌پ‌یت‌ه‌وه، هه‌رچه‌نده (گۆرپ‌ینی قیبله) بوو به‌هۆی نا‌ره‌حه‌تییه‌کی گه‌وره، مه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی خوا دل‌یانی دامه‌زاندبوو و پ‌ین‌مووی کردبوون، بی‌گومان خوا ئیمان و باوه‌پ‌داری و (نو‌یژتان) زایه‌ ناکات، چونکه‌ به‌پ‌استی خوا بۆ خه‌ل‌کی، زۆر به‌سۆز و به‌ به‌زه‌ییه)، (البقره: ۱۴۳)، گه‌واهیدانیش ئاماده‌بوونه له‌ نیۆ خه‌ل‌کید، ئه‌ویش به‌ ده‌ست‌گرتنی ئومه‌ت ده‌بی‌ت به‌ ئایینه‌که‌یه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ببی‌ت به‌ نموونه بۆ خه‌ل‌کانی تر، به‌ په‌نگدانه‌وه‌ی شوین‌ه‌وار و کاریگه‌رییه‌کانی ئایین له‌ جوان‌کردنی ئایین‌دارییه‌که‌یان و به‌و شایسته‌کردنه‌ی که‌ ئایین له‌ پ‌یگه‌ی زانست و مه‌عریفه‌وه پ‌ی‌یان ده‌به‌خشیت، هه‌روه‌ها به‌ پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌روونه‌کانیان، که‌ پ‌ال‌یان پ‌ی‌وه ده‌نی‌ت بۆ ئه‌وه‌ی به‌رگی وه‌سه‌تییه‌ت له‌نیۆ خه‌ل‌ک‌دا بکه‌نه‌ کال‌ای بال‌ایان.

ب. بانگه‌واز‌کردنی خه‌ل‌کی به‌ فه‌رمان‌کردن به‌ چاکه‌ و به‌رگ‌ری‌کردن له‌ خراپه‌، به‌و وه‌سف‌ه‌ی ئه‌مه‌ له‌ دیارده‌کانی خه‌یری بوون و چاک‌بوونه، به‌پ‌ی‌ی ئه‌م

ئايەتە پىرۆزە: (كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ)، (واتە: (بەپاستى) ئىوھ چاكتىن ئوممەتتىكىن كە (بۆ سوودى) خەلكى ھىنراونەتە مەيدانەو، چونكە فەرمان بە چاكە دەدەن و قەدەغەى خراپە دەكەن و باوەرى دامەزراوتان بە خوا دەھىنن، خۆ ئەگەر خواوەنانى كىتب باوەرپان بەھىنايە (بە ئايىنى ئىسلام) ئەوھ چاكتىر بوو بۆيان، ھەيانە ئىماندارن، بەلام زۆربەيان گوناھبار و تاوانكارن)، (آل عمران: ۱۱۰).

تەوھرى دووھم:

چەمكە بنچىنەيىەكانى بنىاتنانى ستراتىژىيەتى بەرپەرچدانەوھى

سەرپىچىكەرانى پىيازى يەكخواپەرستى

مەبەست لەم تەوھرە ديارىکردنى ئەو چەمكە بنچىنەيىانەيە، كە بەشداریى لە گەللەکردنى پىيازىكى فەكرىدا دەكەن، كە فەكرى ئىسلامى - بەبىرمەندەكانىەوھ - ديارىى دەكەن، ئەو فەكرە ئىسلامىيەش خۆى بۆ بەرگىکردن لە ئىسلام و پەيام و پەيامبەر و ئوممەتەكەى تەرخان دەكات، ئەو ئوممەتەى تايىبەتمەندىيەكانى جىگىرى و دامەزراوى دەكاتە كالاى بالاى خۆى كە وەرگىرتووه لە دامەزراوى و جىگىرى سەرچاوەكانى ئىسلام و ئەوانەى لەخۆى گرتووه، كە نە بە تىپەپىوونى كات بەسەردەچن، نە كارىگەرييان بە ھاتنەپىشى ئەو پىشھاتە نوپىانە بەسەر دەچن، كە لەبەردەم پىرەوى فەكرى ئىسلامىدا لەلایەن ئەوانەى كە دژى ئىسلام سەنگەريان گرتووه، دەخولقەنرەن، ھەر ئەمەشە جارىكى تر وا لە توپۆزەر دەكات پىشت بە مەرجەعيەتە ئىسلامىيە جى متمانەكان بەستىت، كە لە نىگادا چى دەبىتەوھ: بە قورئان و سوننەتەوھ.

دەخوازىت ئۇەى كە بنىاتنانى رەھەندى چەمگوزارى لەم چوارچىۋەدا بەدىيىي بېئىت، برىتىيىت لە بنىاتنانى مەرجەئىيەتتىكى فېكرىي واقىيى، كە تواناى مامەلەكردنى خىراى لەگەل واقىعدا ھەيىت، ئۇ واقىعەى كە ھەولگەلىكى فېكرىي گومانئامىز بەخۆۋە دەيىتت بەرامبەر بە مەرجەئىيەتى جىمتەمانەى ئىسلامى و مەعالىمە سەرەككىيەكانى ئىسلام لە پاىەكانى-مەبەستم مەرجەئىيەتى فېكرىي واقىعەىيە-، كە بە دابەزاندنى دەق بۆ سەر واقىع بنىات دەنرىت، دواى پروسەگەلىكى فېكرى، كە عەقلى مۇسلمان پىي ھەستىت، لە پۆلىنكردنى ئۇەى كە واقى سەرىپچىكەرەن و بۆسەدانەرە گومانكەرەكان لە ئىسلام دروستى دەكەن، ئۇەىش بە پابەند بوون بەۋەى كە لە گوتارى قورئانىدا ھاتوۋە، لە خستەنەپروۋى ھاۋشىۋەى ئۇۋانە، كە بانگەۋازى موحەممەدى پوۋبەپروۋى بوۋەتەۋە و بانگەۋازەكانى پىغەمبەرانى پىشۋوش بەھەمان شىۋە بوون، كە لە ئەنجامىدا ئۇ پوختە فېكرىيە دەرەكەۋتوۋە، كە لە گفتوگۆ و دىالۆگى بانگەشەكاراندا بەكارھاتوۋە، ھەرۋەھا لە جىدالى بانگەۋازكاران بۆ ئۇ جۆرە خەلكانە، بۆيە سىستەمە فېكرىيەكە بە پتەۋى و جىگىرى ماۋەتەۋە، ئۇ دەقانە بەسەر چوون و ئاۋا بوون، كە بناغەى ئۇ بىروبوچوونانەيان دادەنا، ئەگەر بە كارىكى مەبەستدارىش نەبوۋىت، ئۇۋا دۆخە دەرۋونىيەكەى پروسەى جەدەلەكە و گفتوگۆ خىراكە لەو چوارچىۋەدا بەھانەن بۆ ئۇە.

دواتر، دەكرىت دىارتىرىنى ئۇ مەسەلە چەمگوزارىيانە دىارىيى بىكەين-كە مەرجەئىيەتى فېكرىي دروست دەكەن، بۆ ھەر كەسىك بىەۋىت بەرگىرى لە ئىسلام بىكات، بەلكو-پىش ئۇۋە-بۆ ھەرەكەسىك كە بىەۋىت، مەعالىمەكانى ئىسلام لە چوارچىۋەكى فېكرىدا رابگەيەنىت-بەپىي ئۇ مەسەلانەى كە دىن: يەكەم: رەچاۋكردنى پەنھان و دىار (الغيب والشهادة):

له م چوارچیویه دا چهند مه سه له یه ك په چاو ده كړین، كه به شداریی ده كه ن له پځخستنې مه رجه عییه تی فیکری و گه لاله كړنیدا، نه و مه سه لانه ش له م چهند خاله دا ده خهینه پوو:

زاتی نیلاهی: (الذاتُ الإلهیَّةُ): خوی گه وره له نه نجامی په روه ردگارِیتی خوی و نه و نیگایه ی كه ناردوویه تی بۆ سر پیغه مبه ران و نیرواره كانی (دروودی خویان له سر بیټ) ناسراوه، په روه ردگارِیتی خوا و نیگاش فیره تی دروست به راستیان داده نیټ، نه و فیره ته ی كه راستی خوی ناسیوه و مه یلی بۆ په رستراویتی خوی گه وره هیه و به راستی خوی گه وره به په روه ردگاری خوی ده زانیټ، به لام له گه ل نه وه شدا نه ناسینی په كخواپه رستی، نه نه و ته كلیف و په رستشه ش كه له به رهنجامیه وه دروست ده بیټ و نه نه و به رپه رسیارِیتییه ش كه لیان ده كه وټه وه، به په یامیكي دابه زینراو نه بیټ دروست نابن، به پیی نه وه ی كه زانایان فهرموویانه. ^(۸۷)

پیویسته له بنه پرتدا بیركړنه وه له خوی گه وره بیركړنه وه بیټ له كرداره كانی، نه و كردارانه ی كه له به لگه كانی په روه ردگارِیتی نه ودا ده ركه وتوون، هه روه ها پیویسته تیفكرین و پښماخوای به ناراسته ی سیفاته كانی خوی گه وره بیټ، نه و سیفاته نه ی كه شوینه واره كانی له به دیه پینراوه كانی نه ودا په نگی داوه ته وه، بۆ نه وه ی بین به به لگه له سر ته صدیق كړنی نه و سیفاته زاتیانه ی خوی گه وره، كه نیگا پوونی كردووه ته وه، له (نیبنو عه باس) وه (خوا لیان رازی بیټ) پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر

^(۸۷) النابلسی، عبد الغني بن إسماعیل، حقائق الإسلام وأسراره، دراسة وتحقيق: عبد القادر أحمد عطا، القاهرة: ط ۱، ۱۴۰۶هـ/ ۱۹۸۶م، ص ۹۲-۹۳.

بیّت) فەرمویەتی: «تَفَكَّرُوا فِي كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَفَكَّرُوا فِي ذَاتِ اللَّهِ»^(۸۸) (واتە بیر لە ھەموو شتێک بکەنەو، و بیر لە زاتی اللە مەکەنەو)، (غەزالی) جەخت لەو دەکاتەو کە ناسینی زاتی (اللە)ی بەرز و بلند بوارێکی بەرتەسکی ھەیە بۆ تووژینەو، بیرکردنەو، ھەڵسەنگاندن لێی کارێکی گرانبە و کەمبەش یاد خراوەتەو، لە قورئانیشدا تەنھا لە بوارێی پێرستپەرستی اللە دا ھاتووە، وەك ئەوێ کە دەفەرموێت: (.. لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ..)، (واتە:.. ھیچ شتێک نییە لە وێنەی ئەو زاتە، ھیچ شتێک لەو ناچێت (چونکە خواوە و بەدیھێنەر، چۆن لە بەدیھێنراوەکانی دەچێت)...)، (الشوری: ۱۱)، ھەروەھا دەفەرموێت: (..سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ * بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ..)، (واتە:.. پاکی و بێگەردی و بلندێ بۆ ئەو زاتە کە دوورە لەو سێفەتە ناوۆلا و نادروستانەو کە ئەوانە خۆی پێی پێناسە دەکەن * بێگومان ئەو زاتە بەدیھێنەری ئاسمانەکان و زەویە لە جوانترین و پێک و پێکترین شێوەدا..)، (الأنعام: ۱۰۰-۱۰۱)، بەلام قسەکردن لە سێفاتەکان فراوانترە و باسکردن و یادکردنی کردارەکان زۆر^(۸۹)، پێغەمبەریش (دروودی خۆی لەسەر بیّت) تەنھا بە پێنموویی نیگا باسی لە زاتی بەرزێی اللە کردووە.

باوەرھێنان بە خۆی بەرز و بلند: لە ڕووی زات و بوونەو، باوەرپوون بە ھەموو ئەو سێفاتانە دەخوایێت، کە نیگا باسی کردوون^(۹۰)، باوەرپوونێک کە ھەموو ئەو سێفاتانە جێگیر بکات، بەبێ ئەوەی بیانخاتە تەرازووی ماددییەت و

^(۸۸) البیهقی، کتاب الأسماء والصفات، مرجع سابق، ص ۳۶۰. وینظر، الغزالی، أبو حامد محمد بن محمد. جواهر القرآن، تحقیق: محمد رشید رضا القبان، بیروت: دار إحياء العلوم، ط ۱، ۱۹۸۵م، ج ۱، ص ۲۷-۲۵.

^(۸۹) الغزالی، أبو حامد محمد بن محمد، المصدر السابق نفسه.

^(۹۰) الدارمی، عثمان بن سعید. الردّ علی الجھمیّة، قدّم له وخرّج أحادیثه: بدر البدر، الكويت: الدار السلفیّة، ط ۱، ۱۴۰۵/۱۹۸۵م، ص ۱۳-۱۴.

رهه‌نده‌کانییه‌وه“ چونکه ناکریت سیفاته‌کانی خوی گه‌وره له‌گه‌ل شتی تردا به به‌راورد بگویند (التکییف)، هه‌روه‌ها ناکریت بچوینرین (التشبیه)، هه‌روه‌ک چۆن ناکریت بشیوینرین (التحریف)، یاخود له‌کار بخوین (التعطیل).

له‌قورئانی پیرۆزدا ئه‌وه‌هاتوو که جهخت له‌جیاکردنه‌وه‌ی هه‌ردوو پێگه‌ و مه‌نزیه‌تی: په‌رستراو (الإله) و هه‌موو شته‌کانی تری غه‌یری ئه‌و، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌عه‌قل و نه‌زمانه‌کان هه‌لنه‌خلیسکین، له‌باسکردنی خوی گه‌وره‌و زاتی به‌رز، سیفات و کرداره‌کانیشی، به‌شیوه‌یه‌ک که ئه‌و جیاکارییه‌ نه‌هیلێت، بۆیه‌شویننه‌که‌وتنی ئه‌و مه‌سه‌لانه‌ی که قورئان له‌م بواره‌دا پوونی کردووه‌ته‌وه‌، جوړئه‌تکردن له‌قسه‌دروستکردن له‌سه‌ر خوی گه‌وره‌ (التقول) حه‌رامه‌ (المحظور).^(٩١)

هاوه‌له‌ به‌پێژه‌کانیش به‌هه‌له‌ی قورئان موحاجه‌جه‌ی ئه‌هلی کیتابیان کردوو له‌سه‌لماندنی پێغه‌مبه‌رایه‌تی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بیّت) و پوونکردنه‌وه‌ی پێگه‌که‌ی، بۆیه‌ نه‌زیادیان کردوو له‌وه‌ی قورئان هیناویه‌تی، نه‌زۆریان له‌خۆشیان کردوو بۆ ئه‌وه‌ی پێوه‌ری عه‌قلی به‌ینن، چونکه ئه‌و کاره‌خراپه‌ (الفتن) ی لێ ده‌که‌وێته‌وه‌،^(٩٢) هه‌روه‌ها له‌پیناوه‌ شوینکه‌وتنی ریبازی پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیّت)، که په‌له‌ی نه‌ده‌کرد له‌وه‌لامدانه‌وه‌ی هه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌ک که خوی گه‌وره‌ زانیاریی له‌باره‌وه‌ نه‌دابییت، تا ئه‌وکاته‌ی نیگای له‌لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه‌ به‌فه‌رمانی خۆی بۆ ده‌هات.

^(٩١) چونکه سه‌رچاوه‌ی ناسینی ناو و سیفاته‌کانی خوی گه‌وره‌ قورئانی پیرۆز و سوننه‌تی پاکه‌. انظر:

النبلسی، عبد الغنی بن إسماعیل، مصدر سابق، ص ۹۲-۹۳.

^(٩٢) الصلابی، عليّ محمّد. صفات ربّ البریة علی العقیده السلفیة، الشارقة: مكتبة الصحابة، ط ۱،

۱۴۲۲هـ/ ۲۰۰۱م، ص ۱۴۸-۱۵۸.

۲. هه‌لۆیست له‌سه‌ر هه‌نانه‌بوون (خلاق) ی عیسا (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیّت): پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) له‌ پێبازی یه‌کخواناسی ده‌رنه‌چوو، که‌ بریتی بوو له‌ —ئهمه‌ له‌ کاتی‌کدا که‌ له‌ کاتی پێویستدا قورئانی بۆ داده‌به‌زی— وه‌لام یان ر‌ه‌ت نه‌دانه‌وه‌ ته‌نها له‌و کاته‌دا نه‌بیّت که‌ له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه‌ نیگای بۆ دابه‌زیبیّت و ئه‌ویش گه‌یاندوویه‌تی، ئه‌وه‌تا له‌ باسی هۆکاره‌کانی دابه‌زینی قورئاندا هاتوو‌ه‌ که‌: دوو قه‌شه‌ (راهب)ه‌که‌ی نه‌جران پرسیاریان له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا کرد (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) له‌باره‌ی عیساوه‌ (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیّت)، وه‌لامی نه‌دانه‌وه‌ تا ئهم ئایه‌تانه‌ دابه‌زێنانه‌ سه‌ری: (إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ)* الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ، (واته‌: به‌راستی نموونه‌ی دروستبوونی عیسا له‌لایه‌ن خواوه‌، وه‌ك نموونه‌ی ئاده‌م وایه‌ که‌ له‌ خاك دروستی کرد و له‌وه‌ودوا فه‌رمانی داو پێی وت: ببه‌ (به‌ ئینسان) ئه‌ویش بوو، (عیسا دایکی هه‌بوو، ئاده‌م دایک و باوکیشی نه‌بوو). (۵۹) حه‌قیقه‌ت و راستی هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه‌یه‌، که‌واته‌ نه‌که‌یت بجیته‌ پ‌یزی ئه‌وانه‌ی که‌ گومان کارکردی هه‌یه‌ له‌سه‌ریان)، (آل عمران: ۵۹، ۶۰)^(۹۳) واته‌ پیغه‌مبه‌ری به‌رپ‌ز (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) له‌وه‌سفی عیسا وه‌ستا تا خوای گه‌وره‌ نیگای بۆ نارد، ئهمه‌ له‌ کاتی‌کدا که‌ به‌دلتیاییه‌وه‌ ئه‌وه‌ی ده‌زانی که‌ عیسا مرۆفه‌، ته‌نها ئه‌وه‌ نه‌بیّت که‌ چۆن هاتوو‌ه‌ ته‌ بوون.

۳. رۆح: پابه‌ندبوونی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) به‌ پێبازی یه‌کخواناسییه‌وه‌، که‌ پابه‌ندبوون به‌ قورئانه‌وه‌ ده‌خوازیّت، ئه‌وه‌تا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) هه‌چ وته‌یه‌کی له‌سه‌ر رۆح نه‌فه‌رموو له‌و کاته‌دا که‌ هه‌ندێک له‌ جوله‌که‌کان پرسیاریان لی کرد، ساتیک وه‌ستاو، سه‌ری به‌رزکرده‌وه‌،

(۹۳) السیوطی، جلال الدین. لباب النقول فی أسباب النزول، بذیل تفسیر المجالین، مراجعة وضبط: أحمد

خالد شکري، دمشق: دار ابن کثیر، ط ۹، ۱۴۱۹هـ/۱۹۹۸م، ص ۱۱۱-۱۱۴.

چاوه پوانیی ئه وهی ده کرد که خوی گه وره له وباره یه وه بوی داده به زینیت، خوی گه وره ش نیگای ئه م ئایه ته ی بۆ کرد: (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا)، (واته: پرسپارت لی ده که ن ده رباره ی پۆح (که چییه و چۆنه؟) بلی: پۆح به شیکه له فره مان ی په روه ردگارم و به ده ست ئه وه (من نازانم چییه و چۆنه) و هیچتان پینه به خشراره له عیلم و زانست ته نها شتیکی که م نه بیئت)، (الإسراء: ۸۵)،^(۹۴) به مه ش برپاردان له سه ر وه سفکردنی زانستی مروّف به که م، ته نانه ت پیغه مبه ریشی گرت ه وه (دروودی خوی له سه ر بیئت)، ئه مه له گه لّ ئه وه ی که ئه و زانترین که س بووه سه باره ت به په روه ردگار ه که ی و له هه موو که سیش زیاتر په رستشی بۆ خوا کردووه و له هه موو که سیش زیاتر لی ترساوه و سنووره کانی پاراستووه، رۆحیش بووه به یه کیک له مه سه له کانی ئیعجاز و ته حه ددا پیکردن.^(۹۵)

۴. پۆژی دوا یی (الساعة): پۆژی دوا یی و کاته که شی هه ر به پپی رپیازی یه که خواناسیی ه، ئه وه تا پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیئت) وه لّامی ئه وانه ی نه دایه وه که ته حه ددا یان ده کرد به وه ی بتوانیئت کاتی هاتنی پۆژی دوا یی دیاری بکات، تا ئه م ئایه ته پیرۆزه ی بۆ دابه زی: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْثَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ)، (واته: (ئه ی موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) پرسپارت لی ده که ن ده رباره ی قیامه ت: که ی به رپا ده بیئت؟ پییان بلی: به راستی زانینی کاتی به رپابوونی هه ر لای په روه ردگارمه، له کاتی کدا که س له سات و کاتی خۆیدا ده ری ناخات و به رپای ناکات زاتی په روه ردگار نه بیئت، به رپابوونی قیامه ت زۆر گرانه و زۆر

^(۹۴) المرجع السابق، ص ۲۰۱، ص ۲۵۸.

^(۹۵) إقرأ: الواقعة: ۸۳-۸۷.

دهكه ویت له سهر دانیشتونانی ئاسمانه كان و زهوی (چونكه شیرازه ی هه مووی تیکده چیت و لیکه ه لده وه شیئت) پۆژی قیامهت به رپا نابیت کوتوپر نه بیت، له پر یه خه تان پیده گریت، وا پرسیار لیده کهن ههر وهك تۆ زۆر عه ودالی زانیی هاتنی پۆژی قیامهت بیت و پرسیارى زۆرت له باره یه وه کردبیت!! پێیان بلێ: به راستی زانیی به رپابوونی قیامهت ته نها لای خوايه، به لام زۆربه ی خه لکیش (ئهمه) نازانن، (الأعراف: ۱۸۷).

دووهم: جیهانیی پهیام و داخوای و پیوستیه کانی (عالمیه الرساله ومقتضیاتها): لێردها مه به ستمان له پهیام جیهانیی گوتاره که یه تی، واته هه موو مروفیکی عاقل - واته عاقل بیت به پیوه ری هه سته كان نهك به پیوه ری شوینکه وتن - شیایی خویندنه وه ی گوتاری قورئانی هه یه، به لکو پیوستیشه له سه ری که بیخوینیه وه له ئایه ته کانیشی رامینیت، چونکه قورئان له پوونکردنه وه راگه یاندن هینده ی تیدایه که به س بیت، به پێی ئهم ئایه ته پیروژه: (نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرُ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ)، (واته: ئه ی موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) ئیمه چاک ناگادارین به وه ی که ده یلین و چۆن دزایه تی ئهم راستیه ده کهن! ... خو تۆ زۆردارنیت به سه ریا نه وه تا باوه رپان به سه ردا سه پینیت.. که واته تۆ ته نها ئه وه ت له سه ره که به قورئان یاداوه ری ئه و که سانه بکه یه که له هه ره شه کانی ئیمه ده ترسن، (ق: ۴۵)، قسه ی ئه وان سه باره ت به نیگا و پیغه مبه ر و پهیام هه رچییه ک بیت، خوی گه وه ئه وه ی خستوه ته نیو قورئانه وه که یادخستنه وه له دله کاندایه دروست بکات، له به ر ئه وه ی که پۆژه لاتناسه کان و غه یری ئه وانیش له جوړیک له تیرامانه وه دروست بووه، ئه و ئه وان له حاله تیکى خویندنه وه ی تیرامانه دان، که قورئان فه رمانی پیداه و مروفی بۆ هه لئاوه، به پێی ئهم ئایه ته پیروژه: (أَفَلَا يَنْدَبُورُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا)، (واته: ئایا ئه وه بۆچی ئه وانه وردبینی له

قورئاندا ناکەن و گوێی بۆ ناگرن؟! یان ئێوەیە دڵەکان لە ئاستی راستیدا قفل دراوه؟! (محمد: ۲۴)، بەلام ئێوەی که پەيوەندی بە نییه‌ته‌کانه‌وه هه‌یه، ئه‌وا خۆی گه‌وره به‌و نییه‌تانه‌و به‌ دڵه‌کانیشیان زاناته‌، تێپرامانی ته‌ندروست و دروست بۆ بیرکدنه‌وه له‌دوای پوونبوونه‌وه، نیشانه‌که‌شی به‌دهياتنی هیدایه‌ته‌، به‌لام هه‌رکه‌سیک قورئان یادخستنه‌وه‌ی بۆ دروست نه‌کرد ئه‌وه ده‌چێته‌ چوارچێوه‌ی زۆرلێنه‌کردنه‌وه‌.

سێیه‌م: چاکترینبوون (الأقومیة): ^(۹۶) چاکترینبوون ئه‌م ئایه‌ته‌ پێرژه‌ پوونی کردووه‌ته‌وه: (إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا)، (واته: به‌پاستی ئه‌م قورئانه‌ هیدایه‌ت به‌خشه‌ بۆ چاکترین پێگه‌ و پێباز و به‌رنامه‌، مژده‌یش ده‌دات به‌و ئیماندارانه‌ی که کار و کرده‌وک چاکه‌کان ده‌کەن که بیگومان پاداشتی زۆر و بێ سنوور چاوه‌ڕێیانه‌)، (الإسراء: ۹)، ئه‌وه‌ی جێی تێبینی کردنه‌ لێره‌دا چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌که‌، له‌وانه‌:

۱. جه‌ختکردنه‌وه‌ له‌وه‌ی که ئه‌وه‌ی که هیدایه‌ت به‌دی ده‌هێنێت بریتیه‌ له‌ قورئان، ئه‌مه‌ش جه‌ختکردنه‌وه‌ له‌ توانای به‌دهياتنای هیدایه‌ت له‌لایه‌ن خۆی گه‌وره‌وه‌ ده‌رده‌خات که له‌و به‌رنامه‌ی یه‌کخواپه‌رستیدا هه‌یه، که قورئان هێناویه‌تی.

۲. هیدایه‌ت بۆ باشترین (الأقوم) ده‌بیته‌ له‌ چوارچێوه‌ی کرده‌وه‌ی چاکدا، چونکه‌ ئه‌و ئایه‌ته‌ وای داناوه‌ که ئه‌وه‌ی له‌ گوتاری قورئانی پامینێ و خۆی له‌ یه‌که‌مین پله‌کانی هودادا دابنیت، ئه‌وه‌ برواداره‌، به‌ به‌لگه‌ی ئاماژه‌کردنی ئایه‌ته‌که‌ بۆ برواداران.

^(۹۶) چاکترینبوون (الأقومیة) به‌و وه‌سفیه‌ی چه‌مکێکه‌ بۆ یه‌که‌بجار له‌ سه‌ره‌پرشتیاری دکتۆراکه‌مه‌وه (أ. د. سیف الدین عبدالفتاح إسماعیل) به‌رگویم که‌وت، که ئاراسته‌که‌ریشم بوو له‌ چوارچێوه‌ی رێنماییه‌کانی له‌ کاتی دیراسه‌مدا.

۳. ئاماژەکردن بۆ پرواھێنان بە کۆ، ئەمەش بە ناپاستەخۆ ئاماژەپە بەوہی کہ تێرپامان لە قورئان و دواتر دروستکردنی ھودا و ھەنگاوانان بەرھە کردەوہی چاک لە چوارچێوہی ئەوہدا نابێت کہ بە باشترین وەسف بکریت، تەنھا لە چوارچێوہی کۆمەڵ (الجماعة) دا نەبێت، ھەرھەھا ھیچ سوودیکی نییە لە پزگاکردنی مۆفدا، لە باوەرپھێنان و ئامۆژگاریکردنی یەکتەر بە ھەق و راستی، ئایا نابینیت پاداشتی گەرھە بەستراوہتەوہ بە بانگەوازکردن و سەرکەوتن بە ھاوشیوہی پاداشتی ئەوہی کہ بەھۆی بانگەوازەکە ی تۆوہ ھیدایەتی وەرگرتووە؟

۴. لە زمانی عەرەبیدا (أقوم) (اسم فضیل) ھ، واتە بۆ تەفزیلە، بنچینەش لە شیوازی تەفزیلدا لە زماندا لە نێوان دوو لایەندا دەبێت، وەک ئەوہی بلیت: نوێژ خیرتر و باشترە لە نووستن، بەلام ئەو ناوی تەفزیلانە ی بەی مەفزول دین (واتە لە نێوان دوو لایەندا نییە) ئەوہ لە پەوانبێژییەوہی بەشیوہیەک فەزڵدراوہکە لە ھەر شتیکی غیری خۆی باشتر و فەزڵدار تر بێت، ئەمەش بە (استدعاء التفاضل) وەسف دەکریت، بەلکو ریگە بۆ ھەولدان بۆ فەزڵدان خۆش دەکات، وەک متمانەبوون بە باشترینبوون پێبازی یەکتاپەرستی، ھەرھەھا بۆ ھەماھەنگی لەگەڵ ئەرکی بانگھواز، لە بەدیھێنانی جیھانیی گوتاری قورئانی، کہ بە بەتالکردنەوہی بانگەشە ی سەرانی کوفر و شوینکەوتوانی گومرایی دیتە دی، ھەرھەھا بە دانانیان لە چوارچێوہی بانگەشە و گوتارەکەیدا.

بە گەرانەوہ بۆ سەرھەتا، ھەر لە چوارچێوہی خالی پەیوہست بە جیھانیبوونی گوتار، دوو خال دین، کہ کارایی و جموجۆل دەبەخشن بە چاکترینبوون (الأقومية)، ئەو دوو خالەش بریتین لە:

۱. بوونی دوو لایه‌ن یان دوو پوو بۆ باوه‌پ و کوفر، که سیه‌میان نییه، که دوای ئه‌نجامدانی خویندنه‌وه‌یه‌کی تیڤامانانه بۆ گوتاری قورئانی دهرده‌که‌ون، ئه‌و دوو پوه‌ش بریتین له:

أ. بیباوه‌پوون به تاغوت و باوه‌پوون به الله، ئه‌وه‌ش پاسته‌پیه‌ک و به‌رده‌وامبوونی‌که له‌سه‌ری که خوای گه‌وره ئه‌نجام و چاکی پاداشته‌که‌ی پوون کردووه‌ته‌وه.

ب. هه‌روه‌ها بیباوه‌پوون به الله و باوه‌په‌ینان به تاغوت. ئه‌م لادانه‌ش قورئان، له چوارچێوه‌ی ئایه‌ته‌کانی زۆرنه‌کردن (الاکراه) دا ته‌رازووی خۆبه‌باشترین زانین و باشت‌ترینبوون (التقاوم والأقومیه) له‌نیوانیاندا به‌دیاریکردنی سه‌ره‌نجام و ئاکامه‌که‌یان پوون کردووه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها لایه‌نه‌کانی که‌موکورتیی تیدا پوون کردووه‌ته‌وه که بریتیه له گیلی دله‌کان و داخرانیان به‌و قوفله‌ی که له‌سه‌ریان، مامه‌له‌کردنیش له‌گه‌ڵ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه پێویستی به ماندوو‌بوونی زۆر نییه له لایه‌ن بانگ‌خا‌زان و به‌رگ‌یکاران له ئیسلام و پێیاز و پیغه‌مبه‌ر و ئومه‌مه‌ته‌که‌ی، چونکه خوای گه‌وره پوونی کردووه‌ته‌وه و له ته‌رازووی (التقاوم والمقاومه) دا دایناوه، به شیوه‌یه‌ک وای لی‌بکات که له پاداشته‌که‌یان، به‌لکو له نمونه‌نه‌کانیان، چه‌ند پێشینه‌یه‌کی شه‌ری و بنچینه‌ی فکری و نمونه‌ی مه‌نه‌جی له بواری (الأقومیه) دا دروست بکات.

۲. خالی دووهم په‌یوه‌سته به ئه‌نجامی خویندنه‌وه‌ی تیڤامانانه له لایه‌ن ئه‌و که‌سانه‌ی که بانگه‌یشت کراون بۆی، که ئه‌نجامه‌که‌ی به‌ره‌می باوه‌پوون به (الله) نه‌دات به‌ده‌سته‌وه، وای لی‌نه‌کات که ته‌سلیمی ئه‌وه ببیت که پێیازی یه‌ک‌خواناسی پاسته‌پیه‌که، که قورئانی پیرۆز هی‌ناویه‌تی، له‌و کاته‌دا شتیکی سروشتی ده‌بیت برۆبیانوو بۆ به‌دینه‌هاتنی باوه‌په‌که‌یان به‌پننه‌وه، هه‌روه‌ها شتیکی سروشتیه که له‌ژێر چه‌ند برۆبیانویه‌کدا به‌هانه بۆ وه‌لامنه‌دانه‌وه‌که‌یان

بەيئەننە، بەھانەگەلىك كە ئەوان بە عەقلاىيەت وەسفى دەكەن، ياخود دەلىل شۇيىكەوتنى رېيازى باووباپىررنامانە وەك ئەمەكدارىيەك بۇيان، ئەمانەشيان وەك ياخيىبونىكە لە پەرورەردگارىيان، ئەمەش بەبى گومان جىابوونەوہيە لە راستەپىيى، بەرەو ھەلدېر و لادان و گىلىتى پۇيشتەنە، بىنەماكانى مامەلەكردنىش لەگەل ئەم حالەتەدا لەلايەن رېيازى يەكخواناسىيەوہ دىارى كراون، بۇ ھەلگىرانى مەشخەلى بانگخووزى، ھەرەك چۆن بىنچىنەكانى بىياتنانى گىتوگۆي داپشتوہ، بە ئامانجى چوونە نىو تەرازووى (التقاوم والمقاومة) پىكەوہ، بۇ ھەر كەسىك كە لە دواى خوئىندەنەوہ تىپرامانىيەكەشى ئىمانى نەھىتابىت و چووبىتە نىو بازەنى "زۆركردن لە ئايىندا نىيە" (اللا إكراه في الدين).

چوارەم: زۆرنەكردن و دىسپلىنەكانى گىتوگۆي ئاشتىيانە و سنوورەكانى (اللا إكراه وضوابط الحوار السلامية وحدوده): زۆرنەكردن بىنەمايەكى بىنچىنەيە لە بانگەوازدا، زۆرنەكردن چەمكىكى قورئانىيە و سنوورى خۆي ھەيە لە گوتارى قورئانىدا، كە لەسەر چەندىن بەلگە بىيات دەنرىت، لەوانە ئەم ئايەتە پىرۆزانە: (لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ...)، (واتە: ئەي پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) ھىدايەت و پىنموويى و موسولمان كىردنى ئەو خەلكە لەسەر تۆ نىيە (چونكە تۆ تەنھا گەياندىنى پەيامەكەت لەسەرە) بەلام خوا ھىدايەت و پىنموويى ھەر كەسىكى بويت دەكات، (بە مەرجىك ئەو كەسەش پىروى دلى بكاتە ئىمان)، (البقرة: ۲۷۲)، ھەرەوہا (وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ)، (واتە: خۆ ئەگەر پەرورەردگارت (بىويستايە و شايسىتە بوونايە ھىدايەتى دەدان) ھاوہلگەر نەدەبوون، خۆ ئىمە تۆمان نەكردوہتە چاودېر بەسەر ئەوانەوہ و تۆ دەسەلاتت بەسەرياندا نىيە (تا بە زۆر ھىدايەتياى بەسەردا بسەپىنيت)، (الأنعام: ۱۰۷).

مه‌رجی داننانی بانگخوازن به بنه‌مای (زۆرنه‌کردن) دا مافیکی سه‌پێناوه
 -بۆ ئه‌وانه‌ی که بانگکرون و باوه‌ریان نه‌هێناوه- که "دوای به‌جێهێنانی ته‌واوی
 راگه‌یاندن (البیان) و پوونکردنه‌وه‌ی (التبیین) کامل بیت"، به‌رجه‌سته‌کردنی
 راگه‌یاندنیش به‌ خوێندنه‌وه‌ ده‌بیت، پوونکردنه‌وه‌ش به‌ دیاریکردنی چاره‌نووسی
 ئه‌وه‌ی که خوێندنه‌وه‌ له‌سه‌ر دلی مڕۆڤ جیی ده‌هێلێت، ئه‌ویش یه‌کێک له‌و دوو
 پێگه‌یه‌ هه‌ل ده‌بژێرێت: پێگای پێنمووی و سه‌رفرازی، یان پێگای سه‌رلێشێواوی
 و گومرایی، هه‌روه‌ها ئاکامه‌که‌شی بۆ پوون ده‌بێته‌وه‌، جا پووناکی ده‌بیت، یان
 تاریکی، به‌پێی ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌: (لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ
 الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ
 لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ)، (واته‌: به‌ هه‌چ جوړێک زۆر کردن نییه‌ له‌ وه‌رگرتنی
 بیروباوه‌ری ئیسلامدا (دینداری به‌ زۆر نابێت بکریت و دین به‌ زۆر نادریت به‌سه‌ر
 که‌سدا)، چونکه‌ به‌پاستی پێبازی چاک و دروست، پوون و ئاشکرا بووه‌ و
 جیابووه‌ته‌وه‌ له‌ گومرایی و سه‌رکه‌شی، جا ئه‌وه‌ی باوه‌ری نه‌بیت به‌ - تاغوت -
 (که‌ بریتیه‌ له‌: هه‌موو پێگه‌ و پێباز و هه‌یز و به‌رنامه‌ و لادان و بتێک) و باوه‌ری
 دامه‌زراو به‌یئیت به‌ خوا، جا بیگومان ئه‌و که‌سه‌ ده‌ستی گرتوه‌ به‌ به‌هێزترین
 هۆکاری پزگارییه‌وه‌، شوێن دامه‌زراوترین بیروباوه‌ر که‌وتوه‌، که‌ هه‌چ پسان و
 هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌یه‌کی بۆ نییه‌ و هه‌میشه‌ پته‌و و دامه‌زراوه‌، خوای گه‌وره‌ش
 بیسه‌ر و زانایه‌)، (البقره‌: ۲۵۶)، که‌واته‌ هه‌لبژاردنه‌که‌ دوای ئه‌وه‌ دیت که
 لیکۆلینه‌وه‌ له‌ راگه‌یاندنه‌که‌ (البیان) دا ده‌کات: ئیقرارکردنی به‌پرسیاریتی له‌سه‌ر
 کردار له‌ چوارچێوه‌ی ته‌کلێفدا، و ئیقرارکردنی باشتربوونی (أقومیه‌ی)
 هه‌دایه‌تی قورئانی پیرۆز و په‌یوه‌ستبوونیان و به‌هانه‌هێنانه‌وه‌یان بۆ مافی
 هه‌لبژاردن و لێپرسینه‌وه‌ له‌سه‌ری، ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ پشنگیری ده‌کات و پوونی
 ده‌کاته‌وه‌: (قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي

لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ)، (واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بلی: ئه‌ی خه‌لکینه به‌راستی حق و راستیتان له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه بۆ هاتوه، ئه‌وه‌ی رێبازی هیدایه‌تی وه‌رگرتبێت ئه‌وه سوودی بۆ خۆیه‌تی، ئه‌وه‌ش گومرا بووبێت و پێی ون کردبێت، ئه‌وه گومرا بیه‌که‌ی له‌سه‌ر خۆی ده‌که‌وێت و من لێ پرسراو و چاودێر نیم به‌سه‌ر کار و کرده‌وه‌ی ئێوه‌وه) (یونس: ۱۰۸).

هه‌رچی ئاشتیبوونی گوتاریشه (السلامیة الخطابیة)، مه‌سه‌له‌یه‌که که بنیاتنانی گوتاری بانگه‌وازی تیدا په‌چاوده‌کرێت، که وته‌ی ئاشتی (قول السلام) وه‌سف کراوه، که له‌سه‌ر تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی په‌یامه‌که، و تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی بانگه‌وازه‌که‌ی و زۆر نه‌کردن و باشتربوون و جیهانیبوون پێکه‌وه بنات نراوه. بۆیه ئاشتیبوون (السلامیة) ده‌بیته یه‌کێک له تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی به‌نده‌کانی خۆای به‌به‌زه‌ی و میهره‌بان، ته‌نانه‌ت له کاتی په‌تکرده‌وه‌ی بانگه‌راو بۆ گوتاری بانگه‌وازه‌که‌دا و سووکسه‌یرکردنیان و گالته‌کردنیان به بانگه‌وازن، له نه‌زانی و لادانی خۆیا نه‌وه، ئه‌مه‌ش دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌نه‌مای زۆر نه‌کردن ده‌خړیته گه‌ر و کارا نابێت و ئه‌نجامه‌که‌ی ده‌بیته په‌تکرده‌وه‌ی بانگه‌وازه‌که و ئه‌وه‌ی که بانگه‌راوه‌کان ده‌چنه چوارچێوه‌ی ئاشتیانه‌بوونی گوتاره‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی به زیاده‌په‌وی و سته‌می خۆیان هه‌لبژاردنه‌که‌یان ئه‌نجام دا و بانگه‌وازه‌که‌یان په‌تکرده‌وه‌و چوونه بۆسه‌وه بۆ گالته‌کردن به بانگه‌وازن، ئه‌مه‌ش قۆناغێکه رێگه بۆ پێکدادانی ماددی خۆش ده‌کات، ئه‌گه‌ر زیاد بکات و دووباره‌ بپێته‌وه، به‌نه‌مای ئاشییانه‌بوونیش له‌سه‌ر ئه‌م ئایه‌ته بنیات نراوه: (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا)، (واته: به‌نده‌کانی خۆای میهره‌بان ئه‌و که‌سانه‌ن که زۆر به‌هێمنی و سه‌لاری به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌پۆن، کاتیکیش نه‌فامان به‌ قسه و قسه‌لۆکی ناخۆش به‌ره‌نگاریان ده‌بن، له وه‌لامیاندا

دهلئین: سلاو (په وشتبه رزی خوځان دهنوینن) (الفرقان: ۶۳)، ئەمەش گرهننئی مانه وهی خه لکانی تر له باریکی ناشتی دهکات، ئەو ناشتییهش پریگه به بهرده وامبوونی گوتاره که یان بۆ بانگه وازکردن بۆ راستی دعات، ئەو گوتارهی که بهرده وام له نوښوونه وه دایه، ههروهها ده بیته ئەستوپاکی، بۆ ئەوانه ی که پیویسته بانگه واز بکه و له هه مان کاتدا جه ختکردنه وه یه کیشه له سه ر په حمه تی گوتاره که و ئەو مه به ستانه ی که له نایین و تاییه تمه ندیه کانی په یامه که ی و له زۆرنه کردن، وهرده گیرین، به و وه سفه ی شیوازی په یوه ندیکردن به خه لکانی تری غه یری موسلمان وه دیاریی ده که ن.

له دیسپلینه کانی گفتوگو (الحوار) و سنوره کانی، که له چوارچیوهی ناشتیانه بووندا ده خولینه وه، ئەوه یه که په یوه سته به گوتاری موسلمانان و بانگخوازان وه، به پپی ئەم ئایته پیروژه، (وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدَوًّا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)، (واته: (ئهی ئیمانداران) نه که ن جوین بدن به و بت و شتانه ی که (نه فامان) هاواری لیده که ن و ده یه رستن بیجگه له خوا، نه وه کو ئەوانیش به ناحق و به نه فامی جوین بدن به خوا، (چونکه ئەوانه) نایناسن و قه دری نازانن، ئا به و شیوه یه ئیمه بۆ هه ر گه ل و ئوممه تیک کرده وه که یانمان رازاندۆته وه، له وه ودوا گه رانه وه یان هه ر بۆ لای په روه ردگاریانه، ئەوسا ئاگاداریان ده کاته وه به و کارو کرده وانه ی که ده یانکرد) (الأنعام: ۱۰۸)، له و دیسپلینه شه که په یوه ندیی به گوتاری سه ریچیکارانه وه هه یه ئەم ئایه ته پیروژه دیاریی ده کات: (وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا)، (واته: به راستی (خوای گه وره) له قورئاندا ئەم بریاره ی ناردوه بۆ سه رتان که: هه ر کاتیک له جیه که دا گویتان لی

بوو کوفر و گالته به نایه ته کانی خوا ده کرا، نه وه دامه نیشن له گه ل نه وانه دا هه تا قسه و باسه که یان بگورن (نه گهر دابنیشن و گوی نه ده نی) نه وه به راستی نیوه ش له و کاته دا وهك نه وانن و (حسابی نه وانتان بو ده کریت) به راستی خوا دوو پرووه کان و بی باوه ره کان هه موویان له دۆزه خدا کۆده کاته وه (النساء: ۱۴۰).

پینجه م: به ها گشتیه کان، و مه به سته کانی خیا فته (القیم الکلیه، ومقاصد الخلافه): به ها گشتیه کان ره هه ندگه لیکی به هایین که گوتاری قورنانی له خوی گرتوون، که بو نه وه شیاون ببن به بوارگه لیکی چه مکه کان، که ره نگه هیچ شتیک له باز نه ی دهر نه چیت له و شتانه ی که په یوه ستن به جینشین کردنی مرقفه وه له زه ویدا، یان په یوه ستن به کرداری مرقفه وه له ژیا ندا، هه ر بویه به ها کان به حاکم و بریار دهری شته کانی پیشوو دانراوه، له وه دا که بنچینه ی مه نزومه ی مه به سته کان داده ریژیت، که شه ریه ی ئیسلامی داینا وه: که له: یه کخوایه رستی، ته زکیه و پاکرا گرتنی ده روون و ناوه دانکردنه وه دا کورت هه لدین.^(۹۷) یه کخوایه رستی پیگه ی بناغه دارپژهری نه وه مه نزومه یی هیه — که ره هه ندی به هایی و ره هه ندی مه به سته کان پیگه وه گری دعات — به مه ش یه کخوایه رستی ده بیته دایک و پیشه وای به ها کان، چونکه هه ر له هه ستر کردنه وه ده سته پیده کات تا نه و کاریگه ریه ی که کرده وه ی مرقف ریك ده خات، له باز نه ی ته کلیف و به رپر سیاریتیدا، به شیوه یه ک که بیروباوه ر و نییه ته کان و کرده وه پیگه وه گری دعات.

(۹۷) د. طه جابر العلوانی، التوحید والتزکیة والعمران، محاولات فی الكشف عن القيم والمقاصد القرآنیة الحاکمة، ط ۱، دار الهادی، بیروت: ۱۴۲۴هـ/ ۲۰۰۳م. وینظر: مصطفی جابر العلوانی، القيم السیاسیة العالمیة فی الخطاب القرآنی، مدخل منهجی لدراسة العلاقات الدولیة، دراسة تحلیلیة مقارنة، رسالة دکتوراه، جامعة أمدرمان الإسلامیة، ۲۰۰۸م، ص ۱۳.

كهواته ئه و مه نزمه يه يه كه پيودانگيگ دينيته ئاراهه كه كرده وهى
 وه رگيرايى مروفي پي بپيوريت له چوارچيوه ي جينشينيدا له سهر زهوى، ئه و
 كرده وه يه ي كه به سهر سي ئاراسته دا دابه ش ده بيت: كرده وه ي يه كخواناسي
 تاييه ت به حه قيقه تي ئيلاهي، كرده وه ي ته زكييه و پاكردنه وه ي دهروني
 تاييه ت به دهروني مروفي و كومه لگه كه ي و كرده وه ي ئاوه داني تاييه ت به زينگه
 و شويني حه وانه وه ي مروفي.

كهواته يه كخواناسي و مه نزمه به هايي و مه به ستيه كاني، وه لامي
 جيگيري سي پرسيارى فله سه في فراهه م ده كه ن: له كوئوه هاتووين؟ بوچي
 هاتووين؟ چاره نووسمان بو كوئيه ؟

شه شه م: تاييه تمه ندييه كاني شه ريعه تي ئيسلامي و مه به سته كاني:

له و مه سه لانه ي كه په يوه ندي هه يه به بنچينه كاني فكري سياسي
 ئيسلامي بو بنياتناني ستراتيزييه تي وه لامدانه وه ي روزه لاتناسان و غيري
 ئه وانيش، بريتيه له جه ختر كردنه وه له تاييه تمه ندييه كاني شه ريعه تي ئيسلامي و
 مه به سته كاني، به شيوه يه كه كه بتوانريت چهند مه سه له يه كه ده ربخريت: نه مري
 ئيسلام و گونجان و شياوي بو جيبه جيكردن له هه موو سه رده م و شويني كدا.

سه باره ت به شياوي ئيسلام: له پووي ريباز و شه ريعه ت و بنه ماوه، بو
 هه موو سه رده م و شويني ك، جيهانتي ئيسلام ده سه لميني ت، به مه ش ئيسلام
 ده بيته خاوه ن ئه ركيكي جيهاني ژياري كه ئه داي بكات، له وانه باسكردني
 گه واهييه كاني راستيتي جيهانيبووني ئيسلام، كه نيكا: له ريگه ي قورئان و
 سوننه ته وه داويه تي، ئه مه جگه له گه واهي ميژوو و گه واهي خاوه ن
 ويژداندرسته كان له غيري موسلمانان داويانه له سهر په سه نني شه ريعه ي
 ئيسلامي و زيندوويه تيه كه ي، پيشينبووني له باسكردن و چاره سه ركردني
 مه سه له مرويه نوئه كان، كه ئه م تاييه تمه ندييه به دي ده هينن: په ببانيبوون،

مرویییبوونی جیهانی، دادگهری پدها، هاوسه‌نگیکردن له نیوان تاک و کومه‌لدا، گونجاندنی جیگیری و نه‌رمی پیکه‌وه (الثبات والمرونة).^(۹۸)

هه‌رچی مه‌به‌سته‌کانی شه‌ریعه‌شه، ئه‌وا زانایان به‌مانه دیارییان کردووه: پاراستنی ئایین، نه‌فس، عه‌قل، مال سامان و وه‌چه، وه‌ک ئه‌وه‌ی که شه‌ریعه‌تی ئیسلامی و ئه‌حکامه‌کانی له‌بازنه‌ی ئه‌و مه‌به‌ستانه ده‌رناچیت، که به ده‌ره‌نجامی ئه‌و به‌ها گشتییانه داده‌نرین، که جینشینیی مروؤ له‌سه‌ر زه‌وی ده‌یه‌ینیته‌ بوون، بۆ ئه‌وه‌ی ببن به‌ وێستگه‌یه‌کی فکریی بنچینه‌دارپژ بۆ تووژینه‌وه له‌بابه‌تگه‌لیکی زۆر، که په‌یوه‌ندییان به‌ ئیسلامه‌وه هه‌یه‌و له‌ مه‌سه‌له‌کانیسیشییه‌وه ده‌ستپێده‌که‌ن، له‌وانه‌ش: لیکۆلینه‌وه‌ پۆژه‌لاتناسییه‌کان و بنیاتنانی ستراتیژییه‌تی وه‌لامدانه‌وه‌یان.^(۹۹)

حه‌وته‌م: په‌چاوکردنی په‌هه‌ندی به‌هایی په‌یوه‌ندییه‌کان: په‌یوه‌ندییه مرویییه‌کان به‌ مه‌زومه‌یه‌کی به‌هاییه‌وه ده‌به‌سترینه‌وه، که جینشینیی مروؤ له‌سه‌ر زه‌وی دیاریی ده‌کات، په‌گو پیشه‌که‌شی له‌قورئاندا ده‌گه‌پێته‌وه بۆ ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه: (فَأَزَلُّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُم لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ)، (واته: شه‌یتان (فرسه‌تی لیه‌ینان) و له‌خشته‌ی بردن (وای لیکردن له‌به‌روبوومی دره‌خته‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌که

^(۹۸) القرضاوی، یوسف. شریعة الإسلام: خلودها، صلاحها للتطبيق في كل زمان ومكان، بیروت ودمشق: المكتب الإسلامي، ط ۴، ۱۴۰۷هـ/۱۹۸۷م.

^(۹۹) ينظر“ العالم، یوسف حامد. المقاصد العامة للشریعة الإسلامية، فرجینیا- الریاض: الدار العالمیة للكتاب الإسلامي، المعهد العالمی للفکر الإسلامي، ط ۲، ۱۴۱۵هـ/۱۹۹۴م. هه‌روه‌ها بگه‌پێره‌وه بۆ نووسینه‌کانی ماموستا و سه‌ره‌پرشتیاری لیکۆلینه‌وه‌ پسرپۆریه‌که‌م: أ.د. سیف الدین عبد الفتاح إسماعیل، ومنها: إسماعیل، سیف الدین عبد الفتاح. العلاقات الدوليّة في الإسلام: مدخل القيم: إطار مرجعيّ لدراسة العلاقات الدوليّة في الإسلام، القاهرة: المعهد العالمی للفکر الإسلامي، ط ۱، ۱۴۱۹هـ/۱۹۹۹م.

بخون) و له و شوینه (خوش و پر له نازو نیعمه ته) به ده رکړدنی دان، نه و سا پیمان وتن: (ماده م سهر پېچیتان کرد ئیتر لیږه جیتان نابېته وه)، ده بیت دابه زنه خواره وه بۆ سهر زه وی، جا (له وی) هه ندیکتان دوزمنی هه ندیکتانن (شهیتان دوزمنی ئیوه یه و به رده وام هه ول ددهات دوزمنایه تی له نیوانتانا به رپا بکات)، تا ماوه یه کی دیاریکراو نیشته جی دهن له زه ویداو له نازو نیعمه ته کان سود وهرده گرن و به رده وهر دهن)، (البقرة: ۳۶)، هه روه ها نه و ئایه ته ی که ده فهرمویت: (قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ)، (واته: ئینجا وتمان: هه موتان ده بی دابه زن (بۆ سهر زه وی) جا نه گهر هه رکاتیک له لایه ن منه وه رېنوما ییتان بۆهات، هه رکه س شوین رېنوو مای من بکه ویت، نه وه نه ترس و بیمیان له سهر ده بیت، نه غه مگین و دلته نگ دهن)، (البقرة: ۳۸)، لیږه وه مه نزومه ی به هاکانی په یوه ندییه مروییه کان خوی له جیگری و ته مه تتوعکردن و ئیستقامه (الاستقرار، والاستمتاع، الاستقامة) دا خوی ده بینیته وه.

لیږه شه وه توڅینه وه له سهر راگه یاندنی شیاو بوونی، بۆ دیسپلین کردنی کرداری مروف، له چوارچیه ی جینشینیی مروف له سهر زه وی، مه شه دی دابه زینی مرویی بۆ سهر زه وی ده ری ده خات، به مه ش ژیان کارلیکگوزاری نیوان خه لک، له چوارچیه ی نه و به هایانه دا، ده سوړین و پیشیان ریک ده خرین.

به مه ش، ژیان له بازنه ی بیهوده ی دهرده چیت، به ره و بازنه ی کرده وه ی بونیاتنه ری به رپرسیارانه، تا گه یشتن به و جیگری سه لامه تی و خوشبه ختییه ی، که پله به رزی ته زکییه و ئاوه دانکردنه وه به ره م ده هینیت، به و شیوه یه ی که یه کخواپه رستی رپیازی جینشینیی دیاری ده که ن، نه وه ی که نیگا: به قورئان و سوننه ته وه، هیئاویه تی.

کوتایی

سوپاس بۆ خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیان، دروود و سه‌لام بۆ سه‌ر گیانی
سه‌روه‌رمان موحه‌ممهد و هه‌موو ئەهل و یاوه‌رانی، پاشان:

ئیسلاام له‌ دێر زه‌مانه‌وه‌ دوچاری چه‌ندین ته‌حدیدی سه‌خت بووه‌ته‌وه‌،
هه‌ندیکیان له‌ شیوه‌ی گومانی مه‌به‌ستداردا بوون، یان به‌هۆی خراپ تیگه‌یشتن،
یاخود که‌میی تیپامانه‌وه‌ بوون، ئەمه‌ش پالمان پێوه‌ ده‌نێت به‌ ئاراسته‌ی
به‌دواداچوونی سه‌رچاوه‌کانی، به‌تایبه‌ت نیگا: به‌ قورئان و سوننه‌ته‌وه‌،
پێنموویی وه‌رگرتن لێیان، به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ تیگه‌یشتنکی راستمان بۆ پێبازی
یه‌کتا په‌رسی پێ بدەن، ئەو پێبازه‌ی که‌ نیگا هێناویه‌تی، هه‌روه‌ها به‌ شیوه‌یه‌ک
بێت که‌ بێته‌ شاره‌زاییه‌ک بۆ به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی ئەو گومان و خراپتیگه‌یشتن و
که‌موکووپییانه‌، دواتر ده‌رمانبھێنێت له‌و شتانه‌ی که‌ په‌خنه‌ی پێ ده‌گرین له‌
پۆژه‌ه‌لاتناسان، له‌ نه‌زانیی نیگا و جیهانی په‌نه‌ان و شاراوه‌، ئەمه‌ش -دواتر-
دیارترین فاکته‌ره‌کانی بنیاتنانی ستراتیژییه‌تی به‌ریه‌رچدانه‌وه‌یان فه‌راهم
ده‌کات، له‌ هه‌موو ئەو شته‌ په‌یوه‌ندیدارانه‌ی که‌ به‌شدار ده‌بن له‌ بونیاتنانیدا،
ته‌نها ئەوه‌ نه‌بێت که‌ په‌یوه‌ندیی به‌ تیگه‌یشتنی واقیعه‌وه‌ هه‌یه‌، هه‌روه‌ها ئەوه‌ی
که‌ په‌یوه‌ندیی به‌ دابه‌زاندنی ئەو مه‌سه‌لانه‌ی که‌ له‌ نیگاوه‌ وه‌رگیران به‌سه‌ر
واقیعه‌دا، ئەو واقیعه‌ی که‌ قورئان و سوننه‌ت فه‌رمانمان پێ ده‌کەن که
خوێندنه‌وه‌ی بۆ بکه‌ین، چونکه‌ کاری به‌رپرسیارانه‌ی مۆڤ له‌ چوارچێوه‌ی
چاکسازیدا پشت به‌و واقیعه‌ ده‌به‌ستیت، به‌و وه‌سفیه‌ی که‌ ئەم کاره‌ یه‌که‌مین
ئەرکه‌ له‌ جێنشینیی مۆڤدا له‌سه‌ر زه‌وی.

پۆژه‌ه‌لاتناسان له‌و هه‌لۆیسته‌یاندا به‌ ته‌نها نین، به‌لکو هه‌موو ئەوانه‌ی که
هاوچه‌رخیی ئیسلاام بوون هه‌ر له‌سه‌ره‌تایه‌وه‌ و تا ئەو کاته‌شی که‌ خوای گه‌وره‌

زەوى و ھەموو ئەو ھەشى كە لەسەرىيەتى دەكاته میراتی باوەرداران پووبەپووی ئیسلام بوونەتەو، چونكە ئیسلام بە غەریبی سەرى ھەلداو بە غەریبیش دەگەریتەو.

بەرپەرچدانەو ھەى پۆژھەلاتناسیش وا دەخوازیت كە جەخت بكەینەو ھە لەسەر چەند مەسەلەىەك، دیارترینیان: دیاریکردنى پالئەرەكانى، پوونكردنەو ھەى پەرگورپشە جولەكەىى و گاورى و ەلمانىیەكەى، ئەمەش ستراتىژیەتەكانیان لە پووبەپووبوونەو ھەى ئیسلامدا ئاشكرا دەكات، ھەرەك چۆن تەكتىك و كارە وردەكانیان لەو چوارچۆیەدا ئاشكرا دەكات، بەھۆى ئەو ھەى ئەوان خاوەن پەپاون ھەولئى ئاراستەکردنى گوتارى بانگەواز بۆیان سوومەند دەبیت، ئەویش بە ھەلئەزاردنى چەند مەسەلەىەك لەگەل ئەو كەسانەى كە دەكریت باوەر پەھتین لەو مەسەلانەى كە نىگا گرنگىیەكەى پوونكردووەتەو، لەوانە:

بانگکردنەیان بۆ وتەىەكى ھاوبەش و ھاوسەنگ (كلمة سواء)، وتەىەك كە لەسەر یەكخواپەرستى و تەنھا بۆخوابوون بنیاتنراو، بەو شیۆەىەى كە سەرچاوەكانیان پێش شیواندنەیان لەخۆى گرتووە، بانگکردن بۆ وتەىەكى ھاوبەش و ھاوسەنگ ھەلۆیستىكى ناوەند لە جەدەلەكە ئاشكرا دەكات، كە پەرچاوى فاكترەكانى ھاوبەشبوون دەكات، پڕۆسەى گفتوگۆ لە مەسەلەكانى پێكداداندا دەست پێدەكات، بۆ وەلامدانەو بەرپەرچدانەو ھەى ئەو شتانەى كە لە سنوورى تەندروستى لاینداو و وتەى یەكلاكرەو لەو مەسەلانەدا لە پێبازى یەكخواناسىیەو دەخريتە پوو، ئەو پێبازەى كە سنوورەكانى وتەى ھاوبەش و ھاوسەنگى دەرشتوو و ھەموو ئەوانەش لادەبات كە لەو وتەىە دەرەچن، ئەمەش وا لە توێژەر دەخوازیت كە لە مەسەلەكانى پۆژھەلاتناسیدا سەیرى ئەو شتانە بكات كە لە كتێبە پیرۆزەكانیاندا ھەى، ھەرەھا وردبیتەو لەو ھەى كە وتوویانە، لەو ھەى كە پێبازى راست و دروست قبوولئى دەكات.

جه ختکردنه وه له مهسه لهی به پاستدانانی قورئان بۆ تهورات و ئینجیل،
 ئەمەش یه کیتیی دابه زینراوه کان و سه رچاوه که شیان ئاشکرا دهکات، جگه
 له وهی پاستی قورئانی پیرۆز خۆی ئاشکرا دهکات، به پیی ئەم ئایه ته پیرۆزه:
 (وَأَمِنُوا بِمَا أُنزِلَتْ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ)، (واته: ههروه ها ئیمان بهینن بهو قورئانهی
 که ناردومه ته خواره وه که پالپشتی په یامه که ی لای ئیوه یه (تهورات و ئینجیلی
 دهستکاری نه کراو)، (البقرة: ۴۱)، ئەمەش جهخت له وه دهکاته وه که
 باوه پهیانیان به قورئان هاوکات ده بیته که ل دۆزینه وهی ئەوان بۆ ئەوهی که
 قورئان په پراوه که ی ئەوانی به پاست داناوه.

جه ختکردنه وه له سه ره ئەوهی که له میانهی (الأعراف: ۱۰۵-۱۰۷) دا
 هاتوه، له مهسه لهی ره حمهت و لابرینی ئەرکه قورسه کان و کۆت و زنجیره کان
 له سه ریان (وه که خۆکوشتن له کاتی ته و به دا...)، ئەمانهش مهسه له گه لی که بوون که
 به نو ئیسرائیل به تاسه وه بوون بۆی و جگه له قورئان هیچ شتیکی تریش بۆی
 به دی نه هیئان.

جه ختکردنه وه له پاراستنی قورئانی پیرۆز و شیواندنی هه موو
 دابه زینراوه کانی پيشووی، جا له چوارچیهی راگه یاندن و بانگه وازی
 به راوردکارانه دا بیته، یاخود له چوارچیهی ئیعجاز ده سه وسانکردن و تهحه دیدا
 بیته.

له ئیو ئەو شتانهشی که ریگه به حیوارکردن ده دهن له گه لیاندا، به لکو
 داوای هه ولدانیشی بۆ ده کهن، بریتیه له مهسه لهی چاکتری بوون (الأقومية)، که
 جهخت دهکاته وه له: پیوستی ده ستپیکردن له قورئانی پیرۆزه وه، جهخت
 له سه ره حه تمیه تی بالایه تی تیدا دهکاته وه به ته رجیحکردنی ئەوهی که
 پینمووی دهکات بۆ ئەوهی که باشترین، به مهش ئەوهی که له غهیری ئەوهیه -
 جا سه رچاوه که ی هه رجیه که بیته - مه رجوحه.

که واته ئیمه له بهردهم ستراتیژییه تیکداین که بهرگریکردن و بهرپه چدانه وه و وهلامدانه وه (الدفاع والتصدی والرد) تیده په پینیت، تا دهگاته بنیاتنانی گوتاریکی بانگه وازکاری مریی بنیاتنراو له سهر گوتاری قورئان و سوننهت، ئه مهش وا دهخوازیت که په چاوی تویتینه وه له چه ند مه سه له یه کی سه رنچراکیش بکریت - که سه رنجی مه عریفیانه ی بانگراوه کان رابکیشیت - وهک:

۱. په هه ندی مه بهستی (البعد المقاصدي): چونکه قورئانی پیروژ و ئیسلام چه ندین مه بهستی بالای هیه.
۲. په هه ندی به های (البعد القيمي): به و وه سفهی قورئان پیکخه ری کرده وه مرییه کانه.
۳. په هه ندی جیهانی (البعد العالمي): به و وه سفهی قورئان گوتاریکی ئاراسته ی هه موو جیهانیان کراوه.
۴. په هه ندی ته شرعی موحه کم و دانا (البعد التشريعي المحکم الحکیم): به و وه سفهی قورئان گوزارشته له ویستی شه رعیی ئیلاهی، له چوارچیوه ی ئه وه ی که له گه ل ویستی که ونیدا ده گونجیت.
۵. هه روه ها په هه ندی پینمووی (البعد الإرشادي): به و وه سفهی قورئانی پیروژ ناوه روکیکی فیرکاریانه ی په روه رده ییه.
- پیویسته موسلمانانیش - که ئوممه تن - مامه ل له گه ل بابه تی پۆژه لاتناسی و هاوشیوه کانی له چوارچیوه ی سی په هه نددا بکه ن:
- یه که م: په هه ندی چاکه کاری ئوممه ت (البعد الخيري للأمة) و ده ستپیکردن له و خاله وه بۆ بانگکردنیان بۆ موسلمان بوون.
- دووه م: په هه ندی وه سه تی بوون (البعد الوسطي): به به دیه یتانی ئاماده یی ژیا ری، بۆ تیگه یشتنی واقعی پۆژئاوا و تاییه تمه ندی و ئیش و ئازاره کانی.

سیئەم: ږهه ندى جیهانی (البعء العالمی)، بۆ تیگه یشتن له هاوبه شه کانمان
له: جیگیری و ئارامی و ئیستیمتاع، و ئیستیقامه (الاستقرار، والاستمتاع،
والاستقامه).

نهمه ش —له گهل نه وهی که باسماں کرد— له مشتومر له چوارچیوهی کردار
و په رچه کردار دهرمان دهینیت، به شیوهیه که فیکر له مه سه له لاوه کی و
به شه کییه کاندای کورت هه لښیت و بی ناگایان دهکات له شته گشتی و سه ره کی و
گرنگه کان.

سوپاس و ستایش بۆ خوی گه وره له سه ره تا و کۆتاییدا.

دیاردە ی قورئانی... ئیعجاز و پە یام

نە شئە ت غە فوور

سەرۆکی ناوەندی کوردستان

بۆ ئیعجازی زانستی لە قورئان و سوننەتدا

به ناوی خوای گه‌وره و میهره‌بان

سوپاس بۆ خوای په‌روه‌ردگار و دروود و سه‌لامیش له‌سه‌ر گیانی سه‌رداری پی‌غه‌مبه‌ران.

(إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا) (الإسراء: ۹).

گه‌وره‌یی قورئان:

مامۆستا موحه‌ممهد عه‌فیفی له‌ په‌راوی (القرآن تفسیر الکون والحیاة)، لاپه‌ره ۱۴۴۴ ده‌لێت: (ژیره‌کانی دونیا به‌پاستی سه‌رسامن له‌وه‌ی که چۆن له‌ دنیا‌ی خه‌لکیدا قورئان هه‌یه و نایکه‌نه رووکه‌ی خۆیان، تا باشت‌ر له‌ ژیان تی‌یگه‌ن و بتوانن ته‌فسیری ژیان بکه‌ن و له‌ راستیی شاره‌زا ببن و کاری پێ بکه‌ن).

دیارده‌ی قورئانی:

زانایانی ته‌فسیر و فه‌رمووده‌ هاو‌پان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پێنج ئایه‌تی یه‌که‌می سووره‌تی (العلق) یه‌که‌م جار دابه‌زیوه‌ته سه‌ر دلی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، ئیمام ئه‌حمهد ریوایه‌تی کردووه که خاتوو عائیشه فه‌رموویه‌تی: (أول ما بدئ به رسول الله ﷺ من الوحي الرؤيا الصادقة في النوم، فكان لا يرى رؤيا إلا جاءت مثل فلق الصبح، ثم حُبب إليه الخلاء، وكان يخلو بغار حراء فيتحنث فيه - وهو التعبد - الليالي ذوات العدد، قبل أن ينزع إلى أهله، ويتزود إلى ذلك، ثم يرجع إلى خديجة فيتزود لمثلها، حتى جاءه الحق وهو في غار حراء، فجاءه الملك فقال: اقرأ، قال: ما أنا بقارئ، فأخذني فغطني الثانية حتى بلغ مني الجهد، ثم أرسلني فقال: اقرأ، فقلت ما أنا بقارئ، فأخذني فغطني الثالثة ثم قال: - (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ

الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ، اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ، الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ، عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ) (العلق: ۱-۵)، واته: (سهره‌تای وه‌حی بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ به بینینی خه‌وی راست ده‌ستی پیکرد، ههر خه‌ویکی ده‌دی کتومت ئه‌هاته دی، ئینجا ته‌نهایی و خه‌لوه‌تی لا خۆشه‌ویست کرا، ده‌چوو له ئه‌شکه‌وت به چه‌ند شه‌و ده‌مایه‌وه و په‌رستشی ده‌کرد، پاشان ده‌گه‌رایه‌وه بۆ لای خه‌دیجه و تویشووی ده‌برد و ئه‌وه‌نده‌ی تر ده‌مایه‌وه، تا ئه‌و کاته‌ی هه‌قی بۆ هات له ئه‌شکه‌وتی چه‌رپادا، جوهره‌ئیل هاته لای فه‌رمووی: بخوینه، فه‌رمووی: من خوینده‌وار نیم، جوهره‌ئیل، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گوشی و ماندووی ده‌کات و ئینجا به‌ری ده‌دات و ده‌فه‌رموی: بخوینه، ده‌فه‌رموی: من خوینده‌وار نیم، ئینجا که سییه‌م جار ده‌یگوشی به خۆیه‌وه، به‌ری ده‌دات و ده‌فه‌رموویت: (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ...)).

پیغه‌مبه‌ر ﷺ به ترس و له‌رزه‌وه گه‌رایه‌وه ماله‌وه، به خه‌دیجه‌ی فه‌رموو: دامپۆشن، دامپۆشن، دایانپۆشی تا هیور بووه‌وه. ئینجا فه‌رمووی: خه‌دیجه ئه‌وه چییه؟ مه‌سه‌له‌که‌ی گێڕایه‌وه و فه‌رمووی: (ترسام تووشی به‌لایه‌ک بووبم) فه‌رمووی: نه‌خێر مه‌ترسه، دل‌خۆشبه، به‌خوا هه‌رگیز خوا تووشی شکست ناکات، تۆ خزمایه‌تی ده‌فامیت، راستگۆیت، یارمه‌تی داماو و لیقه‌وماو ده‌ده‌یت، ریز له‌ میوان ده‌گری، به‌ هانای بێنه‌وايانه‌وه ده‌چیت، ئینجا خه‌دیجه بردی بۆ لای وه‌ره‌قه‌ی کۆری نه‌وفه‌لی ئاموزای، که له زه‌مانی نه‌فامیدا بووبوو گاور، به‌ عه‌ره‌بی ده‌ینووسی و به‌ عیبرانی‌ش له ئینجیلی نووسیبووه‌وه، پیاویکی پیر بوو، کوێر بووبوو.

خه‌دیجه پێی وت: ئاموزا، گوێ له‌ برازا‌که‌ت بگره، وه‌ره‌قه‌ وتی: فه‌رموو
برازام چیت دیوه؟

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه‌ی به‌سه‌ری هاتبوو بۆی گێڕایه‌وه.

وهرهقه وتی: ئەمه ئەو نیگایهیه که بۆ موسا نێردراوه، خۆزگه گهنج و بهتوانا بوومایه، خۆزگه له ژياندا دهبووم کاتیک قهومهکهت دهریان دهکردی، پیغهمبهر ﷺ فهرمووی: بۆچی دهرم دهکهن؟
 وهرهقه وتی: بهلێ، ههرکهسێ ئهوهی تۆی هینایێ دوزمنایهتی کراوه، ئەگه رگه یشتمه ئەو زهمانه پشتت دهگرم و سه رتده خهم.
 پاش ماوه یهکی کهم له م وتووێژه، وهرهقه کۆچی دوایی کرد.
 ئەم فهرموودهیه له بوخاری و موسليما هاتوه له فهرموودهی زوهرييهوه^(١).

ئەم به سه رهاته له پهراوهکانی فهرمووده و تهفسیردا هاتوه به شیوازی جیاواز، بهلام ههر ههمان مه بهست و واتا ددهن به دهستهوه، ههرچهنده ههندیکیان زیاتر درێژه پێدانی تیايه، بهتایبهت له سیرهی حهله بیدا پاش پیاویهتی گفتوگۆکه، ده فهرمووی: (فکأنما کتب فی قلبي کتاباً) ههروهک له دلمدا پهراویک دانرابیئت، جیگیر کرابیئت^(٢).

١- مامۆستا مالیک بن نهبی، ئەم به شهی پیاویه ته که دینی و پاشان دهنوسی: (ئیتیر به هۆی دابه زینی یه کهم ئایهت له قورئانی پیرۆز، ئەم پیغه مبه ره نه خوینده واره، وا ده زانی که پهراویکی گه وره له دلیدا چاپکراوه، بهلام توانای پێدا گه ران و ته ماشا کردنی نییه، ناتوانی به ئاره زووی خۆی شارهزا و ئاگاداری ببیئت، چونکه ده بی ته نها به نیگا و سرووش بۆی بیئت و به گوێره ی پیوستی پی یامی به رنامه که^(٣).

^١ في ظلال القرآن، ج ٦، ص ٣٩٣٥ - ٣٩٣٦.

^٢ السيرة الحلبية، ج ١، ص ٤٠٤.

^٣ الظاهرة القرآنية، ط ٢ - ١٩٦١، ص ١٣٨.

ههروهه دهنوسیت: (ئەم چەند ئایەتەش، بۆ یەکەم جار لە میژوودا، دەبێتە دیاردەى قورئان، کە بۆ پیغەمبەر دادەبەزیت، ئینجا بۆ ماوهى ۲۳ سالی کۆتایی تەمەنى پیغەمبەر ﷺ، دیاردەى قورئان بەردەوام دەبێت و دادەبەزیت)^(۴).

زۆر گەرەم بە پەراوه‌کانى تەفسیر و ژياننامه‌ى پیغەمبەر دا ﷺ، بە لکو ریم بکەوئ لە باسیک دەربارەى ئەو شەو پیرۆزە لە میژووی مرقایەتیدا، کە سەرەتایی شۆرشیکى کەونی گەرە بوو بە هاتنى دوا پیغەمبەر و دوا پەيام کە بەرنامەیه‌کى تێرۆتەسەلى تەواو بە ژيان، ئەو باسەم لای مامۆستا مالیک بن نەبى دەسکەوت، کە لیژەدا هینام، بوو بە رێخۆشکەرێک و پەرمزێک بۆ ئەوانەى دواى خۆى، ههروهك زانای هەلکەوتوو موحمەد مەحمود شاکر دەلێت: (وا دەزانم کەس لە پێش ئەودا پەراوى وای نەنوسیوه)، واتە (دیاردەى قورئانى)، جا هەق وایە ئەم پەراوه لە بەردەستى هەموو بیریارێک و لێکۆلەرێک لە قورئاندا بێت، کە بیهوئ بە دواى گەرەیی قورئان و ئیجازەکەى و بالادەستیه‌کەیدا بگەرێت لە سەدەى بیستدا و تا ئەو کاتەشى کە خوا دەیه‌وێت^(۵).

۲- لە نووسینه‌کانى مامۆستای شەهید حەسەن بەنناشدا - رەحمەتى خواى لێبێت - دوو وتارم بىنى کە باسى ئەم شەو مەزنە دەکەن:

أ- لە وتارى (من وحي حراء) دا دەلێت:

(اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (العلق: ۱)، ئەم ئایەتە دەستپێکردنیکى جوانى مەبەستەکانى پەيامەکەیه، ههروهه ههنگاوى یەكەم بوو بۆ ئەو گۆرانیکارییه

^۴ الظاهرة القرآنية، ص ۱۳۸. ص ۱۳۲ (دیاردەى قورئانى پیرۆز) لە بە کوردی کردنى: م. غەفور کانی سپیکەبى.

^۵ ژمارەى چاپەکانى ئەم کتێبه، تەنها لە میسردا گەیشتووته زیاد لە چل چاپ.

گه وره یه ی له میژووی مروځایه تیدا پروویدا که له قوناغی مندالییه وه پوښت به ره و قوناغی لاویتی و زانیاری، لیږه و له م نه شکوته موباره که ی کیوی حه پراوه له سه روو مه ککه، گه وره ترین پیغه مبه ر ﷺ مه زنترین په یامی وه رگرت، که هه تا دنیا دنیا بیت رولی خوی ده بینئ بو گشت گه ل و نه ته وه کان، له هه ر کوئ بیت، ریڅخه ری ژیانیشیانه نه ک هه ر له دنیا، به لکو له ناخیره تیشدا.

به لئ: له تایبه تمه ندیکانی په یامه که ی موحه ممه د ﷺ که له نه شکوته ی حه پراوه سه ری هه لدا، نه وه یه که په یامیکی جیهانی گشتگیره ^(۶).

ب - له وتاری (لیله) دا ده لئت: (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ) (القدر: ۱): (نه وه شه ویکی پیروزی پر ئاسایشه، قه در و پله و پایه ی به رزی هه یه، هه موو کاریکی دانایی تیدا جیاده کریتته وه، به وه ش بوو ته چاکتر له هه زار مانگ، خوی گوره ئه م شه وه ی پیروز کردووه به وه ی دیارییه کی له ئاسمانه وه ناردووه، که بریتیه له نیزامیکی کومه لایه تیی تیروپر له په راویکی پیروزدا، بو خه لکانی سه ر زه وی که له و کاته دا ریگایه کی تیڅچوو بوو، به سه رگه ردانی له چوار ریانیڅکا وه ستابوون ^(۷)).

پاش نه وه ی باسی گرنگی و رولی قورئان ده کات له ژياندا، به وه که ئازادی گشتی و تایبه تی فراهه م دینئ بو ئاده می، ئازادی له کارکردنا و ئازادکردنی له ترس و دله راوکی، ئینجا ده لئ: (له م شه وده به خته وه ری دهره وشیتته وه له ده روونی په پره وانی ئه م به رنامه یه دا، خه م و ئازاریش ده باری له ده روونی نه وانه ی که لی هه لده گه پینه وه و هوکی پیناکه ن، نه مه شتیکی که مه له باره ی نه و شه وه پیروزه وه که (فیها یفرق کل امر حکیم)، جا

^۶ أحادیث الجمعة، ص ۱۴۳-۱۴۴.

^۷ أحادیث الجمعة، ج ۲، ص ۱۳۸.

ههركه سيك زياترى دهويٽ با بجيٽه لاي قورئان، كه دهفه رمويٽ: (الر، كِتَابُ
أُحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ) (هود: ١)^(٨).

٣- مامؤستا سهيد قوتببش له تهفسيري سوره تي (العلق) و (القدر) دا زؤر
جوان باسي ئه و شهوه پيرؤزه ي كردوه، بؤ نمونه دهليٽ:

(له بهردهم ئه م پووداوه دا وهستام، كه زؤرجار خويندومانه ته وه له په پاوي
سيره و په پاوي تهفسيردا، به سهريدا پويشتووين و به جيّمان هيشتووه، يان
تؤزيك له سيري وهستاوين و دواتر وازمان ليهيئاوه، ئه وه پووداويكي گه وريه،
زؤر گه وريه تا دوا پله، چهند بمانه ويٽ سنووريك بؤ گه وريه كه ي بكيشين
ناتواين، چونكه زؤر لايه ن ههيه كه په ي پي نابهين.

ئه وه پووداويكي گه وريه به راستييه كانيه وه، به دهلاله ته كانيه وه، به و
كاريگه ريه زؤريه وه كه ههيه تي له سهر ژياني هه موو مرقايه تي. له و
چركه ساته دا كه ئه و پووداوه پويدا، به بي موباله غه، گه وريه ترين چركه ساته
به سهر ئه م زه وييه دا هاتبي له ميژووي كؤن و نويدا).

پاشان ديته سهر كاريگه ريه كانى ئه و شهوه (پؤل و كاريگه ريه ئه و
پووداوه ش له ژياني به شه ريه تدا ههر له سهره تاوه به دهركه وت، ههر له
سهره تاوه دهستي كرد به گؤرپيني ره و ره وه ي ميژوو، به وه ي كه ئيتر ديار بوو
مرؤف به رنامه ي ژياني و بير و باوه پي له كوئوه و ده ده گري، له هه وا و هه وه سي
و دنياوه ؟ نا، به لكو له ئاسمان و وه حيي خوايه وه).

تا ده گاته ئه وه ي دهليٽ: (به راستي ماوه يه كي سهر بوو، بيست و سي
سالي ره به ق، په يوه ندى هه بوو له نيوان مرؤف و كؤمه لي بالا دا (الملا الأعلى)،
ماوه يه ك بوو كه س له راستييه كه ي تيئاگات مه گهر ئه وانه ي كه تييدا ژياون،

^٨ هه مان سه رچاوه، ل ١٤٢.

سه‌ره‌تا و کۆتایان بینوه، تامی شیرینی ئەو پەییوەندییەیان چەشتوو، ئەوان هەستیان بە دەستی خوا دەکرد که له رێدا هەنگاوی پێدەنان، ئەوان بینیان له کۆیو هەستیان پێکرد و گەیشتنه کۆی^(٩).

٤- ئینجا ئەگەر بچینه لای نووسەری ئیسلامی دکتۆر عەبدولعەزیز کامەل، له پەراوە‌که‌یدا (مواقف إسلامية^(١٠)) له بابەتی (الآیات الخمسة الأولى من سورة العلق من جانب تربوي) که سه‌بارەت به‌م چەند ئایەتە‌ی سورەتی (العلق) دەنووسیت: (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ، اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ، الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ، عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ).. (ئەو خۆیندە‌نە‌وه‌یه، به‌لام به‌ناوی ئەو پەروەردگاره‌ی که به‌دیه‌ینه‌ره، راسته‌ پەنگه‌ مرقفیک زانستیک بخوینیت‌وه‌ یان بنووسیت، هەمووشی بۆ خزمەتی هەوا و ئاره‌زوی بیت، پەنگه‌ لای گەلان و ولاتان زانست هەبیت، به‌لام به‌ناوی خواوه‌ ناخویننه‌وه، به‌لکو قۆرخێ ده‌که‌ن بۆ خۆیان و نه‌ینیه‌که‌ی لای خۆیان، پاشان بۆ ژێردە‌سته‌کردنی گەلان و نا‌ه‌قی به‌کاری دینن، له‌به‌ر ئەوه‌ قورئان جیاوازی ده‌کات له‌ نێوان دوو زانستدا، له‌ چیرۆکی قارووندا، یه‌که‌میان ئەو زانسته‌یه‌ که قاروون پێی غه‌پرا بوو هه‌رچه‌ند گه‌له‌که‌شی ئامۆزگارریان کرد، به‌لام ئەو ملی نه‌دا بۆ هه‌ق و وتی: (إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي) (القصص: ٧٨)، ئەو ئەو زانسته‌ی نه‌گێڕایه‌وه‌ بۆ خوا، کار و کرده‌وه‌شی له‌به‌ر خوا و بۆ پەزنامه‌ندیی ئەو نه‌بوو.

ئەم زانسته‌ که‌په‌ ناته‌واوه‌ش هه‌ندی که‌سی له‌ گه‌له‌که‌ی به‌ شه‌واره‌ خست و وتیان (يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ) (القصص: ٧٩).

^٩ في ظلال القرآن، ج ٦، ص ٣٩٣٦.

^{١٠} سلسلة إقرأ، ٣٢٧، مارس / ١٩٧٠، ص ١٢-١٣.

له هه مان کاتدا که سانیك هه بوون که راستیان پیکا و زانیان که نه وهی قاروون ته نها زرق و برقی دنیا به و زوو تیدا ده چیت، قورئان ئاماژەیان بۆ ده کات: (وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ) (القصص: ۸۰).

ئەو زانستەى که فیڕی دەبین و دەخوینینه وه، دەبێ هه میشه له باره یه وه ئەم فه رمایشته ی په روهر دگارمان له بهرچاو بێت (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (العلق: ۱). له م ئایه ته دا کردار و نیه تی تیدا به، هه ول و ئامانجی تیدا به، ئەو ئایه ته به ئەخلاقیاتی توێژینه وه ی زانستیی تیدا به، قورئان یادى مرۆفی ده خاته وه که ئەسله که ی چیه و له چی دروست بووه (خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ) (العلق: ۲).

هه روهك چۆن په روهر دگارت په روهر ده ی کردوویت و چاودیری کردوویت تا بوویت به مرۆفیکی ته واو، چاو و گوێ و دلێ پی به خشیویت، نیعمه تی ئاشکرا و په نهان به سه ریدا پویشتوویت، ده تۆش زانست و خویندنه وه که ت با به ناوی په روهر دگارت وه بێت، هه روهك چۆن ده ستی ریژی لیناویت که ئەو (وهو ربك الاكرم)، گه و ره ترین ده ستی ریژی شه ی ئە وه یه که (الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ * عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ) (العلق: ۴- ۵) ئە مه گه شتیکی دوور و درێژه له (خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ) تا (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ)، گه شتیك که قودره ت و ره حمه ت و پێز و به خشی تیدا ده رده که ویت، له وه وه یه سه ره تا و ده ست پیکردن و گه رانه وه ش ته نها بۆ لای ئە وه).

۵- هه ر پیغه مبه ریک و نێرد راویک - سه لامی خوا یان لی بێت - سیفه تیکی تایبه تی به خۆی هیه، له رپوا به ته کانداهاتووه که سه د و بیست و چوار هه زار پیغه مبه ر و سێ سه د نێرد راو له لایه ن خوا وه نێرد راوه بۆ به شه ریبه ت، که له ناو هه مو یاندا وهك خه تی ب ئە له به غدا دی ده لیت: دوا یین پیغه مبه ر کۆ که ره وه ی

سیفاتی هه مووانه و (گوايه له کاتی له دایکبوونیدا دهنگیک بیستراوه که وتوویه تی: موحه ممه د بگێرن بۆ هه موو ولاتان و ناو ده ریاکان تا هه موو دنیا بناسیت، ئینجا بییه ن بۆ لای هه موو ئینس و بالنده و ئاژه له کانه، پێی ببه خشن له ئه خلاقى ئادهم، زانیاری شیپ، ئازایه تی نوح، خۆشه ویستی ئیبراهیم، زمانزانی ئیسماعیل، رازیوونی ئیسحاق، به لاغه تی صالح، دانایی لوط، توندی موسا، ئارامی ئه یوب، گوێپایه لێی یونس، جیهادی یوشه ع، دهنگ و له حنی داوود، خۆشه ویستی دانیال، ویقاری ئیلیاس، داوینپاکیی یه حیا و زوهدی عیسا، هه لێ بیکێشن له ده ریای په وشتی هه موو پیغه مبه ران^(۱۱).

جا به پاستی ژیا ننامه ی پر به ره که تی، کۆکه ره وه ی په وشتی به رزی گشت پیغه مبه رانه، کاتیک له خاتوو عائیشه ش پر سیاری په وشتی سه ره رمان کرا، زۆر جوان پیکای و وتی: (کان خلقه القرآن) قورئانی شه وه صفی ده کات، ده فه رموویت: (الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ) (العلق: ۴).

۶- له گه وه یی دیار ده ی قورئانییه که کاتی دابه زینه که ی له ئه شکه وتی چه رپا ئاشکرایه و له سی شویندا قورئان ئاماژه ی بۆ ده کات:

أ- شه ویکی پیرۆزه، هه ره که له سه ره تای سوره تی (الدخان) دا هاتووه:
(إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ، فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ، أَمْراً مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ) (الدخان: ۱-۵).

ب- شه ویکی به قه در و پیرزه، شه وی یه که م په یوه ندیی به دوا په یامه وه:
(إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ * وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ * لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ * تَنْزِيلُ الْمَلَكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا يَأْذُنُ رَبُّهُمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ * سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ)

^{۱۱} الرسالة المحمدية، سليمان الندوي، ط ۱، ص ۱۲۴.

(القدر: ۱- ۵)، ئۇ شەھەر يەككەكە لە شەھەر كانى مانگى رەمەزان، كە موسلمانان گرنىگى تەواوى پى دەدەن و مانگەكەشى ھەمووى بەپۇژوو دەبن.

پىغەمبەر ﷺ دەفەر مويت: (التمسوها في العشر الأواخر من رمضان، ليلة القدر في تاسعة تبقى، وفي سابعة تبقى، وفي خامسة تبقى)^(۱۲)، لە دە شەھرى كۆتايى مانگى رەمەزاندە بۆى بگەپىن.

لەگەل ئەو شەھەر كە فەر موودەكان باسى شەھەر تاكەكانى كۆتايى مانگى رەمەزان دەكەن، ھەندى زانا بەلايانەو ەوايە كە ئەو شەھەر مەرج نىيە پەيوەست بىت بە مانگىكى تايبەتەو^(۱۳).

بەلام ئايەتى ۱۵۸ى سورەتى (البقرة) جەخت دەكاتە سەر ئەو ەي كە لە مانگى رەمەزاندە (شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ) (البقرة: ۱۸۵)، بەمەش دەردەكەوئىت كە ئەو شەھەر لە رەمەزاندە، ھەرچەند ھەموو شەھەر كانى رەمەزان پىرۆز و پىر فەپ و بەرەكتەن، لە ھەندى رىوايەت شەھەر ھاتووە كە ھەموو شەھەر كانى رەمەزان شەھرى قەدرن بەپىئى ئەو فەر موودەيەي كە دەفەر مويت (هي في كل رمضان) كە ئەبو داوود رىوايەتى كردووە، ژمارە ۱۳۸۷، سەنەدەكەشى دروستە^(۱۴).

۷- زانايانى كەلەپوور و گەردوونناسى جەختيان كردووەتە سەر چوار رۆژ لە ژيانى پىغەمبەر ﷺ^(۱۵)، رۆژى لەدايكبوونى كە رۆژى دووشەممە، ۹ى رەبىعى يەكەمى، سالى فيلە، كە بەروارى ۲۰ى نىسانى ۵۷۱ى زاینیە.

^{۱۲} أخرجه البخاري في الصحيح، كتاب فضل ليلة القدر، ۴ / ۲۶۰، وأبو داود، رقم ۱۳۸۱.

^{۱۳} المجموع للإمام النووي، ۶ / ۴۵۸، وقد نقله من شرح مسلم للقاضي عياض.

^{۱۴} بنوارة: ليلة القدر، د. فاروق حمادة، ص ۴۱ - ۷۸.

^{۱۵} الشيخ محمود عرونوس، أربعة أيام إسلامية. كوفاري: لواء الإسلام، ژمارە: ۷، ۸، ۹، سالى

دوودەم، ۱۹۴۹.

پۆژی ناردنی به پیغه مبهەر: بوخاری و موسلیم و زۆریه ی میژوونوسان، کۆکن له سهر ئه وهی که پیغه مبهەر ﷺ له دوا ی چل سالییه وه نێردراوه، بۆ ئه حمه د موختار پاشای گهردوونناس ده رکه وتوو ه که ۲۰ ی نیسانی ۵۷۰ ی زایین بووه، ئه گه ر حسینی چل سالی قه مبه ری بکه ی، یان ۱۴۱۷۴ پۆژ، له و پۆژه ی که دیاری کراوه، ئه و ده گه ی نه ئه وه ی که پۆژی ۱ ی شو باتی سالی ۶۱۰ ی زایین بووه (پاشا ئه م پایه ی پی په سه نه).

پۆژی سییه میش، رۆژی کۆچکردنیه تی: ئه حمه د موختار پاشای تورکی له کتێبه کیدا (إصلاح التقاویم)، ده لێت: ئه گه ر بگه پێین به دوا ی ئه و کاته ی که کۆچکردن تییدا پووی داوه، ئه و پیغه مبهەر ﷺ له سه ره تای مانگی ره بیعی یه که مه وه له ئه شکه وتی (ثور) ده رچوو ه .. موختار پاشای میسری له کتێبی (التوقيفات الإلهامیه) دا جه خت ده کاته سه ر ئه وه ی که یه کی ره بیعی یه که می کۆچی به رامبه ر پۆژی دووشه ممه ی ۱۶ ی (توژ) قیبتیه کانه، که به رامبه ر ۱۳ ی ئه یلولی ۶۲۲ ی زاینیه .

رۆژی گه یشته مه دینه شی ۲۰ ی ئه یلولی ۶۲۲ زاینیه، که له م رۆژه شدا بوو موسا (سه لامی خوا ی له سه ر) له ده ست فیرعه ون رزگاری بوو، پیی ده وتریت عاشورا لای جوله که کان.

دوا یین پۆژی شی به رپۆر په سمی جه دیاری ده کریت له سالی ده یه می کۆچی .. دوا ی گه رانه وه ی پیغه مبهەر ﷺ، ئه و پۆژانه ی مابوو له مانگی زیلحجه له (قبا) به سه ری برد، پاشان به ره و مه دینه به رپکه وت و ده ستی کرد به ئاماده کردنی سوپای ئوسامه، تا نیشانه کانی نه خۆشییه که ی تیدا ده رکه وت له و چه ند شه وه ی که مابوو له مانگی سه فه ر، یان له سه ره تای مانگی ره بیعی یه که م، ئه یب سه عد ده لیت: نه خۆشییه که ی پیغه مبهەر ﷺ پۆژی چوار شه ممه ده ستی پیکرد، دوا شه وی مانگی سه فه ر و سیانزه شه وی خایاند، پۆژی

دووشه ممه‌ی دووانزه‌ی په‌بیعی یه‌که‌م کۆچی دووایی کرد و پۆژی سیّ شه‌ممه له مائی دایکی موسلمانان عائیشه (خوا لئی پازی بیّت) ناشتیان.

پۆژی کۆچی دواییشی به‌پیی پیداجوونه‌وه‌ی مه‌حمود پاشای گه‌ردووناس، ئه‌وه‌یه که دووانزه‌ی په‌بیعی یه‌که‌م ده‌کاته پۆژی یه‌کشه‌ممه، ۷ی حوزه‌یران، به‌پیی کۆکردنه‌وه‌ی راسته‌قینه‌ی نیوان خۆر و مانگ، به‌هه‌رحال وه‌فاته‌که له دووهم دووشه‌ممه‌ی مانگی په‌بیعی یه‌که‌م بووه و به‌خاکسپاردنه‌که له پۆژی سیّشه‌ممه‌دا بووه.

دکتۆر موحه‌ممهد حسین هه‌یکه‌ل جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه که پۆژی وه‌فاتی ده‌کاته ۸ی حوزه‌یرانی ۶۳۲ی زاینی^(۱۶).

۸- له قورئاندا ئامانج له ژیان، په‌رستنی خوای تاک و ته‌نهایه، سوره‌تی (الذاریات) ئایه‌تی ۵۶ فه‌لسه‌فه‌ی ژیان دیاری ده‌کات که ده‌فه‌رمویت: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ).

عییاده‌ت به‌ مانا فراوانه‌که‌ی هه‌موو چالاکی و جووله‌یه‌کی ژیان مروّ ده‌گرێته‌وه، به‌ مه‌رجێک مه‌به‌ستی خوا بێ و به‌پیی به‌رنامه‌ی خوا بیّت، موسلمان به‌رده‌وام له په‌یوه‌ندییه‌کی ئیجابیده‌یه له‌گه‌ڵ خوا، له هه‌موو کاتی‌کدا به‌ جوړێک له جوړه‌کان به‌ندایه‌تی خۆی راده‌گه‌یه‌نیت.

موحه‌ممهد ئیقبالی شاعیر ده‌لّیت:

إذا الإيمان ضاع فلا أمان .. ولا دنیا لمن لم يحيى دینا
ومن رضي الحياة بغير دين .. فقد جعل الفناء لها قرینا^(۱۷)

^{۱۶} د. محمد حسین هیکل، حیاة محمد، ط ۲، ص ۳۱۴.

^{۱۷} حدیث الروح، شعر محمد إقبال، وه‌رگێترانی: الصاوي شعلان، ل ۸۶.

زۆر له زانايانمان جهختيان له م راستييه كردووه ته وه و چه ندين په راو له م
بواره دا نووسراون، كه باسى كارى شه وانه و رۆژانه ي موسلمان دهكات، كه
هه ميشه خواى له ياده، وهك:

أ - الأذكار للإمام النووي.

ب - عمل اليوم والليلة للإمام النسائي.

ج - عمل اليوم والليلة للإمام أبي بكر السني.

د - المأثورات للإمام البنا.

موسلمان بهردهوام له په يوه ندييه كى پۆزه تيفدايه له گه ل خواى خوى و له
هه موو كاره كانيدا له په رستش خوادايه.

له هزرى ئيسلاميدا په رستش مانايه كى به رفرراوانى هه يه:

زانايه ك كه سه رقالى بوارى زانسته كه يه تى، كاتى نيه تى بۆ خوايه، به
كاره كه ي له عيباده تدايه.

فه رمانبه ر له فه رمانگه كه يدا له په رستش خوادايه.

قوتابى له خويندنگه كه يدا له په رستش خوادايه.

جووتيار له كي لگه كه يدا له په رستش خوادايه.

كرىكار له كارگه كه يدا له په رستش خوادايه.

مروؤ له ژياندا له په رستش خوادايه.

گشت به نده ي خودايه كى تاك و ته نهان، به ره كه ت ده خاته كار و چالاكى و
دلسوزيانه وه، پاداشتى گه وه ي ئه وانه ده داته وه كه به عاره قى نيوچه وانيان
نان په يدا ده كن، عيباده ت ئه گه ر رووبه ريكي به رفرراوانى له ژيانى مروؤ داگر

کرد، ئەو کات هه موو ژيانى په رستش و پاداشت و ليخوشبوونه.. (فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا) (الكهف: ١١٠)^{١٨}.
 له گه پانه وه بؤ ناونيشانى بابته نه گوړه كانى كتيبې كانى (الأذكار)،
 ده بينين كه ژيانى پيغه مېر ﷺ، له ناومال و كومه لگه و ده ولت، بريتي بووه
 له په يوه ندييه كې راسته وخؤ له گهل خواى گه ورده دا، به پارانه وه و موناجات و
 په يوه ندى پرووحى:

أ. چيى وتووه و چيى كردووه كاتيك له خه و رابووه.

ب. چيى وتووه و چيى كردووه كاتيك جليكي پوشتتووه، يان فرپى داوه.

ت. چيى وتووه و چيى كردووه كاتيك له مال ده رچووه، يان گه پاره ته وه.

پ. چيى وتووه و چيى كردووه له كاتى ده ستنويز شتن و غوسل كردندا..

هتد.

ج. چيى وتووه و چيى كردووه كاتيك چووه ته مزگه و ته وه، يان ده رچووه

ليى.

ح. نزاكانى نويز.

خ. چيى وتووه و چيى كردووه له كاتى سهردانى كه سوکار و نه خوش و

ماته مېنى و.. هتد.

د. چيى وتووه و چيى كردووه له كاتى پروودانى كار ه ساتى سروشتيدا.

ژ. چيى وتووه و چيى كردووه له كاتى سهفه ر كردن و گه پانه وه دا.

ر. چيى وتووه و چيى كردووه له بونه كان و كاتى خواردن و خوار دنه وه دا.

^{١٨} بابته تيكمان له گوڅارى (التربية الإسلامية) دا نويسيوه، به ناوى (العبادة أداة لسلوك المسلم وغاية)، همدوو ژماره ٧ و ٨، سالى ١٧، ل ٢٥.

ز. چیی وتوو و چیی کردوو له په یوه نندییه کۆمه لایه تییه کاندای و له گهل
هاورپیان و خزماندا.

س. چیی وتوو و چیی کردوو له یاده کانی ژنهینان و مندالبوون و.. هتد.
ش. چیی وتوو و چیی کردوو له کاتی ئه مر کردن به چاکه و ریگری کردن
له خراپه.

ص. چیی وتوو و چیی کردوو له کاتی وازهینان و دهست به کارکردندا.
ئه مهش سوننه تی پیغه مبه ره وَعَلَيْهِ که دایکی موسلمانان عایشه له
باره یه وه دهفه رمویت: (کان رسول الله صَلَّى يذكر الله على كل أحيانه) ^(١٩) ئه مهش
فه رمانی خوایه بو ژیا نی موؤقی موسلمان: (قُلْ إِن صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ) (الأنعام: ١٦٢-
١٦٣).

٩- (القرآن) له بنه رتدا چاوگه، وهکو (کفران) و (رجحان)، خوی گه وه
دهفه رمویت: (إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ، فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ) (القيامة: ١٨).
ئین عه باس ده لئ: ئه گهر کۆمان کرده وه و له سنگتدا چه سپاندمان، کاری
پئ بکه، که تایبه ت کراوه به و کتیبه ی که نیردراوه بو موحه ممه د و بووه ته
نیشانه یه ک بو، ههروه ک چۆن ته ورات بو موسا و ئینجیل بو عیسا نیردراوه -
سه لامی خویان لی بیت - هه ندی زانا ده لئ: (ئهم کتیبه ناو نراوه قورئان،
له بهر ئه وه ی کۆکه ره وه و پالفته ی هه موو په راوه کانیه تی) به لکو کۆکه ره وه ی
هه موو زانسته کانی تی دایه، خوی گه وه ئاماژه ی پئ ده کات: (وَتَفْصِيلَ كُلِّ
شَيْءٍ) یوسف: ١١١، ههروه ها: (تَبَيَّنَّا لَكُلِّ شَيْءٍ) النحل: ٨٩، ههروه ها: (قُرْآنًا
عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ)، الزمر: ٢٨، ههروه ها: (وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ) الأسراء: ١٠٦،

^{١٩} رواه مسلم، وأبو داود، والترمذي.

ههروه‌ها: (فِي هَذَا الْقُرْآنِ) الروم: ٥٨، ههروه‌ها: (وَقُرْآنَ الْفَجْرِ) الإسراء: ٧٨، أي لقراءته، واته بۆ خویندنه‌وه‌ی، ههروه‌ها: (لَقُرْآنُ كَرِيمٍ) الواقعة: ٧٧، وأقرأت فلاناً كذا، واته به فلانه كه سم خوینده‌وه، فه‌رمووی: (سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَى) الأعلى: ٦، و (تَقْرَأُ: تفهمت، واته: تیگه‌یشتم)، و (قارأته: دارسته، واته: خویندمانه‌وه)^(٢٠).

وشه‌ی قورئان له ٥٨ جیدا هاتوو له قورئاندا كه ده‌كریئ دابه‌ش بكریئ بۆ چه‌ند به‌ند و باب‌ه‌تیک^(٢١) به‌م جۆره‌ی خواره‌وه:

ت	دوو‌پاره‌بوونه‌وه	ژماره‌ی سوره‌ته‌کانی	ناوی سوره‌ته‌کان
١	یه‌ك جار	٢٤	البقرة، النساء، المائدة، الأنعام، الأعراف، التوبة، يوسف، الكهف، النحل، القصص، الروم، سبأ، ص، الزمر، فصلت، الزخرف، الأحقاف، محمد، الرحمن، الواقعة، الحشر، الإنسان، الإنشقاق، البروج،
٢	دوو جار	٥	طه، الفرقان، يس، ق، المزمل،
٣	سێ جار	٢	يونس، الحجر،
٤	چوار جار	٢	النمل، القمر،
٥	ده جار	١	الإسراء،
كۆ ٣٤		كاتی دابه‌زینی: ٢٠ی مه‌كکی و ٩ی مه‌ده‌نییه،	

^{٢٠} مفردات ألفاظ القرآن، الراغب الأصفهاني، ط١، ص ٦٦٨ - ٦٦٩.

^{٢١} باب‌ه‌تیکمان له گوڤاری (التربية الإسلامية) دا نووسیوه به ناویشانی (يوم وليلة في حياة المسلم)، سالتی سیانزه‌هم.

ت	بابه ته که ی	ژماره ی دووباره بوونه وه	تېبینی
۱	توانای خوا	۱	
۲	تهحه داکردن به قورئانه وه	۱	
۳	بیرکردنه وه	۱	
۴	چیرۆکی قورئان	۱	
۵	راستگویی قورئان	۱	
۶	ژيان له گه ل قورئان	۱	
۷	نوښتی به یانی	۲	
۸	رڼزی قورئان	۲	
۹	په یامی قورئان	۲	
۱۰	خوښندنه وه ی قورئان	۳	تیلاره ی قورئان
۱۱	سوښند به قورئان	۳	
۱۲	سئ په پاره که	۳	تهورات و ئینجیل و قورئان
۱۳	دابه زینی قورئان	۴	
۱۴	ئیعجازی وښه یی	۵	

١٥	کاریگه‌ریتی قورئان	٧	ئىجابيه‌ت له ژياندا
١٦	دژايه‌تی قورئان	٩	هه‌لویستی بیباوه‌پان به‌رامبه‌ر قورئان
١٧	پیکهاته‌کانی قورئان	١٢	
کۆی گشتی ٥٨			

وشه‌ی (قرآن) له ده شویندا هاتووه، وشه‌ی (قرآن)یش له دوو ئایه‌دا،
به‌م شیوه‌یه:

وشه‌ی (قرآن):

ت	ژماره‌یی چاره‌کان	ژماره‌ی سوره‌ته‌کان	ناوی سوره‌ته‌کان
١	یه‌ك جار	٨	یوسف، الرعد، الإسراء، طه، الزمر، الشوری، الزخرف، الجن،
٢	دوو جار	١	فصلت،
	کۆی گشتی	٩	کاتی دابه‌زینی: ٨ سوره‌تی مه‌کییه و ١ سوره‌تیش مه‌ده‌نی،

ئىنجا ئەگەر سەيرى باس و بابەتەكانى ئايەتەكان بگەين، بەم جوړەيه:

ت	بابەت	ژماره‌ی دووباره‌بوونه‌وه	تييبينى
۱	عەرەبىيەتى قورئان	۷	ئەو زمانه‌ی قورئانى پى دابەزىوه
۲	کاريگەرئيتى قورئان	۲	
۳	خويندنه‌وه‌ی قورئان	۱	
	کۆی گشتى	۱۰	

وشه‌ی (قرآنه) دووجار له سوره‌تى (القيامة) دا هاتوه و باسه‌که‌شى
کۆکردنه‌وه‌ی قورئان و پاراستنئيتى له‌لايه‌ن خواوه و دلنیا‌بوونى پيغه‌مبەر ﷺ
به مانه‌وه‌ی قورئان بهم شيوه‌يه تا قیامه‌ت.

۱۰- دکتۆر موحه‌مه‌د عەبدوللا ده‌پرېز، له په‌راوه‌که‌يدا (النبأ العظيم)، له
باره‌ی ناوى (القرآن) هوه ده‌لئيت: (ناونراوه قورئان، له‌به‌رئوه‌ی ده‌خوينرئيه‌وه،
ناونراوه (کتاب) له‌به‌رئوه‌ی به‌قه‌لهم ده‌نووسرئيه‌وه، ناونانى به‌و دوو ناوه
ئاماژه‌يه بۆ ئه‌وه‌ی که‌حه‌قى خۆيه‌تى له‌ دوو شویندا بپاريزئيت نه‌ک يه‌ک شوين،
واته بۆ پاراستنى ده‌بيت بيچگه‌ له‌وه‌ی له‌ دلاندا به‌ له‌به‌رکردن و به‌سه‌نه‌دى
(صحيح) پشتاوپشت بگويزئيه‌وه، له‌ هه‌مان کاتدا ده‌بيت نووسرايئيه‌وه و
پشتاوپشت گوازيائيه‌وه.

به‌م دوو ریځایه که خوا خستییه دلّی ئومه‌تی موچه‌مه‌ده‌وه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قورئان پاریزراوه و په‌یمانی خوا هاته جی که فهرموویه‌تی: (إِنَّا نَحْنُ الذِّكْرُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) (الحجر: ۹).

نُه‌گه‌ر ویستت پیناسه‌ی قورئان بکه‌یت، پیناسه‌یه‌کی دیاریکراو، ده‌بیّت ئاماژه‌ ده‌یت به‌وه‌ی که له‌ناو دووتویّی موصحه‌فدا نووسراوه یان به‌ زمان ده‌خوینریته‌وه، ده‌لیت: قورئان بریتیه له‌وه‌ی که له‌ دووتویّی ئه‌م په‌رتوکه‌دایه، یان ده‌لیت: (بسم الله الرحمن الرحيم (۱) الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۲) الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۳) مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ (۴) إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (۵) اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (۶) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (۷)) الفاتحه... تا: (مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ).

یان له‌ پیناسه‌یه‌کی تردا: (قورئان وته‌ی په‌روه‌ردگاره که دایبه‌زاندووه‌ته سهر پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و تیلاره‌ته‌که‌ی عیاده‌ته) (۲۲).

به‌مه‌ش قورئان جیاده‌کریته‌وه له‌ وته‌ی غه‌یری خوا و له‌و په‌راوانه‌ی که بۆ پیغه‌مبه‌رانی پیشت‌ر نیردراون، دواتریش جیاده‌کریته‌وه له‌ وته‌ و فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ته‌نانه‌ت له‌ فهرمووده‌ قودسییه‌کانیش که به‌ (يقول الله تعالى) ده‌ستپیده‌کات (۲۳).

وا باشه‌ لیږده‌دا قسه‌ی هه‌ندیک له‌وانه‌ بینین که دیراسه‌یه‌کی زانستی قورئان و ژیا‌ننامه‌ی پیغه‌مبه‌ریان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کردووه و گه‌یشتونونه‌ ته‌ راستیه‌ نه‌گوره‌کانی په‌یامه‌که‌ی و ئه‌و کتیبه‌ی که بۆی په‌وانه‌ کراوه:

^{۲۲} النبأ العظيم، ط ۲۰۰۴، ص ۱۳-۱۴.

^{۲۳} النبأ العظيم، ط ۲۰۰۴، ص ۱۵-۱۶.

أ - دکتۆر مۆریس بۆکای، جەرپاچی فەرهنسیی به ناوبانگ ده لیت: (پاستیتی قورئان مشتومر هه لئاگریت، ده قی قورئان پیگهی تاییه تی خوی هیه له نیوان کتیه ئاسمانیه کاندای و جیاوازه له دهقهکانی تهورات و ئینجیل که دهستکاری کراون).

ههروهها ده لیت: (به پای من رافهی دانراو (التفسیر الوضعی) ی بۆ نابیت)، ب - کۆنت ئەدوارد کیوجا ده لیت: (هەرچی پۆچی ئادهمی پیویستیه تی بۆ بهرزبونوه و خۆ تهواوکردن، له قورئاندا هیه).

ت - دافید یود ده لیت: (قورئان دهستوریکی کۆمه لایه تی، شارستانی، بازارگانی، حهربی، قه زانییه و له سهروو هه موو ئەوانه شه وه یاسایه کی ئاسمانی مه زنه).

پ - گۆستاف لۆبۆن ده لیت: (قورئان له پێی قه ناعه ته وه بلأوبوه ته وه نه ک زۆر لیکردن و جهنگکردن، ئەمهش وای کردوه گهلانی دنیا به ره و لای خوی بهینێ و بروای پیبهینن).

ج - پۆشکین ده لیت: (چه ند جوان و قه شه نگه قورئان).

ح - تۆماس کارلیل ده لیت: (هەرچه ند خۆ له وانه نییه و دووره موسلمان بین، به لام هه ق بلیم ئەو هه موو درۆ و ده له سه ی که ده مارگیری له پیناوی دینه که ماندا بۆ موحه ممه دمان دروست کردوه، سه ره نجام هه ر خۆمان زه ره رمه ند ده بین).

خ - به رناردشو ده لیت: (پیش کۆتایی هاتنی ئەم سه رده مه، هه ر ده بی ئیمپراتۆریه تی به ریتانی په ی ره وی ئیسلام بکات، ئەگه ر موحه ممه د له م سه رده مه دا بیته وه، سه رکه وتوو ده بیت له چاره سه ری هه موو کیشه جیهانییه کاندای و دنیا به ره و به خته وه ری و ئاشتی ده بات).

د - دکتور مايکل هارت، له کتیبی (سه د که سه یه که مینه که) دا ده لیت: (په ننگه لای خوینه ران سهیر بیت که موچه ممد و هک یه که م که سایه تی میژوو داناو، له راستیدا نه و تاقه پیاوه له میژوودا، له بواری دین و دنیا دا گه وره ترین سهر که وتنی تومار کردوه).

(إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ) (فاطر ۲۸).

زانایه کی موسلمان به زانای بوونه وهرناس جیمس جینز ده گات، کاتیک به ره و که نیسه به پریده که وت، لیی ده پرسیت: چی وا له زانایه کی به ناوبانگ ده کات که بجی بؤ که نیسه؟ نه ویش ده لیت: عسر وهره بؤ لام چایه کیش ده خوینه وه.

که عسر پیکه وه داده نیشن، دکتور جیمس باسی گه وره یی بوونه وهر و نیزامی وردی بؤ ده کات و ده لیت: هر چه ند سهیری جوانی دروستکراوه کانی خوا ده که م، هه موو له شم ده له رزی و کاتی سوجه بؤ خوا ده به م ده لیم تو گه وره و بالاده ستی، هه موو خانه کانی له شم دان ده نیت به و راستیه دا و هه ست به نارامی و خوشییه که ده که م که زیاتره له هی خه لکی، ئینجا نازانم تیگه یشتی بؤ ده چم بؤ که نیسه؟

زانا موسلمان هه که ش وتی: ئایه تیک هه یه له و باره یه وه ده فهرمویت: (وَمِنْ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ، وَمِنْ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ) (فاطر ۲۸)، سیر جیمس هاواری کرد و وتی: چی؟ زانایان له خوا ده ترسن؟ سهیره، زور زور سهیره، نه وه ی که من به هه ول و کوششی په نجا سال گه یشتومیه تی، تو ئیستا وت، کی نه مه ی به موچه ممد و تووه؟ ئایا نه مه له قورئاندا یه؟ نه گهر وایه له منه وه نه م شایه تییه بنووسه: قورئان له خواوه نیردراوه.

۱۱- قورئان کاریگه‌ریی زۆری هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی دوور له‌هه‌وا و ئاره‌زوو و پق و کینه ده‌یخویننه‌وه و دیراسه‌ی ده‌که‌ن.. هه‌ر وه‌ک چۆن کاریگه‌ریی هه‌بووه له‌سه‌ر عه‌ره‌ب کاتیک که دابه‌زیوه و له‌ده‌می پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ بیستووینه، ئه‌م کاریگه‌رییه به‌دریژایی میژوو ماوه‌ته‌وه، به‌تایبه‌تی له‌نیۆ زانایاندا، ئه‌مه‌ش ته‌سدیقی ئه‌و ئایه‌ته‌یه (إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ). ئه‌مانه‌ش چه‌ند نمونه‌یه‌که‌ن له‌م سه‌رده‌مه‌دا، که به‌ره‌و ئیسلام هاتوون دوا‌ی گو‌ییبستیان بۆ چه‌ند ئایاتی‌ک له‌قورئان، یان دوا‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی ده‌رباره‌ی قورئان و ئیسلام..

نمونه‌ی یه‌که‌م، که‌چه (مۆد) نمایشکاری فه‌ره‌نسی (فابیان):

(فابیان) که‌چه بیست و هه‌شت سا‌له‌ی فه‌ره‌نسی، ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر ناسراویکی به‌ناویانگی مۆد و نمایشکاری جلوه‌به‌رگ بوو، که کۆمپانیا گه‌وره‌کان به‌بۆنه‌ی جوانیه‌که‌یه‌وه گرێبه‌ستی گه‌وره‌یان له‌گه‌ڵدا ئه‌نجام ده‌دا. وینه‌ی ئه‌و له‌گۆڤار و که‌نا‌له جیا‌جیا‌کانی ته‌له‌فزیۆندا په‌خش ده‌کرا، به‌لام ئیستا له‌گوندیکی دووره‌ده‌ستی ئه‌فغانستان سه‌رقا‌له به‌تیمارکردنی نه‌خۆش و له‌ژیانی خۆی زۆر پازی و خۆشحا‌له، به‌هۆی ئه‌وه‌ی که ئه‌و ئیستا هیدایه‌تی ئیسلامی وه‌رگرتووه و که‌سیکی موس‌لمانه.

(فابیان) به‌بروا‌به‌خۆبوونیکی ته‌واوه‌وه وتی: (ئه‌گه‌ر لوتف و په‌حمه‌تی خوا‌ی گه‌وره نه‌بوا‌یه هیچ کات نه‌مه‌دتوانی موس‌لمان بێم و تا کۆتایی ژیا‌ن وه‌ک ئاژه‌لیک ژیا‌نم به‌سه‌ر ده‌برد.. من له‌و ژیا‌نه‌دا ته‌نها به‌دوا‌ی تیرکردنی ئاره‌زووه‌کانی خۆمه‌وه بووم، هیچ با‌یه‌خیکم بۆ خۆم نه‌هیشتبوووه.. له‌من‌دا‌ییدا ئاره‌زووم ئه‌وه بوو که بێم به‌په‌رستار، ئیستاش که موس‌لمان بووم به‌و ئاره‌زووه‌ی خۆم گه‌یشتموم).

به لّی ټو به ټاره زووه کانی خوۍ گه یشتووه و ئیستا رڼگای هیدایه تی په یدا
 کردووه، ټو تا دوینی هموو خواسته کانی دنیای هه بوو، سه روه ت و سامان،
 هه وه س و ټاره زوو، به لام ئیستا حه قیقه ت و راستیی هه یه، ټارامیی هه یه،
 بروابه خو بوونی هه یه، شتیکی هه یه که پیشتر هیچ کات نه یبووه، ټو ویش
 (ئیمان) ه.

کچه نمایشکاریکی جلوه برگی فره نسی موسلمان ده بیټ

ټا: دایکی نیرگز

به خه یالی کیدا دیت کچیک له وپه پری شوړه ت و ناوبانگیدا واز له هه موو
 شتیکی بهینیت و له فره نساوه بجپته ټه فغانستان و ببپته په رستار و له شاخه
 سنوورییه کاند ا خزمه ت به مواهیدان و لیقه وماوانی شه پری ټو ولاته بکات؟!
 ټمه ټو واقیعه یه که ئیستا (فابیان) ی کچه نمایشکاری فره نسیی تیدایه. ټم
 خانمه ٢٨ به هاری ته مه نیه تی و له کاتیکدا له ناو ناوبانگ و تیشکی کامیراکاندا
 نو قم بوو، خوی گه وره هیدایه تی دده و پروو ده کاته ئیسلام و ده ست له هه موو
 شتیکی هه لده گریټ، له و پیناوه شدا ناو و ناوبانگ جی ده هیلیټ، دوی ټو ویش
 پروو ده کاته ټه فغانستان و له و بارودوخه دژواره دا وه ک په رستاریک خزمه ت به
 لیقه وماوانی ټو ولاته ده کات.

(فابیان) به م جوړه باس له موسلمان بوونی خوۍ ده کات و ده لیټ: ټه گهر
 فه زلی خوی گه وره نه بوايه ژیانم تیدا ده چوو، چونکه له و جیهانی ناوبانگه دا
 مروّف ته نها ټاژه لیکه و هه موو هه ول و مه به سستی تیړکردنی غه ریزه کانیه تی، ئیتر
 نه مه بده ئی هه یه نه به هایه ک. ټو ده لیټ: له مندالییه وه حه زم ده کرد بیمه
 په رستار و خزمه ت به مندالان بکه م، به لام له گه ل گه وره بووندا و ده رکه وتنی
 جوانیی پروو خسار و له شولارم، به هاندانی ټه ملالولا، به تایبه ت خیزانه که م، ټو

خەونەم لەباربەرا و ھانیان دام جوانییەكەم لە بوارێكدا بەكاربێنم سوودی ماددی
زۆری ھەبێت، ئەوەی كە دەبێتە جێی سەرنجی خەلكی و ناوبانگ پەیدا كردن،
كە خەونی زۆر كچە لەو تەمەنە ھەرزەدا، بێئاگا لەوەی كە ئەویش بەھای
ئینسانی بوونە دەبێت وەك بوكەلەيەكی بێ رۆح و بێ عەقل و بێ شەرم و حەیا،
تەنھا جەستەيەكی جولاو بێت، دەبێت بپۆی بەجۆرێك خواردن و خواردنەوێشت
بەدەست خۆت نەبێت، بەدەر لەمانەش دەبێت ھەموو ھەست و نەستیكت
بەرامبەر بە ئینسانەكان لەدەست بدەیت و بە جولەكانت بیانورژێنیت و گالته
بە عەقل و دلایان بكەیت، ژيانم بەم جۆرە تێپەراند تا ئەو كاتەي لە سەفەرێكدا
بۆ لوبنان چەند دیمەنيك سەرنجیان ڕاكێشام و لەيەك ساتدا ھەموو ئەو دنیا
ساختەيەي تێیدا دەژيانم، لەبەرچاوم كەوت، بۆيە لەوێ مامەو و لەوێو چوومە
ناوچە سنووریەكانی ئەفغانستان و ئەو كاتە پەيیم بە حەقیقەتي ئینسانی بوون
بەرەو ڕێگای ھیدایەت و ڕووناکیی ئیسلامی بردم، لە تێكەڵاوبوونی ئەو مالانەي
بەھۆی جەنگەوێ ئاوارە بوون، لەو ناوچە سەختانەدا ئیسلام وەك دین و
دەستور بۆ ڕێبازی ژيانم ھەڵبژارد. دەستم كرد بە فێربوونی زمانی عەرەبی و
قورئان و بنەماکانی ئیسلام، ئەو موسلمانبوونەم بۆ خواوەنكارەكانم ھەروا ئاسان
نەبوو. زۆر ھەولێاندا لە ڕێگای دیاریی گرانبەھا و زیادکردنی مانگانەكەم بۆ سێ
ئەوێندەي جارن، پەشیمانم بكەنەو، بەلام بێ سوود بوو، دواتر كەوتنە
پروپاگەندە و بلاوکردنەوێ وینەكانی پێشوو وەك پۆستەر، بە شوێنە
گشتییەكانی شارەكانی ئەفغانستاندا ھەڵیانواسی، تاوێكو لەو ڕێگایەو لە
خشتەم بەرن، بەلام ئەو ھەولانەشیان ناکام و بێ ئەنجام بوو، چونكە من ئیستا
بە موسلمانبوونم و پۆشینی حجابی ئیسلامی، وەك پۆلایەك وەھام ھیچ يەك لەو
پەشەبایانە توانای لەزاندنمیان نییە، ئەو ھیزی ئیمانە سەربەستی و ھەست
بەخۆکردن و ئیستیقامەتي پێ بەخشووم.

ئەم خانمە لە كۆتايى قسەكانىدا دەلى: ھەرگىز باوەرپەم نەدەكرد ئەو دەستانەى چەندىن كاتژمىر كاتم بۆ جوان كردن و نەرم و بىرقەداربوونى بەفەرپۆدەدا، ئىستا و لەم بارودۆخە سەخت و دژوارەدا بەم كارە قورسانەو ە خەريكيان بكەم، بەلام دەزانم ئىستا جوانى و درەوشاوەيى و پاكيى راستەقىنەيان ھەيە، چونكە ھەستيان تىدايە.

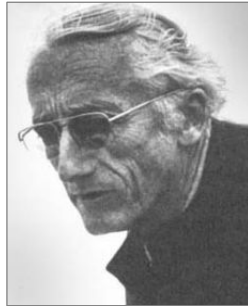
تۆنى بلىر ھەموو پۆڭك قورئان دەخوئىت

تۆنى بلىرى سەرۆكەزىرانى پيشووى بەرىتانيا، لە چاپيکەوتنىكىدا لەگەڵ گۆڤارى (ئۆبىزىقەر ماکارىن)دا دەلىت: پۆژانە قورئان دەخوئىم بۆ پووناککردنەو ەى ھزر و مىشکەم، بۆ تىگەيشتن لەو ەى لە دەوروپەرم پوو دەدەن، سەرەپاى ئەو ەى يارمەتيدەريکى باشم دەبىت بۆ راپەراندى ئەو ئەركەى پىم سپىردراو ە، وەك نىردراوى تايبەت بۆ پۆژھەلاتى ناو ەراست كە لەلايەن ھەريەك لە يەكيتى ئەوروپا و نەتو ە يەكگرتو ەكان و ئەمريکا و پووسياو ە بۆ چارەسەرى كيشەى فەلەستين و ئيسرائيل ھەول دراو ە.

لە درىژەى چاپيکەوتنەكەيدا باس لە گەورەيى پىغەمبەر (درودى خواى لەسەر بىت) دەكات و بە جوولئىنەريکى بەھىزى شارستانى و پۆشنبىرى وەسفى دەكات و قورئانىش بە چاکساز و چارەسەريکى گشتگىر دادەنىت، كە برەو بە زانست و زانىارى دەدات، ھەموو خورافات و شتىكى پوپوچ پيشەكىش دەكات، ھەرو ەا دەلىت: قورئان كتيبيكى کردەيى ە زۆر لە زەمەنى خۆى پيشكەوتو ە، لە بوارى ياسا و دەستور، بەتايبەت بوارى ئافرەت و ھاوسەرگىرى زۆر تىروتەسەلە و لەگەڵ ەقلدا دەگونجىت.

ئەم ھەلوئىستەى تۆنى بلىر لەوانەيە كاريگەريى لورىنى خوشكى لوراي خىزانى لەسەر بىت، پارسال بە موسلمانبوونى و دەرکەوتنى بە حىجابەو ە لايەنگرانى سەرسام کرد.

جاك ئيف كۆستو
:(Jacques-Yves Cousteau)

إسلام .. عالم البحار المشهور

د، فاروق المناصير

جاك ئيف كۆستو له ۱۱ى كانونى دووهمى سالى ۱۹۱۰ له داىك بووه، له ۲۵ى كانوونى دووهمى سالى ۱۹۹۷دا كۆچى دوايى كردوو، ئه فسه رىكى ده رىايى بوو، زانايه كى گهره ى ژينگه و ناو ده رىاكان و تويزهر و نووسه رىكى فهره نسى بوو، ئه ندامى ئه كادىمىيائى فهره نسى بوو.

له سالى ۱۹۷۷دا ئه كادىمىيەى زانسته كان له پاريس كه زياتر له پينچ هه زار زانا ئاماده بوون له بواره كانى زانست و زينده وه رزانى و ده رىاوانى، له سه ره تايى ده ستپيكردى وتاره كه يدا شايه تومانى هينا و وتى: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله).

به لئى .. جاك كۆستو گهره ترين زانايى ده رىاكان، له سه ده ى بىستدا موسلمان بوو، ناوبراو باسى موسلمان بوونى خوى بۆ ئاماده بووان كرد و وتى:

به لگه و نيشانه ی گه وره یی په روه ردگارم بينی له ده ریاکاندا، که سالانیکی زوری ته مه نم لیکولینه و هم له سره کردن، پاشان ئه وهی من گه یشتمی بینیم له قورئاندا ئاماژه ی بۆ کراوه له پیش چوارده سه ده وه.

ئاماده بووان لایان سه یر بوو، وتیان: وه ک چی؟

وتی: ئه مه مه سه له یه که بۆ خۆم بینیم.

دیراسه ی گه وره یی (جبل طارق) و (باب المندب) م کرد، (جبل طارق) ده ریای سپیی ناوه رپاست و ئوقیانوسی ئه تلّه سی به یه ک ده گه یه نیت، (باب المندب) یش ده که ویتته نیوان ده ریای سوور و ده ریای عه رب و ئوقیانوسی هیندییه وه.

ده بوايه ئوقیانوسه گه وره که ئاوه که ی تیکه ل به ده ریا بچوکه که ببوايه، که چی شتی وا پووی نه داوه و له نیوانیاندا ده ریایه کی تر هیه که جیا یان ده کاته وه، خاسیه ت و سیفات ی تایبه تی خوی هیه له گشت لایه نیکه وه که جیاوازه له ئوقیانوسه که ش و له ده ریا بچوکه که ش، بۆ نمونه: پله ی گه رمیی ئاوه که ی و جوړی ماسی و پوهه که کانی و ریژه ی خوی و... هتد.

که من ئه مه م دۆزییه وه پاش سالانیکی زوری ته مه نم له دیراسه و لیکولینه وه ی شه و روژ، هاوه لیک ی ده ریاوانی یه مه نیم پیی وتم: ئه مه ی تو ده یلی له قورئاندا یه (مَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ، بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ) (الرحمن: ۱۹-۲۰)، یان ده فهرموئ: (أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَلَيْهَ مَعَ اللَّهُ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَّا يَعْلَمُونَ) (النمل: ۶۱)، ئه م ئاماژه زانستیانه به لگه یه کی گه وره ن که ئه م قورئانه وه حییه و له خواوه نیردراوه بۆ موحه مه مده پیغه مبه ر ﷺ، ئه گه رنا کئ هه والیدا به و زاته موباره که که حه واجیز و جیاکه ره وه هیه له نیوان ده ریاکان و ئوقیانوسه کاند؟ به راستی خوايه که ئه وه ی فیکر کردوه.

بیدهنگی بالی کیشابوو به سهر هۆله که دا، دهرزیت هه لدایه گویت له دهنگی دهبوو، هه موو له وته کانی ئه و زانایه ئه بهلق بووبوون.

کۆستۆ بهردهوام بوو له سهر قسه کانی و وتی: ئایه تیکی تریش زۆر کاری تیکردم که دهفه رمویت: (وَالطُّورِ * وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ * فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ * وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ * وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ * وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ) (الطور: ٦-١)، به پاستی ئایه تیکی سهیر و ترسناکه (وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ) واته: دهریای گرگرتوو، ئه مهش ئیمه دۆزیمانه وه و ینه شمان گرتوو، که بنی دهریا و ئوقیانوسه کان له زۆر شویندا به هۆی بورکانه وه یه ک پارچه ناگره، ناگر و ئاو که دژ به یه کن چۆن کۆده بنه وه؟ پیتان نالیم ئه م قورئانه له خواوهیه و بۆ موحه ممه د ﷺ ناردوو؟

ئینجا ئه م دیارده سروشتیانه ی پیشانی ئاماده بووان دا و بۆی شهرح کردن، (إسلام .. عالم البحار المشهور، د، فاروق المناصیر).

موسلمان بوونی براون:

براون دهریاوانیکی به ریتانییه و ئه م ئایه ته ده خوینیته وه: (أَوْ كَظَلَّمَاتٍ فِي بَحْرِ لُجِّي يَعُشَّاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظَلَمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكْذِبْ رَأَاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ) (النور: ٤٠)، ئه م ئایه ته که باسی تاریکی ناو قوولایی دهریا دهکات، له م سه دانه ی دوا بیدا زانایان دۆزیمانه وه به هۆی چوونه ژێر دهریا وه.

میسته ر براون به زانایه کی موسلمان ی هیندی وت: ئایا پیغه مبه ره که تان گه شتی دهریایی کردوو؟

له وه لام دا وتی: نه خیر.

براون وتی: که واته کێ زانستی دهریایی داوه تی؟

زانا موسلمانەكە لی پرسی: مەبەستت چییە؟

براون وتی: ئایەتیکم لە پەراوی ئیسلامدا (قورئان) خویندوووەتەووە کە تەنھا شارەزایانی بواری دەریاکان دەزانن چ ئاماژەیکە مەزنی تێدا، ئینجا ئایەتەکە ی بۆ خویندوووە و وتی: موخەممەد زانیارییەکی لەبارە ی دەریاکانەووە نەبوو و نەخویندەوار بوو، لە هیچ زانکۆ و پەیمانگایەکی ش نەخویندوووە، کئ ئو زانستە گەورەیی داوەتئ؟ دیارە ئووە تەنھا سرووشە و خوا ناردوووەتی بۆ پیغەمبەرەکە ی، بۆیە مەن شایەتی دەدەم (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله).

موسلمانبوونی زانایەکی ئۆکرانی

بە هۆی توێژینەووە زانستییهکانەووە:

موسلمانانی بێکە ی ئیسلامی لە (کییف) لە ئۆکرانیا، راھاتبوون لەسەر بینینی کەسێک، پیاو بیئت یان ئافرەت، کە دیت و لە مزگەوتەکاندا موسلمان دەبیئت... یەکی لەوانە ی کە موسولمانبوونی خۆی راگەیاندا (دیمیتری بۆلیاکوف) بوو کە لە پێی زانستی فیزیاووە قەناعەتی بۆ درووست بوو کە ئیسلام پەیا می خوا یە و قورئان کەلامی خوا یە.

دوای ئەو ی هاتە ناو مزگەوت و دوای نوێژ لە تەنیش ت پێشنوێژەکەووە دانیش ت، لە گەل یە کێک لە چالاکەوانی نووسینگە ی ناساندنی ئیسلام لە مەلەبەندی ئیسلامی، مامۆستا هەندێک قەسە ی کرد و پاشان (دیمیتری) ئە م وشانە ی دووبارە کردەووە (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله).. دیمیتری دەستی کرد بە باسکردنی گەشتەکە ی بەرەو باوهر.

ناوبراو ئاماژە ی بەووە دا کە کار دەکات لە گەل گرووپیکی توێژینەووە ی زانستی لە بواری فیزیایی بۆشاییدا (vacuum physics)، بە سەرۆکایەتی

پروفیسور (نیکولای کوسینیکوف)، کہ یہ کیچہ لہ زانا ناودارہکانی ئو ہوارہ،
 ہستاون بہ دروستکردنی چہند مۆدیلک و تاقیکردنہوہیان لہسہر کردوون بۆ
 ئہنجامدانى لیکۆلینہوہ لہسہر بیردۆزیکى نۆی، خولانہوہی زہوی بہ دەوری
 تہوہرہکەیدا لیکدەداتہوہ، توانیان کہ ئو بیردۆزہ بسەلمینن، دواتر
 بیستویہتی کہ فہرمودہیہکی پیغہمبەر ھەیہ لہو بارہیہوہ و ھەموو
 موسلمانانیش دەیزانن و لہ ناوہرۆکی بیروباوہپیانہ و تەئکیدى راستیتی
 بیردۆزہکیان دەکات، بیگومان بوو لہوہی تاکہ سەرچاوەی ئہم زانیاریہ کہ
 تەمەنیان لہ ۱۴۰۰ سال زیاترہ، تەنھا خواى بەدیھینەری ئہم بوونہوہرہیہ.

ئو بیردۆزہی پروفیسور (کوسینیکوف) پرایگہیاندوہ، بہ نویتترین و
 بویتترین بیردۆز دادەنریت لہ لیکدانہوہی دیاردہی خولانہوہی زہوی بہ دەوری
 تہوہرہکەیدا، ئہم گرووپہ ہستاون بہ دیزاینکردنی ئو مۆدیلہ، کہ بریتیہ لہ
 تۆپکی پەر لہ ماددہی قەسدیری تواوہ و دەخریتہ ناو ہواریکى موگناتیسى،
 تۆپہ پەر لہ قەسدیرہکە دەستدەکات بہ خولانہوہ بہ دەوری تہوہرہکەیدا.

ئہم دیاردہیہیان ناونا (کرداری تہواوکاری ئیلیکتروماگنۆدینامیکی) کہ لہ
 شیوہ گشتیہکەیدا لاسایى خولانہوہی زہوی دەکاتہوہ بہ دەوری
 تہوہرہکەیدا.. لہ جیہانی راستەقینہماندا وزہی خۆر وزہیہکی جولینەرہ و
 ہواریکى موگناتیسى دروستدەکات، پال بہ زہویہوہ دەنیت بہ دەوری
 تہوہرہکەیدا بخولیتہوہ، جوولہی زہوی، خیرا بیت یان ھێواش، دەگونجیت
 لہگەل چرپیتی وزہی خۆر و پیگہ و ئاراستہی جەمسەری باکور بہ پیئى ئوہ
 دیاری دەکریت.

تا سالى (۱۹۷۰ز)، تیبینی ئوہ کرابوو کہ جەمسەری موگناتیسى زہوی
 بہ خیرایى کہمتر لہ ۱۰ کم لہ سالیکدا دەجوولیتہوہ، بەلام لہ سالہکانى دوایدا
 خیرایہکەى زیادى کردوہ تا گەیشتوہتہ ۴۰ کم لہ سالیکدا، بەلکو لہ سالى

(۲۰۰۱ز)دا جه مسهرى موگناتيسى زهوى به يهك جار ۲۰۰ كم جوولا، ئهمه ش ئه وه دهگه يه نيٽ - له ژيړ كاريگه رىي ئهم هيژه موگناتيسىيانه دا - كه دوو جه مسهره موگناتيسىيه كه ي زهوى شوينه كانيان دهگورنه وه، ئه وه دهگه يه نيٽ جوولئى زهوى به ره و ئاراسته ي پيچه وانه ده پوات، ئه و كاته خور له خورئاواوه هه لڊيٽ!
 ئهم زانيارىيانه (ديميتري) له كتيبيكدا نه يخويندووه ته وه و له خه لكيشى نه بيستووه، به لكو دواى گه پان و تاقىكردنه وه پي گه يشتووه، كاتيگيش دهگه پرا به كتيبه ئاسمانىيه جياوازه كاندا، جگه له ئىسلام، هيچ شتيكى چنگ نه كه وت ئاماژه بو ئه و زانيارىيانه بكات.

جا كه (ديميتري) ئه و فهرموده يه ي بيست، كه موسلم پيوايه تي كردووه له ئه بوو هوپه يره وه - خواى ليى پازى بيٽ - كه پيغه مبه ر ﷺ فهرموويه تي: (من تاب قبل أن تطلع الشمس من مغربها تاب الله عليه)، واته: (هر كه سيك ته وبه بكات پيش ئه وه ي خور له خورئاواوه هه لڊيٽ، خواى گه وره ته وبه كه ي لي قبول دهكات)، ئهمه واى ليكرد بيٽ بو بنكه ي ئىسلامى و موسلمانبوونى خوى رابگه ي نيٽ، ئايا كاتيگ شاهيه توومانى هينا ئه و بيردوزه ي به خه يالدا ده هات؟! به راستى نيشانه يه كه بوو خواى گه وره بوى ئاسان كردبوو تا ريگاي هيدايه ت بدوزيٽه وه و پييشى گه يشت، ئه وه تا ئىستا له به رده م كانياويكى پردياه و خه ريكه ليى هه لچنيٽ و رووح و ئه قلى لي پر بكات.

بوچى و چون ماموستاي فيزيا و ئه ندامى ئه كاديمياى پزىشكيى

پووسى و كيت موور موسلمان بوون؟

يه كيك له و زانا به ريژانه ي ئاماده ي ئه و كونفرانسه بووبوو، ده لڊيٽ: كه داوه تنامه ي بو هات به شدارىي ئه و كونفرانسه بكه ين، دودل بووم له چوون يان نه چوون، له دلى خومدا وتم: چى بكه ين له پايته ختى كوفر و ئيلحاد له مؤسكو

که حەفتا ساڵە خەریکی چاندنی بېباوەرپییە، دواى دۆستان پێیان وت: ھەر دەبێ بڕۆین مادام داوەتنامەمان لە ئەکادیمیای پزیشکی پووسیەووە پێگەشتوو، بەشداریی کۆنفرانسهکەمان کرد و باسی ھەندى ئایەتى كەونى کرا، وەك (يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ) (السجدة: ٥)، يەكێك لە زانا موسلمانەكان ھەستا و وتى: ئەگەر ھەزار ساڵ دوو بېرى جیاواز لە كات بگەيەنن، ئەو بەلگەيە لەسەر جیاوازیی خێرایى، پاشان دەستیکرد بە حیسابکردنى ئەو خێرایيە و وتى: بى گومان دەبێت ھەزار سالى مانگی (قمری) بێت، چونکە عەرەبەكان کاتى خۆى مانگی خۆریان (شمسی) نەدەزانی، سالى مانگییش دوانزە مانگە و ماوەى ھەر مانگیك بریتییە لە خولى مانگ بە دەوری زەویدا، ئەم خولەش بە وردى حیساب کراوە و بریتییە لە ٤،٢ بلیۆن کم، ئینجا وتى: ٤،٢ بلیۆن کەرەتى ١٢ بکریت - کە بریتییە لە ژمارەى مانگەکانى ساڵ - ئینجا کەرەتى ھەزار ساڵ، پاشان ئەم ئەنجامە داوەش بکریت بەسەر ٢٤ - دا کە بریتییە لە ژمارەى کاتژمێرەکانى پوژ - پاشان بەسەر ٦٠ دا - خولەکەکان - پاشان ٦٠ - چرکەکان -، گەشتوووەتە خێرایيەك خێراتر لە پووناکی..

ئەمەش وای کرد زانایەکی بواری فیزیا کە ئەندامى ئەکادیمیای پووسی بوو، ھەستى و بلیت: من تا ئیستا وامدەزانی - پيش ئەم کۆنگرەيە - کە لە دەرکەوتوووەکان و شارەزاکانى بواری فیزیا و خێرایى پووناکیم، کەچى وا ئیستا شتیک دەلێن کە لە زانینەکەى من زیاترە، داواى لییووردن دەکەم کە من نەمتوانیوە بگەمە ئەم زانستە تازەيە، بۆیە وا شاھتەمان دینم و دەلیم: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله)، بە دواى ئەمدا چوار وەرگێڕ، کە بە ھیچ شێوەيەك قسەمان لەگەڵدا نەکردبوون، لە ژوورە شووشەکەدا دانیشتبوون قسەکانیان وەردەگێڕا لە عەرەبییەووە بۆ پووسی و بە پێچەوانەشەووە، موسلمان

بوون، دواتریش پېيان راگه ياندين كه پاش ئه وهى ته له فزيؤنى پووسى ئه و
كؤنفرانسه سى پيشاندا، ۲۷ زاناي ترى پووسى موسلمان بوون.

له كؤنفرانسه كه دا كيت مؤرمان له گه لّ بوو كه پروفيسۆره له بوارى
كۆرپه له زانيدا، زۆربهى پزىشكانى جيهان ده يناسن و، په راويكى ههيه به ناوى
(The Developing Human) و بۆ زياتر له ۲۵ زمان وهرگيردراوه و له
زۆربهى كۆلێژه پزىشكويه كانى جيهاندا ده خوینرييت.

ناوبراو له كؤنفرانسه كه دا وتى: (دهسته واژه قورئانييه كان له بارهى
قوناغه كانى كۆرپه له وه ئه وه نده ورد و گشتگيره، كه زانستى سهردهم هيشتا
پيى نه گه يشتوو، ئه مهش به لگهيه كه له سه ر ئه وهى كه قورئان كه لامى خوايه و
موحه ممه د ﷺ پيغه مبه ره له لايه ن خواوه نيتردراوه)، وتيان: كه واته تۆ
موسلمان بوويت، وتى: ئيستا له ژير فشاريكي زۆردام، به لام لاتان سه ير نه بييت
كه موسلمان بوونم راگه ياند^(۲۴).

پروفيسۆر كيت مور يه كيكه له گه و ره ترين زاناکانى توپكارزانى و
كۆرپه له زانى له جيهاندا، سالى ۱۹۸۴ ديارترين خه لاتى كۆمه لهى كه نه دىي بۆ
تايبه ته ندىي توپكارزانى وهرگرتوو له كه نه دا.

۱۲. ئيعجازى قورئان: وشه ي (الإعجاز) له قورئانى پيرۆزدا نه هاتوو، به لام
ئه و وشانه ي له ۳ پييتى (ع، ج، ز) هه لئه گۆزرييت، بريتين له: أعجزت، نعجز،
نعجزه، ليعجزه، يعجزون، عجز ۲، عجزاً ۲، أعجاز ۲، معاجزين ۳، بمعجز،
معجزى ۲، معجزين ۹... هه مووشيان له دهره وهى ماناي ئيعجازى قورئان يان

^{۲۴} ئه وه بوو پاش ماوه يه كه موسلمان بوونى خۆى راگه ياند و له بهرنامه ي ته له فزيؤنيدا باسى گه و ره دىي
قورئان و ئيسلامى كرد و ته نانه ت بۆ قوتابيهه كانى خویندنى بالا كه خۆى سه ره ير شتييان ده كات،
قوناغه كانى كۆرپه لهى قورئانيان به وانه پيده ليته وه، كه به لايه وه زۆر راسته و چاكره له و قوناغانه
كه زانست پۆليينى ده كات به هه فته ي يه كه م و دووهم و .. هتد. (وهرگيرپ).

موعجیزه ی قورئان، که واته مانای وشه ی (موعجیزه) چیه و (موعجیزه ی قورئان) له کویدا خۆی ده بینیتته وه.

موعجیزه واته ده رچوون له یاساکانی بوونه وه، خوی گه وه بۆ سه لماندن ی پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ره کانی لای خه لکی، ده ینیری، بۆ دامه زراندنی ئیمانیا، له به ره وه ی بۆ خه لک به سه لمیت که ئه وانه نیردراوی ئاسمان و پشتیوانیا لئ ده کات و سه ریا، ده خات، کاتیکیش خوا پشتیوان بیته هه موو مروف ده سه ته وسان له ئاستیدا^(۲۵).

پیغه مبه ریش ﷺ، له و مانایه دا ده فه رمویت: (ما من نبی ولا رسول إلا اوتی ما مثله آمن به البشر، وإنما كان الذي اوتيته وحياً أوحى به إلی، وإنی لأرجو أن أكون أكثرهم تابعا يوم القيامة)، (البخاری).

قورئان کاتیک باسی ملمانی نیوان پیغه مبه ران و قه ومه کانیان ده کات، ئاماژه بۆ موعجیزه ی تایبه تی هه ر کام له و قه ومانه ده کات. هه ر پیغه مبه ریک - سه لامی خوایا لئ بیته - موعجیزه یه کی هه بووه که بۆ ئه و رۆژگاره ی خۆی ده ست بدات و خه لکی وا لیبکات بره وایین، هه ر موعجیزه یه کیش سیفه تی تایبه تی خۆی هه بووه، گرنگترین ئه و سیفه تانه ش:

أ- ده بیته موعجیزه که ده رچوون بیته له یاسا سه وشتییه کان.

ب - ده بیته موعجیزه که له باب ته تیکدا بیته که ئه و قه ومه تییدا لیها توو و

به هیز بن، تا ته حه داکه به هیز بیته:

۱- کۆمه لگای سیحر و فیل و پووچه لکردنه وه ی سیحر.

۲- کۆمه لگای پیشکه وتنی پزیشکی و داووده رمان و چاره سه ر.

۳- کۆمه لگای په یکه ر و به ته کان.. رزگار بوون له ئاگر.

^{۲۵} محمد متولي الشعراوي، معجزة القرآن، ص ۷.

۴- کۆمه لگای په وانپیژۍ.. زمانیکې قه شه ننگ.

به م شپوه په هه موو پیغه مبهړیک موعجیزه په کی تایبه تی خوی هه بووه،
تهحه دایان دهکات و ناتوانن نمونه شی بیئن.

ج- موعجیزه تایبه تییه کانی پیغه مبهړان بۆ پشتگیری په یامه که یان بووه
و به شپک نه بووه له ئه سلې په یامه که، موعجیزه ی دهست و عه ساکه ی موسا
پیغه مبهړ - سه لامی خوی لی بیت - له ئه سلې ئایینی جوله که و بنه مای
دینه که یانه وه نه بوو. هه روه ها شپوازی له دایکبونی عیسا پیغه مبهړ - سه لامی
خوی لی بیت - و ئه و موعجیزانه ی له سر دهستی پروی ددها، وهک
زیندو وکرده وه ی مردووه کان - به ویستی خوا - له ئه سلې ئایینی مه سیحی و
بنه مای دینه که یان نه بوو، به پیچه وانه ی موعجیزه ی پیغه مبهړه وه ﷺ،
(قورئانی پیرۆزه) بنچینه ی ئایینی نوی بوو، هه موو بواره کانی ژیان ی گرت ه وه،
ئو دهمه ی خوری ئیسلام به وشه ی (اقرأ) هه لهاد، به وشه ی (الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ
دِينَكُمْ وَ اَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَ رَضِيتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِينًا) (المائدة: ۳) ته واو بوو.

ح - موعجیزه ی ماددی ناگورپیت. دهرکه وتنی دهست لای موسا پیغه مبهړ -
سه لامی خوی لی بیت - ناگورپیت، هه روه ها گورانی عه ساکه ی بۆ مار.
شاره زایانی ئو سهرده مه چاک ده یانزانی که ئه وه جادوو نییه و چاویان تیک
نه چوه، به لکو ئه وانه راستین. بویه کاتیک جادو وکه ران عه ساکه ی موسایان بینی
بووه ته ئه ژدیه ایه ک و ماره کانی ئه وانی هه موو قووت داوه، بویان پوون بووه وه
ئو وه جادوو نییه، به لکو موعجیزه په کی راسته قینه په خوی گه وره پیی
به خشپوه (فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ، قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ، رَبِّ مُوسَى وَ هَارُونَ)
(الشعراء: ۴۶-۴۸).

خ- موعجیزه ی دوا پیغه مبهړیش - دروودی خوی له سر بیت - قورئانه،
له ژیان خویدا تهحه دای په وانپیژانی پی کردووه که وهکو ئه و بهیئن،

ته‌حه‌دداکەش له سوره‌ته مه‌ککيه‌کان و مه‌دده‌نييه‌کانيشدا هاتوو، به‌لگه‌يه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ته‌حه‌دداکه ده‌بێت تا قیامه‌ت ب‌ر‌بکات.

ئه‌گه‌ر وشه‌ی (افتراه) وه‌ر‌ب‌گ‌رين، ده‌بين له ۷ شویندا هاتوو:

۱- (أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) (یونس: ۳۸) ته‌حه‌ددايه.

۲- (أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) (هود: ۱۳) ته‌حه‌ددايه.

۳- (أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلِيَ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرَمُونَ) (هود: ۳۵) ته‌حه‌ددايه.

۴- (بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِالْبَيِّنَاتِ كَمَا أُرْسِلَ الْأُولُونَ) (الأنبياء: ۵) ته‌شویش دروستکردنه.

۵- (وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكُ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا) (الفرقان: ۴) ته‌شویش دروستکردنه.

۶- (أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ) (السجدة: ۳) ته‌ئیدی خوايه.

۷- (أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) (الأحقاف: ۸) باسی صیدقی پیغه‌مبه‌ره ﷺ.

ئه‌م هه‌په‌شه جو‌راو‌جو‌رانه‌ش له قورئانی پ‌ی‌و‌زدا در‌ی ئه‌وانه‌ی گو‌مان ده‌خه‌نه راس‌ت‌گو‌یی پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ هاتوو، که گوايه در‌ی به‌ده‌م خواوه کردوو، له‌کۆمه‌لێک ئایه‌تدا هاتوو، هه‌ندێک نمونه‌ ده‌ه‌یینه‌وه:

۱- (قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ) (یونس: ۱۶).

۲- (وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ * لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ * ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ * فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ) (الحاقة: ۴۴-۴۷).

۳- (وَلَكِنْ شِئْنَا لَنذَهِبَنَّهُ بِالَّذِي أُوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدَ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا، إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا) (الإسراء: ۸۶-۸۷).

نه گهر بگه پيښه وه بؤ ثايه ته کانی ته حه ددا، ده بينين دابه شکراوه به سهر
سوره ته مه کی و مه ده نبيه کاندا وه کو يه ک:

۱- (وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ، أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) (يونس: ۳۷-۳۸)، سوره تيکی
مه ککيه .

۲- (أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) (هود: ۱۳)، سوره تيکی مه ککيه .

۳- (قُلْ لَنْ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا * وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا) (الإسراء: ۸۸-۸۹)، سوره تيکی مه ککيه .

۴- (وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ * فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ) (البقرة: ۲۳-۲۴)، سوره تيکی مه ده نبيه .

له لايه کی تريشه وه نه گهر سه يری نهو ثايه تانه بکين که به (وما کنت)
ده ستيپده کن، به راستی يه قينمان بؤ دروست ده بيت - وه کو زانايانی ثيعجاز
بؤيان دروست بووه - که پينغه مبه ر صَلَّىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کاره که ی بریتی بووه له وه رگرتنی
وهی و بانگه شه کردن بؤی، هه ر چؤنیک بيت وشه کانی ناو ثايه ته کان، نه وه

پیشان ددهن که پیغمبر ﷺ سه لایحیاتی دستکاری هیچ وشهیه کی

قورئانی نییه و هه مووی له خواوهیه:

۱- (وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَقْلَامُهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ) (آل عمران: ۴۴) هه والی غه بیبیه.

۲- (مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا) (هود: ۴۹) هه والی غه بیبیه،

۳- (وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ) (یوسف: ۱۰۲) هه والی

غه بیبیه.

۴- (وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ)

(القصص: ۴۴) هه والی غه بیبیه.

۵- (وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ) (القصص: ۸۶)،

چاوه پێی په یام بۆ هاتن.

۶- (وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ)

(الشوری: ۵۲) زانستی پیغمبره رایه تی.

۷- (وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّ بِيَمِينِكَ إِذًا لَّا رَتَابَ الْمُبْطِلُونَ)

(العنکبوت: ۴۸) چاوه پێی په یام بۆ هاتن.

ئینجا ئه و ئایه تانه ی که ته نکید له سه ر ئاستی زانستی پیغمبر ﷺ

ده که نه وه سه باره ت به و وه حییه ی بۆی نێردراوه:

(قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ، أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ، مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ

يَخْتَصِمُونَ، إِنَّ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنْتُمْ أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ) (ص: ۶۷-۷۰)، زانستی

پیغمبره رایه تی و وه حی و چاوه پێی په یام بۆ هاتن.

د- هه ندیک ئایه ت به شیوه یه ک داده به زی که له گه ل ئاره زووی ئه و

نه بوو.. له رایه کدا بۆی چوو به هه له ی داده نی.. فه رمانی شتیکی پی ده کات

قورسه به سه ریه وه، که می‌ک دواى بخات قورئان زور به توندی گله یی لى ده کات و

په خنەى لى ده گری، هه تا نه گهر له شتیکی گهره شدا نه بیټ:

۱- (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَرْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ

رَحِيمٌ) (التحریم: ۱) شارداروه کانی ده روون و نه یینییه کانی خیزان.

۲- (وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ)

(الأحزاب: ۳۷) هه لوه شانده وهی عاده ت و ته قالیدی نه شیاو.

۳- (عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ)

(التوبة: ۴۳) ده باره ی دیله کانی به در و وه رگرتنی فیدییه.

۴- (مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى

مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ) (التوبة ۱۱۳) په یوه ندیییه

کۆمه لاییه تییه کان له گه ل دوو پوووه کاندا.

۵- (عَبَسَ وَتَوَلَّى أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى * وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّه يُزَكَّى * أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ

الذِّكْرَى * أَمْ مَنِ اسْتَغْنَى * فَانْتَ لَهُ تَصَدَّى * وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكَّى * وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ

يَسْعَى * وَهُوَ يَخْشَى * فَانْتَ عَنْهُ تَلَهَّى) (عبس: ۱- ۱۰)، پووداوه که ی عه بدوللای

کوری ئوم مه کتوم.

ئهم ئایه ته ش بنه مایه کی کۆمه لایه تی یی گرنگی هینا بۆ موسلمانان تا پوژی

دوا یی، که پله ی ریزداریی کۆمه لایه تی به پیی ئایه تی (إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ

أَتْقَاكُمْ) ه ده بیټ. پیغه مبه ر ﷺ دوا ی ئهم پووداوه زیاتر گرنگی ده دا به ئیبن

مه کتوم، هه ر کاتیک بیبینیایه ده یفه رموو: (أَهْلًا بِمَنْ عَاتَبَنِي فِيهِ رَبِّي)،

دوو جاریش به جیگری خوی دایناوه دوا ی کۆچکردن بۆ مه دینه.

ئیس تاش پیمان باشه هه ندی لایه نی ئی عجازی قورئان باس بکه ین به کورتی

و هه رکه س ویستی ده توانی ت له په راوه کانی تایبه ت به ئی عجازدا ده ستی

بکه ویټ:

۱- له میژووی مروځایه تیدا په ږاوځک نییه که له ۲۳ سالدو نووسرابیټ و دانرابیټ، بهش بهش بیټ، هر جاره ی له لایه که وه شتیکی بۆ زیاد بکات و پاشان یه که م نووسینی و دواهمین نووسین همان به لاغت و فهاصاحتیان هه بیټ، نه گهر سهیری سووره ته مه ککیه کان بکریټ همان به لاغت و جوانی داپشتنی سووره ته مه دهنیه کانی هه یه.. (بۆ نمونه: سوره تی (الإسراء) هاوبه شه له مه ککی و مه دهنی. سوره تی (البقرة) له سهره تای کۆچکردنه وه دهستی کرد به دابه زین و نزیکی ۹ سالی خایاند).

۲- کافره کان داوایان ده کرد قورئان به یه کجار بیټه خواره وه.. (وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً) (الفرقان ۳۲).

پیشه و موحه ممد نه بو زوهره - به په حمهت بیټ - له م لایه نه ی کولیو ته وه، ده لیټ:

- ۱- قایم کردن و دل دانه وهی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به به رده وام دابه زینی وهی.
 - ۲- قایم کردن و دل دانه وه به قورئان به له بهر کردنی به شه دابه زیوه به رده وامه کانی قورئان ده بیټ، نه م قورئانه دابه زیوه بۆ نه وهی له بهر بکریټ، نه وه له دوی نه وه، نه وه شی له دل دانه ده پاریزریټ گورانی به سهر دا نایهت.
 - ۳- خویندنه وه و (ته رتیل)ی قورئان، نه م ده قهش نه و سووده ی لی وهرده گیریت که شیوازی خویندنه وهی قورئان خوی گهره فیږی کردون.
- هویه کی تریش هه یه بۆ دابه زینی قورئان به بهش بهش، نه وه یه له بهر نه وهی که عه رب نه خوینده وار بوون و نووسینیان که م بوو، نه گهر به یه کجار بهاتایه زور زحمهت بوو هه موو قورئان بنووسنه وه و هه له و په له ی زوری تیدا نه که نه.

ئىنجا دابەزىنى قورئان بە بەش بەش، بۇ چارەسەرى كېشە و بۇ رېنمايى
 رۆژانەيان بوو، ديارە بەو جۆرەش زياتر كاريگەرىي ھەبوو لەسەريان، يەكەم
 كەسەش دەبىت كارەكانيان بۇ پوون بكاۋە پېغەمبەرى خوا ﷺ بوو، ۋەك
 خۋاى گەورە دەفەرموئەت: (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ) (النحل
 ٤٤) (٣٦).

ئىمامى غەزالى كاتى خۆى وىستى بەرپەرچى خۋايەتى عىسا بداتە ۋە -
 سەلامى خۋاى لى بىت - لە دەقەكانى ئىنجىلە ۋە، پەناى برە بەر
 دەستەنوسىكى قىبىتى، چونكە زۆر ھەولدا نوسخەيەكى عەرەبىي ئىنجىلى
 دەست نەكەوت لەو زەمانەدا، جا لىكۆلېنە ۋە زانستىيەكان دەسەلمېنن كە دەلېن
 يەكەم دەقى مەسىحى كە ۋەرگىپرەراۋەتە سەر زمانى عەرەبى لە سالى (١٠٦٠)ى
 زاینى بوو لە لایەن كەسكە ۋە بە ناوى (ابن العسال) ۋە، كەواتە لە زەمانى
 غەزالىدا ھېچ نوسخەيەكى ۋەرگىپرەراۋى ئىنجىل نەبوو، كەواتە نەبوونى ئاۋەھا
 نوسخەيەك لە سەردەمى نەفامىدا، ئەولا ترە.

ئایا دەگونجىت تەرەجەمەيەكى تەورات ھەبووئەت لە زەمانى پېغەمبەردا
 ﷺ؟ قورئان باسى گفتوگۆى نىۋان پېغەمبەر ﷺ و ئەخبارەكانى جولەكە
 دەكات لە مەدینەدا و پرويان تېدەكات و دەلەت: (كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِّبَنِي
 إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ
 فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) (آل عمران) (٣٧).

باشە دەبىت پېغەمبەر ﷺ لە كوئە چىرۆكى پېغەمبەران و پووداۋە
 مېژووئەكان و دروستبوونى مرقاھەتەيى ھىنايەت؟ بە تايبەتى:

^{٣٦} القرآن المعجزة الكبرى، ط ١، ص ٢٣-٢٤.

^{٣٧} الظاهرة القرآنية، مالك بن نبي، ط ١، ص ٣١١.

۱- چیرۆکی یوسف - سهلامی خوای لی بیّت - به و درێژی و وردییه.
 ۲- چیرۆکی لافاوه مهزنه که و کهشتیه که ی نوح - سهلامی خوای لی بیّت -
 و نیشته وه ی له سه رشاخی جودی.

۳- چیرۆکی موسا - سهلامی خوای لی بیّت - و فیرعه ون و نوقومبوونی و
 رزگاربوونی لاشه که ی و مانه وه ی.

۴- چیرۆکی هاوڕێانی ئه شکه وت و (ذی القرنین).
 ئه م چیرۆک و پرووداوانه ی که راستیه کانی له سه ده کانی دوایدا ده رکه وت
 و راستگویی گێردراوه قورئانییه کان و وردی زانیارییه کانی ده رده خات، ئایا
 ئه مه یه کێک نییه له گه وره ترین لایه نه ئیعجازیه کانی قورئان؟

۴- پاراستنی قورئان یه کێکه له موعجیزه نه مه رکه کانی، چونکه موعجیزه ی
 پیغه مبه ره کانی پێشتر له گه ل کۆچی دوابی خۆیادا کۆتایی پی هاتوو ه.
 پاراستنی په یامه کانیشیان دراوه ته ده ست قوتابی پیغه مبه ره کان و زانا کانیان
 له زه مانی خۆیادا، یان دواتر. کاتیک جوهره ئیل قورئانی بۆ ده هینا، پیغه مبه ر
 ﷺ له ترسی له بیرچوونه وه به په له ده یوته وه له گه لیدا، خوای گه وره دلنای
 کرده وه که ئیمه له دلّا ده یچه سپین و ناهیلین له بیرت بجیتته وه (لَا تُحَرِّكْ بِهِ
 لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ * إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ * فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ * ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا
 بَيَانَهُ) (القیامه: ۱۶- ۱۹)، له سوره تی (طه) شدا ده فه رمویت: (وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا) (طه: ۱۱۴).. هه روه ها له
 سوره تی (الحجر) دا ده فه رمویت: (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) (ئایه تی:
 ۹).

مامۆستا موحه ممه د عه فیفی ده لیت: خوای گه وره کتێبه که ی خوی
 پاراستوو ه، به تاکه پرووداویکی میژووی، دووه می نییه له ژياندا، کاتیک

پيڻغه مېر ﷺ له دنياى فه ناوه به ره و داري مانه وه به ريکه وت، هيشتا قورئان کونه کرابووه وه، به لکو هيشتا پارچه پارچه بوو له سنگي پياواندا و له سهر گه لای دارخورما و پارچه قوماش و پارچه قورې وشکراوه و له ته ئيسک. نه گهر پاراستنى قورئان بسپاردرايه ته خه لکى، نه وا پيڻغه مېر ﷺ به ريزترين مړوف بوو و نه ولتر بوو به و کاره، له موصحه فيکدا کوی بکرايه ته وه.

به لام خواى گه وره خوی پاريزه رى کتيبه که يه تی، دواى نه وه ی ویستی و ابوو که پيڻغه مېر ﷺ پاسپارده که ی بگه يه نيټ، هاوه له کانی فير بکات و نايه ته کانی خوا روونبکاته وه^(۲۸).

له ديارده کانی قورئان له م سهرده مه دا:

- ۱- له هه موو کتيبخانه يه ک و مالک و ئوتومبيلکدا به ده ست ده که ويټ،
- ۲- چاپی ناوازه و هونه ریی هه مه جور له نه لمانيا و يابان و نووسینی هه موو قورئان له سهر يه ک لاپره.
- ۳- چاپی تاييه تی قيديو و سی دی و کومپيوته ر و موبایل .. هتد،
- ۴- ئيستگه و که نالی تاييه ت به قورئانی پيرؤز و خویندنه وه ی به شه و پؤژ.

هه روه ها به به رده وامي چندين چاپی (مصحف المدينة) دهرده چيټ، که به جوانترين شيوه به قه باره ی هه مه جور دابه ش ده کريت به سهر حاجييه کاندا له سهرتاسه رى دنيا دا.

نایا نه مانه به لگه نين له سهر موعجيزه ی به رده وامي قورئانی پيرؤز. له به رنه وه ی قورئان بؤ هه موو به رده ی ئاده ميه تا قيامت، پيويست بوو موعجيزه که ی بؤ هه موو ئاده می بيټ. قورئان موعجيزه گه وره که ی پيڻغه مېر

^{۲۸} القرآن والتفسير للكون والحياة، ط ۱، ص ۴۴.

وَعَلَى اللَّهِ عَصَاكَ
 بو، له سهردهمی خۆیدا تەحه‌ددای ئەهلی پەوانبێژی پێ دەکرد، داوای له
 هه‌موو نه‌وه‌کان کردووه بێر له نه‌ینیه‌کانی و داڕشته‌که‌ی بکه‌نه‌وه، پێی ده‌وتن:
 (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا) (النساء
 ۸۲).

هه‌روه‌ها گله‌یی ئەوه‌ی لێ ده‌کردن که ناروانه ئایه‌ته‌کانی قورئان (أَفَلَا
 يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا) (محمد: ۲۴).

خوای گه‌وره وه‌سفی قورئان به سیفه‌تی زیندوویی ده‌کات، وه‌ک له ئایه‌تی
 ۵۲ی سوره‌تی (الشوری) (وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا). هه‌روه‌ها سیفه‌تی
 پووناکی (النور) ده‌داته کتێبه‌که‌ی، وه‌ک له سوره‌تی (التغابن)، ئایه‌تی ۸دا
 ده‌فه‌رموێت: (فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ).

بۆیه ده‌بینین قورئان به‌رده‌وام به‌خشینی خۆی هه‌یه بۆ هه‌موو نه‌وه‌یه‌ک
 جیاواز له وه‌یه‌ی پێش خۆی، هه‌ر کۆمه‌لێک له هه‌ر ئاستێکی زانستی و
 پۆشنبیریدا بێت، تیگه‌یشتنی تایبه‌تی خۆی هه‌یه بۆی. نه‌خوێنده‌واریک چیژ له
 قورئان ده‌بینێت به‌ پێگه‌ و تیگه‌یشتنی خۆی، زانایه‌کی به‌تواناش له مه‌قسود و
 ئامانجه‌کانی قورئان تێده‌گات به‌پێی ئاستی زانستی و پۆشنبیری خۆی.
 زانایه‌کی شاره‌زاش له ئایه‌ته‌کانی قورئاندا جیهانیکی تایبه‌تی ده‌بینێت و له
 ده‌ریای نه‌ینیه‌کانی قورئان چه‌ندین داهێنان بۆ سهرده‌می خۆی هه‌لده‌گوزێت،
 خوای گه‌وره پاستی فه‌رمووه: (سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ
 لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ) (فصلت: ۵۳).

ئهمه‌ش مانای ئەو ده‌سته‌واژه‌یه‌یه که ده‌وترێت (قورئان "المعجزة
 المتجددة") بۆ هه‌موو زه‌مانێک و شوێنێک.

له سهرده‌می پێغه‌مبه‌ردا ﷺ ئیعجازی (به‌یان‌ی و لایه‌نی به‌لاغه‌تی
 قورئان کاریگه‌ریی زۆری هه‌بوو له‌سه‌ر دڵ و ده‌روونی گوێگرانی به‌ موسلمان و

بېباوه پانه وه، له و به لگانه ش و ته ی وه لیدی کورې موغیره یه کاتیک گوئی له
قورئان ده بیټ: (والله لقد سمعت كلاماً ما هو من كلام الإنسان، ولا من كلام الجن، وأن
له لحالوة وأن عليه لطلاوة...).

له باره ی ئیعجازی به یانییه وه زور په پاو نووسراون: (نظم القرآن) ی جاحیز و
(دلائل الإعجاز) ی عه بولقه ههار و (التصوير الفني في القرآن) ی سه ید قوتب و
(الظاهرة القرآنية) ی مالیک بن نه بی و (إعجاز القرآن) ی پافیع ی و (القرآن المعجزة
الکبری) ی ئه بو زوهره .

بزافې ته فسیری زانستی قورئانی پېرؤز له سه رده می پېشه وازانییه وه
دهستی پیکردووه، تا ده گاته ته نتاوی جه وه ری و بینتولشاتی و موسته فا
مه حموود و ئه وانی تر، هه ولې نزیککړدنه وه ی (تیگه یشتنی زانستی) و
په خنه گرانی ته فسیری زانستیان داوه، بؤ گه یشتن به راستیه زانستییه کان و
به کاره ینانی له ته فسیری قورئانی پېرؤزدا و دهرخستن لاینه ئیعجازیه کانی و
جوړه کانی. بؤ نمونه:

ئیعجازی ژماره یی.

ئیعجازی پزیشکی.

ئیعجازی گهر دوونی و ئاسمان و ئه ستیره کان.

ئیعجازی دروستبوونی زهوی و ئه و ئایه تانه ی په یوه ندیان پېوه یه تی.

ئیعجازی پوهه کی.

ئیعجازی گیانه وهران.

ئیعجاز له زه ریاکان و ئوقیانووسه کان و باران بارین.

ئیعجازی ته شریعی و یاسایی.

ئیعجازی ئابووری، سوو خواردن، ته واکاریی کومه لایه تی.

ئیعجازی ده نگ.

ئىعجازى دەروونى.

ئىعجاز لە سوننەتى پېغەمبەردا.

ئىعجازى مېژوویی و شوینەوار.

لیرەدا نمونەیه‌کی جوانی ئىعجازى زانستى دینمەووە لە نووسینی مامۆستا سەید قوتب، لەبارەى دروستبوونی شیرەووە لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا دەفەر مۆیت: (وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ) (النحل: ٦٦)، واتە: (بەپراستی لە حیواناتدا پەند و بەرچاروونی هەیه بۆ ئێوە، ئەوەتا ئێمە لە نێوان ئەو شتانەى لە سکیاندایە لە گژوگیا و خۆراکی هەرسکراو و خوین، شیریکی پاک و بیگەرەد و خوشتان بۆ بەرھەم دینین بۆ ئەوانەى دەیخۆنەووە)، سەید دەلێت: تا ماوہیەکی نزیک ئەمە بە نھینی مابوووە، ئەم پراستیە زانستیەى قورئان لیرەدا باسی لێوہ دەکات، کەس نەیزانیوہ کە شیر لە نێوان سروان و خویندا دەرەچێت، هێچ مۆفێک لەو سەردەمەدا ئەو کارە بە خەیاڵیدا نەدەهات، چ جایی ئەوہى بەم شیوہ زانستیە وردە باسی لێوہ بکات، هەر مۆفێک خواوہنى عەقلى خۆى بێت ناتوانیت موجدەلەى لەسەر بکات، بوونی تاکە پراستیەکی لەم شیوہیە بەسە بۆ سەلماندنی ئەوہى کە ئەم قورئانە وەحییە لە لایەن خواوہ، مۆفایەتى هێچیان لەو پۆژانەدا ئەم پراستیەیان نەدەزانی^(٢٩).

^{٢٩} فی ظلال القرآن، ج ٤، ط ٣٣، ص ٢١٨٠-٢١٨١.

دوا و ته:

به راستی ليکولینه وه له سهر دياردهی قورئانی، بواریکی زۆر به رفراوانتره له وه وهولای که داومانه. بهو ئومیدهی توێژه رانی بواری لایه نه دهروونییهکانی وه حی بتوان په یوه ندیی ئۆرگانی و مه عریفی دروست بکه نه نیوان که سایه تی موحه ممه د و بیرۆکه هه لقولا وه کانی پیغه مبه رایه تی و شیوازی ناوازه ی قورئانی له ئه لفه وه تا یاء، وهك دهوتریت (الأسلوب هو الإنسان).. موسلمانان له پانزه سه دهی پيششودا نه یان توانیوه کتیبیکی گونجاو بنووسن بۆ کۆکردنه وهی فه رموده کان، ته نانه فه رموده کۆکرا وه کانیش له کتیبه کانی فه رموده دا، ناتوانیت - هیچ که سیش ناتوانیت - به یه کیانه وه ببه ستیت له سهر شیوه ی قورئانی پیرۆز.

ههروه ها ده رکی فراوانیی باسه که ده که یه نه مان توانیوه نمونه ی ته واو له سهر به شه کانی ئی عجازی زانستی به ینینه وه.

ههروهك حه زمان ده کرد ئاماژه به واهینانه مروییانه بکه یه که به جیماون سه باره ت به کاریگه ریی قورئان له ژیا نی مرو قدا و گه شته کانیان له نه فامییه وه به ره و ئیسلام، چۆن یه که م کۆمه لگای ئیسلامی، به هۆی کاریگه ریی قورئانه وه، توانیایان کۆمه لگایه کی نمونه یی دروست بکه نه، که هه تا هه تایه پیشه نگ ی موسلمانانه له ژیا نیاندا.

پراسته و تراوه (لا یصلح آخر هذه الأمة إلا بما صلح به أولها).

خوای گه وره ته و فیقی هه موو لایه ك بدات..

سەرچاوه كان:

- ١- الظاهرة القرآنية، مالك بن نبي، دار الفكر، دمشق، ط٢.
- ٢- الظاهرة القرآنية والعقل، علاء الدين المدرس، مطبعة العاني، بغداد.
- ٣- القرآن المعجزة الكبرى، الإمام محمد أبو زهرة، دار الفكر العربي، القاهرة، ط١.
- ٤- معجزة القرآن، الإمام محمد متولي الشعراوي، دار بسام، الموصل.
- ٥- القرآن تفسير للكون والحياة، محمد العفيفي، ط١.
- ٦- المعجزة المتجددة، أبو عبدالرحمان اليافعي، دار الأندلس، جدة.
- ٧- إعجاز القرآن، مصطفى صادق الرافعي.
- ٨- القرآن العظيم، محمد الصادق إبراهيم العرجون، دار القلم، دمشق.
- ٩- حول إعجاز القرآن، علي العماري، سلسلة الثقافة الإسلامية، ٤٤ القاهرة.
- ١٠- الوحي الإلهي، الحسين عبدالمجيد هاشم، المكتبة الثقافية ٢٣٦ القاهرة.
- ١١- النبأ العظيم، د، محمد عبدالله الدراز، دار القلم، الكويت، ٢٠٠٤.
- ١٢- موسوعات الإعجاز العلمي في القرآن والسنة.

ئىعجازى زانستى لى قورئان و سوننەتدا و رەواندەنە وەى چەند گومانىك

د. كاوه فەرەج سەعدون

پیشہ کی

سوپاس و ستائش بُوَ ئو پەروردگارہی کہ قورئانی پیروزی کرد بہ موعجزہی زیندو و نویووهوی کوتایین نیردراوی خوئی، موعجزہیہ کی عہقلی و زانستیہ کہ لہ ہموو لایہ نیکیہوہ تہواوہ و بیخہوشہ: ہر لہ زمانہوانی و بہیان و رہوانبیرییہ کی، بُوَ ئو ہوالدانانہی بُوَ رابدو داویتی و ئہوانہشی لہ دہاتودا روودہدہن، موعجزہیہ کہ ئہوہندہ بابہتی زانستی و یاسای سیاسی و بنہمای ئابووری و وردہکاری کۆمہ لایہتی و مافہکانی مرقّ و رژیہ مروییہکانی تیدایہ، کہ ہیچ دروستکراویک ناتوانیت ہاوشیوہی بہینیت بہ تیپہربوونی رۆژگار و ہر بہو شیوہیہش دہمینیتہوہ.

ہر لہ کۆنہوہ دوزمنانی ئیسلام ویستویانہ گومان بُوَ قورئان دروست بکن بہ مہبہستی دوورخستنہوہی خہلک لہ پہیامہ پیروژہ کی، لہ سہردہمی پیغہمبہردا (ﷺ) چہندین نازناویان لیدہنا بُوَ ئہوہی خہلک گوئی لینہگرن، دہیانوت جادووگر و ساحیر و شاعیرہ، ئہگر ئہمانہ سوودی نہبواہی، دہیانوت دہنگدہنگ بکن و قسہی بیمانا بکن بُوَ ئہوہی گویتان لینہبیّت، چونکہ دہیانزانی گہر گوئی لیبگرن و تییرامینن، بیگومان باوہریان پیدہہینا (وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ) (فصلت: ۲۶)، واتہ: ببیاوہپان بہ یہکتریان دہوت گوی مہگرن بُوَ ئہم قورئانہ و بیکنہ ہرا و ہوسہ و غلبہ غلب و قسہی بیسوود، بہلکو سہرکہون بہسہریدا.

قورئانی پیروژ کتبی ہدایہت و رینمووی مرقّہکانہ بُوَ ریگہی راست، پەروردگاریش بہ زانستی فراوانی خوئی کہ ہموو شتیکی گرتوہتہوہ تا رۆژی دواہی، دہزانیت کہ زانستی مرقّہکان بہرہو پیشکوتنی بہردہوام دہپوات، بُوَیہ لہ قورئانی پیروژدا ئیشارہت و ئاماژہی بُوَ ہموو زانستہکان و سہردہمہکان

تېدايه، به مه به سستی نوښوونه وهی موعجيزه ی قورئان له هه موو سهرده ميکدا: (ونزلنا عليك الكتاب تبیاناً لكل شيء... (سورة النحل: ۱۸۹)، (لَکِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْکَ أُنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِکَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللّٰهِ شَهِیداً) (النساء: ۱۶۶)، نيمامي رافه کاري قورئان (ابن کثير) له ته فسيري ئه م نايه ته دا ده لیت: "ئه م قورئانه زانياري و زانستی خودايی تېدايه که ويستويه تی نيشانی به نده کانی بدات، هه روه ها زانياريشی تېدايه به شته غه يی و نه زانراوه کان، له رابوردو و داهاتوشدا".*

ده رباره ی ئه و مانايه ش که قورئان زانياري شاردراره ی خودايی تېدايه، زوریک له موفه سيران هه مان بۆچوونيان هه يه، وهک: (ابن الجوزي، الزمخشري، أبوحيان، البیضاوي، النَّسْفِي، الخازن، الألوסי، الشوکاني). پيغه مبه ريش (ﷺ) خوی ئاماژه ی داوه به به رده واميی موعجيزه ی قورئان، که لای ده گيرنه وه فهرموويه تی: (... ولا تنقضي عجائبه ...) ** واته: هه رگيز سه مه ره و سه رسوپه ينه کانی قورئان ته واو نابن.

ئيعجازی زانستی له قورئان و سوننه تدا له روژگاری ئه مپوماندا بریتيه له موعجيزه نوپه که ی قورئان که زانايان و مروقه کان سه رسام ده کات، به لام له يادمان نه چیت قورئانی پېرۆز کتیبی هيدايه ته، ته نها سه رچاوه ی زانستی نييه، له روژگاری ئه مپودا ده رخستنی موعجيزه ی زانستی قورئان هوکاريکی گه وره ی بانگه وازه بۆلای په روه ردگار و ده رخستنی راستی قورئانی پېرۆز، کاتیک زانايان و پسپوران و خه لکی به گشتی ئه و ئاماژه ورد و سه رسوپه ينه رانه ده بينن له

* پروانه: تفسير القرآن العظيم (۵۶۰/۱).

** جزء من حديث طويل رواه الترمذي والدارمي والطبراني في المعجم الكبير وابن حبان والحاكم في المستدرک، قال ابو عيسى: هذا حديث لا تعرفه إلا من هذا الوجه (سنن الترمذي: ۹۸ / ۵)، والصحيح انه موقوف على ابن مسعود.

قورئاندا بۇ زۆرۈك لە راستىيە زانستىيەكان كە تەنھا چەند سالىك دەبىت دۇزراونەتەو، تەنھا ئەوھيان بۇ دەمىننەتەو كە دان بەوھدا بىنن ئەم وتانە لەلايەن مۇقەوھە نەھاتو، بەلكو لەلايەن پەرەردىگارى خاوەنى گەردوون و نەپنىيەكانىيەو نەردراو، بەلام ھەندىك كەسش خۆيان لەو راستىيانە لادەھن و بەردەوام دەبن لەسەر دوورىيان لە ئايىنى پىرۈزى ئىسلام، دواى بىستىن و بىنىنى بەشىكى زۆر لە بەلگەى روون و راست.

دىارە بەكارھىنانى ئەو راستىيە زانستىيانەى لەلايەن غەبرى موسلمانانەو دۇزراونەتەو، بۇ بەلگەھىنانەو لەسەر راستىيى قورئان، ئەوھندەى دىكە ئىعجازى زانستىيى قورئان بەھىزتر دەكات، چونكە ئەوھى ئەم راستىيانە دەدۇزىتەو كەسانىكن كە شارەزايەكى ئەوتۆيان لە قورئان نىيە، ئەگەر ئەم راستىيانە لە لاىەن موسلمانەو بدۇزراونەتەو ئەوا دىانوت "خۇتان ھەلتان بەستووە بۇ بەرگى كردن لە ئايىنەكەتان"، بەلام كاتىك دوژمنان ئەو شايەتییە دەدەن، گومانى تىدا نامىننەت (والفضل ما شھدت بە الاعداء).

لە لاىەكى دىكەشەوھە دواكەوتنى موسلمانان و بوونيان بە بار بەسەر مىللەتانى دىكەوھە لە بوارى زانستىدا، نابىت وامان لىبكات ئەم لاىەنەى ئىعجازى قورئان فەرامۆش بكەين، چونكە قورئان كىتەبى ھاندانى زانست و پىشكەوتنە، ئەو سەردەمانەى كە موسلمانان بە تەواوەتى لە ژياناندا پەپرەويان دەكرد و پابەندى بوون، ھەر خۆيان پىشپەوانى ھەموو بوارە زانستىيەكان بوون، مىللەتانى دىكە شوینكەوتە و سوودوەرگر بوون لە زانستە پىشكەوتووەكانى موسولمانان، خەلكانى بە وەفای ئەمپۆش شايەتن لەسەر ئەم پىشەدەستىيەمان لە رابوردودا.

دىارە نووسىن لەم بواردەدا، واتە بوارى (تأصيل الإعجاز العلمي في القرآن) و لاىەنەكانى دىكەى ئىعجازى قورئان بە زمانى كوردى، زۆر بواریكى گرنگ و

پيويسته و به كه مى باسى ليوه كراوه، كه پيويسته ئه م بابه ته دريژه ي پيديرئيت، بۆ ئه وه ي راستييه كان بۆ هاو زمانمان دهركه ويئت، پشتته ستورين به به لگه ي به يئز له قه ناعه تيان به ئيعجازى زانستى له قورئاندا، دياره نووسيني تويزينه وه يه كى ئاوا چه ندين ئاستهنگ دينه رى كه خويان له كه مى سه رچاوه و پهرش و بلاوى بابه ته كه له ناو كتيبى كانى ته فسير و زانسته كانى قورئان و فرموده و ئوصولى ئه حكامدا ده بيننه وه، كه پيويستى به هول و ماندوو بوونيكي زوره بۆ كۆكردنه وه ي زانيارى له م سه رچاوه جوراوجورانه دا، زۆربه ي زورى نووسراوه كانيش له م بواره دا به زمانى عه ره بين، كه پيويستى به ورده كارى هه يه له وه رگيپران و زانيني مه به ستى نووسه ره كانيان.

هيوادارم ئه م هول ه سهره تايه ك بيئت له م بواره دا و هولئى زۆرتري به دوا دا بيئت، به تايه تى وه لامدانه وه ي ئه و كه سانه ي كه به هوئى روو كه شيان له وه رگرتنى زانيارى له هه ندك نووسينه وه و وردنه بوونه وه له و زانياريانه، ده بيته هوئى دروستبوونى گومان بويان و له دوايشدا به م زانياريه كه مه وه ريگه به خويان ده ده ن ره خنه بگرن و له م بواره دا نووسين و گومان بلاوبكه نه وه، به يارمه تى پهروه رديگار منيش دريژه به م بابه ته ده ده م له داهاتوودا به ورده كارى زياتره وه.

تويزينه وه كه له چه ند به شيك پيكهاتوه:

له به شى يه كه مدا (ئيعجازى زانستى له نيوان وه رگرتن و ره تكردنه وهيدا)، باسى وته ي ئه وانه م كردووه كه پشتگيري ئيعجازى زانستى ده كه ن له ناو زاناياندا، كه ئه مانه زۆرينه ي زانايانى ئيسلامن له هه موو سه رده مه كاندا، پاشان وته ي نه ياراني ئيعجازى زانستيشم هيناوه له گه ل ره تدانه وه ياندا، هه روه ها

دەربارەى گرنىگى توئىزىنە ۋە كانى ئىعجازى زانستى و سوۋدەكانيان لەم سەردەمەدا، داۋام.

بەشى دوۋەم بىرىتىيە لە چەند ۋەلامىك بۆ رەخنەگرانى ئىعجازى زانستى و ۋەلامدانە ۋەى ھەندىك لە ۋەرخنانە.

بەشى سىيەم كورتيەكە دەربارەى تەفسىرى زانستى قورئان و گەشەكرىنى لە مېژۋى تەفسىردا و لىكدانە ۋەى بۆچۈنە جىاۋازەكان دەربارەى. بەشى چوارەم رەتدانە ۋەى ھەندىك گومانى بىباۋەپانە، ۋەك نمونەيەك بۆ ۋەلامدانە ۋەى بىباۋەپان، ۋەلامى ئۇ بىرۋىچۈنە دەدەمە ۋە لەم توئىزىنە ۋەىدا كە گوايە قورئان ئۇم بابەتانەى لە مىللەتانى دىكەۋە ۋەرگرتۋە، دەيسەلمىنم كە بە ھىچ شىۋەيەك ھىچ شارستانىەتتىكى ئۇ سەردەمە باسى ئۇم بابەتەى نەكردۋە بە شىۋەيە، بەلكو ئۇ ۋەى كە ھەبۋە لە زانىارى مۆفەكانى ئۇ سەردەمە تەنھا پىشتىبەستىبو بە ئۇفسانە و خورافىات و خىالات.

بابەتى دروستىۋونى مۆف لە قورئانى پىرۋىزدا زۆر بە شىۋەيەكى ورد و زانستىيانە باسى لىۋەكراۋە و سەلماندوۋمە كە بۆ يەكەمجار لە مېژۋىدا قورئان و سوننەت قۇناغەندىيان بۆ ئۇم كردارە دانائە، تەننەت ئۇ زاراۋانەش كە قورئان و سوننەت بۆ ئۇم قۇناغانە بەكارىدەھىنن، ئۇپەپى وردەكارى زانستى تىدائە، بە شىۋەيەك گەۋرە زانايانى كۆرپەلەزانى رۆژگارى ئۇمپۇمان شاىەتتىيان بۆ داۋە.

ئۇمە سەرتەى ۋەلامدانە ۋەمە بۆ بىباۋەپان، بە پىشتىۋانىى خودا بەردەوام دەم لەم ۋەلامانە، بۆ ئۇ ۋەى راستى دەرىكەۋىت، بۆ ئۇ بىباۋەپانەش دەرىكەۋىت كە خۆرى راستىيەكانى قورئان رووناكىيەكەى بە فۋوى دەمى ئۇۋان نەك ناكورئىتەۋە، بەلكو نائىشى ژاكىنى.

بەشى يەكەم:

ئىعجازى زانستى لە نىوان وەرگرتن و رەتکردنە وەيدا

قورئانى پىرۆز بەرنامەى پەرورەدگارە بۇ ژيانى مرقەكان و لە ھەمانكاتىشدا موعجىزەى، (إعجاز) چاۋوگە و لە كردارى (أعجز- يُعجز) و لە (عجز) ھو ھاتوۋە، بە ماناى دەستەوسانکردن و بىتواناكردى مرقەكان بەرامبەر بە شتىك دىت^(۱)، معجيزەش بەپىي مانا شەرىعىيەكەى، برىتييە لە: كرده وەيەكى لە راددەبەدەر كە خواى گەرە لەسەردەستى يەككە لە پىغەمبەرانى ئەنجامى دەدات، خەلكى دەبىين و دەستەوسانن كە ھاوشىۋەى بەيئن، ئەمەش بە مەبەستى بەرامبەركى لەگەل خەلكىدا و بۇ سەلماندنى راستىيتى ناردنى ئەو پىغەمبەرە لەلايەن خوداۋە.^(۲)

قورئان لە ھەموو روويەكەۋە موعجىزەى، لە رووى دەرپىن و رىكخستىيەۋە (لەبەر ئەۋەى نە شىعرە و نە پەخشانە)، بەلكو شىۋانزىكى تايبەتييە لە زمانى عەرەبىدا، كە داپشتنىكى ناۋازە و رىكخستنىكى بىۋىنەى ھەيە، كە تەنانتە زمانناسان و رەۋاننىژانى عەرەبىش پىي نەدەگەيشتنەۋە و بەرامبەرى دەستەوسان بوون (كە خۇيان لە لوتكەى رەۋاننىژى و بەلاغەتدا بوون)، كە سىيان نەيانتوانى ھاوشىۋەى بەيئن، ھەرۋەھا لە رووى بابەتييەۋە، كە لە قورئاندا چەندىن ئامازە ھاتوۋە بۇ گەردوون و پىكھاتەكانى و ھەندىك لە شتەكانى و دياردەكانى، لە رۆژگارى ئەمروشماندا دۆزىنەۋە زانستىيە نوپكان پشتىگىرى ئەم راستىيانەى قورئان دەكەن، كە ئەم بابەتە پىي دەوترىت

^۱ بىروانە: (لسان العرب) لابن منظور، مادة عجز (۵/ ۳۷۰) دار صادر بيروت، و(المفردات) للراغب الأصفهاني، ص ۳۲۲.

^۲ بىروانە: تفسير القرطبي (۱/ ۹۶)، فتح الباري (۶/ ۵۸۱).

ئىعجازى زانستى لە قورئان و سوننەتدا، برىتتىيە لە و ئامازەدان و ھەوالدانانەى قورئان و سوننەت دەربارەى ھەندىك راستى زانستىيى كە لە رۆژگارى ئەمۇدا زانستى تاقىكارى راستىيەكانى سەلماندون، ھەروەھا سەلماو كە بە ھۆكارە ماددىيەكانى سەردەمى پىغەمبەر (ﷺ) مەھال بوو بزانرئىت..

ئىعجازى زانستى برىتتىيە لە يەككە لە لايەنە گەرەكانى موعجىزە و بەلگەى قورئان، چونكە خواى گەرە بە زانستى فراوانى خۆى دەزانئىت كە رۆژگارئىك دئىت مەوقايەتى دەگەنە ئاستىكى بەرز لە زانىنى نەئىنيەكان و سوننەتەكانى گەردوون، كە ھىچ نەوہىەكى پىشتەر پىي نەگەيون، ئەمە دەبئىتە ھۆى بوغرابوونيان بەو پىشكەوتنە و بەرنامەى پەرورەدگاربان بىردەچئىتەو، ھەر بۆيە پەرورەدگار بۆ ئەوہى بەلگە لەسەر خەلكى ئەمۇ دامەزىنئىت، دەبينىن لە قورئانەكەيدا لە سەدان ئايەتدا ئامازەى داوہ بە بوونەوہر و پىكھاتە و دياردەكانى بە وردىيەكى زانستىيانەى بەرچاوەو، كە تەنيا زانستى تاقىكارىي نوئ بۆ ماوہى دوو سەدە دەچئىت نەئىنى ئەمانەى بۆ دەرکەوتووە، ئەم دەستپىشخەرىيەى قورئانى پىرۆز برىتتىيە لە زمانى ئاسانى ئاخاوتن لەگەل ھەموواندا لە رۆژگارى ئەمۇدا، بۆ دەرخستنى گەرەيى ئايىنى پىرۆزى ئىسلام بەسەر ھەموو بىروباوەرەكانى دىكەدا.

لەگەل ئەم رۆلە گرنگەى ئىعجازى زانستى و پشتگىرىکردنى لە لايەن زۆربەى زانايانى مۇسلمانانەو، كەسانىكىش ھەن رەخنەى لئىدەگرن لەناو مۇسلماناندا و زۆربەيان لەوانەن كە نايانەوئىت زىادەپرەوىي تئىدا بكرئىت و سنوورى خۆى ھەبئىت، نەبئىتە ھۆى فەرامۆشکردنى لئىكدانەوہكانى دىكە بۆ دەقە شەرىعيەكان كە زانايانى ترى باوەرپىكراو لە كۇندا پىي ھەستان، ھەندىك كەسى مۇسلماننىش رەتئىدەكەنەوہ و باوەرپان پىي نىيە، كە ئەمە نابئىتە ھۆى كەمكردنەوہى گرنگىيەكەى و راستىيەكانى، ئەمەش كارىكى ئاسايە و

سوننه تيكي خوداييه له بوونی را و بیروبوچوونه جیاوازه کان له نیوان مروقه کاند، به تاییه تی له و بابته تانه ی که عه قل و مه نتيق رولی زیاتری تیدا ده بینیت، (ولا یزالون مختلفین إلا من رحم ربك ولذالك خلقهم) (هود: ۱۱۹)، (وکان الإنسان اکثر شیء جدلاً) (الکھف: ۵۴).

هرچه نده چندين بابته گه یشتونه ته پله ی دلنیا یی و گومانی تیدا نه ماوه، به لام که سانیک هر دهن که مونا قه شه ی تیدا ده کن، دیارترین نمونه ش بابته ی بوونی خودا و په روه ردگار ییتی بۆ هه موو جیهان، که بیباوه پان ئینکاری ده کن، له گه ل بوونی ئه و هه موو به لگه عه قل و بینراو و بیستراوانه ی که هه موومان هه ستیان پیده که ی، هۆکاره که شی ئه وه یه که ژیریان ئه وه نده کورتبینه که ته نها باوه ر به شته بینراو و هه ستپیکراوه کان ده کن و بابته عه قلیه غه بیبیه کان ره تده کاته وه !

ئه وانه ی پشتگیری له ئیعجازی زانستی ده کن:

دوو کۆمه له ی سه ره کیین:

۱- ئه وانه ی که ته نها له باوه ریانه وه به ئیعجازی ره های قورئانی پیروژ، که کۆکه ره وه ی راستیه کانه و گه نجینه ی زانیاریه کانه، باوه رپان به ئیعجازی زانستی قورئان هه یه، ئه مانیش به تاییه تی زۆریک له زانایانی پیشین بوون که ئه و هۆکاره زانستیانه یان له به رده ستدا نه بووه ئه م راستیه ی پیبسه لمینن.

۲- ئه وانه ی پشتگیری ئیعجازی زانستی ده کن له باوه ریانه وه به موعجیزه ی به رده وامی قورئانی پیروژ، که ئه مان زانسته گه ردوونیه کانیا ن له به رده ستدا بووه که به هۆیه وه له ئاماژه زانستیه کانی قورئان تیگه یشتوون، که یان خویان له پسپۆرانی زانسته گه ردوونیه کانن، یان له و زانا ئایینیانه ن که زانسته گه ردوونیه کانیا ن له به رده ستدایه .

پشتگیریکردنی ئیعیجازی زانستی له لایهن لایه نگرانیه وه له چهند قه ناعه تیکه وه سه رچاوه ی گرتووه، وهك:

۱- باوه رهینان به ئیعیجازی ره های قورئانی پیرۆز له ههردوو لایه نی: زمانه وانی و رهوانبێژی، ئیعیجازی بابه تیپانه ی قورئان، که ئیعیجازی زانستی به شیکی لایه نی دووه مه.

۲- هه موو ئه وانه ی قورئان باسی کردوون هه ق و راستین، بوونه وه ره کان و یاسا و ریسا سروشتیه کان یه کانگیرن له گه ل ئاماژه زانستیه کان ی قورئان، که به مه راستگویی قورئان له باسه کان ی ده رباره ی گهردوون و زینده وه ره کاندای ده سه لمینن، ئه مه ش بهرده وامی ده دات به ئیعیجازی قورئان که هه رکاتیک شتیک له گهردووندا دۆزرایه وه و یه کانگیربیت له گه ل ئاماژه زانستیه کان ی قورئاندا.

۳- له گه ل ئه مه به لگه ژیریپانه ی باسمان کردن، چه ندین به لگه شمان له قورئان و سوننه تدا هه یه که بابته که ده سه لمینن:

- وته ی پهروه ردگار: (ما فرطنا فی الکتاب من شیء....) (الأنعام: ۳۸)، واته: هیچ شتیکمان فه رامۆش نه کردووه له م کتیبه دا (له قورئاندا).

- (ونزلنا علیک الکتاب تبیاناً لکل شیء....) (النحل: ۸۹)، واته: ئیمه قورئانمان ناردووه ته خواره وه بۆت که روونکه ره وه یه بۆ هه موو شتیک.

- (إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ، وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ) (ص: ۸۷-۸۸)، واته: ئه م قورئانه به ته نکید یادخه ره وه و ئامۆزگارییه بۆ هه موو خه لکی جیهان له هه موو کات و شوینیکدا، به راستی له داها توویه کی نزیکدا هه ر له دنیا دا هه والی راستی و دروستی ئه م ئایینه ده زانن، له قیامه تیشدا هه موو شتیک به ته واوه تی ئاشکرا و روون ده بیت. له ته فسیری (حین) که له ئایه ته که دا ها تووه، زانای موفه سیر (الفراء) ده فه رمویت: (مه به ستی له پیش مردن و دوا ی مردنه، واته راستی ئه و وتانه ی من (مه به ست له پیغه مبه ره ﷺ) ده یلیم پاش ماوه یه ک (له

داهاتودا) بۆتان دەرده که ویت* . (الطبري) یش ده لیت: (راستترین وته نه وه یه که بلّین خوی گه وره بیروایانی ناگدار کردووه به م قورئانه که هه واله کانی له داهاتودا ده زانن، به بی دیاریکردنی کاتیکی دیاریکراو له داهاتودا، خوی گه وره به ره های هیلاویتییه وه)^(۳).

– (لُكُلٌ نَبَأٌ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ) (الأنعام: ۶۷)، واته: بۆ هه موو هه والیک (که له قورئاندا هاتووه) کات و شوینی به دیهاتنی خوی هه یه، له ناینده شدا ده زانن.

(الطبري) له تهفسیره که یدا ده لیت: (بۆ هه موو هه والیک جیگیر بوونی که هه یه، که له کۆتاییدا له سه ری ده وه ستیت و راستی و ناراستییه که ی یه کلایی ده کاته وه، له داهاتودا بۆتان دەرده که ویت ئیوه، ئی ئه وانیه هه ولّ ده دن به درۆم بخه نه وه)^(۴).

(ابن کثیر) یش ده لیت: (ثین عه بباس) و زۆر که سی دیکه وتوویانه: "بۆ هه موو هه والیک راستییه که هه یه، واته: بۆ هه موو هه والیک روودانیک هه یه ئه گه ر له ماوه یه کی داهاتووشدا بیت، وه ک پهروه ردگار ده فهرمویت: (وَلْتَعْلَمَنَّ نَبَأُ بَعْدَ حِينٍ)"^(۵)، ئه مه رای زۆریه ی رافه کارانی قورئانه.^(۶)

– (قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ * سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ) (فصلت: ۵۲-۵۳)، واته: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ)

* بروهانه: تفسیر القرطبي (۲۳۱ / ۱۵).

^۳ بروهانه: تفسیر الطبري (۲۳ / ۱۲۱).

^۴ بروهانه: تفسیر الطبري (۷ / ۱۴۷).

^۵ بروهانه: تفسیر ابن کثیر (۲ / ۱۴۴).

^۶ بروهانه: القرطبي (۷ / ۱۱)، الشوکاني (۲ / ۱۲۸)، الرازي (۷ / ۲۵)، القاسمي (۶۵ / ۵۷۵)، ابو

السعود (۳ / ۱۴۷).

پَيَّان بَلَى: هه‌والم بده‌نی، باشه ئه‌گه‌ر ئه‌م قورئانه له‌لایه‌ن خواوه بی‌ت، پاشان ئیوه‌ش بپواتان پئی نه‌بی‌ت! ده‌زانن چ سه‌ره‌نجامیکی سامناک چاوه‌پیتانه؟! جا ئیتر کی هه‌یه له ئیوه سه‌رسه‌ختتر؟! کی لاپیتره له‌وه‌ی که ریگه‌ی جیا و دوور له راستی گرتیته‌به‌ر؟! ئیمه له ئاینده‌دا به‌لگه و نیشانه‌ی سه‌رسوپه‌ینه‌ریان نیشان ده‌ده‌ین له ئاسۆکانی بوونه‌وه‌ر و له خودی خۆشیاندا، ئه‌مه‌یش بۆ ئه‌وه‌ی تا چاک بۆیان روون ببیته‌وه و دلتیا به‌ن که ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگار و قورئانه نێردراوه‌که‌ی، حق و راست و ره‌وایه، ئایا شاهیدی په‌روه‌ردگارت به‌س نییه که بگومان ناگا و زانایه به هه‌موو شتی‌ک؟!

(الْأَفَاق) مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که له ئاسۆکانی ئاسمان و زه‌ویدا ده‌رده‌که‌وی‌ت، (الشوکانی) ده‌رباره‌ی (سُنُرِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاق) ده‌لیت: (راستی به‌لگه نێردراوه‌کان له‌سه‌ر راستی قورئان و ئه‌وه‌ی که له‌لایه‌ن خداوه هاتوه بۆیان ده‌رده‌خه‌ین، ئه‌ویش به‌پیشاندانی ئه‌و به‌لگانه له‌خۆیان و له ئاسۆکاندا)^(٧)، (الزمخشری) ده‌لیت: (ئه‌و ئایه‌تانه‌ی که خوای گه‌وره به‌لێنی داوه ده‌ریخات ده‌بی‌ت به‌چاوی خۆیان ببینن، که به‌هۆی ئه‌مانه‌وه بۆیان روون ده‌بیته‌وه قورئان له‌لایه‌ن خداوه دابه‌زیوه، ئه‌و که‌سه‌ی که ئاگاداری هه‌موو شتی‌که، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی به‌سه له‌سه‌ر راستی هاتنی له‌لایه‌ن خداوه)، زُورِک موفه‌سیری دیکه‌یش هه‌مان رایان هه‌یه، ده‌رباره‌ی (سُنُرِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاق) له ته‌فسیری (الجلالین) دا هاتوه: (مه‌به‌ست پئی به‌شه‌کان و پیکهاته‌کانی ئاسمان و زه‌وییه له‌ ئاگر و رووه‌ک و دره‌خته‌کان)^(٨)، (وَفِي أَنْفُسِهِمْ) مه‌به‌ست پئی دانا‌یی و په‌نگینییه له‌ دروستکردنی مۆفدا، لی‌ره‌دا ئیمه به‌رده‌وام له‌ چاوه‌پروانی

^٧ ب‌روانه: ته‌فسیری (فتح القدیر)، ج ٤-ص ٥٩٩، (ابن کثیر) یش هه‌مان را‌قه‌ی کردوه، ب‌روانه: (تفسیر

القرآن العظيم)، ج ٥-ص ٤٨٧.

^٨ ب‌روانه: تفسیر الجلالین: ٦٣٨.

دەرکهوتنی به لگه ی نوین له سەر راستی قورئان و فهرموده کانی پیغه مبه ر (ﷺ)، که به هوی ئەمه وه زانیاری ورد و رافهی تهواوی ئایه ته کان ئاشکرا ده بن، خوی گه وه ده فهرمویت (وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا) (النمل: ۹۳)، واته: تو بلی سوپاس و ستایش بۆ خودا، له ئاینده یه کی نزیکدا هه موو به لگه و نیشانه کانی خۆیتان نیشان دهدات و ده یناسنه وه (که هه مووی ده ستکار و به دیه یترای خودایه)، که دروستکار وه کانی پهروه ردگار جوریکن له ئایه ت و نمونه ی ده سه لاتی پهروه ردگار، لیروه وه بۆمان ده رده که ویت مرؤفایه تی به رده وام له چاوه پوانی دەرکهوتنی نمونه ی نوین له سەر گه وره یی ده سه لاتی پهروه ردگار و سه لماندن راسیتیی ئه وه ی له قورئان و سوننه تدا هاتوه .

پیغه مبه ریش (ﷺ) ده رباری موعجیزه که ی ده فهرمویت: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ) قَالَ: مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ إِلَّا أُعْطِيَ مِنَ الْآيَاتِ مَا مِثْلُهُ أَوْ مَن - أَوْ أَمَن - عَلَيْهِ الْبَشَرُ، وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَ وَحْيًا أَوْحَاهُ اللَّهُ إِلَيَّ، فَأَرْجُو أَنِّي أَكْثَرُهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ) رواه البخاري، واته: هه موو پیغه مبه ریکی گه لانی پيشوو ئه وه نده ی شوینکه وتوو هه بووه به پیی ئه و موعجیزه یه ی که پیی درابوو و خه لکی بینیان، به لام موعجیزه که ی من سرووشیکه خوا پیی داوم، هیوام وایه زۆرتیرین شوینکه وتووم هه بیئت له رۆژی دوایدا، ئیمامی (ابن حجر) له رافهی ئه م فهرموده یه دا ده لیت:

(موعجیزه ی قورئان به رده وامه تا رۆژی دواپی، له رادده به دهره له شیوازه کهیدا و له ره وانبیزیدا و له هه والدانى به شته شاردراره کاند، که هه یچ سه رده میك تیناپه ریت ئیلا شتیک پهیدا ده بیئت له وانیه ی که هه والی داوه دینه دی، که خوی له خۆیدا ئەمانه سه لمینه ری راستی قورئان، به هۆیان وه، سوودی گه وره ی قورئان بۆلاوه بیته وه، که ئاماده بوو و ئاماده نه بوو ده گریت وه،

ئەوھى كە بوونى ھەيە و ئەوھشى لە داھاتودا دیتە بوون) ، ئايا ئەمە ئاماژە نىيە بۆ ئىعجازى زانستىي لە رۆژگارى ئەمروماندا؟

پەيوەندىي نىوان موعجىزەكەي وەحييە و ئەو ئومىدەي كە زۆرتىن شوپنكەوتەي ھەيىت لەوھدايە كە ئەم موعجىزەيە گونجاوھ بۆ ھەموو سەردەميك، بەم شىوھەيە ئەوانەي كە ھىدايەت وەردەگرن بەھۆي موعجىزەكەيوھ چەند نەتەوھەيەكي زۆر دەبن، ئەمەش ھاتە دى بەوانەي شوپن راستىيەكانى دين كەوتون، نەك ئەوانەي كە بە بۆماوھيي بۆيان ماوھتەوھ.

كامەرانىي خودي پيغەمبەر (ﷺ) خۆي، بە يەكگرتنەوھي وەحي خودايي لەگەل واقىعدا: ئىمامي (موسليم) لە (صحيح)ەكەيدا (٢٩٤٢) بۆمان دەگىرپتەوھ:
(عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ أُمِّتِ الضَّحَّاكِ بْنِ قَيْسٍ وَكَانَتْ مِنَ الْمُهَاجِرَاتِ الْأَوَّلِ فَقَالَتْ: سَمِعْتُ نِدَاءَ الْمُنَادِي مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) يُنَادِي الصَّلَاةَ جَامِعَةً . فَخَرَجْتُ إِلَى الْمَسْجِدِ فَصَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَكُنْتُ فِي صَفِّ النِّسَاءِ الَّتِي تَلِي ظُهُورَ الْقَوْمِ فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) صَلَاتَهُ جَلَسَ عَلَى الْمِنْبَرِ وَهُوَ يَضْحَكُ فَقَالَ: «لَيْلَازِمُ كُلِّ إِنْسَانٍ مُصَلَّاهُ» . ثُمَّ قَالَ: «أَتَدْرُونَ لِمَ جَمَعْتُكُمْ» . قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ . قَالَ «إِنِّي وَاللَّهِ مَا جَمَعْتُكُمْ لِرَغْبَةٍ وَلَا لِرَهْبَةٍ وَلَكِنْ جَمَعْتُكُمْ لِأَنْ تَمِيزُوا الدَّارِيَّ كَانَ رَجُلًا نَصْرَانِيًّا فَجَاءَ فَبَايَعَ وَأَسْلَمَ وَحَدَّثَنِي حَدِيثًا وَافَقَ الَّذِي كُنْتُ أُحَدِّثُكُمْ عَنْ مَسِيحِ الدَّجَالِ ...» ، واتە: لە (فاتىمەي كچى قەيس) دەگىرپنەوھ كە وتوويەتي: رۆژنيك گويەم لە بانگبىژبوو، كە بانگي موسولماناني دەكرد بۆ نوپژ، منيش بەرەو مزگەوت بەرپكەوتەم، لەگەل پيغەمبەردا (ﷺ) نوپژمان كرد و من لە ريزى ئافرەتاندا وەستابووم كە دەكەوتە دواي ريزى پياوانەوھ، كاتيك كە پيغەمبەر (ﷺ) لە نوپژبووھەو چووھ سەر مینبەر بە پيكەنينەوھ و فەرمووي: با ھەموو كەسيك لە شوپيني خۆي دابنیشيت، پاشان فەرمووي: دەزانن بۆچي

* برۋانە: (فتح الباري شرح صحيح البخاري) دانراوى (ابن حجر العسقلاني)، ج ١٣ - ص ٣٠٥.

کۆمکردوونه ته وه، وتیان: خوا و پیغه مبه ره که ی باشت ده زانن، فهرمووی: سویند به خوا من نه له ترسدا و نه له ئومیددا کۆمکردوونه ته وه، به لکو بۆ ئه وه کۆمکردوونه ته وه که (ته میمی داری) که پیاویکی گاور بوو، هات و په یمانیدا و موسلمان بوو و بابه تیکی بۆ باسکردم که وهک ئه وه بوو من پیشتر بۆم باس ده کردن ده رباره ی مه سیحی درۆزن، که پاشان ده رباره ی گه شته که ی و بینینه کانی بۆیان دوا و ده قاوده ق وهک ئه وه بوو که پیغه مبه ر (ﷺ) بۆی باس کردبوون.

به هه مان شیوه ی پیغه مبه ریش (ﷺ) موسلمانانی ئه مپۆ دالخۆش و کامه ران ده بن کاتی که واقع و بینینه جۆراوجۆره کانی ئه مپۆ یه که ده گرنه وه له گه ل ده قه کانی قورئان و سوننه ت (که پیش ۱۴۰۰ سال دابه زیون) و راستیه کانیان ده سه لمینن.

وته ی هه ندیک له و زانا و که سایه تییا نه ی پشتگیری

ئیعجازی زانستی ده که ن^(۹):

– حجة الإسلام الشيخ أبو حامد الغزالي (٤٥٠-٥٠٥هـ) ده لیت: (العلوم كلها داخله في أفعال الله وصفاته، وفي القرآن شرح ذاته وأفعاله وصفاته، وهذه العلوم لا نهاية لها وفي القرآن إشارة الى مجامعها، بل كل ما أشكل فيه النظر في النظريات والمعقولات ففي القرآن إليه رموز ودلالات عليه، يختص أهل الفهم بدرورها)^(۱۰). واته: زانسته كان هه موویان ده چنه ژیر کرداره کانی خودا و سیفاته کانی، له قورئانی شدا

۹ بۆ زانیاری زیاتر برۆانه ئه م بابه ته ی ئینته رنیته: (الإعجاز العلمي للقرآن الكريم بين القبول والمعارضة: أ. د. کارم السید غنیم- موقع: موسوعة الإعجاز العلمي- تاریخ المقال: ۲۱/۶/۲۰۱۰)، و ته ی ئه و زانیانه ی که ناماژه بۆ سه رچاوه که ی نه کراوه، له م بابه ته وه وه رگی راوه.

۱۰ برۆانه: إحياء علوم الدين (ج ۱ ص ۳۷۹).

وهسفی زات و کردار و سیفاته‌کانی خودای تیدایه، ئەم زانستانه‌ش کۆتایان نییه و له قورئاندا ئاماژە بۆ ورده‌کارییه‌کانیان کراوه، تەنانه‌ت هه‌موو ئەوانه‌ش له بێ‌دۆزه‌کان و مه‌عقولاته‌کان که لیکۆڵه‌ره‌وان لێیان بووه به‌کێشه، له قورئاندا ئاماژە‌ی بۆ هاتوووه که خه‌ڵکانی خاوه‌ن تیگه‌یشتن پێ‌ی ده‌زانه‌ن و لێ‌ی تێده‌گه‌ن. هه‌روه‌ها له کتیی (جواهر القرآن) دا ده‌لێت: (ان علوم الطب والنجوم، وهیئة العالم وهیئة بدن الحيوان، وتشريح أعضائه، وعلم السحر، وعلم الطلسمات وغير ذلك يشير إليها القرآن بقوله تعالى: (وإذا مرضت فهو يشفين) (الشعراء: ٨٠). وقوله سبحانه: والشمس والقمر بحسبان (الرحمن: ٥) ونحوه ما يشير إلى علم الهيئة (الفلك)). واته: زانسته‌کانی پزیشکی و ئەستێره‌ناسی و پێکهاته‌ی جیهان و پێکهاته‌ی ئاژه‌لان و توێکاری ئەندامه‌کانی و زانستی سیحر و شته‌شاردراوه‌کان، قورئان له ئایه‌ته‌کانیدا ئاماژە‌ی بۆ داوه‌.

– ئیمامی (فخرالدین الرازی) (٥٤٤-٦٠٦ک) سه‌ره‌تا ده‌یووت قورئان باسی زانست ناکات و ته‌فسیری زانستی ره‌تده‌کرده‌وه، به‌لام کاتیک لیکۆڵینه‌وه‌ی له زانستی پراکتیکی کرد، ته‌فسیریکی دانا له‌سه‌ر بئه‌مای ته‌فسیری زانستی، به‌ ناوی (مفاتیح الغیب)، که تێیدا ده‌لێت: (ربما جاء بعض الجاهل والحمقى وقال: إنك أكثر من تفسير كتاب الله من علم الهيئة والنجوم...) ^(١١) واته: له‌وانه‌یه هه‌ندیک گێل و نه‌زان بێن و ره‌خنه‌ بگرن و بڵێن تۆ زۆر ته‌فسیری کتیی په‌روه‌ردگارت به زانسته‌کانی گه‌ردوونزانی کردوووه، هه‌روه‌ها کتیی (نهاية الإيجاز في دراسة الإعجاز) یشی داناوه‌.

– (محمد بن عبدالله المعروف بابن أبي الفضل المرسي) (٥٧٠-٦٥٥ک) ده‌لێت: (ان القرآن جمع علوم الأولين والآخرين...)، ثم قال: وقد احتوى علوم مثل

١١ بڕوانه: تفسیر (مفاتیح الغیب) (١/١٨٥).

الهيئة والنجامة وفيه أصول الصنائع^(١٢). واته: قورئانی پیرۆز زانستی پیښوو و داهاتووشی تیدایه، تهنانهت زانسته‌کانی وهک گهردوونزانی و بنه‌مای دروستکراوه‌کانیشی تیدایه.

- (جلال الدين السيوطي) (٨٤٩-٩١١ك) وهک ئیمامی غه‌زالی له‌گه‌ل ته‌فسیری زانستییدا بووه و له کتیبه‌کانی (الإتقان في علوم القرآن) و (الإکلیل في استنباط التنزيل) دا به درېژنی باسی کردووه و به‌لگه‌ی له‌ئایهت و فهرمووده‌وه هی‌ناوه‌ته‌وه بۆ سه‌لماندنی، وهک خوی ده‌لێت: (القرآن مشتمل على كل العلوم) واته: قورئان هه‌موو زانستیکی تیدایه، وته‌یه‌کی (ابن سراقه) دینیته‌وه له کتیبی (الإعجاز) دا که (ابي بكر بن مجاهد) وتوویه‌تی: (ما من شيء في العالم إلا وهو في كتاب الله)، واته: هه‌چ شتی‌ک له جیهاندا نییه که له کتیبی په‌روه‌ردگارا باسی نه‌هاتبێت^(١٣).

- شیخ (محمد بن أحمد الخطيب الشربيني) (٩٧٧-١٥٧٠ن) ده‌لێت: (لا نهاية لأسرار علوم القرآن، ففي كل زمن يكتشف منها جديد لم يعرفه السابقون)، واته: نه‌هینیه‌کانی زانسته‌کانی قورئان کۆتاییان نییه، له هه‌موو زه‌مانێکدا چه‌ندین شتی نوێی لێده‌دۆزێته‌وه که پێشینه‌کان نه‌یانزانیه‌وه.

- شیخ (محمود بن عبدالله شهاب الدين أبو الثناء الألويسي) (١٢١٧-١٢٧٠ك) خاوه‌نی ته‌فسیری (روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني) له ته‌فسیره‌که‌یدا و له‌کاتی رافه‌کردنی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی ئاماژه‌ی گه‌ردوونیان تیدایه، ده‌لێت: (فإنه ذكر فيه جميع ما يحتاج إليه من أمر الدين والدنيا)^(١٤) واته: خودای

١٢ ب‌روانه: الإکلیل (ص ٢-٥)، الإتقان في علوم القرآن، (ص ٧٢٧).

١٣ ب‌روانه: الإتقان في علوم القرآن، (ص ٧٢٦).

١٤ ب‌روانه: تفسير (روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني) (١٣ / ٢٨٩).

گه وره له قورئانه کهیدا هه موو ئه و شتانه ی پێویستمانه، باسکردوه، له کاروباره کانی دین و دنیا.

- شیخ (محمد بن أحمد الطیب الأسکندرانی) (١٣٠٦ک) چه ندين کتیبی داناوه که باسی ئایه ته گهردوونییه کان دهکات له قورئاندا، که یه کێک له وانه کتیبی (کشف الأسرار النورانية القرآنية فيما يتعلق بالأجرام السماوية والأرضية والحيوان والنباتات والجواهر المعدنية) که تیدا ده لیت: (والقرآن تحدث بهذه العلوم في فروعها المختلفة ونظرياتها واكتشافاتها الحديثة قبل أن يعرفها العلم البشري وهذا من الإعجاز بالأخبار الغيبية)، واته: قورئان باسی ئه م زانستانه ی کردوه له لقه جیاوازه کانی و بیردۆزه کانی و دۆزینه وه نوێکانیشی، پێش ئه وه ی که زانستی به شه ری ئه مانه بزانی، که ئه مه ش ئیعجازی هه والدان به غیب و شاردراره کان.

- (أحمد مختار پاشا) (١٢٥٣-١٣٣٧ک) کتیبیکی داناوه به زمانی تورکی، که (الرافعي) ناویناوه (سائر القرآن)، تیدا ته فسیری (٧٠) ئایه تی قورئانی کردوه به تازه ترین دۆزینه وه کانی زانستی نوێ له بواره کانی سروشتزانی و فه له کدا، که تیدا ئاشکرای کردوه له قورئاندا چه ندين ئاماژه و به لگه ی ئاشکرای هه یه له مه سه له جیاوازه کاند که زانسته نوێکان بهرده وام له دۆزینه وه ی مانا کانیانان.

- شیخ (محمد بخیت المطيعي) ده لیت: (إن القرآن شامل لجميع العلوم الباحثة عن دقائق الأعيان الكونية في العوالم كلها، سماوية وأرضية وجوية وجسمانية... ولا شيء مما قاله علماء الهيئة يصادم شيئاً من الآيات والأحاديث)، واته: قورئانی پیرۆز هه موو ئه و زانستانه ده گرێته خوی که له هه موو جیهانه کاند بهدوای ورده کارییه کاند ده گه رپن، جا چ ئاسمانی، یان زهوی، یان جهسته یی بێت، هێچ شتێک نییه که زانایانی گهردوونزانی و تبتیان و پێچه وانه ی ئایه ت و

فهرموده‌كان بَيّت، ئەم وتانەى لە دوو كَتِيبِيدا هاتوو بە ناوێكانى: (تەنمىة العقول الإنسانية لما في القرآن من العلوم الكونية والعمرانية) و (توفيق الرحمن للتوفيق بين ما قاله علماء الهيئة وبين ما جاء في الأحاديث الصحيحة وآيات القرآن).

- شَيْخ (محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسیرەكەیدا (التحرير والتنوير) دەربارەى لَيْكدانەو و تەفسیرکردنى قورئان دەلّیّت^{۱۰}: رووێكانى ئیعیجازى قورئان بۆ سى لایەن دەگەپێتەو:

یەكەم: ئەوێهە كە گەیشتوو تە ئو پەپەرى پەلەى رەوانبێژیى زمانى عەرەبى. دووهم: داھێنراوێكانى قورئانە لە ھونەرەكانى (صرف) لە ریزمانى قسەدا، كە پێشتر لای عەرەب ئاشنا نەبوو، بەلام لە چوارچێوێ زمانەوانى نەچوو تە دەرەو.

سێیەم: ئەو گەوھەرەنەوێهە كە تێیدا دانراو لە ھیکمەتەكان و ئامازەدان بۆ راستییە عەقلى و زانستییەكان، كە ژیریى مەوقفەكانى سەردەمى ھاتنە خوارو وەى قورئان پێى نەگەیشتبوون و تا چەندین سەدەش دواى دابەزینی، كە ئەم بەشە زانایانى پێشوو ئیعیجازى قورئان دركیان پێنەكردوو.

ھەندێك كەس لایەنێكى چوارەمیش زیاد دەكەن كە ئەویش بریتییە لە ھەوالدانە غەیبییەكانى قورئان كە بەلگەى سەر ئەوێهە لایەن (علام الغیوب) ھوێهاتوو.

دوو لایەنەكەى یەكەم بەتایبەت بۆ عەرەبە و روو لەوان دەكات، كە رەوانبێژ و زمانەوانەكانیان دەستەوسان دەكات، لایەنى سێیەمیش بۆ ھەموو مەوقایەتیە و لە ھەموو سەردەمەكاندا بەردەوامە، ئەم لایەنەش بۆ دەرخستنى رووى ئیعیجازەكەى پێویستى بە زانیارییە دەربارەى بنەماكانى زانست، كە بۆ خەلكى وردە وردە دەرەكەوێت، وەك دەرەكەوتنى رووناکیى بەیانیان، ئەویش

۱۵ پڕاوە: تەفسیر التحرير والتنوير - المقدمة العاشرة (في إعجاز القرآن) - (۱ / ۱۰۴).

به‌گویره‌ی ئه‌وه‌ی لی‌ی تیی‌ده‌گه‌ین و راده‌ی پیش‌که‌وتنی زانسته‌کان، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌لایه‌ن خوداوه‌ هاتووه‌، چونکه‌ که‌سیکی نه‌خوینده‌وار هیناویتی.^(۱۶)

- زانای ناسراوی کورد مامۆستا (سه‌عیدی نوورسی) له‌ کتییی (مه‌کتووبات) ده‌که‌یدا ده‌لێت: به‌شیک له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان به‌ تپه‌په‌بوونی کات و پیش‌که‌وتنی زانسته‌کان رووت‌ر ده‌بنه‌وه‌، ئه‌مه‌ مانای ئه‌وه‌یه‌ قورئانی پیرۆز گه‌نجینه‌یه‌که‌ گه‌وه‌ره‌کانی ناژمێردرین و سه‌مه‌ره‌کانی کۆتاییان نایه‌ت، چه‌ند ده‌قیکی جی‌گیری هه‌یه‌ که‌ مانا و ئه‌حکامه‌کانی له‌ هه‌موو زه‌مانیکدا ناگۆڕین، به‌لام له‌ هه‌مانکادا چه‌ند مانایه‌کی تریشیان هه‌یه‌ که‌ ئیشاره‌ت بۆ هه‌ندیک راستی زانستیی ده‌که‌ن، به‌پیی پیش‌که‌وتنی ئاستی زانستی مرۆفه‌کان ورده‌ ورده‌ ئاشکرا ده‌بن، ئه‌و راستیه‌ ئاشکرایانه‌ش که‌ پیشینی صالحمان روونیان کردووه‌ته‌وه‌، به‌ پارێزراوی ماونه‌ته‌وه‌ و گومان روویان تیناکات.

- شیخ (محمد عبدالعظیم الزرقانی) ده‌لێت: "القرآن يحض على الانتفاع بالكون... أجل ان القرآن حض على معرفة علوم الكون وصنائع العالم قال سبحانه وتعالى: (قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ) (یونس: ۱۰۱)" واته‌: (قورئانی پیرۆز هانمان ده‌دات بۆ سوودوه‌رگرتن له‌ گه‌ردوون، به‌لێ قورئان هانی فیربوونی زانسته‌کان و سوودوه‌رگرتنی له‌ گه‌ردوون، داوه‌). هه‌روه‌ها له‌ به‌شیکێ تری کتیبه‌که‌یدا له‌ ژیر ناوینشانی (إعجاز علمي للقرآن) دا ده‌لێت: "ان القرآن الكريم في طريقة عرضه للإعجاز والإعجاز على الخلق قد حاكم الناس الى عقولهم، وفتح عيونهم الى الكون وما في الكون من سماء وارض، وبر وبحر، وحيوان ونبات، وخصائص وظواهر، ونواميس وسنن. وكان القرآن في طريقة عرضه هذه موفقاً كل التوفيق، بل كان معجزاً أبهر الإعجاز، لأن

۱۶ بڕوانه: تفسیر التحریر والتنویر - المقدمة العاشرة - (۱ / ۱۲۷).

حديثه عن تلك الكونيات كان حديث العليم بأسرارها، الخبير بدقائقها، المحيط بعلومها ومعارفها، على حين أن هذا الذي جاء بالقرآن رجلٌ أُمِّيٌّ، نشأ في أمة أمية جاهلة، لاصلة لها بتلك العلوم وتدوينها، ولا إمام لها بكتبها ومباحثها. بل إن بعض تلك العلوم لم ينشأ إلا بعد عهد النبوة ومهبط الوحي بقرون واجيال. فأنى يكون لرجل امي كمحمد (ﷺ) ذلك السجل الجامع لتلك المعارف كلها ان لم يكن تلقاه من لدن حكيم عليم؟ قال سبحانه مقررًا لهذا الإعجاز العلمي: (وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّ بِيَمِينِكَ إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ، بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ) (العنكبوت: ٤٨-٤٩) يقول الله تعالى: (أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَافِرُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ) (النور: ٤٣) قل لي بريك ألا يمتلكك العجب حين تقرأ هذا النص الكريم الذي يتفق وأحدث النظريات العلمية في الظواهر الطبيعية: من سحب ومطر وبرق؟! "واته: بروانه وتهى پهروه ردگار (ألم تر أن الله يزجي سحاباً...) توخوا پيمناليتت ثايا تو تووشى سهرسوپمانى نابيت كاتيك ئەم دهقه دهخوينيته وه كه يه كانگيره له گهل نویترين بيردۆزه زانستيهه كانى ديارده سروشتييهه كاندا له هه ور و باران و هه وره بروسكه دا؟! (١٧)

- شيخ (محمد مصطفى المراغي) شيخى پيشووى ئەزهەر (١٣٦٤ك)، ده لیت: (والزمان كفيل بتأييد قضايا الكتاب الكريم مهما طال عليها الأمد، وكلما تقدم العلم ذكر صدق ما أخبر به)، واته: زه مان كه فيله به پشتگيريكردى بابه ته كانى قورئانى پيروژ هه رچه نديك زياترى به سهردا تپه رپيت، هه رچه نديكيش زانست به ره وپيش بجيت راستى ئەوهى كه هه والى پيداوه، ده رده خات.

- (مصطفى صادق الرافعي) (١٢٩٨-١٣٥٦ك) له لايه نگرانی ته فیسیری زانستییه و له کتیبه کهیدا (إعجاز القرآن) چەندین لاپه پرهی تایبەت کردوو به ئیجازی زانستی، لیکۆلینه وهیه کی تایبەتیشی بۆ بابەتی (قورئان و زانسته کان) تەرخان کردوو که تییدا رایگه یاندوو: قورئانی پیرۆز موعجیزه یه له میژوی زانستدا له سەر رووی زهوی، له سەر هتای دەرکه وتنی ئیسلامه وه تا ئه وهی خودا ویستی بێت، دوا ی پشت به ستن به زانسته نوێکان، ئه گەر تیپروانیه قورئان و لییکۆلینه وه، زۆریک ئاماژه ی لیده رده هیئین که ئیشاره ت ده دن بۆ راستیه کانی زانست.^(١٨)

- دکتۆر (عبدالعزیز اسماعیل) دانهری کتیبی (الإسلام والطب الحديث) که بریتیه له کۆمه لیک گوتار که له گوڤاری (الأزهر) دا بلۆیکردوو ته وه و سالی (١٣٥٧ک) چاپکراوه، تییدا ده لیت: له راستیدا قورئانی پیرۆز کتیبیکی پزشکی و ئه ندازیاری و گه ردوونزانی و هیچ زانستیکی سروشتی نییه، به لام له دوو تویدا چەندین ئایه ت هه یه که باسی زۆریک راستی کردوو که زانایان ته نها دوا ی پیشکه وتنی زانستی نوێ درکیان پیکرد، ئه ویش دوا ی هه زار سال له دەرکه وتنی ئایینی ئیسلام، چەندین ئایه تیش هه یه که زانسته کان تا ئیستاش نه یان توانیوه ته فسیری بکه ن و ته نها دوا ی زیاتر پیشکه وتنی زانسته کان روونده بنه وه^(١٩)، شیخ (محمد مصطفى المراغي) له پیشه کی ئه م کتیبه دا ده لیت: نابیت ئایه ته کان به زۆر په لکش بکه یین بۆ زانسته کان، به لام ئه گەر مانای ئایه تی که له گه ل راستیه کی زانستی جیگیر یه کیانگرتوه، ئه وا ته فسیری ئایه ته که ی پیده که یین، ناشمه ویت بلیم قورئان هه موو زانستیکی به کۆکراوه یی و به درێژی له خۆگرتوه، به لکو چەند بنه مایه کی گشتی هیناوه بۆ هه موو ئه وانه ی گرنگه بۆ مرقۆ

١٨ پروانه: إعجاز القرآن، ص ١٠٨.

١٩ پروانه: الإسلام والطب الحديث، ص ١١٢.

بیانزانیّت، بۆ ئەوەی لە ھەردوو لایەنی جەستەیی و روحي بگاتە پلەى کاملبوون، ئیتر دواى ئەمە دەرگای بە کراوھى بەجیھتلاوہ بۆ ئەوانەى بە زانستە جۆراوجۆرەکانەوہ خەریکن، تاوہکو لە ھەموو سەردەمیکدا بەپێى تواناکانیان، بۆ خەلکی دەربخەن. ھەروەھا دەشلیت: کتیبى (الإسلام والطب الحديث) کاریگەرییەکی گەورەى ھەیە بۆ دەرخستنى ئیجەزى قورئان لە لایەنى پزیشکیدا.^(۲۰)

- شیخ (محمد عبدالله درّان) دەلیت: قورئانى پیرۆز راستییە گەردوونییە بەردەوامەکانى بۆ بانگەواز کردن بۆ باوەڕهێنان و ڕەوشتەرزى بەکارهێناوہ، ئەو راستییانەى کە باسیان دەکات ھەمیشە و بە بەردەوامى لە لوتکەدان.

- دکتۆر (عبدالرزاق نوفل) دەلیت: "ئىجەزى زانستى قورئان تەنھا بەووە ناوەستیت کە ئایەتیک باسى راستییەکی زانستى دەکات و پاشان زانست پاش سەدان سال دەیسەلمیت، بەلکو دەبینین تەنھا ئایەتیک ئاماژە بۆ چەندین راستى زانستى دەکات کە ئەمەش روویەکی ئىجەزى زانستى قورئانە".

- دکتۆر (عفیف عبدالفتاح طبارة) دەلیت: قورئان کتیبى ھىدايەت و رێنموونییە.. لەگەڵ ئەمەشدا ئایەتەکانى خالى نین لە باسکردنى زۆریك راستى زانستى لە بواری سەندەکانى سروشتزانى و پزیشکى و جوگرافى، کە ھەندیک لە نەینییەکانى لە سەردەمى نویدا دۆزراونەتەوہ.

- شیخ (محمد الغزالي) ئاشکرای کرد نەینییەکانى ئىجەزى قورئانى پیرۆز، بریتین لەوہى نەینى زانستى لەخۆى گرتووە کە ژیری مەؤف تەنھا دواى سەردەمى قورئان و بە یارمەتیی ئامیر و ھۆکارە وردەکان پێى گەشت.

۲۰. پروانە ھەمان سەرچاوەى پێشوو.

- (أ. د. محمد أحمد الغمراوي) دهلیت: زانستی گەردوونی تەفسیری
 ئایەتە گەردوونییەکانی قورئان دەکات، لە قورئاندا چەندین راستی زانستی
 ھەیە کە تەنھا لە مەژدا سەلمێنراون، ھەموو ئەمانە موعجیزەییەکی زانستی
 قورئانە و بە عەقل و ھەستەکان ھەستمان پێکردوون، نەک تەنھا بە زمانەوانی،
 زانیی ئەم ئایەتە کەونیانە ئاسانکارییە بۆ بانگەواز بۆ لای دینی پەرورەدگار
 لەم سەرەدەمەدا کە سەرەدەمی زانستە، تەفسیری زانستیش داھێنراویکی
 موسلمانانی ئەم سەرەدەمە نییە، بە لکو دەبینین لە نیوان موفەسیرە
 پێشینەکانیشدا کەسانێک ھەبوون ئەم مەنھەجەیان بەکارھێناوە وەک:
 (الزمخشری والفخر الرازی) کە تەفسیرەکەی پەرە لە لێکدانەوێ زانستی و شیخ
 (محمد عەبدە) و (الآلوسی) لە تەفسیرەکانیاندا..

- شیخ (عبدالمجید الزندانی) دهلیت: "ئیعجازی زانستی قورئان بریتییه
 لە زانستی خودایی کە وەسفی نەینیی دروستکراوەکان دەکات لە ھەموو
 ئاسۆکاندا، سەرەتا کان دیاری دەکات و وەسفی نەینییەکانی حازر دەکات و
 غەیبی داھاتووش ئاشکرا دەکات کە حاڵی ھەموو دروستکراوەکانی لەسەر
 دەبێت، کاتیکیش مەژدا چوو سەرەدەمی دۆزینەوێ زانستییەکانەوێ و بوو
 خواوەنی وردترین ئامێرەکانی توێژینەوێ زانستی و دەستیکرد بە گەڕان بەدوای
 نەینییە شاردرارەکان لە ئاسۆکانی ئاسمان و زەویدا، لە بوارەکانی دەروونی
 مەژدا، کاتیکیش کە وێنە کە کامل بوو و راستییەکان ئاشکرا بوون، ئەوکاتە
 موفاجەئەیی گەورە دەرکەوت و رووناکی نیگای خودایی کە پیش دەیان سەدە بۆ
 سەر سەرورەمان موخەممەد (ﷺ) دابەزی، پڕشنگیدا بە باسکردنی ئەم
 راستییانە، یان لە ئایەتیکی قورئاندا، یان لە فەرموودەییەکی پیغەمبەرماندا بە
 ورەکارییەکی زانستی پڕ لە ئیعجاز و کۆمەڵێک دەستەواژەیی روونی پڕشنگدار.

تەفسىرى زانستىيى برىتتىيە لە دەرخستنى ماناى ئايەتتەك، يان
 فەرموودەيەك لەژىر رۆشنايى ئەو راستىيە زانستىيە گەردوونىيانەى كە
 راستىيەكانيان لەمپۇدا سەلمىنراون، بەلام ئىعجازى زانستىيى برىتتىيە لە
 ھەوالدانى قورئانى پىرۆز و سوننەتى پىغەمبەر (ﷺ) بە راستىيەك كە زانستى
 تاقىكارى ئەمپۇ سەلماندوويەتى و ئاشكراشە كە مەجال بوو بە بەكارھىنانى
 ھۆكارە مۆيىيەكان لە سەردەمى پىغەمبەردا (ﷺ) درك بەمە كرابىت، بەم
 شىوہىە بۆمان دەردەكەوئ قورئانى پىرۆز و فەرموودەى پىغەمبەرىش چەندىن
 راستى گەردوونىيان تىدایە و بە تەواوہتى ماناى ئايەت و فەرموودەكە
 دەردەكەوئ، مۆقفەكان راستىيەكانيان لە گەردووندا بە چاوى خۆيان دەبينن،
 بەھۆى ئەمەوہ تەفسىرەكەى جىگىر دەبىت و لىكدانەوہكەى بە تەواوہتى
 دەزانرىت، وەك پەرەردگار دەفەرموئ: (لُكُلٌ نَّبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ)
 (الأنعام: ٦٧)، لەوانەشە بە تىپەپوونى سەدەكان چەندىن دىمەنى گەردوونى
 دىكە ئاشكرابىن، كە مانا جىگىرەكان روونتر و قوولتر و فراوانتر بكن، ئەوئش
 لەبەرئەوہى پىغەمبەر (ﷺ) پوختترىن و فراوانترىن و كۆكراوہى وتەكانى
 پىدراوہ (.... وأوتيت جوامع الكلم) (رواه مسلم وأحمد)، وشەكانى قورئانىش
 چەندىن ماناىان ھەيە".^(٢١)

– دكتور (مۆرىس بۆكای)^(٢٢) دەلئت: كاتىك لىكۆلئەوہم كرد لە قورئان،
 بەتايبەتى ئەو وەسفەى بۆ زۆرىك لە دياردە سروشتىيەكان دەيكات، لەپاستىدا

٢١ پراوہ: المعجزة العلمية في القرآن والسنة (تأصيل الإعجاز العلمي في القرآن والسنة)، لاپەرە ١١ و
 دواتر، ھەرەھا (إنه الحق)، لاپەرە ١٠٦ و دواتر.

٢٢ (مۆرىس بۆكای) پزىشكىكى ھەناوى بەناوبانگى فەرەنسىيە (١٩٢٠-١٩٩٨ز)، لەسەر ئايىنى
 مەسىحى گەرە بوو، دواى ئەوہى لە كىتبە ئاسمانىيەكانى جولەكە و موسلمانى كۆلىيەوہ دەربارەى
 چىرۆكى فیرعەون و بەراوردى لەگەل زانستى نویدا كرد، موسلمانبوونى خۆى ئاشكراكرد، كىتبى

سەرمسوپما لە وەردەکارییەى ھەندىك لە و دیاردانەى پىياسکراوە، کە مەحەل
 بوو بۆ ھەر مۆفەتیک لە سەردەمى (مەھمەد) دا بچوکتەین زانیارى دەربارەیان
 ھەبوویت، بەتەواوەتى سەرمسوپما لە یەگەرتنەوہى ئەو ئاماژانە لەگەڵ ئەو
 تىگەشتانەى ئەمۆ ھەمانە دەربارەى ئەو دیاردانە، دواى ئەمەش چەندین
 نووسراوم خویندەوہ کە چەند نووسەریکی موسلمان دەربارەى لایەنە
 زانستییەکانى قورئان نووسیویانە، یەکەم شتیک کە مایەى تێپارمان و
 سەرسوپمانى ئەو کەسانەى کە رووبەرووی ئەم دەقانە دەبنەوہ، بریتییە لە
 دەولەمەندى ئەو بابەتانەى کە باسیان لێوہ کراوہ: لەوانە لایەنى بەدیھاتن و
 گەردوونزانی و خستەنەرووی ھەندىك بابەت دەربارەى زەوى، جیھانى ئازەل و
 رووہک، زاووزى مۆف، ئیمە لەکاتیکدا ھەلەى گەورەى زانستى لە تەوراتدا
 دەدۆزینەوہ لە قورئاندا ھىچ ھەلەىک نادۆزینەوہ، ئەمە وایلیکردم پرسىار بکەم
 کە ئەگەر نووسەرى قورئان مۆفەتیک بووایە، باشە چۆن توانى لە سەدەى
 ھەوتەمى مەسىحیدا چەند شتیک بنوسییت کە لە رۆژگارى ئەمۆماندا بۆمان
 دەرکەوتووہ یەکانگیرە لەگەڵ زانیارییە زانستییە نوێکاندا؟^(٢٣)

– دکتۆر (رۆجیە گارودى)^(٢٤) دەلیت: من بەدواى ھەموو ئەو ئایەتە
 قورئانییانەدا چووم کە پەيوەندیان ھەيە بەو زانستە پراکتیکی و پزىشکییەى

(تەورات و ئىنجىل و قورئان و لىكۆلینەوہیان لەژێر رۆشنايى زانستى نویدا) ی نووسى کە بۆ ١٧
 زمان وەرگێردراوہ.

٢٣ بڕوانە: القرآن الکرىم والتوراة والانجیل والعلم، ص ١٥٠ - ١٥٢.

٢٤ (رۆجیە گارودى) (بە فەرەنسێ: Roger Garaudy) یان (رجاء Raja) لە (١٧/٧/١٩١٣ز) لە (مەرسىلیا - فەرەنسا) لەدایکبووہ، ھەلگری بڕوانامەى دکتۆرایە لە زانکۆى سۆربۆنى
 فەرەنسا، سەرەتا شیوعى بوو و پاشان بوو بە مەسىحى و لە سالى (١٩٨٢) دا موسلمان بوو و ناوى
 خۆى گۆڕى بۆ (رەجا)، دەلیت تەنھا ئىسلام دامەزراوى پىبەخشییم و گەياندمى بە خالى

که من له مندالیمهوه خویندومه و زۆرباش دهیانزانم، بینیم ئەم ئایەتانه به تهواوهتی یەكدهگرهوه له گەڵ زانسته نوێكانمان، بۆیه من موسلمان بووم، چونكه گومانم نهما له وهدا كه موحه ممه د (ﷺ) راستیهكی ئاشكرای بۆ هیناوين پێش زیاتر له ۱۰۰۰ سال، ئەگەر خاوهنی هەر هونه رێك له هونه رهكان یان زانستێك له زانستهكان هات و بهراوردی كرد له نێوان هه موو ئەو ئایه ته قورئانیانهی كه په یوه ندییان به و زانسته وه ههیه كه ئەو خویندوو یه تی و ده یزانیت، ئەوا بیگومان موسلمان ده بییت، به و مهرجهی دوورییت له مه بهستی تایبه تی.

- شیخ (محمد محمد أبوشهبه) ده لیت: ئەگەر موسلمانان له وه تیگه یشتنایه كه له قورئاندا ههیه و سوودیان لیوه رگرتایه، ئەوا ده بوونه له پیشترین نه ته وه له دۆزینه وه زانستیه كان و داهیناندا.

- له و كه سایه تییا نهی تریش كه باسی گرنگی ته فسیری زانستی و درخستنی ئیجازی زانستی قورئانیان كردوه: محمد متولي الشعراوي، محمد عبده، د. مصطفى محمود، د. كارم غنیم، نظمي أبو العطا، د. زغلول النجار، د. عبدالجواد الصاوي، د. صالح الكريم..... و زۆری تریش.

ئەوانه ی له سه ره وه باس مان كردن، له لایه نگرانی ئیجازی زانستی، كه وهك وتمان جیاوازن له رۆشن بیرییدا له نێوان پسپۆرانی زانسته دینییه كان و پسپۆرانی زانسته گهردوونییه كان، ئەم پوخته یه مان ده سته ده كه ویت:

۱- قسه كردن ده رباره ی ئیجازی زانستی به درێژایی میژووی ئیسلامی هه بووه، زۆریك له موفه سیره پیشینه كان هه ستاون به ته فسیر كردنی زانستیا نه ی قورئانی پیرۆز، كه ئەمه داواكاریهكی سه رده مییا نه شه و پسپۆرانی

یه كتاپه رستی، زیاتر له ۴۰ كتیبی نووسیوه، له وانه: (وعود الإسلام، الإسلام دين المستقبل، المسجد مرآة الإسلام، الإسلام وأزمة الغرب).

زانسته دینییه‌کان و پسرپورانی زانسته که ونییه‌کان کۆکن له‌سه‌ری، باوه‌ریان وایه که دۆزینه‌وه‌کان و زانیارییه زانستییه نوێکان یارمه‌تیده‌رن له تیگه‌یشتن و ته‌فسیرکردنی ئایه‌ته‌ گه‌ردوونییه‌کان له قورئانی پیروژدا.

۲- لایه‌نگرانی ئیجازی زانستی کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی قورئانی پیروژ کتیبی هیدایه‌ته و سه‌رچاوه‌یه‌کی فی‌رکردنی زانسته که ونییه‌کان نییه، ئه‌و ئاماژه زانستیانه‌شی تیدا هاتوو ته‌نها له لایه‌نی ئیستیعا‌بکردنی راستییه گه‌ردوونییه‌کانه، قورئان هه‌ستاوه به به‌کاره‌ینانی ئه‌و راستییه گه‌ردوونییه‌کانه بۆ بانگه‌وازکردن بۆ باوه‌ره‌ینان و فه‌زیله‌ت که ئه‌م راستییه گه‌ردوونییه‌کانه ده‌بنه شایه‌ت له‌سه‌ر راستی قورئانی پیروژ، به به‌رده‌وامی به‌لگه‌ن له‌سه‌ر خه‌لکی له‌گه‌ڵ بڵاوبونه‌وه‌ی زانسته سروشتییه‌کان، هه‌ر ئه‌مه‌ش ده‌بی‌ته فا‌کته‌ری زیندووی و نه‌مری په‌یامه‌که.

ئه‌وانه‌ی ره‌خنه له ئیجازی زانستی ده‌گرن و وه‌لامدانه‌وه‌یان:

ئه‌وانه له رووی پالنه‌ره‌کانیان بۆ ره‌خنه‌گرتن و ره‌تکردنه‌وه‌ی بریتین له سی ده‌سته:

ده‌سته‌ی یه‌که‌م: ئه‌وانه که ده‌ترسن راستگویی قورئان گومانی تی‌بکه‌وی‌ت ئه‌گه‌ر بی‌تو ته‌فسیره‌که‌ی پابه‌ند بکری‌ت به زانسته گه‌ردوونییه‌کانه‌وه، که به‌ره‌وام زانیارییه‌کانی ده‌گۆریت، که ئه‌مه کاریگه‌ری له‌سه‌ر جی‌گه‌ربوونی ته‌فسیری زانستی قورئان ده‌بی‌ت، هه‌روه‌ها له‌وه‌ش ده‌ترسن که مانای وشه‌کان ملکه‌چ بکری‌ت بۆ ئه‌وه‌ی زانسته گه‌ردوونییه‌کان پی‌ی گه‌یشتوو، که ئه‌مه لای نه‌یارانی ئیجازی زانستی ناسراوه به ملکه‌چکردنی ئایه‌ته قورئانییه‌کان (لی) أعناق الآيات القرآنية، که‌واته ئه‌مان به‌هوی خه‌مخۆرییان بۆ قورئانی پیروژ ئیجازی زانستی و ته‌فسیری زانستی ره‌تده‌که‌نه‌وه.

دەستەى دووھم: ئەوانەن كە ھىچ بەلگەيەك نابىنن لەسەر ئىعجازى زانستى،
ئەمان تەنھا رازىن بە ئىعجازى زمانەوانى و رەوانىيى قورئان.

دەستەى سىيەم: ئەوانەن كە ئىعجازى زانستى رەتدەكەنەو بەھۆى
بىباوەرپىيان و كافربوونىيان بە قورئان، يان بەھۆى قىن و ئىرەپىيان لە قورئان كە
زالبۇو بەسەر ھەموو كىتەبە ئايىنىيەكانى دىكەدا، بەھۆى ئىعجازى ھەمەلايەنيەو
كە ئىعجازى زانستىش بەشىكىتتى.

دەستەى يەكەم ھەمىشە جىي ئومىدى خىرن و دلسۆزى قورئانن، بەلام
دەستەى دووھم بابزانن كە زۆرىك وەك ئەوان قەناعەتى بە ئىعجازى زانستى
نەبوو، بەلام دواى لىكۆلئەو و تىفكرىن و سەيركردن و گەرەنەو بە راي
پىسپۆرانى زانستە گەردوونىيەكان، گەشتە راستى و باوەرپان بە ئىعجازى زانستى
ھىنا.

دەستەى سىيەمىش پىويستە مىشكىان بخەنە گەر و واىبىنن لە كەللەپەقى و
خۆيان پاكبەنەو لە ئىرەيى و قىن، ئەوكاتە بە ئاشكرا راستىيان بۆ دەرەكەوئ
و دەگەنە حەقىقەت، دەبىت بابەتى ئىعجازى زانستىش بە بىركردنەو بەكى
زانستىيانەى پوخت وەرگرن، كەسانى زۆر لەوان بەتواناتر لە بواری زانست و
دەيتاندا (وەك زۆرىك لە زانا ناسراو ناموسلمانەكانى رۆژئاوا) دانىان بە موعىزەى
قورئاندا نا و باوەرپان كرد كە ئەمە لە دانانى مەوۆ نىيە و لە سەروو تواناكانى
مەوۆقەكانەو بە.

وتەى ھەندىك لە نەيارانى

ئىعجازى زانستىي و تەفسىرى زانستىي:^(۲۵)

دىياردەى رەتكردنەوہى ئىعجاز و تەفسىرى زانستىي ھەمووى، يان بەشىكى، برىتييە لە بابەتتىكى بىرۈبۈچۈنى جىاواز كە سىفەتتىكى بىركردنەوہى مەۋقە، لەوكاتەوہ سەرىھەلدا كە ھەندىك موفەسىر ھەستان بە بەكارھىنانى زانستە گەردوونىيەكان لە تەفسىركردنى ئايەتەكانى قورئانى پىرۈزدا، ۋەك ئىمامى فەخرى رازى، ئەمىش لە بوارى ئىجتىھاد و فراوانكردنى تىگەيشتن لە ئايەتەكانى قورئانى پىرۈز كە باسى دىياردە گەردوونىيەكان دەكات، ئەمەش بەلای ئەوانەوہ دەرچوونە لەو مەنھەجە تەقلىدىيەى دەيناسن بۇ تەفسىر، زىادەروويە لە بەكارھىنانى زانستىيەكاندا.

– (ابراهيم بن موسى النجمي) ناسراو بە (شاطبي) (۷۹۰ك ۋەفاتى كردوۋە) لە كۆتايى سەدەى ھەشتەمى كۆچى سەرمەشقى بزووتنەوہى رەتكردنەوہكە بوو، كە رەخنەكانى لەسەر زىادەرپەوى و لە سنووردەرچوونە، تا ئەمەش ھەندىك زانا بەھۆى ئەم زىادەرپەويەوہى كە ئىعجازى زانستىي رەتدەكەنەوہ، بەلام بابزانىت لايەنگرانى ئىعجاز و تەفسىرى زانستىيىش داۋادەكەن كە پىرۈگراممىكى ھەمەلايەنە دابىرىت بۇ ھەلسوكەوت و لىكۆلىنەوہ لە قورئانى پىرۈز و ھەموو زىادەرپەويەكەش لە تەفسىرى زانستىدا، رەتدەكەنەوہ.

ئىمامى (شاطبي) بەناوبانگەرتىن نەيارانى پىشۋوى ئىعجازى زانستىيە، زۆر كەسىش لەدەوى ئەو تا رۆژگارى ئەمەشمان، كاريگەر بوون بە بۆچۈنەكانى، لە كىتابى (الموافقات في أصول الشريعة)دا دەلىت: (إن كثيراً من الناس تجاوزوا في

۲۵ بۇ زانبارى زياتر بىروانە ئەم بابەتەى نىنتەرنىت: (الإعجاز العلمي للقرآن الكريم بين القبول والمعارضة: أ. د. كارم السيد غنيم - موقع موسوعة الإعجاز العلمي - تاريخ المقال: ۲۱/۶/۲۰۱۰).
وتەى ئەو زانبارەى كە نامازە بۇ سەراۋەكەى نەكراۋە، لەم بابەتەوہ ۋەرگىراۋە.

الدعوى على القرآن الحد، فأضافوا إليه كل علم يذكر للمتقدمين أو المتأخرين: من علوم الطبيعيات والتعاليم والمنطق وعلم الحروف، وجميع ما نظر فيه الناظرون من هذه الفنون، وأشباهها، وهذا إذا عرضناه على ما تقدم لم يصح)، واته: "زور كهس زياده پره وبيان كردووه له سهر قورئان و هاتوون هه موو زانسته كانى پيشين و داهاتوويان بو زيادكردووه، له زانسته سروشتيه كان و مهنتيق و زانستى وشه كان و زور هونه رى تريان خستووه ته پالى، كه ئه م كاره ئه گر به راوردى بكهين له گه ل ئه وهى پيشتر باسما ن كرد، كاريكى راست نيه"، هه روه ها له شوينيكى تردا ده لئيت: "پيشيني ئه م ئوممه ته له هاوه له كان و شوينكه وتووانيان و دواى ئه وانيش، شاره زاتر بوون به قورئان و زانسته كانى و له وانه وه به ده ستمان نه گه يشتووه كه له م بابه ته دا قسه يان كرديت".^(٢٦)

بازنين هاوه لآن و تابيعينه كان زور به وردى له قورئان تيگه يشتون، له ته شريعات و په رستنه كان و لايه نى ره وشتيه كهى، هه روه ها له ئايه ته گه ردوونيه كانى قورئانيش تيده گه يشتن و به شيويه كهى گشتى به بى ورده كاريى ليكيان ده دايه وه له ژرر روشنايى مانا زمانه وانويه كانى وشه كان، هيچ پيوستيان به چوونه ناو ورده كاريى زانياريه گه ردوونيه كان نه بووه، چونكه له سه رده مى ئه واندا باسى نه بووه و له روشنبيريى ئه و كاته دا نه زانراوه .

سه باره ت به ئيعجازى قورئانيش ئه وان باوه رپيان به ئيعجازى ره هاى هه مه لايه نه ي قورئان هه بووه، چ له لايه نى زمانه وانى و چ لايه نى ناوه رچ و بابه تيانه ي، له ئيعجازى زانستيشدا قول نه بوونه ته وه، له بهر شاراوه يى ئاماره زانستيه كانى قورئان بويان له و سه رده مه دا و نه بوونى ئه و زانسته سروشتيه كانى كه له سهر بنه ماى دوزينه وه كان و تويزينه وه زانستيه كان دامه زراون له و روژگاره ي ئه واندا.

٢٦ پروانه: الموافقات (٣/ ٦٢).

ئەو دە تېيىنى دەكرىت كە (شاطىي) لە زاناينى سەدەى ھەشتەمى كۆچىيە، كە تىيدا ئەم زاناينە پەيدابوون: (ابن الزملىكانى) خاوەنى كىيى (التبيان في إعجاز القرآن)، (ابن تيمية) كە خاوەنى كىيى (جواب أهل العلم والإيمان) ە لە ئىعجازدا و (محمد بن عبد الرحمن الخطيب القزويني) خاوەنى كىيى ((تلخيص المفتاح في المعاني والبيان) وهو تلخيص لـ(مفتاح العلوم) لأبو يعقوب يوسف السكاكي).

ئەو دە تېيىنى دەكرىت ئەو ە كە شاطىيى زىادەپەوى كردو ە داتەكاندى لايەنە بابەتییەكان لە قورئان بەشیوەیەكى گشتى، تەنانەت لە كىيى (الموافقات) دا دەلێت: شەریعەت نەخویندەوارە (إن هذه الشريعة أمية لأمة أمية) و قورئان تەنھا لەو زانستانەى تىدايە كە ھاوشیو ەى زانستەكانى عەرەبەكانە لەو كاتەدا و ھەر ئەوانیش لى تىدەگەن.^{۲۷}

لەو كەسانەى كە وەلامى ئەمەى داووتەو ە (محمد الصادق عرجون) ە كە دەلێت: "ئىمامى شاتىيى رىچكەيەكى نامۆى گرتو ە كە ناگونجىت لەگەل پلەوپايەى لە زانستدا، وەكەى دەربارەى نەخویندەوارى شەریعەت وەرنەگىرىت، چونكە ھیچ پەيوەندییەك نىيە لە نىوان نەخویندەوارى خودى پیغەمبەر (ﷺ) و فراوانى قورئان و شەریعەتەكەى".^{۲۸}

ھەروەھا خاوەنى كىيى (القرآن يتحدى) لە چەند روویەكەو ە وەلامى ئەم وتەيەى (شاطىي) دەداتەو ە:

۱- بەكارھێنانى سیفەتى (الأمية) بۆ شەریعەت موزارەفەيەكى بىبەلگەيە، چونكە قسەكەى ئىمە دەربارەى ئەو زانستانەيە كە لە قورئاندا ھەيە و

۲۷ پروانە كىيى (مفهوم الإعجاز القرآني) (ص ۲۴۳).

۲۸ پروانە: نحو منهج لتفسير القرآن (ص ۵۰).

ناشكراشه كه زانسته كانى قورئان ناتوانرئيت حه صر بكرئين، له بهرئو وهى وتهى
په روهردگار و حه صر بوون سيفه تى ئيمهيه، نهك قورئانى پيرؤز.

۲- هيج كه سيك بانگه شهى ئو وهى نه كردوو و رده كاربيه كانى زانسته
كه ونييه كان له قورئان دهرده هينئيت، وهك بيركارى و فلهك، بهلكو گفتوگو كه
له وهدايه كه قالبوون له زانسته كه ونييه كاندا چهند روويهكى ئيعجازى قورئانمان
بؤ دهرده خات كه له سهرده مه كوئنه كاندا نه زانراوه.

۳- له وانه يه هه نديك كه س كه ئه م مهنه جه جي به جي ده كه ن، تووشى
هه له بووبن و ئه م هه ش سيفه تى مرؤفه له هه موو مه سه له كاندا و ماناى عيبى
مهنه جه كه نييه، بهلكو ئه و كه سانه ن كه به ناتو وارى جي به جي ده كه ن و
زياده ره وى ده كه ن.^(۲۹)

پيش ئه ميش شيخ (محمد الطاهر بن عاشور)^(۳۰) كه يه كي كه له موفه سيره
تونسيه كانى ئه م سهرده مه، له ته فسيري (التحرير والتنوير) دا وه لامى داوه ته وه
و ده لئيت: وته كهى (شاطبي) (إن هذه الشريعة أمية لأمة أمية) زؤر لاوازه، به هوئى
ئه م خالانه وه:

۱- ئه وهى له م قسه وه وهرده گيرئيت ئه وه يه كه قورئان مه به ستى نه بووه
عه رب له حالتي كه وه بگورئيت بؤ حالتيكى ديكه و ئه م هه ش راست نييه، چونكه

۲۹ بروهانه كئيبى (القرآن يتحدى) دانراوى (عزالدين أحمد) - دار السعادة.

۳۰ (محمد الطاهر بن عاشور) (۱۸۷۹ - ۱۹۷۲ ز) زانايه كى ناسراوى تونسييه، له زانكؤى (زهيتونه)
خوئندويه تى كه دواتر بوو به يه كي كه له گهره ترين مامؤستاكاني، له سالى (۱۹۳۲ ز) بوو به
موفيتى تونس و پاشتريش بوو به (شيخ الإسلام المالكي)، پاشان بوو به سهرؤكى زانكؤى زهيتونه و
به هوكارى سياسى لابرا، سالى (۱۹۴۵ ز)، دواى سهر به خوئى تونس، گهرايه وه بؤ كاره كهى تا سالى
(۱۹۵۶ ز)، خاوهنى چهندين دانراوى زانستيه له وانه: (تفسير التحرير والتنوير، أصول الإنشاء
والخطابة، موجز علم البلاغة، أليس الصبح بقريب، أصول النظام الاجتماعي في الإسلام، مقاصد
التشريع الإسلامي، الوقف وآثاره في الإسلام).

په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموئیت: (تلك من أنباء الغيب نوحيها إليك، ما كنت تعلمها أنت ولا قومك من قبل هذا...) (هود: ٤٩)، ئەمەش بە ئاشکرا باسی ئەو دەکات کە قورئان زۆر راستی تێدایه کە خەلکی سەرده‌می پێغه‌مبەر نایانزانویه و فێریان دەکات، کە بریتییە لە هه‌واله‌ شاردراوه‌کان لێیان و موعجیزاته‌کان.

٢- مەبەسته‌کانی قورئان ده‌گه‌رپێته‌وه‌ بۆ گشتگیری بانگه‌وازه‌که‌ی، کە موعجیزه‌یه‌کی زیندووشه‌، بۆیه‌ پێویسته‌ ئەو بابەتانه‌شی تێداییت کە بۆ تێگه‌یشتنی ژیری ئەو مرقفانه‌ بشی‌ت کە لە سەرده‌می بڵاوبوونه‌وی زانسته‌کاندا ده‌ژین.

٣- پێشینانی چاکمان وتوویه‌کە قورئان سه‌مه‌ره‌کانی کۆتایی نایه‌ت، کە مەبەستیان لە ماناکانی، ئەگەر به‌و شیوه‌یه‌ش بوایه‌ کە (شاطبی) ده‌ی‌لێت، ئەوا سه‌مه‌ره‌کانی پێشتر ته‌واو ده‌بوو به‌ حه‌صربوونی جۆری ماناکانی.

٤- یه‌کێک له‌ خاله‌کانی ته‌واویی ئیعجازه‌که‌ی ئەوه‌یه‌ کە به‌ چه‌ند وشه‌یه‌کی که‌م ئەوه‌نده‌ مانای له‌خۆ گرتووه‌ کە به‌ چه‌ند به‌رگێک لێکنادرپێته‌وه‌.

٥- ئەوانه‌ی سه‌ره‌تا قورئان ئا‌خاو‌تنی له‌گه‌ڵ ده‌کردن له‌ مانا سه‌ره‌کی و بنه‌رپه‌تییه‌که‌ی تێده‌گه‌یشتن، ئەوه‌شی له‌م مانا سه‌ره‌کییه‌ی زیاده‌، له‌وانه‌یه‌ هه‌ندێک که‌سی دیکه‌ تێبگه‌ن و هه‌ندێکی دیکه‌یش تێناگه‌ن.^(٣١)

بائیستاش بچینه‌ سه‌ر باسکردنی رای شیخ (محمد الغزالي) ده‌رباره‌ی وته‌که‌ی (شاطبی)، کە ده‌ی‌لێت^(٣٢):

"زۆر بابەتی گرنگ پێشتر باسکراوه‌، وه‌ک مەسه‌له‌ی نه‌خوینده‌واری شه‌ریعه‌ت کە (شاطبی) باسی کردووه‌، کە بریتییە لە مەسه‌له‌یه‌کی مه‌ترسیدار،

^{٣١} پ‌روانه: (تفسير التحرير والتنوير) دانراوی (محمد الطاهر ابن عاشور).

^{٣٢} پ‌روانه: كيف تتعامل مع القرآن: سلسلة قضايا الفكر الإسلامي (٥) - المعهد العالمي للفكر الإسلامي - ص ١٩٩ - ٢٠٠.

چونکہ ئەگەر بە رەھایی وەرێگرین، دەبێتە ھۆی گەمارۆدانی ژیری، ئایا مەعقوله کە ئەم نەخویندەوارییە بەردەوام بێت؟ یان تەنھا قوناغیکی کاتی عەرەبەکان بوو بێت و دوایی کۆتایی ھاتبێت و ئوممەت بووە میللەتیکی خویندەوار و نووسەر و ھیسابکەر، منیش وای دەبینم کە ئوممەت لە قوناغیکی ژیانیدا نەخویندەوار بوو، پاشان ھالی دەگۆرێت بۆ قوناغیکی دیکە و دەبێتە ئوممەتیکی زانا و خویندەوار، ئایا دەبێت ئوممەت لە تێپوانینەکانی و بپارێدان و زانستدا تەنھا ھۆکارە ئومییەکان بەکاربھێنێت؟

ئوممەتێمان لەمۆدا بوو تە خویندەوار و نووسەر و ژمێریار، ھەربۆیە بپارێدان لەسەرئەوێ کە نەخویندەواری سیفەتیکی بە زۆر و ھاوھەلی ئەم ئوممەتە، باوەڕم وایە کە شتێکە ناگونجێت لەگەڵ سروشتی ژیان و بەردەوامیەکی، ھەروەھا دژوارە لەگەڵ نەمریی پەیاوەکە و توانای بۆ وەلامدانەوێ پێویستی بەکانی رۆژگار.

بابەتی سووربوونی ھەندێک زانا لەسەر ئومییەت شتێکی سەرسۆرھێنەر، کە ئەمە بوو تە ھۆی وەستان لەسەر ھەندێک تیگەیشتن و لاندان لییان، (إنا أمة أمية لا تكتب ولا تحسب) مانای ئەوە نییە کە ئوممەت بە ھەتاهەتایی نەخویندەوار بێت و نەنوسێت، ئایا ئەمە مانای ئەوەیە کە لە دەستکەوتی زانستی بەدووربین کە یەكەم ئایەتی دابەزی خویندەواری و ھەرچەرخان بەرو خویندن و نووسینی پێویستکرد؟ ھەروەھا دەپرسین: دای دابەزینی قورئان ئایا ئوممەت ھەر بە نەخویندەواری دەمییێتەو؟ بەڵێ سەرەتا نەتەوێکی ئومیی بوو، پاشان ئەم زانستە زۆر و چەند ھێند و قوولە لە قورئانی پیرۆزدا ھات، ئیتر چۆن دای ئەمە بە ئومیی دەمییێتەو؟! بێگومان ئەمە شتێکی مەحالە، ئەگەر بپوانینە ھەندێک ئایەت و فەرموودە، تر، دەگەینە ئەم راستییە:

- (ولئن اتبعت أهواءهم بعد الذي جاءك من العلم ...) (البقرة: ١٢٠)، كه قورئانی به زانست ناوژده کردوه.

- کاتیکیش پیغه مبه‌ر (ﷺ) پرسپاری له (نوبه‌ی کوری که‌عب) کرد دهرباره‌ی باشت‌ترین نایه‌ت له لای، وتی: نایه‌تی کورسییه، پیغه مبه‌ریش (ﷺ) فهرمووی: (لیه‌نک العلم أبا المنذر)^(۳۳) واته: ئەم زانسته‌ت به‌رده‌وام بیت و دلخۆش بیت پی‌ی.

- په‌روه‌ردگار ده‌فهرمویت: (وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَدَّعَوْا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَ الَّذِينَ يُسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ) (النساء: ۸۳)، که‌واته عیلم و زانیاری سیفه‌تی قورئانه، سیفه‌تی ئەوانه‌شه که پی‌وه‌ی خه‌ریکن، ئیتر چۆن ده‌وتریت ئوممه‌ت نه‌خوینده‌واره له‌گه‌ل قورئاندا؟ ئەمه شتیکی مه‌حاله، بواری عیلمی خودایی و حیکمه‌تی خودایی له قورئاندا، ئیتر چۆن ده‌وتریت شه‌ریعه‌ت نه‌خوینده‌واره؟!

عه‌ره‌به‌کان له‌و سه‌رده‌مه‌دا میلله‌تیکی نه‌خوینده‌وار بوون، ئەم ئومییه‌ته هه‌رگیز به‌رده‌وام نابیت، ئەمه شتیکه، شتیکی تریش ئەوه‌یه که ئەم گو‌تاره ته‌نها بۆ عه‌ره‌ب نییه، به‌لکو بۆ هه‌موو خه‌لکیه، خوینده‌وار و ئەوانی تریش، هه‌روه‌ها بۆ یه‌ك سه‌رده‌میش نییه به ته‌نها، عه‌ره‌به‌کان نه‌خوینده‌وار بوون، به‌لام فارس و رۆمه‌کان رۆشن‌بیر بوون، کاتیکیش سه‌یری فارس و رۆمه‌کان ده‌که‌ین ده‌بینین له‌و کاته‌دا چه‌ندین گوم‌پاییان هه‌بووه که عه‌ره‌به‌کان نه‌یان‌بووه و له‌م بواره‌دا ئەمان له‌وان باشت‌ربوون له‌و نه‌خوینده‌واری و نه‌فامیه‌شیاندا (الله أعلم حيث يجعل رسالته) (الأنعام: ۱۲۴).

وتەى پىغەمبەر (ﷺ): (إنا أمة أمية...) (۳۴) ماناى ئەۋەيە كە ئوممەت لە سەردەمىكى تايىبەتەدا نووسىن و ژماردن نازانىت، مەبەست لەۋە نىيە كە بە بەردەوامى بە نەخویندەۋارى بىمىنىتەۋە، قورئانىش گوتارىكى نەمرە و نەبەستراۋەتەۋە بە كات و زەمەنىكى دىارىيەكراۋەۋە، بىرۆكەى نەخویندەۋارى شەرىعەت و سووربۇون لەسەر مانەۋەى قۇناغى دەشتەكى و بەردەۋامبۇونى، مەقبول نىيە و رەتدەكرىتەۋە، ئوممەتىك كە پىشۋازى لە قورئان كەرد، بىگومان ئومىيەتەكەى بە قورئان خۇى لاچوو، ئەگەر بىتو قورئان رىئەيشاندەرمان بىت بۆ سەرچاۋەكانى زانىارى نۆى، ئىتر چۆن نەخویندەۋار دەبىت؟ ئەمە شىتىكى ۋەلاخراۋە.

قورئان تەنھا بۆ عەرەبەكان دانەبەزى و بۆ كاتىكى دىارىيەكراۋىش نەبوو، بەلكو زىندوۋە بەتپەپ بوونى رۆژگار، ئىتر چۆن خاۋەنانى دەستكەۋتە زانستى و زانىارىيەكان سوودى لىۋەرەگىرگەن لە داھاتوۋدا ئەگەر تەنھا بە گوتارىك بۆ نەخویندەۋاران بەررىتە قەلەم؟! ئەۋەى ماىەى سەرسۇرمانە ئەۋەيە كە (شاطىبى) لەگەل تۋانا عەقلىيە بەرزەكانى لە دىارىيەكردنى مەبەستەكانى شەرىعەتدا، ھەر ئەۋە كە ئەم قەسەيەى كىردوۋە! (۳۵)

لىرەۋە بۆمان دەردەكەۋىت كە گىرگىدانى ئىمامى شاطىبى بە زانستەكانى قورئان و شەرىعەت و پىشپەۋى لەم بۋارەدا، ۋاى لىكردوۋە ۋاز لە بۋارى ئىعجازى بابەتتىيەنەى قورئان بەئىنىت، لەۋانەشە ئەم رەتكرەنەۋەيەى بۆ ئىعجازى زانستى پەيۋەندى ھەبوۋىت بەۋ زىادەپەۋەيەى لەم بابەتەدا كراۋە لەلايەن ھەندىك لە موفەسىرەكانەۋە و نەبوونى پىرۆگرام و رىكخستەن لەم لايەنەدا.

۳۴ رواه البخاري ومسلم.

۳۵ بىروانە: كىف تتعامل مع القرآن- محمد الغزالي- ص ۱۹۹- ۲۰۰.

- (محمد رشيد رضا) خاوهنى تەفسىرى (المنار) بە پىشتىبەستىن بە وتەكانى شاتىبى، تەفسىرى زانستى رەتكردووتەو، بە ھۆى زىادەپەوى ھەندىك لە موفەسىرەكان لەم بوارەدا، واى دادەنەيت مەوۆ سەرقال دەكات لە ھىدايەت و تەشرىعاتەكانى قورئان و دەلەيت: پىويستە لەسەر ئەوانەى كە ئەم رىپەوھەيان گرتووە (وہك الرازي) و شوينىپەھەلگرەكانى، بەخوينايدا بچنەوہ.

ئەم رايانەى خۆى لە سەرەتاى (تفسير المنار)دا باسكردووە. (٣٦)

بەلام ئىعجازى زانستى رەتنەكردووتەو و دەلەيت: (قورئانى پىرۆز زۆرىك لە نىشانەكانى دەسەلاتى خوداى لە ھەموو دروستكراوھەكاندا دەرخستووە، لە بىگيان و رووھك و گياندار و مەوۆدا، رۆزگارەكان نەيانتوانيوە ھىچ لەمانە ھەلوەشىنن، قورئانى پىرۆز زۆر مەسەلەى زانستى و مەوۆوى لەخۆگرتووە كە لە زەمانى ھاتنەخوارەوھيدا نەزانراو و دواى دۆزانەو، بەھۆى ئاشكرابوونى سروشتى گەردوون و سوننەتەكانى خودا لە دروستكراوھەكاندا بۆ لىكۆلەرەوان و توپۆزەرەوان). (٣٧)

- شىخ (محمود شلتوت) دەربارەى تەفسىرى زانستى دەلەيت: "كۆمەلەىك لە رۆشنبىران كە ھەندىك زانستى نوپيان وەرگرتووە، پاشان سەيرى قورئانيان كرد و لىكدانەوھيان بە شىوھەك بۆ كرد كە واى لىكردن بلىن دەستكەوتىكى نويمان بۆ قورئان بەدەستھىناو، ئەمە بوو ھۆى خراپبوونى پەيوەندىيان لەگەل قورئاندا، كە ئەم تىپوانىنە بۆ قورئان بىگومان ھەلەيە، لەبەرئەوھى خودا قورئانى نەناردووە كە كەتەبەك بىت باسى بىردۆزەكانى زانست و وردەكارى

^{٣٦} برۋانە: موقف الأصوليين والعلماء (قدامامهم ومحدثهم) من التفسير العلمي - د. محمد فتحي الدينى - مجلة أسماء (١) هـ (١٩٨٨م).

^{٣٧} برۋانە: التفسير العلمي للقرآن، بين المحيزين والمانعين - محمد أمين ولد الشيخ - المؤتمر العالمي الأول للإعجاز العلمي - إسلام آباد، ١٤٠٨ھ.

هونه ره كان و زانياريه جوراوجوره كان بۆ خه لکی بکات، ههروه ها بیگومان هه لهیه، چونکه وا له خاوه نه کانی دهکات مانای قورئان به شیوهیه ک بکن که وانییه و پیچه وانهیه له گه ل ئی عجازه کی، به شیوهیه ک که زهوقی راست قبولی ناکات".

به لای قورئان کتییی هیدایه ته و خوی گه وره نهیناردوه بۆ ئه وهی خه لکی فیتری مه سه له گهردوونییه کان بکات، به لام له هه مانکاتا که هاتووه ته خواره وه چه ندین ئایه تی تیدایه ئامازه به هه ندیک بابه تی که ونی ده دات، که بیگومان ده بیئت باسکرده که راست و ورد و ده رخه ری راستی بیئت، ئه مه ش مانای ئه وهیه بیگومان له قورئاندا باسی راستی زانستی له دووتویی ئایه ته کانیدا کراوه.

– (عباس محمود العقاد) ده لایت: (داوا نه کراوه له کتیبه کانی عه قیده که یه کبگر نه وه له گه ل مه سه له زانستییه کاندا کاتیک بۆ هه ره نه وهیه ک بابه تی نوی پیدابییئت، داوا نه کراوه له هه لگرانی له کتیبه کانیاندا ورده کاریی ئه و زانستانه ده ربه ئین ههروه ک چۆن له تاقیگه کانی لیکۆلینه وه و خویندندا پیشانیان ده دریئت)، ههروه ها ده لایت: (کاریکی باشه سوود له راستییه زانستییه کان وه ربیگریئت بۆ راستکرده وهی مانای وشه قورئانییه کان، به بی ئه وهی به زۆر بخزینینه ناو قورئانه وه) که لیڤه دا به شه رمه وه رازییه له سه ر ته فسیری زانستی.

– (د. محمد حسین الذهبي) ده رباره ی ته فسیری زانستی ده لایت: بریتییه له و کاره ی که ده سه ته واژه کانی قورئان ملکه چی زاراوه زانستییه کان دهکات و کۆشش دهکات بۆ ده ره ئینانی زانسته جوراوجۆر و بۆچوونه فه لسه فییه کان له قورئانه وه، زیاتر کاریگه ر بووه به بۆچوونه کانی (شاطبی) له م بواره دا، که ره خنه ی له وانه گرتووه که زانستی پیشینان و پاشینانیان داوه ته پال قورئان، له گه ل ئه وه شدا که له کتیبه کهیدا (التفسیر والمفسرون) به توندی وه لامی

ئەوانەى داۋەتەۋە كە زىيادەپرەۋى دەكەن لە تەفسىرى زانستىيدا، بەلام لە قسەكانىدا ديارە كە بە شىۋەيەكى گشتى دژى فىكرەكە نىيە، چونكە لە كۆتايى نووسىنەكەيدا دەلىت: "تەنھا ئەۋەندەيان بەسە كە بزەنن لە قورئاندا ھىچ دەقىكى ئاشكرا نىيە دژبىت لەگەل راستىيەكى زانستى جىگىردا، ئەۋەندە بەسە بزەنن قورئان بەردەوام دەتوانرىت ھاۋئاهەنگ بكرىت و كۆبكرىتەۋە لەگەل ھەموو بىردۆز و ياسا زانستىيەكان لە ئىستا و داھاتوودا، بەو مەرجەى ئەو زانستە لەسەر بىنەمايەكى راست دامەزرايىت و دۆزرايىتەۋە".^(۳۸)

– (عبدالكریم الخطيب) لە بۆچۈنەكانىدا كۆكردنەۋەى كردۈۋە لە نۆۋان ۋەرگرتن و رەتكردنەۋەى ئىعجازى زانستىيدا، ئەۋەتا لە شۆيىنىكا پىشتىگىرى دەكات و دەلىت: (ئەۋ ئايەتانەى كە بۆ خەلكى روۋندەبىتەۋە لە بوۋنەۋەردا ريگا دەكەنەۋە بۆ وتنى قسەى راست دەربارەى كىتئى پەرۋەردگار، ئاللىرەدا خەلكى دەبىنن كە ئەم قورئانە برىتييە لە راستى ھەتاهەتايى لەلايەن خوداۋە، ئەگەر قورئان كىتئى عەقىدە و شەرىعەت بىت ئەمە ريگر نىيە لەۋەى كە مەبەستى دىكەى لەدواۋە بىت كە ئەۋ كەسانەى بەدوايدا دەگەپىن، دەستيان دەكەۋىت، ھىچ زىيانىكى نىيە بۆ قورئان كە لە پىكھاتەكەيدا بەلگەى ئىعجازەكەى تىدبايىت بەۋەى كە خۋاى گەرە تىيدا دايىناۋە لە نەپنى و راستىيەكان كە ئاخۋتن لەگەل خەلكىدا دەكەن لە ھەموو سەردەم و نەۋەيەكدا)، بەلام لە شۆيىنىكى دىكەدا رەتدەكەتەۋە و دەلىت: (خاۋەنانى تەفسىرى زانستى زىيادەپرەۋى دەكەن لە شىۋازى تىگەيشتىيان لە كىتئى پەرۋەردگار و دەستكارى لىكدانەۋەى ئايەتەكانى دەكەن بۆ ئەۋەى بلنن كە قورئان ھەموو زانست و زانىارىيەك لەخۋى دەگرىت، لەم كارەياندا زۆرىيەى كات زارۋەكان لە ماناكانى خۇيان دەردەكەن، ھەندىك كەس لەۋانەيە بلنن: باشە ئەگەر قورئان ھەموو نەپنىيەكانى بوۋنەۋەرى

^{۳۸} برۋانە: التفسير والمفسرون (۲/ ۳۲۱ - ۳۳۳).

لهخۆگرتووه، ئه‌ی باشه بۆ ئه‌مه شاردراره‌وه بوو له پېشینه‌ی ئه‌م ئوممه‌ته و هه‌ستیان پېنه‌کرد، ئه‌گه‌ر هه‌ستیان پیکردبێت، ئه‌ی بۆ سوودیان لێوه‌رنه‌گرت؟ ئه‌گه‌ر قورئانیش بۆ ئه‌وه هاتبێت که کتیبیکێ زانستیی بێت، بۆچی به‌م شیوازه‌ خاوه‌ن ئاوازه‌ هات، به‌لکو ده‌بوايه به‌ شیوازی زانستیی به‌هاتایه که تێیدا راستیه‌ زانستیه‌کان به‌ قالدبیکێ تایبه‌تی زمانه‌وانی ریکده‌خرێن، هه‌روه‌ک ژماره‌ بیکارییه‌کان؟^(٣٩).

ئه‌م پارا بووه له‌ نیوان وه‌رگرتن و ره‌تدانه‌وه‌دا، هه‌لۆیستیکێ هاوبه‌شه له‌ نیوان ژۆریک له‌ ره‌خنه‌گران له‌ ئیعه‌جازی زانستیی، به‌هۆی روونه‌بوونه‌وه‌ی فیکره‌که له‌ مێشکیاندا، ئه‌و ره‌خنانه‌شی باسی ده‌کات ته‌نها مشتومرپیکێ لاوازه‌، چونکه‌ لایه‌نگرانی ئیعه‌جازی زانستیی مه‌نه‌ج و چوارچێوه‌ی تایبه‌تیا‌ن بۆ داناوه‌ که‌ پابه‌نده‌ به‌ زمانی قورئان و مانای وشه‌کان، هه‌روه‌ها تێگه‌یشتن و کۆکردنه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌ قورئاندا هاتووه‌ له‌ راستیه‌ زانستیه‌کان، ته‌نها تایبه‌ت نییه‌ به‌وانه‌ی قورئانیان له‌ سه‌ره‌تا‌دا بۆ دابه‌زی، به‌لکو ئه‌مانه‌ کۆمه‌لێک زانیاری و زانستن که‌ به‌نده‌کانی په‌روه‌ردگار هه‌ریه‌که‌ و به‌پێی توانا و گونجان بۆی لێیان تێده‌گات، موس‌لمانه‌ یه‌که‌مه‌کانیش ئه‌وه‌نده‌یان لێزانی که‌ گونجاو بوو له‌گه‌ڵ تێگه‌یشتن و توانا زانستیه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌، به‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی بۆ ئیمان و رێنموونیان پێویست بێت، خ‌وای په‌روه‌ردگاریش هه‌ندیک له‌ نه‌هینی و راستیه‌کانی پاشه‌که‌وت کرد بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ماوه‌ی جیاوا‌ز ده‌ریانبخات و بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو نه‌وه‌یه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ گونجاوه‌ له‌گه‌ڵ سه‌رده‌میاندا، وه‌ریگیرن، به‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی که‌ بێتته‌ به‌لگه‌ له‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگار و به‌لگه‌ بۆ قورئانه‌ مه‌زنه‌که‌ی، به‌م شیوه‌یه‌ قورئان به‌ره‌مه‌ی به‌رده‌وام و هه‌مووکات قه‌ناعه‌تده‌ر و

^{٣٩} بر‌وانه: الإعجاز العلمي للقرآن الكريم بين القبول والمعارضة: د. کارم السید غنیم- موقع موسوعة الإعجاز العلمي- تاریخ المقال: ٢٠١٠/٦/٢١.

هه‌میشه خاوه‌ن موعجیزه ده‌بیت، هه‌روه‌ک چۆن پێشینه یه‌که‌مه‌کان قه‌ناعه‌تیان به‌ ئیجازی زمانه‌وانی و ده‌ربیرینی هه‌ینا، ئه‌وانه‌ی دواى ئه‌وانیش به‌ ئیجازه زانستیه‌که‌ی قه‌ناعه‌ت پێده‌کات به‌ به‌رده‌وامی.

گرنگی توێژینه‌وه‌کان ده‌رباره‌ی ئیجازی زانستیی له‌ قورئان و

سوننه‌تدا و سووده‌کانیان

له‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌دا خۆیان ده‌بیننه‌وه: *

۱- نوێکردنه‌وه‌ی به‌لگه‌ی پێغه‌مبه‌رایه‌تی له‌ رۆژگاری دۆزینه‌وه زانستیه‌کاندا:

خه‌لكی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ چاوی خۆیان چه‌ندین به‌لگه‌ی ئاشکرایان له‌سه‌ر راستی پێغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌ی بینی، بۆیان ده‌ركه‌وت قورئان حه‌ق و راستیه‌، هه‌ربۆیه‌ له‌م‌پۆدا په‌روه‌ردگار موعجیزه‌یه‌کی نوێی قورئانی ده‌رخستوه‌ که‌ له‌گه‌ڵ رۆحی سه‌رده‌مدا ده‌گونجێت و بریتیه‌ له‌ ئیجازی زانستیی که‌ خه‌لكی ئه‌م‌پۆ بۆ زانست زیاتر له‌ هه‌موو شتێك ملده‌نێن، به‌ جیاوازی و لات و نه‌ته‌وه‌کانیانه‌وه، توێژینه‌وه‌کانی ئیجازی زانستی به‌ ویستی په‌روه‌ردگار به‌هێزترین و ئاشکراترین به‌لگه‌ نیشان ده‌ده‌ن بۆ هه‌ر که‌سێك که‌ به‌دواى هه‌ق و راستیدا بگه‌رێت، له‌ هه‌مانکاتدا باوه‌ری باوه‌رداران به‌هێزتر و زیاتر ده‌کات (وَإِذَا تُلِيتُ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا) (الأنفال: ۲)، واته‌: کاتێك ئایه‌ت و فره‌مانه‌کانی ئێمه‌ به‌سه‌ر ئیمانداراندا بخوێنرێته‌وه، ئه‌وا ئیمان و باوه‌ریان زیاده‌کات.

۲- راستکردنه‌وه‌ی رێپه‌وی زانستیی تاقیکاری له‌ جیهاندا:

* بروه‌نه: تأصيل الإعجاز العلمي في القرآن والسنة — من أبحاث المؤتمر العالمي الأول للإعجاز العلمي في القرآن والسنة بإسلام آباد - باكستان — ۱۹۸۷ز — ص ۳۲.

خوای پەرودرگار داوای تېروانینی له دروستکراوه‌کان کردووه، به ریځایه ک دایناوه بۆ ناسینی خوۍ و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و باوه‌پیه‌تانیان، به‌لام خاوه‌نی ئایینه ده‌ستکاریکراوه‌کان (گاور و جووله‌که) دژایه‌تیی زانستیان کرد و ریځاکانیان به پووجه‌ل داده‌نا و رابه‌رانی زانستیان تووشی نه‌شکه‌نجه ده‌کرد، هه‌ربویه ئه‌م زانسته تاقیکاریبانه شالووی هیرشیان کرده سهریان و دژایه‌تییان کردن و درۆ و ده‌له‌سه‌کانیان بۆ جیهان ئاشکرا کردن، ئیتر مرۆفایه‌تی که‌وته گیزاوه‌وه و سه‌رگه‌ردان بوو و ده‌ستیکرد به گه‌ران به‌دوای ئایینی راستدا، نه‌و ئایینه‌ی که هانی مرۆفایه‌تی ده‌دات بۆ گه‌ران به‌دوای زانستدا و زانستیش رینومایی مرۆفه‌کان ده‌کات بۆ لای نه‌و.

موسلمانان له‌م‌پۆدا ده‌توانن بینه‌ پێشه‌وه بۆ راستکردنه‌وه‌ی رېره‌وی زانست له جیهاندا و دانانی له شوینی راستی خویدا، که بریتیه له ریځایه ک بۆ باوه‌پیه‌تانیان به پەرودرگار و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و سه‌لماندنی راستی قورئان و به‌لگه‌یه‌ک بۆ ئایینی پیرۆزی ئیسلام و شایه‌تی‌ک بۆ ده‌ستکاریکردنی ئایینه‌کانی دیکه‌.

مرۆفایه‌تی پێویستی به ئایینی راست هه‌یه بۆ نه‌وه‌ی رزگاری بکات له‌وه‌ی به‌سه‌ریدا هاتووه له خالی بوونی رۆحه‌کان و فه‌وتانی هه‌سته‌کان و نا‌ره‌حه‌تی ژیان، پێویستی به‌و ئایینه هه‌یه که ئایین و زانست، ماده‌ و رۆح کۆده‌کاته‌وه، یاسا و ره‌وشت و خو‌شبه‌ختی له دونیادا و پاداشتی چاک له پاشه‌پوژدا ده‌سته‌به‌ر ده‌کات، له هه‌مانکاتیشدا پێویستی به به‌لگه‌یه‌کی زانستیی هه‌یه که راستی ئه‌م ئایینه‌ی بۆ سه‌لمینیت، که له توپژینه‌وه‌کانی ئیجازی زانستیدا نه‌م وه‌لامه‌ی ده‌ستده‌که‌وێت.

نه‌وه‌ی که دلخۆشی ده‌به‌خشیت له‌رێی گه‌یشتن به‌م نه‌جامه‌دا، نه‌وه‌یه که ژماره‌یه‌کی زۆر له زانیانی گه‌ردوونیی سه‌رپاست و دادپه‌روه‌ر هه‌ن، که دوودلی

نانوینن له دهرېرېن و ئاشكر اكر دنى ئه وهى قه ناعه تى پيډه كهن له راستييه كان، كه ئه مان خاوه نى وتى بيس تراون له ولاتانى خوياندا، له وانه شه كه هوكانى راگه ياندىن هوكاريك بن بۆ گه ياندىن ئيمان و زانست بۆ خه لكى ئه و ولاتانه .

۳- تيگه يشتنى باشت و فراوانتر له دهقه كانى قورئان و سوننه ت:

قورئان و سوننه تى پيروز بۆ ئه وه هاتوون كه ئيمه به پيى توانا لييان تيگه ين و كاريان پيېكه ين، دهقه گه ردوونيه كانيش ناتوانر يّت به راستى و ته واوه تى ته نيا له چوارچيويه زمانه وانيدا له مانا كانيان تيگه ين، به لكو پيويست دهكات كه ئه م زانسته تاقيكارييه نوييانه بره خسيئر ين، له ژير روشنايى راستييه زانستيه كاندا ده توانين به ته واوه تى له مانا و مه به ستى دهقه پيروزه كان تيگه ين، ئه مه ئه وه ده سه لميئيت له سه رده مانى كۇندا خه لكى به ته واوه تى له هه ندك دهقى قورئان و سوننه ت تيئنه ده گه يشتن كه باسى ديارده گه ردوونيه كان دهكات، به لام بابشزانين كه ئه م تيئنه ده گه يشتنه ئه گه ر بوويّت هيج زيانكي ئه وتوى له بيروباوه ر و دهره ينانى ئه حكامه كان نه داوه .

۴- چالاك كردنى موسلمانان بۆ ئه نجامدانى دوزينه وه گه ردوونيه كان

به هوى پالنه ره ئيمانيه كه وه :

بيركردنه وه له دروستكراوه كانى پهروه ردگار جورىكه له په رستن، له هه مانكاتدا بيركردنه وه له ماناي ئايهت و فه رموده كانيش هه ر جورىكه له په رستن، گه ياندىن به خه لكى بريتييه له بانگه وازكردن بۆ لاي خودا، كه ئه مانه هه مووى له تويزينه وه كانى ئيعجازى زانستيدا دينه دى، كه خوى له خويدا هانده ريكه بۆ موسلمانان بۆ دوزينه وه نهيئيه كانى گه ردوون به پالنه ريكي ئيمانيه وه، كه هيوادارين ببّيته هوى په رينه وه مان له و سه رده مى دواكه وتنه ي كه ماوه يه كى زوره تييدا ده ژين.

بەدلتىيىيەۋە دەلىل ئۆزىدە مۇسلمانەكان لە وتەكانى پەرۋەردگاردا دەربارەى نەپىيەكانى دوستكراۋەكان، بە ئەندازەى ئەۋەندە دەۋرەۋە كە بىيە ھۆى رىئومايىيان لە تۆيىنەۋەكانىاندا و يارمەتيدەريان بىت بۆ نىكېۋەۋە لە ئامانجەكانىيان و بەفەرۋەدانى ھەول و كۆششيان لە شتى بىسۈوددا.

۵- بانگەۋازكردن بۆ ئىسلام بەھۆى بەكارھىنەنى بابەتەكانى ئىعجازى زانستىيەۋە:

بەكارھىنەنى ئىعجازى زانستىيە لە قورئان و سۈننەتدا بىرىيە لە گۈنجاۋترىن رىگا بۆ بانگەۋازكردن بۆ بەرنامەكەى پەرۋەردگار لە رۆزگارى ئەمۋەماندا، كە سەردەمى پىشكەۋەتنى زانستىيە و خەلكى بەھۆى زانستەۋە فرىۋ دراۋن و ۋازيان لە ئايىن ھىناۋە، ھەرۋەھا دەتۋانين بەھۆى ئەم زمانى زانستەۋە ۋەلامى ئەۋ ھىرشەى راگەياندى رۆزئاۋا بەدەينەۋە كە بۆ سەر ئىسلام دەيكەن و بىسەلمىنەن كە ئىسلام كۆتايىن بەرنامە ئاسمانىيەكانە و تەنھا ئەمە كە لەلايەن پەرۋەردگارەۋە بۆ مۇۋفەكان نىردراۋە، ئەۋىش بە بەلگەكانى ئىعجازى زانستىيە لە قورئان و سۈننەتدا.

بهشی دووهم:

چهند وه لایمیک بۆ رهخنه گرانی موسلمان دهر باره ی ئیعجازی

زانستی*

رهخنه ی یه کهم:

بریتیه له و وتهیه یان که قورئانی پیروژ کتیبی رینموونی و ته شریعه و کتیبیکی زانستی و زانیاری گهردوونی نییه، بابزانریت که هه موو ئه وانه ی سه رقائی لیکۆلینه وهن له ئیعجازی زانستیدا باوه پریان وایه قورئان کتیبیکی عه قیده و په روه رده و ته شریعه، زۆر دووره له باسکردنی زانست به شیوه ی پرۆگرامیکی فیرکردن، هه روه ها باوه پریان وایه ئایه ته قورئانییه کانی بابته گهردوونییه کان ته نها بۆ ئه وه هاتوون سه رنج رابکیشتن بۆ پیکهاته کانی ئاسمان و زهوی و پالپشت بن بۆ باوه ره ئینان به خودای به دیه ئنه ر و دروستکه ر و ئه ندازه بۆ دانه ر، له به ره ئه وه ی که قورئان به هه ق و راستی دابه زیوه له لایه ن خودای زانا و شاره زاوه، ئه و ده بیئت هه لگری راستیه کان بیئت، ته نها بریتی نییه له چهند دهسته وازه یه کی دارپژراوی وه سفی که باسی رواله تی شته کانی کرد بیئت.

یه کیک له لایه نه گرنگه کانی هیدایه تی خودا بۆ مرۆفه کان له قورئاندا، بریتیه له هاندانیان بۆ بیرکردنه وه و تیروانین له دروستکراوه کانی گهردوون، ئایا حیکمه ت چیه له هه موو ئه و ئایه تانه ی باسی دیارده کانی که ون ده که ن، هه موو ئه م دیارده و دروستکراوانه شایه نی ئه وه ن مرۆف لییان پروانیت و بیر بکاته وه له گه وره یی ده سه لاتی دروستکه ره که یان، بۆ ئه وه ی بگاته قۆناغی

* پروانه: بابته ی: الإعجاز العلمي للقرآن الكريم بين القبول والمعارضة: الدكتور کارم السید غنیم، هه روه ها بابته ی: المعارضون للإعجاز العلمي في القرآن والسنة (مناقشة الآراء ودحض الحجج) - د. کارم السید غنیم - موقع موسوعة الإعجاز العلمي - تاريخ المقال: ۲۰۱۰/۶/۲۱.

ترسان و خۆپاریزی، که ئەگەر ئەو کەسە لە کەسانی پسیپۆر بوو لە زانستدا، ئەم ترسانە دەگاتە ئەوپەڕی و خۆشەویستی پەرەردگار دل و دەروونی پڕ دەکات. ئەو بێرە لاوازی که قورئان کتیی هیدایەتە و پەيوەندی بە زانستە گەردوونییەکانەوه نییە، بۆچوونێکی پەرە پێدا که دەلێت: باسکردنی قورئان بۆ دیاردە گەردوونییەکان لە ناو ئایەت و سورەتە جیاوازهکاندا پەرشوبلاوه، بە پێچهوانەی نووسراوه زانستییهکان لەمەوه وتیان که ئەم بەشانی بابەتەکان پەيوەندییان بە یەکەوه نییە.

ئەوهی لەم کەسانە شاردراووه ئەوهیه ئەم جیاکردنەوهیه مەبەستی لەپشتەوهیه و حیکمەتیکی گەورە قورئانە، چونکه ئەم ئایەت و بەشە پەرشوبلاوانە هەر بابەتیکی زانستی لە قورئاندا بەلگەن لەسەر ئەوهی بابەتە زانستییهکانیش بە شیوهی جوزئیات و بەش بەش راستییه زانستییهکانیان دەچەسپێت بەهۆی توێژینهوهکانەوه و پاشان ئەم بەشە پەرشوبلاوانە زانستەکان کۆدەکرێنەوه و بنهما و یاساییهکانیان جێگیر دەبێت.

رەخنەى دووهم:

ئەو وتەیانە که دەلێت: گرنگیدان بە ئیجازی زانستی خەلك دووردهخاتهوه لە گرنگیدان بە زانستە تەقلیدییهکانی قورئان، تەفسیری زانستی پێچهوانەیه لەگەڵ پڕۆگرامی تەفسیرکردن.

ئىجازى زانستى لهوه دەرناچیت که روویهك بێت لە رووهکانی ئىجازى قورئان، لیکۆلینهوه لەبارەیهوه بریتییه لە زیادکردنێک و دەوله مەندکردنی زانستەکانی قورئان، ئەوانەشی پێوهی سەرقالن کۆمەلێک زانان که هاوکارى هەموو ئەوانەى دیکەن که سەرگەرمى لیکۆلینهوهن لە زانستەکانی قورئاندا، هەموو یەکیکیش لە بوارهکەى خۆیدا کار دەکات بەبێئەوهی کاریگەریی خراپی

بۆ سەرئەوى دىكە ھەبىت، يان خۇى بەسەرىدا ھەلکىشىت، ئەمەش بۇ ئەۋەى دياردەى چىکردنەۋەى مەعرفى روونەدات كە بوۋە ھۆى فەرامۇشکردنى زۆر لايەنى ئىعجاز، بەتايىبەتى لايەنى ئىعجازى زانستىي.

سەبارەت بە تەفسىرى زانستىش ھىچ جۆرە دىۋەيەكىيەكى لەگەل تەفسىرى تەقلیددا نىيە، بەلگە دەۋلە مەندىردىتى و فراۋانکردنى تىگەشتىنمانە دەربارەى قورئانى پىرۆز، بەتايىبەتى لەۋ ئايەتە كەۋنىيەنى كە پىشتەر لە گىژاۋى تەئۋىلى ماناكانيان و مەجاز و دانەپالى رووداۋەكانى رۆژى دوايىدا بوون.

رەخنەى سىيەم:

برىتىيە لە تاۋانبارکردن بە پابەندەبوون بە مانا زمانەۋانىيە راستەكانى دەقە قورئانىيەكان، دوورخستەۋەى وشە قورئانىيەكان لە ماناكانيان بەۋ شىۋەيەى كە بە ملکہ چىکردنى ئايەتەكان (لِيْ أَعْنَقَ الْآيَاتِ) ناسراۋە، كە ئەمە دەستەۋازەيەكە بەردەۋام رەخنەگرانى ئىعجازى زانستىي دووبارەى دەكەنەۋە.

شتىكى زانراۋە كە چەندىن ياسا و پىرۆگرام و رىكخەر و سنوور ھەيە پىۋىستە ئەۋانەى بە ئىعجازى زانستىي و تەفسىرى زانستىي قورئانەۋە سەرقالن، پابەندى بىن، لە گرنگترىنيان: رىزگرتنە لە سەرچەم بابەتە زمانەۋانىيەكان، زۆر پىۋىستىشە كە زانايانى گەردوونى و زانايانى دىن و زانايانى زمانەۋانى ھاۋكارىن لەۋ لىكۆلىنەۋە قورئانىيەكاندا لەگەل پابەندبوون بەۋ پىرۆگرامى لىكۆلىنەۋەيەى لەسەرى رىككەۋتوون، ئەگەر كەسانىكىش ھەبن كە لەم ياسا و رىكخەرەنە دەردەچن ئەمە بەلگە نىيە لەسەر ئەۋانەى پابەندن بە مەنھەجىيەتى لىكۆلىنەۋە قورئانىيەكانەۋە.

ره‌خنه‌ی چواره‌م:

قورئانی پیروژ بۆیه دابه‌زی بۆ ئه‌وه‌ی عه‌ره‌به‌کانی سه‌ره‌تای ئیسلام لێی تیڤگه‌ن، ئیمه‌ی موسلمانیش ده‌بی‌ت شوینپی ئه‌وان هه‌لگرین له‌ تیڤگه‌یشته‌نیان بۆ ئایه‌ته‌کان به‌پیی مانای وشه‌کانی، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌وان عه‌ره‌ب بوون و ئه‌وان شاره‌زاتر بوون به‌ زمانی خۆیان و مانای وشه‌کانی له‌ ئیمه‌، ئیعبازی زانستیش زیان ده‌دات له‌ به‌لا‌غه‌ت و ره‌وانبیزی قورئان، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ قورئان گه‌توگۆی له‌گه‌ڵ ده‌کردن کاتی دابه‌زینی، ئه‌گه‌ر ئه‌م مانایانه‌یان نه‌زانیا‌یه‌ ئه‌وه‌ مانای ئه‌وه‌یه‌ که‌ قورئان ره‌وانبیز نییه‌، چونکه‌ باری ئه‌و که‌سانه‌ی قسه‌ی له‌گه‌ڵ کردوون به‌هه‌ند وه‌رنه‌گرتووه‌، ئه‌گه‌ر خه‌لکیش پێشتر ئه‌م مانایانه‌یان بزانیایه‌ ئه‌ی بۆچی راپه‌رپینی زانستی عه‌ره‌ب له‌و رۆژه‌وه‌ی قورئان دابه‌زی ده‌ستی پێنه‌کرد، ئه‌ی نالێن قورئان زانستی پێشینه‌کان و داها‌تووشی تێدا‌یه‌؟!

وه‌لام:

۱- قورئانی پیروژ بۆ هه‌موو مرۆفایه‌تی دابه‌زیوه‌ تا رۆژی دوا‌یی، به‌ جیاوازی رۆشن‌بیری و زانیاریان، کاتیکیش گه‌توگۆ له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌م ژیریانه‌دا ده‌کات، هه‌ر که‌سه‌ و به‌پیی توانای خۆی سوودی لێ‌وه‌رده‌گریت، ئه‌گه‌ر ژیرییه‌کانیش بێ‌توانابوون له‌ تیڤگه‌یشته‌نی مانای هه‌ندیک له‌ ئایه‌ته‌کان، ئه‌وا پێ‌ویسته‌ پشت ببه‌ستین به‌ گه‌وره‌ زانا و لێ‌کۆله‌ره‌وان، چونکه‌ په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌یت: (فاسألوا اهل الذکر إن کنتم لا تعلمون) (النحل: ۴۳)، زۆر جاریش زانیانی فیه‌ و لێ‌کۆله‌ره‌وان چه‌ندین یاسا و حوکمیان له‌ ئایه‌ته‌کانه‌وه‌ ده‌ره‌یناوه‌ که‌ خه‌لکانی پێش‌ین نه‌یانزانیه‌وه‌، ئه‌ویش له‌به‌رئه‌وه‌ی قورئان: (ولا تنقضی عجا‌ئبه‌) وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌دا ها‌تووه‌.

۲- يەككە لە لايەنەكانى ئىعجازى قورئان برىتییە لەوێ یەك دەستەواژە چەندین مانا دەبەخشیت، كە لەوانە یە هەندىكیان لە سەردەمىكدا دەرکەوێت و هەندىكى تريشى لە زەمەنىكى داهاتوودا دەرکەوێت لەگەڵ بەرەوپێشچوونى دۆزینەوێ زانستییەكاندا، پێویستە لەسەر زانایانى موسلمان لە هەموو سەردەمىكدا، بەپێى ئەو زانست و زانیارییانەى لەبەردەستیاندا یە ئەم مانایانە بۆ خەلكى روونبکەنەوێ.

۳- كاتێك زانیاری و زانستە گەردوونى و سروشتییەكان بەکاردهێنین بۆ روونکردنەوێ ئایەتە قورئانییەكان و دەرخستنى لایەنى گەورەیی و ئىعجازیان، ئەوا ئێمە بەم کارهەمان وەك كاری زمانه‌وانه‌كان و ره‌وانبێژان ده‌که‌ین، خۆ لە سەردەمى پێشەمباردا (ﷺ) بەکارهێنانى زانستە زمانه‌وانییه‌كان لە دەرخستنى رووه‌كانى ئىعجازى قورئاندا نەبوو و سەردەمانى دواتر پەیدا بوو، كە هەموو زانایان كۆكن لەسەر بەکارهێنانیان بۆ روونکردنەوێ لایەنەكانى ئىعجازى قورئان، كەواتە بۆچى ئێمە رێبەهین بە زانایانى زمانه‌وانى و رێنەده‌ین بە زانایانى گەردوون و سروشت كە زانستەكانیان بخەنە خزمەتى دەرخستنى لایەنەكانى ئىعجازى زانستى ئایەتە گەردوونییەكان لە قورئاندا؟!

مامۆستا (عمر عبید حسنه) ده‌لێت*: "یەككە لە ترسناكترین ئەو دەرمانەى تووشى ژیریى مروڤى موسلمان بوو و رێگر بوو لە تێپوانین و شكەندنى كۆت و بەندەكان و هێنانەدى تێپوانینی گشتگیری قورئان و بەکارهێنانى بۆ چاره‌سەرى ئیستا و درێژبوونەوێ بۆ داهاتوو، ئەو وەهەم وخەیاڵیە كە ئەو بنه‌ما فیکرییانەى پێشتر لە قورئانەوێ وەرگرا لە سەردەمى یەكەمدا، ئیتر كۆتایی هەولەكانە و تیگەیشتن لە دوورییه‌كانى ده‌قه‌كان لە هەموو شوێن و ساتیكدا بەمانه‌وێ بەستراوێ، كە ئەمە مایه‌ى گەمارۆدانى ده‌قه‌ قورئانییه‌كانە و كورتکردنەوێ

* برۆانه: (كيف تتعامل مع القرآن: الشيخ محمد الغزالي - المعهد العالمي للفكر الإسلامي - ص ۱۶).

تییگه‌یشتنه لیی به سهرده‌میکی دیارییکراوه‌وه و به‌ندکردنی ژیرییه‌کانه به تیروانینی ئه‌و سهرده‌مه و کۆت و به‌ندکردنی عه‌قله و ترساندنه له بیرکردنه‌وه، ئه‌مه ریگری له مرقۆ ده‌کات که تی‌بفکریت و تی‌پروانیت به‌و شیوه‌یه‌ی ده‌قه قورئانییه‌کان خۆیان داوای ده‌که‌ن، ژینگه‌ی شوینکه‌وتن و لاساییکردنه‌وه بووه‌ته میراتمان و بووه‌ته هۆی په‌کخستنی ئیجتیهاد و کۆشش و داهیان و ده‌ستکه‌وته‌کانمان بۆ چه‌ندین سه‌ده، ته‌نانه‌ت له ئاستی هه‌لسوکه‌وتیش نه‌ماوین له‌گه‌ڵ قورئاندا و له سوننه‌ته‌کانی تی‌ناکه‌ین، له ئاسۆکان و نه‌فسه‌کاندا و کورتمانکردووه‌ته‌وه له لایه‌نه‌ فیه‌قی و ته‌شریعه‌کانیدا، به‌لام ئایه‌ته‌کان چه‌ندین مه‌به‌ستیان هه‌یه: په‌روه‌رده‌یی و کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونی و گه‌ردوونی و هۆکاره‌کانی دۆزینه‌وه‌ی زانستی، که لایه‌نی ته‌شریعی ته‌نها یه‌ک لایه‌نی ئه‌م مه‌به‌ستانه‌یه.

٤- له لایه‌کی دیکه‌وه بابزانی که هاوه‌له‌کان و پیشینان له‌م ئاماژه زانستیانه‌ی قورئان تی‌ده‌گه‌یشتن، بۆ نمونه که په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: (مرج البحرين یلتقیان، بینهما برزخ لا یبغیان) (الرحمن: ١٩) که مه‌به‌ست پیی ئاوی سویره، چونکه ده‌ریا به‌ ره‌هایی له قورئاندا به‌ مانای ئاوی سویره‌هاتوه، (مرج به مانای (خلط) واته تی‌که‌لیکردن، (بینهما برزخ) واته به‌ربه‌ستیک له نیوانیاندایه، (لا یبغیان) واته (لا یطغیان) واته به‌سه‌ریه‌کدا زالنابن، هه‌ربۆیه هاوه‌له‌کان له‌وه تی‌ده‌گه‌یشتن که دوو ئاوی سویره‌یه تی‌که‌ل‌ده‌بن، به‌ربه‌ستیک له نیوانیاندایه که نابیته هۆی زالبوونیان به‌سه‌ریه‌کدا، ئه‌م رسته‌یه به وشه‌کانیه‌وه لای هاوه‌لان و موفه‌سیرانی پیشین زانرابوو، به‌لام شیواز و چۆنیتییه‌که‌یان له ده‌ریاکاندا نه‌ده‌زانی، چونکه زۆر راستی هه‌یه له‌گه‌ڵ تی‌په‌رپوونی کاتدا چۆنیتییه‌که‌ی ده‌زانریت، وه‌ک په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: (بل کذبوا بما لم یحیطوا بعلمه ولما یأتهم تأویلہ) (یونس: ٣٩)، واته بی‌باوه‌ران ئه‌و

شتانه‌یان به درۆ ده‌زانن که زانیارییان پێی نه‌بووه و بۆیان ده‌رنه‌که‌وتووه، (ولما یأتهم تأویلہ) (بمعنی: بیان کشفه)، واته: بینینی ده‌رکه‌وتنی، هه‌روه‌ها که په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: (وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأُہُ بَعْدَ حَیْنٍ)، (نبا) لێ‌رده‌ا مه‌به‌ست پێی ته‌ئویل و روونبوونه‌وه‌ی رووداو‌ه‌که‌یه، ئایا ئه‌م (نبا) هه‌واله، چیه؟ بریتیه له بینین و دلتیابوون، وه‌ک چۆن په‌روه‌ردگار له چیرۆکی یوسف (علیه السلام) بۆمان باس ده‌کات که پێشتر خه‌وێکی بینیبوو، به‌لام که خه‌وه‌که‌ی هاته‌دی، فه‌رموی (هذا تأویل رؤیای من قبل...)) واته ئه‌مه هاته‌ندیه‌ی خه‌وه‌که‌مه که به چاوی خۆمان بینیمان، که‌واته ته‌ئویل لێ‌رده‌ا به مانای هاته‌ندیه‌ی، هاتووه.

که‌واته با بزانی مانای هه‌موو ئایه‌ته‌کان کراوه و موفه‌سیره‌کان هه‌یج ئایه‌تیکیان به‌بێ رافه‌کردن به‌جینه‌هه‌شتووه، به‌لام ده‌رکه‌وتنی راستی هه‌ندیک ئایه‌ت و بینینیان به‌تیپه‌رپوونی کات رووده‌ات، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک ئایه‌ت هه‌ن که خه‌لک نایانزانن چۆنه تاوه‌کو نه‌یانبینن، جا چ له دنیا، یان له دوا‌و‌ژدا بێت، موفه‌سیره‌کان هه‌ولێ زۆر باشیان داوه له تیگه‌یه‌شتنی ئایه‌ته گه‌ردوونیه‌کان به‌پێی زانیارییه‌کانی رۆژگاری خۆیان، ته‌نانه‌ت گه‌یه‌شتوونه‌ته زانینی هه‌ندیک راستی زانستی پێش دۆزینه‌وه‌ی، بۆ نمونه (ئیبین عه‌بباس) له ته‌فسیری ئایه‌تی: (أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ) (الأنبياء: ٣٠) بریاری ئه‌وه ده‌دات که ئاسمانه‌کان و زه‌وی پێکه‌وه بوون، پاشان جیاکرانه‌وه، ئه‌مه پێش ئه‌وه‌ی که خه‌لکی ئه‌مه بدۆزنه‌وه به ١٤٠٠ سال، ئه‌وه‌ی ئێمه زیادمان کردووه ته‌نها ئه‌وه‌یه که ئه‌م راستیه زانستییه له‌م‌پۆدا بۆ ئێمه سه‌لماوه و شوێنه‌واره‌که‌یمان بینیه‌وه، ئیتر ئه‌مه مانای ئه‌وه نییه که ئێمه له‌وان با‌ش‌تر و زان‌تر بین، که‌واته ئێمه هه‌ندیک له‌م زانسته له‌وانه‌وه وه‌رده‌گرین و به‌س ئه‌وه‌نده هه‌یه ئێمه له‌م‌پۆدا ده‌یانبینین.

رەخنەى پېنجەم:

برىتتية له ترسان له بهستنه وهى نيوان تهفسيرى قورئان و بابته
گەردوونىيه بەردەوام گۆراوەکان، که کاردەکاتە سەر راستگۆيى قورئان.
ئيمه ئەم ترسه له پەرۆشيه وه بۆ قورئان دەبينين و دەلئين: ئەوانهى به
تهفسيرى زانستى قورئانه وه خەريکن، پابەندن به بەکارهينانى زانياريه
زانستيه جيگير و دامەزراوەکان که گەشتوونە ته قوناغى راستى و دلنبايى و
وهک ياسايان لپهاتووه، يان بىردۆزه زالبووهکانن، تەنانەت ئەگەر گۆراڤانکاريش
لهو زانيارىيانەدا رووبدات هېچ زەرەريکى بۆ قورئان نيه، چونکه ئەم جۆره
تهفسيره کۆشش و ئيجتهاديکه له رافەکردندا و دەتوانرێت له ژيړ تيشكى
زانياريه نوپکاندا به رافەکردنیکى دیکه راست بکړیتە وه، بينيويشمانه که دهقه
قورئانييهکان هەموو ئەو دۆزینە وه نوپيانەى لهخۆ گرتووه، چونکه دهقه
قورئانييهکان به کۆمهليک زاراوهى گشتگير هاتوون که هەموو مانا راستەکانيان
لهخۆ گرتووه و نه وه به نه وه بۆ مەوقەکان دەردهکه ویت.

بابزانين که روونکردنه وهى ئەمه هەر له قورئان خۇيدا ههيه که
دەفه رمویت: (سُنْرِيْهِمْ اٰیَاتِنَا فِی الْاَفَاقِ وَفِیْ اَنْفُسِهِمْ...) که دەرکه وتنى
راستیهکانى به بينين و سەیرکردنه وه بهستووه ته وه، چونکه هەر راستیهک که
که وته بوارى بينینه وه ئیتر گومانى تیدا نامینیت، که واته گرەنتیه که بریتیه له
بينين، بۆ نمونه بهر بهستى نيوان دەریاکان ئەمڕۆ به هۆى مانگه
دەستکرده کانه وه بينراوه و پپوانهى بۆ دەرکړیت، هەرچه ندیکيش زانست
به ره وپپيش بچیت، بينين و سەیرکردن به جيگيرى دەمینیته وه و هېچ کاتيک
زانست نایهت بلێت بهر بهستى نيوان دەریاکان بوونى نيه، که واته ئیعجاز و
تهفسيرى زانستى به و راستیه زانستىيانه دەرکړیت که بينراوه و جيگير بووه.

ئەوانەى بە زانستەكانى قورئانەوہ سەرقالن، دەرزانن كە تەفسىر كەردنى قورئان ھەولئىك و كۆششىكى مەوۋە، ھەر بۆيە موفەسىرەكان زۆر جار جىاوازن لە تەفسىر كەردنى ھەندىك ئايەتى قورئان، بەھۆى جۆراوجۆرىى ماناى وشەكان، بۆ نموونە: دەر بارەى (وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ) (الطور: ٦)، ھەندىك دەلئىن بە ماناى: (المملوء) واتە دەر ياي لىوانلىو، ھەروەھا لە ماناكانى ترى برىتييە لە: (الملةب) واتە دەر ياي سوتىنزاو، يان كەلپەگرتوو^(٤٠)، يان جىاوازييەكە لەوانەى بەھۆى ياسا نەحويەكانەوہ بىت، جىاوازي لە تەفسىر كەردندا ھۆكارى زۆرە لاي موفەسىرەكان كە لە تەفسىرەكانىندا رەنگىداوہ تەوہ، لەگەل ئەمەشدا كەس رەخنەى لەم جىاوازييە نەگرتووہ، يان داواى كەردىت كە تەفسىر كەردن بوەستىت.

زۆرىك لە موفەسىرەكان لە كاتى رافە كەردنى ئايەتە گەردوونىيەكاندا پەنا دەبەنە بەر تەئويل، يان مەجاز، يان بە چەند زانىارىيەكى سادە رافەيان دەكەن،

٤٠ يقول إمام المفسرين محمد بن جرير الطبري ما ملخصه (أغلبُ معاني السَّجْرِ وأولاهَا معنيان الإيقادُ والامتلاءُ ثم رجع أن المسْجُورُ: معناه المملوء وقال: لأنَّ البحرَ غيرُ موقِدٍ اليوم!!) (تفسير الطبري ٤٥٩/٢٢)، وأشار ابن كثير (رحمه الله)؛ واختلف في معني المسجور فقال بعضهم المراد أنه يوحد يوم القيامة نارا كقوله تعالى: وإذا البحار سجرت أي أضرمت فتصير نارا تتأجج محيطة بأهل الموقف كما روي عن علي وابن عباس، وقال قتادة: المسجور المملوء، وذكر صاحبنا تفسير الجلالين (رحمهما الله) (والبحر المسجور) أي المملوء وذكرنا أنه قول قتادة. وقال: قال مجاهد: الموقد، وقال صاحب الظلال (يرحمه الله) كلاما مشابها يشير إلي أن البحر المسجور هو المملوء بالماء في الدنيا، وذكر صاحب صفوة البيان لمعاني القرآن: (غفر الله له) في تفسير قول الحق (تبارك وتعالى) (والبحر المسجور) ما نضه: أي المملوء ماء، يقال: سجر النهر، ملاء، والمراد: أي أوقدت نارا، من سجر التنور يسجره سجرا، أمجا، وذكر أصحاب المنتخب في تفسير القرآن الكريم: إن البحر المسجور هو المملوء. قال الشوكاني رحمه الله: أي الموقد من السجر وهو إيقاد النار في التنور، ومن قدم ذكر هذا القول: القرطبي وأبوحيان والبغوي والغازي والرازي والشنقيطي وغيرهم، قال صاحب المحرر الوجيز: وإلى هذا يعود القول الأول لأن قولهم (سَجَرْتُ التَّنَوْرَ) معناه: ملأتها بما يحترق ويتقد، وقال أبوحيان: ولاينافي ما قاله مجاهد: لأن سَجَرْتُ التَّنَوْرَ معناه: ملأته بما يحترق.

كاتىكىش پىسپۇرپانى زانستە گەردوونىيەكان ھاتن و بە تەواۋەتى لە ئايەتەكان تىگەشتىن، تەفسىريان كىردن بەبى تەئۇيل، بە ئاشكرا مانا راستەكانيان دەرخت كە لەگەل زانىارى وقەناعەتى مۇقى سەردەمدا دەگونجىت.

دلىيان كە ھىچ ترستىك نىيە لە گۇرپانى زانىارىيە گەردوونىيەكانى بەكارھاتو لە تەفسىردا، لەبەرئەۋەى دەقە قورئانىيەكان جىگىر و پارىزراون، ھەر ھەلەيەكىش لە تەفسىردا پىويستە بگەپىنرئەۋە بۇ راقەكاران بەبىئەۋەى كار لە راستگۇيى قورئان بكات، تەفسىرىش گۇرپانكارىيە بەسەردا دىت، لەبەرئەۋەى ھىچ تەفسىرىكى جىگىر نىيە كە موسلمانان بە درىژايى سەردەمەكان لەسەرى كۆك بووبن، تەنھا ئەوانە نەبىت كە لە پىغەمبەرەۋە (ﷺ) پىمان گەشتوۋە.

ئەگەر بىلەن خۆخەرىككردن بە ئىعجازى زانستىيەۋە موسلمانان لە ھەلەدان و داھىنانى زانستى و تەكنىكى و پىشكەۋتن لە بوارە زانستىيە جۇراۋجۆرەكاندا دوردەخاتەۋە، ئەوا دەلەين: زۆربەى ئەوانەى ھەلەدەدەن لە بوارەكانى ئىعجازى زانستىيدا، كەسانىكى زانستىين، كە شايتى تۈنەى زانستىيان بۇ دراۋە لە بۈرى پىسپۇرپىياندا، چەند زانايەكن كە ئەگەر بىتو ھاۋئەھەنگى لە نىۋان كارەكانياندا بىكرىت و بۈرى تەۋاۋيان بۇ بىرەخسىت، ۋەك چۆن لە رۇژئاۋا (شۈينى كۆچكردىيان) بۇيان دەرپەخسىنن، ئەوا دەيانتۈنەى شارستانىيەتىكى زانستى و تەكنىكى گەرە بخولقەنن كە رابوردۈۋى درەۋشاۋەى ئومەتەمانيان دەبەستەۋە بە داھاتۈۋىيەكى گەشاۋەى چاۋەرۋانكراۋەۋە، زۆربەى ئەۋ زانايەنى لە ئىعجازى زانستىيدا كار دەكەن، يان لە دەرختىنى لايەنىكىدا داھىنان دەكەن، خاۋەنى پلەيەكى بەرزى رەۋشتى ئىسلامى و عەقلىيەتىكى زانستى فراۋان و بىرىكى تەكنىكى سەركەۋتو و ھەستىكى دىنى بەرزن.

ره‌خنه‌ی شه‌شه‌م:

ئەو‌ه‌یه‌ که ده‌لێن ئی‌ع‌ج‌ازی زانستی، یان ته‌فسیری زانستی، ه‌ی‌چ سوودی‌کی نی‌یه‌، له‌پاستیدا ئەم ره‌خنه‌یه‌ زۆر ساده‌و ساکاره‌، چونکه‌ لی‌کۆلینه‌وه‌ له‌ ئی‌ع‌ج‌ازی زانستیدا په‌یوه‌سته‌ به‌ راستیه‌که‌وه‌ که پ‌ی‌ویسته‌ روونب‌کر‌ی‌ته‌وه‌، که ئەمه‌ کاری‌کی پ‌ی‌ویسته‌ له‌ هه‌موو لقه‌کانی مه‌ع‌ریفه‌دا، به‌ تایبه‌تیش که په‌یوه‌ندی به‌ قورئانی پ‌ی‌رۆزه‌وه‌ هه‌ب‌ی‌ت که موع‌ج‌یزه‌ی ئیسلامه‌، سووده‌کانی زانینی ئی‌ع‌ج‌ازی زانستیش زۆره‌، به‌ تایبه‌تی له‌ بواری عه‌قیده و بیروباوه‌پ‌دا و بواری بانگه‌وازکردن و قه‌ناعه‌ت پ‌ی‌کردن له‌م سه‌رده‌مه‌ی رۆشن‌بیرییه‌ زانستییه‌کاندا.

ده‌رباره‌ی ته‌فسیری زانستیش، ب‌ی‌گومان لی‌ک‌دانه‌وه‌ و روونکردنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌ گه‌ردوونییه‌کانی ت‌ی‌دایه‌ که ده‌ب‌ی‌ته‌ ت‌ی‌گه‌یشتنی‌کی راست بۆیان دوور له‌ گ‌ی‌ژاوی ته‌ئویل و لی‌ک‌دانه‌وه‌ی رووکه‌شیانه‌، ئەمه‌ش ده‌ب‌ی‌ته‌ زیاده‌ب‌وونی ت‌ی‌گه‌یشتنی راستمان بۆ قورئانی پ‌ی‌رۆز که شتی‌کی گ‌رن‌گ و داواکراوه‌.

ره‌خنه‌ی هه‌وته‌م:

ده‌لێن ئی‌ع‌ج‌ازی زانستی ه‌ی‌چ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نی‌یه‌، نه‌ به‌لگه‌ی نه‌قلی و نه‌ به‌لگه‌ی عه‌قلی، پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) ه‌ی‌چ باسی ئەمه‌ی نه‌کردووه‌.

ده‌رباره‌ی به‌لگه‌ی ژیری، زۆر ئاشکرایه‌ و له‌ که‌س شاراه‌و نی‌یه‌، بریتییه‌ له‌وه‌ی قورئانی پ‌ی‌رۆز چه‌ندین ئایه‌تی گه‌ردوونی له‌خۆگرتووه‌ که باسی چه‌ندین راستی و ئاماژه‌ی زانستی ده‌که‌ن که پ‌ی‌ش‌تر نه‌وتراوه‌ و له‌ کاتی هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئاندا نه‌زانراوه‌، پاش ت‌ی‌په‌رپ‌وونی سه‌دان سال و له‌ سه‌رده‌می نو‌ی‌دا، به‌ تایبه‌تی زانایانی گه‌روون - چ موس‌لمان بن یان نا- توانییان بیانناسنه‌وه‌ و ته‌ئکیدیان کرد له‌سه‌ر یه‌ک‌گ‌رتنه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ دۆزینه‌وه‌کاندا و ئەمه‌یان له‌ چه‌ندین کۆپ و کۆبوونه‌وه‌ی زانستی جیهانیدا ئاشکرا کرد، له‌

توڙيڻه وه ڪانيندا توڙماريان ڪردن و بهمه بابته ته ڪه ناسرا و جيگيربوو، دهيان ڪتڻ دهر بارهيان نووسرا له بوري ئعجazy زانستيدا.

به‌لگه‌یه‌کی عه‌قلی و نه‌قلیی دیکه، له‌ باوه‌په‌بون به‌ موعجیزه‌ی قورئانه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌وه‌، چونکه‌ ئەگەر قورئان موعجیزه‌که‌ی ره‌هابیّت، بۆچی ته‌نها ده‌بییه‌ستنه‌وه‌ به‌ لایه‌نی زمانه‌وانی و ره‌وانیژی و لایه‌نی باب‌ه‌تیایه‌نی ده‌شارنه‌وه‌؟ ئەگەر باوه‌پیان به‌ لایه‌نی ئیعبازی باب‌ه‌تیایه‌نی قورئان ه‌هبیّت، بۆچی ده‌بیّت ته‌نها چه‌ند باب‌ه‌تیکی زانیاری له‌خۆبگرت و باب‌ه‌ته‌کانی دیکه‌ فه‌رامۆش بکریّن؟ ئەی بۆچی راستیه‌ گه‌ردوونییه‌کانی ده‌شارنه‌وه‌ و لایه‌نی ئیعبازی زانستی ئینکار ده‌که‌ن؟!

ئەو ھەش كە دەلێن پێغەمبەر (ﷺ) باسی ئیعجازی زانستیی نەكردووه، به ھەو ھەتدەكریته ھە كە خۆی دووپاتی كړدووه تە سەر موعجیزە ی ھە ھای قورئان و ھاو ھەلەكانیش باو ھەریان پێی بوو، ئیتر نەچوونە تە ناو وردەكاریی لایەنەكانی ئیعجاز، پاشانیش زانایان ھاتن لە دواییدا لیکۆلینە ھەوی دووردریژیان دەربارە ی قورئان كړد، لە ھەوانەش لایەنەكانی ئیعجاز.

ههروه‌ها هیچ حیکمه‌تیکێ تێدا نه‌بووه که پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) باسی ئیعجازی زانستی بۆ هاوه‌له‌کانی بکات، چونکه‌ روڤنڤیری ئه‌وکاته ئه‌مه‌ی هه‌له‌ده‌گرت، زانیارییه‌ گه‌ردوونیه‌کان و راستیه‌ زانستیه‌کان بۆ هه‌موو جیهان نه‌زانراو بوون، ئه‌گه‌ر باسی ئه‌مه‌ی بۆ بکەردنایه‌ دژواری بۆ ژیریان دروستده‌کرد، پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) سوور بووه له‌سه‌رئه‌وه‌ی به‌پێی توانا عه‌قڵی و ژیرییه‌کانی خه‌لکی سه‌رده‌می خۆی قسه‌ بکات، هه‌ر بۆیه‌ وازی له‌ هاوه‌له‌ان هێنا که‌ بۆخۆیان و به‌ به‌کاره‌ێنانی مانا زمانه‌وانی و ناسراوه‌کان، له‌ ئایه‌ته‌ گه‌ردوونیه‌کان تێبگه‌ن، ئه‌وه‌ی بۆ رووبوونه‌وه‌ی زانستیی و دۆزینه‌وه‌ گه‌ردوونیه‌کان جێهێلا که‌ لایه‌نی ئیعجازی زانستیی قورئان دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ده‌ربخات، ئه‌مه‌ش دوا‌ی تێبه‌ریبوونی

زیاتر له هه زار سال هاته دی، خوی په روهدگاریش راستی فەرمووه: (وَلْتَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ).

رهخنە ی هه شتە م:

دەلێن: باشه ئەگەر ئیعجازی زانستیی بۆ زانا گەردوونییه ناموسڵمانەکان
ناشکرا بووه، ئە ی بۆ ئەوانه موسڵمان نەبوون؟

دەرکەوتنی راستییە زانستییەکان لەسەر دەستی زانایانی رۆژئاوا
کەموکورتیە بۆ موسڵمانان خۆیان، نەک بۆ قورئان، چونکە ئەگەر بگەڕێنەوه بۆ
کتیی موفەسیرەکان شتی زۆر سەیر دەبینین، دەبینین موفەسیری سەدە ی
یەکەم، یان دوو می کۆچی بەشیوەیەک باسی راستییەکانی گەردوون دەکات
و هەک پەسپۆرێک لەم بوارەدا، چونکە شارەزایە لە زانستەکانی سەردەمی خۆی،
هەموو ئەو شتانە ی پەییوەستە بە بابەتەکیەوه لەبەردەستیدایە و لێی
تێگەشتووه، ئابەم شیوەیە موسڵمانان بوون بە سەرمەشقی زانست لە
سەردەمی خۆیاندا، بەلام کاتێک موسڵمانان خەویان لێکەوت، لەکاتێکدا
پەروەردگار داوی بینین و تیفکرینیان لێدەکات (قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ...) (یونس ۱۰۱)، ئەوهووە خەلکی دیکە لە زانستدا پێشیدانەوه، بەلام
لە رۆژگاری ئەمڕۆدا سەرەتاکانی پێشکەوتنەوه ی موسڵمانان لە زانست و
تەکنەلۆجیادا دەرکەوتووه، کە داواکارین پەروەردگار بەرکەتی تێبخت.

هەر لە ئایەتە پیرۆزەکی (سُنُّرِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْاَفَاقِ وَفِي اَنْفُسِهِمْ...) وهلامی
ئەوهمان دەستدەکەوێت کە بۆچی راستییە زانستییەکان لەسەر دەستی زانا
ناموسڵمانەکان دەدۆزێنەوه، چونکە ئەم ئایەتە رووی کردووه تە بێباوه پان و
خوی گەوره دەریخستووه کە ئەوان راستییەکان دەدۆزنەوه کە دەفەرموێت:
(سنریهم...) واتە پیشانی ئەوانی دەدەین و نەیفەرمووه (سنریکم...)، واتە

پیشانی ئیوهی ددهین، کهاته ئەم ئایه ته ئیجازیکی غەیبشی تێدایه که ههوالی داوه بیباوهپان و ناموسلمانان سه‌رمه‌شقی دۆزینه‌وهی زانستی ده‌بن و ئایه‌ته‌کانی خودا ده‌بینن له ئاسۆکانی گه‌ردوون و له‌شی مرۆفدا و به‌هۆیه‌وه بۆیان دهرده‌که‌وی که قورئان هه‌ق و راستیه‌.

له‌ لایه‌کی دیکه‌وه ئەو زانا ناموسلمانانه‌ی که به‌ ئیشاره‌ته‌ که‌ونییه‌کانی قورئان ئاشنا‌بوون و لیکۆلینه‌وه‌یان دهربارهی کرد، کاتیک له‌ ژێر تیشکی زانیارییه‌کانی خۆیاندا لێیان کۆلیه‌وه، دانیانا به‌وه‌دا که ئەم زانیارییه‌کانی له‌ قورئاندا هاتوون، مه‌حاله‌ زانیاری مرۆف بوویت له‌ کاتی دابه‌زینی قورئاندا، له‌ دهره‌وه‌ی توانا عه‌قلیه‌یه‌کانی مرۆفه‌کانی ئەو کاته‌دایه، هه‌ندیکیان لێره‌دا وه‌ستان و ئیجازی زانستییان به‌ نیگای خوداییه‌وه نه‌به‌سته‌وه، که ئەم باوه‌ڕه‌ینه‌ بابه‌تیک ئالۆزه و پیویستی به‌ ئاماده‌کاری ده‌روونی تایبه‌ت هه‌یه، له‌گه‌ڵ بوونی ته‌وفیق و رێنموونی خودایی: (إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ) (سورة القصص)، (وجحدوا بها واستيقنتها أنفسهم ظلماً وعلواً...) (سورة النمل).

ئهمه‌ش ئەوه ره‌تناکاته‌وه که زۆر زانای دیکه‌یش هه‌بوون قه‌ناعه‌تیان به‌وه کردوه ئەم ئاماژه‌ له‌ سه‌روو توانای مرۆفه‌کانه‌وه‌یه و باوه‌ریان به‌ قورئان هێنا که نیگا و وه‌حیی خوداییه و موسلمانبوونی خۆیان ئاشکرا کرد، جا چ له‌ کۆنگره‌کانی ئیجازی زانستی قورئان، یان غه‌یری ئەم شوێن و کاتانه‌.

ره‌خنه‌ی تۆیه‌م:

ده‌لێن: ئەگه‌ر قورئان ئەم هه‌موو ئاماژه‌ زانستیانه‌ی تێدایه، ئەه‌ی بۆچی موسلمانان به‌ درێژایی سه‌ده‌کان له‌ رووی پێشکه‌وتنی زانستییه‌وه سوودیان لێوه‌رنه‌گرتوه‌؟

بۆ وه لام ده لئین:

۱- موسلمانانی پیشوو که باوهریان به ئیجازی ره‌های قورئان هه‌بووه، سه‌رقالی لایه‌نی زمانه‌وانی بوون، که ئه‌مه وای لیکردن گرنگی به ئیجازی بابه‌تیانه‌ی قورئان نه‌دهن، هه‌روه‌ها تیگه‌یشتنیان له قورئان زیاتر له روی زمانه‌وانیه‌وه بوو، که به‌لایانه‌وه به‌سبوو بۆ تیگه‌یشتنی مه‌به‌سته‌کانی قورئان بۆ ده‌رخستنی گه‌وره‌یی ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگار.

۲- ئاماژه زانستییه‌کان له ئایه‌ته گه‌ردوونیه‌کانی قورئاندا ئه‌وه‌نده ئاشکرا نین که که‌سانی ناپسپۆر له زانسته گه‌ردوونیه‌کاندا بتوانن به ئاسانی لێی تیگه‌ن، زۆر ئه‌سته‌میش بووه بۆ موسلمانان پیشینه‌کان به به‌کاره‌ینانی زانیارییه‌کانی سه‌رده‌می خۆیان وه‌ک چهند ئاماژه‌یه‌ک بۆ زانسته‌کان، لێیان بکۆلنه‌وه.

۳- ئه‌و رپه‌وه زانستییه‌ی بۆ تیگه‌یشن له ئاماژه زانستییه‌کانی قورئان به‌کارده‌هێنریت، له ده‌قه‌کانی قورئانه‌وه ده‌ستپێناکات و له‌ویوه له تاقیگه‌کاندا بکریته بواری تووژینه‌وه، به‌لکو له دۆزینه‌وه‌ی راستیه گه‌ردوونیه‌کانه‌وه ده‌ستپێده‌کات له‌سه‌ر ده‌ستی زانایان -جا چ موسلمان بن، یان ناموسلمان- و پاشان به‌ره‌و ئایه‌ته‌کان ده‌پوات که رافه‌یان ده‌کات و له‌گه‌لیان یه‌کده‌گرێته‌وه، که ئه‌مه راستگویی به‌لێنی خودایی (وَلْتَعْلَمَنَّ نَبَأُهُ بَعْدَ حِينٍ) ده‌رده‌خات، هه‌روه‌ها ئه‌مه یه‌کانگیره له‌گه‌ل سوننه‌تی خودایی له سه‌ره‌تا پیشاندانی راستیه‌کانی گه‌ردوون بۆ خه‌لکی که به‌هۆیانه‌وه راستی قورئانیشیان بۆ ده‌رده‌که‌وێت (سُنُّهُمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ)، که‌واته تووژینه‌وه‌ی زانستی له گه‌ردوونی بینراوه‌وه ده‌ستپێده‌کات و پاشان به‌ره‌و ئایه‌ته نووسراوه‌کانی خودا، که قورئانه، ده‌پوات و مانا‌کانی رافه‌ ده‌کات، که ئه‌مه به ته‌فسیری زانستی، ناسراوه.

٤- زۆر باشه ئه‌گەر بتوانریت به پێچه‌وانه‌ی ئه‌م رێڕه‌وه‌وه بپۆین، به‌وه‌ی له ئاماژه زانستیه‌کانی قورئانه‌وه ده‌ستپێکه‌ین و پاشان به توێژینه‌وه بیانسه‌لمێنین و راستیه زانستیه‌کانیان لێ‌وه‌رگیرین، که بپگومان ئه‌م رێڕه‌وه توانایه‌کی ماددی زۆر گه‌وره‌ی ده‌وێت، به‌لام رێڕه‌وه‌که‌ی دیکه زۆر له‌مه ئاسانتره، که له دۆزینه‌وه گه‌ردوونیه‌که‌نه‌وه ده‌ستپێکه‌ین و پاشان به‌رهو ئاماژه زانستیه‌کانی قورئان بپۆین بۆ روشنکردنه‌وه‌ی راستیه‌کانیان.

نێتر به هه‌ریه‌که‌ک له‌م دوو رێڕه‌وه‌دا بپۆین ئه‌وا خزمه‌تی ئی‌عجازی زانستی قورئان ده‌که‌ین، که ئه‌میش ده‌بیته هۆی به‌هێزکردنی ئیمان به موعجیزه‌ی قورئان و راستگویی‌ه‌که‌ی، به‌وه‌ی که له په‌روه‌ردگاره‌وه بۆ پێغه‌مبه‌رمان دابه‌زیوه.

ره‌خنه‌ی ده‌یه‌م:

ئه‌وه‌یه که ده‌لێن: ئی‌عجازی زانستی مه‌رجی به‌رامبه‌رکی (ته‌حه‌ددا)ی له‌گه‌ڵدا نییه و له هاوشیوه‌ی ئه‌و شتانه نییه که ئه‌و که‌سانه‌ی سه‌ره‌تا بۆ ته‌حه‌دداي ئه‌وان نێردراوه، تێیدا شاره‌زا‌بوون.

با بزانریت که ئی‌عجازی زانستی مه‌رجی ته‌حه‌دداي هێنای هاشیوه‌که‌ی تێدايه، هه‌روه‌ها موعجیزه ته‌نها له‌سه‌ر بڤه‌مای ته‌حه‌ددا و په‌ک‌خستن نه‌هاتوه، به‌لکو به‌وه‌ش جی‌یه‌جی ده‌بیته که تاقانه بیته و له شتی ئاسایی بجیته ده‌ره‌وه، که ئه‌مه ده‌یسه‌لمێنێته له‌لایه‌ن خوداوه بۆ پشتیوانی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی هاتوه، ئی‌عجازی زانستیش ئه‌م مه‌به‌سته‌ی هێناوته‌دی، به تایبه‌تی له سه‌رده‌مانی دواي دابه‌زینی قورئان، له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی قورئان وه‌ک موعجیزه‌یه‌ک بۆ هه‌موو خه‌لکی له هه‌موو زه‌مانێکدا هاتوه، له کاتی دابه‌زینیدا ته‌حه‌دداي عه‌ره‌به‌کانی به زمانه‌وانی و ره‌وانبێژی کرد، که رووه‌یه‌کی ئی‌عجازه‌که‌یه‌تی، له سه‌رده‌می

پیشکەوتن له زانسته گەردوونییهکاندا ئیعجاز له قورئاندا له راستییە زانستییه پیشتر باسنەکراوانەدا دەرکەوت که قورئان ئاماژەى بۆداون، کەواتە ئیعجازی زانستی تەنها بۆ تەحەددای ئەوانە نەبوو که بۆیان دابەزی، بەلکو بۆ ئەوەبوو که خەلکانی سەدەکانی دواى ئەوان بەهۆیەوه شایەتی بدەن که قورئان نیگایە که لەلایەن خوداوه نێردراوه، ئەمەش مەبەستی ئیعجازە.

ره‌خه‌نى یانزه‌یه‌م:

ئەو‌یه که ده‌لێن: ئەو زانیارییه گەردوونیانەى له قورئاندا هاتوون، له شیوه‌ى ئەو زانیارییانەیه که خەلکی بە‌گشتی ده‌یزانن، وه‌ك: به‌دواى یه‌كدا هاتنى شه‌و و رۆژ و جووله‌ى خۆر، که ئەمە ئیعجازی زانستی تیدا نییه.

با بزانی‌ن که ئەو زانیارییانەى دەر‌باره‌ى دیارده گەردوونییه‌کان له قورئاندا هاتوون زۆر جیاوازن له‌وه‌ى که خەلکی ده‌یزانن و ئاشکران، بۆ نموونه: دیارده‌ى به‌دواى یه‌كدا هاتنى شه‌و و رۆژ خەلکی ده‌یزانن، به‌لام کاتێک قورئان باسی ده‌کات به‌ شیوه‌یه‌کى زانستى ورد ده‌یهێنێت به‌ به‌کارهێنانى هه‌ندیک وشه که ئیعجازه زانستیه‌که له‌خۆده‌گرێت که پیش دۆزینه‌وه‌ى نه‌زانراو بوو بۆ پسپۆرانی‌ش، په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموێت: (یکور اللیل علی النهار ویکور النهار علی اللیل) (الزمر: ۵)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموێت: (وآیه لهم اللیل نسلخ منه النهار فاذا هم مظلومون...) (یس: ۳۷)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموێت: (تولج اللیل فی النهار وتولج النهار فی اللیل...) (آل عمران: ۲۷).

لێ‌رده‌ا (تکویر) بریتییه له‌چه‌مانه‌وه‌ى شه‌و و رۆژ به‌سه‌ریه‌کدا له‌ کاتى به‌دواى یه‌كدا هاتنیاندا، ئەمەش ئاماژەیه بۆ خڕپتی زه‌وى، (نسلخ) واته دامالینی رۆژ له‌ شه‌و له‌کاتى به‌دواى یه‌كدا هاتنیان، که ئەم دیمەنه تەنها

که شتییه وانانی بۆشایی ئاسمان له کاتی گهشتیان بۆ دهره وهی بهرگه هه وای زهوی بینیان.

نموونه یه کی دیکه بریتییه له جوڵه ی ئاشکرای خۆر که خه لک ده یبینن له خۆره لاتن و خۆرئاوادا، به لام قورئان که باسی ده کات باسی جووله یه کی راسته قینه ده کات بۆ خۆر که ده فهرمویت: (والشمس تجري لمستقر لها ذلك تقدير العزيز العليم) (یس: ۳۶)، کرداری (الجري) مانای ئه و جووله رووکه شتییه نییه که خه لک ده یبینن، به لکو چه ند جووله یه کی گه وهی دیکه یه که زانایان له م سهرده مه ماندا دۆزیویه ته وه.

ههروه ها موفه سیره کان دهرباره ی (وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ) (الطور: ۶) که پیشتر باسمان کرد، به دوو مانا لیکیاندا وه ته وه وهك ئیمامی (الطبري) له ته فسیره که یدا بۆمان باس ده کات: "أغلبُ معاني السَّجَرِ وأولاهَا معنيان (الإيقادُ والامتلاء)، ثم رجَّح أن المسجُورَ: معناه المملوء، وقال: لأنَّ البحرَ غيرُ موقدٍ اليوم!"^(۴۱)، واته: ئه م ئایه ته به دوو مانا هاتوه: دهریای لیوانلیو و پر، له گه ل دهریای سوتینراو، پاشان ئه وه ده لیت که مانای (دهریای لیوانلیو و پر) راسته ره، چونکه دهریا له مپۆدا (واته له رۆژگاری ئه وادا) دانه گیرساوه و نه سوتینراوه، که واته موفه سیرانی پیشین زیاتر به دهریای لیوانلیو و پر لیکیاندا وه ته وه، چونکه له رۆژگاری ئه وادا هه ره وه یان بینیه که دهریا پر و لیوانلیوه، به لام ئیمه له رۆژگاری ئه مپۆماندا وردی ئه م فهرمووده یه ی پهروه ردگارمان بینیه و بۆمان روونبووه ته وه که دهریاکان سوتینراویشن، چونکه بنکی دهریا و زهریاکان ژماره یه کی زۆر گرکانیان تێدایه که له ژماره ی گرکانه کانی سه ره رووی زهوی زۆر زیاترن، که ئه مه کاریکی وا ده کات له زۆر شویندا بنکی دهریا و زهریاکان داگیرساو و سوتینراو بن، ههروه ها له زۆر شوینی

^{۴۱} تفسیر الطبري (۴۵۹/۲۲).

بنى دەريا و زەرياكاندا سەرچاوەى گەورەى ئاوى گەرمى لەكۆل ھەيە كە
بەھەمان شێوھ دەبنە ھۆى داگیرسان و كۆلانى بنى دەريا و زەرياكان.^{٤٢}
كەواتە سەرنجى رەخنەگرانى ئىعجازى زانستى رادەكێشەين بۆ ئەو
جىاوازيە گەورەيەى نۆوان زانىارىيە گشتىيەكانى خەلك و ئاماژە
گەردوونىيەكانى قورئان، بۆ ئەوھى لە مەفھومى ئىعجازى زانستى تىيگەين، ئەم
نموونانەش كە باسمان كردن لەوانەن كە خەلك رووكەشەكەى دەزانن، بەلام لە
قورئاندا چەندىن ئاماژەى زانستى نۆرى دىكە ھەيە كە پەسپۆرانيش لىيان
شاردراوھ بووھ، دەبا رەخنەگران ئاگاداربەن...!!

٤٢ برۋانە: حديث إن تحت البحر نارا ومطابقة ذلك للحقائق العلمية (ص ٦).

به‌شی سییه‌ر:

ته‌فسیری زانستی؛

گه‌شه‌کردنی و بو‌چوونه جیاوازه‌کان ده‌باره‌ی

ته‌فسیر له زمانی عه‌ره‌بیدا^(٤٣) به مانای (الإيضاح والتبيين) هاتووه، واته: روونکردنه‌وه و ده‌رخستن، له (فسر) هوه هاتووه، به مانای (الإبانة والكشف) واته: ده‌رخستنی شتیکی شاردراره، له زاراره‌ی زانایاندا ته‌فسیر بریتییه له روونکردنه‌وه‌ی وته‌ی په‌روه‌ردگار که قورئانه و ده‌رخستنی شارره‌وه‌کانی.

(التأویل) له قورئاندا به دوو مانا هاتووه: به مانای (ته‌فسیرکردن) واته: تیگه‌یشتن له زاراره و وشه قورئانییه‌کان، وه‌ک چۆن پیغه‌مبه‌ر دوعای بۆ (ئیبین عه‌بباس) کردووه: (اللهم فقهه في الدين وعلمه التأويل)^(٤٤)، واته: خودایه تییبگه‌یه‌نه و شاره‌زای بکه له دین و ته‌فسیری قورئاندا، هه‌ر بۆیه پی‌شینیان به‌زۆری وشه‌ی (ته‌ئویل) بۆ ته‌فسیر به‌کارده‌هینن، ئه‌وه‌تا (ابن جریر الطبری) له زۆر شوینی ته‌فسیره‌که‌یدا له‌هینانی قسه‌ی رافه‌کاراندا ده‌لیت: (يقول أهل التأويل ...)، واته: خه‌لکی ته‌فسیر ده‌لین

ته‌فسیرکردنی قورئان دوو ری‌په‌وه‌ی سه‌ره‌کی هه‌یه، وه‌ک زانایان لی‌ی دواون: (التفسير بالمأثور) بریتییه له رافه‌کردنی قورئان سه‌ره‌تا به ده‌قه‌کانی دیکه‌ی قورئان، پاشان به فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و وته‌ی هاوه‌له‌کان و تابعینه‌کان، هه‌روه‌ها (التفسير بالرأي) یان ته‌فسیری عه‌قلی، که بریتییه له هه‌ول و ئیجتیه‌ادکردنیکی راست بۆ لی‌کدانه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئان له‌لایه‌ن موفه‌سیره‌وه، دوا‌ی به‌دیها‌تنی چه‌ند مه‌رجێک تییدا و شاره‌زابوونی به چه‌ند

٤٣ پ‌روانه: القاموس المحیط، ج ٢، ص ١١٠، لسان العرب، ج ٦، ص ٣٦١، البحر المحیط، ج ١، ص ١٣.

٤٤ رواه أحمد والبخاري.

زانستیک، که گرنگترینان زمانه‌وانیی زمانی عه‌ره‌بی و لیكدانه‌وه‌ی وشه‌کانی زمانی عه‌ره‌بییه، هه‌روه‌ها زانایان بوونی (الموهبة) واته: توانایه‌کی خویی، به مه‌رجیکی دیکه ده‌زانن^(٤٥).

ئه‌وه‌ی وته‌ی وه‌رگیراوه لای زانایان ئه‌وه‌یه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌موو قورئانی پیروزی ته‌فسیر نه‌کردوه که ئیتر ئیمه پیوستمان به وته‌ی خه‌لکی دیکه نه‌بیّت، به‌لکو به‌شیکی روونکردوه‌ته‌وه، به تایبه‌تی له‌و شوینانه‌ی که مایه‌ی جیاوازی و ناکوکیه^(٤٦)، هه‌روه‌ها وته‌ی هاوه‌لانیس که‌میکی به راستی گه‌یشته‌وه‌ته ده‌ستممان و ئه‌وانیش له ته‌فسیرکردنی قورئاندا زۆر وته‌یان به‌ده‌مه‌وه هه‌لبه‌ستراوه، هه‌ر بۆیه جووری دووه‌می ته‌فسیر پیوستیی ته‌واوی خوی هه‌یه بۆ روژگاری ئه‌مڕۆمان.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له قورئاندا له زیاتر له هه‌زار ئایه‌تدا باسی یاسا گه‌ردوونییه‌کان و پیکهاته‌کانی و ژینگه‌ی زه‌وی و بنه‌ماکانی ژیان له‌سه‌ری و زینده‌وه‌ره‌کانی کراوه، له‌گه‌ل هاتنی هه‌موو ئه‌م ئایه‌ته گه‌ردوونیانه، له روژگاری زانسته گه‌ردوونییه‌کاندا هه‌ندیک که‌س (إنکاری) له باسکردنی ئه‌م ئایه‌تانه ده‌که‌ن، داوا ده‌که‌ن که پشتیان لی‌هه‌لبکریّت وه‌ک ئه‌وه‌ی که له قورئاندا نه‌هاتبن...

ته‌فسیری زانستیی قورئان ده‌چیته جووری دووه‌مه‌وه که ته‌فسیرکردنه به بۆچوون (الرأي)، جا ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که ته‌فسیر ده‌کات له زانایان و شاره‌زایان بیّت، ئه‌وا ته‌فسیریکی وه‌رگیراوه، ئه‌گه‌ر که‌سه‌که ئه‌هلی زانست

٤٥ برپاوه: التفسير والمفسرون (د. محمد حسين الذهبي)، ج ١ ص ١٠٣.

٤٦ (البرار) له (عائشة)ی خێزانی پیغه‌مبه‌ره‌وه (ره‌زای خوی لی‌بیّت) ده‌گیریتته‌وه که فەرموویه‌تی: (پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌نها چه‌ند ئایه‌تیکی دیارییه‌کراوی بۆ هاوه‌له‌کان ته‌فسیر کردوه که جبریل فی‌ری کردوه). بۆ زانیاری زیاتر برپاوه (تفسير المحرر الوجيز) لاپه‌ره ١٠.

نه بښت، ئه وه ته فسیره که ی زه مکاروه، ته فسیری زانستی بریتیه: له و ته فسیره ی که زارواه زانستییه کان به کارده هښت بۆ لیکدانه وه ی ده سته واژه قورئانییه کان و کوشش ده کات بۆ دهره ښانی ئاماژه زانستییه جوراوجوره کان لیه وه^(۴۷).

ئاماژه و وته ی هه ندیک له پښینان

دهرباره ی ته فسیری زانستی:

- (ئین عه بباس) ره زای خوی لښت وهک (الطبري) لښ ده گڼته وه، فه رمویه تی: (التفسير على أربعة أوجه: وجه تعرفه العرب من كلامها، وتفسير لا يعذر أحد بجهالته، وتفسير تعرفه العلماء، وتفسير لا يعلمه إلا الله)^(۴۸) واته: (ته فسیر به چوار شیوه ده کڼت، روویه کیان عه ره ب شاره زاترن له به رنه وه ی له زمانی نه وانه، روویه کی دیکه یان هه موو که س لښ تیده گات و که س خاوه نی عوزر نییه بۆ نه زانینی، ته فسیریکیش که ته نها زانایان ده یزانن و لښ تیده گه ن، ته فسیریکیش که ته نها خودا خوی ده یزانیت).

که واته زانایانیش هه موو کاتیک به پښی تواناکانی خویان و تواناکانی سه رده میان ده توانن ته فسیریک ی راستی قورئانی پیرۆز بکه ن.

- (ئین مه سعود) ره زای خوی لښت ده فه رمویت: (من أراد علم الأولين والآخرين فليتدبر القرآن)^(۴۹) واته: هه ر که سیک زانسته کانی پښینه کان و دواینه کانی ده ویت، با تیروانیت قورئان، که نه مه به ته فسیرکردنی رووکه شییانه ی ئایه ته کان نایه ته دی.

۴۷ پروانه: التفسير والمفسرون، ج ۲، ص ۳۲۱.

۴۸ پروانه: التفسير والمفسرون، ج ۱، ص ۳۹.

۴۹ پروانه: إحياء علوم الدين، ج ۱، ص ۳۷۹.

- ئىمامى (الغزالي) له كىتابى (إحياء علوم الدين) له باسى (آداب تلاوة القرآن) دا باسىكى تەرخانكردووه بۆ (فهم القرآن وتفسيره بالرأى) واتە: تىگەيشتن له قورئان و تەفسىركردنى بە راكان، كه تىيدا دەلئيت:

(الأخبار والآثار تدل على أن في معاني القرآن متسعا لأرباب الفهم، قال علي: إلا أن يؤتي الله عبداً فهما في القرآن، فإن لم يكن سوى الترجمة المنقولة فما ذلك الفهم)^(٥٠) واتە: "ئەو ھەوالانەى لە پيشينانەو ھە پيمانگەيشتوو ھەو ھەمان بۆ دەردەخەن كە ماناكانى قورئان بواری تىدايە بۆ كەسانى تىگەيشتوو و زانا كە لىي تىبگەن، (عەلى) رەزای خوای لىيبت فەرموويەتى كە خودا تىگەيشتن له قورئان بە ھەندىك لە بەندەكانى دەبەخشيت، ئيتەر چۆن دروستە بلىين ئەم تىگەيشتنە ھەر تەنھا دووبارەكردنەو ھى ئەو تەرجومە و وتانەيە كە پيمان گەيشتوو".

كەواتە دەلئيت قورئان بەردەوام شتى نووى لىو ھە تىدەگەين، (ئەبو دەرداء) رەزای خوای لىيبت، وتوويەتى: (لا يفقه الرجل حتى يجعل للقرآن وجوهاً)^(٥١) واتە: مۆف تىنەگەيشتوو لە قورئان تاو ھەكو بە چەند روويەك لىكىنەداتەو ھە.

ھەروەھا (الغزالي) دەلئيت: ئىمامى (عەلى) رەزای خوای لىيبت، فەرموويەتى: (من فهم القرآن فسر به جمل العلم) كە تىيدا ئامازەيداو ھە بۆ ئەو ھى قورئان ئىشارەتى كردووه بۆ ھەموو زانستەكان بە گشتى، ئىمامى (ئىبن عەباس) رەزای خوای لىيبت، لە تەفسىرى ئايەتى: (ومن يؤت الحكمة فقد أوتي خيراً كثيراً) (البقرة: ۲۶۹)، دەفەرموئيت: حىكەمەت واتە تىگەيشتن لە قورئاندا.

(الغزالي) بەردەوام دەبيت و دەلئيت: (فهذه الأمور تدل على أن في فهم معاني القرآن مجالا رحبا ومتسعا بالغا، وأن المنقول من ظاهر التفسير ليس منتهى الإدراك

۵۰ ھەمان سەرچاودى پيشوو.

۵۱ ھەمان سەرچاودى پيشوو.

فیه^(۵۲) واته: ئەم شتانه شارەزامان دەکەن کە لە تیگەیشتنی ماناکانی قورئاندا بواریکی گەورە و فراوانییەکی زۆر هەیە، ئەوەی پیمانگەیشتوووە لە تەفسیری رووکەشی ئایەتەکان تاکە سنووری تیگەیشتن نییە لە ئایەتەکانی قورئان. هەروەها (الغزالي) لە کتیی (جواهر القرآن) دا کە دواى (إحياء) نووسیویەتی، دەلالت: زانستەکانی قورئان دەکرێن بە دوو بەشە: (علم الصدف والقشر) واته زانستی توێکڵ کە بریتین لە زانستەکانی (اللغة والنحو وعلم القراءات وعلم مخارج الحروف وعلم التفسير الظاهر)، بەشی دووەم بریتییە لە (علم اللباب) واته زانستی ناوکرۆک (یان لیکدانەوهی بابەتییانەى قورئان)، باسی ئەوەی کردووە کە چۆن هەموو زانستەکان لە قورئانەوه سەرچاوە دەگرن، وەک: زانستی پزشکی و ئەستێرناسی و زیندەوهرناسی و توێکاری لاشە و غیری ئەمان^(۵۳).

– (جلال الدين السيوطي) وەک ئیمامی غەزالی، لەگەڵ تەفسیری زانستیدا بوو و لە کتیبەکانی (الإتقان في علوم القرآن) و (الإكليل في استنباط التنزيل) دا بە درێژی باسی کردووە و بەلگەی لە ئایەت و فەرموودەوه بۆ هێناوەتەوه بۆ سەلماندنی ئەوەی وەک خۆی دەلالت: (القرآن مشتمل على كل العلوم) واته: قورئان هەموو زانستیکى تێدايە.

لە فەرموودەکان، فەرموودەیهک دەهێنێت کە ئیمامی (الترمذي) رىوايەتی کردووە، کە پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: (ستكون فتن، قيل: وما المخرج منها؟

۵۲ بڕوانە: إحياء علوم الدين ج ۱ ص ۳۸۰.

۵۳ بڕوانە: جواهر القرآن ص ۲۱-۳۲.

قال: كتاب الله. فيه نبأ ما قبلكم، وخبر ما بعدكم، وحكم ما بينكم^(٥٤) واته: دواى من فیتنه و ناژاوه رووده دات، وتیان: چى له وه زرگارمان دهکات، فهرمووى: کتیبى په روه ردگار، چونکه هه والى ئه وانه ی پیش ئیوه ی تیدایه و هه والى ئه وانه شى تیدایه که دواى ئیوه له داهاتوودا په یدا ده بن، حاکمه له نیوانیشتاندا. هه روه ها (سعید بن منصور) له (ئین مه سعود) هوه ره زای خواى لیبت، ده گپړته وه که فهرموویه تی: (من أراد العلم فعليه بالقرآن، فإن فيه خبر الأولین والأخرین)، واته: هه رکه سیك به دواى زانستدا ده گه پړت با به قورئانه وه سه رقال بیت، چونکه هه والى پیشینان و پاشینان تیدایه. هه روه ها (ابن ابی حاتم) له (ئین مه سعود) هوه ره زای خواى لیبت، ده گپړته وه: (أنزل في القرآن كل علم و بین لنا فيه كل شيء، لكن علمنا يقصر عما بین لنا في القرآن)، واته: (له قورئاندا هه موو زانستیك دابه زیوه و هه موو شتیكمان بۆ روونکراوه ته وه، به لام زانستمان کورته له روونکردنه وه ی ئه وه ی له قورئاندا بۆمان باسکراوه)^{٥٥}، که واته ده لیت: زانستی ئه و روژگار نه یتوانیوه هه موو شتیکی قورئان روونبکاته وه و شیبکاته وه، به لکو له داهاتوودا که زانست گشتگیرتر ده بیت، راستیه کانی قورئان زیاتر بۆ مرقفه کان روونده بیت وه.

- زانای موسلمانى ناسراو (عبدالرحمن الکواکبی)^(٥٦) زۆر پشتگیری ته فیسری زانستی کردووه و وه سفی قورئان به وه دهکات که خوری زانسته کان

٥٤ جزء من حدیث طویل رواه الترمذی والدارمی والطبرانی فی المعجم الکبیر وابن حبان والحاکم فی المستدرک، قال ابو عیسی: هذا حدیث لا نعرفه إلا من هذا الوجه (سنن الترمذی: ٩٨ / ٥)، والصحیح انه موقوف علی ابن مسعود.

٥٥ بړوانه: الإیتقان (ج ٢ ص ١٢٦-١٣٦)، الإکلیل ص ٢.

٥٦ (عبدالرحمن الکواکبی) (١٨٤٩-١٩٠٢م) بیاریار و زانای ناسراوی سوریا، له رابه رانی و بزووتنه وه ی چاکسازى عه ربییه، نووسهر و پاریزهر و شه رعزانیکی ناسراوه، له شاری (حله ب) له دایکبوه و فیری زانسته کانی شهرع و ته دهب و سروشتزانی و بیرکاری بووه له قوتا بجانیه

و گنجینه‌ی داناییه، کتبی (طبائع الاستبداد و مصارع الاستعباد) ی داناو که بریتیه له چهند مه‌قاله‌یه که له رۆژنامه میسرییه‌کاندا بلأوی کردووته‌وه، کاتیک سالی ۱۳۱۸ک سه‌ردانی ئه‌و ولاته‌ی کردوو، ئه‌م وتانه‌ی له‌و کتبی‌ه‌وه وهرده‌گیرین: (وهذه مسألة اعجاز القرآن، وهي أهم مسألة في الدين لم يقدرُوا أن يوفوها حقها من البحث، واقتصروا على ما قاله فيها بعض السلف قولاً مجملاً من أنها قصور الطاقة عن الإتيان بمثله في فصاحته وبلاغته، مع إنه لو فتح للعلماء ميدان التدقيق وحرية الرأي والتأليف، كما أطلق عنان التخريف لأهل التأويل والحكم، لأظهروا في ألوف من آيات القرآن ألوف آيات من الإعجاز ... ولرأوا فيه كل يوم آية تتجدد مع الزمان والحدثان، تبرهن إعجازه بصدق قوله تعالى (ولا رطب ولا يابس إلا في كتاب مبين) (الأنعام: ۵۹)، لجعلوا الأمة تؤمن بإعجازه عن برهان وعيان لا مجرد تسليم وإذعان، ومثال ذلك: أن العلم كشف في هذه القرون الأخيرة حقائق

(الكواكبية)، که باوکی و کۆمه‌لێک له گه‌وره زانایانی ئه‌و شاره سه‌ره‌رشتییان ده‌کرد، له زانسته‌کانی سیاسه‌ت و میژوو و کۆمه‌لناسی و فه‌لسه‌فه‌شدا شاره‌زابوو، نووسه‌ری‌کی ره‌خنه‌گر بووه له گه‌نده‌لیی کاربه‌ده‌ستان، رۆژنامه‌یه‌کی سه‌ره‌خۆی له شاری (حه‌له‌ب) دامه‌زراندوو به ناوی (الشهباء) سالی (۱۸۷۷ز) و پاشان (الإعتدال)، پارێزه‌ر و ئه‌ندامی لیژنه‌ی تاقیکردنه‌وی پارێزه‌ران بووه له شاره‌که‌یدا، سالی (۱۸۹۲ز) بووه به سه‌رۆکی شاره‌وانیی (حه‌له‌ب)، پاشان هه‌ستا به گه‌شتکردن بۆ هیندستان و چین و که‌ناره‌کانی رۆژه‌لاتی ئاسیا و که‌ناره‌کانی ئه‌فریقا و دوابی بۆ (میسر)، که له‌وێ گیرسایه‌وه و ناوبانگی ده‌رکرد، بووه زانا و مامۆستایه‌کی ناسراو، هه‌موو ژيانی بۆ بانگه‌شه‌ کردن بۆ چاکسازی و به‌ره‌وپیش بردنی ئوممه‌ت و دروستکردنی کۆمه‌له‌ چاکسازی و خێرخوازییه‌کان ته‌رخان کرد، چه‌ندین کتبی نووسیوه له‌وانه: (طبائع الاستبداد)، (أم القرى)، (العظمة لله)، و (صحائف قریش).

له شاری (قا‌هیره) سالی (۱۹۰۲ز) وه‌فاتی کرد، شاعیری ناسراوی (میسر) (حافظ إبراهيم) به‌م دێره‌ شیعرا‌نه‌ یادی کردووته‌وه که له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی هه‌لکه‌ندراوه:

هنا رجل الدنيا هنا مهبط التقى هنا خير مظلوم هنا خير كاتب
قفوا وأقروا أم الكتاب وسلموا عليه فهذا القبر قبر الكواكبي

وطبائع كثيرة، تعزى لكاشفيها ومخترعيها من علماء أوروبا وأمريكا، والمدقق في القرآن يجد أكثرها ورد التصريح أو التلميح به في القرآن منذ ثلاثة عشر قرناً، ومابقيت مستورة تحت غطاء من الخفاء إلا لتكون عند ظهورها معجزة للقرآن، شاهدة بأنه كلام رب لا يعلم الغيب سواه^(٥٧).

واته: ئەمەش مەسەلەى ئىعجازى قورئانە، كە بریتییە لە گرنگترین بابەتى دین كە نه یانتوانى حەقى خۆى بدەنى له لیکۆلینهوه کاندای، تەنها بە وتەى كورتى هەندىك پيشینان رازى بوون كە بریتییە لە بێتوانایی لە هیئانى هاوشیوهى لە رهوانبێژی و زمانهوانیدا، كە ئەگەر بهاتایە و ئازادى نووسین و وردبینى و لیکدانەوه بۆ زانایان پرەخسایە، وەك چۆن بۆ خەلكى تەئویل و حوكمدان بواری ئەفسانە و خورافات والابوو، ئەوا دەیاننوانى لە هەزاران ئایەتى قورئاندا هەزاران نمونە و بەلگەى ئىعجاز دەربخەن ... هەموو رۆژیکیش ئایەتیکیان تیدا دەبینى كە ماناكەى لەگەڵ رووداو و پيشهاتهکاندا نوێدەبووهوه، دەبووه بەلگە لەسەر ئىعجازەكەى و راستیى وتەى پەرەردگار كە دەفەرمویت: (هەموو تەپ و وشكىك لە كتيبى ئاشكرادان)، وایان لە ئوممەت دەکرد كە باوەر بە ئىعجازەكەى بهینن بە بەلگەى سەلماو و بینراو، نەك تەنها تەسلىمبوون و ملکهچبوون، نمونەى ئەمەش ئەوهیە كە زانست لەم سەدانەى دوایدا زۆر راستى و سروشتى شتەكانى دۆزیوهتەوه، كە دەدرینه پال دۆزەرەوه و داهینەرەكانیان لە زانایانى ئەوروپا و ئەمريكا، ئەوهى وردبینى لە قورئاندا دەكات دەبینیت زۆرەیان، یان بە ئاشكرا، یان بە ئاماژە، لە قورئاندا پيش سیازدە سەدە ئیشارەتیاں بۆ كراوه، كە مانەوهى ماناكانیان لە ژێر پەرەى شاردراره و نهێنیدا تەنها بۆ ئەوه بووه كە لەكاتى دەرکەوتن و ئاشكرا بوونی ماناكانیاندا ببەنە موعجیزەیهك بۆ قورئان و

٥٧ پروانه: طبائع الاستبداد ص ٦٠ - ٦١.

شایه‌تی بدهن له سەر ئه‌وه‌ی که ئه‌م قورئانه وته‌ی په‌روه‌ردگارێکه که ته‌نها ئه‌و زانایه به نه‌یئنی و غه‌یبیاته‌کان.

هه‌ندێک له‌و ته‌فسیرانه‌ی که تیایاندا ته‌فسیری زانستی بۆ زۆرێک له ئایه‌ته‌کانی قورئان کراوه‌:

- ته‌فسیری (مفاتیح الغیب) دانراوی (فخرالدین الرازی) (٥٤٤-٦٠٦ک)، هه‌شت به‌رگی گه‌وره‌یه، زۆر نمونه له زانسته بیرکاری و سروشتیه‌کانی هه‌یناوه له کاتی ته‌فسیری ئایه‌ته‌کاندا.
- (أنوار التنزیل وأسرار التأویل) دانراوی (القاضي البیضاوی) سالی (٦٩١ک) وه‌فاتی کردووه، کاتێک باسی ئایه‌ته که‌وینییه‌کان ده‌کات به‌بێ لی‌کدانه‌وه‌یان به زانسته‌کانی گه‌ردوون و سروشت، به‌سه‌ریاندا تی‌ناپه‌رێت.
- (غرائب القرآن ورغائب الفرقان) دانراوی (نظام الدین النیسابوری) له زانایانی سه‌ده‌ی هه‌شته‌می کۆچییه.
- (تفسیر الجلالین) دانراوی (جلال الدین السیوطی و جلال الدین المحلی).
- (السراج المنیر فی الإعانة علی معرفة بعض معانی کلام ربنا الحکیم الخبیر) دانراوی (الخطیب الشربیني)، (٩٧٧ک) وه‌فاتی کردووه.
- (روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم والسبع المثانی) دانراوی (شهاب الدین الألوسی) (١٢١٧-١٢٧٠ک).
- (الجواهر فی تفسیر القرآن الکَرِیم) دانراوی شیخی ئه‌زه‌ر (طنطاوی جوهری) (١٢٨٧-١٣٥٨ک).

گرنگی ته فسیری زانستیی بۆ ئایه ته گەردوونیه کان:

- ۱- ته فسیری زانستیی ده ریده خات قورئان سه مه ره کانی کۆتایی نایه ت و کۆن نابیت و زانایان لێی تیرنابن.
- ۲- ده رخستنی ئیعجازی زانستیی قورئان و سه لماندنی ئه وه ی دروستکه ری بوونه وه ره ره ئه وه یه قورئانی دابه زاندووه .
- ۳- ته فسیرکردنی ئایه ته که ونیه کان له قورئانی پیرۆزدا به شیوه یه کی زانستیی راست و دروست و دوور له ته فسیره نا زانستیه کانی بابه ته کانی وه ک: (النطفة والعلقة) و ده ره یێانی زیندوو له مردوو وه و پۆلێنکردنی زینده وه ره کان و غهیری ئه مانه ش له هه زاران ئایه تی گهردوونی و ئاماژه ی زانستیی و ئیعجازی زانستیی له قورئانی پیرۆزدا.
- ۴- بانگه وازکردن بۆ لای خودا به شیوازی سه رده میانه، که مه به ستی ده رخستنی ئیعجازی زانستیه له قورئاندا.

چه ند رێکخه ر و سنووریك

بۆ ته فسیری زانستیی قورئان^(۵۸)

- ۱- پێویسته راقه کار پابه ندبیت به ئیسلامه وه، به بیروباوه ر و شه ریه ته که یه وه، شاره زا بیت به عه قیده ی شوێنکه وتووانی سوننه ت و جه ماعه ت له یه کتا په رستی و په ره ردگارێتی و ناو و سیفات ی خودا.
- ۲- پێویسته راقه کاری زانستیی پابه ند بیت به نوێژ و رۆژوو وه، هه یچ بنه مایه کی ناسراوی ئیسلام ره تنه کاته وه.

۵۸ پروانه بابه تی: التفسیر العلمی للآیات القرآنیة الکونیة بین المؤیدین والمعارضین، د. کارم السید غنیم.

- ۳- پښوېسته شارەزايي ته‌واوي هه‌بښت له ته‌فسيري زمانه‌وانيي نه‌و
 نايه‌تانه‌ي خه‌ريکي رافه‌کردنيانه.
- ۴- پښوېسته ته‌فسيرکردن به راستييه زانستيه دامه‌زراوه‌کان بښت له‌گه‌ل
 دوورکه‌وته‌وه له بېردوژ و گريمانه‌کان.
- ۵- نابښت ته‌فسيره‌که‌ي پيچ‌ه‌وانه‌ي ته‌فسيري نايه‌تيکي ديکه‌ بښت،
 له‌به‌رته‌وه‌ي قورئان جياوازي و دژبه‌يه‌کي تڼدا نيه، قورئان هه‌نديکي ته‌فسيري
 نه‌وه‌که‌ي ديکه‌ي ده‌کات.
- ۶- هه‌رکه‌سه و له بواړي پسپوړپي وردی خوږدا ته‌فسير و رافه‌ بکات.
- ۷- ئيعجازي زانستيش پښوېستي به ريکخه‌ر و سنووري زانستي و شه‌رعي
 ورد هه‌يه، که پښوېسته ره‌چاو بکړين.

به شی چوارده:
وه لامدانه وهی هه ندیک گومانی بیباوه ران
دهرباره ی ئیجازی زانستی

ئوهی مایه ی نیکه رانییه ئه وهیه که سانیک هه ن دهیانه ویت به خه یالی
خویان رهددی ئیجازی زانستی بدهنه وه و ئینکاری ئه وه ده که ن که قورئان
ئاماژه ی زانستی تیدا بیت، به لام کاتیک ئه مه یان بۆ نه چووه سه ر و نه یانتوانی
ئینکاری و رهددی ئه وه هه زاران ئاماژه زانستییه بدهنه وه که له قورئان و
فه رموده کانی پیغه مبه ردا (ﷺ) هاتووه، هه ستان به هه لبه ستنی درۆیه کی
دیکه که گوایا پیغه مبه ر (ﷺ) هه ستاوه به وه رگرتنی ئه م زانیارییه له خه لکان
و میلله تانی دیکه، منیش به یارمه تی پهروه ردار ده مه ویت رهددی هه ندیک له م
گومانانه بدهمه وه و به شیوه یه کی زانستی و میژویی بیسه لمینم که ئاماژه
زانستییه کانی قورئان له هه یچ سه رچاوه یه کی دیکه وه وه رنه گیراون و
موعجیزه یه کی ئاشکرا و بینراوی قورئان و سوننه تن، له بهر که میی بواری ته نها
یه که نمونه باس ده که م که تایبه ته به بواری پزیشکی که بواری پسه پوری
خومه، بۆ ئه وه ی بواری ره خنه بۆ ئه وه که سانه نه هیلمه وه که ئه گه ر من له سه ر
لایه نه کانی تر قسه بکه م له وانه یه بلین ئه وه بواری پسه پوری تۆ نییه .

ره‌واندنه‌وه‌ی ئه‌و گومانه‌ی:

ئیسلاام کۆرپه‌له‌زانی له‌ میلیله‌تانی دیکه‌وه‌ وه‌رگرتووه‌^(٥٩):

بیب‌اوه‌پان بیانوی ئه‌وه‌ دیننه‌وه‌ که ئه‌وه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) هیئاویتی له‌ راستی و زانیاری ده‌رباره‌ی کۆرپه‌له‌زانی، له‌ میلیله‌تانی دیکه‌وه‌ وه‌رگرتووه‌، وه‌ک: یۆنانی و پزیشکه‌ عه‌ره‌به‌کان و خاوه‌نانی کتێبه‌ ئاسمانیه‌کان.

ئه‌وه‌ ده‌که‌ن به‌ به‌لگه‌ که (أبقراط وأرسطو وجالینوس) باسی ئه‌و قۆناغه‌یان کردووه‌ که کۆرپه‌له‌ پێیدا تێده‌په‌ریت، که گوايه‌ هه‌مان ئه‌و قۆناغه‌یه‌ که قورئان باسی کردووه‌، هه‌روه‌ها (الحارث بن کله‌ة والنضر بن الحارث) شاره‌زاییه‌کی زۆریان هه‌بووه‌ له‌ زانستی پزیشکی و کۆرپه‌له‌زانییدا، ئه‌مه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که ئینجیل باسی قۆناغه‌کانی دروستبوونی کۆرپه‌له‌ی کردووه‌، ئه‌وه‌تا تێیدا هاتووه‌: (يذاك كَوْنَتَانِي وَصْنَعَتَانِي كُلِّي جَمِيعاً، أَفْتَبْتَلْعَنِي، أَذْكَرُ أَنَّكَ جَبَلْتَنِي كَالطَّيْنِ أَفْتَعِيدَنِي إِلَى التَّرَابِ، أَلَمْ تَصُبَّنِي كَاللَّبَنِ وَخَفَّرْتَنِي كَالْجَبْنِ، كَسَوْتَنِي جِلْدًا وَلَحْمًا فَنَسَجْتَنِي بَعْظَامَ وَعَصَبَ) (أيوب: ١٠: ٨).

لێره‌دا ده‌پرسن: ئیوه‌ باسی چ ئیعجازێکی زانستی ده‌که‌ن له‌ قورئاندا، که ئه‌مه‌ ته‌نها چه‌ند ئاماژه‌یه‌که‌ له‌ میلیله‌تانی تره‌وه‌ وه‌رگرتووه‌؟! بۆ وه‌لام ده‌لێین:

١- بۆچوونی میلیله‌تانی دیکه‌ی پێش ئیسلاام ده‌رباره‌ی کۆرپه‌له‌ و دروستبوونی، له‌ کۆمه‌لێک ئه‌فسانه‌ و خورافات ده‌رناچیت، ته‌نها به‌ خه‌یاڵ دایانناوه‌ و له‌سه‌ر بنه‌مای زانستی نه‌بووه‌، به‌هۆی نه‌بوونی هۆکاره‌ زانستییه‌کان له‌به‌رده‌ستیاندا، روونترین به‌لگه‌ش له‌سه‌ر هه‌له‌کانیان له‌م بواره‌دا

٥٩ برۆانه: موسوعة حقائق الإعجاز العلمي في مواجهة الشبهات - المجلد الثالث - بابته: دعوى اقتباس علم الأجنة من الأمم السابقة- سايتی: الهيئة العالمية للإعجاز العلمي في القرآن والسنة (www.eajaz.com).

كۆرپەلە زانىيىش غەربەكان تەنھا ئەۋەندەيان لىدە زانى كە لە جوولەكەكانەۋە
 ۋە رىانگرتىبو لە گەل ھەموو ھەلەكانىدا، باشە ئەگەر ئەمە ھالى ئەۋ مىللەتە
 بوۋىت كە پىغەمبەر (ﷺ) لە ناۋياندا پەيدا بوو، ئەى ئىتر چۆن زانىيارىيەكانى
 لەۋانەۋە ۋە رگرتوۋە كە يەك دەگىرتەۋە لە گەل ئەۋ زانىيارىيانەى كە زانايان بە ھۆى
 وردترىن ئامىرەۋە بە دەستيانەينەۋە؟! .

۳- كىتەبى پىرۆزى گاور و جوولەكە ۋەك لە دەقەكەى پىشتىردا بە روۋى
 ديارە باسى ئەۋە دەكات كە كۆرپەلە لە خوینى مانگانەۋە دروست دەبىت،
 تۋى پىاۋ تەنھا كارى ھەلەننەيتى ۋەك چۆن ھەۋىن شىر ھەلدەھىنەيت و
 دەيكاتە پەنەر، ھەروەھا دەشلىت كۆرپەلە يەكە مجار پىست و گۆشتى دروست
 دەبىت، پاشان ئىسك دروست دەبىت، كە دەبىن قورئان لە چەندىن شوپىندا
 پىچەۋانەى ئەمە دەلىت. (۶۲)

بۆچۈنى ھەندىك لە مىللەتان لە سەر كۆرپەلە زانى:

مىسىرىيە كۆنەكان:

ھەندىك تۆمارى تايىبەتى كە دەگەپىتەۋە بۆ سەردەمى سولالەكانى چوارەم
 و پىنچەم و شەشەمى فىرەۋنى لە مىسىرى كۆندا، باسى ئەۋە دەكات كە بە
 لايەنى كەمەۋە ۱۰ كەس نازناۋى (ھەلدېرى وىلاشى شاينە - فاتح مشىمە
 الملك) يان ھەلگرتوۋە، مەراسىمى كەزاۋەى شاينە ۋاى دەخواست كەسىك

۶۲ ۋەك: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى) (الحجرات: ۱۳)، (وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ
 مِنْ طِينٍ * ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ * ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
 الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا * ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ) (المؤمنون
 ۱۲- ۱۴).

ئالايەك ھەلگىرىت لەبەردەم كەژاۋەكەۋە كە تەعبىر لە ويلاشى پاشا بىكات،
ئەۋىش لەبەرنەۋەى باۋەپىيان وابوۋ كە ويلاش (المشيمة) سىقاتى سىجرى ھەيە،
كە ئەم بۆچۈنە تا سەردەمى يۆنانىيەكان و دواى ئەۋانىش ھەرباۋ بوو و زانست
بەسترايەۋە بە سىجر و جادۋەۋە، كۆنترىن نووسراۋىش سەبارەت بە چۆنىتى
خۇپاراستن لە سكپرى (الوقاية من الحمل) بە زمانى ھىرى (كە زمانى كۆنى
مىسرىيەكان بوو پىش زمانى ھىرۋگلىفى) نووسراۋە و ميژۋەكەى دەگەرپىتەۋە
بۆ ۲۰۰۰ - ۱۸۰۰ سال پىش زايىن كە لە پىكھاتەكانىدا پاشەپۆى تىمساحى
تىدابوۋە !!

ھەروەھا مىسرىيە كۆنەكان نەشارەزا بوون بە رۆلى تۆۋى پىياۋ لە كردارى
دروستبۈۋى كۆرپەلەدا، باۋەپىيان وابوۋ مەنى پىياۋ لە ناۋچەى بېرپەى پىشتەۋە
پەيدا دەبىت، كە ئەمە بىرۈبۈچۈنى كاھن و قەشە ئاينىيەكانىيان بوو، بەلام
مىسرىيە كۆنەكان بە نىزىكەى ماۋەى سكپرىيان دەزانى (دايان نابوۋ ماۋەى
۲۷۵-۲۹۴ رۆژ دەخايەنىت).^(۶۳)

ھىندىيە كۆنەكان:

لە زانستى پزىشكى لاي ھىندىيە كۆنەكاندا نامەيەك بە زمانى سانسكرىتى
(Sanskrit) دۆزراۋەتەۋە كە باسى بۆچۈنە كۆنەكان دەكات دەربارەى
گەشەكردنى كۆرپەلە، كە دەلىت: (لە يەكگرتنى خوين و مەنىيەۋە كۆرپەلە
پەيدا دەبىت، دواى تىپەپۈۋى ھەۋت شەۋ دەبىت بە تۆۋىك، دواى دوو ھەفتە
كۆرپەلەكە دەبىت بە تۆپەلىك و بارستەيەكى خېر، دواى مانگىك دەبىت بە
بارستەيەكى پتەۋ، دواى دوو مانگ سەرى كۆرپەلەكە دروست دەبىت، دواى سى

۶۳ بىروانە: علم الأجنة في ضوء القرآن والسنة، الشيخ عبدالحيد الزنداني، من أبحاث المؤتمر العالمي
الأول للإعجاز العلمي في القرآن والسنة - (باكستان)، ص ۱۴.

مانگ جومگه‌کانی له‌شی په‌یدا ده‌بن، که ئاشکرایه ئه‌م بۆچوونانه چه‌ند له راستیی‌ه‌وه دوورن، ئه‌وه دووپات ده‌کاته‌وه که له کۆندا خه‌یال و بۆچوونی بێیناغه چه‌ند پۆلی هه‌بووه له تیگه‌یشتنی قۆناغه‌کانی گه‌شه‌کردنی کۆریه‌له‌دا؟!

یۆنانی و رۆمانیی‌ه‌کان:

یۆنانیی‌ه‌ کۆنه‌کان یه‌که‌م که‌س بوون زانستی‌ان به‌ مه‌نتیقه‌وه‌ گرێدا، نه‌ک به‌هێزه‌ سیه‌رییه‌که‌نه‌وه، ئه‌وه‌بوو به‌ شیوه‌یه‌کی مه‌نتیقی تییینیی‌ه‌کانیان لێکده‌دایه‌وه، به‌لام زۆر کات مه‌نتیق و خه‌یالات له‌گه‌ڵ راستیی‌ه‌ زانستییه‌کاندا یه‌ک ناگرێته‌وه، یه‌که‌م که‌س که‌ له‌م بواره‌دا دوا زانای یۆنانی هه‌یپوکراتس (أبقراط Hippocrates) بوو که‌ له‌ سه‌ده‌ی پینجه‌می پێش زایندا ژیاوه، که‌ ده‌لێت: (٢٠ هه‌لکه، یان زیاتر بێنه و بیاخه‌ره ژێر دوو مریشک، یان زیاتره‌وه، هه‌ر رۆژه‌ی هه‌لکه‌یه‌ک بشکێنه و سه‌یری بکه، به‌ ته‌واوه‌تی ئه‌وه ده‌بینیت که‌ بۆمان روونکردیته‌وه که‌ له‌وانه‌یه‌ سروشتی مرۆڤ چوونییه‌کی سروشتی بالنده‌ بێت).

له‌م سه‌رده‌مه‌ی میژووی زانستی کۆریه‌له‌زانیدا نووسینه‌کانی (أرسطو طاليس) و (جالينوس) زالبوون، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که‌ ته‌نیا بۆچوون نه‌بوون له‌م بواره‌دا، (أرسطو Aristotle) (٣٨٤ - ٣٢٢ ی پێش زاین) به‌ بۆچوونه‌کانی ده‌رباره‌ی کۆریه‌له‌زانیه‌ ناویانگ بوو، که‌ وه‌سفی گه‌شه‌کردنی جووڤک و کۆریه‌له‌ی دیکه‌ی کردووه، لێره‌وه به‌ دامه‌زرێنه‌ری کۆریه‌له‌زانیه‌ داده‌نرێت، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که‌ بیروبۆچوونه‌کانی له‌ ده‌وری: (گه‌شه‌کردنی کۆریه‌له‌ له‌ خوێنی مانگانه‌وه پاش ئه‌وه‌ی که‌ له‌لایه‌ن تۆوی پیاوه‌وه چالاک ده‌کرێت) ده‌خولایه‌وه، (جالينوس Claudius Galen) یش له‌ سه‌ده‌ی دووه‌می پێش

زايىندا كىتەپكى لەسەر گەشە و خۇراكى كۆرپە لە دانا، دەر بارەى و يلاشى دەورى
كۆرپە لەش دواو، كە بۆچوونەكانى تەنيا باسى قۇناغە كۇتايىيەكانى گەشەى
كۆرپە لە دەكات^(٦٤).

لە سالى ٢٠٠ يېش زايىنەو جۆرە ئاماژەيەكى ئەوتۇ بۆ زانستى
كۆرپە لە زانى لە كىتەپ زانستىيەكانى رۇژئاوادا نەھاتو، تەننەت ئەگەر نووسەر
و وەرگىرە مۇسلمانەكان نەبوونايە ئەوا زۆر كە لە نووسراو يۆنانىيەكانىش
دەفەوتان.

تەنيا ئەو فەرموودانەى قورئان و سوننەت نەبىت كە زۆر بە وردى باسى
گەشە كردنى كۆرپە لەيان كردو، هېچ كەسىكى دىكە نەچووە تە وردەكارىيەكانى
كۆرپە لە زانستىيەو، زاناي رۇمانى (كۆنستەنتىن Constantinus Africanus)
(١٠٨٧-١٠٢٠ى زايىنى) نامەيەكى كورتى بە ناوى سىروشتى مۇف (De
Humana Natura) نووسىو كە تىيدا باسى ھەندىك قۇناغى گەشە كردنى
كۆرپە لەى كردو و بەستوىيەتەو بە ھەسارەكانەو، ئەمە بۆمان روون
دەكاتەو كە ئەو بىردۆزانەى تەنيا بەھۆى گومان و خەيالەو دادەنرېن چۆن
مۇف بەرەو خورافات دەبەن، لە سەدەى پانزەيەمدا (ليوناردو دافىنشى
Leonardo Da Vinci) چەند وىنەيەكى ناو مىللەدانى بۆلۆكردو و تەو كە
كۆرپە لە و پەردەكانى دەورى دەردەخات، كۆرپە لەكە بە تەواو تەى دەر كەوتو،
ئەمەش بۆلۆبى بىردۆزى دروستبوونى تەواو لەو سەردەمانەدا دەسەلمىنىت.

لەگەل ئەو ھەشدا كە ئەمە بۆچوونە لەلای پزىشكان تا دواى دۆزىنەو
وردىن (مىكرۇسكۆب) ىش لەسەدەى ھەقەدەيەمى زايىندا بابو، بەلام
مۇسلمانان بە گشتى و زانايانى ئىسلام بە تايىبەتى ئەمە بۆچوونەيان

٦٤ برۋانە: رد الشبهات حول علم الأجنة في القرآن والسنة- د. مصطفى عبدالمع- مقال منشور
بموقع: موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن والسنة: (<http://www.quran-m.com>).

ره تکر دووه ته وه، ئه مانه ش هه ندیک نموونه یه له وتهی زانا یانی موسلمان له م
بواره دا:

- (ئین قه ییمی جهوزی) که له سالی (۷۵۱ ک) کۆچی دواپی کردووه،
ده لئیت: (ومنی الرجل وحده لا يتولد منه الولد ما لم يمازجه مادة أخرى من
الأنثى)^(۶۵). واته: مه نی پیاو به ته نیا مندالی لیوه دروست نابیت ئه گهر بیتو
ماده یه کی دیکه ی تیکه لاو نه بیت له ئافره ته وه، ههروه ها ده لئیت: (الجنین یخلق
من ماء الرجل وماء المرأة خلافاً لمن یزعم من الطبائعين أنه إنما یخلق من ماء
الرجل وحده)^(۶۶)، واته: کۆرپه له له ئاوی پیاو و ئافره ت هه ردووکیانه وه دروست
ده بیت به پیچه وانه ی وتهی سروشتزانه کان که ده لئین ته نها له مه نیی پیاو وه
دروست ده بیت.

- ههروه ها زانا (ئین حه جهری عه سقه لانی) که له (۱۴۴۹ ی زاینیدا)
کۆچی دواپی کردووه، له پی شه کی رافه ی بۆ په پاوی (القدر) له کتیبی (فتح
الباری شرح صحیح البخاری) دا ده لئیت: (وزعم كثير من أهل التشريح أن مني الرجل
لا أثر له في الولد إلا في عقده، وأنه إنما يتكون من دم الحيض، وأحاديث الباب تبطل
ذلك)^(۶۷)، ده لئیت: زۆریک له زانا یانی توپکاری له م سه رده مه ماندا تیروانی نییان وایه
و ده لئین تۆوی پیاو رۆلی نییه له دروستبوونی مندالدا و ته نها وه هه وینیکه بۆ
هه له اتنی، کۆرپه له له سکی دایکدا ته نها له خوینی مانگانه ی ئافره ته وه دروست
ده بیت، که فه رموده کانی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه م قسه یه ره تده که نه وه و ئه م
قسه یه راست نییه !

^{۶۵} بپروانه کتیبی: التبیان فی علوم القرآن، لایه ره ۲۴۴.

^{۶۶} بپروانه: تحفة المودود بأحكام المولود، ص ۳۹۳.

^{۶۷} بپروانه: فتح الباری شرح صحیح البخاری (ج ۱۱ ص ۴۸۰).

- نيمامی قورتوبی له تهفسيره كهيدا دهليټ: (بَيِّنَ اللهُ تَعَالَى فِي هَذِهِ الْآيَةِ يَقْصِدُ قَوْلُهُ تَعَالَى: "يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى" (الحجرات ١٣)) أنه خلق الخلق من الذكر والأنثى.. وقد ذهب قوم من الأوائل، إلى أن الجنين إنما يكون من ماء الرجل وحده، ويتربى في رحم الأم ويستمد من الدم الذي يكون فيه.. والصحيح: أن الخلق إنما يكون من ماء الرجل والمرأة؛ لهذه الآية، فإنها نصٌّ لا يَحْتَمِلُ التَّأْوِيلَ ^(٦٨)، واته: خواى گه وره له و نايه تدها روونی کردووه ته وه كه مروقه كانی له نیژ و می دروستکردووه، كه چهند خه لكیكى پیښ نیمه بوئووه چوون كه كورپه له ته نها له ناوی پیاووه دروست ده بیټ، به لام قسه ی راست ئه وه یه له هه ردوو ناوی پیاو و ئافره ته وه دروست ده بیټ، چونكه ده قی نايه ته كه بواړی ته ئویل و ده ستكاریی مانا كه ی تیدا نییه.

زانایانی موسلمان باوهړی ته واویان هه بووه كه مندال له هه ردوو دایك و باوكه وه دروست ده بیټ و زانست به هه له باسی دروستبوونی كورپه له ی ده كړد، ئه ویش به پشتبه ستن به نايه ته قورئانییه كان و فهرمووده كانی پیغه مبه ر (ﷺ)، وه ك فهرمووده ی په روه ردگار: (أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِيِّ يَمْنَى) (القيامة: ٣٧)، كه ئه مهش نموونه یه كی ئاشكرایه له پیښپړه وی و پیښكه وتنی قورئان و سوننه ت بو هه موو ئه و زانیارییانه ی كه له لای زانایانی غه یری موسلمان به دريژایی سه ده كان جیگیر بووبوو.

ده بینین قورئان و سوننه تی پیرۆز پیښ زیاتر له ١٤٠٠ سال له مه وه بهر ئه م راستیه زانستییه ی ژور به وردی باس كړدووه و دووباره ی كړدووه ته وه، كه وه كو باسمان كړد ته نها ٢٠٠ سال ده بیټ زانایان گه یشته ونه ته ئه م راستییانه، له مړماندا وه كو موعجیزه یه ك سه یری ده كه ین، ئیستاش فهرموون ئیوه و هه ندیك له و نايه ت و فهرمووده پیرۆزانه: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ

^{٦٨} بړوانه: الجامع لأحكام القرآن ٣٤٢/١٦.

وَأَنْتَى) (الحجرات: ۱۳). واته: ئه‌ی خه‌لکینه به دلتیاییه‌وه بزانه که ئیمه ئیوه‌مان له نیر و می دروست کردوو (واته نیر و می ه‌ردووکیان بۆ دروستبوونی کۆریه‌له‌ی مرۆڤ پیوستن).

- (إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ) (الدهر: ۲). مانای (أَمْشَاجٍ) واته تیکه‌ل، که‌واته مانای ئایه‌ته‌که ئه‌وه‌یه که ده‌فه‌رمویت: ئیمه مرۆڤمان له نوتفه‌یه‌کی تیکه‌لاو دروست کردوو (تیکه‌لاو له تۆوی پیاو و هیلکه‌ی ئافره‌ت)، که ئه‌نجامی یه‌کگرتنیان له‌ناو منال‌دانا بریتییه له دروستبوونی هیلکه‌ی پیتینراو (Zygote).

- له فه‌رموده‌یه‌کی پیروزی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) هاتوو: (مَرَّ يَهُودِي بِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَهُوَ يُحَدِّثُ أَصْحَابَهُ، فَقَالَتْ قُرَيْشٌ: يَا يَهُودِي إِنَّ هَذَا يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ، فَقَالَ: لَأَسْأَلَنَّ عَنْ شَيْءٍ لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا نَبِيٌّ، قَالَ: فَجَاءَ حَتَّى جَلَسَ، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ مِمَّ يُخْلَقُ الْإِنْسَانُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): يَا يَهُودِي مِنْ كُلِّ يُخْلَقُ: مِنْ نُطْفَةِ الرَّجُلِ وَنُطْفَةِ الْمَرْأَةِ^(۶۹)، واته: روژیک جوله‌که‌یه‌ک به‌لای پیغه‌مبه‌ردا رویشت که له و کاته‌دا قسه‌ی بۆ هاوه‌له‌کانی ده‌کرد، له و کاته‌دا قور‌ه‌یشییه بی‌باوه‌ره‌کان پێیانوت: ئه‌ی جوله‌که، ئه‌م پیاوه‌ی ده‌یبینیت وا خۆی پیشان ده‌دات که ده‌لیت من پیغه‌مبه‌رم، جوله‌که‌که‌ش وتی: ئیستا پرسیاریکی لیده‌که‌م ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر نه‌بیت نایزانیت، ئه‌وه بوو هات و له‌لای پیغه‌مبه‌ردا دانیشت و پاشان پرسیارى کرد: ئه‌ی موحه‌مه‌د، مرۆڤ له چیه‌وه دروست ده‌بیت؟ پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رمووی: ئه‌ی جوله‌که بزانه که بنچینه‌ی مرۆڤ له ه‌ردوو نوتفه‌ی پیاو و نوتفه‌ی ئافره‌ت به‌یه‌که‌وه دروست ده‌بیت.

والحمد لله أولاً وآخراً...

^{۶۹} رواه أحمد بسند صحيح.

وتەى كۆتايى و دەردە نجامەكانى لىكۆلېنە وەكە

- ھەر لە كۆنە وە دوژمنانى ئىسلام ويستوويانە گومان بۆ قورئان دروست بىكەن، بە مەبەستى دوورخستىنە وەى خەلك لە پەيامە پىرۆزەكەى.
- ئىعجازى زانستى لە قورئان و سوننەتدا لە رۆژگارى ئەمۇماندا بىرىتىيە لە موعجىزە نوپىيەكەى قورئان كە زانايان و مەوقەكان سەرسام دەكات.
- پەرەردىگار بۆ ئەوەى بەلگە لەسەر خەلكى ئەمۇماندە زىيىت، دەبىنىن لە قورئانەكەيدا لە سەدان ئايەتدا ئاماژەى داوہ بە بوونە وەر و پىكھاتە و دياردەكانى، بە وردىيەكى زانستىيانەى بەرچاوە وە.
- نووسىن لە بوارى (تأصيل الإعجاز العلمي في القرآن) و لايەنەكانى دىكەى ئىعجازى قورئان بە زمانى كوردى زۆر بواريكى گرنگ و پىويستە و بە كەمى باسى لىوہ كراوہ.
- لەگەل پىشتىگىرىكى ئىعجازى زانستى لە لايەن زۆرىيەى زانايانى مۇسلمانانە وە، كەسانىكىش ھەن رەخنەى لىدەگرن لەناو مۇسلماناندا و زۆرىيان لەوانەن كە نايانە وىت زىادەروپى تىدا بىكرىت و سنوورى خۆى ھەبىت، نەبىتە ھۆى فەرامۆشكردنى لىكدانە وەكانى دىكە بۆ دەقە شەرىعيەكان.
- ئەوانەى پىشتىگىرى لە ئىعجازى زانستى دەكەن دوو كۆمەلەى سەرەكىن:
- ۱- ئەوانەى لە باوەرپانە وە بە ئىعجازى رەھای قورئانى پىرۆز باوەرپان بە ئىعجازى زانستى قورئان ھەيە، ئەمانىش بەتايىبەتى زۆرىك لە زانايانى پىشىن بوون كە ئەو ھۆكارە زانستىيانەيان لەبەردەستدا نەبووہ كە ئەم راستىيەى پىبىسەلمىن.
- ۲- ئەوانەى پىشتىگىرى ئىعجازى زانستى دەكەن لەباوەرپانە وە بە موعجىزەى بەردەوامى قورئانى پىرۆز، كە ئەمان زانستە گەردوونىيەكانيان

له بهرده ستدا بووه که بههوییه وه له ئاماژه زانستییه کانی قورئان تیگه یشتوون، که یان خوڤان له پسپوړانی زانسته گهردوونیه کائن، یان له و زانا ئایینیانه ن که زانسته گهردوونیه کانیان له بهرده ستدایه.

ئهوانه ی رهخنه له ئیعجازی زانستی دهگرن بریتین له سی دهسته لهرووی پالنه رهکانیانه وه بو رهخنه گرتن و رهتکرده وهی:

۱- ئهوانه ن که دهترسن راستگویی قورئان گومانی تییکه ویت ئه گهر بیتو تهفسیره که ی پابه ند بکریت به زانسته گهردوونیه کانه وه که به رهوام زانیارییه کانی دهگوریت، که ئه مهش کاریگه ری ده بیت له سهر جیگه ربوونی تهفسیری زانستی قورئان، ههروه ها له وهش دهترسن مانای وشه کان ملکه چ بکریت بو ئه وهی زانسته گهردوونیه کان پیی گه یشتووه، که واته ئه مان ئیعجازی زانستی و تهفسیری زانستی بههوی خه مخوریان بو قورئانی پیروژ، رهتده که نه وه.

۲- ئهوانه ن که به لگه نابینن له سهر ئیعجازی زانستی، ته نها رازین به ئیعجازی زمانه وانی و رهوانیژی قورئان.

۳- ئهوانه ن که ئیعجازی زانستی رهتده که نه وه بههوی بیباوه پریان و کافربوونیان به قورئان، یان بههوی قین و ئیره بیان له قورئان، که زالبووه به سهر هه موو کتیه ئایینییه کانی دیکه دا بههوی ئیعجازی هه مه لایه نیه وه که ئیعجازی زانستیش به شیکیتی.

- ئیمامی (شاطبی) له کو تایی سه دهی هه شته می کوچیدا سه ره شقی بزوتنه وهی رهتکرده وه که بوو، که رهخنه کانی له سهر زیاده روهی و له سنوورده رچوونه له تهفسیری زانستیدا.

- زۆرىك له زانايانى موسلمانى پيشين و سەردەم، وەلامى بۆچۈنەكانى (شاطىي)يان داوۋەتەو، بە بەلگەى بەھىز گرنگى بابەتەكانى تەفسىرى زانستىي ئىعجازى زانستىي قورئان و سوننەتيان بۆ رۆژگارى ئەمرومان سەلماندوۋە.

- رەخنەكانى رەخنەگرانى ئىعجازى زانستىي تىنەگەيشتى تىدايە بۆ بابەتى ئىعجازى زانستىي و حالىنەبوون ھەيە لەو بنەمايانەى كە ئەم لايەنەى لەسەر دامەزراو، لەگەل لىكدانەوۋەى بەلگەكانيان لەم بوارەدا دەگەينە ئەوۋەى كە ئەم بەلگانە بابەتەكە رەتئاكەنەو، بەلكو لە زۆر شوئندا خويان دەبنە بەلگە لەسەر راستى و گرنگى توۋىنەوۋەكانى ئىعجازى زانستىي لە قورئان و سوننەتدا.

- تەفسىرکردنى قورئان دوو رېپرەوۋى سەرەكىي ھەيە: (التفسير بالمأثور) برىتييە لە رافەکردنى قورئان سەرەتا بە دەقەكانى دىكەى قورئان، پاشان بە فەرمودەى پېغەمبەر (ﷺ) و وتەى ھاوۋەلەكان و تابىعەنەكان، ھەرۋەھا (التفسير بالرأى) يان تەفسىرى عەقلى، كە برىتييە لە ئىجتىھادکردنىكى راست بۆ لىكدانەوۋەى ئايەتەكانى قورئان لەلايەن موفەسىرەو، دواى بەدىھاتنى چەند مەرجىك تىيدا و شارەزابوونى بە چەند زانستىك كە گرنگترينيان زمانەوانى زمانى عەرەبى و لىكدانەوۋەى وشەكانى زمانى عەرەبىيە.

- تەفسىرى زانستىي قورئان دەچىتە جۆرى دووۋەمەوۋە كە تەفسىرکردنە بە بۆچۈن (الرأى).

تەفسىرى زانستىي برىتييە لەو تەفسىرەى كە زاراوۋە زانستىيەكان بەكاردەھىتت بۆ لىكدانەوۋەى دەستەواژە قورئانىيەكان و كۆشش بۆ دەرھىنانى ئاماژە زانستىيە جۆراوچۇرەكان لىيەوۋە دەكات.

- كەسانىك ھەن ئىنكارىي ئەوۋە دەكەن كە قورئان ئاماژەى زانستىي تىدا بىت، بەلام كاتىك ئەمەيان بۆ نەچوۋە سەر و نەيانتوانى ئىنكارى و رەددى ئەو ھەزاران ئاماژە زانستىيە بدەنەوۋە كە لە قورئان و فەرمودەكانى پېغەمبەردا

(ﷺ) ھاتووہ، ھەستان بە ھەلبەستنی درۆیەکی دیکە گوايا پیغەمبەر (ﷺ)

ھەستاوہ بە وەرگرتنی ئەم زانیارییە لە خەڵکان و میللەتانی دیکەوہ.

– بیباوہرانی بیانووی ئەوہ دیننەوہ ئەوہی موخەممەد (ﷺ) ھیناویتی لە

راستی و زانیاری دەربارە کۆرپەلەزانی، لە میللەتانی دیکەوہ وەرگرتووہ،

وہک: یۆنانی و پزیشکە عەرەبەکان و خواوہنانی کتیبە ئاسمانییەکان.

– بۆچوونی میللەتانی دیکە پێش ئیسلام دەربارە کۆرپەلە و

دروستبوونی مرقۆ، لە کۆمەڵیک ئەفسانە و خورافات دەرناییت، تەنھا بە خەیاڵ

دایانناوہ و لەسەر بنەمای زانستی نەبووہ، بەھۆی نەبوونی ھۆکارە زانستییەکان

لەبەردەستیاندا.

– زانایانی مسوڵمان باوہری تەواویان ھەبووہ کە منداڵ لە ھەردوو دایک و

باوکەوہ دروست دەبیٹ و زانست بە ھەڵە باسی دروستبوونی کۆرپەلە دەکرد،

ئەویش بە پشت بەستن بە ئایەتە قورئانییەکان و فەرموودەکانی پیغەمبەر

(ﷺ).

– قورئان و سوننەتی پیرۆز پێش زیاتر لە ۱۴۰۰ سال لەمەوبەر راستییە

زانستیەکانی کۆرپەلەزانی و شیوازی دروستبوونی مرقۆیان زۆر بە وردی باس

کردووہ و دووبارەیان کردووہتەوہ، کە تەنھا دووسەد سال دەبیٹ زانایان

گەشتوونەتە ئەم راستییانە، لەمرۆماندا وەکو موعجیزەیک سەیری دەکەین.

چەند راسپاردەيەكى گرنگ:

- ۱- بەردەوامبۇون لە گریدانی ئەم كۆنگرانە بەشیوەیەكى خولی.
- ۲- پشتگیرییکردنی توێژەرەوان بۆ بەردەوامبۇون و فراوانکردنی توێژینەوێكانیان.
- ۳- دامەزراندنی سایتێك و گۆفاریكى تایبەت بەم بوارە بە ھاوكاریی لایەنەكانی دیکە.
- ۴- ھاندانی نووسین و ھەرگیزپان لەم بوارەدا و خستەبەردەستی سەرچاوە جۆراوجۆرەكان.
- ۵- گریدان و رێكخستنی گفتوگۆ و رووبەرووبوونەوێ نەیاران لە كەنالەكان و ھۆكارەكانی راگەیاندا.

سەرچاوه‌كان

- ١- قورئانی پیرۆز.
- ٢- ته‌فسیری (جامع البيان في تفسير القرآن) ناسراو به ته‌فسیری (الطبري)/ دانراوی: (أبو جعفر محمد بن جرير الطبري)/ دار المعرفة- ١٩٨٦.
- ٣- ته‌فسیری (تفسير القرآن العظيم) ناسراو به ته‌فسیری (إبن كثير)/ دانراوی: أبي الفداء إسماعيل ابن كثير/ دار الكتاب العربي- ٢٠٠٤.
- ٤- ته‌فسیری (الجامع لأحكام القرآن) ناسراو به ته‌فسیری (القرطبي)/ دانراوی: (أبو عبدالله محمد بن أحمد الأنصاري القرطبي)/ دار إحياء التراث العربي.
- ٥- ته‌فسیری (فتح القدير الجامع بين فني الرواية والدراية من علم التفسير)/ دانراوی: محمد بن علي الشوكاني/ دار ابن كثير/ الطبعة الثانية- ١٩٩٨.
- ٦- ته‌فسیری (الجلالين)/ دانراوی هه‌ردوو زانا: (جلال الدين السيوطي و جلال الدين المحلي)/ دار إحياء التراث العربي.
- ٧- ته‌فسیری (روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني)/ الألوسي البغدادي- دار إحياء التراث العربي- بيروت.
- ٨- تفسير التحرير والتنوير- محمد الطاهر ابن عاشور - دار التونسية للنشر- بدون تأريخ.
- ٩- تفسير المحرر الوجيز- أبي محمد عبدالحق بن عطية الأندلسي- تحقيق: عبد السلام عبدالشافي محمد- دار الكتب العلمية- بيروت- ٢٠٠١.
- ١٠- التفسير الكبير و مفاتيح الغيب- الإمام الفخر الرازي- دار الفكر- بيروت- ١٩٨١.
- ١١- مفردات ألفاظ القرآن/ الراغب الأصفهاني- تحقيق: صفوان عدنان داودي- دار القلم- دمشق.

- ١٢- خُلاصه‌ی ته‌فسیری نامی- مه‌لا عبدالکریمی مدرس- ناوه‌ندی ئارا- ٢٠١٠.
- ١٣- ته‌فسیری ئاسان بۆ تیگه‌یشتنی قورئان/ م. بورهان محمد أمين / چاپی شه‌شه‌م - ٢٠٠٤.
- ١٤- پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان (موفره‌داتی قورئان)/ ماموستا محمد مه‌لا صالح بامۆکی/ چاپی یه‌که‌م - ٢٠٠٥.
- ١٥- ته‌فسیری رامن- ئه‌حمه‌د کاکه‌ مه‌حمود- چاپی یه‌که‌م - ٢٠٠٧.
- ١٦- فتح الباري شرح صحيح البخاري/ الإمام ابن حجر العسقلاني/ مكتبة دار السلام/ الطبعة الثالثة-٢٠٠٠.
- ١٧- صحيح مسلم بشرح الإمام النووي/ الإمام يحيى بن شرف النووي/ دار المعرفة/ الطبعة السادسة - ١٩٩٩.
- ١٨- معجم (لسان العرب)/ لابن منظور / دار صادر- بيروت.
- ١٩- معجم (القاموس المحيط)/ مجدالدين محمد بن يعقوب الفيروزآبادي/ دار الفكر/ الطبعة الأولى- ٢٠٠٣.
- ٢٠- التفسير والمفسرون - د. محمد حسين الذهبي - آوند دانش - ٢٠٠٥.
- ٢١- نحو منهج لتفسير القرآن- محمد الصادق عرجون- الدار السعودية للنشر والتوزيع- الطبعة الثالثة- ١٩٧٣.
- ٢٢- إحياء علوم الدين- أبي حامد الغزالي- دارالحديث- القاهرة- ٢٠٠٤.
- ٢٣- جواهر القرآن- أبي حامد الغزالي- برنامج الكتروني.
- ٢٤- الإتقان في علوم القرآن- جلال الدين السيوطي- حققه: فواز أحمد زمرلي- دار الكتاب العربي- بيروت - ٢٠٠٥.
- ٢٥- مناهل العرفان في علوم القرآن - محمد عبدالعظيم الزرقاني - حققه واعتنى به: فواز أحمد زمرلي - دار الكتاب العربي - بيروت - ١٩٩٥.

- ٢٦- التبيان في علوم القرآن- ابن قيم الجوزية.
- ٢٧- تحفة المودود بأحكام المولود- ابن قيم الجوزية- مطبوعات مجمع الفقه الإسلامي/ جدة.
- ٢٨- الموافقات في اصول الشريعة- لأبي اسحاق الشاطبي- تحقيق: الشيخ عبدالله دراز- الطبعة الثانية-١٩٧٥.
- ٢٩- القرآن الكريم والتوراة والانجيل والعلم (دراسة الكتب المقدسة في ضوء المعارف الحديثة)- د. موريس بوكاي- مكتبة مدبولي- القاهرة-٢٠٠٤.
- ٣٠- إعجاز القرآن - مصطفى صادق الرافعي.
- ٣١- القرآن يتحدى - عزالدين أحمد - دار السعادة.
- ٣٢- مفهوم الإعجاز القرآني - دانراوى (د. أحمد جمال العمري)- دار المعارف بمصر.
- ٣٣- كيف نتعامل مع القرآن - محمد الغزالي - سلسلة قضايا الفكر الإسلامي (٥) المعهد العالمي للفكر الإسلامي - مكتب القاهرة- ط ٣، ١٩٩٣.
- ٣٤- كيف نتعامل مع القرآن العظيم؟ - الشيخ يوسف القرضاوي- دار الشروق - الطبعة الأولى- ١٩٩٩.
- ٣٥- مستندات التوفيق بين النصوص القرآنية وبين النتائج العلمية الصحيحة - د. سعاد يلدرم - المؤتمر العالمي الأول للإعجاز العلمي للقرآن والسنة . إسلام آباد ، ١٤٠٨هـ (١٩٨٧م).
- ٣٦- خلاصة بحث التفسير العلمي للقرآن، بين المجيزين والمانعين - محمد أمين ولد الشيخ - المؤتمر العلمي الأول للإعجاز العلمي في القرآن والسنة. إسلام آباد، ١٤٠٨هـ (١٩٨٧م).
- ٣٧- الإسلام والطب الحديث: المقدمة - د. عبدالعزيز إسماعيل.

- ٣٨- طبائع الإستبداد ومصارع الإستعباد - عبدالرحمن الكواكبي - تقديم:
الدكتور أسعد السحمراني - الناشر: دار النفائس - ٢٠٠٦ م.
- ٣٩- موسوعة حقائق الإعجاز العلمي في مواجهة الشبهات - المجلد الثالث -
سايتي: الهيئة العالمية للإعجاز العلمي في القرآن والسنة (www.eajaz.com).
- ٤٠- علم الأجنة في ضوء القرآن والسنة - الشيخ عبدالمجيد الزنداني، د.
مصطفى أحمد، بمشاركة مجموعة من علماء الأجنة الغربيين المعروفين:
Joe Leigh ، Gerald C. Goering، Marshal E. Johnson)
Simpson، Keith L. Moore، T. V. N. Persaud (and - من
أبحاث المؤتمر العالمي الأول للإعجاز العلمي في القرآن والسنة (إسلام آباد -
باكستان) - من إصدارات: (هيئة الإعجاز العلمي في القرآن والسنة برابطة العالم
الإسلامي - مكة المكرمة) - مطابع رابطة العالم الإسلامي.
- ٤١- إنه الحق - عبدالمجيد الزنداني - هيئة الإعجاز العلمي في القرآن والسنة
برابطة العالم الإسلامي - مكة المكرمة / الطبعة الثالثة - ١٤٢٠هـ.
- ٤٢- تأصيل الإعجاز العلمي في القرآن والسنة - من أبحاث المؤتمر العالمي
الأول للإعجاز العلمي في القرآن والسنة (إسلام آباد / باكستان) - من إصدارات (الهيئة
العالمية للإعجاز العلمي في القرآن والسنة) - ١٩٨٧ز.
- ٤٣- المعجزة العلمية في القرآن والسنة (تأصيل الإعجاز العلمي في القرآن
والسنة) - الشيخ عبدالمجيد الزنداني.
- ٤٤- برونه: التفسير العلمي للقرآن، بين المجيزين والمانعين - محمد أمين
ولدا الشيخ - المؤتمر العالمي الأول للإعجاز العلمي - إسلام آباد، ١٤٠٨هـ .
- ٤٥- ثأمازه كانی كۆرپه له زانی له قورئان و سوننه تدا / د. كاوه فهره ج
سه عدون / ناوه ندی رؤشنیر / چاپی یه كه م - ٢٠٠٦.

٤٦- حديث (إن تحت البحر ناراً) ومطابقة ذلك للحقائق العلمية- عبد الواسع بن يحيى بن محمد المعزبي- جامعة الإيمان / صنعاء- ٢٠٠٧.

٤٧- موقف الأصوليين والعلماء (قداماهم ومحدثيهم) من التفسير العلمي- د. محمد فتحي الدريني- مجلة أسماء (١) هـ (١٩٨٨م).

48- Langman's Medical Embryology \ T. W. Sadler
.\ Lippincott Williams & Wilkins \ 10th edition - 2006

٤٩- الإعجاز العلمي للقرآن الكريم بين القبول والمعارضة: الأستاذ الدكتور كارم السيد غنيم (أستاذ علم الحشرات - جامعة الأزهر- أمين عام جمعية الإعجاز العلمي في القرآن والسنة في الأزهر)، سايتي: موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن والسنة:

<http://www.quran->

m.com/container2.php?fun=artview&id=644

٥٠- المعارضون للإعجاز العلمي في القرآن والسنة (مناقشة الآراء ودحض الحجج)- د. كارم السيد غنيم، سايتي: موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن والسنة:

<http://www.quran->

m.com/container2.php?fun=artview&id=175

٥١- التفسير العلمي للآيات القرآنية الكونية بين المؤيدين والمعارضين- د. كارم السيد غنيم- سايتي: موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن والسنة:

<http://www.quran->

m.com/container2.php?fun=artview&id=393

٥٢- في الرد على منكر الإعجاز العلمي في القرآن الكريم (النتيجة الحتمية للجهل بالآيات القرآنية وإنكار المعجزات الإلهية) - أ.د. نظمي خليل أبو العطا موسى - سايتي: موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن والسنة:

<http://www.quran-m.com/container2.php?fun=artview&id=878>

٥٣- أوهام - منهزم - حول الإعجاز العلمي - هشام طلبية - سايتى: موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن والسنة:

<http://www.quran-m.com/container2.php?fun=artview&id=881>

٥٤- نقد شبهة أن علماء الإعجاز (يسرقون جهود) علماء الغرب وينسبونها للإعجاز القرآني - د. عبد الرحيم الشريف - سايتى: موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن والسنة:

<http://www.quran-m.com/container2.php?fun=artview&id=392>

٥٥- رد الشبهات حول علم الأجنة في القرآن والسنة - د. مصطفى عبدالمنعم - مقال منشور بموقع: موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن والسنة: (<http://www.quran-m.com>).

http://www.quran-m.com/firas/arabicold/?page=show_det&id=1787&select_page=23

٥٦- شبهات حول مراحل تكون الجنين - إعداد: د. عبد الرحيم الشريف - سايتى: موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن والسنة:

<http://www.quran-m.com/container2.php?fun=artview&id=406>

٥٧- ويكيبيديا.

قورئان ياسای بوونه وەر و خەزنەى زانستەکانە .. رێ بۆ توێژینه وە نوێیه کان خوش دەکات

د. موحەممەد جەمیل ئەلحەبال

پزیشکی پاوێژکاری هەناوی و توێژەری ئیعجازی زانستی و پزیشکی

لە قورئان و سوننەتدا

دەمام – شانیشینی عەرەبی سعودییە

٢٧ی زولقەعیدە / ١٤٣٢ ک، ٢٥ / ١٠ / ٢٠١١ ز

پیشہ کی

سوپاس و ستایش بُوِ خدایِ خاوهن شکو و دروود و سلاویش له پیغہمبہریِ خدا و خاووخیزان و هاوہلان و دۆستانی..

ههلبهته بانگخواز و توژهری ئیسلامی له م سهردهمه دا (ههروه ها یهکبهیهکی موسلمانانیش له ههموو کات و ساتیکدا) پیویسته ئهرك و رپیازهکهیان له بانگهواز بُوِ ئیسلام و بُوِ کتیبه مهزنهکهی که قورئانه و بهرگریکردنیش لییان، هه مان ئهرك و رپیازی دوایین پیغهمبهر بیّت، که موحه ممه دی سهرهرمانه، دروود و سلاوی خدای لییّت.

ئو ئهرك و رپیازهش له مانه دا پوخت ده بیته وه: بانگهواز بُوِ باوه رهینان به خدای گه وره و په رستنی به ته نهایی و به بی هاوہل، باوه رهینان به دواروژ، ترسان له و رۆژی لیپرسینه وه یه دیته پیش، کارکردن بُوِ بنیاتنانی مروفی باش و کۆمه لگه یه کی هه لبارده، به پیی رینوینی ئو قورئانه ی که دوایین کتیبی ئاسمانی و بالاده سته. هه روهك خدای گه وره ده فهرمویت: (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ) (المائدة: ٤٨). واته: (قورئانمان به هه ق بُوِ نارديته خوار، کتیبه کانی پیش خو ی به راست ده زانیت و پشتیوانیان لیده کات). هه موو ئه مانهش، له پیناوی ئه وه دایه: له م جیهانه دا، مروفه کان له سه لامه تی و ئاسووده ییدا بژین و جینشینیی خدای بهرز و پیرۆز، له زه ویدا و ئاوادانکردنه وه ی به دی بهینن.. پاش ئه وه (که له هه مووی گرنه گتره) به ده سهینانی ره زامه ندیی خدای میهره بان و ئاسووده یی هه میشه ییه (که به هه شتی نه براو هیه). هه روهك خوی گه وره ده فهرمویت: (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ دَكَرٍ أَوْ أَتَتْهُ مُؤْمِنٌ فَلْنُحْيِيَهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (النحل: ٩٧). واته: (کی، له نیر، یا می، چاکه ئه نجام بداو باوه ردار

بیت، ئەوا بە ژيانیکی خوش، دەیزینین و بە چاکتر لەوەی ئەنجامیان دەدا،
پاداشتیان دەدەینەوه).

پێبازی پەسەندی بانگەوازی قورئانی:

بە مەبەستی گەشتن بەم ئامانجە مەزن و چارەنووسسازانە، پێغەمبەری
جیباوەر و سەرۆک (دروود و سلّوی خودای لیبیت)، هەروەها برائانی دیکە
لەسەرچەم پێغەمبەران (دروود و سلّوی خودایان لیبیت)، لە بانگەوازدا، بە
پێنوینی خودای گەرە، پەڕەوییان لە پێباز و شیوازیک دەکرد، کە دەکریت لەم
خاڵە سەرەکیانە خوارەوه، پوخت و پالاقە بکری:

۱- بەلگە و بەرچاوپوونی:

خودای بەرزو بیگەرد فەرموویەتی: (قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى
بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ) (یوسف: ۱۰۸). واتە:
(بۆی: ئەمە پێگەمە، بانگی خەلکی دەکەم بۆ لای خوا، هەم خۆم و هەم
ئەوانەشی پەڕەویم دەکەن بەرچاوپوونین، پاک و بیگەردە خودا و منیش لە
هاوبەش پەڕەوانان نیم). بەرچاوپوونیش بریتییە لە: سۆنگە و بەلگە و زانیاری
و نیشانە. هەروەک لەم فەرمايشستانەى خودای گەرەدا هاتوو: (هَذَا بَصَائِرُ
لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْقَوْمِ يُوقِنُونَ) (الجاثية: ۲۰). واتە: (ئەم (قورئانە) کۆمەلێک
بەرچاوپوونییە بۆ خەلکی، بۆ کەسانی باوەڕپەتەویش پێنوینی و پەحمەتە). (قَدْ
جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِّن رَّبِّكُمْ فَمَن أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَن عَمِيَٰ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ)
(الأنعام: ۱۰۴). واتە: (چەندان بەرچاوپوونیتان، لە پەڕەردگارتانەوه بۆ
هاتوو، سا هەر کەس بینی، لە قازانجی خۆیەتی، هەرکەسێش خۆی کوێر
بکات، لە زیانی خۆیەتی، منیش چاودێر و پارێزەر نیم بە سەرتانەوه). (يَا أَيُّهَا
النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا) (النساء: ۱۷۴). واتە:

(هوَ خەلکینه، له پەرورەدگار تانەوه، بەلگە یەکتان بۆ هاتوو و پۆشناییەکی
 ئاشکراشمان بۆ ناردوو نەتە خواری).

۲. دانایی و ئامۆژگاری جوان:

خودای بەرز و بێهاوتا دەفەر مویت: (ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ
 الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
 بِالْمُهْتَدِينَ) (النحل: ۱۲۵). واتە: (بە دانایی و ئامۆژگاری جوان، بانگەواز بۆ
 پێبازی پەرورەدگارت بکەو بە باشترین شیوە لەگەڵاندا بدو، دیارە
 پەرورەدگارت خۆی زۆر زانایە بەو کەسە لە پێبازە کە لە لای داو و هەر خۆشی
 زۆر زانایە بە هیدایەت وەرگران).

لێرەدا سەرنج دەدەین، ئەوێ داواکراوە لە گوتاری بانگەواز ئامێزدا،
 بریتییە لە ئامۆژگاری جوان و بریتییە لە تاووتوویی زانستی لەسەر خۆ و پەسەن،
 کە دەتوانین ناوی بنێین: "تووتوویی زانستی ژیری بێ زیانە" .. بەلام وشەی
 "الحكمة = دانایی" پێشیکە وتوو، کە دەکرێت بە "دانانی شت لە جێی خۆیدا"
 پێناسە بکە. هەر لەبەر ئەوەیە لە کۆندا بە پزیشک دەگووترێ "حکیم"، چونکە
 پاش دیاری کردنی نەخۆشییە کە، دەرمانی بۆ نەخۆش داوە ناو لە شوێنی شیاو دا
 داوە نا. لێرەدا دانایی، بریتییە لە "پێکھاتنەوه و پێکان لە گوفتار و کردار داو
 دانانی گشت شتێکی بە چاکی و وردەکاری، لە شوێنی شیاوی خۆیدا".
 دەتوانین بڵێین ئەو "شیوازی بانگەواز" .. بەلام هەر سەردەمێک بۆ خۆی،
 چەند شیوازیکی هەیە لە بانگەوازدا، کە بانگخوازی موسلمان پەڕە و بیان
 لێدەکات، بە مەبەستی گەشتن بە هزرو هۆش و دل و دەروونی خەلکی، تا ئەو
 ئامانج و ئەرکە مەزنانە بەدی بهێنین، کە تۆزیک لە مەو بەر باسمان کرد و گوتمان

¹ □ ابراهيم النعمة، قبسات من الحكمة النبوية في الدعوة الى الله، ص ۵.

ئەركى گشت پىڭمەبەران و پەوانەكراوانى خودايە "دروود و سلاوى خويان لىيىت".

ئەم شىۋاز و پىۋەوشانەش، بەندە بە دۇخى ژىن و ژىنگەيان و ھەرەھا ئاستى ھزروبىرى خەلكى لەو دەمەدا.

زەرۋرەت و ھۆكارەكانى گوتارى زانستى

ئىمە كە لەم سەدەيەدا دەژىن، بۆچوونمان وايە.. لەم كات و ساتەدا، يەككى لە باشتىن شىۋازەكانى بەرگىركدن لە قورئانى پىرۋوز دەرختىنى راستى و خەزەنە بەنرخەكانى، بە خستەنەپرووى بەلگە و گوتارى زانستى، يان ئەۋەى پىي دەگوتىت: ئىعجازى زانستى لە قورئانى پىرۋوزدا، دەيىت. ئەۋەش لەبەر ئەم ھۆكارانەى خوارەۋە:

۱- زانست و پىشكەۋتنى زانستى و تەكنۆلۇژيا و زانىارى، لە بابەتەكانى ئەم ساتەيە و زمانى زانستىش، زمانى ئەم سەردەمەيە، كە بايەخىكى زۆر بە زانستە ماددى و ئەزموونئامىزەكان دەدات.

۲- زمانى ھاۋبەشى دانىشتۋانى سەرزەۋى، وپراي جياۋازى زمان و پەرگەز و رۇشنىبىريان، بوۋە بە زمانى زانست. راستىيە زانستىيەكانىش لەو شتانەن، كە ھەموۋان لىي تىدەگەن و لەسەرى ھاۋپان و لەبەردەم ئەم پىشكەۋتنە زانستىيە بىشومارەشدا، كە خىراترىن و ئاسانتىرىن پەيۋەندى و گەياندى بۇ گواستەۋە و ئالۋگۈپرەندى ئەم زانست و زانىارىيە لە سەرچەم بۋارەكان و وردتىن پىسپۇرىدا، دابىن كىرۋەۋە دابىنىشى دەكات.. جىھان بوۋە بە گۈندىكى بچكۆلە. ئەمە لە كاتىكدايە كە قورئانى پىرۋوز، كىتەبى رېنموونىيە بۇ ھەموۋ خەلكى، نەك تەنھا بۇ عەرەب، يان ئەۋانەى لە زمانى عەرەبى دەگەن و سەردەر لە ئىعجازى دەرپىن و پەۋانپىزىيەكەى دەكەن (كە يەككىكە لە گىرنگىرىن لايەنى ئىعجازى

قورئان)، بەلگەلەر سات و کاتەداو لە ئەنجامی پېشکەوتنی زانستەکان، لە سەرچەم پەسپۆرپیەکانیادا، ئەرکی سەرشانمانە ئەو لایەنە زانستیەکی کە زۆر پوون بووئەو، بخەینە پوو.

۳- لەم سەردەمەدا، زانست زۆربەیی شیوازەکانی ژیانی مەرۆڤ و پێبازی بێکردنەوێ گۆرپو... بە چەشنێک مەرۆڤ بە ھۆی زانستەو، ھەرچەندە راست و دروستیش بێت... چاودەخشێنێتەو بەو پێیانە پێشیان، لە کۆندا بەلگەیان پێھێناوئەو... وەک: پەپرەوی ئەقلی.

مەرۆڤی ئێستە وا دادەنێت ئەوانە پێگەلێکی پوچ بوون و باوەرپی وایە، پێگەیی دروست و جێممانە بۆ بەلگەھێنانەوێ پەسەندکراو، ئەو پێگایانە بێکردنەوێ زانستی بەرھەمی ھێنان، ھەلبەت دیندوژمان و بیدینانیش، بێک لەم راستییە زانستییانەیان، بۆ دژایەتیکردنی راستییە ئیمانینەکان بەکارھێناو... بانگەشەیی زانستیوون و بێکردنەوێ زانستییانەش بۆ خۆیان دەکەن... بێئەوێ بزانی ئەم زانستانە ھەرچەندە پێش بکەن، لەچاوە ئەو راستییە زانستیە چەسپاو پەھایانەیی زانستی خودا، کە لە بوونەویدا ھەیە، مشتیکە لە خەرمانیک. وەک دەفرموی: (وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا) (الإسراء: ۸۵). واتە: (ھەرکەمێک لە زانستان پێدراو).

ئێمە موسلمانیش، لەبەردەم ئەم لێشاوانەدا و پێویستە بە ھەمان ئەو زاراوە و ھۆکار و شیوازە پووبەپوویان ببینەو، کە بەکاریاندا ھێنن. ئەوێش بە پەپرەوکردنی شیوازی زانستی و ھێنانەوێ ھزریکی تیروتەسەل و سەردەمیانەیی ئیسلامی، بەوێش بەلگەیی زانستییان دەخەینە بەردەم ئەگەر راست بکەن بە دوا پاستیدا دەگەرێن... خودا پێگەیی ئیمان و ئیسلامەتیان پێشان دەدات. لە ھەمان کاتیشدا، متمانە بۆ زۆرێک لە موسلمانان دەگێرێنەو و باوەرپیان پتەوتر دەبێت، ئەو موسلمانانە دەیانەوێت لەبەر پۆشنایی (بەلام بۆئەوێ دڵم ئاو

بخواته وه) ٢. وهلامی زانستی بۆ نۆربهی پرسپارهکان بدۆزنه وه. خودای گه وردهش دهفه رمویت: (بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ) (الأنبياء: ١٨). واته: (به لکو ههق دهدهین به سهه به تال و ناحه قدا، به هویه وه به تال میشکی دهپژئی و تیکده شکیت. ئینجا دهسته جی به تال دهفه وتی. هاوار بۆ ئیوه له بهر ئه وهی دهیلێن و رهوای دهدهن بۆ خوا).

٢ (وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولِمُ تُوْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) (البقرة: ٢٦٠).

واته: ئه وه دهه می ئیراهیم گوتی: پهروه دگارا.. پیم پشان بده، مردووان چۆن زیندو دهکهیته وه.. گوتی: نایا ئیمانته نههیناوه.. گوتی: با.. بهلام بۆنه وهی دلم ئا و بخواته وه.. گوتی: چوار له مه لان بگره وه کهرتوپه رتیان بکه لای خۆت.. پاشان به سهه ههه کتۆیکه وه به شیکیان لای دابن.. پاشان بانگیان بکه، به فیکه دینه وه لات. خاوهنی کتیبی (زبدة التفسیر من فتح القدير) له لیکنده وهی نهه نایه ته دا ده لیت: مه به سستی (ئیراهیم پیغه مه بهه دروود و سلای خودای له سهه) له (أرني) بینین به چاوی دل نه بووه، مه به سستی بینین بووه به چاوی سهه، تا دلنایی لای به دهه ست بهیئیت. (أولم تؤمن) ناخۆ باوه رت نههیناوه به وهی توانام به سهه زیندو و کردنه و ده ده شکیت.. وا ده پرسی پیشانت بدهم. (قال بلى) گوتی: با.. ده زانم و باوه ریشم به وه ههیه توانات به سهه ریدا ههیه (ولكن ليطمئن قلبي) به لام بۆنه وهی دلم نۆقره بگریت، به هاتنه پالی به لگه ی بهرچاو، له گه ل به لگه ئیمانیه کاند.. هه لبه ت هه رگیز گومانی له زیندو و کردنه وهی مردووان نه بووه، به لکو داوای بینینی کردووه به چاو، چونکه هه زی بینینی ئه و شتانه ی که بۆی باسکراوه دهروونی مرۆفی له سهه به دهیته تراوه. پیغه مه به ریش (دروود و سلای خودای له سهه) دهفه رمویت: (ليس الخبر كالمعاينة) دهه گویاس وهه بینین به چاو نییه.

له هه بدوللای کورپی عه به سه وه (خودایان لای رازی بیت) دهفه رمویت: (ما في القرآن عندي آية أرجى منها)، واته: نایه تیکێ قورئانم لانییه، له وه هیوا به خشت بیت - تا ئیتره له تهفسیره که وه رگیراوه - له وه شدا ناما زهیه کی دیار ههیه بۆ ئه وهی به لگه بهرچاوه کان (راستییه زانستییه به رهه سهه کان) چه نده بگوخیت، بگریته پال (راستییه ئیمانیه نادیار و غه بییه کان).

۴- ئەو ماددە زانستىيە بېشومارەى لە قورئانى پېرۆزدا ھەيە، خەزنىەى زانست و زانبارىيەكانە. ديارە قورئان سامانىكى زانستىي زۆرى لەگەل ھۆيدا ھىناو، چونكە ئەم كىتەبە پېرۆزە، وپراى ئەوھى لە بنچىنەدا كىتەبى بېروباوەر و ھوكمە شەرىعيەكان و پېنۆيىيە، گۆرانكارىيەكى پېشەيى لە كۆمەلگەدا بەدى ھىناو و كۆمەلگەى لە ھاوەلدانانەو ھە بۆ يەكخوایەرىستى.. لە سەرگەردانىيەو ھە بۆ پېنۆيى.. لە گەندەلەيەو ھە بۆ چاكسازى.. لە كاولكارىيەو ھە بۆ بىناكارى گواستووتەو.. زۆرىك لە ئاماژە و راستىيە زانستىيەكانىشى باس كىردوو ھە ھەموو پىسپۆرىيە سىروشتىيەكاندا زۆرتەر لە (۱۲۰۰) ئايەتە. واتە: نەزىكەى ۲۰٪ى تەيكرپاى ئايەتەكانى قورئانى پېرۆزە كە دەگاتە (۶۲۳۶) ئايەت و لە ھەردوو كىتەبىدا (العلوم فى القرآن) ۳ زانستەكان لە قورئاندا و (الطب فى القرآن) ۴ پىزىشكى لە قورئاندا، كۆمەلەوونەتەو ھە پىزىبەندىيەم كىردوون.. ھەروەك لەم خەشتەيەى خوارەو ھەدا ھاتووتە:

بابەتە زانستىيەكان و ژمارەى ئايەتەكان و پېژەى سەدىيان بەپەى

ھەر بابەتەك لە قورئانى پېرۆزدا

ژمارە	بابەتى زانستى	ژمارەى ئايەتەكان	پېژەى سەدى
۱	زانستە پىزىشكىيەكان	۴۱۶	۳۱،۵
۲	فىزىيا	۱۳۸	۱۰،۵
۳	زىندەو ھەرزانى (پروەك، گىيانلەبەر)	۱۳۰	۹،۸

۳. محمد جمیل الحبال ومقداد الجوارى، العلوم فى القرآن.

۴. محمد جمیل الحبال ووميض العمري، الطب فى القرآن.

٤	گهردوونزانی و بۆشایی ئاسمان	١٠٥	٨,٠
٥	جوگرافیا	٩٨	٧,٤
٦	کشتوکال	٨٩	٦,٧
٧	بیرکاری و ئامار	٧٩	٦,٠
٨	زانستی چینه‌کانی زهوی	٦٩	٥,٢
٩	فیژیوون و توژینه‌وه‌ی زانستی	٥٩	٤,٥
١٠	ده‌ریازانی و پروبارزانی	٣٥	٢,٦
١١	هۆیه‌کانی گواستنه‌وه	٢٨	٢,٠
١٢	بنه‌چه‌ی مروّف و دروستکراوه‌کانی دیکه	٢٧	٢,٠
١٣	ئه‌و ئایه‌تانه‌ی به‌سه‌ر گشت زانسته‌کاندا ده‌چه‌سپیت	١٨	١,٥
١٤	ئه‌ندازه	١٢	٠,٩
١٥	کیمیا	١١	٠,٨
١٦	زانستی زمانی ئاره‌ل و بالنده	٨	٠,٦
	تیکرای ئایه‌ته‌کان	١٣٢٢	١٠٠

ئیمه‌ش له‌م سه‌رده‌مه‌دا، به‌هۆی ئه‌م بره‌ زۆره‌ له‌ ئاماژه‌ زانستی و پزیشکییه‌کانی قورئان و سوننه‌ت.. به‌هۆی ئه‌وه‌شی که زانستی ئه‌زمونگه‌ری بۆمان ده‌خاته‌پوو و یارمه‌تیمان ده‌دا، له‌ ماناکانیان بگه‌ین، که پیشینانمان له‌به‌ر نه‌بوونی ئه‌و ئامپازانه‌ له‌ لایان، نه‌یانه‌توانی لێی تیبگه‌ن. له‌ ئیسته‌داو له‌م دۆخه‌دا، به‌ یارمه‌تی خودا.. ئه‌گه‌ر که‌ره‌سته‌کان بۆ سه‌لماندن له‌به‌رده‌ستدا بن.. ده‌توانین له‌ بریک له‌ بواره زانستییه‌کان پیشکه‌وتنی زانستی به‌دی به‌ینین.

ئەو ەش لە بەرئەو ەى قورئانى پىرۆز، ەردەم پاستىيە پەهاو دلىاكانى گەردوون و ژىنمان بۆ پوون دەكاتەو ە. وەك دەفەرموئە: (وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ) (الإسراء: ۱۰۵). واتە: ئەم قورئانەمان بە ەق دابەزاندو ە و بە ەفەش دابەزىو ە. ەرو ەها دەفەرموئە: (لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا) (النساء: ۱۶۶). واتە: (بەلام خدا شايەتى دەدات ئەو قورئانەى بۆ تۆى دابەزاندو ە. بەزانستى خۆى دابەزاندو ە. فرىشتەكانىش شايەتى دەدەن. ەر خوداش بەسە شايەت بىت).

۵- ەرو ەها لە دەرخستنى لايەنە زانستىيەكانى قورئانى پىرۆزدا. وەلام و بەرگرييەكى باشى ژىربىژى و ژىرانە ەيە، بۆ دەمكوتكردى ئەو كەسانەى بە درۆو دەلەسەو دەسەلەستەو، بانگەشەى ئەو دەكەن كە قورئان دژ بە زانست و پىشكەوتنىيەتى و بو ە بەرد و بەريەستى سەر پى زانايان و ەزى زانستى. ئەو ئايەت و ئامار و نموونانەى پىشتر باسما كرو ئەوانەشى پاشتر باسيان دەكەين. ەموو ئەم بانگەشە درۆينانەى لە لايەنى نەزانەو، يان دىندوژمنى قىن لە دلەو، بالۆكراونەتەو ە. پووچەل دەكەنەو، بەلكو پىچەوانەى ئەو بانگەشانە پاستە. چونكە ژمارەيەك لە ئايەتە قورئانييەكان جەخت دەكەنەو ەوانى ئەو دەدەن لە بوونەو ە و دياردە سروشتىيەكانى و مروف و سەرجم دروستكراوان بپوانن و پابمىنن و بچنە بنج و بناوانىيەو ە كەلكيان لىو ەربگىرەت. وەك دەفەرموئە: (قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) (العنكبوت: ۲۰). واتە: (بلى: گەشتىك بە زەويدا بكەن و تەماشا بكەن، خواى گەورە بەديھىنانى چۆن دەستپىكرد؟ پاشان ەر خدا بەديھىنانى دواپوژيش بەدى دەھىنەت. ديارە خوداش بەسەر گشت شتىكدا بەتوانايە).

(قُلْ اَنْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ) (يونس: ۱۰۱). واتە: (بلى: سەرنج بەدن.. چى لە ئاسمانەكان و زەوىدايە.. لاى كەسانىكىش كە باوەر ناهيەن.. بەلگە و ترسینەرەكان كەلگى نىيە).

(فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ) (الطارق: ۵). واتە: (دەبا مرقۇ بېروانىت، لە چ بەدیهینراوە).

(أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ * وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ * وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ * وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ) (الغاشية: ۱۷-۲۰). واتە: (ئەرى لە وشتەر ناروانن چۆن بەدیهینراوە؟! لە ئاسمان چۆن بە حەوادا دراوە؟! لە كیوەكان چۆن داکوتراون؟! لە خاك چۆن پاخراوە?!).

(وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ * وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ) (الذاريات: ۲۰-۲۱). واتە: (لە زەوىدا بەلگەلگەلەك بۆ باوەرپتەوان ھەيە، لە خۆشتاندا (بەلگە ھەيە) ئاخۆ بيناييتان ناخەنە گەپ).

موحەممەد قوتب دەلالت: (ھەر كە ھەستى مرقۇفانە، لەم ئايەتانەدا تى دەفكرتت.. خۆى بۆ خۆى ئاورپكىش بە لاى لايەنى زانستىيەكەشيان دەداتەوہ.. چونكە گشتيان دياردە سروشتىيەكانو سەرنجى مرقۇف رادەكيشن. قورئانى پىرۆزىش ھۆشوكۆشى مرقۇف بىدار دەكاتەوہ، تا بچىتە بنجوبناوانيەوہ و لى پابىنىت. لەكاتى تىرامانەكەيشيدا، جىى سەرسوپمان نىيە، گەر سەرسوراغى ئەو رپوشوینە خودايانە بكات، كە خودا ئەم دياردە سروشتىيانەى پى بەرپۆە دەبات.. گەرانش بەدواى ئەم رپۆرەوشە بوونەوہرييانەو ھەولدان بۆ ئاشنابوون پىيان، بۆخۆى ھەوینى راستەقىنەى زانستە، كە بەھۆيەوہ تويزینەوہى زانستى پيشدەكەويت و پەردەى سەر ناديار و نەزانراو لادەدا).

⁵ □ محمد قطب، رؤية إسلامية لأحوال العالم المعاصر، ص ۱۶۱.

ئەمە جگە لەو سەدان ئایەتە پیرۆزانەى که سەبارەت بە بیدارکردنەوہى ورە و ژیرین، تا تیبفکرن و ئەو کەرەستە بەرھەستانەى خودا بۆ مەووفى بەدى ھیناون، بەگەرپخات و بە پاستییە ئیمانى و زانستیەکانیش بگات. وەك دەفەر مەویت: (أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ) (الأنعام: ۵۰). واتە: (...ئایا تى نافکرن؟!)، (لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ) (البقرة: ۲۱۹). واتە: (...بەلکو بیر بکەنەوہ)، (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ) (محمد: ۲۴). واتە: (...ئاخۆ پانامین؟!)، (أَفَلَا تَعْقِلُونَ) (البقرة: ۷۶). واتە: (...ئایا تیناگەن؟!)، (لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) (الحديد: ۱۷). واتە: (...بەلکو تیبگەن)، (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ) (الرعد: ۳). واتە: (بیشک لەوہدا، بۆ کەسانیک بیر دەکەنەوہ، کۆمەلیک نیشانە ھەیە)، (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ) (الروم: ۲۲). واتە: (بەپاستی لەوہدا بۆ زانایان، چەندان نیشانە ھەیە)، (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ) (الحجر: ۷۵). واتە: (بەپاستی لەوہدا بۆ پەندوەرگەران، نیشانەگەلیک ھەیە)... تاد.

دکتۆر یوسف قەرزای دەلیت: (لای ئیمەى موسلمان، ئیمان لەگەل ژیری و بێردا بەرھەلستی ناکات، بەلکو لەسەرى بنیات دەنریت و پێی دەژى. باوەردارانیش لە پوانینی قورئانەوہ (أولوا الألباب): ھۆشمەندان. قورئانیش چەندان ئایەتى تێداى (لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ): بۆ کەسانیک تێدەگەن. (يَتَفَكَّرُونَ): بیر دەکەنەوہ. ژیری لای لیکۆلەرانی بەلگە و ئایەت، بناغەى گوفتارى گەیهنراوہ. خۆ ئەگەر ئەو ژیریە نەدەبوو، بۆ سەلماندنى بوونى خودا و پێغەمبەرایەتى پشتى نەدەبەسترا. قورئانیش بە پینوینییەکانى، ئەو ھزرە زانستیە بەرھەم دەھینیت، کە پەیوەستە بە بیرو ھۆش و باوەرى بە بەلگە و نیشانە ھەیە و بۆچوونى پووج پەتدەکاتەوہ و نکۆلى لە لاساییکردنەوہى کوێرانەى باب و باپیران، یان بەرپرسە گەورەکان دەکات).^۶

^۶ یوسف القرضاوي، الرسول والعلم، ص ۳۸.

سا له بهرئوه، پاش ئه وهى بارودوخى ئايىنى ئىسلام ئوقرهى گرت، پاش
ئوهى له سهردهمى پيغه مبه ر و جينشينه پيگه يشتوووه كان، بنه ماكانى
خودابه يه كگرتن چه سپينران و بيباوه پى و دانانى برابهش بۆ خودا، له دورگه
عه رهدا له ناوبران، موسلمانانيش چه ندان شاربان پرگار كردو دۆخه كه يان بۆ
هيوربوويه وه، برشت و به هرهيان سه رى هه لداو له گشت بواره كانى زاسته مرويى
و بوونه وه رى و سروشتيه كان پيشكه وتنو له هه موو زانست و زانياريه كدا
بره ويان سه ندو ژيارى ئىسلامه تى له شكودارترين شيوهيدا ده ركه وت، به
چه شنك موسلمانان له رينوينيه كانى كتيبي پهروهردگاريان سوننه تى
پيغه مبه ركه يان، تيگه يشتنو سه روده ريان ده كرد و زانبان چيبان لى
ده ويسترىتو له ئاوه دانكردنه وهى زهوى هينانه ژير باريدا ئهرك و
ليپرسراو يتيبان چيبه له بهر پۆشنايى ئه م ئايه ته دا:

(وَسَخَّرْ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ) (الجاثية: ١٣). واته: (چى له ئاسمانه كان و چى له زهويدايه، تيكر
له لايه ن ئه و (خودا) وه، دهسته مۆكراوه بۆتان.. دياره له وه دا، بۆ كه سانيك
بيريان به گه رپخه ن، كۆمه ليك نيشانه هه يه).

ئه م هينانه ژيربار و دهسته مۆكردنهش، هه ر به شيكردنه وهى نهينيه كانى
ياساى بوونه وه ر پيكديت.. ئه مهش له پيگه ي زانست و زانبارى و شاره زابوون
له و ياسايانه ي ياساكانى بوونه وه ر و كۆمه له كانى ده خاته پوو.

له بهرئوه، له سه رجه م پسپورييه زانستى و مروييه كاندا، زانا و پزىشكى
زۆريان تيدا هه لكه وتوو و به راستى و بۆ چه ند سه ده يه ك گه وره و سه روه رى
جيهان بوون.

به لام ئه و ده مه ي موسلمانان له م بيركردنه وه و تيگه يشتنه پاشه كشه يان
كرد، ده ستيان له زانست هه لگرت.. ئه م زانستانه يان له ده سته رچوو.. له

کاروان جیمان.. ئەمە لە کاتی کدا خۆرئاوا، پەڕی بە گرنگی ئەم زانست و زانیارییە
 بردو ئەوپەڕی هەولێ خۆی بە گەپخست، تا لە موسلمانانە وە فێر بیّت. (هەروە
 چۆن توێژینە وەکان ئەوەیان سەلماندووە، کە زانست و زانیاری لە موسلمانانە وە
 گواستراوە تەو بە ئێوان). ئیدی ئاواتی خۆی بەدی هێنا و بەوەش توانی بە سەر
 جیهاندا زال ببیّت! پەرەردگاری بەرزوبەرزیش فەرموویەتی: (كُلُّ نَمِدٍ هَوْلَاءِ
 وَهَوْلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا) (الإسراء: ۲۰). واتە: (هەمووان -
 چ ئێوان و چ ئەمان - بەخشینی پەرەردگارتیان پێدەدەین.. بەخشینی
 پەرەردگاریشت، هەر قەدەغە کراو نەبوو).

۶- دیارە ئایینی ئیسلام، ململانێی نێوان زانست و ئایینی نەدیو،
 لە کاتی کدا ململانێی زانست و ئاین لە سەدەکانی ناوەراست و لە ئەوروپادا،
 هەبوو، کە نێسە دژایەتی زانستی دەکرد و زانیانی دەچەوساندووە و بایەخ و
 برەوی بە بۆچوونە پوچەکان دەدات.

لەو سەردەمەدا چەندان کەسی لەو زانیانە کوشت، کە هزر و هۆشیان
 خستە سەر پشت و بە دۆزینە وە زانستیەکان هەستان. ئەمەش وای کرد،
 بەرەرهکانی و دابراڤانی توند لە نێوان ئاین کە کە نێسە نوێنەرایەتی دەکرد و
 لە نێوان زانست و زانیانی ئەوروپادا پوو بەدات.

دیارە ئەوانە لە ولاتە ئیسلامییەکانماندا، بانگەوازی وەلانی ئاین
 دەکەن.. شوێنپێی ئەوروپا و خۆرئاوا هەڵدەگرن.. ئەمەش هەر لە زەینی ئەوانەدا
 چەسپیو، کە هەر بە کلتوری خۆرئاوا خۆیان پۆشنبیر کردووە.

ئەم بۆچوونە شیواو، بیر و هزری بە شێک لەو نەو و پۆلانی ئیمە
 داگیرکردووە، کە لە پۆشنبیری قورئانی و شەریعەتی ئیسلام و میژووی
 موسلمانان لە پێشکەوتنی زانستی و ژیاڕیدا، هیچ سەرما یەکیان نییە. ئیدی
 وێستوویانە، وە ک چۆن ئەوروپا بە گز ئایینەکیان چوونە وە، ئەمانیش بە گز

ئايىنەكەى خۇياندا بچنەۋە.. ديارە بېئاگان لەۋەى جياۋازىيەكى زۆر ھەيە، لە نىۋان ھزر و بىرى ئايىنى ئورۇپايى و ئىسلام. زاناي بلىمەت (موسمىر) زۆر جوان فەرموۋىيەتى: (خۆرئايى نايىت بە زانا، تا ۋاز لە ئايىنەكەى نەھىنىت.. موسلمانىش ئۇ ۋە كاتە بوۋە بە نەزان، كە ۋاز لە ئايىنەكەى دەھىنىت^۷).

دكتور عىمادەددىن خەلىل دەلىت: (قورئانى پىرۇز، نىزىكەى پەنجا ئايەتى كۆكردۈتەۋە، تا ھزر ھۆش لەبەرامبەر چەپەلى لاسايى كۆپرانەۋ دەبەنگى، بخروشىنىت.. ھەرۋەھا دەيان ئايەتى لە بىداركردنەۋەى ھەستەكانى بىستىن و بىنىن و بەركەۋتن، جەم كىردوۋە.. ۋىپراى داۋاي بەلگەكردن، دەيان ئايەتى دىكەشى لە راپەپاندنى ھزىرىدا ھىناۋە.. بگرە قورئان، راستىيەكى دىكەى زۆر گرنگى ھىناۋەۋ وشەى زانستى بەسەر ئايىندا بىرۋە.. ھەردەلى ئاۋىتەيەكن ھەرگىز يەكالاۋونەۋەى نىيە، پاشان لە زمانى قورئانىشدا زانست و ئايىن، پىكەۋە شانەشانى يەكدى دەپۇن^۸).

دكتور حامىد ئەحمەد حامىدىش دەلىت: (لە قورئانى پىرۇزدا، باسى "زانست (علم) و ئۇ وشانەى لىى ۋەردەگىرپن" لە "۷۸۲" جىگەدا ھاتوۋە. وشەى "زانىارى (معرفة)" لە "۲۹" جىگەدا ھاتوۋە. ژمارەى ئۇ جارائەى "زانست و زانىارى" تىدا ھاتوۋە، يەكسانە بە ژمارەى جارەكانى "باۋەر و لىۋەرگىراۋەكانى" كە "۸۱۱" جىگەيە لە قورئانى پىرۇزدا^۹، ئۇ ۋەش لە پروانىنى قورئانىيەۋە، بەلگەيە بۇ ھاۋسازى ۋ ھاۋكۆكى، لەنىۋان زانست و ئايىندا!

قورئانى پىرۇز ھانى ھزرى داۋە، تا لە مەتبوۋنى بىدار بىتەۋەۋ بىر لە دامودەزگاي ئاسمانەكان و زەۋى بكاۋەۋە، ھەرۋەك پىشتر باسما كىرد. ئەمەش

⁷ أنور الجندى، شبهات التفریب فی الفكر الإسلامی، ص ۳۲.

⁸ عمادالدین خلیل، تهافت العلمانیة، ص ۳۷.

⁹ حامد أحمد حامد، رحلة الإيمان فی جسم الإنسان، ص ۷.

ئەو ھەمان بۇ پۈۋون دەكاتەو ھە قورئان بە ئاشكرا بايەخ بە پۈنۈيىنى مرقۇ دەدات، تا بېيىت و لە كۈنچ و كەلى ئەم بوۈنەو ھەرە سەيرە بېيىتت.. بەو ھەش سام و بېمى لە بەردەم پاستى خوداوەندىتى زۆرتەر دەبىت و دلى پر لە باو ھەر دەبىت و متمانەى بەو دەبىت كە ئەم بوۈنەو ھەرە - وەك نەزانان و كۆلكە زاناكان بانگەشەى بۇ دەكەن - زادەى ھەلكەوت و پۈكەوت نىيە، بەلكو خوداى خولقېنەرى كاربەجىى بەتواناى پۈكخەرى زانەر بەدى ھىناو ھە بۇ مرقۇ دەستەمۇ كر دوو ھە قورئانىشى دابەزان دوو، تا بۇى بېت بە پەپرەو ۈك بەختەو ھەرى دنيا و دواپۇژى بۇ مسۆگەر بكات.. ھەر ھە ئەم قورئانە پەپرەو و لىكدانەو ھەى بوۈنەو ھەرىشە!! وەك لەم دېرانەى خوارەو ھە بە درىژى لىى دەدو ۈين.

دوو كىتېب و دوو خو ۈندەو ھە (قورئان و بوۈنەو ھە):

قورئانى پۈرۈز گوتەى پەرەردگارى جېھانەكانە و بەو ۈى جېرىلى جېباو ھەرەو، گەيان دوو ۈيەتى بە سەرەردمان مو ھەممەد (دروود و سلأوى خوداى لەسەر).. تا بېت بە مو ھەزەى ھە ھەرە گەرە و نەمر و ژىرانە و زانستىيانە و نو ۈگەر، لە ھەمانكاتىشدا كىتېبى بېروباو ھەر و پەپرەو ۈى ژىنى ھەموو خەلكى بىت. خوداى بەرزو بىگەر دىش فەر موو ۈيەتى: (قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا) (الكهف: ۱۱۰). واتە: (بلى: من ھەر مرقۇقېكم وەك ئىو ھە، سروسم بۇ دەكرىت كە پەرستراوتان يەك پەرستراو ھە، سا ھەر كەس بە ھىواى دىمانەى پەرەردگار ۈيەتى، با كردارى چاك ئەنجام بدات و لە پەرستنى پەرەردگار ۈيشىدا، كەس نەكات بە ھاو ۈەشى).

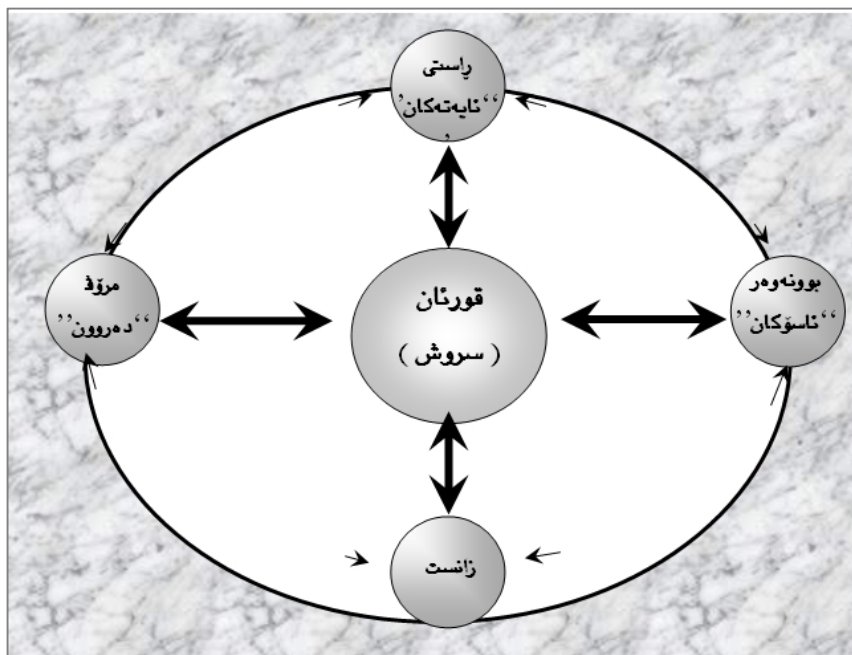
خوداى گەرە فەرمانمان پىدەكات، قورئان بخو ۈينەو ھە و لىى رابمىنن و لە مانا و مەبەستەكانى بگەين. خوداش دەفەر مو ۈيت: (كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ

لِيَدَّبُّوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ (ص: ٢٩). واته: (كتیبه کی پیرو زمان بۆ دابه زاندوویت، تا له ئایه ته کانی رابمیین و هوشمه نده کانیش په ندی لیوه ربگرن). بوونه وه ریش (به وهی تییدایه و مرۆفیش ته وه ره که یه تی) به دیهینراوی خودایه. (وَحَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا) (الفرقان: ٢). واته: (گشت شتیکی به دیهینراوه و به مانای ئەندازه گیری، ئەندازه ی گرتووه). ئەو خودایه فه رمانی پیکردووین، سهیری ئەم بوونه وه ره بکهین و لێی رابمیین، تا ده گهین به و شته ی سوودمان پی ده گه یه نیت، پاشان بۆ ئەوهی له ریگه یه وه، توانا و ورده کاری ده سکاری خدا له دروستکراوه کانیدا بناسین. که واته خدای میهره بان دوو کتیبی هیه و دوو خویندنه وه ش:

خویندنه وهی یه که م: ئەو کتیبه نووسراو (موعجیزه ی گهره) و راستیه ره هایه نه گۆره.. ئەویش قورئانی پیروزه.. گوته ی په ره وردگاری جیهانه کانه.

خویندنه وهی دووه م: کتیبی به رچاو (موعجیزه ی بچووک).. بوونه وه ره به مرۆفیشه وه (که گرنگترین و به پزیزترین به دیهینراوه) که په ره وردگاری جیهانه کان به دیهینراوه.

له کاتی که دا سه رچاوه ی ئەم دوو کتیبه یه کی که (ئەو خودا بالاده سته یه، که قورئانی دابه زاندوو و بوونه وه ره و مرۆفیشی به دیهینراوه) ده بیته ده قاوده ق و هاوکۆکی یه کدی بنو هه ریبه که یان ئەوی دیکه پوون بکه نه وه و یارمه تی یه کدی بدهن بۆ دۆزینه وهی نهینیهی کان و تیگه یشتنی ماناکان و به ئەنجامگه یاندنی کار، چونکه قورئان چاوساغت ده کات بۆ بوونه وه ره.. بوونه وه ریش چاوساغت ده کات بۆ قورئان، له باری کۆبوونه وه دا، هه ردوولا له نێوان خۆیادا کۆمه له یه کی هاوکۆک و هاوکار پیکده هیئن و ده کریته ئەم زاراوه ی به سه ردا بپرین: (دامه زراوه ی قورئانی له بوونه وه ره و مرۆف و زانست) که به پیی یه ک کۆمه له یاسا و ریسا کار ده که ن!! هه ره که له وینه ی ژماره (ا) دا هاتوو ه:

**وینەى ژماره (۱): دامه‌زراوه‌ى قورئانى له بوونه‌وهر و مرؤف و زانستدا و
لێكدانه‌وه بۆیان.**

هه‌ردوو خۆی‌دنه‌وه‌ى (سروش و بوونه‌وهر) ئه‌رك و فه‌رزن، چونكه كارى خودايين و كۆكردنه‌وه‌ى هه‌ردووکیان پێویسته و به‌بێ ئه‌وه، ته‌گه‌ره و نارێكى پوو ده‌دات و كاتێكیش ئه‌و دوو كتیبه، یا ئه‌و دوو خۆی‌دنه‌وه‌یه، لێك داده‌برێن.. ئه‌وا ئه‌نجامه‌كه‌ى به‌م چۆره ده‌بی‌ت:

ئه‌وانه‌ى وابه‌سته‌ى لایه‌نه‌ى غه‌یبی و نادیارى خۆی‌دنه‌وه‌كه (كتیبه‌ى سروش) ده‌بن و ده‌ست له‌ لایه‌نى بابه‌تییانه و بنه‌ما زانستى و زانیارییه‌كانى بوونه‌وهر (په‌رتووکی بوونه‌وهر) به‌رده‌ده‌ن و هه‌ر به‌ لای بابه‌تى نادیار و پۆچیدا

دهچن.. ئەمەش بەرهو ھزرو بیریکی چەقبەستوویمان دەبات و زۆر پِیشی
تێدەچیت -بە ھەلە- لەسەر ئایین حسێب بکریڤ.

ئەوانەشی ھەر وابەستەیی خۆیندەوێ بوونەوەر دەبن و بەس.. نكۆلی
ئەولایەن و پەھەندە ئیمانی و غەیبییە چالاکە دەکەن، کە لە بوون و جوولەیدا
ھەبە.. ئەمەش بەرهو بیر و ھزریکی ماددەپەرستییان دەبات، کە خراپ بەسەر
پەوت و شیرازەیی ژیاڕیدا دەشکێتەوێ دەبێت بە ھۆی سەرھەڵدانی زۆر
گیروگرفت. لەئێستەشدا جیھانی ماددی ئەوانە دەبینیت.

جیاوازی نیوان ھەردوو کتیی (قورئان و بوونەوەر) ئەوێ ھە
خۆیندەوێ قورئان، سرووشی خدای خولقینەرە بۆ خولقینراو.. بەپێی توانای
مروویی خۆی، ھەلی پامانی لە کتییی خدای میھرەبان بۆ دەپەخسیت. (وَلَقَدْ
يَسْرُنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ) (القمر: ۱۷). واتە: (خۆ دیارە قورئانمان بۆ
پەندوەرگرتن ئاسان کردووە، سا ھیچ پەندوەرگرتێک ھەبە).

ھەرچی خۆیندەوێ بوونەوەریشە بریتیە لە پوانینی خولقینراو بۆ
خولقینەرەکە، بەگوێرەیی توانا پێژەییەکانی مروۆ، لە تێگەیشتنی راستییە
زانستیەکانی بوونەوەر، ئیدی دابراڤانی درۆینەیی نیوان زانیارییە دراوہکانی
سرووش (قورئانی پیرۆز) و ئەنجامە بابەتیەکانی زانیاری و راستییەکانی
بوونەوەر.

ئەمەش سەرەتاکانی سرووش، لە سورەتی (العلق)دا جەختی لیکردۆتەوێ
تێیدا خدای گەورە ھەموویەتی: (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (۱) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ
عَلَقٍ (۲) اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (۳) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (۴) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ) (العلق:
۱- ۵). واتە: (بخوینە بەناوی پەروردگارێ کە ھەموو شتیکی بەدی ھینا، مروۆی

له خوینیکی به ستوو به دیهینا، بخوینه و په روه ردگاریشت به خشنده تره، نه وهی مړوځی به قه له م فیږ کردوه، مړوځی فیږی نه وهی نهیده زانی کرد^{۱۰}.

لیږده دا ئاماژه ی بوونه وهر له قورئانی پیروژدا، ده قاوده قه له گه ل زانیاریه دراوه کانی زانست و راستیه نه گوره کانی، هر له بهر نه وهیه شیخ عه بدولمه جید زه نه دانی ده لیت: (ناگونجیت ئایه تیکی قورئان و راستیه کی زانستی پیکدا هه لپیژن.. خو نه گهر نه وه پرووی دا.. نه وه یا ئاماژه زانستیه که راستینه نییه، یا تیگه یشتن و لیکدانه وهی ئایه ته قورئانییه که ناراسته^{۱۱}).

ديسان لیږده دا نه وه پروون ده بیته وه که نه و فرمان و نه رکه شهرعی و ناکار و سروه ته په رستشیا نه ی ئیسلام، که ده ستوره که ی قورئانه.. له گه ل دروسکردنی مړوځ و بوونه وهر دا هاوکوک و هاوپه و ته، له گه ل سروشتی مړوځ و ریسا کانی بوونه وهر دا پیکدیته وه، هر لادانیک، یان هر دورکه وتنه وهیه که له م داب و ده ستورانه، سره بۆ لیکدابرین ده کیشیت و دواتریش خراپه و گه نده لی له مړوځ و کومه لگه و ژینگه دا به دی ده هیئت. له هه موو ئاسته کانی ژیا نی دنیا شدا نه نجامه کان پرمه ترسی ده بن، دیاره جه زره به ی دواپوژ - خودا په نامان بدات - توندتر و خوگرتره. خودای بالاده ستیش ده فهرمویت: (وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى) (طه: ۱۲۴). واته: (کی له پیباز و یادم پرو وهر بگیږیت، نه و ژینیکی ته نگی هه یه و له پوژنی قیامه تیشدا، به کویری حه شری ده که یین). هه روه ها ده فهرمویت: (فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) (النور: ۶۳). واته: (با نه وانه ی خو یان له فهرمانی پیغه مبه ر ده دزنه وه، بترسن له وهی به لایه کیان به سره بیټ، یان بهر جه زره بهیه کی ئازارده ر بکه ون). ئاشکرایه خودای پاک و بیگهرد بوونه وهر و

¹⁰ طه جابر العلواني، الجمع بين القراءتين، قراءة الوحي وقراءة الكون (به دستکاریه وه).

¹¹ عبدالمجيد الزنداني، تأصيل الإعجاز العلمي في القرآن والسنة، ص ۲۶.

مؤفی بهدی هیئاوه و نهیئی و یاسا و پړساکانی تیدا داناوون.. هر خویشی قورئانی دابه زاندووه و پړینوینی و فەرمان به کردن و نه کردنه کانی تیدا داناوه بۆ ئه و مرقانهی بهدی هیئاوون و پړیزی گرتوون. ده شزانیټ چی له گه لیان ده گونجیت و میهره بانه له گه لیانداو ده زانیټ چی قازانجیان پیده گه یه نیټ و چیش زیان. وهك ده فهرمویت: (قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا) (الفرقان: ٦). واته: (بلی: ئه و (خودای) هی داییه زاندووه، نهیئی ناو ئاسمانه کان و زهوی ده زانیټ.. ئه و هر لیبوردی میهره خش بووه). ههروه ها ده فهرمویت: (أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ) (الملك: ١٤). واته: (مه گه ر نازانیټ کیی بهدی هیئاوه.. له کاتیټکدا (خودا) خوی ورده کاری کارناسه).

نمونه کان:

بیگومان قورئانی مه زن، خه زنه ی زانست و زانیارییه و کانیاویکه وشك نابیت. هه موو زانیانیش هه ریه که و به پیی پسپوری وردی خوی، قورئان بۆ تووژینه وه نوویه کان چاوساگیان ده کات و سه رکه وتیش به ده سته هیئن ئه گه ر ئاماژه زانستییه کانی، به دروستی به گه ر بخه ن (له کاتیټکدا جوان لیی تیبگه ن و به وردی بیتوژنه وه) بۆ خزمه تی زانیاری و پشکه وتنی زانستی له ئیسته و ئاینده دا، تا ده گات به قازانجی مرقایه تی و به خته وه ری و بنه مای به جینشیندانان (هیئانه ژیربار و ده سته موکردن) له زه ویدا بهدی دیت. ههروهك له قورئانی پیرۆزدا هاتووه تییدا خودای به خشنده ده فهرمویت: (أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً) (لقمان: ٢٠). واته: (ئایا نابینن که خودا چی له ئاسمانه کان و چی له زه ویدایه،

دهسته موی کردوه بۆتان و نازو نیعمه ته دیار و نادیاره کانی به ته وای به سه ردا
پشتوون).

ویپای ئه وهی قورئانی پیروژ رینوینیمان دهکات بۆ بیروباوهی راست و
دروست، داب و دهستوره پاک و پالفته و پیکوپیکه کان و بۆ ئاکاره جوانه کان..
رینوینیشمان دهکات بۆ سه راپای زانسته مرویی و بوونه وه ریه کان به سه رجه م
بواره کانییه وه هیله به رفراوانه کان و ئاماژه کانی ئه م زانستانه مان پیده دات.
وهک خودا خوئی دهفه رمویت: (إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ) (الإسراء: ۹).
واته: (به راستی ئه م قورئانه رینموونی دهکات بۆ پیباز و به رنامه یه ک که
راستینه).

عه بدوللای کورپی مه سعود (خودا لئی رازی بیّت) دهفه رمویت: (من أَرَادَ
الْعِلْمَ فَلْيَثُورِ الْقُرْآنَ! فَإِنَّ فِيهِ عِلْمَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ^{۱۲}). واته: (کی زانستی دهوی، با
له قورئان بکۆلێته وه! چونکه زانستی پیشینان و پاشینانی تیدایه).

پیشه و سیوتی به ره حمهت بیّت، له کتیبه کهیدا به ناوی (الإتقان في علوم
القرآن) دا دهفه رمویت: (إن كتاب الله العزيز قد اشتمل على كل شيء، أما أنواع
العلوم فليس منها باب ولا مسألة هي أصل إلا وفي القرآن ما يدل عليها^{۱۳}). واته:
(دیاره کتیبی خودای بالادهست، گشت شتیکی له خو گرتوه. پرس و باسی
بنچینه ی هه موو زانستیکیش، له قورئاندا هه یه و ئاماژه ی پیده دات).

پیشه و زهرکهشی به ره حمهت بیّت، له کتیبه کهیدا به ناوی (البرهان في
علوم القرآن) دا دهفه رمویت: (من كان حظه في العلوم أوفر، كان نصيبه في علوم

^{۱۲} البوصيري، الدرر السنية- پیگه یه کی ته ته رنیت.

^{۱۳} السيوطي، الإتقان في علوم القرآن، ۲/ ۱۲۹.

القرآن أكثر^{۱۴}). واته: (کئ به شی له زانسته کانی قورئاندا زۆرتتر بیټ، پشکی له زانسته کانی دیکه دا زۆرتتر بووه).

ديسان به ديعوززه مان، ماموستا سه عیدی نورسی، به په حمهت بیټ، له لاپهړه (۲۳۸) ی ته فسیره که یدا به ناوی (إشارات الإعجاز في مظان الإيجاز) دا له لیکدانه وهی ئه م ئایه ته دا: (وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ) (الأنعام: ۵۹) واته: (چی ته په و چی وشکه له کتیبکی ئاشکرادایه). ده فهرمویت: (إن "كتاب مبين" - على قول - هو القرآن الكريم. فهذه الآية الكريمة تبين أنه ما من رطب ولا يابس إلا وهو في القرآن الكريم... نعم، إن في القرآن كل شيء! ولكن لا يستطيع كل واحد أن يرى فيه كل شيء، لأن صور الأشياء تبدو في درجات متفاوتة في القرآن الكريم. فأحياناً توجد بذور الأشياء أو نواه، وأحياناً مجمل الشيء أو خلاصته، وأحياناً دساتيره، وأحياناً عليه علامات. ويرد كل من هذه الدرجات إما صراحة أو إشارة أو رمزاً أو إبهاماً أو تنبيهاً. فيعبر القرآن الكريم عن أغراضه ضمن أساليب بلاغته وحسب الحاجة وبمقتضى المقام والمناسبة^{۱۵}). واته: (دياره "كتاب مبين": کتیبکی ئاشکرا، به پپی رایه ک قورئانه، ئه م ئایه ته پیروژه ش ئوه روون ده کاته وه که هیچ ته پو هیچ وشکک نییه، له قورئانی پیروژدا نه بیټ... به لئ، له قورئاندا هه موو شتیک هه یه! به لام هه موو که سیک ناتوانیت هه موو شتیک تیدا ببینیت.. چونکه له قورئانی پیروژدا وینه ی شته کان له چهند پله یه کی جیاوازا دهرده که ون. جاروبار تووی شته کان، یان ناوکی شته کان ده بینرین.. جارجاره ش تیکرای شتیک، یان پوخته که ی.. بری جاریش ده ستور و یاسا کانی.. بری کاتیش نیشانه کانی به رچاو ده که ون.

^{۱۴} بدرالدین الزرکشی، البرهان في علوم القرآن، ۲/۲۵.

^{۱۵} سعید النورسی، إشارات الإعجاز في مظان الإيجاز، ص ۲۳۸.

هه موو ئه م پله يانه هاتوون.. جا، يان به پاشكاوى، يان به ئاماژه، يان به هېما، يان به شاردينه وه، يان به ئاگادار كړدنه وه. قورئان پيژنيز له ريگه شيوازه په وانبښييه كانو به پي پيويستو به خواستى شوين و شياوى.. له مهبه سته كانى خوئ ده دويټ).

ئو كه سهى ته ماشايه كى كتيبه كانى پيشينان و رافه كاران - بهر حمه ت بن - بكات.. ده بينيت ئو نايه تانهى سهاره ت به زانسته پزيشكيه كان و بوونه وه رييه كان، له چاو ئو نايه تانهى سهاره ت به فهرمانه فيقه ييه كان، بايه خيكي كه ميان پيدراوه. هه لبه ته ئو زانايانه له ودها بيانووبه ده ستن، له بهر به رده ستنه بوونى ئو كه ره سه و ته كنولوزيا زانستيه تازانهى له م سرده مه دا هه يه و ئيست ده توانيټ - بو گه يشتن به و ئامانجهى باسكرا - كه لكى ليوه ربگريټ.

بيگومان به گه پخستنى ئو ئاماژه پزيشكى و زانستيانهى له نايه ته كانى قورئان و فهرموده كانى پيغه مبه ردا (دروود و سلوى خوداى له سر) هاتوون و گواستنه وه يان له لايه نى تيورى و بيردو زيه وه بو لايه نى جبه جيكردنى كردارى (واته له ئيعجاز وه بو ده سكوت و له باسكردنه وه بو به گه پخستن) كاريكى گرنگه.. هه روه ها سوود وه رگرتنيز له زانياريه دراوه تازه كانى زانست و پزيشكى و ته كنولوزياى په ره سه ندوو، به كاريكى گرنگ داده نريټ، بو به ديھينانى ئوه و بو به ديھينانى پيشكه وتنى زانستى له قورئان و سوننه دا، كه بو خسته سهر پي مرقايه تى و به خته وه رييان هاتووه، له سه رجه م بواره كاندا، له وانه هاندانى بو زانست و توژينه وهى زانستى.

ئاشكرايه كه سى به سه ليقه و شاره زا له قورئان، كومه ليك شتى ليڤه لده گوزيټ، كه هيشتا زانستى نه زمونگه رى پي نه گه يشتووه.. ئيدى موسلمان له قورئانه وه وه ريده گريټ و چندان توژينه وه و ليكولينه وهى

ئەزمونگەرى لەسەر بنیات دەنئیت و بۆ دۆزینەوێ زانستی نوێ و پیشی خەلکی
 بداتەو، کە پێی تێدەچێت لەو پەری گرنگی و کەلکدا بێت بۆ مەرفاوەتی و
 سەرکەوتنیش بێت بۆ ئوممەتی ئیسلام! خودای بەرزو بێگەردیش فەرموویەتی:
 (بَايَاتِنَا اُنْتُمَا وَمَنْ اَتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ) (القصص: ۳۵). واتە: (بە نیشانەکانمان ئێوە
 و ئەوانەشی پەڕەویتان دەکەن، زالن).

مەزنترین ھۆکاری سەرکەوتن ئەوێە کە باوەرداران ئایەتەکانی خودای
 بەھیزی بالادەستیان پێبێت و بەپێی باوەردان و پەڕەوی لێکردنیان، کەلکی
 لێوەربگرن، لەبەر ئەوێە سەیرنێیە کە خودای بەرز و بێگەرد لە ئایەتە قورئانییە
 مەککەییەکاندا (ئەوانە) بە چەند سال پێش کۆچکردن بۆ مەدینە و پێش
 مۆلتەدان بە جیھادی چەک و کوشتار دابەزیون) بفرمویت: (وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا
 كَبِيرًا) (الفرقان: ۵۲). واتە: (بە ھۆیەوێ خەباتیکی گەورەیان لەگەڵدا بکە). واتە:
 بە قورئان، گوتراویشە: بە ئیسلام و ھەوینەکە کە قورئانە.

ئەم خەباتە گەورەییە لە بانگەوازدا، بۆ دەرخیستی ئایەت و خەزەنەکانی
 قورئان و بەرگری لێکردنی و بۆ دەرخیستی موعجیزەکانی، لەوانە ئیجازی
 زانستی.. لە ڕێگەی بەلگە و بەرچاوپوونییەوێ دەبێت، ئەک لە ڕێگەی چەک و
 چۆل! چاکیش دەزانین خەبات و تیکۆشان لە ڕێگەی خودادا، وەک پێغەمبەر
 (دروود و سلاوی خودای لەسەر) بە چۆل پۆپەیی ئیسلام ناوی ھێناو، بەلام بە
 خەباتی گەورە باس نەکراو.. ھەر لەم جێیە قورئاندا نەبێت (جھاداً کبیراً)..
 کە گرنگی گوتاری زانستی لە بانگەواز بۆ لای خودای بەرز و بێگەرد پیشان
 دەدات.

ھەرچەندە موسا و ھارونی برای (دروود و سلاوی خودایان لەسەر) چەند
 نیشانەییەکیان پێبوو، کە شتی سەرسوڕھێنەریان ئەنجام دەداو پێداناگەکانی
 بەراوێژوو دەکردەوێ. لەوانە: گۆچانەکە موسا پێغەمبەر (دروود و سلاوی

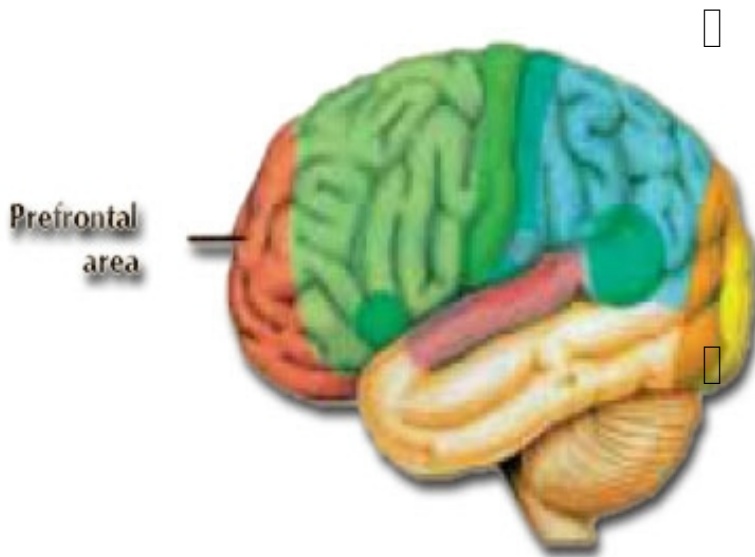
خودا له سەر) .. به لām گۆچانه که دروسکراویک بوو، موعجیزه که ی له دهره وهیدا بوو، ههروه ها موعجیزه که شی به مهرگی موسا پیغه مبهه (دروود و سلّوی خودا له سەر) دوا یی دهات. هه رچی قورئانی شه گوته ی خودای بالاده سته و موعیزه که ی له خۆیدا یه .. ههروه ها موعجیزه که ی به مهرگی پیغه مبهه (دروود و سلّوی خودای له سەر) دوا یی نه هاتوه، به لکو تا به رپابوونی دوا پۆژ، خودا بۆ موسلمانانی پاراستوه، به لām موسلمانیش پیویستی به تیرامان و تۆزینه وه و تیکۆشان هه یه تا له سەر دهستی موسلمانان، موعجیزه ی شاروه ی ئایه ته کان به پوونی دهر بکه ویت. بۆ تیگه یاندنی ئه م ماناو مه به سته دوو نمونه ده یئینه وه:

یه که م: ناوچه وان (سه ره تای قاشی پی شه وه ی می شک) ناوه ندی بریاردان: ئه وه ش له فه رمایشتی خودای ده سه لاتداری شکۆداردا هاتوه: (كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ * نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ) (العلق: ۱۵-۱۶). واته: (نه خیر خۆ ئه گه ر ده ست هه لئه گری، هه ر به پی شه سه ر پایده کی شین .. پی شه سه ریکی درۆزی به هه له داچوو).

وشه ی (السفع) له زمانی عه ره بیدا وه ک رافه کارانی قورئان باسیان کردوه، به مانای گرتنی شتی و کی شکردنی دیت. هه رچی (ناصیه) یه، سه ره تای سه ره .. وه ک (فراء) به ره حمه ت بیت، باسی کردوه ^{۱۶}. ئه و وشه یه له بنه په تدا - وه ک له به لگه کانی زمانی عه ره بیدا ده خوینریته وه - به رزی و بلندی دیت له شتی کدا. ئه وه ی چاوه پوان ده کریت له زمانی عه ره بیدا، ئه وه یه که ئه وه ی درۆ ده دریتته پالی هه موو مرقه که یه، یان گو فتاریه تی، یان کرداریه تی، یان نووسینی ه تی، هه وره ها (هه له) ش وه سفه بۆ که سی ک، یان کرداریک، به لām ئه ندامه کانی جه سته، وه ک ناوچه وان، شان، قۆل، پان ... تاد، ئایا بریکیان هه ر له راستیدا درۆ و هه له ی ده دریتته پال! یان له پووی خوازه و ره وان بیژییه وه یه؟ خوازه و

¹⁶ □ أبي زكريا الفراء، معاني القرآن، ۳ / ۲۷۹.

په وانبیږیښ، له کاتې هه بوونی گرفتدا، په ناگه ی زوږیه ی ږافه کاران بوونو
 گوتوویانه: خستنه پالې درؤ و هه له، هی خودی ناوچه وان نییه، به لکو هی
 خاوه نه که یه تی! .. په ننگه نه وه، به بیانوو بؤ ږافه کاران به ینریته وه، که خوازه و
 په وانبیږی، پوویه کی لیکدانه وه ی ثایه ته که یه، چونکه قورثانی پیروژ عره بی
 دواندوه، که ده کریت لیکدانه وی بؤ بکریت به پیی نه اندازه ی زانستیان،
 ده شکریت له چه شنی نه م پرسته یه دا، به ناوچه وان، یان پوخسار گوزارشت له
 تیڅپای مروځ، بکریت، له بهر نه وه ی ناوچه وان به رزترین شوینه له مروځدا.
 زانایانیش نمونوی زوږیان باسکردوه، تیدا ناوی به شیک له شتیک هیئراوه،
 به لام مه به ست لی گشتی بووه. وهک نه م فه رمایشته ی خودایه: (فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ)
 (المجادلة: ۳). واته: (پزگارکردنی گهر دینیک). به (گهر دن) گوزارشت له مروځی
 (کزیله) کراوه، له بهر هه بوونی بونه یه ک، که له باسی پزگارکردنی کزیله دا، له گه ل
 نه م دهر پینه ده گونجیت، به لام نه گهر دواتر دروستی لیکدانه وه ی ده سته واژه که،
 به پیی پواله ت و راستی و ده قاوده قی وشه که دهر که وت، نه و پیویسته نه و
 لیکدانه وه ده قاوده قه وهر بگرین، چونکه خوازه (به شیکه له په وانبیږی)
 دهر چوونه له پواله ت و راستی وشه که.. په ناشی بؤ نابریت، مه گهر له کاتې
 پیویستدا.. له کاتیکدا که لیکدانه وه ی وشه که به پیی راستی و پواله ته که ی
 قه دهغه بیت، یان نه کریت، هه روهک زانراوه له زانستی (أصول الفقه) دا.
 نه و راسته قینه یه شی پزیشکانی نه مپؤ گومانیان لی نییه، نه وه یه که
 ناوچه وان سهره تای قاشی پییشه وه ی می شک له خوده گریت (Prefrontal
 area) .. نه و به شیه که بریاره کانی تیدا دهر دیت و بیر و بیر که کانی - له راست
 و درؤ و هه له و.... تاد- تیدا دروست ده بن. هه روهک له وینه ی ژماره (۲) دا
 هاتووه:

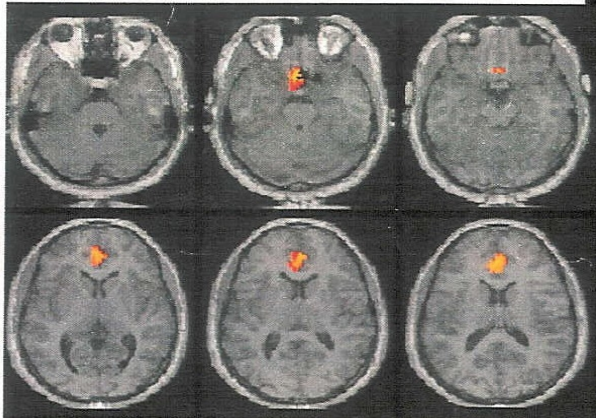
ناوچهوان: ناوهندی ژیرییتی و بریاردان له مروڤدا

ویننه ی ژماره (۲): ویننه ی لاتهنیشتی میښک، سهره تا قاشی پیشهوه
(Prefrontal area) پوون دهکاتهوه.

هرچی زار و دهست و پییه، تهنه چهند ئامپارژیکن، به پیی ئه و شته ی له و به شه ی میښکدا سازکراوه و بریاری لیډراوه، دهجولین، بیگومان بۆ به درۆزن دانانی ناوچهوان له زمان له پیشتره.. ههروه ها له وه سفکردنی به هه له. ئه مه ش له زانستی پزیشکییدا پاش ئه نجامدانی چهندان توژینه وه ی ئه زمونگه ری و لیڤۆلینه وه ی زۆر، له باره ی ئه رکه کانی میښکه وه، دۆزراوه ته وه. له و توژینه وانه: ویننه گرتن به له ره ی موگناتیسی کرداری (f-MRI). ئه و ده مه ی که سیڤ درۆ دهکات، ئه و له م ناوچه یه ی پیشه وه ی میښکدا، به پوونی ئاماژه به وه ده دات. وه ک چۆن له ویننه ی ژماره (۳) دا ده رده که ویت.

En flagrant délit

C'est grâce à l'imagerie par résonance magnétique fonctionnelle (IRMf) que l'on peut voir si une personne ment. Dans ce cas, une zone (en jaune), située dans le cortex frontal, connaît une suractivité singulière (ci-dessous, coupes horizontales du cerveau).

وینەى ژماره (۳) چەند پرگەيەك لە مێشك.. ناوەندی درۆ لە سەرەتای قاشی
پێشەودا (ناوچەوان) بە پەنگی پرته‌قالی دەخاتە پوو.. لەو کاتەدا کە کەسە کە
دەست بە درۆ دەکات و دیاریکردنی بە وینەگرتنی بە لەرەى موگناتییسی کرداری
(f-MRI)، زانراوە کە پزیشکانی خۆڕئاوا، ئاماژە ئایینیەکانیان نەبوو، تا
بەرابی توژینەو هیان بۆ بخاتە سەر پشت، بە لکو لە ئەنجامی پشتبەستنیان بە
پوانینی ژیرانە و تاقیکردنەو و شکست و بەکارهێنانی تەکنۆلۆژیا نوێیەکان، بەو
ئاکامە گەشتوون!

خۆ ئەگەر پزىشكە موسلمانەكان، پيشتر رابمانايە.. كە بەبى ھۆ نىيە لە ناو گشت ئەندامەكانى جەستەدا، ناوچەوان درۆ و ھەلەى دراوھتە پال.. ئەگەرى ئەو ھەشيان دابنايە كە ئەو ھەسفە راستىنەيەو ئەو كارزانى و ھۆزانىيەى لە پشتمە. ئەگەر بەم تىپوانىنە بيانپوانىيە، ئەوا لە دۆزىنەو ھى ئەركەكانى مېشكدا، پيش ناموسلمانەكان دەكەوتن. ئەو ھى لەم نموونەيەدا پىوى داوھو زۆرىش لە ھاوشىو ھى ئەم نموونەيە. ھەك: (شېرىپدانى سىروشتى تا دوو سالى پەبەق، ھەروەك لە قورئانى پىرۆزدا ھاتووە، ھەروەھا دەرخستنى سوودەكانى بۆ شىرەخۆرە و دايك و كۆمەلگە، بە بەراورد لەگەل شىرى دەستكردو ئاكامە خراپەكانى) ئەو ھى پاش ئەو ھى دۆزىنەو زانستىيەكان لە خۆرئواى ناموسلمان دەردەكەون، موسلمانان دەلەين: ئەو دۆزىنەوانە، زۆرتەر لە چواردە سەدەيە، قورئانى پىرۆز ئامازەى پىداوہ!!! بىگومان ئەمە پوخسارىكى ئىعجازە، بەلام بە تىپوانىنى ئىمە، پاشكەوتنە لە لىكۆلەنەو ھى قورئان! ئەو ھى لە تۆژەرى موسلمان دەويسىرتى، ئەو ھى ھەك كىلى پچەشكىنى بۆ دۆزىنەو تازەكان، چاۋ بە قورئاندا بگىرپىت و لە ئايەتەكانى زانستە بوونەو ھىيەكان رابمىنىت، ھەروەك چۆن فەقىھانى پيشىن لە ئايەتەكانى فەرمانە فىقھىيەكان پادەمان، ئەو زانا فەقىھانە، لە لىكەدانەو ھى تاكە ئايەتەكدا، ھەموو پىوھ رىتەچىو ھەكانىيان دەھىناو بۆ ھەر پىوھەكىش بەلگەيان دەھىنايەو ھى پشيان بە بەلگەى دەق و ژىرى دەبەست، تا راستىن شىو ھى و پىو زال بكن، بە چەشنىك فەقىھى ئەمپۆ، سەرسام دەبىت لە ئاست ئەو كەلەپورەى زانايانى پيشىن (بە پەحمەت بن) جىيان ھىشتووە، ھەر لەو تۆژىنەو بەرفراوانانەى لە لىكەدانەو ھى ھەر ئايەتەكى فەرمان و ھوكم، ئايەتەكانى پزىشكى و گەردوون و ھەموو ئەو زانستانەشى پالپشتى لەم تىپوانىنە دەكەن، بگرە دان بەراستى و دروستىشيدا دەنەين. ھەر ھەك خۇداى تاقانە دەفەرموئىت: (وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ

أَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَى بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعاً أَفَلَمْ يَيْئَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى
النَّاسَ جَمِيعاً وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيباً مِّن دَارِهِمْ
حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ (الرعد: ٣١). واته: (ئەگەر قورئانیك
(ی) واش هه‌بوايه) کێوه‌کانی پێبخرایه‌ته سه‌ر ڕێ، یان زه‌وی پێ له‌ت له‌ت
بکرایه، یان له‌گه‌ڵ مردوووان قسه‌ی پێبکرایه.. دیاره کاروبار گشتی هی خودایه.
ئاخۆ ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌یناوه، ئه‌وه په‌سه‌ند ناکه‌ن، ئه‌گه‌ر خودا بخوازێت، هه‌ر
هه‌موو خه‌لکی ده‌خاته سه‌ر ڕێ؟! ئیسته‌ش ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان نه‌هه‌یناوه، هه‌ر
به‌هۆی ئه‌وه‌ی سازاندوویانه، گرفتاری به‌لایه‌کی سه‌خت ده‌بن، یان ئه‌و به‌لایه
هه‌ر له‌ په‌نامال‌ خۆیان دێته‌ خوار، تا واده‌ی خودا دێت.. دیاره خوداش به‌لێنی
خۆی به‌دی ده‌هه‌ینێت).

جا ئایا ده‌کرێت قورئان ده‌روازه‌ی چه‌ند توژینه‌وه‌یه‌ک بخاته سه‌رپشت، که
له‌ باره‌ی جوولێ کێوه‌کان و له‌تله‌تکردنی زه‌وی و زمانپژاندنی مردوووه‌کان و
ئه‌وه‌ی ده‌چێته‌وه سه‌ری؟! وه‌لامه‌که‌شی ئه‌وه‌یه، ئه‌م ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌وه، ئه‌وه
په‌تناکاته‌وه، قورئان ببه‌یت به‌ کلێلێک بۆ گشت زانسته‌کان، به‌لکو ئه‌و، بیری ئه‌و
که‌سه‌ی لێی راده‌می‌نێت و ده‌خروشینێت بۆ سه‌روسۆراغکردنی ئه‌م کلێلانه
تێیداو ده‌ره‌ینانیان ده‌یجووڵێنێت، چونکه قورئان خه‌زنه‌ی زانسته‌کانه و
ڕێنوێنی بۆ باسه‌ نوێیه‌کان ده‌کات.

دووهمه: نووستنی یارانی ئه‌شکه‌وت شیوازیکی نوێیه بۆ پاکشان
(پالگه‌وتن): با نموونه‌یه‌کی پراکتیکی بخه‌ینه ڕوو که به‌شیوه‌یه‌کی زانستی له
قورئانی پیرۆزدا باسکراوه و هه‌شتا زانست و پزیشکی نوێ پێی نه‌گه‌یشتون!
ئه‌م بابته‌ ده‌کرێت ببه‌یت به‌ پڕۆژه لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زانستی پزیشکی گرنه‌گ،
ئه‌گه‌ر هاتوو سه‌رکه‌وتوو بوو، په‌نگه سوودیکی بێئه‌ندازه‌ی بۆ مرۆفایه‌تی
هه‌ببه‌یت، نموونه‌که‌ش بریتیه‌ی له‌وه‌ی (نووستنی یارانی ئه‌شکه‌وت شیوازیکی نوێی

پالکەوتنە) کە لە چیرۆکی (یارانی ئەشکەوت و ڕەقەم)دا وەرگیراوە بە ھەموو ئەو ئاماژە زانستی و پزیشکیانەی کە لەبارەی بارودۆخیان دراوە... بۆئەوێ بەو ئاکامەی باسکرا، بگەین.

خودای گەرە لە سورەتی (الکھف) لە میانەی ١٨ ئایەتی پیرۆزدا لە (٩) - (٢٦) کە لە ٣٣٦ وشە پیکھاتوو، بە درێژی باسی (یارانی ئەشکەوت)ی بۆ کردوین. ھەرۆک ھەمووشمان دەزانین، کە بەشێک لە ڕەوانبێژی قورئانی پیرۆز ئەوێ: لە باسکردنی ئایەتەکانی، پشت بە کورتی و پوختی دەبەستیت، ئەمە وێرایی ئەوێ کە لە لووتکە ئیجازدا، بەلام دیارە خودای گەرە بۆیە بەم تێروتەسەلییە باسی حالەتی (یارانی ئەشکەوت)ی بۆ کردوین، ویستوویەتی، لەمیانەی ئاماژە ڕاستەوخۆ و ناراستەوخۆکان لە چیرۆکی ئەو گەنجە باوەردارانە، ڕێگە بۆ ئیمە چینی پزیشک و زانایان پۆشن بکاتەو، تا بگەین بە شیوازێکی نوێ بۆ ڕاکشان. ئەوەش لەرێگە سوودوەرگرتن لە تەکنیکە نوێیەکانی ئەم سەردەمەو. ئەمە لەکاتی کدا بە خودای گەرە کە باسی چیرۆکی (عوزەیر) (دروودی خودای لەسەر بێت) دەکات، تەنھا بە شەش وشە ئایەتیکی سورەتی (البقرە) ئاماژە بە پێدەهات (فَأَمَّا اللَّهُ مَنَّ عَامِ ثُمَّ بَعَثُ) (البقرە: ٢٥٩). واتە: (سەد ساڵێ مراندی، پاشان زیندووی کردووە). سا لەبەر ئەوێ ئەم ڕووداوێ موعجیزە، موعجیزەش وەک زانایان پێناسەیی بۆ دەکەن (کاریکی لە ئاسایی بەدەر، ئاوێتە بە مەملانی و دووریشە لەبەرھەڵستی)، جا لەبەر ئەوێ کاریکی لە ڕادەبەدەر، ئەو پێویست ناکات زانایان چاودێری بکەن و لاسایی بکەنەو. لەکاتی کدا پێمان وایە حالەتی (یارانی ئەشکەوت) بە شیوازێکی زانستی باسکراوە، بۆیە دەکرێت پەسپۆڕان لاسایی بکەنەو، ئەمەش دواتر بە تێروتەسەلی باسی دەکەین. ئەوێ کە ئەم بۆچوونمان دەسەلمێنێت قسەی خودای گەرە: (أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا)

(الكهف: ٩). واته: (ئاخۆ وات داناوه، كه يارانی ئه شكهوت و په قییم، له نیشانه سهیره كانمان بوون). ئه مهش ئه وه ناگهیه نیّت كه ته نها بارودۆخی (یارانی ئه شكهوت) بارودۆخیکی سه رسوپه ینه ره، نه خێر، به لكو لاپه ره كانی گه ردوون پێن له شتی سه رسوپه ینه رتر.

(ابن كثیر) له رافه كردنی ئه م ئایه ته دا ده لێت: (واتا باس و به سه رهاتی یارانی ئه شكهوت له پوانگهی توانا و ده سه لاتی ئیمه وه، سه رسوپه ینه ر نییه، چونكه دروستكردنی ئاسمانه كان و زهوی و به دواى یه كداهاتنی شه و پۆژ و هینانه ژێرباری مانگ و هه ساره كان و نیشانه مه زنه كانی دیکه، به لگه ن له سه ر توانای خودای گه وره و هه یچ شتێك نییه توانای به سه ریدا نه بیّت، ئه مانه له به سه رهاتی یارانی ئه شكهوت، سه رسوپه ینه رتر)^{١٧}.

هه روه ها خاوه نی كتیبی ته فسیری (الظلال) ده لێت: (هه رچه نده چیرۆكه كه یان چیرۆکی سهیره، به لام سه یرترین به لگه و نیشانه كانی خودای گه وره نییه، چونكه ئه م گه ردوونه له وه سه یروسه مه ره تری له توێی لاپه ره كانیدا هه لگرتوه)^{١٨}.

له وه شدا ئاماژه یه کی ناوخیی هه یه، به لگه یه له سه ر ئه وه ی كه شیوازی نووستنی یارانی ئه شكهوت یه كێكه له و نیشانه به شكۆیا نه ی خودای گه وره، كه په یره وی له یاسا بوونه وه ری و پزیشکییه كان كرووه و حال و باڵی، وه ك حال و باڵی سه رجه م ئایه ته كانی دیکه ی خودای گه وره یه له بوونه وه ر و مۆفدا و وه ك موعجیزه ی پێغه مبه ران (دروودی خودایان له سه ر بیّت) نییه، كه له چه ندی سه روتردا به تایبه تی ناوی (یارانی ئه شكهوت) مان، كه كۆمه لێك گه نجی باوه ردار و یه كتا په رست بوون، له شوێنكه و توانی پێغه مبه ر (عیسا) (دروودی خودای

^{١٧} ابن كثیر، تفسیر القرآن العظیم، ٣ / ٧١ - ٧٢.

^{١٨} سید قطب، فی ظلال القرآن، ٥ / ٨٥.

له سه ربیت و خدای گه وره پشتیوانیکردن و پاراستنی و یاساکانی بوونه وهری
هینایه ژیربار بۆ بهرگریکردن و پاراستن و چاودیرییکردنیان، پوونیشه پیغه مبه
نه بوون، به لکو پیاوچاک بوون.

ئیسناش گرنگترین ئه و ئاماژه زانستی و پزشکیانه باس ده کهین، که
(یارانی ئه شکهوت) پیدایه تیپه پوون، تا ده کهین به و شیوازه هه لگوزراوه له و
نووستن و پراکشانه قووله یان، که خدای گه وره کردی به هۆکاری پاراستنیان.

بۆ ئه وهی (یارانی ئه شکهوت) به شیوه یه کی هیمن و ئارام، بیئه وهی زهره
و زیانیان پیبگات، له م ماوه دوردریژه بنوون، ته نانهت بۆ ئه وهش ئه م
ئه شکه و ته چۆله، له گه ل گوزهرانیاندا بگونجیت، خدای گه وره ئه و هۆکارانه ی بۆ
دابینکردن، که ده بن به وهی به دیهاتنی ئه و نووستنه، خدای بالاده ست
فه رموویه تی: (فَأَوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ
مُرْفَقًا) (الكهف: ١٦). واته: (سا به ره و ئه شکه و ته به پیبکه ون، په ره و ردگاریشن
له میهری خۆیتان بۆ په خش ده کاته وه و له کاریشتاندا ئاسانیتان بۆ
ده په خسینیت).

سه ید قوتب، به په حمه ت ربیت، له رافه کردنی ئه م ئایه ته دا ده فه رمویت:
(لیرهدا سه رسورمان له باره ی دله پر ئیمان هکان ده رده که ویت، چونکه ئه م
گه نجان ه که و گه ل و شار و که سوکاری خۆیان به جیده هیلن و له چیژ و
خۆشییه کانی ژیان واز ده هیلن و په نا بۆ ئه شکه و تیکی ته نگ و چۆل و تاریک
ده بهن، په حمه تی خدا پوویان تیده کات و هه ست ده که ن ئه و په حمه ته
هه میشه یی و فراوان و بالی کیشاوه، (فَأَوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ
رَحْمَتِهِ)، جا وشه ی (ینشر) سیبه ری فراوانی و خۆشگوزهرانی ده به خشییت، ئه و
کاته ش ئه و ئه شکه و ته ده بیته بۆشاییه کی گه وره و فراوان که په حمه تی تیدا
بلاوده بیته وه و سیبه ره که ی فراوان ده بیته وه و به زه یی و نه رمونیانی و

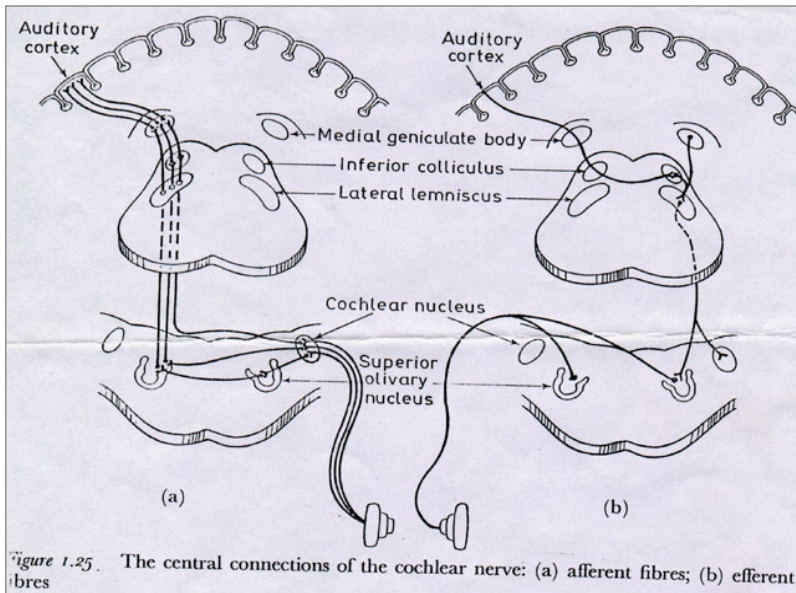
ئاسوودەیی دەیانگریتهوه .. ئەو سنووره بەرتەسکانە نامینن و ئەو دیوارە
 ڕەقانە نەرم دەبنەوه و ئەو تەنیاپی و دلتەنگییە کۆتایی دیت و ئاسوودەیی
 شوینی دەگریتهوه^{۱۹}.

گەرنترین ئەو ھۆکارانەی کە خودای گەورە بۆ (یارانی ئەشکەوت)ی دابین
 کرد، تا بیانپاریزیت لەکاتی نووستنەکەیاندا، بریتییه لە:

۱- پەخستنی ھەستی بیستن: (Inhibition of hearing system)، چونکە دەنگی دەرەکی، کەسی خەوتوو بەئاگا دینیتەوه. خودای
 گەورە فرمویەتی: (فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا) (الکھف: ۱۱).
 واتە: (لە ئەشکەوتەکەدا، پەردەمان دا بەسەر گوئیاندا چەند سال). وشەی
 (ضرب)یش لەرووی زمانەوانییەوه واتە: پەخستن و ڕینگەگرتن، واتا ھەستی
 بیستن ئەو گەنجانەمان بەشیوەیەکی کاتی پەخست، کەوا لە گویدایەو
 پەیوەستە بە دەمارێ ھەشتەمی کەللەیی (cochlear nerve) لقی بیستن.
 (وینەی ژمارە ۴).

ئەوێش لەبەرئەوێ ھەستی بیستن لە گویدا، تاکە ھەستە لەنیو ئەو
 ھەستانەیی دیکەدا، کە بەشیوەیەکی بەردەوام و لە ھەموو حالەتەکاندا کار
 دەکات.. لەکاتی نووستن، یان لەکاتی بیداریداو مڕۆڤ بە ژینگەی دەرەوێوە
 دەبەستیتەوه.

^{۱۹} سید قطب، في ظلال القرآن، ۵ / ۸۶.

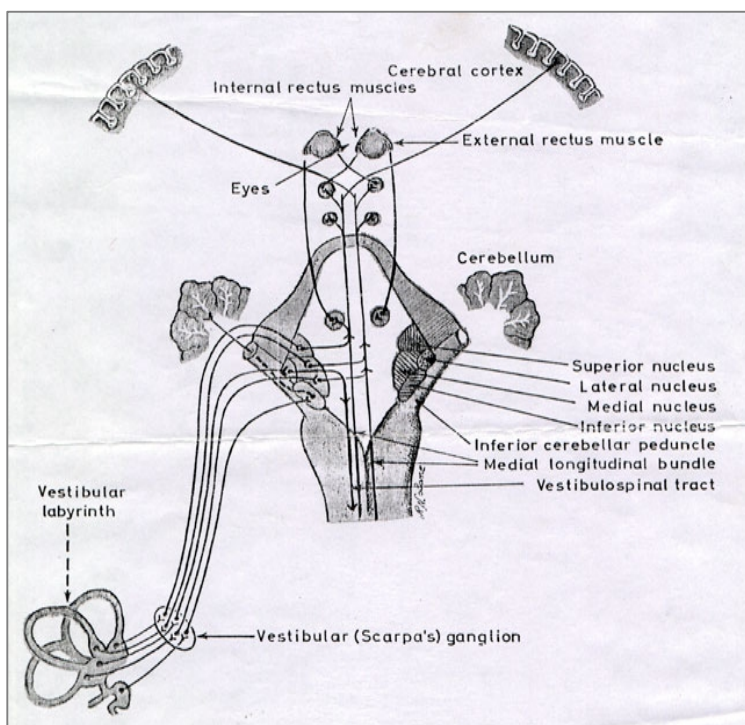
وینەى ژماره (٤):

لښتني دهماري ههشتم و په يوه ندييه کاني له ناوه نده کاني ميشکدا

٢- په کخستني کوئندامي گورچکردني توپري سهره وژوور (Inhibition of ARAS (Ascending Reticular Activating System).

ئهم سيستمه کارايه، که واکړنگ و پيوسته بو ژيان و له قهدي ميشکدا (Brain Stem) هه يه، زاله به سهر هيشتنه وه ي باري بيداري و هوشياريه که ي، تا به دهنګي هاندهره ناوځوي و دهره کييه کانه وه بچيت. ئهم سيستمه ش په يوه سته به دهماري که لله يي هه شته مه وه (لښتني هواسه نګي) (vestibular nerve).

ئەم دەمارە (دەمارى كەللەيى ھەشتەم) دوو بەشى ھەيە: يەكەمىيان بەرپرسە لەسەر بىيستن (cochlear nerve)، دووھەمىيان (vestibular nerve) بەرپرسە لەسەر ھاوسەنگى لەش لە ناوھوھ و دەرھوھ، پەيوەستيشە بە قەدى مېشك و كۆئەندامى گورچکردنى تۆپى سەرھوژوور (وینەى ژمارە ۵):

وینەى ژمارە ۵):

بەشى ھاوسەنگى دەمارى ھەشتەم و پەيوەنديیە فرەكانى بە مېشك و قەدەكەى و گورچکردنى تۆپى سەرھوژوور □

هر بۆيه خوداي گهره فهرمويه تي: (فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ). واته: پهرده مان دا به سهر گوڤياندا، به لام نه يفرمووه: (فَضَرَبْنَا عَلَىٰ سَمْعِهِمْ)! پهرده مان دا به سهر بيستنياندا، واتا هردوو به شه كه پيكه وه په كخران، سا له بهرئوه په كخستني كاري ده ماري هه شته م، له ميانه ي ريگه گرتن له هاتني هاندره كانه وه لييه وه بۆ كوئنده نامي گورچكردني توپري سهره وژوور ده بيت به هوي:

أ- په كخستني هاندره ناوه كييه كان، كه به رده وام له ريگه ي ئو كوئنده نامي پيشتر باسكرا خه وتوو وريا ده كاته وه، وهك هه ستركردن به نازار، يان برسيتي، يان تينويه تي، يان خه ونى ناخوش (موته كه). جا كاتيک په ك ده خريت، يان سر ده كريت مړؤف ده چيته ناو خه ويكي قووله وه وه موو چالاكيه به گه شه كاني و گهرمي له شي كه م ده بيته وه، هه روهك له باري متبون و دابران له جيهاني دهره وه دا هه يه. خوداي گهره فهرمويه تي: (وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُباتًا) (النبا: ٩). واته: (خه وتنتانمان كرد به هه سانه وه). (السبات) بريتيه له نوستن و پشوو، ئاسوده بوون، (المسبوت) واته: مردوو، يان بيهوش (بگريوه بۆ مختار الصحاح، لاپه ره ٢١٤).

ب - كپكردني چالاكيه جوړاو جوړه كاني كوئنده نامه كاني له ش، له وانه ش هه ستركردن به سهرجه م هاندره كان، هاوكات پاراستني هه موو كوئنده نامه كان له كاركردن به زيندوويه تي و له به كارهيناني وزه له نرمترين ئاستدا.

ئيمه ش بۆچوونمان وايه كه (ياراني ئه شه كه وت) له كاتي نووستنه دريڅخايه نه كه ياندا، وياي ليهاتووه، كه گه شه ي له ش و پيشكه وتني ته مه نياي پاره ستاوه (Aging process)، سهرباري ئه وه ي كه ژيان له په وتي خويدا به رده وام بووه. هه نديك له رافياري قورئانين له باره ي ئه م ئايه ته وه: (وَأَرْزُقُوا تِسْعًا) (الكهف: ٢٥). ده لئين: (پازنيك له و ده سته واژه يه دا هه يه، كه ده كريت به

دوو جوړ، ياخود زياتر ليكېدريته وه، چونكه وا زانراوه كه پاڅ و شاردراوه كه، وشه يه كه ئاماژه به و ماوه يه دهكات كه له ناو نه شكه و ته كه، گوزهراندويانه. واته: (نق سالي زياتر مانه وه)، ده شكړي ئه م زيادبوونه به مانگ بېت، ياخود به هفته، ياخود به كاتر مېر. جېي باسه رافياران كوددهنگن له سهر نه وه ي كه مېه ست له وه: سې سهد سالي زاييني و سې سهدو نق سالي كوچي. ده شكريت مېه ست له و پاڅ و شاردراوه يه، زيادبووني ته مېه بېت، چونكه ته مېه نې له شيان راوه ستاني تيكه وت، هېرېويه يه كسان نه بوو به و ماوه يه ي كه تيايدا خه وتبوون، جا نه و پاڅ و شاردراوه يه، په ننگه به م شيويه به ملى نريت: (وازداوا تسعا في اعمارهم) ئه وېش نق كاتر مېر، به به لگه ي قسه ي خوداي گه وره: (قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ) (الكهف: ١٩). واته: (يه كيك له وان گوتى: چه نده ماونه ته وه. گوتيان: پوژيک، يان تاقىكى پوژيک ماوينه ته وه). ئه م ئايه ته نه وه ده گه يه نيت كه: پوژيک، يان به شيك له و پوژه. نه وه ي كه ئه م رافيه پشتر است ده كاته وه، نه وه يه كاتيك گه نجه كان له و خه وه دريژه بيدار ده بڼه وه، تيبيني هېچ گورانكار يه كه، له شيوه و به ژن و بالا ياندا ناكېن. واته: پيشكه وتنى ته مېه نيان كاريگه ريبه كي به رچاوى نه بووه له سهر يان، ئه م مه زنده كړدنه ش زور له ماناي ئايه ته كه وه نزيكه، هېروكه له ده قى ئايه ته كه دا دياره، به لام به پي خه ملاندنى يه كه م زيادبوونه كه پالدر اوه ته وه سهر راناويكى ناديارى تر كه خه ملاندنه كه ي نه وه يه (وازداوا لبث تسع سنين). واته: (مانه وه ي نق سال زياتر) به حيسابى نه وانه ي به سالي كوچي (مانگي) حيساب ده كه ن.^{٢٠}

نه وه ي بوچوونه كه شمان پشتر است ده كاته وه نه وه يه كه ته مېه نې ناوه وه ي له شيان (بايولوجي)، ته نها نق كاتر مېر زيادى كردوه له ماوه ي ٣٠٠ ساله كه له ته مېه نې زه مېه نې دهره كي، نه ك نق سال، ئه م ئايه ته يه: (وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً

^{٢٠} - مصطفى مسلم، مباحث في التفسير الموضوعي، ص ٢٠٧.

وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً (الأعراف: ١٤٢). واته: (له گه ل موسادا ژوانی سی شه وده مان دانا، دهی دیکه شمان بۆ خسته سر، به م چه شنه ماوهی ژوانی په روه ردگاری بوو به چل شهو). سوودو گرنکی (فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً) جه ختکردنه وه و پوونکردنه وهیه له سهر نه وهی که نه و ده زیادکراوه، ده پوژده نه ک کاژیر ..! چونکه نه گهر خودای گه وره نایه ته که ی ته واو نه کردایه و تنها بیوتایه: (وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ) نه و نه گهری هه بوو مه به ست له ده زیادکراوه که، ده کاژیر بیت، به لام که خودای گه وره فهرمووی: (أَرْبَعِينَ لَيْلَةً): چل شهو. پوون بوویه وه که ده پوژده، نه ک ده کاژیر، به لام نه م پوونکردنه وه له چیرۆکی (یارانی نه شکوت) نه کراوه، (وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَارْدَاؤُا تِسْعًا) (الکھف: ٢٥). واته: ٣٠٠ سالان له نه شکوت ته که یاندا مانه وه و نۆشیان تیپه راند. خودای گه وره ش زاناتره!

٣- مانه وهی له شیان به ساغ و سه لامه تی و پاراستنی له ناوه وه و دره وه، له وانه ش:

أ- نه م دیواودیوپی کردنیان به به رده وامی له کاتی نووستنه که یاندا، وه ک خودای گه وره فهرمویه تی: (وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ) (الکھف: ١٨). واته: (واتده خه ملاند بیدار بن، که چی نووستبوون، به راسته و چه په دا هه لگیپر و وه رگیپرمان پیده کردن). نه مه ش بۆ نه وهی زهوی، به هوئی بریندار بوونی پیستیانه وه تووشی کوانی جیگه و هه روه ها تووشی به رگریانی خوین له بۆرییه کانی خوین و سیه کاندا و هه وکردنی قاشیکی سی، نه بیت.

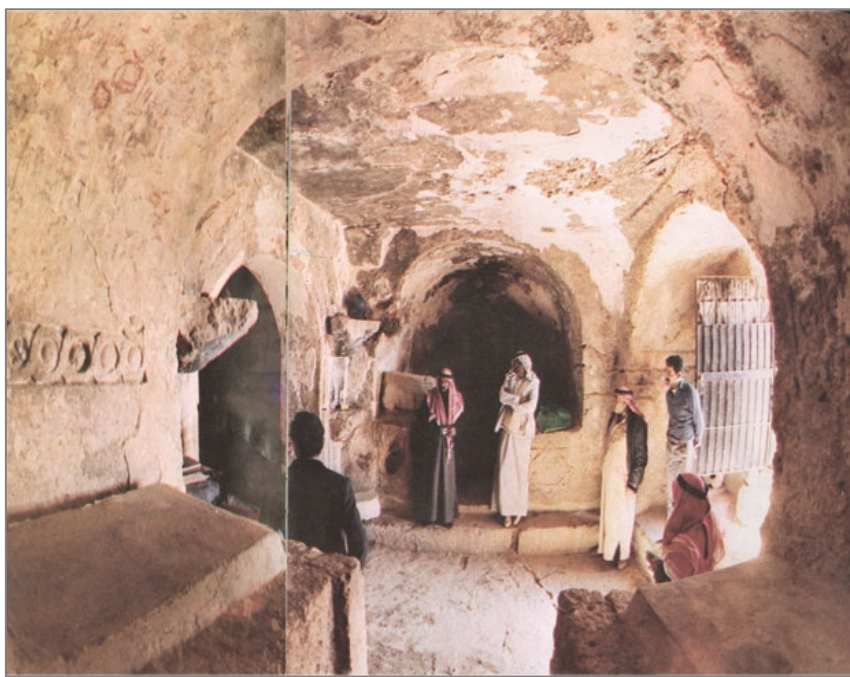
Bed sores, Deep Venous Thromboses,)
(Pulmonary Embolism and Hypostatic Pneumonia

ئەمەش تازەكى، پراھىئانەۋەى پزىشكىى، گرنكى پىدەدات و داوا دەكات بۆ چارەسەركردنى ئەو نەخۇشانەى كە بېھۇشن بەكاربەيتىرىت، يان ئەوانەى ناتوانن بولۇنن بەھۇى شەپلەۋە، ۋەك بەشىكى گرنك لەچارەسەر، ئەم دىواودىويان پى بىكرىت.

ب - لەشى گەنجەكان و حەۋشەى ئەشكەۋتەكە بەشىۋەيەكى رېكوپىك و لە ھەر چوار ۋەرزەكەدا، بەر تىشكى ھەتاۋ دەكەۋتن، تا لەشيان پارىزراۋ بىت و شى لىى نەدات و لە تارىكىدا بۆگەن نەكات. خوداى گەرە فەرموۋىەتى: (وَتَرَى الشَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ) (الكهف: ۱۷). واتە: (كە خۆر ھەلدەھات، دەتبىنى لە لای راستى ئەشكەۋتەكەيانى داۋە، كە ئاۋاش دەبوۋ، لەلای چەپەۋە لای دەدان لىى).

لەرۋى پزىشكىشەۋە، بۆ پاككردنەۋە بە تىشكى سەروى ۋەنەۋشەى (Ultra Violet Rays) خۆر نۆر پىۋىستە، ھەرھام بۆ بەھىزكردنى ئىسكى مروف و پىكھاتەكانى، ئەۋەش بە دروستكردنى فىتامىن د (Vitamin D) لەرىگەى پىستەۋە. ئەمەش يەككە لە نىشانە گەردوونىيەكانى خوداى گەرە.. ۋەك لەباسكردنى ئەم دۇخدا فەرموۋىەتى: (ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ) (الكهف: ۱۷). واتە: (ئەۋەش لە نىشانەكانى خودايە).. قورتوبى لە رافەكردنى ئەم ئايەتەدا دەلىت: (وتراۋ: كاتىك خۆر ئاۋا دەبىت بەشىكى كەم لە تىشكى خۆرەكە بەريان دەكەۋىت تا لەشيان سوۋدەمەند بىت، نىشانەى خوداى گەرەش لەۋەدايە، كە لە ئەشكەۋتىكدا دالەدى دان، كە ئەمە تايبەتمەندى بىت، نەك لە ئەشكەۋتىكدا كە زۆربەى پۇژ، خۆرى تىبەكەۋىت. بەۋەش زىانيان پىبگات. مەبەستەكەش ئەۋەيە لە گۇرپانكارى لەش و پەنگ و گەرما و سەرما بيانپارىزىت)^{۲۱}. (سەبرى ۋىنەى ژمارە ۶ بکە).

^{۲۱} القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، ۳۶۹/۱۰.

**وینەى ژماره (٦): ئەشكەوتەكە لە ناوەو، كە مۆلە سەرەكییەكەى و هاتنە
ناوەوێ تیشكى خۆر دەردەخات.**

جا دكتور و ئەندازیار و توێژەر (یحیی وزیری) پەيوەندى "دیزاینی
ئەشكەوتەكە و پینگە جوگرافییهكەى" بە "رێپەوى خۆرەكە بەدریژایی سال"
پوونەكاتهو. لە توێژینهوهكەیدا بەناوی: (تۆژینهوهیهكى مهیدانى و هەتاوى بۆ
ئەشكەوتى لاوان، لە ئەرەن) دەلیت:

(ئەو ئەشكەوتى پەقیمەى دەكەوتتە باشوورى خۆرەلاتى عەممان لە
ئوردن و بە نزیکەیی لەسەر هیللی پانی ٣٢ پلەى باکوورەو یەك دەروازەى هەیه
كە پووی لە باشوورى خۆرئاوایه، بە ئاراستەیهك كە چل پلە بۆ لای خۆرئاوای

باشوورلار دەبىتەۋە، چۈنكى بەدرىژايى سال خۆر لەلاى راستى ئەشكەۋتەكەۋە ھەلدەيت، نەك لەلاى دەرگاگەي، جا ھەر لەسەرەتاي خۆرئابوونەۋە (واتا لە كاژىر ۱۲ى نيوەپۆ) تيشكى خۆرەكە لەسەر شىۋازى پەلەي تيشكاۋى و پانتايى بچووك دەچىتە ناو ئەشكەۋتەكەۋە تا ئابوونى لە ۋەرزى زستاندا، ھەرۋەھا تا پيش ئابوونى لە ھەردو ۋەرزى بەھار و پايىزدا.

سەبارەت بە ۋەرزى ھاۋىن ئەۋا لە كاتژمىر يەكى نيوەپۆ خۆرەكە دەگاتە بەر ئاستانەي ئەشكەۋتەكە، پانتايىيەكەيشى ۋەردە ۋەردە گەرە دەبىت و لەكاتژمىر چواري دواي نيوەپۆ دەگاتە لووتكە، بەلام ھەر بەر دەروازەكە زياتر تىپەر ناكات، چۈنكى ئەستونىيە و پىۋىست بەۋەش ناكات، چۈنكى پەلەي گەرمى لەۋ ۋەرزەدا بەرزە، لەكاتىكدا لە ۋەرزى زستان و لە ھەردو ۋەرزى پايىز و بەھاردا خۆرەكە دەگاتە ھۆلە سەرەككىيەكە)^{۲۲}.

ج - ھەبوونى كلاًۋپۆژنەيك لە بنمىچى ئەشكەۋتەكە لەلاى باكوورەۋە كە لەرىگەي كۈنە ھەۋايىيەكى ئەستونەۋە "ھەۋشەي ئەشكەۋتەكە" بە "دەرەۋە" دەبەستىتەۋە (دوۋ جار سەردانى شوپنەكەم كىردەۋ بە چاۋى خۇم بىنيومە) ئەۋەش كەشكىكى نمونەيى لە با گۆپكى بۆ ئەشكەۋتەكە دروست دەكات.

جا ھەۋاگۆپكىيەكەي بە بەردەۋامى ۋەھاتنەژورەۋەي پووناكى لە رىگاي ئەۋ كلاًۋپۆژنەيەۋە لەگەل ھەبوونى ھەۋشەي ئەشكەۋتەكە كەۋا قورئان باسى كىردەۋە: (وَهُمْ فِي فَجْوَئٍ مِّنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَّهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْشِدًا) (الكهف: ۱۷). واتە: (ئەۋان لە گۆپايى ۋە ھەۋشەكەيدا بوون، ئەۋەش لە نىشانەكانى خودان، ھەركەسەش خودا بىخاتە سەر پرى، ئەۋا شارازەيەۋ كىش گومرا بكا، ھەرگىزى دۆستىكى پىيەرى بۆ نادۆزىتەۋە).

^{۲۲} بحى وزيرى، دراسة ميدانية وشمسية لكهف الفتية في الأردن - موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن والسنة- پىگەيەكى ئىنتەرنېتتە: www.55a.net

ئەمە وای کردوو، ئەم شوینە گونجاو بیټ بۆ گوزەرانیان، چونکە ئەشکەوتەکە لەناو دەوێ پیکهاتوو لە: ھۆلێکی سەرەکی بەبەرزایی ۳،۳۵ مەتر، دوو ژووریش دەکرێتو بە ھووی ھۆلە سەرەکییەکیدا لەلای خۆرھەلات و خۆرئاوای ئەشکەوتەکەو، ھەرودھا لەلای باکووریشو دەرگای ژوورێکی دیکە ھووی تیکردوو کە لە دوو ژوورەکی دیکە گەرەتر و بەرزتر، ھەرودھا بنمیچی ئەم ژوورە کەنالیکی ھەواگۆرپکیتی تێدا یەو دەگاتە دەرودھێ ئەشکەوتەکە کە ھەوای ئەشکەوتەکە دەگۆرێو بەشیو یەکی ناپاستەوخۆش ھۆکاریکە بۆ ھاتنە ژوورەو ھووی پووناکی خۆرەکە . (سەیری وینە (۷) بکە).

وینە (۷) ژمارە (۷): (بنمیچی ئەشکەوتەکە لە دەرودھ) کەوا کۆلەکانی مزگەوتەکە نیشان دەدات کە لەسەری بنیات نراو و ھەرودھا کونی کلاو پۆژنە ھەواگۆرپکیتیە.

د. تاييه تمه ندييه جيولوجيه گونجاوه كانى خاك و زه مينه ى ئه شكه وته كه:
 ئەندازيارى جيولوجى (نازم گيلانى)، له ميانە ى پشكنينه تاقىگه ييه كانى،
 دووپاتى ده كاته وه كه خاكى ئه شكه وته كه و خاك و خۆلى ناوچه ى (ره قيم)
 يارمه تيده رن بۆ پاراستنى لەشى مرقۆ، چونكه ئه م خاك و خۆله له هايدروكاربون
 و كالسيۆم و مه گنيسيۆم پيكهاتوه، ههروهها بوونى به به رده بووى پوهه كى و
 ئاژه لى، كه پرن له راديۆم، ئه م پيكهاتانه ش له كانزاي يۆرانيۆم و سۆريۆمى
 تيشكداردا ههيه، كه يه كيكه له تاييه تمه ندييه كانى به ره مه ينانى تيشكى (ئه لفا
 و بيتا و گاما). ئه م جوړه تيشكانه ش، له خاوينكردى گوشت و پوهه كه كان و
 پاراستنى له پزين، كاريگه ريه كى گه وريان ههيه، ههروهها نازم گيلانى،
 پيئوايه هه بوونى ئه م جوړه خاكه، پهنگه (ويړاي ئه وه ى كه ناوبه ناو تيشكى
 خۆر لى ددهات، وهك پيشتر باسمان كرد) يه كيك بيت له و هوكارانه ى به دريژاي
 ماوه ى نووستنه كه، پاريزگارى له جهسته ى لاوه كان كردوه، بيئه وه ى
 هوكاره كانى هه وا و خاك، كاريان تيبكات.^{۳۳}

ه. - پاريزگارى دهره كى: ئه ويش به ترسناك پيشاندانيان له بارىكى زۆر
 نامۆ نابودا.. نه مردو بوون، نه زيندوو.. نه نووستىكى ئاسايش،
 نووستبوون (له وده مه دا بينه ر وهك به خه به ر ده بينين، كه ئه مديواديويان
 ده كردو به خه به ر نه ده هاتنه وه، وهك له مه ولا ديئت) به چه شنك هه ر كه س ئه وانى
 به رچاو بكه وتايه، له تاو ئه و ديمه نه نامۆيه هه لده هاتنو هه بوونى سه گه كه ش
 له به ر دهركى ئه شكه وته كه دا، له پاراستنيان (هه رده لى پاسه وانى ده كردن)
 پۆلى هه بووه. خوداى بالاده ستيش ده فه رمويّت: (وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ
 لَوِ اطْلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَكَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمْلَمْتَ مِنْهُمْ رُعبًا) (الكهف: ۱۸). واته:
 (سه گه كه شيان له به رده ركه كه دا هه ردو و بالى پاكشاندبوو، ئه گه ر بتدييان، به

^{۳۳} حيدر المؤمن، كهف الرقيم في عمان - گوڤارى: منار الإسلام، ص ۳۸ - ۴۳.

پاکردن بەرەو پاش دەگەرپایتەووە و سەرتاپات ترس دایدەگرت). سەرباری
پەخستنی هەستی بیستنیان - وەك پێشتر باسمان کرد - وەك پارێزگارییەك
بوو لە دەنگە دەرەکییەکان.

و - پاراستنی چاویان لەلایەن خودای تواندارەووە: خودای گەرە
دەفەرەمۆت: (وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ) (الكهف: ١٨). واتە: (وات دەخەملاند
بێدار بن، كەچی نووستبوون). ئەم ئایەتەش ئاماژەگەلیكى زانستی وردی تیدا
بەدی دەکریت، چونکە لەپەڕی پزیشکییەووە سەلمێنراوە کە:

* ئەگەر هاتوو چاو بە بەردەوامی کراوە بوو بە هۆی نەخۆشی جۆراوجۆر،
ئەوا بێگومان تووشی کاریگەری دەرەکی دەبێت و میکروب و تەنی نامۆ دەچێتە
ناوی، ئەمەش دەبێت بەهۆی کوانی پەرگەلێنە چاو و پەلەیی پەرگەلێنە
(Corneal Opacity) سەرئەنجام کوێربوون. هاوشێوەی باری سستبوونی
ماسولکەکانی پێلۆی چاو، کە لە زیانگەیشتن بە دەمارى حەوتەمى پووخسارەووە
(Facial Palsy) پوو دەدات، یاخود مایەى سەرھەلدانى کۆنیشانەکانى
شوگران (Sjogren's Syndrome) کە نەخۆش بەهۆی کەمى
بەرھەمەینانى فرمیسک و وشکبوونەووەی گەلێنە چاو دەنالییەت، ئەمەش دەبێت
بەهۆی کوانی پەرگەلێنەو سەرئەنجام کوێربوون.

* ھەرۆھا ئەگەر بە بەردەوامی چاو داخراو بوو، ئەوا دەبێت بەهۆی
پووکەنەووەی دەمارى بینایی، چونکە بەر پووناکی ناکەوێت، ئەمەش دەبێت
بەهۆی ئەووەی کە بە ئەركەکانى ھەلنەسێت.. ئەمە لەکاتیکیدا بەپێی
کارئەندامزانی (فسیۆلۆجی) سەلمێنراوە ھەموو ئەندامێك لە ئەندامەکانى لەشى
مروفت تووشی پووکەنەووە مردن دەبێت، گەرھاتوو ئەو ھۆکارانەى بۆ ھەراھەم
نەبوو کە بتوانیەت لە رێگایانەووە بە ئەركە سروشتییەکانى خۆی ھەلبستیت
(Disuse Atrophy). بەلگەش لەسەر ئەمە، ئەو زیندانییانە کە

ماوهیه کی دوورودیژ له شوینه تاریکه کاندای زیندانی ده کرین، له بهر نه بوونی پووناکي، با پیلووه کانیشیان کراوه بیت، تووشی کوپربوون ده بن.

* سه بارهت به باری بیداریش، ئه واپیلوی چاوی مړوڅ، ناوبه ناو خوڼه ویستنه ده تروکت، بهمهش فرمیسک پڅینه کان یارمه تی ده دهن که واپیلوی فرمیسکاوی خاویڼ برژینیت، ئه مئاوهش چاوه شوری و له کاریکه ریبه دهره کیه خراپه کان ده یارینیت، جا ئه مپړوسه ئالوزه سه لامه تی چاوه مسوگر ده کات. خدای گهرهش وهک چوڼ لهش و پیستیانی پاراست له ریگه ی ه لگپر وهر گپر کړدنیانه وه به بهر ده وای، له گهل بهرکه وتنیکی گونجاو بو تیشکی خور (وهک پیشتر باسکرا)، هر بهو شیوه زانستییهش چاویانی له کوپری پاراست، خدای گهره فهرموویه تی: (وَحَسْبُهُمْ أَيْقَاطُ وَهُمْ رُقُودٌ) (الکف: ۱۸). واته: (پیت واپو بیدارن، که چی نووستبوون).. به لام نه یفه رمووه: (وتحسبهم أمواتاً وهم رقود). واته: (پیت واپو مردوون، که چی نووستبوون).. چونکه یه کیک له نیشانه کانی بیداری ئه وهیه پیلوی چاوه بچولیته وه، په ننگه ئه مهش نه یی ئه و دیمه نه سامناک و ترسینه ره بیت که هیا نپو، خدای گهره ده فهرمویت: (لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعبًا) (الکف: ۱۸). واته: (ئه گهر بندیان، به پاکردن بهر وپاش ده گه پایته وه و سه رتاپات ترس دایده گرت).

جا ئه م دڅه نااسایی و نامویه، که واپو نه مردوون و نه بیدارن و نه به شیوه یه کی سروسشی خه وتوون (چونکه خه وتوو چاوه ناتروکینیت)، په ننگه ئه م شیوه یه بیت - خدای باشتر ده زانیت - که وای له هرکه سیک کړد بیت بجیته نیو ئه شکه وته که وه وچاوی پیان بکه ویت دلې پر بو بیت له ترسو هله اتبیت، نه که له بهر دریژی قژ و نینوکیان و گورانی شیوه یان. هر وهک قورتوبی له رافه که یدا ده لیت: (کاتیک له خه و هلسان هندیکیان وتیان: (لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ) (الکف: ۱۹)، (ئه مه پوژیک، یان هندیک له پوژکه لیړه یی). ئه مهش

به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که قژ و نینۆکیان گۆرانکاری به‌سه‌ردا نه‌هاتبوو .. راستیه‌که‌شی ئه‌وه‌یه که خودای گه‌وره چۆن نووستبوون ئاوه‌ها پارێزگاری لیکردن، تا ببن به‌ به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌ک بۆ خۆیان و خه‌لکانی دیکه‌یش، نه‌ جلیان پزێبوو و نه‌ سیفه‌تێکیان گۆرانکاری به‌سه‌ردا هاتبوو .. خودای گه‌وره له‌سه‌ر شیوه‌ی خۆیان و به‌جلوبه‌رگه‌که‌یانه‌وه بێداری کردنه‌وه^{۲۴}.

* سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که پێلۆی چاویان ده‌ترووکا و ده‌جوولایه‌وه (واته وه‌ک پێشتر باسما‌ن کرد نه‌ به‌ به‌رده‌وامی کراوه بووه، نه‌ داخراو بووه) مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه به‌ رۆژ چاویان به‌ر تیشکی خۆر ده‌که‌وت و هه‌ندێک له‌ ئه‌رکه‌کانی ئه‌نجام ده‌دا، چونکه سه‌لمینراوه که جوله‌ خۆنه‌ویسته‌کانی چاو و پێلۆ سوودی هه‌یه بۆ پاراستنی هه‌ستی بیستن له‌ که‌رپوون به‌هۆی ئه‌نجامنه‌دانی ناوه‌نده‌کانی بیستن و ده‌ماره‌کانی به‌ ئه‌رکه‌کانیان، (چونکه رێپه‌وه ده‌ماریه‌کانی بیستن، په‌نگه‌ بپووکینه‌وه و بفه‌وتین ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌رکه‌کانی به‌جینه‌هینا، ئه‌م پووکانه‌وه‌ش راسته‌وانه له‌گه‌ڵ ماوه‌ی که‌رپوون و پێچه‌وانه له‌گه‌ڵ پشتبه‌ستن به‌ هه‌ستی بینیندا دیته‌وه، وه‌ک ئامپازیکی قه‌ره‌بوکردنه‌وه .. واته بێگومان هانده‌ریک هه‌یه بۆ ئه‌م رێپه‌وانه‌ی که تاییه‌تن به‌ بیستن له‌ریگه‌ی ئاماژه‌کانی بینایی، هه‌رچه‌نده له‌رووی توێکارییه‌وه، رێپه‌وه ده‌ماریه‌کانی هه‌ردوو هه‌سته‌که له‌یه‌که‌وه دوورن^{۲۵}).

۴- سه‌گ وه‌ک ئاژه‌لێک بۆ ئه‌نجامدانی تاقیکردنه‌وه: هه‌رچی به‌سه‌ر (یارانی ئه‌شکه‌وت) دا هات به‌سه‌ر سه‌گه‌که‌شیاندا هات، ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌که به‌وه‌ی ئه‌گه‌ر

^{۲۴} القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، ۱۰/ ۳۷۳ - ۳۷۴.

^{۲۵} اسلام محمد الشبراوي، إشارات علمية لآيات قرآنية في الأنف والأذن والحنجرة- موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن والسنة- بېنگه‌یه‌کی ئینتەرنێت، مێژووی بلۆکێردنه‌وه: ۲۱-۱۲-۲۰۰۵:

www.55a.net

هاتوو له ئايندهدا توڤيڭينهوهى زانستى ئەنجام درا، دەشگونجيت سەگ تاقىکردنەوهى زانستى لەسەر ئەنجام بدرت، بۆ نموونە وەك تاقىکردنەوه لەسەر كۆئەندامى وروژانى توپىي لە مېشكدا، كە بەرپرسە لەسەر وروژاندنى ئەركە كاريگەرەكان، وەك ھۆشيارى و بېدارى، لە پېڭەى كېكردى كارهكەى بە بەكارھيئانى تەكنىكى كارهبايى نوئ دەبېت، وەك كاريگەرى خستەسەر دەمارى كەللەيى ھەشتەم بەتايبەت لقى ھاوسەنگى.

جىي باسە باسكردنى سەگى يارانى ئەشكەوت لەھيچ سەرچاوەيەكدا لەپيش ئىسلامدا باس نەكراوە. تەنھا قورئانى پيرۆز نەبېت باسى كردووە، وەك زانيارىيەكى ئەسلى، پيڊەچېت لەبەر ئەو ھۆكارە بېت كە باسما ليوە كرد، ھەرچەندە باسكردن و باسنەكردنى ئەو كاريگەرى لەسەر شيوازي چيرۆكەكەو روداوەكانى نىيە.

پوختەى باس لەبارەى چيرۆكى (يارانى ئەشكەوت): ئيمە پيمانوايە شيوازي نووستنەكەيان ياسا و پيسا زانستى و پزىشكىيەكانى گرتۆتەبەر. ئەو ھەش بە توانا و بەرپۆھەردى خوداى گەورە، وەك لە قورئاندا ئاماژەى پيكرەو، چ بەشيۆھەكى راستەوخۆيان ناراستەوخۆ، كورەكەشى برىتييە لە:

۱- خوداى گەورە ھەموو ھۆكارە سروسى و پزىشكىيەكانى بۆ پاراستنيان فەراھەم كردووە.

۲- پەخستنى ھەستەكانيان، تا بە ھۆكارى دەرەكى و ناوھەكى كاريگەر نەبن. ئەو ھەش بە پەردەدان بەسەر گويااندا (دەمارى كەللەيى ھەشتەم) كە بوو بەھوى ئەو ھەش بەقوولئى بخەون، بۆ ماوھەيەكى كاتى (كۆئەندامى گورچكردنى توپىي لە قەدى مېشكدا) پەك بخريت، كە بەرپرسە لە بارى بېدارى و ھۆشيارى.

۳- دابەزاندنى ئاستى كاركردنى ئەندام و پړۆسەى ميتابۆليزم (بايلوچى) بۆ كەمترين ئاست لە بەكارھيئانى وزە، بە سوودوەرگرتن لەو يەدەگەى كە لە لايان ھەيە (خۆراكى ناوھەكى). بەو ھەش پيويستيان بە خۆراكى دەرەكى نەبوو، تا

كۆئەندامى ھەرس و مىز چالاك بىنەو، بەلام كاتىك بىدار بوونەو ھەستىيان بە
برىتتىيەكى زۆر كرد.

۴- رىگەدان بە تىشكى خۆر كە بەشئو ھەكى ھاوسەنگ بچىتە نئو
ئەشكەوتەكەيانەو ھەو ھەرچوار ھەرزەكەدا، لەشيان و ئەشكەوتەكەيان بپارىزىت.
۵- ئەمدىو و ئەودىو پىكردنىيان بە مەبەستى پاراستنى لەشيان لە پزىن و
كوانى جىگە.

۶- رىگەدان بە جولاندنى پىللى چاويان بە مەبەستى پاراستنىيان لە كوئى.
۷- بوونى ھەرچەيەك لە سەروى ئەشكەوتەكەو ھەو ھەواگۆركى بەشئو ھەكى
بەردەوام، ھەروەھا بۆ رووناكىش.
۸- ھەروەھا خوداى گەورە پاراستنى لەو ھى كەسك بچىتە سەريان و
شتىكىيان لىبكات.

۹- خوداى گەورە چەند جارىك باسى سەگەكەى كردو ھەو ئەماژەيەك
بەو ھى كە دەتوانىت سوودى لئو ھەربگىرەت بۆ ئەنجامدانى تاقىكردنەو ھەو سەرى..
ئەو ھەو بە كارھىنانى تەكنىكى نوئى لەم سەردەمەدا، پىش ئەو ھى لەسەر موقۇ،
تاقىبكەرتەو.

۱۰- ھەروەھا نەينى و شاراو ھى دىكەيش ھەيە كە تەنھا خوداى گەورە
دەيزانىت و پەنگە لە ئايندەدا زانست بىدۆزىتەو!! ئەو ھەو لەمیانەى
ئەماژەگەلىكى قورئانى بۆ ئىمەى پزىشكان و زانايانى موسلمان لە سەردەمى
پىشكەوتنى زانست و تەكنۆلۇژيا بۆ گەيشتن بە شىوازيكى ھاوشىو ھەو يان نزيك لە
بارودۇخەكەى ئەوان بۆ پاكشاني درىژخايەن، يان كورتخايەن، بىئەو ھى پىويست
بكات ھەرمانى بىھۆشكەر بەكاربەين!! خوداى گەورەش بە مەبەستى خۆى
زانترە.

نەجام و راسپاردەكان

وېرېلى ئۇەى قورئان كىتېپىكى پېنىشانىدەر و ئىمانىبەخشە و پېيازىكە بۇ مرقۇ لە ژيانىدا بە مەبەستى دروستکردنى تاكىكى باش و كۆمەلگەيەكى ئاست بەرز .. گەنجىنەى زانستەكانىشە و كلىلەكەيانە و هانى زانست و زانين دەدات و ستايشى زانايان دەكات و پېگەيان پى نیشان دەدات، هەريەك بەپى پىسپورى خوى، تويژىنەوى نوى ئۇنجام بدەن .. ئۇمە ئەگەر هاتوو تۆژىنەوىدەكان بە باشى ئۇنجامدران، بەپى پىزمانى عەرەبى و زانستەكانى تەفسىر، هەروەها بە گرتنى جەلەوى زانستە ئۇمىونىيەكان و ئۇ تەكنىك و راستىيانەى كە پىي گەيشتووه .

موسلمانىش لە هەموو كەس شايستەترە لە گەيشتن بە نەپىيەكانى قورئان و بەكارهينانى بۇ خزمەتى مرقاىەتى و بەختەوهرکردنى، نەك بۇ زيان پىگەياندى و دلتهنگکردنى .. وەك چۆن ژياري ماددى خورئاوا وەهاى كردو ئىستاش بەردەوامە لەسەر ئۇ و پىيازە و پەنگدانەوى نەرىنى هەبووه لەسەر تەك و كۆمەلگە و ئىستەش هەر هەيەتى .

هەر لەبەرئەوه، يەككە لە گرنگترين هۆكارەكانى بەرگرييکردن لە قورئان (لە سەردەمى زانست و زانياريدا) برىتيە لە دەرختستنى لايەنى زانستى و جىبەجىيکردنى کردارىيانە . بەمەش لە بەرگرييکردنى بىردۆزى و تىؤريەوه، دەچىنەسەر بەرگرييکردنى کردارى كە مەبەست لى دەرختستنى لايەنە کردارىيەكانى قورئانە بۇ ئەوانەى سەرىپچى دەكەن و بەهوى نەزانىنەوه، يان پقەوه هيرش دەكەنە سەرى بۇ تىكدانى وىنەى قورئان و ئامانجە خودايى و مرقىيە ئاست بەرزەكانى .

بۆ ئەو ى بگەين بەو مەبەستە .. گرنگترين ئەو ئامانچ و ھۆکارە داواکراوانە دەخەينەپوو، کە بۆ بەدیهينانى پيويستە و پيويستى بە ھاريکارىکردنئىكى گشتى ھەيە لەسەر ئاستى پەسمى و ميللى .. گرنگترينيان:

ئامانچەکان:

- ۱- خزمەتکردنى قورئانى پيرۆز و زانستەکانى لە بوارەکانى ژيان بە گشتى و لە بوارى زانستەکانى پزىشک و بوونەوەر بەتايبەتى.
- ۲- دەکریت سوود لەو زانستانە وەرېگرين کە لە قورئانى پيرۆز و فەرمودەکانى پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىت) ھەيە و بۆ خزمەتى مروقايەتى بەکارى بهينين.
- ۳- بانگەوازکردن بۆ رپيازى خودای گەورە و کتیبە پيرۆزەکەى لە ريگەى زانست و ئامۆزگاريیەو و بەشيوەيەکى ژيرانە.

ھۆکارەکان:

- ۱- فيربوونى زمانى عەرەبى بە باشى، چونکە زمانى قورئانە و زمانى زانستە (زمانى گەردوونى)، ھەرەھا فيرکردنى بۆ موسلمانى عەرەب و ناعەرەب، بە ھۆکارە گونجاوہەکانى سەردەم. خودای گەورە فەرمويەتى: (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) (يوسف: ۲). واتە: (بەپاستى، قورئانمان بە عەرەبى دابەزاندوو، بەشکو تپيگەن).
- ۲- ئاگاداربوون و شارەزابوون لە زانستە جیھانى و کرداريیەکان بە ھەموو بەشە زانستییەکانى و ھەولدان بۆ بەدەستھينانى ھەموو تەکنیک و کەرەستە زانیارییە نوێیەکان.

۳- سوودوه رگرتن له و توانایه ی که له به رده ستدا هه یه له زانکۆ و په یمانگا و دهزگا زانستییه کان و ناوه نده کانی لیکۆلینه وه، به مه به سستی به دیهینانی ئه و ئامانجانیه ی سه ره وه.

۴- دامه زرانندی ناوه ندی لیکۆلینه وه ی تاییه ت به بابته کانی ئیعه جازی پزیشکی و زانستی له قورئان و سوننه تدا، که وا لایه نه کرداری و جیبه جیکارییه کان ده گریته وه.

۵- خویندنی بابته ی ئیعه جازی زانستی له قورئان و سوننه تدا له خویندنگه و زانکۆکان (به پپی به شه کانی) و هاندانی خویندنی بالا (ماسته ر و دوکتۆرا) بۆ تۆژینه وه له بابته کاندایه.

والحمد لله رب العالمین..

گرنگترین ژیدەر و سەرچاوه‌كان

- ١- ابراهيم النعمة، قبسات من الحكمة النبوية في الدعوة إلى الله، ط٢، مطبعة الزهراء الحديثة، الموصل، ١٩٨٥م.
- ٢- ابن كثير، تفسير القرآن العظيم، الطبعة الأولى، دار الجيل، بيروت، ١٩٨٨م.
- ٣- أبي زكريا الفداء، معاني القرآن، تحقيق ومراجعة: محمد علي النجار، الدار المصرية للتأليف والترجمة، القاهرة.
- ٤- أنور الجندي، شبهات التغريب في غزو الفكر الإسلامي، المكتب الإسلامي، بيروت، ١٩٧٨م.
- ٥- بدر الدين الزركشي، البرهان في علوم القرآن، ٢/ ٢٥، ط٢، الحلبي، القاهرة.
- ٦- البوصيري، الدرر السنية، إتحاف الخيرة المهرة، ١/ ١٩٥، بيگه‌يه‌كى ئينته‌رينيت.
- ٧- حامد أحمد حامد، رحلة الإيمان في جسم الإنسان، ط١، دار القلم، دمشق، ١٩٩١م.
- ٨- حيدر المؤمن، كهف الرقيم في عمان، مجلة منار الإسلام، العدد ٦، ص ٣٨-٤٣، ١٩٩٩م.
- ٩- طه العلواني، الجمع بين القراءتين، قراءة الوحي وقراءة الكون، المعهد العالمي للفكر الإسلامي، باريس، ١٩٩٤م.
- ١٠- سعيد النورسي بديع الزمان، قبسات من كليات رسائل النور، المقام الثاني من الكلمة العشرين، ومن تفسيره باللغة العربية: إشارات الإعجاز في مضان الإيجاز، تحقيق: إحسان قاسم الصالحي، شركة سوزلر للنشر، ط٤، القاهرة ٢٠٠٤م.
- ١١- السيوطي، الإتقان في علوم القرآن، ٢/ ١٢٩، مكتبة ومطبعة المشهد الحسيني في القاهرة، ١٩٦٧م.

- ١٢- سيد قطب، في ظلال القرآن، الطبعة الرابعة، الدار العربية للطباعة والنشر والتوزيع، بيروت، ١٩٦٨م.
- ١٣- الفخر الرازي، التفسير الكبير، ط١، مؤسسة المطبوعات الإسلامية، القاهرة، بى سالى بلاوكردنه وه.
- ١٤- القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، الطبعة الأولى، دار الكاتب العربي، القاهرة، ١٩٦٧م.
- ١٥- رفيق رجا الدجاني، إكتشاف كهف أهل الكهف، مديرية الآثار في المملكة الأردنية الهاشمية، عمّان، ١٩٦٣م.
- ١٦- عبد الله العمراني، النيام السبعة وأصحاب الكهف، مجلة العربي، العدد ٢١٦، ص٣٣-٣٥، نوفمبر ١٩٧٦م.
- ١٧- عبد المجيد الزنداني وزملاؤه، تأصيل الإعجاز العلمي في القرآن والسنة، من أبحاث المؤتمر الأول للإعجاز العلمي في القرآن والسنة النبوية، في إسلام آباد، باكستان، مطبعة رابطة العالم الإسلامي، مكة المكرمة، ١٩٨٧م.
- ١٨- عماد الدين خليل، مدخل الى موقف القرآن الكريم من العلم، ط٢، مطبعة الزهراء الحديثة، الموصل، ١٩٨٥م.
- ١٩- عماد الدين خليل، تهافت العلمانية، ط٢، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٧٥م.
- ٢٠- محمد تيسير ظبيان، أهل الكهف وظهور المعجزة القرآنية الكبرى، الطبعة الأولى، دار الإعتصام، القاهرة، ١٩٧٨م.
- ٢١- محمد تيسير ظبيان، هل هذا هو الكهف الذي تحدث عنه القرآن، مجلة الوعي الإسلامي، العدد ٤٧، السنة الرابعة، ص٥٢-٥٧، ١٩٩٦م.
- ٢٢- محمد قطب، رؤية إسلامية لأحوال العالم المعاصر، ط١، مكتبة السنة، القاهرة، ١٩٩١م.

- ٢٣- محمد جميل الحبال ووميض العمري، الطب في القرآن، الطبعة الأولى، دار النفائس للطباعة والنشر، بيروت، ١٩٩٧م.
- ٢٤- محمد جميل الحبال ومقداد الجوارى، العلوم في القرآن، الطبعة الأولى، دار النفائس للطباعة والنشر والتوزيع، بيروت، ١٩٩٢م.
- ٢٥- محمد جميل الحبال، العلوم المعاصرة في خدمة الداعية الإسلامي (مطابقة الحقائق العلمية للآيات القرآنية)، مكتبة دار المنهاج القويم، دمشق، ٢٠٠٦م.
- ٢٦- محمد سليمان الأشقر، زبدة التفسير من فتح القدير، وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية، الكويت، ١٤٠٥هـ.
- ٢٧- محمود العبادي، الآثار الإسلامية في فلسطين والأردن، الطبعة الأولى، المطبعة التعاونية، عمان، ١٩٧٣م.
- ٢٨- محمود شلبي، حياة أصحاب الكهف، الطبعة الأولى، دار الجبل، بيروت، ١٩٨٥م.
- ٢٩- مصطفى مسلم، مباحث في التفسير الموضوعي، الطبعة الثانية، دار القلم، دمشق، ١٩٩٧م.

هەندىك لە نەينىيەكانى قورئان و رەخنەى ناخەزانى ئىسلام

د. كەرىم ئەحمەد

پیشہ کی

بہ ناوی خودای بہ خشنده و میہربان، سوپاس و ستایش بُو ئو خواہی نیعمہ تی عہ قلی پیداین و پھیامی خوی له دوو تویی کتیبیکدا بُو خہ لات کردین بُو ئوہی لی و ردبینہ و و کردہ و ہی پیبکہین و سہر فزاری ہی ہر دوو دونیای پی بہدہستبینین، دروودی سہلامی پہر و ہر دگاریش لہ سہر ئو پیغہ مہرہی ہلیردرا بُو ئوہی ئم پھیامی بہ سہر دا دابہ زینریت و بیگہ یہ نیتہ مروقیاہ تی، ئیمہش شایہ تی بُو دہدہین کہ و ہکو خوی بی کہ مترین دہسکاری و بہوپہری ئمانہ تہ و ہ بُو ئرکہ ہلساو ئو پھیامی گہ یاند، دروودیش لہ سہر ئو ہا و ہلانی کہ خوا ہلیراردن بُو ہا و ہلیتی دوا پیغہ مہری و شہر فی نووسینہ و ہی ئم قورئانہ و بلا و کردنہ و ہی پھیامہ کی بہ جیہاندا پیبہ خشین، درود لہ سہر ئو تابیعیانہش کہ خوا شہر فی بینینی ہا و ہلانی ئو پیغہ مہرہ و شہر فی نووسینہ و ہی سوننہ تہ کان و فہر مودہ کانی پیغہ مہری پیبہ خشین و بہ و ہ ئو چہ ند نہ و ہیہ راستیتی ئو شایہ تیدانہی پیغہ مہریان سہ لماند کہ ہاشترین نہ و ہی موسولمانان.

ئیسلام ئایینیکہ ہموو لایہ نہ کانی بہ لگن لہ سہر ئوہی لہ لایہن خوا و ہیہ، بیروبا و ہرہ کی، سیستمی پہرستشییہ کی، شہریعہ تہ کی، سیستم و بہا ئہ خلاقییہ کی، کہ سایہ تی پیغہ مہرہ کی، لہ سہرووی ہمووشیانہ و ہ کتیبہ کی، کہ قورئانہ، کہ ہموو سورہ تیکی، بہ لکو ہموو ئایہ تیکی بہ لگہی لہ لایہن خوا و ہوونیہ تی، جا ئوہی ئیمہ لیرہ دا دہیکہین ہولتکی سہرہ تایہ بُو بہرگری کردن لہم قورئانہ، ہرچہ ندہ ئو بہرگری لیکردنی ناویت، چونکہ خوی بہرگری لہ خوی دہکات، ئمہش یہ کیکہ لہ نہینییہ کانی، تہنہا پیویستیمان بہ ریکخستنی ئایہ تہ کان و ئامازہ پیکردنیان لہ جیی خویاندا ہیہ، بویہ من لہم لیکولینہ و ہیہ دا پیویستیم بہ و ہ نہ بووہ بگہریمہ و ہ بُو ہیچ سہرچا و ہیہ کی دیکہ

ژیری نه بیټ که ئامرازی تیگه یشتنه له قورئان و هه لهنجانی نه حکامه کان لئی و به راورد کردنی زانیارییه کانه، نه گهر گه رابیتیشمه وه بۆ هه ر سه رچاوه یه کی دیکه نه وه ته نها بۆ وه کو خووپئوه گرتن بووه و هیچی دیکه .

باسه که شمان کردۆته چهند به شیکه وه، به م شیوه یه ی خواره وه:

به شی یه که م: نه ینی و ئیعجازی قورئان:

یه که م: قورئان کتییکی پر نه ینییه .

دووه م: قورئان به لگه ی پیغه مبه رایه تی موحه ممه ده (ئیعجازی قورئان):

سییه م: سیفه ته کانی قورئان.

به شی دووه م:

باسی یه که م: کاریگه ری نه ینی (سلبی) ریوایه ته کان له سه ر قورئان.

باسی دووه م: وه لّامی هه ندیک له و په خنانه ی له قورئان ده گیرین:

یه که م: قورئان به مانا دابه زیوه به سه ر پیغه مبه ردا، نه ک به له فز.

دووه م: قورئان دژه یه کتری تیدایه .

سییه م: قورئان هه لّی ریزمانی تیدایه .

چواره م: سوره تی (تبت یدا ابی لهب) لاوازه .

پینجه م: (نهج البلاغه) له قورئان په وانتره .

بەشى يەكەم:
نەينىيەكان و ئىعجازى قورئان:

يەكەم: قورئان كىتەبىكى پىر نەينىيە:

قورئان كىتەبىگە زىياد لە ۱۴۰۰ سالە بەسەر پىياويكى نەخويندەوار دابەزىو، لە كۆمەلگەيەكى نەخويندەوار، لە ناوچەيەكى نىمچە دابراوى نىو، دورگەى عەرەب، لەو پۆژەشەو تا ئەم ساتەوختە لىكۆلەينەو، لەسەر دەكرىت و پاقە و تەفسىرى بۆ دەكرىت و بەردەوام ئەحكامى شەرىى و ياساى و ئەخلاقى لىدەردەهينرىت، كەچى هيشتا هەر زىندوو، نوويه و بەخشىنى بەردەوامو، تەواو نەبوو! ئايا ئەمە ئەو ناگەيەنيت كە دەبى ئەم كىتەبە نەينىيەكى تىدابت؟

چ كىتەبىك تا ئىستا ئەوندەى قورئان لىكۆلەينەو، لەسەر كراو، ئەحكامى لىدەرهينراو؟ نەك لەيەك بوارد، بەلكو لە هەموو بوارەكانى زانست و ژياندا! بۆ بۆ كىتەبخانەى ئىسلام بزانە لەو پۆژەو، قورئان دابەزىو تا ئەمرو چەند كىتەب نووسراو؟ ئەمانە هەمووى لە چاوكى قورئانەو، هەلقولون، ئايا دەكرىت ئاوا كىتەبىك لە دانانى كەسىكى نەخويندەوارى ناو كۆمەلگەيەكى نەخويندەوارى پيش چواردە سەدە بىت؟

كىتەبىك دواى چواردە سەدە لە پيشكەوتنى مرقاىەتى دەرکەوت كە وردەكارىيەكى واى تىدا پەچاوكراو، نەك لە تواناى مرقاىكى پيش چواردە سەدەدا نىيە، بەلكو لە تواناى هەموو مرقاەكانى ئەم سەردەمەشەدا نىيە.

كىتەبىك، چواردە سەدەيە، لەو، نووسراو، پىتەكى لە جىبى خوى لانهراو، نەگورپا، ئايا دەكرىت لە ماو، چواردە سەدەدا كە موسولمانان بە هەموو دونىادا بلاو، نوونەو، كەس نەيتوانىيىت پىتەكى لى بگورپت، كەچى هەندىك كەس گومان لەسەر ئەو نەو، نەو، دىروست بكن بە گورپنى كە بەسەرياندا دابەزىو؟! لە كاتىكدا كە ئەو نەو، نەو، هەم لە نەو، كانى دىكە باو، دەرتر و هەم

پابه‌ندتر بوون به ئیسلامه‌وه هه‌م له چوارچێوه‌یه‌کی جوگرافی ته‌سکدا بوون و
ئاگایان له‌یه‌کتر بوو؟!

کتیبه‌ک چوارده سه‌ده‌یه به‌رده‌وام ده‌خوینرێته‌وه بێته‌وه‌ی بپی‌زیت، یان
تام و چیژه‌که‌ی که‌تر بێته‌وه، ئایا ده‌کرێ بگوتریت ئه‌مه کتیبه‌که وه‌کو هه‌موو
کتیبه‌کانی دیکه؟

ئاخو ده‌بێ ئه‌م کتیبه چ گیانی‌ک و چ نه‌ینییه‌گی لێکی تیدا بێت وا هه‌رکاتیک
ده‌خوینرێته‌وه واده‌زانی قسه له‌گه‌ڵ تۆ ده‌کات و بۆ چاره‌سه‌رکرنی کێشه‌کانی تۆ
هاتووه؟

ئوه چ نه‌ینییه‌که له‌م کتیبه‌دا که‌ وای کردووه دوا‌ی تیپه‌رپوونی چوارده
سه‌ده له‌ هه‌موو کتیبه‌ک زیندووتر و له‌ هه‌موو کتیبه‌ک کاریگه‌رتر بێت؟!
ئهمانه‌ی وتمان ده‌کرێ بکړینه ده‌روازه‌یه‌ک بۆ لیکۆلینه‌وه له‌ نه‌ینییه‌کانی
قورئان، نه‌ک له‌ دوو تو‌ی لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی چل لاپه‌ره‌ییدا که‌ بۆ ئه‌م کۆنگره‌یه
ئاماده‌ کراوه، به‌لکو ده‌یان و سه‌دان لیکۆلینه‌وه‌ی نو‌ی له‌ لایه‌ن پسیپۆرانه‌وه بۆ
خزمه‌تکردن به‌م کتیبه‌ پیرۆزه.

قورئان کتیبه‌که‌ پڕ له‌ نه‌ینی، نه‌ک به‌و مانایه‌ی که‌ جاران باتنییه‌کان
ده‌یانوت قورئان پوا‌لت و ناوه‌وه‌ی هه‌یه، پوا‌لت ته‌که‌ی زانایانی شه‌ریعه‌ ده‌یزانن و
ناوه‌وه‌شی ته‌نها ئیمام ده‌یزانیت، به‌لکو به‌و مانایای پڕه‌ له‌ زانست، له‌ هه‌موو
بواره‌کاندا، به‌تایبه‌ت ئه‌و بواره‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ ناوه‌پۆکی په‌یامه‌که‌یه‌وه هه‌یه
که‌ هیدایه‌تدانی خه‌لکییه‌ بۆ پ‌ی پاست و سه‌رفرازی، وه‌کو زانسته‌کانی
په‌روه‌رده‌و ئه‌خلاق و کۆمه‌ڵناسی و ده‌روونناسی و هتد...

قورئان وه‌کو ده‌ریایه‌کی پڕ له‌ دو‌پو مرواری وایه، مه‌له‌وانی شاره‌زای ده‌و‌یت
قوتی تیدا بخوات و ئه‌و مروارییه‌ ده‌ربینیت، مرقیش تا شاره‌زایی له
زانسته‌کاندا، به‌ هه‌ردوو به‌شه‌که‌یه‌وه، ته‌جریبی و م‌و‌ی، زیاتر ب‌یت، باشت‌ر
ده‌توانیت ل‌ی تی‌بگات و نه‌ینییه‌کانی ئاشکرا بکات. قورئان جوانترین ب‌نه‌ماکانی

زانستی ئه خلاق و کۆمه لئاسی و پهروه رده ی تیدا یه، ته نها ئه وه نده ی ده ویت
 شاره زایانی ئه م بوارانه به دوا یندا بگه رپن، ههروه کو چۆن زانایانی بواره
 ته جریبییه کان توانیویهانه زۆر نه ینی زانستی له قورئاندا بدۆزنه وه که به لگه ن
 له سه ر له لایه ن خوا وه بوونی قورئان، به هه مان شیوه زانایانی بواره مرۆبییه کان
 ده توانن ئه و کاره بکه ن و ئه نجامی زۆرباش له و باره یه وه به ده ست بپنن، نا لیم ه یچ
 له و باره یه وه نه کرا وه، به لām له ئاستی پیویستدا نییه، بۆ نمونه کتییی (تربیه
 الاولاد فی الاسلام) ی دکتۆر عه بدوللا ناصح عه لوان و (التفسیر الاسلامی للتاریخ) ی
 دکتۆر عیماده ددین خه لیل و (السنن الالهیه) ی دکتۆر عه بدولکه ریم زه یدان و
 کتیبه کانی دکتۆر عه لی عه بدولوا حید وافی له بواری زانستی کۆمه لئاسییدا و کتییی
 (دستور الاخلاق فی القرآن) ی دکتۆر موحه ممه د عه بدوللا ده پرا ز، چه ند هه ولێکن له و
 پینا وه دا.

یه کیك له نه یینییه کانی قورئان ئه وه یه که زو و له بهر ده کریت، ته نانته بۆ
 ئه وانه شی که نه ک هه ر عه ره بی نازانن، به لکو وشه یه کی عه ره بپشیا ن نه بیستوه!
 به لām له لا وه سروشتیکی تریشی هه یه که ده توانن ب لپین کاریگه ری ئه م سروشته ی
 ئیستا با سمان کرد که م ده کاته وه، یا ن هه ر نا یه یلێت، ئه ویش ئه وه یه زو و بیر
 ده چیته وه و ئه وانه ی له به ری ده که ن ئه گه ر زو و ده وری نه که نه وه له بیریا ن
 ده چیته وه، لیره دا خودا سروشتیکی دیکه ی له م قورئانه دا دانا وه بۆ رپگرتن له
 له بیرچوونه وه، ئه ویش ئه وه یه که بر وادار بیزار و بیتا قهت نا بیته له
 دووباره کردنه وه و چه ند باره کردنه وه به رده وام ده ورکردنه وه، ئه م سی
 سروشته ش پیکه وه ده توانن ناویان لپینی ن مه نزومه، واته مه نزومه ی زو و
 له بهرکردن و زو و له بیرچوونه وه و بیزارو بیتا قهت نه بوون له ده ورکردنه وه و به رده وام
 خویندنه وه ی و دووباره و چه ند باره کردنه وه، ئه مه ش یه کیکه له نه یینییه کانی
 قورئان که له ه یچ کتیییکی دیکه دا نییه، ه یچ کتیییک نییه خه لکی بتوانن به و
 ئاسانییه ی قورئان له به ری بکه ن، به تایبهت ئه وانه ی که زما نی ئه و کتیبه نه زانن و

لېي تېننه گەن، تەنانه ت ئه گەر ئه و کتېبه هه موو شيعرى به کيش و قافيهى جوانيش بېت، هه روه ها هيچ کتېبک، يان نووسينک نيه مړوڤ دواى ئه وهى له به ریکرد وا زوو له بىرى بچېته وه، هه روه ها هيچ کتېب و نووسينک نيه مړوڤ بتوانيت، يان تاقه تى هه بېت ئه وهنده دووباره ي بکاته وه و بيخوينيته وه، با شيعرى جوان و چىړوکى خو شيش بېت، قورئان نه بېت که ئه م سى سروشته ي له هه مانکادا تېدايه ! ئايا ئه مه يه کيک نيه له ته جه لياتى پړوحانيه تى قورئان و يه کيک نيه له نه ينييه گه وره کان و تاييه تمه ندييه کانى؟!

يه کيکى دیکه له نه ينييه کانى قورئان له کارىگه ريه که يدايه له سه ر خوينه ر و گوڭگر، به و مهرجه ي ئه و که سه باوه ردار بېت و دلئ ساغ بېت، ئه گينا خه لکانى مونافيق و دلنه خو ش، زياتر دلئان به بيستنى قورئان تاريک ده بېت، قورئان نه ينييه کانى خوى بۆ ئه و که سانه ده کاته وه که دلله کانين له ئاستى ده که نه وه، ئه گينا ئه وانه ي له ئه نفه ست و بۆ نياز خراپى دلئان له ئاستى داده خه ن، زياتر پيى په ست ده بن: (وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيْكُمُ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيْمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَأَدَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ * وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَأَدَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ) (التوبة: ١٢٤-١٢٥). (وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا) (الاسراء: ٨٢).

قورئان له هه موو پړويه که وه بيوينه و تاييه ته:

قورئان ته نها له پړوى زمان و پواله ته وه بيوينه نيه که ئه و هه موو بايه خه ي

پيدراوه، به لکو له هه موو پړويه که وه بيوينه يه:

له پړوى جه وهه ر و ماهيه ته وه.

له پړوى سروشت و سيفه ته وه.

له پړوى ناوه پړک و پيکهاته يه وه.

له پړوى په يام و وه زيفه يه وه.

له پړوى ئوسلوب و مه نه جه وه.

له پووی کاریگه‌رییوه، به‌لام له‌بهر ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره سروشتی مرقفه‌کان ده‌ناسیت که پوالت زۆر سه‌رنجیان راده‌کیشیت و زۆر بایه‌خی پیده‌ده‌ن، بۆیه جوانترین به‌رگی به‌بهر ئه‌م قورئانه‌دا کردووه که په‌وانبێژییه‌که‌یه‌تی و به‌ جوانترین شیوه دایرپشتووه، ئه‌گینا هیچ لایه‌نێکی دیکه‌ی ئه‌م قورئانه له لایه‌نی زمانه‌که‌ی و په‌وانبێژییه‌که‌ی که‌متر نییه و هه‌رکه‌سیک ئه‌وه بلیت قورئانی نه‌ناسیوه و له‌ نرخێ که‌مکردۆته‌وه، بۆیه پێویست ده‌کات ئه‌وه‌نده‌ی لیکۆلینه‌وه ده‌رباره‌ی په‌وانبێژی قورئان کراوه ده‌رباره‌ی لایه‌نه‌کانی تریشی بکریت، یان کاتیک باسی ئیعجازی قورئان ده‌کریت، باسی ئه‌م هه‌موو لایه‌نانه پیکه‌وه بکری، نه‌ک ته‌نها باسی ئیعجازی به‌یانیی بکریت، یان پشکی گه‌وره به‌ر ئیعجازه به‌یانییه‌که‌ی بکه‌ویت.

دووهم: قورئان به‌لگه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممده (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) (ئیعجازی قورئان):

خوای گه‌وره له قورئاندا رایگه‌یاندووه که قورئان به‌لگه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممده پیغه‌مبه‌ره، ئه‌ویش ئه‌وکاته‌ی که بیباوه‌په‌کان داوایان ده‌کرد خودا نیشانه‌یه‌ک بۆ پیغه‌مبه‌ر موحه‌ممده بنیڕیته خواره‌وه به‌لگه‌ بیّت له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌ی (وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ) (العنکبوت: ۵۰).

واته: ده‌بوايه نیشانه‌گه‌لیکی له په‌روه‌ردگاریه‌وه بۆ بهاتایه به‌لگه‌ بیّت له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌ی.

دیاره لیڤه‌دا داوای نیشانه‌ی به‌رجه‌سته‌کراویان ده‌کرد له‌ جو‌ری ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رانی دیکه‌دا دابه‌زیوه، خودا لیڤه‌دا به‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموویت: پێیان بلێ نیشانه‌کان لای خودایه و من ته‌نها ئاگادارکه‌ره‌وه‌یه‌کم و هیچم به‌ده‌ست نییه، دواتر خودا له‌ وه‌لامی ئه‌و که‌سانه‌ی که داوای به‌لگه‌ی به‌رجه‌سته‌کراویان کردووه، ده‌فه‌رموویت: (أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

لَرْحَمَةً وَذَكَرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (العنكبوت: ٥١). واته: ثایا نه وه بهس نییه بۆ نه وان وه کو به لگه له سهر پیغه مبه رایه تییه که ت که نه م کتیبه مانه بۆ ناردوه ته خواره وه به سه ریاندا ده خوینریتته وه (واته قورئان)؟

پیغه مبه ریش (دروودی خوی له سهر بیئت) له فه رمووده یه کیدا که بوخاری و موسلیم له نه بو هورهیره وه ریوایه تیان کردوه ده فه رموویت: (مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أُعْطِيَ مِنَ الْآيَاتِ مَا مِثْلُهُ أَمِنْ عَلَيْهِ الْبَشَرُ وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَتْ وَحْيًا أَوْحَى اللَّهُ إِلَيَّ فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرُهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ)^١.

واته: لیردها خودا و پیغه مبه ریش قورئانیان به به لگه ی پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ر داناوه، به لام چۆن به لگه یه له سهر پیغه مبه رایه تی موحه ممه د و له چ پوویه که وه؟

له وه لامی پرسپاری یه که مدا ده لئین:

قورئان به لگه یه له سهر پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ر، به وه ی که کهس ناتوانیت کتیبیک ی وه کو نه م قورئانه دابنیت، ته نانه ت نه گهر ئینس و جن کۆبینه وه و یارمه تی یه کتر بده ن ناتوان ئاوها کتیبیک دابنیت: (قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا) (الاسراء: ٨٨).

نه ک ناتوانن کتیبیک وه کو هه موو قورئان دابنیت، به لکو ته نانه ت ناتوانن وه کو سوره تیکیشی دابنیت، نه وه تا خودا ده فه رموویت: (وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ* فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ) (البقرة: ٢٣-٢٤). واته: نه گهر گومانن هه یه له وه ی نه م قورئانه له لایه ن ئیمه وه

^١. اللؤلؤ والمرجان فیما اتفق علیه الشیخان. ج ١، ص ٣٠، الحدیث رقم ٩٣، أخرجه البخاری تحت باب فضائل القرآن، باب نزول الوحي، ومسلم في باب وجوب الايمان برسالة نبينا محمد.

دابه زیوه به سهر بهنده که ماندا - مه به سستی موحه ممه د پیغه مبه ره - نه وا ئیوه وه کو سوره تیک له سوره ته کانی نه م قورئانه دابنن، هه رچی که سیش هه یه بیهینن، جگه له خدا، گهر ئیوه راست ده که ن، نه گهر نه و کاره تان پینه کرا، که پیشتان ناکریت، نه وا خوتان له سزای ناگر بیاریزن.

(أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ* فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ) (هود: ۱۳-۱۴).

(وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ* أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) (يونس: ۳۷-۳۸).

ئایه تی یه که م داوای ده سوره تیان لیده کات و ئایه تی دووه م داوای سوره تیکیان لیده کات و پیشیان ده لئ: پشت به هه رکه سی که ده به ستن جگه له خدا، بیبه ستن.

له وه لایم پرسیاری دووه میشدا که ده لئ: قورئان له چ پوویه که وه به لگه یه له سهر پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ره، یا چ لایه نیکیتی وای کردووه که س نه توانیت کتیبیککی له و شیوه یه دابنیت، یان چ لایه نیککی قورئانه که تهحه دای ئینس و جننی پیکراوه، به واتایه کی دیکه ئیعجازی قورئان له کویدایه؟ ده لئین: لیره دا جیاوازی هه یه له بۆچوونی زانایاندا.

زۆربه ی زانایانی کۆن ده لئین: ئیعجازی قورئان له پووی ره وانبیزیه وه یه تی و که س ناتوانیت کتیبیککی له و جوهره به و ره وانبیزیه دابنیت. هه ندیککی که میش وه کو (الشریف المرتضی) شیعی و (النظام)ی موعته زیلی و نه بوئیسحاقی نه سفراینی سوننی ده لئین: نه توانینی خه لک له بهر نه وه نییه که که س ناتوانیت کتیبیککی وه کو قورئان دابنیت له پووی ره وانبیزیه وه، به لکو له و پووه وه یه که خدا ریکری لیکردوون، یان نه و نیازهی له دل ده ره ئناون که به ره نگاری قورئان

بکهن، ئەگینا گەر خودا لیبگه رایه خه لکی ئەو کاره بکهن، دهکراو ئەو شته له توانای مرقدا ههیه، ئەمهش به عهره بی پیتی دهوتریت (صورفه)، یان صهرفه) ^۲!

ئەم بۆچوونهش له گه ل ئەوهی که هه لهیه کی نۆر زهق و پوونه و واقع به درۆی دهخاتهوه، چونکه به درێژایی میژووی قورئان خه لکانیک ههولیان داوه ئەو کاره بکهن، دواپی بۆیان ده رکه وتوو که له توانایاندا نییه، چه ندین ده لاله تی ههیه:

۱. بپێژیه کی گهرهیه به رامبه ر به قورئان و نکۆلیکردنه له گهره یی و تاییه تمه ندیه کانی قورئان و جیا نه کردنه وه یه تی له قسه ی مرقدا.

۲. به لگهی خوانه ناسینه له لایه ن ئەو که سانه وه و جیاوازی نه خستنه له نیوان قسه ی خودا و قسه ی به نده کانی، یان توانای خوا و توانای به نده کانی، ئەگینا ئەگەر خواناسی راسته قینه بوونایه و باوه ریان به وه هه بوایه که ئەو قورئانه له دابه زاندنی خودایه کی زانای دانای به ده سه لاتی خاوه ن ئەو هه موو سیفه ته به رزانه یه، ئاوها قسه یه که به ده میاندا نه ده هات، به لکو وه کو ئەوانه ده بوون که خودا ده رباره یان ده فهرمویت: (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ) (آل عمران: ۷).

۳. به درۆزانی خدایه و نیسه بدانی سته م و نا په وایی و (عبث) ه بۆ لای خودا، چونکه خودا داوا ده کات و ته حه ددا ده کات، ئەم ته حه ددا کردنه ش مانای

۲. بروانه: مناهل العرفان في علوم القرآن ج ۲ ص ۳۰۱-۳۰۵ / محمد عبدالعظيم الزرقاني / دار الفكر - بيروت / الطبعة الأولى، ۱۹۹۶، تحقيق: مكتب البحوث والدراسات. ههروهه: الإتيقان في علوم القرآن / ج ۴ ص ۸ / عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (المتوفى: ۹۱۱هـ) / تحقيق محمد أبو الفضل إبراهيم / الناشر: الهيئة المصرية العامة للكتاب / الطبعة: ۱۳۹۴هـ / ۱۹۷۴م.

ناميڻيٽ ئه گەر خودا ئه و توانايه ي له بهنده كانى سەندىيٽه وه و تهحه دداكراوه كان ئازاد نه بن، و وهكو ئه وه وايه تۆ كه سيك بيىنى بۆ ژۆرانبازي و تهحه دداي پالەوانانى دونياى پيىكهيت و له ولاشه وه ريگه ي كه س نه دهيت بيٽه مهيدان بۆي، له و كاته دا شته كه له چه ند ئه گه ريك به ده ر نيه: يان درۆ ده كه ي ئه و كه سه پالەوان نيه بۆيه ريگري له خه لك ده كهيت بيٽه مهيدان بۆي، يان ئه وه يه تۆ كه سيكي سته مكار و ناعادلى و نرخ بۆ قسه ي خۆت دانانيٽ و گالته به خه لكى ده كهيت!

٤. ناشاره زايى و پۆنه چوونه له قورئان و درك نه كردنه به لايه نه گه و ره كان و نه ئينييه كانى قورئان له ئه نجامى ژۆر نه ژيان له گه ليڊا.

٥. خالى چواره ميش كه په يوه ندييه كى ژۆرى هه يه به خالى سييه مه وه، يان پاستر بلين خالى چواره م په يوه ندى پيوه ي هه يه، ئه وه يه كه پيڊه چيٽ ئه و جوړه كه سانه له ناخياندا باوه ريان وايٽ قورئان له لايه ن خوا وه نيه، يان ده ستكارى كراوه، ئه مه ش زياتر به سه ر شيعه دا ده سه پيٽ.

٦. دوا خاليش ئه وه يه كه وهكو باقلانى ده ليٽ: ئه گه ر شته كه به و شيوه يه بوايه كه ئه مان ده ليٽن، ئه و كاته پيويستى نه ده كرد خودا بايه خيكي ژۆر به په وانبيژى قورئان بدات، به لكو ده بوايه جياوازي نه بوايه له گه ل قسه ي خه لكدا بۆ ئه وه ي ده سه لاٽى خودا ده ركه وتايه له و ريگري كردنه له هينانه وه ي كتيبيكي وهكو قورئان.^٢

كه سيكي وهكو (د. عبدالكريم سروش) كاتيڪ ره خنه له لايه نى په وانبيژى قورئان ده گريٽ، يان لافى ئه وه ليده دات كه قورئان به له فز دانه به زيوه ته سه ر

٢. قال القاضي أبو بكر الباقلاني: "وما يُبطل القول بالصرفة، أنه لو كانت المعارضة ممكنة، وإنما منع منها الصرفة، لم يكن الكلام معجزاً، وإنما يكون المنع معجزاً، فلا يتضمن الكلام فضلاً على غيره في نفسه". مباحث في علوم القرآن، مناع القطان، ص ٢٦٨.

پيغهمبر، به لکو به مانا دابه زيوه و پيغهمبر خوی دايپرشتووه، به شيکی ئه و عقيديه له شيعه ييه که يه وه سهرچاوه ی گرتووه که قورئان دهستکاری کراوه، يان کاتيک که سيکی وه کو (احمد القبانجي) ديت و بهرورد له نيوان قورئان و (نهج البلاغه) دا دهکات ئه گهر له هه مان ئه و بيروباوه پوه سهرچاوه ی نه گرتبيت له کوپوه سهرچاوه ی گرتووه؟ ئه و بيروباوه پوه ی وا له مرقّ دهکات زور بايه خ به خويندن و ليکولينه وه ی قورئان نه دات و قسه ی که سانی ديکه ی وه کو ئيمامی عهلی به لاوه له قورئان پی پوهانتر بيت^٤.

که پانه وه بۆ ئيعجازی قورئان:

وتمان زانايانی کۆن ئيعجازی قورئانيان به پله ی يه که م و سهره کی له پوه پوهانبيژتيه که يه وه ده بينی^٥ به حوکمی ئه وه ی ههر پيغهمبريک هاتبيت موعيزه که ی له و بواره دا بووه که له و سهرده مه دا خه لگی شاره زاييان تيدا هه بووه، له بهر ئه وه شی عهره بی سهرده می پيغهمبر (دروودی خواي له سهر بيت) پوهانبيژتريين سهرده مه له پوهی زمانی عهره بييه وه، بۆيه خودا له ولايه نه وه بۆيان هات بۆ ئه وه ی ئيقامه ی حوجه يان له سهر بکات و دلنیا بن له وه ی که ئه م قورئانه ده بيت له لايه ن خوداوه هاتبيت، چونکه له توانای که سدا نيه ئاوها کتبيک دابنيت.

دواي ئه و قه له مباره ی مرقّايه تی دای له بواره کانی زانست و مه عريفه و ته کتولؤتيدا و ئاشکرا بونی زۆريک له راستيه زانستيه کان و ده رکه وتنی هه ندیک له نه يتيه زانستيه کانی ناو قورئان، زۆريک له زانايان هه ندیک لايه نی ديکه يان بۆ

^٤. پروانه سايتی د. سروش وتاری (توتی و زه نبور).

^٥. ووجه إعجاز القرآن كثرة فصلها في مبحثها إن شاء الله بيد أنا ننبهك هنا إلى أن بلاغته العليا وجه بارز من هذه الوجه بل هي أبرز وجوه وجوده وأعظمها أفرادا. مناهل العرفان في علوم القرآن، ج ٢ ص ٩٢.

سەر ئىعجازى قورئانى زىادکرد، له وانه ئىعجازى زانستى به هموو به شه كانیه وه: فه لهك و پزىشكى و فیزیا و زینده وهرزانی و... هتد.

ئه وانه ی ئه م لایه نانه ده خه نه پزى ئىعجازى قورئانییه وه له و پروه وه یه كه ئه و كاته ی قورئان ئاماره ی به م شتانه داوه له توانای هچ كه سى كدا نه بووه نه بیانزانیت، نه پىشبینى به زانینیشیان بكات، ئه وانه شى كه ئه م لایه نانه به ئىعجاز نازانن ده لى ئه وانه به لگه ی له لایه ن خواوه بوونى قورئانن، به لام ناچنه پزى ئىعجاز وه چونكه ناچنه ئه و قالبه ی كه ته حه ددايان پى بكریت كه كه س ناتوانیت شتى وا بكات، یان بیزانیت، چونكه ئه وه تا مروثه هموو ئه و نه یینیانه ی زانى و له توانايدا هه یه بگاته زیاتر له وانه ش.

بۆچوونى ئیمه له مه پ ئه م مه سه له یه:

قورئان دوا په یامى خودایه بۆ به نده كانى و كتیبى هیدایهت و پىنیشاندهره بۆ سه رفرازى دونیاو قیامهت و خودا پاراستنى خستۆته ئه ستۆى خۆى، وه كو ده فه رمویت: (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) (الحجر: ۹).

ئه مه ش به پىچه وانه ی كتیبه ئاسمانیه كانى دىكه كه خودا ئه ركى پاراستنیانى خستبووه ئه ستۆى شوینكه وتوانى ئه و كتیبانه، ئه ویش له بهر ئه وه ی ئه مه دوا كتیب و دوا په یامى خودایه و ده بى تا پۆرى قیامهت پارىزراو بىت، ئه گینا ئىقامه ی حوجه ی پىناكریت، بۆ ئه و مه به سته ش هه ندیک نه ینى تىخستوو كه له یه ككاتدا به لگه بن له سه ر دوو شت:

۱. به لگه بن له سه ر ئه وه ی كه له لایه ن خوداوه هاوۆته خواره وه.

۲. به لگه بن له سه ر ئه وه ی كه ده ستكارى نه كراوه.

به لام ئایا ئه و نه یینیانه ته نها لایه نى ره وانبىژى قورئانه، یان ئه م لایه نانه شه كه ئىستا ناوى ئىعجازیان لى ده نریت وه كو له پىشه وه ئاماره مان به هه ندیکیان دا؟

ئایا کاتیک خوا تەحەددای کردوو بەوەی کە کەس ناتوانیت کتیبیکى لەم
چەشنە بێنیت، لەبەر لایەنە بەلاغیەکیەتی، یان ئەم لایەنەشە، یان شتیکی
دیكە سەرباری ئەمانە هەمووی؟

بە رای من قۆرخکردنی ئیعجازی قورئان لە ڕووە بەلاغیەکی و تەنانەت
هەموو ئەم ڕووانەیی دیکەیش بچوکرێوە قورئانە و تەسککردنەوی بواری
نەینییەکانی و ناخالیبوونە لە ماھییەتی قورئان و پێوانی قورئانە بە پێوانە
مروییەکان، بەهەمان ئەو شیوەیە کە هەندیک کەس ویستوویانە خودای گەورە
بە پێوانە مروییەکان بپۆن، بۆیە لە جیاتی ئەوەی خوا بناسن سەریان لە
خوانەناسییەکی تەواوە دەرهێناوە و خایان وەک نەبوو (مەدوم) وەصف
کردوو.

پاستە قورئان لە ڕووە بەلاغیەکیەو موعجیزە و کەس ناتوانیت لە
شیوەی قورئاندا بە ڕەوانبێژی کتیبیک دابنیت، ئەگەر بێتو دان بنیین بەوەی کە
سەردەمی پێغەمبەر ڕەوانبێژترین سەردەمی عەرەبەو سەردەمی زێڕینە بۆ
ڕەوانبێژی عەرەبی، ئەوکاتە دەبێ شایەتی ئەوانە ئەو سەردەمە لەسەر
ڕەوانبێژی بێوێنە قورئان بە هەند وەرگیرین و بەحکمیکى یەکلاکەرەوی
دابنێن لەو بوارەدا، چونکە لەلایەنی شارەزاو پسپۆرەو دەرچوو، ئەگەر بێتو
بەو شیوەیە سەیری ئەو سەردەمە نەکریت، ئەوا دەرگا و لایە بۆ ئەوانە خۆیان
بە شارەزا دەزانن لە بواری عەرەبیدا و بە ڕەوانبێژی خۆیاندا دەنازن، با بێن
بەختی خۆیان تاقی بکەنەو، دەشتوانن لە چوارچێوەی دەزگایە کدا ئەو کارە
بکەن، نەك تەنھا بە تاقەکەسی، ئەوکاتەش دەبێ ئەو ڕووە بەلاغیانە لە
قورئاندا هەبە ئەوانە ئەوانیشدا هەبێت کە یەكەمیان داھێنانی جۆریکی نوێیە لە
ئەدەب کە بە هاتنی قورئان لە دووەو بوو بە سێ جۆر، شیعەر و پەخشان و
قورئان، ئەوکاتە دەبێ بوتریت شیعرو پەخشان و قورئان و (...).

له گه‌ل ئه‌وه‌شدا كه كه‌س ناتوانيت كتيبيكي ره‌وانى له شي‌وهى قورئان دابنيت هيشتا قورخكردى ئيعجازى قورئانى له پروه به‌لاغيه‌كه‌يدا واته نكو‌ليكردن له گه‌وره‌يى ناوه‌پو‌كى قورئان، به واتايه‌كى ديكه ئه‌وه ده‌گه‌يه‌نيت كه مروف له‌وانه‌يه بتوانيت شتيكى وه‌كو ناوه‌پو‌كى قورئان دابنيت، به‌لام ناتوانيت به‌رگيكي جوانى به به‌ردا بكات، وه‌كو ئه‌وهى قورئان كه لايه‌نه به‌لاغيه‌كه‌يه‌تى. گومانى تيدا نيه ئه‌مه بچووككرده‌وهى قورئانه نه‌ك ده‌رخستنى گه‌وره‌يه‌كه‌ى، قورئان پيش ئه‌وهى له پووى پواله‌ته‌وه (شكل) گه‌وره‌و جوان و موعجز بيت، له پووى ناوه‌پو‌ك (مضمون و محتوى) وه‌وه گه‌وره‌و بيوينه‌يه، پيش ئه‌وه‌يشى كه له پووى ناوه‌پو‌كه‌وه گه‌وره‌و بيوينه بيت، له پووى جه‌وه‌ر و ماهيه‌ته‌وه جياوازو تاييه‌تمه‌نده و كه‌س ناتوانيت شتيك له شي‌وه‌يه دابنيت.

جوانترين قسه‌ش كه به‌رچاوم كه‌وتبيت له‌م بواره‌دا ئه‌و قسه‌يه‌يه كه به‌ندارى فارسى وتويه‌تى كه ئه‌مه ده‌قه‌كه‌يه‌تى:

وقال أبو حيان التوحيدي: سئل بNDAR الفارسي عن موضع الإعجاز من القرآن فقال هذه مسألة فيها حيف على المعنى وذلك أنه شبيه بقولك ما موضع الإنسان من الإنسان؟ فليس للإنسان موضع من الإنسان بل متى أشرت إلى جملته فقد حقيقته ودلت على ذاته كذلك القرآن لشرفه لا يشار إلى شيء فيه إلا وكان ذلك المعنى آية في نفسه ومعجزة لمحاوله وهدي لقائله وليس في طاقة البشر الإحاطة بأغراض الله في كلامه وأسراره في كتابه، فلذلك حارت العقول وتاهت البصائر عنده.^٦

له راستيدا جياوازي نيوان قورئان كه قسه‌ى خوايه له‌گه‌ل قسه‌ى مروفدا وه‌كو جياوازي نيوان مروف كه به‌ديه‌ينراوى خوايه له‌گه‌ل په‌يكه‌رى مروف كه دروستكراوى مروفه، با له پواله‌تيشدا له يه‌كدى بچن، به‌لام به جه‌وه‌ر و ماهيه‌يه

^٦. الاتقان في علوم القرآن جلال الدين السيوطي، ج، ٤، ص ١٣. البرهان في علوم القرآن - الزركشي ج ٢

و سیفەت و ئەرک و وەزیفە لە یەكدی ناچن، بەلکو تاقە لایەنێك كە تێیدا لە یەكدی دەچن پۆلەتەكەیه، كە ئەویش لە سەدا سەد نییه، ئەگینا بەقەد تواناكان و نەهێنییهكانی مڕۆڤ جیاوازی لە نێوانیاندا هەیه.

جەوهەرو ماهییهتی قورئان جیاوازه لە ماهییهتی هەموو كتیبێك و قسەیهکی دیکه، چونكه ماهییهتی قورئان ئەوەیه كە بریتییه لە پۆچی خوا (وَكذلك أوحينا إليك روحاً من أمرنا، ما كنت تدري ما الكتاب ولا الايمان ولكن جعلناه نوراً نهدى به من نشاء من عبادنا، وإنك لتهدي الى صراط مستقيم * صراط الله الذي له ما في السموات وما في الارض، ألا إلى الله تصير الامور) (الشورى: ٥٢ - ٥٣).

لێرهدا دەبینی خۆی گەوره بەوه قورئان دەناسینیت كە پۆحێكە لە لای خۆیهوه^٧، كتیبێكیش كە پۆح بێت چۆن كتیب و نووسینی دیکە بێگیانی دەگات؟! لێرهوهیه كە دەلێن جیاوازی نێوان قورئان و كتیبەكانی دیکە بە قەدەر جیاوازی نێوان مڕۆڤ و پەیکەرەكەیهتی كە یەكەمیان لە داهێنانی خواو دووهمیان لە داهێنانی مڕۆڤه.

قورئان، نەك تەنها لە بەرگ و پۆلەت و ناوهرۆك و ماهییهتدا جیاوازه لە كتیبەكانی دیکه، بەلکو لە سیفەتەكانی و وەزیفەكانی و میتۆدەكانیشیدا جیاوازه لە كتیبەكانی دیکه.

سێیهم: سیفەتەكانی قورئان:

خوا لە وه صفی قورئاندا دەفەرمویت: (انه لقرآن كريم * في كتاب مكنون * لا يمسه إلا المطهرون) (الواقعة: ٧٧ - ٧٩). (ق * والقرآن المجيد) (ق: ١). (بل هو قرآن مجيد) (البروج: ٢١).

^٧. ئەو بۆچوونه هەڵمەیه كە دەلێ مەبەست لە روح لێرهدا جبریلە، چونكه بە صیغەى (أوحينا) هاتووه، نەك (ارسلنا)، جیاوازی نێوان ئەم دووهش پوون و دیاره، ئەویش ئەوەیه كە (ارسلنا) بۆ ناردنی كەس و شتیش بەكاردێت، بەلام أوحينا تەنها بۆ ناردنی شت بەكاردێت.

(يس: ١ - ٢) . والقرآن الحكيم)

(ألر تلك آيات الكتاب الحكيم) (يونس: ١) .

(وهذا كتاب أنزلناه مبارك مصدق الذي بين يديه ولتنذر أم القرى ومن حولها،
والذين يؤمنون بالآخرة يؤمنون به وهم على صلاتهم يحافظون) (الأنعام: ٩٢) .

(وهذا كتاب أنزلناه مبارك فاتبعوه واتقوا لعلكم ترحمون) (الأنعام: ١٥٥) .

(الكتاب أحكمت آياته ثم فصلت من لدن حكيم خبير) (هود: ١) .

(كتاب فصلت آياته قرآنا عربيا لقوم يعلمون) (فصلت: ٣) .

(ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى للمتقين) (البقرة: ٢) .

(تلك آيات الكتاب المبين) (الشعراء: ٢) .

(وإنك لتلقى القرآن من لدن حكيم عليم) (النمل: ٦) .

(ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر) (القمر: ٢٢) .

(وكذلك أوحينا إليك روحا من أمرنا ما كنت تدري ما الكتاب ولا الإيمان ولكن
جعلناه نورا نهدي به من نشاء من عبادنا وإنك لتهدي إلى صراط مستقيم) (الشورى:
٥٢) .

(الذين يتبعون الرسول النبي الأمي الذي يجدونه مكتوبا عندهم في التوراة
والإنجيل يأمرهم بالمعروف وينهاهم عن المنكر ويحل لهم الطيبات ويحرم عليهم
الخبائث ويضع عنهم إصرهم والأغلال التي كانت عليهم فالذين آمنوا به وعزروه
وتصروه واتبعوا النور الذي أنزل معه أولئك هم المفلحون) (الاعراف: ١٥٧) .

(فآمنوا بالله ورسوله والنور الذي أنزلنا والله بما تعملون خبير) (التغابن: ٨) .

(الحمد لله الذي أنزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا) (الكهف: ١) .

(والذي أوحينا إليك من الكتاب هو الحق مصدقا لما بين يديه إن الله بعباده
لخبير بصير) (فاطر: ٣١) .

(إنا أنزلنا إليك الكتاب بالحق فأعبد الله مخلصا له الدين) (الزمر: ٢) .

(اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ) (الشورى: ١٧).

(ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ) (البقرة: ١٧٦).

(إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا) (النساء: ١٠٥).

(إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا) (الاسراء: ٩).

(وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ) (النحل: ٨٩).
(وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا) (الاسراء: ٨٢).

کورتهی ئه وهسفانهش ئه وهیه که قورئان کتیبیکی به پریزه، دانیاه^٨، پیرۆزه، پایه به رزه، په وایه و هه له و چه وتی تیدا نییه، پووناکییه، پوونه و یادکردنه وهی ئاسانه، له لایه ن که سیکى زانا و دانا و بالادهسته وه دابه زینراوه... هتد.

^٨. حکیم به سى مانا دیت: یه کهم له (حکمه) وه هاتووه واته دانیایی، دوهم حاکم به سهر نه وانیه پيش خۆیدا و سیهه مېش واته مه حکمه مکر او (أُحکمت آیاته).

بهشی دووهم: هه‌ندیک له‌و په‌خانه‌ی له‌قورئان ده‌گیرین:

ده‌روازه:

کاریگری نه‌ریی ریوایه‌ته‌کان له‌سه‌ر قورئان:

ئه‌وانه‌ی په‌خانه‌یان له‌قورئان گرتووه له‌م سه‌رده‌مه‌دا پشتیان به‌هه‌ندیک شت به‌ستووه که یارمه‌تی داو، له‌وانه:

۱. ئه‌و هه‌موو ریوایه‌ته‌لاواز و هه‌لبه‌ستراوانه‌ی ده‌رباره‌ی نووسین و کۆکردنه‌وه‌ی قورئان ریوایه‌ته‌کراون.

۲. ئه‌و هه‌موو ریوایه‌ته‌لاواز هه‌لبه‌ستراوانه‌ی ده‌رباره‌ی ناسخ و مه‌نسوخ هاتوون.

پاسته، ئه‌مانه تاراده‌یه‌ک به‌لگه‌ی ئه‌مانه‌تی زانستین، به‌لام له‌ولاشه‌وه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر دو وشت:

یه‌که‌م: هه‌ست نه‌کردن به‌به‌رپرسیاریتی به‌رامبه‌ر نه‌وه‌کانی داهاتوو.

دووهم: هه‌ست نه‌کردن به‌گه‌وره‌یی ئه‌و ئیشه‌ی که ده‌یکه‌ن، ئه‌ویش قسه‌کردنه‌له‌کتیبی خوادا، ئه‌و کتیبه‌ی که خودا ده‌رباره‌ی فهرموویه‌تی (أحکمت آیاته) و په‌یمانی کۆکردنه‌وه‌و پاراستنی داوه.

۳. ئه‌و ئیسرائیلییات و ریوایه‌ته‌هه‌لبه‌ستراوو لاوازانه‌ی زانایانی ته‌فسیر ریوایه‌تیان کردووه له‌ته‌فسیره‌کانیاندا ده‌رباره‌ی واتاو مه‌به‌ستی ئایه‌ته‌کان.

۴. ئه‌و هه‌موو ریوایه‌تانه‌ی زانایانی شیعه‌داویانه‌ته‌پال ئیمامه‌کانیان ده‌رباره‌ی پوودانی گۆرانکاری له‌قورئانداو ده‌ستکاریکردنی قورئان له‌لایه‌ن هاوه‌لانه‌وه‌و بوونی موصحه‌فی فاتیمه‌و جه‌عفر و جامیعه‌و سوره‌تی ویلیاته‌و.. هتد.

به‌کورتی، زۆریک له‌و ریوایه‌تانه‌ی ده‌رباره‌ی قورئان ریوایه‌ته‌کراون له‌هه‌ندیک بواره‌کانی زانسته‌کانی قورئان کاریگری نه‌خوازوایان هه‌بووه له‌سه‌ر

ئىسلام بە گشتى و قورئان بە تايىبەتى، دەشتوانم بە دىلئايىيەو بە بلىم ئۇو
 كارىگەر يىيە نەخوازوانەى رىوايەتەكان، بە تايىبەت رىوايەتە ھەلبەستراو
 لاوازەكان، لە سەر ئىسلام ھەيانبوو ھىچ شىئىكى دىكە نەيبوو، ئۇو زىانەى ئۇو
 رىوايەتەنە لە ئىسلاميان داو ھىچ دوژمنىك لىئى نەداو، ھەر لە قورئانەو ھىگەر
 تا مېژووى ئىسلام، ھەر بۆيەشە دوژمنانى ئىسلام زۆر جەخت دەكەنەو لە سەر
 باسكردنى ئۇو جۆرە رىوايەتەنە! ئەگەر ئۇوانەى ھەلىانبەستوو لە دوژمنكارى
 ئىسلامەو، يان لە نەزانىەو ھەلبەر بەرژەو ھەندىيەكى تەسك ھەلىانبەستوو،
 بەلام ئۇو زانايانەى بە زىندوئىتى ھىشتووياننەتەو، يان لەبەر بىر تەسكى، يان لە
 ھەستەنەكردن بە بەرپرسىيارىتى بوو، ئەگىنا ئەگەر كەمىك ژىرى و لۆژىكيان
 بىخستايەتە كار نەدەبوايە ئۇو كارە بىكەن، پەنگە بوترىت ئۇو شتانە لە پووى
 ئەمانەتى زانستىيەو ھەكراو، بەلام ئەمانەتى زانستى ئۇو ناگەيەنەت ھەر نەزانىك
 يان ناحەزىك لە جىئى خۆيەو ناماقوللىيەكى كرىبىت تۆ بىئى بىگىرپىتەو، با ھەلەو
 بىبنەمايەكەشى ھەكو پۆژى نىوہ پۆ ديار بىت، بە بيانووى ئۇو ھەى كە مادەم من
 بە سەنەدەو رىوايەتم كرىدو ھەىتر گەردنى خۆم ئازاد كرىدو ھەى و
 بەرپرسىيارىتتەكەم خستۆتە ئۇستۆى خۆنەر، بىئەو ھەى بەخۆى بزانتى چ
 بيانوويەكى داو ھە دەستى دوژمنانى ئىسلامەو ھە بۆ ئۇو ھەى تانەى لىدەن و
 پەخنەى لىبگرن.

ئەم قورئانە ھەكو بىنايەكى زۆر گەورەو جوان و تۆكمە وايە كە ھەموو
 خستەكانى جوان و تۆكمە بن و لەجىئى خۆياندا دانرا بن و بە تىپەپوونى ماوہيەكى
 زۆر بەسەرىدا (زىاد لە ۱۶۰۰ سال) نە درزىكى تىكەوتبىت و نە خستىكى
 تىكچووبىت، بەلكو بە پىچەوانەو ھەگەل تىپەپوونى كاتدا جوانترو تۆكمەتر
 بوو، بەلام لەولاو ھەسانىك بىن باسى كات و چۆنىتى دروستبوونەكەى بەجۆرىك
 بىكەن كە پىچەوانەى ئەم تۆكمەى و جوانى و پىكىيەى بىت و واى باسبىكەن كە
 لەسەر بناغەيەكى ناپتەو دامەزرا بىت و خستەكانى بىپەچاوكردنى ھىچ بنەمايەكى

ئەندازىيىرى خرابىنە سەرىك! ئايا باۋەر بەۋ پاستىيانە دەكەيت كە بە چاۋى خۆت دەيانىبىنى، يان ئەۋ قسانەى ئەۋ كەسانە دەگىگىرئەۋە؟ قورئانىش بەھەمان شىۋە، كاتىك تەماشائى دەكەيت و لىكۆلىنەۋەى لەسەر دەكەيت دەبىنى سەرتاپا پىكۆپىكى و تۆكمەىى و جوانىيە، نەك ھەموو وشەيەكى بەلكو ھەموو پىتتىكى لە جىي خۆيدايە و ۱۴۰۰ سال لەمەۋبەر چۆن نووسراۋەتەۋە ئاۋا بىي زىادو كەم ماۋەتەۋە كەس نەيتۋانىۋە پىتتىكى لىبگۆرپىت و سەرەپاى نەبوۋنى چاپخانەۋ نووسىنەۋەى بە جيا جيا لەم ولات و لەو ولات بە دەسخت، لەگەل ئەۋەشدا كەمترىن جياۋازى لە نيۋان دوو نوسخەيدا نىيە^۹، نەك ھەر ئەۋەندە، بەلكو زانستى نوئىش بىت و دەيان بەلگەى بەرجەستە بداتە دەستەۋە لەسەر پاستىتى زانىارىيەكانى ناۋى و پۆزگارپىش بەبەردەۋامى پاستى زانىارىيە پابردوۋىي و بەللىن و ھەۋالە داھاتوۋىيەكانى دەرېخەن، بەلام لەۋلاۋە ھەندىك رىۋايەت بخوئىنەتەۋە كە ئەگەر باۋەرپان پىبىكەيت پىچەۋانەى ئەۋ پاستىيانەت بەدەستەۋە دەدەن و ئەۋ متمانەيەى قورئان خۆى لە دل و مىشكتدا دروستى دەكات، ئەۋان لەقى دەكەن! .

با بە نموۋنەيەك ئەم پاستىيە پوۋن بىكەينەۋە: ئەۋ رىۋايەتەى كە دەللىت سورەتى ئەھزاب ئەۋەندەى سورەتى بەقەرە بوۋە، بەلام نەسخ كراۋە^{۱۰}! ئەۋەى ئەمەى رىۋايەت كە ئەگەر كەمىك زىرى و لۆزىكى بىخستايەتە كار ئاۋا شتىكى رىۋايەت نەدەكە كە پىچەۋانەى سادەترىن بىنەماكانى لۆزىكە، سورەتىك كە ئىستا ۷۲ ئايەتە بەگۆپرەى ئەۋ رىۋايەتە ئەۋەندەى سورەى بەقەرە بوۋە كە ۲۸۶ ئايەتە و ئايەتەكانىشى لەمانەى ئەھزاب درىژترن و سورەى ئەھزاب (۱۰) لاپەرەيە و بەقەرە (۴۸) لاپەرەيە، واتە بە پىي ئەۋ رىۋايەتە نىزىكەى ۳۸ لاپەرەى كە

^۹. بە پىچەۋانەى تەۋرات و ئىنجىلەۋە كە دوو چاپپان نىيە لەيەك بچن و رۆژانەۋ بەردەۋام كۆپانكارپان تىدا دەكرىت!

^{۱۰} علوم القرآن عند ابن عبد البر / رسالة ماجستير للباحث محمد بن عبد الله بن جابر القحطاني ص ۲۶۴.

دهكاته چوار له سهر پینجی لابراره و نه سخ کراوه، بینه وهی هیچ که سیک له وانهی ریوایه تیان کردوه ته نها یه که ئایه تیش له و ئایه ته نه سخکراوانه بیننه وه، یا هیچ نه بیئت ئه و زانایانه داوا له و پراوییه دروژن و له خوانه ترسانه بکه ن بۆ سه لماندنی پاستی قسه که یان ئایه تیک له و ئایه تانه باس بکه ن، یان بپرسن، ئایا ئه و ئایه ته نه سخکراوانه باسی چییان ده کرد و له کوچی سوره ته که دا بوون و بۆچی نه سخکراون؟! چونکه کاتیک ئه و سوره ته ده خوینیته وه هه ست به هیچ ناهازمۆنییه که ناکه یه و هه ست ناکه یه شتیکی لی قرتابیئت! هه مان شت به نیسه بت ئه و ریوایه ته ی ده لیت سوره تی (التوبه) ئه وه نده ی سوره تی (البقره) بووه، به لام نه سخ کراوه^{۱۱}.

ئه مه ده رباره ی ئه و ریوایه تانه ی له لایه ن زانایانی ئه هلی سوننه وه ریوایه تکارون، ئه ممانه وانه ی که زانایانی شیعه ریوایه تیان کردوه ئه وه هه ر باس نا کرین له گه وره یی ئه و زیانه ی به قورئان و ئیسلامیان گه یاندوه، ئه مان نه که ریوایه تگه لیکیان له ژیر ناویشانی نووسینه وه ی قورئان و کۆکردنه وه یدا ریوایه تکردوه که نا لۆژیکین و پیچه وانه ی راستیه کانی قورئان و واقعی قورئان، به لکو به پاشکاو ی و له ژیر کاریگه ری ده مارگیری مه زهه ببیدا و له بهر خالی بوونی قورئان له بنه ماکانی عه قیده ی ئیمامه تی شیعه ییانه و نه هاتنی ناوی ئیمامه کانیا ن و پیاوه لدا نی قورئان به هاوه لانی پیغه مبه ردا، قورئان تۆمه تبار ده که ن به وه ی که ده ستکاری کراوه و گۆرانکاری تیدا کراوه و لی قرتینراوه! ئه م عه قیده یه بووه ته سه رچاوه یه کی سه ره کی ناحه زانی ئیسلام بۆ تانه دان له قورئان^{۱۲}.

^{۱۱} . الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۹ / تأليف أبو محمد علي بن أحمد بن سعيد بن حزم الظاهري / الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت / الطبعة الأولى، ۱۴۰۶ تحقيق: د. عبد الغفار سليمان البنداري.

^{۱۲} پروانه کتیی (فصل الخطاب في تحريف كتاب رب الارباب) نووسینی زانی به ناوبانگی شیعه محمد تقی النوری الطهرسی خاوهنی کتیی مستدرک الوسائل که یه کیکه له هه شت کتیه سه رچاوه کان به لای شیعه وه، له بهر پله و پایه ی له نزیک قه بری ئیمامی عه لیه و نیژراوه! ئه م کتیه زکریا بوترس له

یه کهم: قورئان به مانا دابه زیوه، نه ک به له فز:

په ننگه جارن زوړیک له موسولمانان نه یانزاننیت حکمت و دانایی چیه له و هموو ئاماژه قورئانییه به دابه زینی قورئان به زمانی عهره بی، ئایا که سیک هه بووه گومانی هه بیت له وهی قورئان به زمانی عهره بی دابه زیوه؟ به لام ئیستا دواي په یدابوونی هه ندیک که س له ناو موسولماناندا و به ناوی ئیسلام و بیرمه ندی ئیسلامیه وه که ده لئین قورئان به له فز به سهر پیغه مبه ردا دانه به زیوه، به لکو به مانا دابه زیوه و پیغه مبه ریش به دهر برینی خوی به زمانی عهره بی داپرشتووه ته وه^{۱۳}، یه کیک له نهینیه کانی ئو هه موو ئاماژه پیکردنه ی قورئان به مه سه له ی زمانی عهره بی تیده گه ی و ده زانین بچی خوا ئو وه ند ه خه ختیکردو ته وه له سهر ئو وه ی که قورئان به زمانی عهره بی دابه زیوه و قورئان کتیبیک ی عهره بییه، بویه ش ده لئیم یه کیک له نهینیه کان، چونکه له وانه یه ده یان نهینی دیکه له ژیر ئم ئاماژه نه دا هه بن که له وانه یه یه کیک ی تریان ئو وه بیت که ده بی قورئان هه ر به عهره بی بمینیته وه و ئو وه ی به سهر کتیبه کانی پیشوودا هات که به و زمانه ی پیی دابه زیون نه ماون، به سهر ئو میشدا نه یه ت و نایه ت، واته هه م فه رمانه و هه م به لئین و په یمانه، فه رمانه به موسولمانان قورئان به زمانه

که نالی (الحیاه) مه سیحی به به رده وامی ئاماژه ی پیده دات و به لگه ی لیده هیئتیه وه له سهر ئو وه ی که ئو هه تا موسولمانه کان خویان ده لئین قورئان ده ستکاریکراوه!

^{۱۳}. پروانه وتاری (توتی و زهنبور) له توړی ئینته رنیت له نووسینی د. عبدالکریم سروس.

دکتور سروس له و وتاره یدا ده لئیت: قورئان به مانا دابه زیوه ته سهر دلی پیغه مبه ر، ئو ویش له ژیر کاریگه ری باری ده روونی خوی و که لتوری کو مه لگه و سهر ده می خوی ئو مانایانه ی داپرشتووه ته وه، بویه هه ندیک جار له و په ری ره وانبژی و به رزی ناستی رچیدا نایه ته کانی داپرشتووه وه کو نایه تی "الله نور السموات والارض"، هه ندیک جاریش له باریکی ده روونی په ست و نا تارامدا نایه تی زور ساده و بیتاستی وتووه ته وه وه کو سوره تی "تبت یدا ابی له ب".

عهره بییه که ی بهیلنه وه و په یمانیشه له خدواوه به وهی که قورئان به و زمانه ی پپی دابه زیوه ده مینیتته وه که زمانه ی عهره بییه .

جا ئایا قورئان به له فزو مانا دابه زیوته سهر پیغه مبه ر، یان ته نها به ماناو پیغه مبه ر خوی له ژیر کاریگری که لتوری کومه لگه و سهرده مه که یدا به دهر پینی خوی دایرشتو وه ته وه ؟ وه لومه که مان له م چهنه خاله دا کورت ده که ینه وه :
۱. باشتین که س وه لومی ئه م پرسیاره بداته وه خودی قورئانه، جا بویه ئیمه سهره تا به لگه کانی قورئان دینینه وه، پاشان به لگه میژووی و عه قلی و لوژیکیه کان.

خوا له چهنه دین شوینی قورئاندا به راشکاوی ده فهرمویت:
(وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ * نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ * عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ * بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ) (الشعراء: ۱۹۲-۱۹۵).
(إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) (يوسف: ۲).
(وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنَّ أَتْبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ) (الرعد: ۳۷).
(وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا) (طه: ۱۱۳).
(وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ * قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ) (الزمر: ۲۷-۲۸).
(حم * تَنْزِيلُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * كِتَابُ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) (فصلت: ۱-۳).
(وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ) (الشورى: ۷).
(حم * وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ * إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) (الزخرف: ۱-۳).

(وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانِنا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَيُبَشِّرَ الْمُحْسِنِينَ) (الحقاف: ١٢).

(وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ) (فصلت: ٤٤).

ئایا ئەم ئایەتانە بەلگەی یەکلاکەرەوە نین لە سەر ئەوەی کە قورئان بە زمانی عەرەبی دابەزیوە، نەک بە مانا دابەزیبێتە سەر دلی پیغەمبەر و ئەو بە زمانی خۆی دایرشتبێتەوه، چونکە دابەزین بە مانا پیویست بە ئاماژەکردن بە زمان ناکات، چونکە ماناکان زمانیان نییە، بەلکو ئەو کەسە مانایەکی دێتە دڵیەوه خۆی دوازی دەتوانێت بە هەر زمانێک بێت دەری بپرێت.

٢. کاتێک بێباوەرەکان داوا لە پیغەمبەر دەکەن قورئانیکی دیکەیان بۆ بێنێت یا ئەم قورئانە بگۆرێت، قورئان لەوەلامدا دەلێت: (وَإِذَا تُلِّیَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّتِ بُقْرَانٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَى إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ) (یونس: ١٥).

واتە: من بۆم نییە لە خۆمەوه ئەم قورئانە بگۆرم، من تەنها شویینی ئەوە دەکەوم کە بۆم نیگا دەکرێت، من دەترسم ئەگەر سەرپێچی پەروەردگارم بکەم لە پۆژیکی گەرەدا سزای سەخت بدرێم.

٣. تەحەدداکردنی بێباوەرەکان بەوەی کە بتوانن کتیبێک لە شیوەی قورئان، یان لە شیوەی سورەتێکی قورئان بێنن لە پەروەردانی و شێوازی دایشتنەکە یەوه بوو، ئەمەش بەلگەیەکی پوونە لە سەر ئەوەی کە قورئان بە لەفزی دابەزیوە بەسەر پیغەمبەردا، چونکە پیغەمبەر ئاخواتنی تریشی هەبوو بەلام تەحەددا ی پێنەکراوه، تەحەدداکەش بۆ عەرەب نایێ لە پەروەردا ناوەڕۆکی قورئانەوه بێت، چونکە جیاوازییەکی بەدینەدەکرا لە نێوان ناوەڕۆکی قورئان و

قسه‌کانی پیځه‌مبه‌ردا، به‌لکو پیځه‌مبه‌ر زیاتر ناوه‌ړۆک و مه‌به‌سته‌کانی قورئانی پوونده‌کرده‌وه، که‌واته هر ده‌بیټ ئه‌و ته‌حه‌دایه به پله‌ی یه‌که‌م بۆ په‌وانیږی و شیوازی قورئان بیټ، نه‌گه‌ر مانای قورئان لای خواوه بوايه و دارښتنه‌که‌ی لای پیځه‌مبه‌ره‌وه ئه‌و کاته مانایه‌ک نه‌ده‌ما بۆ تاییه‌تکردنی قورئان به ته‌حه‌ددا، به‌لکو ته‌حه‌ددا به هه‌موو ئه‌و قسانه ده‌کرا که پیځه‌مبه‌ر ده‌یکرد.

٤. هه‌لوښتی بیباوه‌پان له قورئان ده‌ریده‌خات که قورئان به‌زمانی عه‌ره‌بی و به له‌فزو مه‌عنا به‌سه‌ر پیځه‌مبه‌ردا دابه‌زیوه.

ئه‌وه‌ی گومانی تیډا نییه ئه‌وه‌یه که بیباوه‌په‌کان ده‌یانزانی قورئان له دانانی خودی پیځه‌مبه‌ر نییه، چونکه ئه‌ویان پښتر ده‌ناسی و ئاوها شتگه‌لیکیان، یان ئاوها شیوازیکی ئاخاوتنیان لینه‌بیستبو، ده‌شیانزانی که شیوازی قورئان له ناو عه‌ره‌بدا، نه‌ک هه‌ر باو نه‌بوو، به‌لکو بوونی نه‌بوو، بۆیه هه‌ر جاره‌و ده‌یاندايه پال‌که‌سیک و هه‌ر جاره‌و شتیکیان ده‌ریاره‌ی ده‌وت، قورئان هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی تو‌مارکردوه.

٥. سووربوونی پیځه‌مبه‌ر له‌سه‌ر نووسینه‌وه‌ی قورئان پاسته‌وخو دوا‌ی دابه‌زینی و پاگرتنی ده‌یان نووسه‌ری قورئان که به نووسه‌رانی وه‌حی ناسراوبوون و جیا‌کردنه‌وه‌ی له جو‌ره‌کانی دیکه‌ی ئاخاوتنه‌کانی پیځه‌مبه‌ر (دروودی خوا‌ی له‌سه‌ر بیټ)، چ له‌لایه‌ن پیځه‌مبه‌ر خۆیه‌وه، یان له‌لایه‌ن هاوه‌لانیه‌وه، هه‌موو به‌لگه‌ی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ن که قورئان به له‌فزو مانا دابه‌زیوته سه‌ر پیځه‌مبه‌ر.

٦. هه‌روه‌ها فه‌رزکردنی خویندنی قورئان له نوږډا و فه‌رماندان به له‌به‌رکردنی و هاتنی فه‌رموده‌یه‌کی زۆر له سه‌ر گه‌وره‌یی پاداشتی ئه‌و که‌سه‌ی قورئان ده‌خویننیه‌وه‌و له‌به‌ریده‌کات و دانانی خویندنه‌وه‌ی قورئان به په‌رستشیک‌ی گه‌وره‌و له‌سه‌رووی هه‌موو زیکه‌رکه‌نه‌وه به‌لگه‌ی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌م قورئانه له‌لایه‌ن خوداوه‌یه و له‌لایه‌ن پیځه‌مبه‌ره‌وه نییه.

پیغمبر ده فهرمویت: (اقرءوا القرآن فإنه يأتي يوم القيامة شفيعاً لأصحابه).
 رواه مسلم / صحيح مسلم، حديث ۱۱۹۱۰، ج ۲ ص ۱۹۷.
 (خیرکم من تعلم القرآن وعلمه). رواه البخاري / صحيح البخاري، حديث رقم
 ۵۰۲۷.

(إن الله يرفع بهذا الكتاب أقواماً ويضع به آخرين). رواه مسلم، ۱۹۳۴، ج ۲
 ص ۲۰۱.
 (من قرأ حرفاً من كتاب الله فله حسنة، والحسنة بعشر أمثالها، لا أقول ألم
 حرف، ولكن: ألف حرف، ولام حرف، وميم حرف). رواه الترمذي، حديث ۲۹۱۰، ج ۵
 ص ۱۷۵.

ئهمانه و دهیان فهرموده‌ی دیکه که له فهزل و گهره‌ی قورئان به گشتی و
 یه‌که‌یه‌که‌ی سوره‌ت و ئایه‌ته‌کانی هاتوون، ههموو به‌لگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که
 قورئان تاییه‌تمه‌ندی خو‌ی هه‌یه‌و به له‌فزو مانا دابه‌زیوه به‌سه‌ر پیغمبره‌ردا.
 هه‌روه‌ها جیگه‌ربوونی ئه‌و پاستیه له سیره‌ی پیغمبره‌ردا (دروودی خو‌ای
 له‌سه‌ر بی‌ت) که کاتی‌ک قورئان داده‌به‌زی به‌سه‌ریدا حاله‌ت و بارود‌و‌خیکی تاییه‌تی
 لیپه‌یدا ده‌بوو، وه‌کو ئه‌وه‌ی که ره‌نگی ده‌موچاوی ده‌گه‌را تا وه‌کو خۆله‌می‌شی
 لی‌ده‌هات^{۱۴} و له‌ پۆژی زۆر سارددا ئاره‌قه‌یه‌کی زۆری ده‌کرد^{۱۵} و له‌شی قورس

^{۱۴}. عن عبادة بن الصامت قال: (كان رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا نزل عليه الوحي كرب لذلك،
 تريد لذلك وجهه وخذه، وأمسك عنه أصحابه، فلم يتكلم أحد منهم). رواه ابن عبد الرزاق في مصنفه:
 ۳۲۹/۷، رقم الحديث: ۱۳۳۵۹.

^{۱۵}. عن عائشة قالت: (ولقد رأيته ينزل عليه الوحي في اليوم الشديد البرد، فيفصم عنه وان جبينه
 ليتفصد عرقاً). رواه البخاري في صحيحه ۴/۱ باب كيف كان ينزل الوحي على رسول الله صلى الله
 عليه وسلم، رقم الحديث: ۳.

ده‌بووه^٦، به‌لگه‌ی دیکه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که قورئان به له‌فز دابه‌زیوته سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر، نه‌ک به مانا.

٧. هه‌روه‌ها بیت‌تاقه‌تبوونی پی‌غه‌مبه‌ر له کاتی دواکه‌وتنی دابه‌زینی قورئاندا به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که قورئان که‌لامی خودایه به له‌فزو مانا.

٨. له سه‌رووی هه‌موو ئه‌مانه‌شه‌وه ئه‌و هه‌موو ئایه‌تانه‌ی باسی گه‌وره‌یی قورئان ده‌که‌ن به‌لگه‌ی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ن که دابه‌زینی قورئان پووداویکی گه‌وره بووه، نه‌ک هه‌ر له ژبانی پی‌غه‌مبه‌ردا، به‌لکو له ژبانی مروّفایه‌تیدا به گشتی: خوا ده‌فه‌رمویت: (لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ) (الحشر: ٢١).

(قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ * أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ) (ص: ٦٧-٦٨).
(وَلَوْ أَنْ قُرْآنًا سِيرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتَى بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَنبَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُ قَرِيبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ) (الرعد: ٣١).

^{١٦}. عن ابن عباس قال: (كان النبي صلى الله عليه وسلم يعالج من التنزيل شدة وكان يحرك شفتيه). رواه البخاري في صحيحه ٦/١، باب كيف كان بدء الوحي الى رسول الله صلى الله عليه وسلم، رقم الحديث: ٥ ومسلم في صحيحه باب الاستماع للقراءة ٣٥/٢. عن زيد بن ثابت قال: كُنْتُ أَكْتُبُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَكْتُبْ لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَجَاءَ عَبْدُ اللَّهِ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَحِبُّ الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكِنْ بِي مِنَ الزَّمَانَةِ وَقَدْ تَرَى وَذَهَبَ بَصَرِي قَالَ زَيْدٌ فَتَقَلْتُ فَخِذْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى فَخِذِي حَتَّى حَشِيتُ أَنْ تَرْضَاهَا فَقَالَ أَكْتُبْ { لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ } رواه احمد في مسنده عن زيد بن ثابت ١٨٤/٥ الحديث: ٢١٦٤١.

(اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ) (الزمر: ٢٣).

ئەگەر بەهاتبایە قورئان بە لەفز لەلایەن خوداوە نەبوا، ئەو کاتە پاساوێک نەدەبوو بۆ ئەم هەموو نایەتە یاسی گەورەیی قورئان دەکەن.

٩. هەروەها ئاماژەدانى قورئان بەو هی کاتیکی جنۆکە گۆییان لە پیغەمبەر بوو (دروودی خوای لەسەر بیئت) قورئانی دەخویند بەهەلەداوان گەپانەووە نۆی قەومەکەى خۆیان و پێیانوتن ئێمە قورئانیکی سەیرمان گۆی لیبوو کە پێنمایى خەلکی دەکات بۆ پێی راست ، لە شوێنیکی دیکەدا دانانیان بەو هی کە کتیبیکی ترە دواى ئەو هی بەسەر موسادا دابەزیو، بەلگەن لەسەر ئەو هی کە قورئان بە لەفز مانا دابەزیو.

(قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا) (الجن: ١).
(وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ* قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ) (الاحقاف: ٢٩-٣٠).

١٠. وەخێرا وەلیس آخرا: ناوبردنی قورئان بە (کتاب) و (کتاب الله) و (کلام الله) و وەسفکردنی بەو سیفەتانەى لە باسکردنی سیفەتەکانی قورئاندا ئاماژەمان پێدان، وەکو سیفەتی (الحکیم و الکریم و المجدید و المبارک و المبین و الحق) و... هتد هەموو بەلگەى ئەوەن کە ئەم قورئانە بە لەفز مانا بەسەر پیغەمبەردا دابەزیو.

دووەم: قورئان جیاوازی و دژەیهکی تێدا یە:

هەندیک لەو نەزانانەى پەخنە لە قورئان دەگرن ^{١٧} دەلێن: قورئان بە شایەتی خۆی دژەیهک (تناقض) ی تێدا یە، ئەو نەییە لە قورئاندا هاتوو (ولو كان

^{١٧}. نایا قورئان پارێزراو؟ نووسینی: عبدالله عبدالقادی، وەرگێڕ نەناسراو.

من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافًا كثيرًا)، واته: ئەگەر ئەم قورئانە لەلای غەیری خوداوە بووایە جیاوازییەکی زۆری تێدا دەبوو، کەواتە ئەمە دانپێدانانە کە قورئان جیاوازی و لێکنەچوونیکی کەمی تێدایە، چونکە قورئان نەگۆلی لە بوونی جیاوازی زۆر کردووە، نەک هی کەم، بە مەفهومی موخالفەش، واتە جیاوازییەکی کەمی تێدایە!

لە راستیدا ئەم بەشە لە ئایەتە کە (ولو كان من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافًا كثيرًا) بە هیچ شێوەیەک مەفهومی موخالفەفی تێدا نییە، بەڵکو تەنها یەک مانای هەیە، ئەویش ئەوەیە قورئان هیچ جیاوازی و ناگۆکییەکی تێدا نییە و وتنی ئەم شتە بەلگەیە لەسەر ئەوەی کە نووسەر نازانی مەفهومی موخالفە چییە! بەلام لە گریمانەیەکیشتدا ئەگەر مەفهومی موخالفەفی لیوەر بگێریت، ئەو کاتە ئەم بەشە ئایەتە یەکێک لەم دوو مانایە دەبەخشیت:

یەکەم: یا ئەوەیە قورئان ئەگەر زۆرێک جیاوازی و لێکنەچوونی تێدا نەبێت، بەلام کەمیکی تێدایە.

دووەم: یان مەبەست دەرخستنی گەرەبی قورئان و نەبوونی هیچ جیاوازی و لێکنەچوون و کەموکوورتییەکی تێدا، واتە ئەم ئایەتە یان داننانی تێدایە بە بوونی جیاوازی و لێکنەچوونیکی کەم لە قورئاندا، یان بەرگرییە لە قورئان و دەرخستنی گەرەبی و تۆکمەییەکیەتی، ئەم دوو مانایەش پێک پێچەوانەو دژی یەکن و نابێت لەیەککاتدا مەبەستی ئایەتە کە بێت، کەواتە مەبەست لەم ئایەتە یەکیکیانە، جا کامیانەو بە چیدا بیزانین؟

لێرەدا دەبێ بگەرێنەووە بۆ چەند شتێک: یەکەم سیاقی ئایەتە کە، دووەم هەندێک پێشەکی و قەرینە، سێهەمیش ناوەڕۆکی قورئان کە خودی ئایەتە کە داوامان لێدەکات.

به نيسبته سياقى ئايه ته كه وه ده بى سهره تا هه موو ئايه ته كه به سهره كه وه بخوئينه وه، نه كه تنها نه و برگه يه، ئايه ته كه ده فه رمويّت: (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا) (النساء: ۸۲).

كه واته سهره تا كه دواى وردبونه وه و تيرمان له قورئان ده كات: (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ)، واته ئايا له قورئان وردنابنه وه و تيرمان مين؟ نه گهر له لايه ن غه يري خودا وه بو ايه جياوازيه كي زوري تيدا ده بو.

ئايا نيره ي قورئان ليره دا كه داوا ده كات وردبينه وه له قورئان بو نه وه يه بووني جياوازي و ليكنه چوون و دژه يه كه له قورئاندا رابگه يه نيّت يان بو نه وه يه سه رنجمان رابگيشيّت بو گه وره ييه كه ي؟ يه كه ميان (واته رابگه ياندني بووني كه مو كورتي له قورئاندا) وردبونه وه ي بوجيه ي؟ نه وه نده به سه كه بلّيت نه م قورئانه ي نارومه ته خواره وه زور ته واو نيه و هه نديك كه مو كورتي تيدا يه، وه كو چوّن هه موو نوو سه ريك كاتيڪ كتيبيك ده نو سيّت ده لّيت: نه مه نه و په ري تواناي من بوو خستومه ته كار، نه گهر كه مو كورتيه كتان تيدا بيني، يان ده لّي: چاو پو شيم لي بكن، يان ده لّي: پيم رابگه يه نن، به لام نه وه به رووني دياره كه نه م ئايه ته له ميانه ي به رگري له قورئان هاتو وه، كه واته به دلنبا ييه وه وه مه به ست له ئايه ته كه ده رخستني گه وره يي قورئانه، نه كه داننان به بووني جياوازي و كه مو كورتي تيدا، به پيچه وانه ي نه وه ي كه هه نديك خه لكى ناحالي لي تيگه يشتون!

خودا ليره دا ده يه ويّت بلّيت نه م كتيبه نه وه نده گه وره و به پينو پرله نه يني و زانباريه نه گهر له لايه ن هه ركه سيكي ديكه وه بو ايه غه يري خو ي جياوازي و دژه يه كيه كي زوري تيدا ده بوو، چو نكه له تواناي كه سدا نيه كتيبيكي له و شي وه به م تو كمه يي و بيكه مو كورتيه دابنيّت؟ لوژيكيش وا ده لّيت، نه گينا به چ لوژيكيك خودا له ميانه ي به رگري له قورئان بووني جياوازي و ليكنه چوون ده سه لمينيّت؟ هه ر به سه رنجيكي سه ريپا نه تي ده گه ي كه مه به ستى خودا ليره دا

ئەوھىيە كە ئەم قورئانە جىياوازى و زانىيارى دژەيەكترى تىدا نىيە، چونكە يەكەم لە بواری تەحەددىدا ھىناويەتەوھو دووھم داواى وردبۈونەوھو تىرپامان لە قورئان دەكات.

بەنەيسبەت ئەو پېشەكى و قەرىنەشەوھ كە واتاو مەبەستى ئايەتەكە دەردەخەن، دوو شتەن: يەكەمىيان ئەوھىيە كە نىرەرى ئەم قورئانە خودايەكى زاناو داناو بەدەسەللات و كاربەجىيە، بۆيە ھەر شتەك بلىت و بكات بېكەموكورتىيە.

(تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ) (الزمر: ۱).

(تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ) (غافر: ۲).

(تَنْزِيلُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (فصلت: ۲).

دوومەشيان ئەوھىيە كە خدا لە چەندىن شوپىنى دىكەدا وەسفى ئەم قورئانەى كردووھ بەوھى كە بېكەموكورتىيە و ھىچ ناتەواويەكى تىدا نىيەو ئايەتەكانى بەتەواوى مەحكەم كراوھ.

(إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ* لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ) (فصلت: ۴۱-۴۲).

(كِتَابٌ فَصَّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) (فصلت: ۳).

(قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ) (الزمر: ۲۸).

سېھەمەش خودى قورئانە كە خدا خووى لەم ئايەتە و لە زۆر شوپىنى دىكەدا داوا دەكات لىي وردبىنەوھ.

(كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ) (ص: ۲۹).

(أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا) (محمد: ۲۴).

لە ئەنجامدا دەردەكەوئەت بىژەرى ئەو قەسەيە كە گوايە ئەم ئايەتە بەلگەيە لەسەر بوونى جىياوازى و ناكووى و دژەيەكى لە قورئاندا خاوەنى نەزانىيەكى ناوئەتەيە، ھەم نەزانىيە بە خدا، ھەم بە پلەو پايەو گەورەيى قورئان، ھەمەش تىنەگەيشتنە لە مەبەستى قورئان و نەزانىيە بە شىوازى دەربىرىنى قورئانى.

به كورتى، خواى گه وره ليره دا دهيه ويټ ئاماژه به گه وره يى قورئان بدات و به بنده كانى بگه يه نيټ كه قورئان زور گه وره يه، نه گينا نه گهر كه سيكى ديكه كتيبيكى له گه وره يى نه قورئانه دا دابنايه پرى ده كرد له جياوازي و زانيارى دژه يه، به لام له بهر نه وه ي له لايه ن خوداوه يه هيچ جياوازي و دژه يه كترىكى تيدا نابيريت.

با به نمونه يه كه زياتر نه م به بسته پوون بگه يه وه: نه گهر نه ندازيارىكى شاره زا بچيته سهر ده زگايه كى زور زور گه وره و ئالوز و هه ستيار و له هه موو پوويه كه وه لى وردبىته وه ببينيت زور به شيويه يه كى نه ندازيارى ته واو دروستكراوه و هيچ كه موكورتييه كى تيدا نيه و بپرسيت نه مه چ نه ندازيارى كه نه خشه كه ي كيشاوه و سه ره رشتى كردوه، له وه لامدا بلين فلانه نه ندازيار، (نه ندازيارىكى گه وره و پسپور و ليها توو) نه ويش له وه لامدا بلت: نه گهر نه ده زگايه هه كه سيكى ديكه بيكر دايه جگه له و نه ندازياره پرده بوو له كه موكورتي. ناي نه مه داننا به گه وره يى و پىكوپىكى نه و ده زگايه دا، يان داننا به بوونى هه ندى كه موكورتي تيدا؟ گومانى تيدانييه كه داننا به گه وره يى نه و ده زگايه و بيه ييبه كه ي، به هه مان شيوه خودا ده فه رمويت: نه گهر نه قورئانه گه وره يه كه پره له نه ينى و زانيارى و به جوانترين به رگ رازينراوه ته وه له لايه ن غه يرى خوداوه بوايه، پر ده بوو له جياوازي و دژه يه كى، واته نه م نايه ته هه م ئاماژه يه بو گه وره يى قورئان، هه م بو زانايى و كاربه جيى خوداى گه وره.

له كوټايدا ده لىن: هينانه وه ي نه م نايه ته به به لگه له سهر بوونى جياوازي و ليكنه چوون له قورئاندا له لايه ن نه و كه سانه وه، به ده سته وه دانى به لگه ي به رجه سته يه له سهر تينه گه يشتنيان له قورئان و پشتراستكر دنه وه ي قسه ي نه و كه سانه يه كه تومه تباريان ده كه ن به تينه گه يشتن له قورئان.

سێیه: قورئان هه‌له‌ی پێزمانی تێدایه:

مه‌سه‌له‌یه‌کی دیکه که زۆر له‌وه‌ی پێشووتر بێنه‌ماتره، لافلیدانی بوونی هه‌له‌ی پێزمانیه‌ له‌ قورئاندا له‌ لایه‌ن هه‌ندێک که‌سه‌وه^{١٨}

نوو سه‌ری کتیی (ئایا قورئان پارێزراوه؟) به‌ پشت به‌ستن به‌ نزمی ئاستی خوێنده‌واری ئه‌وانه‌ی کتێبه‌که‌ی بۆ نووسیون، یان ناشاره‌زاییان له‌ زمانی عه‌ره‌بی هه‌ندێک ئایه‌تی هێناوه‌ته‌وه‌ له‌ قورئان که‌ گوايه‌ ئه‌و ئایه‌تانه‌ هه‌له‌ی پێزمانیان تێدایه، بێئوه‌ی بۆ وه‌لامی زانایان له‌و پووه‌وه‌ بگه‌ڕێته‌وه‌!

ئیمه‌ لێره‌دا ئایه‌ین نه‌زانی نووسه‌ر و هاوشیوه‌کانی له‌ یه‌که‌ یه‌که‌ی ئه‌و ئایه‌تانه‌دا باس بکه‌ین که‌ هێناوه‌یه‌ته‌وه‌، چونکه‌ له‌ کۆن و نویدا وه‌لام دراونه‌ته‌وه‌و زانایان هه‌لوێسته‌ی زۆریان له‌سه‌ر کردوون و پووه‌ جیا جیاکانیان ده‌رخستوه‌، به‌لام که‌سیان نه‌یوتوه‌و ئه‌وانه‌ هه‌له‌ی پێزمانین، نه‌که‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ به‌ هه‌له‌یان زانیوه‌و جوړه‌تیان نه‌کردوه‌و ئه‌وه‌ بلێن، به‌لکو له‌به‌ر چه‌ند هۆی زانستی، له‌وانه‌:

١. په‌وانبێژی قورئان جیی قسه‌ نییه‌و زانایان هه‌موو کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هیچ کتیبێک نییه‌ له‌ قورئان په‌وانتر، که‌واته‌ دووره‌ له‌ لۆژیکه‌وه‌، به‌لکو ئه‌سته‌مه‌ خاوه‌نی قورئان ئه‌و شتانه‌ی نه‌زانیبێت و له‌ پووی نه‌زانیه‌وه‌ کردبێتی، به‌لکو ده‌بی نه‌ینی و حیکمه‌تی خۆی تێدایبێت و به‌ مه‌به‌ست و له‌ ده‌ستی ئه‌نقه‌ست خۆی گه‌وره‌ به‌و شیوه‌یه‌ به‌ خیلافی قاعیده‌یه‌ هێنا بێتی.

٢. زمانی عه‌ره‌بی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆر ده‌وله‌مه‌نده‌ له‌ پووی زمانه‌وه‌و پێساگه‌لیکی زۆری پێزمانی هه‌یه‌، ئه‌و چه‌ند حاله‌ته‌ که‌ زانایان ناویان ناوه‌ کسه‌ر الاعراب له‌ ژێر ئه‌و رێسا پێزمانیه‌یه‌دا جییان ده‌بێته‌وه‌.

٣. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ عه‌ره‌ب په‌خنه‌یان له‌و شتانه‌ نه‌گرتوه‌و کاتێک که‌ به‌سه‌ریاندا خوێنراوه‌، که‌واته‌ ئه‌وانه‌ به‌ هه‌له‌ نه‌ژمێرداون و پێچه‌وانه‌ی په‌وانبێژی

^{١٨}. ئایا قورئان پارێزراوه (هل القرآن معصوم) نووسینی: عبدالله عبدالقادی، وه‌رگێڕ نه‌ناسراو.

نین و له نرخى په وانبیڅى قورئانیان که منه کړدو ته وه. باوه پېش ناکه م که سیدک هه بیټ شاره زایى له زمانى عه ره پیدا هه بیټ گومانى هه بیټ له وهى که خه لکانى سهرده مى پیغه مېهر له وانه ی دواى خوځیان په وانبیڅ تر بوون و عه ره بییه که یان که به سه لیکه ده یان زانې زور به هیتر بوو له نه وه کانی دواى خوځیان که زمانه که یان ټیکه لى زمانه کانی تر بوو بوو له نه جامى فتوحاتى ئیسلامى و ټیکه لېوونى عه ره ب له گه ل میلیله تانى تردا.

زانایان له پړوى دووه مه وه سهرکه وتوو بوون، واته جیکړدنه وهى ئو حاله تانه له ژیر ئو پړسا پړزمانیانه دا، به لام له وانه یه هه موو نه ینییه کانی ئو کاره یان بو دهرنه که وتبیټ.

به نده ی هه ژار لیږده دا، له نه جامى بیرکړدنه وهى زور، هه ندیک نه ینیم بو دهرکه وتوو که ئومید هوارم پیکابیتم و جی سهرنجى پسروران بیت.

من له و باوه په دام ئم شتانه ی که خیلافی قاعیده گشتیه که هاتوون و ناحه زه نه زانه کان پیى ده لئین هه لى پړزمانى له قورئاندا، به لگن له سهر دوو شت:

یه که م: له لایه ن خوا وه بوونى قورئان.

دووه م: ده ستکارینه کرانى قورئان و پوونه دانى که موکوپى و گورپانکارى به سهریدا.

بابزانین چوون:

۱. هه موو ده زانین که پیغه مېهر درودى خواى له سهر بیت جگه له قورئان دوو جوړى دیکه ئاخاوتن دهریته پالى، یه کیکیان فهرمووده کانی خو یه تی که ماناو د ارشتنیان له لایه ن خو یه وه بووه، دووه میشیان فهرمووده ی قودسییه که واتا که ی لای خوداوه یه و د ارشتنه که ی له لایه ن پیغه مېهر وه یه، له م دوو جوړه ئاخاوتنانه دا هیچ شتیکى له و جوړه یان ټیدا نییه که له قورئاندا هه یه و پیان ده وتریت "کسر الاعراب" و ناحه زانى ئیسلام پیى ده لئین هه لى پړزمانى، ئمه له

کاتیکدایه که پیغه مبه ر قورئانی به لاره له و دوو قسه یه ی خۆی گه وره ترو په وانتر بووه و تهحه ددای مرقایه تی پیکردووه، نهک به و دوو جۆره که ی دیکه ی، که واته چۆن ده بیئت قورئان ئه و هه لانه ی تیدا بیئت و له دوو جۆره ئاخاوتنه ی دیکه دا نه بن؟

۲. زانایانی زمانیش هه موو قورئانیان پێ پوه وانتره تاکو فهرمووده کانی پیغه مبه ر به هه ردوو به شه که یه وه، که واته ده بی لیره دا نه یینییهک، یان چه ندین نه یینی هه بیئت که وای کردووه قورئان ئه م جۆره شتانه ی تیدا بیئت که ناحه زانی پێی ده لێن هه لای ریزمانیی، نهک ئه و شتانه له پووی ناشاره زایی به یاساکانی زمانی عه ره بییه وه پوویاندا بیئت.

۳. ئه گه ر ئه م قورئانه له لایه ن پیغه مبه ر خۆیه وه بوایه، ئه و جۆره شتانه ی نه ده کرد به به لگه ی ئه وه ی له و دوو جۆره ئاخاوتنه ی تریدا شتیکی له و جۆره نییه، چونکه ئه گه ر قورئان له لایه ن پیغه مبه ره وه بوایه، حه تمه ن ده بوایه خالی بوایه له و جۆره شتانه ی که دوو جۆره ئاخاوتنه که ی دیکه خالین لێیان.

۴. ئه گه ر قورئان له دانانی پیغه مبه ر بوایه دوا ی ئه وه ی بۆی ده رده که وت ئه وانه هه لای ریزمانی و زمانه وانین راستیده کردنه وه، به لام به وه ی که ده ستکاری نه کردووه، ده رده که ویت که ئه و نه ده ستی هه بووه له دارپشتنی قورئاندا، وه نه له گۆرینیدا، به لکو ئه و ته نها راگه یاندنی قورئانی له سه ر بووه، چۆن بۆی دیته خواره وه ئاوها بیگه یه نیت، وه کو له قورئاندا هاتوو: (وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ (یونس: ۱۵)).

۵. هه روه ها ئه مه به لگه یه له سه ر ئه وه ی که موسولمانانیش به هیچ شیوه یه که ده ستکاری قورئانیان نه کردووه، نه هاوه لانی پیغه مبه ر، نه ئه وانه ی

له دواى ئهوان هاتوون، چونكه ئهگه ر بکرايه دهستکاری شتیک بکن ئهوا دهستکاری ئهوانه تانه يانه ده کرد که ناحه زان ده لئین هه له ی پیزمانیین.

ئهم ئایه تانه به لگه یه کی حاشاهه لئه گرن که نه پیغه مبه ر، نه موسولمانان دهستکاری پیتیکی قورئانیان نه کردوه، به لکو زور به حه زه ر و ئه مانه ته وه په فتاریان له گه لدا کردوه و جورئه تیان نه کردوه له خۆیانه وه به ئیجتیهادی خۆیان پیتیک له جیی پیتیک دابننن له ژیر هه رپاساویکدا بیئ، به لکو ته نانه ت نه یاننوانیوه به ناوی قیرائاتیشه وه دهستکاری بکن، که واته ئه و قیرائه تانه ش که هه ن هه مووی له لایه ن خوداوه بووه، نه ک له ئه نجامی دهستکاریکردنی قورئانه وه به مه یل و ئاره زووی زانایان، یا له بهر به رژه وهندی ئایینه که، وهکو ئه وهی که زانایانی ئایینی جوله که و نه صرانی به کتیه کانی خۆیانیان کردوه.

چواره م: په خنه له په وانبیژی قورئان: سوره تی (تبت یدا ابی لهب)، وهکو

نموونه یه ک:

ئهم مه سه له یه ده توانم بلیم تا راده یه ک تازه یه له سه ر عه ره بی زمانه کان و ده رهاویشه ی سه رده می لاوازی هه سستی ئه ده بی و سه لیه ی عه ره بی خه لکی به گشتی و عه رب به تاییه تییه، ئه گینا که س نه بووه له مه و بهر په خنه له په وانبیژی قورئان بگریئ، به لکو هه موو زانایانی زمانی عه ره بی و شاعیرو ئه دیبه عه ره به کان، به موسولمان و غه یه ره موسولمانه وه، دانیا نناوه به وهی که قورئان په وانبیژترین کتیه و سه رچاوه ی هه موو په وانبیژییه که و هوکاری سه ره کی مانه وهی زمانی عه ره بییه وهکو خۆی و به زیندویتی و زانایان به رده وام له هه ولی ئه ودها بوون کئ لایه نی زیاتری په وانبیژی قورئان بدوژیته وه، هه ندیک له وانه ی پسپوژن له و بواره دا پوهه کانی په وانبیژی قورئانیان گه یاندو ته هه زاره ها پوو.

سوره تی "تبت یدا ابی لهب" به لگه یه کی تره له سه ر له لایه ن خواوه بوونی

قورئان و دهستکاری نه کرانی:

ئەوئە سەيرە لەم پۆژەدا ئەوئە زۆربەى ئەوانەى پەخنە لە پەوانبىژى قورئان دەگرن لەم سەردەمەدا كەسانىكن، يان غەيرە عەرەبن و شارەزايىهكى ئەوتۆيان لە زمانى عەرەبىدا نىيە و عەرەبى لە پىگەى خويندەنەو فەربوون، يان كەسانىكى عەرەبن، بەلام ديسانەو شارەزايىهكى ئەوتۆيان لە زمانى عەرەبىدا نىيە و زەوق و سەلىقەى عەرەبىيان لاوازە.

نموونهى يەكەم پۆژەلاتناسە بىانييەكان و دكتور عەبدولكەرىم سەروشى ئىرانى و دووهميان (احمد القبانجى)، نووسەرى كەتەبى (هل القرآن معصوم) كە ناوى خۆى ناو (عبدالله عبدالقادي) نازانرەت عەرەبە، يان نا، بەلام ئەوئە پىو ديارە كە سەربارى پى و قىنى لە ئىسلام، كەسەكى نەزان و ناعىلمىيە.

جا يەكەك لەو قسانەى سەروش دەيكات، كە بە حىسابى خۆى بىرمەندىك و فەيلەسوفىكى ئىسلامىيە و خويندەنەوئە نوئ بۆ چەمكەكانى ئاين دەكات بە قورئانىشەو، لە وتارىكىدا بەناوى "توتى و زەنبور" دەلەت: قورئان بە لەفز بەسەر پىغەمبەردا دانەبەزىو، بەلكو بە مانا دابەزىو و پىغەمبەرىش خۆى دايرەشتەو لە ژىر كاريگەرى كۆمەلەك فاكترەدا - لەوانە كەلتورى نىو دەورگەى عەرەب و سەردەمى خۆى و بارى دەروونى خۆى و... هتە، جا لەو كاتانەى بارى دەروونى بەرز بوو ئايەتى وەكو "الله نور السموات والارض" دايرەشتەو، كاتەكەش بارى دەروونى پەست بوو سورەتى وەكو "تبت يدا ابي لهب وتب" دايرەشتەو كە هەچ پەوانبىژىيەكى تەدا نىيە و نايەت بەرەتە پال خودا، بەلكو پەنگدانەوئە بارى دەروونى پىغەمبەر خۆيەتى.... هتە!

من لىرەدا قسە لەسەر لايەنى پەوانبىژى ئەم سورەتە ناكەم و نامەوئە ئەو بەسەلمەنم كە گەياندنە ئەو مانايانە بەو وشە كەمانە و بەو جوانىيە لە تواناى كەسدا نىيە، چونكە يەكەم: پەسپۆر نەم لەو بوارەدا، دووهم: زانايان قسەيان لەسەر كەردو و كەسەك بىەوئە بىزانەت دەتوانەت بەرەتەو بۆ كەتەبى "فى ظلال القرآن" سەيد قوتەب، لەو باوەرەدام بەسى بىت، بەلام قسە لەو پووەو دەكەم

که چۆن دابه زینى ئه و سوره ته و مانه وهى وهكو خۆى له قورئاندا به لگهيه له سهر ئه وهى ئه م قورئانه نه دانانى له لايه ن پيغه مبه ره وه بووه، نه ده ستيشى هه بووه له دابه زينيدا، نه توانيويشيه تى ده ستكارى بکات و نه موسولمانانيش دواى خۆى توانيويانه ده ستكارى بکه ن.

١. ئاشکرايه ئه م سوره ته له سه ره تاکانى سه رده مى بانگه وازى ئيسلامبيدا دابه زيوه له مه ککه که هيشتا ژماره ي موسولمانان به په نه جى ده ست ده ژميئران، جا ئه گه ر ئه م قورئانه له دانانى موحه ممه د خۆى بوايه هه رگيز له و کاته دا ئاوها سوره تيکى دانه به زاند، له به ر ئه م هويانه:

يه که م: وهكو ئه زانين ئه بوله هه ب مامى پيغه مبه ر بوو، پيغه مبه ريش له و سه ره تايه وه پيويستى به هاوسۆزى و هاوکارى و پشتيوانى خزمانى هه بوو، وهكو قورئان له و سه ره تايه دا به سه ر زمانى پيغه مبه ره وه ده فه رمويئ: (ذٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ قُلْ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِى الْقُرْبٰى وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيْهَا حُسْنًا اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ) (الشورى: ٢٣). واته: من هيج پاداشتيکم له ئيوه ناويئ جگه له وهى په چاوى ئه و خزمایه تيبه بکه ن که له نئوانماندا هه يه.

که واته که سيک خۆى داواى په چاوکردنى ئه و په يوه ندييه بکات چۆن ده چيئ به و شيوه تونده داده به زيئ به سه ر مام و مامۆژنيدا، ئايا له کاردانه وهى خزمانى ديکه ي ناترسيئ؟ دوايى، له وه ناترسيئ خه لکى سه رزه نشتى بکه ن له سه ر ئه وهى به و شيوه تونده دابه زيوه به سه ر مام و مامۆژنيدا؟ ئه ي له وه ناترسيئ ئه بوتاليبى مامى که يه که م پشتيوانى بوو ليئ زويئ بيئ و هه لويستى ليوه ريگريئ له سه ر ئه و هيرشه تونده ي له سه ر ئه و براهيه يانه کردوويه تى؟ ئه ي له وه نه ده ترسا که خزمانى بچن بۆ لاي ئه بوتاليبى مامى و داواى ليئبکه ن له سه ر ئه و قسانه ي به ئه بوله هه بى وتوو سه رزه نشتى بکات، يان پشتى به ربدا ت؟

دوهم: هه موو دهزانين كه دوو كچى پيځه مېر ماره بېرى دوو كوپرى
 نه بوله هېب بوون، ئايا نه گهر قورئان له دانانى موخه مېمده بووايه دهچوو ئاوها
 موازه فېهيك بكات و ئايندهى كچه كانى بخاته مەترسييه وه و نه و هيرشه تونده
 له سهر خه زورانى كچه كانى بكات كه ده رنه نجامه كهى دياربوو، نه و يش ته لاقدرانى
 دوو كچه كهى و شيوانى لانه ليين؟ له وياوه پرده دام هيچ كه سيك گهر به ده سستى خوئ
 بيت ئاوها ههنگاوئيك نانيت.

كهواته له پووى عهقل و لوژيكه پيځه مېر هيچ به رزه وهنديه كى نه بوو له و
 هيرشكرده سهر نه بوله هېب.

۲. ئاشكرايه كه نه بوله هېب و ژنه كهى له ژيانى پيځه مېر دا ههر له مهككه
 كوچى دوايان كرد، ئايا نه گهر نه قورئانه له لايه ن پيځه مېر وه بووايه، يان
 تواناى دهستكارى كردنى هه بووايه چ له خوئيه وه، يان له سهر داواى مامه كانى و
 خزمانى نه و سوره تهى لانه ده برد؟ چ زه روره تيك مابوو بو هيشته وهى نه و
 سوره ته له قورئاندا؟

۳. ئاشكرايه كه دواى فهتخى مهككه هه موو نه هلى مهككه موسولمان بوون
 به خزمانى پيځه مېر و كوپره كانى نه بوله هه بيشه وه، ئايا نه گهر قورئان له دانانى
 خودى پيځه مېر بووايه، يان دهستكارى كردنى به ده سستى نه و بووايه، نه م سوره تهى
 هه لته ده گرت؟ هيچ نه بووايه له بهر دللى خزمانى و كوپره كانى نه بوله هېب و مامه و
 ئاموزاكانى! ميژوو و كتيبه كانى سيره هيچ ئامار هيه كيان تيدا نيه له وهى كه
 كه سيك له خزمانى پيځه مېر، يان كوپرانى نه بوله هېب ئاوها داوايه كيان له
 پيځه مېر كرد بيت، چونكه هه موو به ته واوى تيگه يشتبوون كه نه هاتنه
 خواره وهى قورئان و نه دهستكارى كردنيشى ده سه لاتي پيځه مېرى تيدا نيه.
 نه گهر خه لكى كه مترین گومانيان هه بووايه ئاوها داوايه كيان له پيځه مېر ده كرد و
 نه و كه سانهى ناويان به خراپه له قورئاندا هاتبوو، يان سه رزه نشت كرابوون
 كوپره كان و خزمانيان مه رجى نه وه يان له سهر پيځه مېر ده كرد كه نه و ئايه تانه

لابېن ئىنجا موسولمان دېن، له وانه كورېكانى ئه بوله هې و خاليدى كورې وه ليد كه ئايهت له سهر باوكى دابه زيبوو و...هتد.

۴. پيغه مېر چۆن توانى له و سهر تاي بانگه وازه وه موجه فېه كى وا بكات و برپاريكى وا دهر بكات كه ئه بوله هې و ژنه كهى هردووكيان دۆزه خين و باوهر ناهينن، ئايا ترسى ئه وهى نه بوو مامى بۆ به درؤخستنه وه شى بيټ به سهر زاره كيش بيټ، موسولمانيتى خوى راگه يه نيټ؟ ئايا ئه مه به لگه نيه له سهر ئه وهى كه ئه م قورئانه له لايه ن كه سيكه وه يه له سه داسه د ده يزاني سهر نه نجامى ئه بوله هې و ژنه كهى به چى ده گات و ده يزاني كه هه رگيز به سهر زاره كيش بيټ، باوهر ناهينن؟

۵. ئه م سوره ته به شيكه له ژيان نامه ي پيغه مېر و دوكومينتيكى ميژووييه له سهر ئه و سهر ده مه ي پيغه مېر له سهر ئه و نارېحه تيانه ي پوويه پووى ده بوونه وه له و سهر تاي بانگه وازه وه كه له هه موويان سه ختر پشته لكردى خزمانى بوو لى و دوژمنايه تيكردى بوو له لايه ن ئه و خزمانه وه، ئيتر نازانم چۆن كه سيكى وه كو د. سروش شتيكى واى لى ده شاررېته وه و سوره تيكي وا به زياد و نابه جي ده زاني له ناو قورئاندا. □

۶. به درؤخستنه وهى ئه و كه سانه يه كه ده لئېن پيغه مېر قورئانى له به حيراوه وه رگرتوه، چونكه لؤژيكي نيه نه به حيراو نه هېچ كه سيكى تر برانن هه لؤيستي يه كه يه كهى ئه و خه لكويه چۆن ده بيټ به رامبه ر به بانگه وازه كهى پيغه مېر، به تاييه ت خزمانى خوى.

پيئجه م: (نهج البلاغه) له قورئان په وانتره:

له ناو ئه و په خنه گر ه سيرانه ي كه له م سهر ده مه دا په يدا بوون عه مامه به سه ريكي شيعيه به ناوى (احمد القبانجى) كه له لهنده ن داده نيشيټ و هه ر به و جله ئاينيه وه شولى ليّه لگيشاوه و ده ستي داوه ته په خنه گرتن له چه مكه ئاينيه كان، هه ر له مه سه له ي به هه شت و دۆزه خ و تا حجاب و نيقاب، به وه شه وه

نەوہستاوہ، بەلکو لەم دواپیەدا دەستی دایە پەخنەگرتن لە پەوانبێژی قورئان بە میتۆدییکی زۆر سەقەت، ئەویش بە بەراوردکردنی ھەندیک دەقی قورئانی لەگەڵ ھەندیک دەقی ناو (نەج البلاغە)ی ئیمامی عەلی کە شریف الرضی بەبێ سەنەد کۆیکردۆتەوہ!

سەرەتا، سەقەتی میتۆدەکە ی لەوہدایە بەراورد لە نێوان دوو دەقدا دەکات کە باس لە دوو بابەتی جیاوازی دەکەن، دەقەکە ی قورئان کە سورەتی (ھمزە)یە یە باس لەو دەولەمەندانە دەکات کە بە سەرۆت و سامان و پلەپایە دونیاییەکاندا دەنازن و گالەتە بە خەلکی دەکەن، دەقەکە ی (نەج البلاغە)ش باس لە وەسیەتیکی ئیمامی عەلی دەکات بۆ ھەسەنی کوپی!

میتۆدی راست و ساغیش ئەوہیە کە بەراورد لە نێوان دوو دەقدا بکەیت کە باس لەیەک شت و چارەسەری یەکجۆر شت بکەن، نەک ھەریەکەو باسی بابەتێک بێت. بۆ نموونە گەر بتهوێت بەراورد لە نێوان دوو دەقی شیعریدا بکەیت دەبێت ھەردووکیان لە ھەمان بواردا بن، بۆنموونە ھەردووکیان شیعری غەزەل بن، یان ھەردووکیان شیعری ھەماسەت بن، یان شیعری ھەجوو بن، نەک یەکیکیان بەسەر غەزەل بێت و ئەوی تریان لەسەر ھەماسەت، یان ھەجووکردن بێت.

دووەم: ئەوہی کە سەرئەنجام دەدرێت لەو بەراوردەدا ئەوہیە کە قەبانچی تەنانەت ئەو سوورەتە بچووکانە ی قورئانیشی لەبەر نییە، نەک ھەر ئەوہ، بەلکو بەجوانییش نازانێت بیانخوێنێتەوہ، ئەمەش بەلگەیە لەسەر ئەوہی کە ئەو نە شارەزایی لە قورئاندا ھەیە، نە لیکۆلینەوہو توێژینەوہیەکی ئەوتۆشی بۆکردووە، ھەرەھا بەلگەیە لەسەر ئەوہی کە ئەو وەکو ھەموو تاکیکی شیعە ئەوہندە ی ناگای لە (نەج البلاغە) ھەیە و ئەوہندە خوێندەوہو لیکۆلینەوہیان بۆ (نەج البلاغە) کردووە، بۆ قورئان نەیانکردووە، ئەمە لە وتارو ئاخواتنی ھەموو زانانیەکی شیعەدا بەدی دەکریت، ئەمەش لە بەتالەوہ نەھاتووہ، بەلکو پشت بە بنەمایەکی عەقیدەیی دەبەستیت ئەویش ئەوہیە کە لە ناخی ھەموو شیعەیکدا نەج البلاغە

له قورئان پاسترو په وائتره! ئه و ه تا له و سهرده مه ی که سهد قوتب کتیبی (فی ظلال القرآن) ی نووسی، زانایه کی شیعہ کتیبکی دهرکرد له رافه ی (نهج البلاغه) دا و ناوی نا "فی ظلال نهج البلاغه".

سپههم: به و به لگه یه ی که قه بباچی نه ده یزانی ئایه ته کان به جوانی بخوینیته وه، نه به جوانی ته فسیر و رافه یان بکات، دهرده که ویت ئه و که سیک ی پسپور نییه له و بواره داو ئه هلییه تی ئه وه ی نییه ته فسیری قورئان بکات، چ جای قسه له په وانبیژی قورئاندا بکات، چونکه ئه وه بواریک ی زور تاییه ته و شاره زاییه ک و پسپورییه کی زوری ده ویت، نه ک هه رکه سیک هه لسیّت و ده می لیبکویت.

چوارهم: ئه و نه ک هه ر نه زانه به قورئان، به لکو خاوه نی لوژیکیک ی زور سه قه تیشه، هه له کانی ئه و له رافه کردنی ئایه ته کاندایه پروونی دیاره، بیئاگاییه که شی له قورئان له وه وه دهرده که ویت که سروشتی به هه شت و ژیان ی ئه هلی به هه شت و سروشتی دوزه خ و ژیان ی ئه هلی دوزه خ ی له قورئاندا نه خویندوته وه، بویه ده لیّ به هه شت ته مه لخانه یه و هیچ هه ستیک ی مرقایه تی تیدا نییه و، وه کو ته ویله ی ئاژه ل وایه، ته نها خواردن و رابواردنه و ژیان ی دوزه خم پیباشته، چونکه هه سستی مرقانه ی تیدایه که ئازار چه شتنه! ئه مه چ تیگه یشتن و چ لوژیکیکه؟!

پینجهم: ئه و گالته به هه ندیک له سوره ته کانی قورئان ده کات وه کو سوره تی (همزة) و (الرحمن)، له و گالته کردنه دا نه زانیی خو ی دهرده خات، ئه گینا به گه رانه وه یه ک بۆ ئه و ئه و شتانه ی له ته فسیری ئه و دوو سوره ته دا و تراوه دهرده که ویت ئه و چه ند بیئاگاو ناشاره زایه، نه ک ته نها له پرووی به لاغه ته که یه وه، به لکو له چه ندين پوه وه، له وانه ده روونی و زانستی و کومه لایه تی و... هتد.

شه شه م: له کۆتاییشدا، ئه و که به راورد له نیوان (نهج البلاغه) و قورئاندا ده کات با بیین بزاین پری خاوه نی (نهج البلاغه) که ئیمامی عه لیه دهرباره ی قورئان چییه؟ ئه گه ر دهرکه وت که عه لی دانی به په وانبیژی و بالاده سستی قورئاندا

ناوه له پړوی پړوانیږتییه وه، نه وکاته قسه کانی قه بانچی له جی خویاندا پووجه ل ده بنه وه:

نیمامی علی له چهند شوینیکدا دهر باره ی قورئان دده فرمویت: عن علي رضي الله عنه قال: أَمَا إِنِّي قَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ «أَلَا إِنَّهَا سَتَكُونُ فِتْنَةٌ». فَقُلْتُ مَا الْمَخْرَجُ مِنْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ «كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ نَبَأُ مَا كَانَ قَبْلَكُمْ وَخَبَرُ مَا بَعْدَكُمْ وَحُكْمُ مَا بَيْنَكُمْ هُوَ الْفَصْلُ لَيْسَ بِالْهَزْلِ مَنْ تَرَكَهُ مِنْ جَبَّارٍ قَصَمَهُ اللَّهُ وَمَنْ ابْتَغَى الْهُدَى فِي غَيْرِهِ أَضَلَّهُ اللَّهُ وَهُوَ حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينُ وَهُوَ الذِّكْرُ الْحَكِيمُ وَهُوَ الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ هُوَ الَّذِي لَا تَزِيغُ بِهِ الْأَهْوَاءُ وَلَا تَلْتَبِسُ بِهِ الْأَلْسِنَةُ وَلَا يَشْبَعُ مِنْهُ الْعُلَمَاءُ وَلَا يَخْلُقُ عَلَى كَثْرَةِ الرَّدِّ وَلَا تَنْقُضِي عَجَائِبُهُ هُوَ الَّذِي لَمْ تَنْتَهُ الْجَنُّ إِذْ سَمِعَتْهُ حَتَّى قَالُوا (إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ) مَنْ قَالَ بِهِ صَدَقَ وَمَنْ عَمِلَ بِهِ أُجِرَ وَمَنْ حَكَمَ بِهِ عَدَلَ وَمَنْ دَعَا إِلَيْهِ هَدَى إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ». رواه الترمذي وهو حسن لغيره.

نیسه ته ټی ټم ریوایه ته بوی لای پیغه مبهه (دروودی خوی له سهه بیټ) قسه ی نوری له سهه وه زانایان گومانی نور ده به نه که قسه ی هه زره ته علی بیټ، نیمه ش نه مه مان زیاتر مه به سته.^{۱۹}

^{۱۹}. قال ابن كثير في تعليقه على هذا الخبر: "وقد وهم بعضهم في رفعه، وقصارى هذا الحديث أن يكون من كلام أمير المؤمنين علي - رضي الله عنه -". (انظر: ابن كثير/ فضائل القرآن: ص ۱۵). وقد أخرجه مرفوعاً الترمذي، في ثواب القرآن، باب ما جاء في فضل القرآن رقم (۲۹۰۶): ۴/ ۱۷۲، والدارمي في سننه، كتاب فضائل القرآن، باب فضل القرآن ص: ۸۳۱، ورواه الإمام أحمد في مسنده: ۷۰۳/ ۲ رقم (۷۰۴)، (تحقيق أحمد شاكر).

والحديث في سننه مقال. قال الترمذي: "هذا حديث لا نعرفه إلا من هذا الوجه، وإسناده مجهول، وفي الحارث (أحد رجال السنن) مقال". (انظر: الترمذي: ۱۷۲/ ۴)، وقال الحافظ ابن العربي المالكي: وحديث الحارث لا ينبغي أن يعول عليه. (انظر: عارضة الأحوذى: ۳۰/ ۱۱). قال الشيخ أحمد شاكر: إسناده ضعيف جداً من أجل الحارث. (انظر: المسند ۷۰۴/ ۲) وقال الشيخ الألباني: إسناده ضعيف، فيه الحارث

له چه ند شوينيكى نهج البلاغه شدا ده فهرمويت: ^{٢٠} "وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ يَقُولُ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ وَفِيهِ تَبْيَانٌ كُلِّ تَبْيَانٍ لِكُلِّ شَيْءٍ وَذَكَرَ أَنَّ الْكِتَابَ يُصَدِّقُ بَعْضُهُ بَعْضًا وَأَنَّهُ لَا اخْتِلَافَ فِيهِ فَقَالَ سُبْحَانَهُ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا وَإِنَّ الْقُرْآنَ ظَاهِرُهُ أُنِيقٌ وَبَاطِنُهُ عَمِيقٌ لَا تَفْنَى عَجَائِبُهُ وَلَا تَنْقُضِي غَرَائِبُهُ وَلَا تُكْشِفُ الظُّلُمَاتُ إِلَّا بِهِ" (شرح النهج ج ١ ص ٢٨٩).

"فَالْقُرْآنُ أَمْرٌ زَاجِرٌ وَصَامِتٌ نَاطِقٌ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ أَخَذَ عَلَيْهِ مِيثَاقَهُمْ وَارْتَهَنَ عَلَيْهِمْ أَنْفُسَهُمْ أَتَمَّ نُورَهُ وَأَكْرَمَ بِهِ دِينَهُ...

"وَإِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ لَمْ يَعْظِ أَحَدًا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ فَإِنَّهُ حَبْلُ اللَّهِ أَلَمَتَيْنِ وَسَبَبُهُ الْأَمِينُ وَفِيهِ رَبِيعُ الْقَلْبِ وَيَنَابِيعُ الْعِلْمِ وَمَا لِلْقَلْبِ جَلَاءٌ غَيْرُهُ مَعَ أَنَّهُ قَدْ ذَهَبَ الْمُتَذَكِّرُونَ وَبَقِيَ النَّاسُونَ أَوْ الْمُتَنَاسُونَ" (نفس المصدر ص ٣٢).

"وَاعْلَمُوا أَنَّ هَذَا الْقُرْآنَ هُوَ النَّاصِحُ الَّذِي لَا يَغْشَى وَالْهَادِي الَّذِي لَا يُضِلُّ وَالْمُحَدِّثُ الَّذِي لَا يَكْذِبُ وَمَا جَالَسَ هَذَا الْقُرْآنَ أَحَدٌ إِلَّا قَامَ عَنْهُ بَرِيَادَةٌ أَوْ نُقْصَانٌ زِيَادَةٌ فِي هُدًى أَوْ نُقْصَانٌ مِنْ عَمَى وَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَيْسَ عَلَى أَحَدٍ بَعْدَ الْقُرْآنِ مِنْ فَاقَةٍ وَلَا لِأَحَدٍ قَبْلَ الْقُرْآنِ مِنْ غَنَى فَاسْتَشْفَوْهُ مِنْ أَدْوَانِكُمْ وَاسْتَعِينُوا بِهِ عَلَى لَأَوَائِكُمْ فَإِنَّ فِيهِ شِفَاءً مِنْ أَكْبَرِ الدَّاءِ وَهُوَ الْكُفْرُ وَالنَّفَاقُ وَالْغِي وَالضَّلَالُ فَاسْأَلُوا اللَّهَ بِهِ وَتَوَجَّهُوا إِلَيْهِ بِحُبِّهِ وَلَا تَسْأَلُوا بِهِ خَلْقَهُ إِنَّهُ مَا تَوَجَّهَ الْعِبَادُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِمِثْلِهِ وَاعْلَمُوا أَنَّهُ شَافِعٌ مُشَفَّعٌ وَقَائِلٌ مُصَدَّقٌ وَأَنَّهُ مَنْ شَفَعَ لَهُ الْقُرْآنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفَعَ فِيهِ وَمَنْ مَحَلَّ بِهِ الْقُرْآنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَدَّقَ عَلَيْهِ فَإِنَّهُ يُنَادِي مُنَادٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا إِنَّ كُلَّ حَارِثٍ مُبْتَلَى فِي حَرْثِهِ وَ

الأعور، وهو لين، بل اتهمه بعض الأئمة بالكذب، ولعل أصله موقوف على علي - رضي الله عنه - فأخطأ الحارث فرفعه إلى النبي صلى الله عليه وسلم (انظر: اشرح الطحاوي، الطبعة التي خرج أحاديثها الألباني ص: ٦٨) وهذا الأثر مروي عن علي في كتب الشيعة: انظر: تفسير العياشي: ٣/١، البرهان: ٧/١، تفسير الصافي: ١٥/١، بحار الأنوار: ٧/١٩. ﴿

^{٢٠}. شرح نهج البلاغة / ابن أبي الحديد/ دار الكتب العلمية / بيروت / الطبعة الاولى ١٩٨٨م تحقيق محمد عبد الكريم النمرى.

عَاقِبَةُ عَمَلِهِ غَيْرَ حَرْثَةِ الْقُرْآنِ فَكُونُوا مِنْ حَرْثَتِهِ وَاتَّبَاعِهِ وَاسْتَدِلُّوهُ عَلَى رَبِّكُمْ وَاسْتَنْصَحُوهُ عَلَى أَنْفُسِكُمْ وَانْهَمُوا عَلَيْهِ أَرَأَيْكُمْ وَاسْتَغْفِشُوا فِيهِ أَهْوَاءَكُمْ غَشِيَ غَشِيهِ بِالضَّمِّ غَشَا خِلَافَ نَصَحِهِ وَاللَّوَاءُ الشَّدَّةُ. (نفس المصدر).

ئایا کەس هەیه گومانی هەبێت لە پەوانبێژی کتیی (نەج البلاغە)؟

جا ئەگەر ئەمە قسەى خاوەنى نەج بێت دەربارەى قورئان، ئیتر هەر قسەیهك بکریت دەربارەى لەبەرترى (نەج البلاغە) لە قورئان لە پەوانبێژییهوه هیچ نرخ و ئەرزشیکى هەیه؟

ئەوهى دەلیت (نەج البلاغە) لە قورئان پەوانبێژتره وهکو کەسێک وایه شارەزایی لە هونەرى وینەکشاندانەبێت، دوو تابلۆ ببینیت یەکیکیانى بەلاوه لەوى تریان جوان و باشتر بێت، دواى بچیت بۆ لای ئەو وینەکشەى ئەم وینەیهى کیشاوه بۆ ئەوهى ئەم بۆچوونهى خۆى پى پابگەیهنیت، ئەویش لە وهلامدا بلى تۆ بەههله داجوویت و ناشارەزای، ئەگینا تابلۆکەى من ناگاته قوله پى ئەو تابلۆیهى تردا و ئینجا دەستبکاته باسى نهینى و ورده کارییهکانى ئەو تابلۆیه، ئەم قسەیهش لە تهوازوعوه نهکات، بەلکو قهناعهتى تهواوى پى هەبێت، ئایا هەلسەنگاندنى ئەو کەسه هیچ نرخیکى دەمىنیت؟!

دەلیام کە نه عەلى، وهنه ئەوهیشى کە (نەج البلاغە)ى گىراوه تهوه ئەوه بەخەيالىاندانەهاتوو هه کەسێک دیت و (نەج البلاغە)ى بەلاوه لە قورئان پىروانتر دەبێت، ئەگینا یه کهم شت لە پىوه تهکفیریان دهکرد و هەردووکیان بهرائهتى خۆیانیان لى پادهگه ياند و پوونکردنه وهیهکی زۆریان لهوبارهیهوه دهدا.

کوتایی

له کۆتاییدا ده‌بێت ئه‌وه بڵێن که قورئان مه‌ترسی له سه‌ر نییه، ده ئه‌وه‌نده‌ی دیکه هه‌رشه‌ی بکریته سه‌ر جی پێی له‌ق ناكریت، به‌لكو به‌ پێچه‌وانه‌وه جی پێی تا بێت قایمتر و جیگه‌رتتر ده‌بێت، میژووی ١٤٠٠ ساڵی قورئانیش گه‌وره‌ترین به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌م راستییه، ئه‌م هه‌رشانه هه‌ممه‌تی شاره‌زایان و په‌سپوران له‌ غه‌مخوڕانی قورئان ده‌جولێن بۆ ئه‌وه‌ی نه‌ینی زیاتر له‌ قورئان ده‌ربه‌یئن و زۆر لایه‌نی دیکه‌ی گه‌وره‌یه‌که‌ی ده‌ربخه‌ن و ئه‌وانه‌شی که هه‌رشه‌ی ده‌که‌نه سه‌ر په‌وره‌شی و په‌شیمانیه‌یان له‌ دنیاو دوا‌پۆژدا بۆ به‌مێنێته‌وه و ناتوان باوه‌رو متمانه‌ی موسوڵمانان و ئه‌هلی قورئان به‌م کتێبه‌ پیرۆزه له‌ق بکه‌ن، به‌لكو ئه‌وه‌نده هه‌یه، ئه‌وانه‌ی پێی له‌ خسته ده‌چن که دله‌کانیان نه‌خۆشه‌و شیاوی چوونه به‌هه‌شت نین: (فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ * مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ * إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ) (الصافات: ١٦١-١٦٣).

خاڵێکی دیکه ئه‌وه‌یه که زۆربه‌ی ئه‌وانه‌ی په‌خه‌ له‌ قورئان ده‌گرن، یان که‌سانێکی ده‌مارگیرو چه‌واشه‌کارن، یان که‌سانێکی ساده‌ی فریوخوړاون و هه‌ردوولاش ئه‌و شاره‌زاییه ئه‌وتویه‌یانه نییه له‌ قورئان و زۆر به‌زوویی هه‌له‌و چه‌واشه‌کارییه‌کانیان ده‌رده‌که‌ون، له‌به‌ر ئه‌وه‌ نابێت له‌و جو‌ره به‌رنامه‌ن به‌ترسین، به‌لكو ده‌بێ ته‌حه‌ددای ئه‌و جو‌ره که‌سانه بکه‌ین که هه‌رش ده‌که‌نه سه‌ر قورئان، به‌تایبه‌ت له‌ کوردستانی خۆماندا و دیراسه‌ی گومان و په‌خه‌کانیان بکه‌ین و زانستیانه و بێ هه‌لچوون، وه‌لامیان به‌دینه‌وه.

خاڵێکی دیکه ئه‌وه‌یه که ده‌بێ هه‌ولێده‌ین ئه‌و ده‌ستانه بدۆزینه‌وه که له‌پشت ئه‌و جو‌ره که‌سانه‌وه‌ن که هه‌رش ده‌که‌نه سه‌ر ئیسلام، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ میانه‌ی ئه‌و وه‌لامانه‌دا که ده‌درینه‌وه باسی بیروباوه‌ری ئه‌و جو‌ره که‌سانه بکه‌ین و له‌گه‌ڵ ئیسلامدا به‌راوردیان بکه‌ین بۆ ئه‌وه‌ی خه‌ڵکی گه‌وره‌ی ئیسلام و بچووکێ ئه‌و رێبازو ئایینه‌یان بۆ ده‌رکه‌وێت که ئه‌و که‌سانه لیوه‌ی ئینتیلاق ده‌که‌ن.

رأسپارده‌كان:

له كۆتاييدا پيشنيز ده‌كه‌م ئەم جوړه كوڅرانه زياتر بگيرين، به‌لام له‌گه‌ل هه‌نديك تيبينيدا:

١. بابته‌كان زيندوو بن، واته چاره‌سهرى ئەو شتانه بكه‌ن كه له ئارادان.

٢. تاييه‌ت بن به‌و نووسين و نووسه‌رانه‌ى به‌ كوردى شت بلاوده‌كه‌نه‌وه.

٣. له‌گه‌ل زانكوو ناوه‌نده زانستيه‌كاندا بگيرين بو ئەوه‌ى بارستاييه‌كى زياترى هه‌بيت و مامۆستايان و خويندكارانى زانكو له‌ نزىكه‌وه ئاماده‌ى بن.

مختصر البحث باللغة العربية:

هذه ورقة بحثية فكرية بالدرجة الاولى تطرقت فيها الى عدة امور الخصها كالآتي:
١. المقدمة.

٢. مدخل الى اسرار واعجاز القرآن، خلاصته ان القرآن كتاب مليء بالاسرار وهو فريد في كل جوانبه، ثوبه وشكله، كنهه وماهيته، مضمونه ومحتواه، اسلوبه وطريقته، رسالته ووظيفته، طبيعته وصفاته، واخيرا وليس آخرا في تأثيره.
وعليه فان حصر الاعجاز في مظهره وشكله الخارجي الذي هو بلاغته انتقاص له وتقليل من شأنه.

ثم الرد على القائلين بالصرفة واثبت ان ذلك يتضمن طعنا في الله ثم في القرآن.
٣. ثم تحدثت عن بعض صفات القرآن التي وردت على لسان القرآن والتي لها دلالات عميقة ومهمة كوصفه بالمجيد والكريم والحكيم والحق والمبين والمبارك والنور والروح...الخ

٤. تحدثت عن بعض ما يستند عليه الطاعنون في طعنهم في القرآن، من ذلك: روايات كتابة القرآن وجمعه وتدوينه وروايات النسخ والمنسوخ وعلى رأسها الروايات الشيعية التي تطعن في القرآن مباشرة وتتهمه بحصول التغيير والنقصان فيه.
٥. ناقشت رأيين للمفكر الايراني عبد الكريم سروش، ذكرهما في مقال منشور على الانترنت في موقعه سماه (البغاء والنحل):

اولهما: قوله ان القرآن لم ينزل على رسول الله صلى الله عليه وسلم باللفظ، وانما نزل بالمعنى على قلبه، ثم صاغه الرسول بعباراته متأثرا ببيئته وواقعه التاريخي والاجتماعي وحالته النفسية والوجداني، وبالتالي فإن بعض اقواله غاية في البلاغة والسمو كآية " الله نور السموات والارض " وبعضها الاخرى غاية في الركاقة كسورة " تبت يدا ابي لهب وتب ".

ثانيا: ناقشت رأيه حول سورة تبت يدا ابي لهب التي يقول عنها انها ركيكة وتعبر عن حالة الرسول النفسية والوجدانية السيئة واثبت بالدليل العقلي والمنطقي ان هذه السورة ليست غير ركيكة فحسب، بل انها تدل على ان القرآن نازل من عند الله وانه لم يحصل فيه أي تغيير.

٦. ناقشت رأيين لصاحب كتاب " هل القرآن معصوم ":

اولهما: قوله ان القرآن يقر بان فيه اختلافا وتناقضا وذلك في قوله تعالى " ولو كان من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافا كثيرا" فهذه الآية في زعمه تنفي الاختلاف الكثير وليس القليل مما يدل - بمفهوم المخالفة- على ان فيه اختلافا قليلا. ثانيا: وجود اخطاء نحوية ولغوية في القرآن.

٧. ناقشت بعض تخرصات المعمم الشيعي العراقي احمد القبانجي لا سيما قوله ان القرآن ليس بليغا بل ان نهج البلاغة ابلغ من بعض سورته، فيعقد مقارنة بين سورة الهمزة ونص من نهج البلاغة يوصي فيه سيدنا علي ابنه الحسن رضي الله عنهما، ثم يتهم بهذه السورة و بسور اخرى كسورة الرحمن، كما يتهم بالجنة والنار..الخ، واثبت ان هذه الآراء كلها تدل على جهل اصحابها بالقرآن وغفلتهم عنه وبعدهم عنه.

٨. الخاتمة، وذكرت فيها ان لا خوف على القرآن فانه ينتصر على اعدائه وانه كلما زاد الطعن فيه زادت قوته وظهر فيه من الاسرار ما لم يكن معروفا من قبل.

٩. ثم طلبت في التوصيات الإكثار من مثل هذه المؤتمرات ولكن ببحوث أكثر علمية وجدية وبالتعاون مع الجامعات لضمان مشاركة اكبر قدر ممكن من الاساتذة والطلبة. والحمد لله أولا وآخرا.

سەرچاوه كان :

١. القرآن الكريم
٢. ﴿اللؤلؤ والمرجان فيما اتفق عليه الشيخان﴾ - تأليف: محمد فؤاد بن عبد الباقي بن صالح بن محمد (المتوفى: ١٣٨٨هـ) عدد الأجزاء: ٣ أجزاء في مجلد واحد، الناشر: دار احياء الكتب العربية - محمد الحلبي (بدون طبعة و بدون تاريخ).
ثم صورّه: - كما هو و بنفس ترقيم صفحاته وأحاديثه -: دار الحديث، القاهرة، بتاريخ: ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٦ م، توزيع: دار الريان للتراث.
٣. الجامع الصحيح المسمى صحيح مسلم / الناشر: دار الجيل بيروت + دار الأفاق الجديدة - بيروت.
٤. الجامع الصحيح سنن الترمذي / محمد بن عيسى أبو عيسى الترمذي السلمي. الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت. تحقيق: أحمد محمد شاكر وآخرون.
٥. مباحث في علوم القرآن / مناع القطان. الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزيع. الطبعة: الطبعة الثالثة ١٤٢١هـ - ٢٠٠٠م.
٦. البرهان في علوم القرآن. المؤلف: محمد بن بهادر بن عبد الله الزركشي أبو عبد الله. الناشر: دار المعرفة - بيروت، ١٣٩١. تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم. عدد الأجزاء: ٤.
٧. الإتيقان في علوم القرآن، المؤلف: عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (المتوفى: ٩١١هـ)، المحقق: محمد أبو الفضل إبراهيم، الناشر: الهيئة المصرية العامة للكتاب، الطبعة: ١٣٩٤هـ / ١٩٧٤م.
٨. . الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ٩ / تأليف أبو محمد علي بن أحمد بن سعيد بن حزم الظاهري / الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت / الطبعة الأولى، ١٤٠٦ تحقيق: د. عبد الغفار سليمان البنداري.

٩. هل القرآن معصوم/ عبد الله عبدالقادي. وه رگيڙ و شويڻي چاپ و ناوي
چاپخانه نه زانراوه.

١٠. التحرير والتنوير المعروف بتفسير ابن عاشور، المؤلف: محمد الطاهر بن محمد بن
محمد الطاهر بن عاشور التونسي (المتوفى: ١٣٩٣هـ). الناشر: مؤسسة التاريخ
العربي، بيروت - لبنان. الطبعة: الأولى، ١٤٢٠هـ/٢٠٠٠م.

رۆژ هه‌ڵا تناسان و هه‌ڵبەستراوه‌کانیان سه‌باره‌ت به ئێسلام

پ. ی. دکتۆر موحه‌ممەد زه‌کی مه‌لا حسێن به‌رواری
زانکۆی زاخۆ – کۆلیژی په‌روه‌رده – به‌شی خوێندنی ئێسلامیی

پیشہ کی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

دواى سوپاس و ستايش: بيگومان بهريگردن له ناييني پيرۆزى ئىسلام
واجبى سهرشانى هموو موسلمانىكه، هر له بهر ئه وه ويستم سه بارهت به ئه م
بابه ته (پۆژه لاتناسان و هه لبه ستراوه كانيان سه بارهت به ئىسلام) بنووسم،
توژينه وه كه شم به و شپوهى خواره وه دارشتوه:

به‌شی یه‌که‌م: ناساندنی رۆژه‌لاتناسان و رۆژه‌لاتناسی.

باسی یه که م: سه ره له دانی رۆژه لاتناسی و قوئاغه کانی

باسی دووهم: ھۆکاری سەرھەڵدانی پۆژھەڵتناسی و رای زانیان لەسەری.

باسی سیھم: گرنګترین ټو ډولټ و لایه نانهی په یوه ستن به

روژھه لاتناسییه وه .

به شی دووهم: پالنہرہ کانی روژہ لاتناسی.

باسی یه که م: چین و گرووپه کانی پۆژه لاتناسان.
 باسی دووهم: ئامانجه کانی لیکۆلینه وه پۆژه لاتناسییه کان.
 بهشی سییه م: هه لبه ستراره کانی پۆژه لاتناسان سه بارهت به ئیسلام.
 باسی یه که م: شایه تی و دانپیدانانی زانایانی ویزدانزیندووی پۆژئاوا به
 گه وره یی ئیسلام.
 باسی دووهم: ته واری ئه و که لێن و که م و کووپی و هه له مه نه ه جییانه ی که
 له توێژینه وه پۆژه لاتناسییه کانداهن سه بارهت به ئیسلام.

بەشى يەكەم:

ناساندنى پۇژھە لاتناسى و پۇژھە لاتناسان

پۇژھە لاتناسى لە پووى زمانەوانىيەو:

وشەى پۇژھە لاتناسى ھەللىنجرەوى وشەى پۇژھە لاتتە، مەبەست لىى ئەو شوئىنەيە كە پۇژى لى ھەللىت و واتاى وشەكەش: لىگەپان و دواكەتنى ئەوەى لە پۇژھە لات ھەيە^۱.

شايەنى باسە دەستەواژەى پۇژھە لات سەرەتا لە لايەن بىرمەندە پۇژئاوايىيەكانەو بەكارھاتوو، ئەوان بوون كە جىھانىيان دابەش كردوو بۇ پۇژھە لات و پۇژئاوا، پۇژھە لاتىشيان كردوو بە سى بەشەو: نزيك و ناوەرەست و دور. لە بەكارھىناندا وشەى پۇژھە لات مەبەست پىى ولاتانى ئاسيا و ناوچەى عەرەبى و ئەفريقىيە. ئىستاش زاراوہيەكى تر لە جىگەى پۇژھە لات بەكاردينن ئەويش (جىھانى نوئ) ھ (العالم الحديث).

پۇژھە لاتناسى لە پووى ناوەرەكەو:

وشەى پۇژھە لاتناسى بەو ھەولانە دەوترىت كە بىرمەندانى پۇژئاوا دەيدەن بۇ زانىنى بنەماكانى فيكرى ئىسلامى و شارستانىيەتى ئىسلامى و زانست و كەلتورى گەلانى پۇژھە لات.

كەوابوو پۇژھە لاتناسى: زانستىكە لىكۆلىنەو دەكات لەسەر زمان و كەلتورى و شارستانىيەت و كۆمەلگەى پۇژھە لات لە پووى مېژووى و سەردەمى

^۱ بېروانە ماددەى: (الشرق) لسان العرب، ج ۲ / ۳۳، والمصباح المنير، ج ۱، ۳۳۲، ومختار الصحاح، ص ۳۳۶.

ئىستاشى^۲. بە واتايەكى تر: لىكۆلىنەوھى توڭزەرانى غەيرى پۆژھەلاتە لەسەر شارستانىيەتى پۆژھەلات و ئايىنەكانى و زمانەكانى و مېژوو و زانستەكانى و پېرەوھە دەروونى و كۆمەلەيەتتەكانىيان و بە تايىبەتى تر لەسەر ئىسلام و كاروبارى مۇسلمانان لە سەردەمە جياوازەكاندا^۳. ھەندىك كات پەنگە بە پۆژھەلاتناس بوتريت عەرەبناس، بەلام ئەم دەستەواژەيە ناكريت بە گشتى بەكاربەيت، چونكە پۆژھەلاتناسان كاريان لەسەر غەيرى عەرەب كەردووھە و پۆژھەلاتناس فراوانترە لە عەرەبناس. ھەرەھا ناكريت ھەموو مېژووناسى ئوروپى بە پۆژھەلاتناس لەقەلەم بەدریت، بەلكو تەنھا ئەوانەى كە گرنگيان داوھ بە كەلتورى پۆژھەلات، ھەتا ئەگەر زمانەكەشيانى نەزانىبەت.

ناوژەدكردنى ھەندىك لە لىكۆلىنەوھە پۆژھەلاتناسىيەكان بە (زانست) – ئەوانەى بابەتەكەيان شارستانىيەتى ئىسلامىيە – كەمتەرخەمىيەكى زۆرى تىدايە، چونكە ھەك ئاشكرايە وشەى زانست بەو راستيانە دەوتریت كە سەلمىنراون و گومانىيان تىدا نييە، ئەگەر لە غەيرى راستى سەلمىنراویشدا بەكارھاتبەت، ئەوھ بەو دەرەنجامانە وتراوھ كە گومانى راستىتيان ھەيە. كىشەكە ئەوھە كە ئەو لىكۆلىنەوھە پۆژھەلاتناسىيانەى سەبارەت بە ئىسلام كراون، لە زۆربەى حالەتەكاندا بابەتگەلىكن دوور و نزىك پەيوەنديان بە راستىيەوھە نييە، ھەر لەبەرئەوھە كە ناكريت بە زانست ناوژەد بكرىن، ئەم رايەش دراوھە پال دكتور

^۲ بڕوانە: (الدراسات العربية والإسلامية في الجامعات الألمانية)، ل ۱۲ و دواتر.

^۳ بڕوانە: تاريخ الأدب العربي، أحمد حسن الزيات، ص ۵۱۲، ومجلة الشريعة والدراسات الإسلامية بمكة العدد الخامس، ص ۲۶، وتطور الاستشراق في التراث العربي، د. ناجي، ص ۲۳، والاستشراق الخلفية الفكرية للصراع الحضاري، د. زقزوق، ص ۱۸.

ئىدوارد سەئىد كە پىيى وايە پۇژھەلاتناسى نەشارەزايە بە بابەتەكەى خۇى و بابەتگەلىكى بى بنەمايان بۇ خۇيان دروستكردووه^۴.

لەگەل ئەمەشدا، لىكۆلىنەوہ پۇژھەلاتناسىيەكان مەرجى لىكۆلىنەوہى زاستىيان تىدا نىيە و لەسەر بنەماى بىلايەنى بونىات نەنراون لە بابەتە ئىسلامىيەكەياندا. گومانى تىدا نىيە گەر بوتريت: پۇژھەلاتناسان يان لە خزمەتى بەگاوركردندا بوون (التنصير) يان لە خزمەتى ئىستىعمار و زايۇنىزمدا بوون، يان لە خزمەتى ھەر سيانىاندا بوون، وە لە ھەر يەك لەم حالەتەندا ناتوانن بىلايەن بن، ھەتا ئەگەر لەو جۇرئەش نەبوون، تواناى تىگەشتنى تەواوى زمانى عەرەبىيان نەبووہ و نەيانتوانيوہ پەى بە واتا نەيىنيەكانى بەرن، كە ئەمەش پىگرە لە گەيشتن بە راستى^۵.

پۇژھەلاتناسى - ھەرچۇنىك بىت - زانستىكە كە بيانىيە بە زاراوہ زانستىيەكانى خۇمان و پەرورەدەى ولاتانى غەيرى پۇژھەلاتە. ناكريت پۇژھەلاتناسى زاراوہى زانستى بە بەردا بكريت، تەنھا كاتىك نەبىت كە بىلايەن بىت و گوزراشت لە راستى و دەرەنجامە زانستىيە سەلمىتراوہكان بكات، بەلام كاتىك پۇژھەلاتناس لە پىرەوى زانستى و بىلايەنبوون لايدا، بە تاييەتى لىكۆلىنەوہكانيان سەبارەت بە ئىسلام، ناكريت بە زانست ناوژەد بكريت بە گويزەى پىوہرە زانستىيە ديارەكان، چۇنكە لەم حالەتەدا پۇژھەلاتناسى دەبىتە ئامرازىك بۇ دابىنكردنى ئامانجى گلاو، بۇ تانەدان لە بەھا و بنەما و پەيرەو

^۴ مناهج المستشرقين، د. الساموك، الهامش ۸. وحقيقة الاستشراق وموقفه من الإسلام منذ ظهوره

إلى نهاية الألفية الثانية، د. محمد بهاء الدين، ص ۳.

^۵ حقيقة الاستشراق وموقفه من الإسلام...، د. محمد بهاء الدين، ص ۳.

پروگرامى ئايىنى ئىسلام و ئەمەش وەك خزمەتک بە گاۋرکردن يان ئىستىعمار يان زايۇنىزم، ياخود وەك خزمەتک بە ھەموويان^۶.

وشەى (پۆژھەلاتناس) یش بەو بىرمەندانە دەوتریت كە لىكۆلىنەوہيان كىدوۋە لەسەر زانست و ميژوو و شارستانىەت و كاروبارى كۆمەلايەتى و پامپارى و ئابوورى پۆژھەلات كىدوۋە و ھەندىكىش بەم شىۋە پىناسەيان دەكات ((نوسەرانى پۆژئاوا كە سەبارەت بە فىكىرى ئىسلامى و شارستانىەتى ئىسلامى دەنوسن))^۷. جگە لەمانەش پىناسەى تر زۆرن كە لە ناوہرۇكدا زۆر جياواز نىن لەم واتايە. لە پۆژگارى ئەمپۇشدا واديارە كە پۆژھەلاتناسان خۆيان ھەشارداوہ لە پشت ناونىشانى زانستى و چەندىن جۆرى تر، لە ترسى ئەوہى كە پوى پاستەقىنەيان بەدەر كەوئ و ئەمەش شتىكى نامۆ نىيە لە پۆژئاوادا، بەمشىۋەيەش دەتوانن پۆلى كاريگەرتر ببىنن و چالاكى زياتر ئەنجام بدەن.

^۶ سەرچاۋى پىشوو، ل ۴.

^۷ إنتاج المستشرقين وأثره في الفكر الإسلامي، مالك بن نبي، ص ۷.

باسى يەكەم:

سەرھەلدىنى پۇژھەلاتناسى و قۇناغەكانى

تويژھەرەوان بە گشتى كۆكن لەسەر ئەوھى كە بزووتنەوھى پۇژھەلاتناسى لە كۇتاييەكانى سەدەى دەھەم و سەرھەتاكانى سەدەى يانزەھەمى زايىنى سەرى ھەلدا لە فەرەنسا و قەشەى فەرەنسى (جبرى دى أولياك ۹۳۸-۱۰۰۳م) يەككە بووھ لە يەكەمەكان كە سەرقال بووھ بە زانيارى پۇژھەلاتەوھ، كاتىك ئەم قەشەيە لە فەرەنساوھ دەچىت بۇ ئىسپانيا كە لانكەى شارستانىەتى ئىسلامى بوو لەو كاتەدا و لەوى فېرى زمانى عەرەبى دەبىت و ھەرەھا فېرى زانستى موسلمانان دەبىت لە بوارەكانى ماتماتىك و پزىشكى و فەلەك و كىميا و فەلسەفەدا و ھەندىكىش لە زانستى ئايىنى فېردەبىت، دواتر كۆچ دەكات بۇ پۇما كە سەنتەرى پاپايەتيە و لەوى ناوبانگ دەرەكات بە زانستە فراوانەكەى سەبارەت بە زمانى عەرەبى و زانستەكانى موسلمانان، دواتر ھەلەدەبۇردىت وەك پاپا لەژىر ناوى سلفستەرى دووھم (۹۹۹-۱۰۰۳ ن). بەم شىوھە يەكەم فەرەنسىيە كە كورسىي پاپايەتى وەرگىت. دواتر ھەستا بە وەرگىپرانى چەند پەرتووكىكى عەرەبى لە بوارى ماتماتىك و فەلەكدا و بووھ ھۆكارى بلأوبوونەوھى ژمارەى عەرەبى لە ئەوروپا، كە ژمارە سفرىان نەبووھەتا ئەو كاتە و بووھ ھۆى چارەسەرى زۆرىك لە كىشە ماتماتىكىيەكان^۸.

لە دواى ئەو ئەم پۇژھەلاتناسانە ھاتن: قوستەنتىنى ئەفرىقى (۱۰۸۷ن) و بوترسى المحترم (۱۰۹۲-۱۱۵۶ن) و أرجودى سانتلا (۱۱۰۷ن) دواتر جىراد كرىمون (۱۱۱۴- ۱۱۸۷ن) ھات و دواتر ژمارەيان زۆربوو، لە ھەموو پەگەزەكانى تىدا دروست بوو، بە شىوھەك زۆرىەى ولاتانى ئەوروپا و ئەمريكاي سەردەمى ئىستانى گرتەوھ.

^۸ بېروانە: المستشرقون، العقيقي، ج ۱۲، ۱- وما بعدها.

له سهرتاوه سهره‌لانی پۆژه‌لاتناسی تهنه مهبه‌ستیکی ئایینی له پشته‌وه بوو، به‌لام دواتر فراوان بوو به شیوه‌یه‌ک پۆژه‌لاتناسان مهبه‌ستی سیاسی و زمانه‌وانیان تیکه‌ل کرد. توژیینه‌وه پۆژه‌لاتناسییه‌کان سه‌بارت به ئیسلام به ئاماژه و ویستی که‌نیه‌ی کاسۆلیکی ده‌ستی پیکرد، بۆ تانه‌دان له به‌رنامه‌ی ئیسلام و دژایه‌تیکردنی به‌هاکانی، به مهبه‌ستی پاراستنی مه‌زه‌بی (کاسۆلیکی) له لایه‌ک و قهره‌بووکردنه‌وه‌ی تیکشکانه یه‌ک له‌دوای یه‌که‌کانیان له شه‌ره‌کانی خاچپه‌رستیدا بۆ رزگاکردنی قودس له لایه‌کی تر، دواتر ئیستیعمارى پۆژئاوا ئهم لی‌کۆلینه‌وانه‌یان له زانکۆکاندا کرده بابته‌ی خویندن و زانستی.^۹

به‌لام می‌ژووی سهره‌تای ده‌سپیکى پۆژه‌لاتناسی له پۆژئاوا، له سالى (۱۳۱۲ن)^{۱۰} بوو، کاتیک مەجمه‌ی که‌نیه‌ی له فیه‌نا به فهرمی بریاریکى ده‌رکرد به ته‌رخانکردنی چه‌ند پۆستیکى فی‌رکردنی بالا له بواره‌کانی عه‌ره‌بی و یۆنانی و عیبری و سریانی، له زانکۆکانی پاريس و ئوکسفۆرد و پۆلۆنیا و افینیون و سلامنکا. له ئە‌وروپای ئیستادا پۆژه‌لاتناسی بووه به بابته‌یکى زانستى دانپێ‌دانراو له لایه‌ن هه‌موو لایه‌ک و له هه‌موو زانکۆکانیاندا ده‌خویندريت و هه‌روه‌ها کۆمه‌لگه‌ی ئە‌وروپى له پێگای حکومه‌ت و په‌رله‌مانه‌کانیان‌وه توانایه‌کی ته‌واوی مادى و مه‌عنه‌وى دابین ده‌که‌ن بۆ پۆژه‌لاتناسان بۆ ئە‌نجامدانی توژیینه‌وه‌کانیان.^{۱۱}

^۹ بره‌وانه: الفكر الإسلامی الحديث، د. محمد البهي، ص ۹ وما بعدها.

^{۱۰} الاستشراق: إدوارد سعيد، ص ۸۰، والإسلام دين المستقبل، روجيه، ص ۱۷۴.

^{۱۱} حقيقة الاستشراق وموقفه من الإسلام...، د. محمد بهاء الدين، ص ۱۹.

باسى دووہم:

ھۆكاری سەرھەلدىنى پۆژھەلاتناسى و پاي زانايان لەسەرى

بەپيى پاي ليكۆلەرەوان، ھۆكارەكانى سەرھەلدىنى پۆژھەلاتناسى و تويزينه وەكانيان سەبارەت بە ئىسلام، دەگەرپتەوہ بۆ چەند فاكترىك، لەوانە:

۱- جەنگەكانى خاچپەرستى: سەرەتاي دەسپيكي پۆژھەلاتناسى ھۆكارەكەى جەنگى خاچپەرستى بوو، كاتيك بەريەككەوتنى سياسى و ئايىنى پووى دا لە نيوان ئىسلام و مەسيحيتى پۆژئاوا لە فەلەستين، بەلگەى ئەوانەش كە ئەم پايەيان ھەيە: دژايەتتى نيوان ئىسلام و مەسيحيتى پۆژئاوا زۆر توند بوو لە كاتى نۆرەددىن زەنگى (و ۱۱۷۴) و سەلاحەددىنى ئەيووبى (۱۱۳۸-۱۱۹۳) و دواى شكستە يەك لە دواى يەكەكانيان، پۆژئاوا ويستى تۆلەى ئەو شكستانە بە ناشيرينكردى ويناى ئىسلام و ويناى پيغەمبەرەكەى بكاتەوہ، بە چەندىن تۆمەت و شيوازى جۆراوجۆر.^{۱۲}

۲- ئەوروپا پيويستى بەوہبوو بەرپەرچى ئىسلام بداتەوہ لە لاىەك و لە لاىەكى تر پۆژھەلاتناسى بۆ ئەوہبوو تا نەيىنى ھيزى موسلمانانى بۆ دەرکەويىت، بە تايبەت دواى پزگاركردى قوستەنتينيە لە سالى (۱۴۵۳) كاتيك موسلمانان گەشتنە كەنارەكانى قىيەننا و بوونە بەرەستىكى بەھيز لە بەردەم بۆلۆبونەوہى مەسيحيتدا.^{۱۳}

۳- دواى داگيركردى ھەندىك لە ولاتانى عەرەبى و ئىسلامى لە پۆژھەلاتى دوور، ناوپراست و نزىك و باكوورى ئەفريقا لە لاىەن ئىستيعمارى ئەوروپيەوہ، پيويستيان بەوہبوو لە كەلتور و ئايىنى ئەو گەلانە تىبگەن، بۆ چەسپاندى

^{۱۲} الاستشراق بين الموضوعية والافتالية، د. السامرائي، ص ۲۰.

^{۱۳} التبشير والاستعمار للدكتورين خالد وفروخ، ص ۳۷.

دەسەلاتى خۇيان، ولاتانى ئىستىعمار پالېشتىنى لىكۆلېنەۋە پۇژھەلاتناسىيەكانىيان كرد له زانكۆكانياندا و گرنگيان پىدا^{۱۴}.

۴- كاتىك جەنگى خاچپەرستى سەرکەۋتوۋ نەبوو له بەدەستەينانى مەرامەكانى به شىۋازى سەربازى، ئەۋروپا بېرى له ئەلتەرناتىۋىك كىردەۋە كه ئەۋىش پۇژھەلاتناسى بوو، بۇ زالبوون بەسەر مۇسلماناندا، به داگىركردنى فېكرى (الغزو الفكري) ئەۋىش به پىلانېكى داپېژراو و تەكتىكاتى پېشكەۋتوۋ. بەمشىۋە پۇژھەلاتناسان له خزمەتى ئىمپىريالىستىدا بوون بۇ بېھىزكردنى مۇسلمانان و دواتر زالبوون بەسەرىدا لەپروۋى ئابوۋرى و سىياسى و فېكرىيەۋە.

۵- ھەندىك له پۇژھەلاتناسان، پۇژھەلاتناسىيان كىردوۋەتە ئامرازىك بۇ تىركردنى ئارەزۋە تايىبەتتەيەكانى خۇيان له گەشتكردن، ياخود ئاشنابوون به كەلتوۋرى جىھانى دىرىن، كۆمەللىكى تر پۇژھەلاتناسىيان ۋەك پەيداكردى پۇزى بەكارهيناو، ياخود ولاتانى خۇيانيان جېھىشتوۋە كاتىك تواناى زانستىيان زۆر بى نىرخ بوۋە بەرامبەر زاناكانى بوارەكانى تر، يان خۆدزىنەۋە بوۋە له بەرپرسىيارىتتى ئاينىيان له كۆمەلگە مەسىحىيەكانى خۇياندا^{۱۵}.

قۇناغەكانى نووسىنى پۇژھەلاتناسان:

دەكرىت قۇناغەكانى نووسىنى پۇژھەلاتناسان بكرىت به سى قۇناغەۋە:

قۇناغى يەكەم: قۇناغى پېشەنگ:

دەسپىكى نووسىنەكان سەبارەت به مۇسلمانان له لاين كۆمەللىك زاناى پېشەنگەۋە بوو، كاتىك گەشتيان كرد بۇ ولاتانى عەرەبى و ئىسپانيا و كەۋتنە

^{۱۴} مناھج المستشرقين، د. الساموك، ص ۱۵.

^{۱۵} برۋانە: المستشرقون، نجيب العقيقى، الصفحات: ۱۹، ۲۸، ۴۰ و دواتر، به دەستكارىيەۋە. حقيقە

الاستشراق وموقفه من الإسلام، د. محمد بهاء الدين، ص ۲۵.

ژیر کاریگه‌ریی شارستانییه‌تی ئیسلامیه‌یه و زمانی عه‌ره‌بی فیڤیوون و کتیبه‌کانیان وهرگێڤایه سهر زمانی خۆیان، به مه‌به‌ستی ده‌وله‌مه‌ندکردنی شارستانییه‌تی ئه‌وروپا و رزگارکردنی له‌و تاریکییه‌ی بآلی کیشابوو به سهریدا. له دیارترینی ئه‌و زانایانه له‌م بواره‌دا (جبریدی أولیک ۹۳۸-۱۰۰۳ز) و یۆحه‌ننای کورپی داودی ئیسپانی و یۆحه‌ننای ئیشبیله‌یی و پۆجه‌ر بیکۆن و چه‌ندانی تر^{۱۶}.

قۆناغی دووه‌م: قۆناغی دوا‌ی له‌ده‌ستدانی غه‌رناته:

کاتیک موسلمانان ده‌رکران له‌ غه‌رناته له‌ ساڵی (۱۴۹۲ز)، خویندنی زانسته پۆژه‌لایه‌یه‌کان و وانه‌ و تنه‌وه به‌ عه‌ره‌بی، قه‌ده‌غه‌ کرا، به‌لام ئه‌مانه له‌ پۆما ده‌ستی پیکرده‌وه، په‌نگه ده‌ستپیکردنه‌وه‌ی مه‌به‌ست لێی ئاسانکاری بووبیت بۆ کاری به‌گاورکردن (التنصیر)، چونکه تیگه‌شتن له‌ ئیسلام باشتترین ئامرازی به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی فیکری ئیسلامی و بلۆکردنه‌وه‌ی مه‌سیحیه‌ت بوو له‌ ولاتانی ئیسلامیدا. هه‌لۆیستی پۆژه‌لایه‌یه‌کان له‌م قۆناغه‌دا زۆر دوژمنانه‌ بوو له‌ دژی ئیسلام، تا کارگه‌شته ئه‌وه‌ی ئیسلام به‌ دوژمنی خودا له‌قه‌له‌م بده‌ن.

هه‌ولێ مامۆستا (ریجرسیمون) جیگای پێژه‌ کاتیک له‌ په‌رتووکیکی به‌نرخدا ئیسلامی پوونکردووه‌ته‌وه له‌ ساڵی (۱۶۸۴ز) دا و تییدا باسی پۆژه‌لات و مه‌سیحیه‌ت ده‌کات و هه‌ولێ پوونکردنه‌وه‌ی عه‌قیده‌ی ئیسلامی و عیباده‌ته‌کان و چه‌ندین لایه‌نی تری داه و هێرشێ نه‌کردووه‌ته‌ سهر ئیسلام، به‌لکو زۆرجار به‌ باشه‌ باسی کردووه، له‌وشتانه‌دا که له‌ ئیسلامدا به‌ باشتی زانیوه وه‌ک له‌ مه‌سیحیه‌تدا. په‌نگه ئه‌م هه‌ولدا نه‌ بۆ زانینی راستی سه‌باره‌ت به‌ ئیسلام، له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ گرتبیت که سه‌رچاوه‌ی ئیسلامی به‌کارهێناوه بۆ زانیارییه‌کانی، هه‌روه‌ها په‌رتووکیکی تری له‌سه‌ر هه‌مان پێچکه له‌ ساڵی (۱۶۹۷ز) دا نووسیوه

^{۱۶} بروه‌نه: المستشرقون، العقیقی، ج ۱، ۱۲۰ دواتری، والمستشرقون ومصادر التشريع الإسلامي، د.النشیمی، ص ۱۰ و دواتری.

له سەر ژياننامەى پيڤه مېهر (درودى خواى له سەرييت) به باشه باسى دهكات، پيڤه وانهى نووسينه كانى پيشترى له سەر پيڤه مېهر (درودى خواى له سەرييت)^{۱۷}. دواتر به پوونى كاريگه ريبى شيوازى نووسينى ماموستا (ريجرسيمون) سەبارەت به ئىسلام له سەر نووسينى نووسەرانى دواى خۆى دەرکەوت، به شيوه يەك نووسينى رۆژه لاتناسەكان لايەنى بابەتيانەى (الموضوعية) تيدا دەرکەوت، له سالەكانى دواى (۱۷۰۰ز) وه، تا ئو پادەيهى هەندىك له رۆژه لاتناسان به باشه باسى ئىسلاميان دەرکەوت و لايان پەسەند بوو، هەندىكيان به ئاشکرا ئو هويان راگهياند كه جياواز له عەقيدەى مەسيحى، عەقيدەى ئىسلامى له پووى لوجيك و فيكرىيه وه دروسته و به جيبه^{۱۸}. له سالى (۱۷۳۴ز) يشدا تەرجه مەيهكى قورئانى پيرۆز هاته كايه وه له سەر دەستى رۆژه لاتناس (جۆرج سيل) كه پيشه كيهكى بۆ دانا بوو له گەل پوونكرده وه له هەندىك شويندا، دواتر زاناي ئهلمانى (رايسكه ۱۷۱۶-۱۷۷۴ز) هات و له نووسينه كانيدا ئاماژهى به راستىيه خوداييه كان (الحقائق الالهيه) كرد كه له ئىسلامدا هەن، به دواى ئو دانا ماموستا (سيمون أوكلى) هات و پەرتووكيى دانا و تيدا گرنگى فيكرى ئىسلامى بەرز نرخاند، به لām ئو وهى جيگاي سەرنجه ئو وه يە كه ماموستا (سلفستەر دى ساسى) يە كه م كەس بوو كه پەرتووكيى دانا و تويزينه وه يەكى دروست و بيلايەن بوو سەبارەت به ئىسلام، به بى كەوتنه ژير كاريگه ريبى عەقيدە و فيكرى مەسيحىيه وه، وهك ئو وانهى پيش خۆى. هەر ئەم رۆژه لاتناسه به هۆى نووسراوه كانى وه سەبارەت به ئىسلام، بووه سەرچاوهى

^{۱۷} حقيقة الاستشراق وموقفه من الإسلام...، د. محمد بهاء الدين، ص ۲۹، ۳۰.

^{۱۸} برآنه: المستشرقون ومصادر التشريع الإسلامى، د. النشمى، ص ۱۷ و دواترى.

ئەوروپىيەكان بۇ لىكۆلئىنەۋە پۇژھەلاتناسىيەكان و دەرگای كردهۋە بە پروى
پۇژھەلاتناسانى غەيرى مەسىحى، بۇ چوۋنە ناۋئەۋ بوارەى تويژىنەۋە^{۱۹}.

قۇناغى سىيەم: قۇناغى دواى پرووخانى خەلافەتى ئىسلامى:

ئەم قۇناغە، قۇناغى دژايەتتى ئاشكرايە، بە جۆرىك كە پق و كىنە و ھەۋا و
ئارەزو و دەمارگىرى، لای پۇژھەلاتناسان زال بوو بوو بەسەر عەقل و پاستى و
بىلايەنى، ئەمەش كاتىك بوو كە ئەوروپىيەكان مملانىيەكى زۆريان ھەبوو لەسەر
مەسەلەى پۇژھەلات لە سەرەتای سەدەى نۆزدەدا و مەبەستىش لە پۇژھەلات
خەلافەتى ئىسلامى بوو لە ئەستەنبول كە پايتەختى خەلافەتى عوسمانى بوو.
نوو سىنەكانى پۇژھەلاتناسان ھەستان بە ویناكردى ئىسلام نەك وەك دوژمنىكى
مەسىحيەت بە تەنھا، بەلكو وەك دوژمنى زانست و پىشكەۋتن و شارستانىەت،
چەندىن تانە و تۆمەتى وەك كۆنەپەرستىيان دايە پال و دەستيان دايە
پىشكەشكردى ئەلتەرناتىف بۇ ئىسلام و رزگاركردى موسلمانان لەۋ بارودۇخە
نالەبارەى تىيدان، ئەلتەرناتىفەكەش وەرگرتنى كەلتور و شارستانىەتى
ئەوروپىيە^{۲۰}.

^{۱۹} حقیقۃ الاستشراف وموقفه من الإسلام...، د. محمد بهاء الدین، ص ۳۱.

^{۲۰} سەرچاۋەى پىشۋو، ل ۳۲.

باسى سېھەم:

گرنگىزىن ئەو دەۋلەت و لايەنەنەي پەيوەستىن بە پۇژھەلاتناسىيەۋە

گرنگىزىن ئەو لايەنەنەي پەيوەستىن بە پۇژھەلاتناسىيەۋە ئەمانەن:

۱- كەنىسە و دېرەكان، كە قەشە و پياۋانى خۇيان دەنارد بۇ ۋلاتانى ئىسلامى بۇ ئاشنابوون بە فېكرى ئىسلامى، ھەتا بتوانن خالى خەتەرنەك بە نىسبەت مەسىھىيەتەۋە ديارى بكن و ھەۋلى ۋلامدانەۋە و پىگىرى لە بلاۋبوونەۋەي بكن.

۲- ئەو دامودەزگايانەي بە تايبەت بۇ ئەو جۇرە لىكۆلنەۋانە دروستكرابوون لە ئىسپانيا لەسەر شانى قەشە و نىردە مژدەدەرەكان (منصرين) لە ئىشېبىلىيە و بەرشلۆنە و دواتر پەرەي سەند و بوون بە زانكۆ، نمونەي زانكۆكانى (بلنسىيە) و (لشېۋنە) و چەندانى تر.

۳- يەكەمىن دامەزراۋەي پىشەنگ لە توپژىنەۋەي ئىسلامىدا ئەو دامەزراۋەيە بوو كە لە لايەن (پىمۇندى يەكەم) ھەۋە گەۋرەي قەشەكان (۱۱۲۶- ۱۱۵۱) دامەزرا لە شارى گلىگلە لە ئىسپانيا.

بە نىسبەت ئەو ۋلاتانەي كە گرنگيان دەدا بە توپژىنەۋە پۇژھەلاتىيەكان و تا ئىستاش گرنگى دەدەن، ۋلاتانىكى زۆرن و لەۋانە:

۱- ھۆلەندا ۲- بەرىتانىا ۳- فەرەنسا ۴- ئەمىرىكا ۵- ئەلمانىا ۶- ئىتالىا ۷- ئىسپانىا ۸- نەمسا ۹- دانىمارك ۱۰- يەكېتتى سۆقىيەت (جاران). جگە لەمانەش ھەندىك ۋلاتانى تر ھەن كە گرنگى بە پۇژھەلاتناسى دەدەن و پۇژھەلاتناسانىان لىكۆلنەۋە دەكەن سەبارەت بە شارستانىيەتى موسلمانان^{۲۱}.

^{۲۱} پروانە: المستشرقون، العقيقي، ج ۳ / ۱۹۲۰ وما بعدها، ومناهج المستشرقين، د. الساموك، ص ۴۲
نقلاً عن الدراسات العربية الإسلامية في الاتحاد السوفياتي وعن الاستشراق السوفياتي والتراث العربي، وحقيقة الاستشراق وموقفه من الإسلام... د. محمد بهاء الدين، ص ۴۰ وما بعدها.

ئىستىعمارى و پۇرۇھ لاتىناسى:

ولاتانى ئىستىعمار تۈنىۋانە كۆمەللىك لە پۇرۇھ لاتىناسان بەكاربەينىن بۇ مەرامى خۇيان و وەدەستەينانى ئامانجەكانيان و جىگىركردنى دەسەلاتيان لە ولاتانى ئىسلامى، بەم شىۋە پەيۋەندىيەكى توند و تۆل ھەيە لە نيوان پۇرۇھ لاتىناسى و داگىركەران، تا ئۇ ۋە رادەى ھەندىك لە پۇرۇھ لاتىناسان بوونە داردەستى داگىركەران و بوونە ئامرازىك بۇ زەلىلكردنى موسلمانان و بېھىزكردنى ئىسلام و نەھىشتىنى بەھا و بنەماكانى، ھەرچەندە ھەندىك لە پۇرۇھ لاتىناسە بىلايەنەكان و خاۋەن وىژدانەكانيان ھەستيان بە شەرمەزارى دەكرد لە بەرامبەر ئۇ ۋە كارەدا، ھەروەك پۇرۇھ لاتىناسى ئەلمانى سەردەم (استفان فيلد) دەللىت: ((لەوەش قىزەۋنتر ئەۋەيە كە كۆمەللىك ھەن خۇيان ناۋناۋە پۇرۇھ لاتىناس و زانست و زانىارىيەكانيان سەبارەت بە ئىسلام و مېژۋوۋەكەى بەكارھىناۋە لە دژايەتىكردنى ئىسلام و موسلماناندا، ئەمەش راستىيەكى بەئازارە كە دەبىت پۇرۇھ لاتىناسە راستەقىنەكان بە راشكاۋانە دانى پىدا بنىن))^{۲۲}.

نمونەى پەيۋەندى بەھىزى داگىركەران و پۇرۇھ لاتىناسى (كارل ھىنرىش بىكرى) پۇرۇھ لاتىناسە كە لە سالى (۱۹۳۳)ن كۆچى دوايى كردوۋە و دانەرى گۇفارى (مجلة الاسلام)ى ئەلمانىيە لە ئەفرىقا، ھەرەھا (بار تولد) ى پۇرۇھ لاتىناس كە لە سالى (۱۹۳۰)ن كۆچى دوايى كردوۋە و دانەرى گۇفارى (عالم الاسلام الروسية)، ئەم پۇرۇھ لاتىناسە لە لايەن حكومەتى پووسىيەۋە تەكلىف كرابوون بۇ لىكۆلىنەۋە بۇ خزمەتى بەرژەۋەندىي و سەرۋەرىي پووسىيا لە ئاسىياى ناۋەراست. بە ھەمان شىۋە زاناي زانستە ئىسلامىيەكانى ھۆلەندا (سنوك ھور جرونيە) كە لە سالى (۱۹۳۶)ن بە مەبەستى بەدەستەينانى تۈانا و زانىارى بۇ خزمەتى داگىركەران، لە سالى (۱۸۸۵)ن بەرەۋ مەككە گەشت دەكات و

^{۲۲} الاستشراق والخلفية الفكرية للصراع الحضاري، د. زقزوق، ص ۴۴.

ناویکی ئىسلامى (عبدالغفار) له خۆى دەنیت و نزیکهى نیو سال له وى دەمینتهوه، دیاره ئەم نمونانه مشتیکن له خەرمانیک^{۲۳}.

له فەرهنساش به هه مان شیوه کۆمه لیک پۆژه لاتناس پاریژکار بوون له وه زاره تی موسسته عمه راتی فەرهنسا بۆ کاروباری باکووری ئەفریقا، له وانه پۆژه لاتناسی گه وره (دی سای) هه روه ها تا سه رده مانیکى نزیك (ماسینیون) پاریژکاربوو له به یۆه به رایه تی موسسته عمه راتی فەرهنسی بۆ کاروباری ئىسلامى. (سنوک هیرغرونج) پۆژه لاتناسیش دواى ته و ابوونی له توپژینه وه و شاره زابوون له ئىسلام، بوو به پاریژکاری حکومه تی هۆله ندی له به یۆه به رایه تی موسسته عمه راتی هۆله ندی له ئەنده نویسای موسلماننشین^{۲۴}.

حکومه تی به ریتانیش دواى پاریژ به کۆمه لیک پۆژه لاتناس و له دواى لیکۆلینه وه، هه لده ستا به دانانی پلان و سیاسه ته کاتی له و شوینانه ی داگیرى کردبوون، گومانى تیدا نییه که پۆژه لاتناسی یه کیکه له گرنگترین ئامرازه کان که ئاسانکاریان کرد بۆ داگیرکردنی پۆژه لات له پوی که لتووری و سه ربارزییه وه، ده کرىت بلین که : پۆژه لاتناسان به گشتی به جۆریک له جۆره کان خزمه تیان به ئیستیعمار کردوه.

یههودیه ت و پۆژه لاتناسی:

پۆژه لاتناسانى جوله که فاکته رى ئایینی پالی پیوه ناون بۆ پۆژه لاتناسی، به مه به ستی هه ولدان بۆ بیهیزکردنی ئىسلام و گومان دروستکردن سه بارت به به هاکانى و له پێگه ی سه لماندنى گه وره یی یههودیه ت به سه ر ئىسلامه وه و بانگه شه ی ئەوه یان ده کرد که یههودیه ت سه رچاوه ی ئىسلامه — هه وره ک

^{۲۳} سه رچاوه ی پيشوو، ل ۴۴، حقیقه الاستشراق وموقفه من الإسلام، د. محمد بهاء الدین، ص ۶۴.

^{۲۴} الاستشراق: إدوارد سعید، ص ۱۴۶ وما بعدها.

(شاخت) ه كه ئه‌ميش هه‌ر جوله‌كه‌يه له سه‌ده‌ى بيس‌تدا ژياوه و نووسينه‌كانه هه‌مووى برى‌تية له هه‌رشكرده سه‌ر ئىسلام و تانه‌دان و شيواندنى وينايه‌تى^{٢٥}.

ده‌يان نموونه‌ى پۆژه‌لاتناسى ترى جوله‌كه‌هه‌ن كه وه‌ك (جولدسىهر) و (شاخت) نووسينه‌كانيان دژى ئىسلام بووه، به‌لگه‌ى ئه‌مه‌ش (صموئيل زويمه‌ر) كه گه‌وره‌ترين و ترسناك‌ترينى مژده‌ده‌ران (المنصرين) ه له ته‌واوى نيوه‌ى يه‌كه‌مى سه‌ده‌ى بيس‌تدا، جوله‌كه‌يه‌كى ئه‌مريكييه و سه‌ركرده‌ى هه‌لمه‌تى به‌گاورکردنى ده‌کرد له ولاتانى ئىسلاميدا.

به‌ دلنڤاييه‌وه ده‌توانين بلنڤين: كه پۆژه‌لاتناسى به‌ شيوه‌يه‌كى گشتى له خزمه‌تى داگيركه‌رو سياسه‌ته‌كانى زايونيزم و ئيسرائيلدا بووه و جوله‌كه‌ ده‌ستى هه‌بووه له پۆژه‌لاتناسى و به‌گاورکردندا، كه له دژى ئىسلام و موسلمانان بووه.

^{٢٥} المبشرون والمستشرقون، ص ٥٢٤، وحقيقة الاستشراق وموقفه من الإسلام، د. محمد بهاء الدين،

بەشى دوۋەم:

پالئەركانى رۆژھەلاتناسى

كۆمەللىك پالئەر ھەبۈن بۆ لىكۆلئىنەۋە رۆژھەلاتناسىيەكان، بەلام ئەمە واتى ئەۋە نىيە كە ئەم پالئەرانە لە ھەموو قۇناغەكاندا ھەبۈن، ياخود پالئەرى ھاۋبەش ھەبىت لەناو ھەموو قۇناغەكاندا، بەلام دۋى لىكۆلئىنەۋە و بەدۋادچۈۋى خەلكانى پىسپۆر لە بابەتى رۆژھەلاتناسىيە كۆمەللىك پالئەريان ديارى كىردۈە لەۋانە:

۱- پالئەرى ئايىنى:

سەرەتاي سەرھەلدانى رۆژھەلاتناسى لەسەر دەستى پياۋانى ئايىنى مەسىحى و بە پىنمۈۋىنى ئەۋان بوۋە، بەردەۋام ھەتا پۆزگارى ئەمپۆ، ھۆكارەكەشى دەمارگىرى پياۋانى ئايىنى مەسىحى بوۋە و بە مەبەستى تانەدان لە ئىسلام و شىۋاندنى راستىيەكان و ھىرشكردنە سەر پىغەمبەرەكەى، بەم شىۋە وىنايەكى زۆر خراپيان لە ئىسلام پىشانى خەلكانى مەسىحى دا، بۆ ئەۋەى بۆيان بىسەلمىنن كە ئىسلام شايەنى ئەۋە نىيە كە خەللى لە ئامىزى بگرن، بە تايىبەتى دۋى ئەۋەى كە شتەك لە ھەستياندا دروست بوۋوبو^{۲۶}. دۋى وريابوۋنەۋەى خەللى و دوركەۋتنەۋە لە خورافاتەكانى كەنىسە و ئايىنى مەسىحىت، پياۋانى كەنىسە ترسيان ھەبوۋ كە خەللى بچنە ناو ئىسلامەۋە ئەمەش پالئەرىك بوۋ بۆ ئەۋەى وىنايەكى شىۋاۋ بۆ ئىسلام دروست بگەن و بلۋى بگەنەۋە بە ناۋگەلانى ئەۋروپادا، بۆ ئەۋەى قەناعەتيان پى بگەن كە ئايىنى ئىسلام يان زەندەقە — بە گوڭرەى وتەى ئەۋان — شايەنى ئەۋە نىيە لە ئامىز بگىرىت و ملكەچى ببىت. لىكۆلئىنەۋە رۆژھەلاتىيەكان لەسەر ئەم پىرەۋە بەردەۋام بوۋ ھەتا سەرەتاي سەدەى بىستەم، تا ئەۋكاتەى پەيۋەندى و

^{۲۶} حقیقۃ الاستشراق وموقفه من الإسلام، د. محمد بهاء الدين، ص ۷۳.

بەيەكگەشتن زۆربو لە نۆوان پۆژەلات و پۆژئاوا، زۆرێك لە ئەوروپىيەكان توانيان راستىيەكانيان بۆ دەرکەوت سەبارەت بە ئىسلام و ئاكارى پىغەمبەرەكەى (درودى خواى لەسەرىيت)، ئەوكات متمانە كەمبوو بە نووسىنە پۆژەلاتناسىيەكان و هەندىك لە پۆژئاواىيەكان مەنھەجى خۆيان گۆرى، بۆ نموونە (كارليل) پەرتووكى (الابطال)ى دانا كە لایەنىكى پىرشنگدارى ژيانى پىغەمبەرى باس كرد و بە پالەوانىكى گەرە ناوى برد، نەوێك پىغەمبەر... قەشەو كاھىنەكان مەبەستيان لەو ھىرشە درندانە بۆ سەر ئىسلام لەم قۆناغەدا ئەو بوو كە سەرنجى پۆژئاواىيەكان دووربىخەنەو لە پەرخنە لە عەقىدە و كۆتەيبەكانى خۆيان لە لایەك و دروستكردنى شك و گومان لەسەر كەلتوور و شارستانىيەتى ئىسلامى لە لایەكى تر.

٢- پالەنەرى داگیركارى:

دواى شكستھێنانى لە جەنگەكانى خاچپەرستى، پۆژئاوا دەستبەردارى مەرامەكانى خۆيان نەبوون لە پۆژەلات، بەلكو بە ھەموو گۆر و تىنەكەو دەستيان داىە لىكۆلینەو لەسەر پۆژەلات لە ھەموو بوارەكاندا، بۆ دیارىکردنى خالى بەھىز، ھەتا بىھىزى بكەن، لەگەڵ ھەر ھەستىكى بەرنگاربوونەو مەعنەویاتىك كە ولاتانى پۆژەلات ھەيانە، ئەمەش بە گومان دروستكردن لە عەقىدە و بەھاو شارستانىيەتيا^{٢٧}. ھەرودھا بە ھەولدان بۆ جیگرتنەو پىوھى ئەخلاقی و بنەما عەقىدەىيەكانى پۆژئاوا لە باتى پىوھەر ئەخلاقیەكان و تىگەشتنە ئىسلامىيەكان.

٣- پالەنەرى سیاسى:

ولاتانى پۆژئاوا ھەم لە كاتى داگیرکردنى ولاتە ئىسلامىيەكان، ھەم لە دواى داگیركارىەكانیانەو، سوودیان لە توێژنەوكانى پۆژەلاتناسان بىنيو، ھەر

^{٢٧} سەرچاوەى پىشوو، ٧٤ل.

باليوزخانه يه كيان له ولاتانی ئىسلامى، كه سانى شارەزا له ليكولینه وه
 پوژه لاتناسییه كان و زمانه پوژه لاتیییه كانى تیدا داده نرا، بۆ ئه وهى توانای
 ئه وه یان هه بیته كه په یوه ندى دروست بکه ن له گه ل پیاوانى فیکر و سیاسهت و
 پوژنامه گهرى و دواتر له ریگه ی ئه وانه وه کار له سهر بلاوکردنه وهى ئه و پیره وه
 سیاسییانه بکه ن كه ولاته پوژئاواپییه كان ده یانه ویته فیتنه و دووبه ره کی بخه نه
 نیو ولاته ئىسلامییه كانه وه. به م شیوه یه کارمه ندى بالیوزخانه كانى ولاتانی
 پوژئاوا توانیویه نه سیخوړ بۆ ولاته كانى خو یان دروست بکه ن له هه موو بواره كانى
 سیاسى و فیکرى و په روه رده یى و راگه یاندندا.

٤- پالنه رى ئابوورى و بازگانی:

پوژئاواپییه كان به مه به ستى دۆزینه وهى بازار بۆ کالاکانى خو یان، له دواى
 شوپشى پيشه سازيیه وه زیاتر پالنه رى پوژه لاتناسى بوون. له دواى شوپشى
 پيشه سازيیه وه، پوژئاوا سه رچاوه ی سروشتى كه منرخى له ولاتانی ئىسلامى
 به ده ست ده هیئا و پيشه سازى خو یانى پیده بوژایه وه و پيشه سازى ولاتانی
 ئىسلامیش له ناوده براو ولاتانی ئىسلامیش شوینکه وته یه کی ئابوورى ئه وان
 بوون، چونکه ئه وان هه موو کات پيگربوون له دروستکردنى کارگه و پوژهى
 وه به ره یئنانى کارىگه ر له ولاتانی ئىسلامیدا، له ریگای فشارى سیاسى و کوده تا
 و دروستکردنى قه یرانه وه، به م شیوه ش پوژه لات و ولاتانی ئىسلامى بوونه
 بازارگه لیکی به کاربه ر بۆ کالاکانى پوژئاوا^{٢٨}.

٥- پالنه رى زانستى:

کۆمه لیکی که م له پوژه لاتناسان ده ستیان داوه ته پوژه لاتناسى له
 پوانگه ی هه زکردن له شارەزا بوون له شارستانییهت و ئایین و کهلتوور و زمانى
 میلیله تانى تر، ئه مانه ش هه یچ کات مه ترسى نه بوون بۆ سه ر ئىسلام و لایه نى

^{٢٨} برپاوه: الاستشراق، د. السباعي، ص ١٩، وحصوننا مهددة من داخلها، محمد حسين، ص ٣٤٨.

تريش، چونكه به مەبەست هەولێ هەلگیرانەوهی راستییەکانیان نەداوه و لیکۆلینەوهکانیشیان زۆر لە راستییەوه نزیک بووه، بەراورد بە نووسینی زۆرینەهی پۆژەلاتناسان، هەربۆیە بەرەمەکانیشیان هەلێی کەمتر تیدا بووه و ئەو هەلەنەش کە تێی کەوتوون بە هۆی نەشارەزاییان بووه لە زمانی عەرەبی و کەوتنە ژێر کاریگەری تێگەشتنە پۆژئاوییەکان کە خۆیان تێیدا ژیاون، هەر بۆیە هەلەکانیان بە مەبەست نەبووه.

هەندێک لەو پۆژەلاتناسانە بە هۆی لیکۆلینەوهکانیان کە بە بیالیەنی و بە پاکێ ئەنجامیان داوه، هاتنە ناو ئیسلامەوه. بۆ نموونە: (ألفونس آتین دینە) کە بە نازناوی (ناصرالدین) ناسراوه و چەندین پەرتووکی نووسیه دواي موسلمانبوونی لهوانه (أشعة خاصة بنور الاسلام) و (محمد رسول الله). یهکیکی تر (مۆریس بۆکای) بوو کە پەرتووکیکی نووسی سەبارەت بە قورئانی پیرۆز و زانستی سەردەم بە زمانی فەرەنسی و وەرگیردراوەتە سەر زمانی عەرەبی، بە ناوی: (دراسة الكتب المقدسة في ضوء المعارف الحديثة)، هەرۆهها (زنگرید هونکە) خاوەنی پەرتووکی (شمس الله تسطع على الغرب)، چەندان پۆژەلاتناسی تر کە پابەند بوون بە سنووری توێژینەوهکانیانەوه و نە بە دلی پیاوانی کەنيسه بوون و نە سیاسەتمەداران و پالپشتی داراییشيان له هېچ لایهك پینەگەشتوووه و دەرەنجام ژمارەیان کەم بووه^{٢٩}.

^{٢٩} حقيقة الاستشراق وموقفه من الإسلام...، د. محمد بهاء الدين، ص ٧٧، والاستشراق في دراسة التراث العرب، د. ناجي، ص ٢٥.

باسى يەكەم:

چين و گروپەكانى پۇژھە لاتناسان

پۇژھە لاتناسان رەگە زنامەيان دەگەرپتەو بۇ ولاتان و ميللەتانى جياواز و ھۆكارى جياوازيان ھەبوو بۇ ئەو كارەو لە زانست و بېلایەنى و پاراستنى ئەمانەتى زانستیشدا جياواز بوون، دەكریت پۇژھە لاتناسان پۆلین بكرین بۇ چين و گروپى جياواز، بۇ نمونە لە پووی كاتەو، چینی پيشهنگەكان ھەن، نمونەى (جربردی أورلياک) (توماس الاکوينی) و چەندانی تر، ياخود چینی سەردەمى تازە، نمونەى (كارە دفو) و (كازانوف) و (جولدتسيهر) و (جوزيف ساخت) و (ماسينون) و (جب) و (بلاشير) و ھى تر.

ئەگەر بە وردى سەيرى نووسينەكانى پۇژھە لاتناسان بکەين سەبارەت بە ئىسلام و ھەلۆيستەكانيان بەرامبەرى لە قۇناغە جياوازهكاندا، بە پوونى دەرەكەوئیت کە گروپى جياواز پیک دەھینن لە پووی دەمارگيرى و بېلایەنى و پاکيتى، بەم شيوەى خوارەو:

۱- کۆمەلى خورافە و داستانى سەپروسەمەرە:

ئەمانە ئەورپۇژھە لاتناسانە بوون کە بە ئاشکرا درۆيان ھەلدەبەست سەبارەت بە (قورئانى پېرۆن) و پېغەمبەر (د.خ) موسلمانان و لە خەيالى خۆيان بەسەرھات و چيرۆكى درۆيان دروست دەکرد، بەلام ئەمانە لە لايەن زانايانى بېلایەنەو پەسەند نەکران. سەرھەلدانى ئەم کۆمەلە لە سەرھەتای بزوتنەوہى پۇژھە لاتناسیيەو بوو، بەرەبەرە لەناوچوون لەگەل گوزەرانى سەدەكانى ناوہراستدا، ئەمانە بۇ زەمەنىكى زۆر باوہرپيان وابوو کە موخەممەد (درودى خواى لەسەربيت) خودای موسلمانانە^{۳۰}.

۲- کۆمەلى بەکریگراو:

^{۳۰} برۋانە: الاستشراق والمستشرقون، د. مصطفى السباعي، والمستشرقون، العقيقي، ج ۳ / ۱۱۶۰.

ئەم كۆمەلە خۇيان و لىكۆلئىنەۋەكانيان تەرخانكردبوو بۇ خزمەتى
كۆمەلگانى پۇژئاۋا و سىياسەت و ئابوورى و داگىركارىيەكانيان.

۳- كۆمەلى لوتبەرزەكان:

ئەمانە بە ھۆى سەرلىشىۋاوييانەۋە دووركەوتبۈنەۋە لە لىكۆلئىنەۋەى پاك
و بابەتى و زانستىيانە، دەرەنجام نووسىنەكانيان پىرپوون لە پق و كىنە و
تانەدان لە ئىسلام، پىيان وابوو كە ئىسلام ھىچ بەھايەكى نىيە، نمونەى ئەم
كۆمەلە (رودىل) و (برىدو) و (سبىل) و چەندانى تر لە سەدەى ھەژدەدا.

۴- كۆمەلى ئەوانەى بە ناۋى لىكۆلئىنەۋەى زانستىيەۋە ھاتبۈنە ناو

پۇژھەلاتناسىيەۋە:

ئەم كۆمەلە ھەردەم بە ناۋى لىكۆلئىنەۋەى زانستىيەۋە سەبارەت بە
ئىسلام دەدوان، بەلام لە رىگەى راست لايانداۋ كەۋتنە گومان دروستكردن لە
پاستى ئايىنى ئىسلام و ەقىدەى ئىسلامى و قورئانى پىرۋز لە پووى سەرچاۋە
و دەقەۋە، گومان خستەنە سەر پاستى فەرمودەى پىغەمبەر، ھەرۋەھا گومان
دروستكردن سەبارەت بە بەھاكانى ئىسلام و تەسەۋفى ئىسلامى و
شارستانىيەتى ئىسلامى، نمونەى ئەم كۆمەلەش (جولد تسىيەر) لە
تۈيژىنەۋەكانى سەبارەت بە قورئان و ەقىدە و فەرمودە، ھەرۋەھا (شاخت) لە
تۈيژىنەۋەكانى سەبارەت بە فەرمودە و فىقھى ئىسلامى، ھەرۋەھا (نولدكە و
بلاشیر و كازانۇفا) و چەندانى تر^{۳۱}.

۵- كۆمەلى پۇژھەلاتناسانى جۈلەكە:

ئەم كۆمەلەش دەستيان دايە كارى پۇژھەلاتناسى لەسەر ئەۋ بنەمايەى كە
يەھودىيەت سەرچاۋەى ئىسلامە — ھەرۋەك چۆن (جولد تسىيەر) ئەۋ

^{۳۱} المستشرقون والحديث النبوي، د. محمد بهاء الدين، ص ۲۱، ۷۲، ۷۵ - ۸۰، ۱۴۵، ۱۶۰.

بانگه‌شه‌یه‌ی ده‌کرد، هه‌روه‌ها هۆکاری سیاسی پالنه‌ر بوو بۆ ئەم کۆمه‌له‌ که له خزمه‌ت زایۆنیزمدا بوون.

له‌ میژوویه‌کی دووره‌وه‌ هه‌ولای ئەوه‌ درا که پۆژه‌ه‌لاتناسیه‌کی جوله‌که‌ بێته‌ کایه‌وه‌ که به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌گه‌ڵ پێچکه‌ و ئامانجی پۆژه‌ه‌لاتناسی پۆژئاوا یه‌کده‌گرنه‌وه‌و ئامانجه‌که‌شیان هێرشکردنه‌ سه‌ر ئیسلام و هه‌لگیرانه‌وه‌ی بته‌ما سه‌ره‌کیه‌کانی ئایینی ئیبراهیمی و ئەو شتانه‌ی په‌یوه‌ستن به‌ پێغه‌مبه‌ران ئیسماعیل و ئیسمحاق (سه‌لامی خوايان لی بێت) ^{۳۲}.

نمونه‌ی پۆژه‌ه‌لاتناسانی جوله‌که‌ که پۆلیکی گرنگیان هه‌بوو له‌ دژایه‌تیکردنی ئیسلام و بیهێزکردنی و نکوڵی کردنی پێغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممهد (د.خ) و خزمه‌تکردنی بزووتنه‌وه‌ی زایۆنی و هه‌ولدان بۆ به‌دییه‌ینانی ئامانجه‌کانیان، ئەمانه‌ بوون: (مرجلیوپ، لفسون، لیفی بریل، جولدتسیهر، برنارد لويس، مکسیم رودنسون، جارودی، شاخت) و چه‌ندانی تر ^{۳۳}.

^{۳۲} برّوانه: المبشرون والمستشرقون، ص ۵۹۹، والإسلام في وجه التغريب، ص ۲۲۹، وحقيقة الإستشراق وموقفه من الإسلام... د. محمد بهاء الدين، ص ۹۱.

^{۳۳} حقيقة الإستشراق وموقفه من الإسلام... د. محمد بهاء الدين، ص ۹۲.

باسى دووهم:

ئامانجەكانى لىكۆلئىنەو پۆژھەلاتناسىيەكان

گومانى تىدا نىيە كە بەرھەمى پۆژھەلاتناسى زۆر گەرھە و خۆى لە سەدەھا پەرتووك و ڤاڤە و لىكۆلئىنەو دا دەبىنئەو و باش و خراپى تىدايە، ھەندىكىان دەرئىت بە زانستىكى پوخت و توئىنەو ەى ورد ھەژمار بىرئ و ھەندىكى تريان پىر لە ھەلەى ئاشكرا و نەزانى و پوكەشگىرى. ھەروەھا ھەندىكىان بىلايەنانە مامەلەيان لەگەل ئىسلام و پىغەمبەر و مئژووى ئىسلامى و شەرىعەت و مۇسلمانان كىرەو و لە بەرامبەردا ھەندىكى تر پىر لە تانە و ناواخنى درۆ و ھەلگىرپانەو ەى راستىيە ئىسلامىيەكان. بەم شىو ە كۆمەلەك لە پۆژھەلاتناسان زانستخواز بوون و كۆمەلەكى تريان نىەتيان پىس بوو و فەتنەگىر بوون.

لەردا دەرئىت ئامانجەكانى پۆژھەلاتناسانى دژ بە ئىسلام لەم خالانەى خوارەو دا كۆبكەينەو ە:

- ۱- مەبەستى ئايىنى: دژايەتىكردنى ئىسلام بە گەڤان بە دواى خالى لاوژىدا
- بە گۆيرەى پۆژھەلاتناسان - و زەفكردنەو ەى، بە بانگەشەكردنى ئەو ەى كە ئىسلام لە يەھۇدىيەتەو ە سەرچاو ە دەرگىت، ياخود لادىنىيەكە كە بنەماكەى دەرگەپىتەو ە بۆ يەھۇدىيەت و مەسىحىيەت و سەرچاو ەى تر، ھەروەھا دژايەتىكردنى بە بەكەم نىرخاندنى بەھا و بنەما و پۆلى لە دەولەمەند كىردنى كەلتووردا. بەم شىو ەيە لای ئەوروپىيەكان لە سەردەمانى جەنگى خاچەپرستىدا و سەدەيەكىش پىشتەر، ويناىەكى زۆرناشىرىن و شىواوى ئىسلام دروست بوو كە

دەرەنجامی بقی و کینه و نهزانی بوون و کاره‌کته‌ری سهره‌کیی ئەم پۆله‌ش
که‌نیه‌ بوو، چونکه ئیسلام بووبوو مه‌ترسییه‌ک له‌سه‌ریان^{۳۴}.

۲- پارێزگاریکردنی گاوره‌کان له مه‌ترسیی ئیسلام به‌شاردنه‌وه‌ی
پاستیه‌کان له ئەوروپیه‌کان و ترساندنیان له ئیسلام، چونکه دوا‌ی ئەوه‌ی
ئیسلام له پۆژه‌لاتدا زال بوو به‌سه‌ر بته‌رستیدا و تا پاده‌یه‌کیش به‌سه‌ر
مه‌سیحیه‌دا، پیاوانی که‌نیه‌ بۆ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی ئیسلام هه‌یچیان پێ نه‌بوو
جگه له دانانی په‌رتووک و هۆنراوه بۆ تانه‌دان و درۆه‌لبه‌ستن و قسه‌ی خراپ له
دژی ئیسلام و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (د.خ)^{۳۵}.

۳- مژده‌دان و به‌گا‌ورکردن (التبشير و التنصير): باشت‌ترین به‌لگه‌ن له‌سه‌ر
ئامانجه ئایینییه‌کان و هه‌روه‌ها کۆنگره‌ی فیه‌هنای که‌نیه‌ی له‌ ساڵی (۱۳۱۲ز)
برپاره‌کانی به‌دروستکردنی پۆستی بالای فی‌رکردن له‌ زمانی عه‌ره‌بی له
زانکۆکانی ئەوروپا و ده‌رکردنی گۆفاری (العالم الاسلامي) له‌ ساڵی ۱۹۱۱ز له
لایه‌ن (صموئیل زویمر) سه‌رۆکی به‌گا‌ورکه‌ران له پۆژه‌لاتی ناوه‌پاست، به
مه‌بستی گه‌شه‌پیدانی کاری به‌گا‌ورکردن.

۴- به‌رگرتن له‌ بل‌اوبوونه‌وه‌ی ئیسلام له ئەوروپا و شوینانی تر، به
مه‌به‌ستی هه‌شتنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی که‌نیه‌، چونکه هه‌موو ئەوروپیه‌کان ئەوه‌یان
له‌بیر بوو که چۆن ئیسلام (و خه‌لافه‌تی ئیسلامی) زال بوو به‌سه‌ر پۆما له‌ پووی
گرنگی و ده‌سه‌لاته‌وه‌^{۳۶}. باشت‌ترین به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەم پاستیه‌ی ئەو مه‌رجانه‌ن که
ئینگلیز فه‌زی کردن به‌سه‌ر تورکیا و ناسراون به‌ چوار مه‌رجه‌که‌ی (کرزون) و

^{۳۴} بر‌وانه: الحضارة الإسلامية، خدابخش، ص ۳۸، والمستشرقون والإسلام، د. عرفان عبدالحمید، ص ۶ و
دواتری.

^{۳۵} الوحي الحمدي، ص ۶۹. وحقیقه‌ الاستشراق وموقفه من الإسلام...، د. محمد بهاء الدین، ص ۱۱۱.

^{۳۶} الاستشراق، إدوارد سعید، ص ۱۰۱.

(موسته فا كه مال ئەتاتۆرك) یش زۆر به په‌رۆشه‌وه جیبه‌جیی كردن، مه‌رجه‌كانیش: تورکیا خه‌لافه‌ت ئیلفا بکاته‌وه و په‌یوه‌ندی به ئیسلامه‌وه بچړینیت و دامرکانه‌وه‌ی هه‌ر بزوتنه‌وه‌یه‌ك لایه‌نگرانی خه‌لافه‌ت پیی هه‌لده‌ستن و به‌تالکردنه‌وه‌ی ئەو ده‌ستووره‌ی له ئیسلامه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه^{۳۷}.

هۆکاری ئەمه‌ش ئەوه‌بوو ئەوروپییه‌كان ترسیکی گه‌وره‌یان هه‌بوو به‌رامبه‌ر به ئیسلام و سه‌ریان سوپرده‌ما له تیژپه‌ویی ئیسلام له بلالوبونه‌وه‌دا، به بی ئەوه‌ی نه‌ینی ئەوه‌ بزائن، ئەوه‌تا پۆژه‌ه‌لاتناسی ئیتالی له پی‌شه‌کیی (الحولیات الاسلامیه) دا دان به‌وه‌دا ده‌نیت كه ده‌یه‌ویت نه‌ینی ئەو به‌لا گه‌وره‌یه‌ بزانی‌ت كه چۆن ئیسلام ملیۆنان شوینكه‌وته‌ی مه‌سیحیی بردووه له پارچه‌ جیا‌جیا‌کانی ئەم جیهانه‌و تا ئیستاش موسلماننه‌تی ده‌كهن و باوه‌ریان به پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممه‌د (د.خ) هه‌یه^{۳۸}.

۵- هه‌لگێرانه‌وه‌ی موسلمانان و دروستکردنی گومان بۆیان سه‌باره‌ت به پاستیی په‌یامه‌که‌ی موحه‌ممه‌د (درودی خوی له‌سه‌رییت) و سه‌رچاوه ئاسمانیه‌که‌ی.

۶- پی‌شكه‌شکردنی خزمه‌تیکی زۆر به داگیرکه‌ران، به‌هۆی پۆژه‌ه‌لاتناسیه‌وه، پۆژئاوا توانی خه‌لكانیکی ئەلقه له گوپی خویان له زانکۆکانی ولاتانی ئیسلامی دابنن و لیکۆلینه‌وه پۆژه‌ه‌لاتناسیه‌كان بکه‌ن به باب‌ه‌تی خویندن و فی‌رکردنی موسلمانان و نه‌ه‌یشتنی یه‌ک‌پ‌زییان.

۷- ته‌رکیز کردنه‌ سه‌ر دروستکردنی گومان و تانه‌دان و درۆ هه‌لبه‌ستن سه‌باره‌ت به‌ قورئان و فه‌رمووده و ژياننامه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری ئازیز (درودی خوی

^{۳۷} الغزو الفكري، د. عبد الستار فتح الله، ص ۱۱۱.

^{۳۸} تراشنا بین ماضي وحاضر، د. بنت الشاطی، ص ۵۴.

له سه ربیّت) به مه به سستی ئه وهی موسلمانان متمانه یان به سه رچاوه کانی
 ئایینه که یان نه مینیت و بتوانن میژووی ئیسلامیش له و ریگه یه وه بشیوینن.
 ههروه ها گرنگیدان به دروستکردنی دووبه ره کیی مه زه بهی و تیکدانی یه کپیزی
 موسلمانان و هینانه کایه ی نه وه یه که له موسلمان که بی زیان له ژیانکی
 موسلمانانه بیته وه و ئیسلامیش به به ریه ست بزنان له به رده م پیشکه وتنی گهلانی
 موسلماندا^{۳۹}.

۸- کۆمه لیک ئامانجی تر هه ن، وه ک ئامانجی زانستی و بازرگانی و
 سیاسی، لیژده دا ناتوانین باسیان بکه ین، چونکه بابه ته که زۆر درێژ ده یه ت.

^{۳۹} الاستشراف والخلفية الفكرية للصراع الحضاري، د. زقزوق، ص ۹۸- ۹۹، ومجلة كلية الشريعة
 والدراسات الإسلامية بمكة، العدد الخامس، السنة الخامسة، ص ۳۸، ومجلة العربي، الكويت، العدد
 ۲۵۲، السنة ۱۹۷۹، ص ۳۷.

بەشى سېھەر:

هەلبەستراوھەكانى رۆژھەلاتناسان سەبارەت بە ئىسلام

باسى يەكەم:

شاھىتى و دانپىدانانى زاناينى ويژدانىندوى رۆژئاوا بە گەورەيى

ئىسلام

رۆژھەلاتناسان - بە پىۋەرى بەرھەمەكانيان- پىكھاتبون لە قەشە و داگىرگەر و جولىكە و ژمارەيەكى زۆر كەمىان ھەيە لەوانە نەبن، ھەتا ئىستاش رۆژھەلاتناسى لە دۆخى خەيالە سەرگەشەكەيدا دەژى كە ئوروپا لە سەرەتاي دروستكرىنەوھ بونياتى نابوو. لەم بەشەدا نموونە و شيۋانى ئەو درۆ و ھەلبەستراوھەي رۆژھەلاتناسانى نىھتەيس دروستيان كىردوھ، دەخەينەپوو، كە عەقلى دروست و لۆجىكى زانستى بە ھىچ شيۋەك قبووليان ناكات و ھەر لە لاين رۆژھەلاتناسانى بىلاين و بە ويژدان خويانەوھ، بە شيۋەيەكى زانستى وھلامدراونەتەوھ و بە درۆخراونەتەوھ.

۱- درۆژنەكانى ناو رۆژھەلاتناسان دەلەين: موھەممەد پىغەمبەرىكى درۆژنە و قورئان دروستكراوھ، ئىسلام ئايىنىكى بەتالە و عەقىدەكەيان ھەلەي نادروستى تىدايە بەرامبەر خودا، ئىسلام خەلكى بانگ دەكات بۆ بى ئەخلاقى و خراپەكارى و ئارەزووبازى و ھاندانى نەفس نەزى و عىباداتىكى زۆرى بىسود^۴.

۲- پىغەمبەرايەتتى موھەممەدىان پى پەرزە و دەلەين قورئان نە كىتەبىكى ئاسمانىيە و نە لاي خوداوە ھاتووە. رۆژھەلاتناسان لە ژىر زۆر ناو و ناتۆرەدا

^۴ عبدالحميد الشرفي: الفكر الإسلامي في الرد على النصارى، ص ۵۱۶.

پيڻه مبهرايه تبي موحه ممهد (درودى خواى له سه ريټ) رته ده كه نه وه، وهك له خواره وه پوونكراوه ته وه:

موحه ممهد (درودى خواى له سه ريټ) لاي هه نديكيان عه بقه ريبه و لاي هه نديكي تر پاله وانه و لاي كومه ليكي تر كه سيكي زيرك بووه شتي له كتيبه كوڼه كان نه قل كړدوه، ياخود لاي پاهيمه كانى گاوران خوى فير كړدوه، ياخود توانايه كي بى وينه هه بووه له پيكه وه ناني شتدا، ياخود جادووگر بووه، يان خوازيارى ده سلاټ و سه روكايه تى بووه.

ده لټن نه و هاتوه بى بانگه واز كړدن بى نيشتر اكيه نه وهك بى عه قيده و نايين، هه روهك پوڅه لاتناسى نه لمانى (هويمرت جريمى) له پهرتووكى (موحه ممهد) دا ده لټت^{٤١}. به لام هه ركس بانگه شه كانى نه و پوڅه لاتناسانه سه بارهت به وهى كه قورئان دانراوى مرؤفه، بخوينته وه و به راوردان بكات به بانگه شه كانى بته رسته كانى مه كه كه قورئان ده يگي پته وه، شتيكى نوى له بانگه شه كانى پوڅه لاتناسانه كان نابيينت، به لكو دوو باره كړدنه وهى هه مان قهوانى بته رستانى مه كه كه يه. قورئانى پيرؤز له چهندين ثايه تدا باسى تانه و بانگه شه جوراوجوره كانى بته رستانى مه كه كه ده كات، وهك له م ثايه تانه دا هاتوه: (إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ، إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ) (المدثر: ٢٤-٢٥) و ده يان وت: (أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا، فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا) (الفرقان: ٥) سه بارهت به موحه ممهد ده يانوت: (إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ) (النحل: ١٠٣) و ده يانوت: (يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ) (الحجر: ٦) و پييان دهوت (لست مرسلاً). ياخود هه شتيكى تر كه قورئان باسى ده كات، هه بويه شتيكى نامؤ نيه كه

^{٤١} محمد: هويمرت جريمى، ص ٥٦٥، ٥٩٢، ١٤١.

هه مان تۆمەت و تانە لە لایەن دۆزمنانی ئیسلامەووە لە پۆژە لاتناسانەووە یاخود غەیری ئەوان، بوتریتەووە^{٤٢}.

دەبینین کە زۆرینەی پۆژە لاتناسان نكۆلی لە پیغەمبەرایەتیی موحەممەد (درودی خوای لەسەریبێت) دەکن و بە پاڤەیی جیاوازی دیاردەیی وەحی و هاتنەخوارەووە قورئان پوون دەکەنەووە، هەندیکیان دەلێن موحەممەد فیی لەگەڵدا بوو، هەندیکێ تر بە خەیاڵات لەقەڵەمی دەدەن و کۆمەڵیکیشیان دەلێن ئەووە نەخۆشییەکی دەروونی بوو.

بیگومان دەرەنجامی نكۆلیکردن لە پیغەمبەرایەتیی موحەممەد (درودی خوای لەسەریبێت) نكۆلیکردنە لەوێ کە قورئان کتیبیکی ئاسمانی بێت و ئیسلام ئایینیکی خودایی بێت، بەلکو بە بانگەشەیی ئەوان ئایینی ئیسلام پیکهاتەیه کە لە تیکەڵکردنی ئایینەکانی یەهودیەت و مەسیحیەت و زەردەشتی و هەتا بێپەرستیش.

لێکۆڵینەووە پۆژە لاتناسییەکان فەرموودەیی پیغەمبەریان بەدەرەکردووە لە گومان دروستکردن لە راستیتیدا^{٤٣}.

– لەو بەلگانەی کە شایەتیی پق و کینەیی پۆژە لاتناسان و پشتگۆی خستنی راستییە زانستیەکان دەدەن لە لێکۆڵینەووەکانیاندا، وتەیی پۆژە لاتناسی فەرەنسی (کیمون) هە کە دەلێت: (ئایینی موحەممەد تاعونیکە لەناو خەڵکیدا بڵاوەی کردووەو بە خراپی لەناویان دەبات، بەلکو نەخۆشی و ئیفلجیی گشتی و شیتییە کە وا لە مۆڤ دەکات تەمبەل و بێ ھەست بێت...

^{٤٢} حقيقة الاستشراق وموقفه من الإسلام، د. محمد بهاء الدين، ص ٩٥، ٩٦.

^{٤٣} بۆ وردەکاریی تانە و بانگەشەکان سەبارەت بە فەرموودە و وەڵامی زانستییانەیان، بڕوانە: المستشرقون والحديث النبوي الشريف للدكتور محمد بهاء الدين.

گۆرەكەى موخەممەدیش وەك ستونىكى كارەباىى واىە كە شىتتى دروست دەكات لە سەرى موسلمانەكاندا.^{٤٤}

- ھەروەھا بانگەشەى ئەو دەكەن كە موخەممەد بە مەسىحى لەدايك بوو و دواتر لە پاپايەتى جىابوو تەو و دواتریش بانگەشەى پىغەمبەرەى تىي كەردو و، ھەروەھا ئىسلاميان بە تىكەلەىەك لە بنەماكانى مەسىحىەت و يەھودىەت داناو و دەلەين قورئان شتى دژبەىەكى زۆر تىداىە و موسلمانەكانىش وەك دپندە وان و لە نەو و شەياتىنى و بىتەرستەكانن.

- (نىكلسون)ى پۆژھەلاتناس سەبارەت بە قورئانى پىرۆز دەلەيت: ئەوروپىيەكان كاتىك قورئان دەخويننەو، سەريان سوردەمىنەت لە ناجىگىرى دانەرەكەى و بىتواناىى قورئان لە چارەسەرى كىشە گەورەكاندا، دانەرەكەى خۆشى ئاگادارنەبوو بەم دژبەىەكانەى كە تىداىە.^{٤٥}

بەم شىو (نىكلسون) كەوتوو تە ھەلەىەكى فىكرى مىژووى نالەبار و پوونەو، بەو وى كە بانگەشەى ئەو وى كەردو و كە قورئان لە لاىەن موخەممەدەو دانراو و شتى دژبەىەكى تىداىە، بە بى ئەو وى پوونى بكاتەو، ئەو وى ئەم پۆژھەلاتناسە دەلەيت، لە راستىدا بانگەشەى زۆربەى پۆژھەلاتناسەكانە جگە لەوانەى بىلاىەن و بە وىژدان بوون، ئەم بانگەشەىەش نوئى نىيە و بىباوەرانى قورەيش ھەمان شتىان وتوو و قورئان باسى دەكات و بەرپەرچىشان دەداتەو، ھىچ بوارىشى بۆ بەرامبەر نەھىشتوو تەو بۆ سەلماندى ئەو بانگەشەىە، بەلكو قورئانى پىرۆز بە بەلگەى يەكلاكرەو وەلامى داوئەتەو و قورى داو بە دەمىاندا.

^{٤٤} مناھج المستشرقىن، ج ١ / ٢٢.

^{٤٥} الصوفىة فى الإسلام، رىنولد نىكلسون، ص ٦.

(جولدتسيهر) هەمان بانگەشە دەلێتەو وەك دەلێت: (قورسە بتوانین مەزەبێكى عەقیدى تۆكمەى بەدوور لە دژیەك لە قورئان ھەلێنجین) ^{٤٦}.
 پۆژھەلاتناسیكى تر كە (فەنسك)ە، بانگەشەى ئەو دەكات كە پێغەمبەر (د.خ) قورئانى داناو بە پشتبەستن بە پوختەى كۆتیبە ئایینی و فەلسەفییەكانى پێش خۆى ^{٤٧}.

ئەگەر باسیش لە نووسینەكانى پۆژھەلاتناسان بكەین سەبارەت بە فەرموودەى پێغەمبەر (د.خ) ئەو ھیچ باشتەرییە لە نووسینەكانیان سەبارەت بە قورئان و خودى پێغەمبەر (د.خ) خۆى ^{٤٨}.
 ئەو بابەتانەى كە پۆژھەلاتناسە دەمارگیرەكان ھێرشیان تێدا كردووەتە سەر ئیسلام، لە چەند بابەتێكى سەرەكیدا خۆى دەبینێتەو:

پاستگۆی پێغەمبەر (درودى خۆى لەسەربیت) لە بانگەوازەكەیدا، پاستى ئەو كىتابەى بۆ ئوممەتەكەى ھیناوە، باوەر بە قەزاو قەدەر، فرەژنى و تەلاق، حىجاب، كۆیلايەتى، سەرخۆشكەرەكان، رىبا، وینەگرتن. لێرەدا بە خالى یەكەم دەست پێدەكەین كە پاستى پەيامى پێغەمبەر (درودى خۆى لەسەربیت)ە و شایەتیی ھەندىك لە زانایانى پۆژئاواو پۆژھەلاتناسە بێلايەنە بە وێژدانەكان دەھێنین لەسەر پاستى و گشتگیرى بانگەوازی ئیسلام. پۆژھەلاتناسانى بێوێژدان چەندین وەصفى ناشیرینیان داوەتە پال پێغەمبەرى ئازیز (درودى خۆى لەسەربیت) نمونەى: تووشى ئۆ بوو بە ھۆى زۆرخۆرییەو، یەكێكى تریان دەلێت: تووشى تايەكى قورس بوو و نەخۆشیی دەمارى ھەبوو. دیارە

^{٤٦} العقيدة والشريعة في الإسلام، جولد تسيهر، ص ٧٨، ٧٩.

^{٤٧} برۆانە: المستشرقون والإسلام، د. حسن الموارى، ص ٧١٠.

^{٤٨} حقيقة الاستشراق وموقفه من الإسلام، منذ ظهوره إلى نهاية الألفية الثانية، د. محمد بهاء الدين،

ئەمانە زۆر ناپەرەوا بوون لەو وەصفانەدا و بەری پووناکیی خۆریش بە بێژنگ ناگیریت، بەلام ئیمە لێردەدا هەر بە شایەتی پۆژەلاتناسانی بەویژدان وەلامیان دەدەینەو.

– ماسینون کە یەکیکە لە زانا پۆژەلاتناسەکان، دەلیت: ئیسپاتی دەکەین کە موخەممەد خاوەن عەقڵییکی دروست و بەدەنیکی سەلامەت بوو. پێشتریش (کارلایل) قور دەدات بە دەمی ئەوانەدا کە لە قەدری پیغەمبەر (درودی خوی لەسەربیت) کەمدەکەنەو و پێیان دەلیت: ((گەرەترین شەرمەزارییە بۆ هەر تاکیکی پۆشنبیری ئەم سەردەمە، گوی بۆ ئەوانە بگریت کە پێیان وایە ئایینی ئیسلام درۆیە و موخەممەد فیلباز و ساختەکار بوو، ئیستا کاتی ئەو هاتوو کە دژیایەتی ئەو بانگەشە بێنرخ و شەرمەزارکەرە بکەین... خو ئەگەر درۆ و فیلکردن لای مرقەکان ئەم پەرەجەیی هەبێت و بەو پادەییە بروای پێ دەکریت و قبوڵ دەبیت لایان، ئەوا خەلکی هەموو دەبەنگ و شیتن و ژیانیش شتیکی بێ قیمەت و گالتهجاری و سەرلیشوانە و باشتیش دەبوو کە هەر نەبایە))^{٤٩}.

– (ولیم مویر) لە پەرتووکی کەیدا (سیرە محمد) دەلیت: ((زۆری ئەوانە نووسینیان هەیە لە بۆاری ژیاننامەدا لە ئەوروپیەکان و باسی ژیاننامەیی موخەممەدیان کردوو، خۆیان نەپاراستوو لە شتواندنی ژیاننامەیی ئەو، بەوێ کە درۆ و هەلبەستراویان تیکەلکردوو، وەک دروستکردنی تۆمەتی دلرەقی و ئەنجامدانی کاری خراپە و پۆچوون لە ئارەزووەکاندا، یان کە گویا کەسیکی درۆزن و ستەمکار و تینویی خۆینمژین بوو)).

– (مونتیە) باس لە ھۆکاری تانەدان لە پیغەمبەر (درودی خوی لەسەربیت) لە لایەن هەندیکی لە پۆژئاواییەکان دەکات و دەلیت: ((زۆرجار ھۆکمی زۆر دلرەقانەیی بە سەردا دراو، ئەوێش تەنھا لەبەر ئەوەیە کە ئەو بێ

^{٤٩} سەرچاوەی پێشوو لەگەڵ: محمد کرد علی: الإسلام والحضارة العربية، ج ١، ص ٦٦.

وینەیه له ناو هه‌موو چاکسازخو‌ازه‌کاندا، که من به وردی ئاگاداری ژیا‌نیان بووم هه‌ر وه‌ک ئه‌و، به‌لکو ئه‌وه‌ی ئه‌و کردی له چاککردنی ئه‌خلاق و پاککردنه‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌، ده‌کری‌ت له‌قه‌له‌م بدری‌ت به‌یه‌کێک له‌گه‌وره‌ترین چاکه‌هێنه‌ران بۆ مرۆفایه‌تی))^{٥٠}.

- له‌سه‌ده‌ی هه‌ژده‌دا (جان جاک) ده‌لێت: ((که‌سانێک هه‌ن که‌ تۆزێک عه‌ره‌بی فی‌رده‌بن و قورئان ده‌خو‌ینن و دواتر پێکه‌نینیان پێی دێت، به‌لام ئه‌گه‌ر گو‌ییان له‌موحه‌مه‌د بوا‌یه که‌ به‌و زمانه‌ پاراوه بۆ خه‌لکی ده‌خو‌نده‌وه به‌ده‌نگێکی کاریگه‌ر له‌سه‌ر دل‌ان و ده‌یی‌نی ئه‌حکامه‌کانی دووپات ده‌کرده‌وه به‌هێزی زمانپاراوی، ئه‌و کات ده‌چووه سو‌جده و هاواری ده‌کرد ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا ده‌ستمان بگه‌ره به‌ره‌و شو‌ی‌نی فه‌خر و شانازی، یان به‌ره‌و هه‌ر مه‌ترسییه‌ک و ئازاریک، چونکه له‌پێناوی تۆدا ئێمه ده‌مانه‌و‌یت یان سه‌رکه‌وین یان بمرین)).

- (جیبون) ده‌لێت: ((ئه‌حکامه‌کانی شه‌ریعه‌تی موحه‌مه‌د گشتی بوون، گه‌وره‌ترین پاشا ملکه‌چی ده‌بوو له‌گه‌ڵ بێهێزترین هه‌ژار، شه‌ریعه‌تیکه که‌ به‌به‌هێزترین ب‌نه‌ماکانی شه‌رع ته‌نراوه و بێ وینەیه له‌هه‌موو جیهاندا))^{٥١}.

- (لیودوروش) ده‌لێت: ((ئیسلا‌م ئایینیکی مرۆیی سروشتی ئابووری ئه‌ده‌بییه، هێچ شتی‌کم با‌س نه‌کردووه له‌یاسا ده‌ستکرده‌کان، ئیلا له‌ئیسلا‌مدا هه‌بووه، به‌لکو کاتی‌ک گه‌رامه‌وه سه‌ر ئه‌و یاسایه‌ی که‌ (جول سیمون) پێی ده‌لێت (یاسای سروشتی) بینیم هه‌مووی له‌ئیسلا‌مه‌وه وه‌رگه‌راوه، دواتر گه‌رام به‌دای کاریگه‌ری ئه‌م ئایینه له‌سه‌ر ده‌روونی موس‌لمانان، بینیم که‌ پ‌ری کردووه له‌ئازایه‌تی و پیاوه‌تی و له‌سه‌رخو‌یی و جوانی و به‌خشنده‌یی. به‌لکو

^{٥٠} موتیه: حاضر الإسلام ومستقبله، والمصدر السابق: محمد كرد علي، الإسلام والحضارة العربية، ج١، ص٦٧.

^{٥١} سه‌راوه‌ی پێشوو له‌گه‌ڵ: محمد كرد علي: الإسلام والحضارة العربية، ج١، ص٧٥.

دەروونیان بە شیوازییکە کە فەیلەسوفەکان ئاواتەخوازبوون بۆ ھەبوونی دەروونی لەو جۆرە کە چاکە خواز و بەبەزەیی بیّت، لە جیھانیکیدا کە خراپە و گالتهجاری و درۆی تێدا نییە، چونکە موسڵمان گومانی خراپ بە کەس نابات و مالی خەلکی ناخوات بەناھەق بۆ بەدەستھێنانی پۆزی، ھەر بۆیە مولکیان کەمتر بوو لە جولەکە و لە ھەندیکیش لە مەسیحییەکان).

ھەروەھا دەلێت: لە ئیسلامدا چارەسەری دوو کێشەیی کۆمەلایەتی زۆر قورسم بینیوە کە ھەموو جیھانیان سەرقال کردووە: یەکەمیان لە قورئاندا دەلێت: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنِينَ إِخْوَةٌ) ئەمەش جوانترین بنەمای کۆمەلایەتی (ئشتراکیە). دووەم: فەرزکردنی زەکات لەسەر ھەر کەسێک کە پارەیی ھەیە و ھەژارەکان مافی ئەوەیان بدریژی کە بە زۆر وەرگیرن، ئەگەر دەولەتمەندەکان پازی نەبوون بیدەن، ئەمەش چارەسەری فەوزایە^{۵۲}.

- (ماسینیوس) دەلێت: زەکات سیستەمیکی کۆمەلایەتی گشتییە... لەسەر بنەمایەکی بە سیستەمکراوی تۆکمەییە... ئەم سیستەمە بێ وێنە تەنھا ئیسلام بوو بۆ یەکەم جار بەردی بناغەیی دانا لە میژووی ھەموو مەروفاوەتیدا، ئەو زەکاتەیی کە لە چینهکانی دەولەتمەند و بازرگان و خاوەن مولکەکان وەردەگیرا بۆ ئەوەی دەولەت دابەشی بکات بەسەر ھەژار و نەداراندا، ئەو دیواری پووخاند کە لە نیوانی چینهکانی یەک دەولەتدا ھەبوون و کۆمەلگەیی یەكخست لە بازەنەییکی کۆمەلایەتی دادپەروەردا، بەمەش سیستەمی ئیسلامی سەلماندی کە بنەماکەیی لەسەر چینیایەتی بیزاوە دانەمەزراوە^{۵۳}.

بەلێ ئایین لای خۆی گەورە تەنھا ئیسلامە و شایەتی دەدەین کە موخەممەد پیغمبەری خۆدایە و پەحمەتە بۆ ھەموو جیھان و خۆی گەورە

^{۵۲} سەرچاوەی پیتشوو لەگەڵ: محمد کرد علی: الإسلام والحضارة العربية، ج ۱، ص ۷۶.

^{۵۳} سەرچاوەی پیتشوو لەگەڵ: محمد کرد علی: الإسلام والحضارة العربية، ج ۱، ص ۷۷.

قورئانى بۇ ناردووه وەك شەرىعت و مەنەجى ژيان بۇ مرقۇايەتى ھەتا پۇژى دوايى، بە ھىچ جۆرىك شتى بۇ زیاد ناكرىت و لىي كەم ناكرىتەو، گەورەترىن موعجىزەى پىغەمبەرى ئازىزە، موعجىزەيەكى ئاشكرايە كە خاوەن عەقل شانازىي پىوھ دەكات و موسلمانان دەتوانن بە بى دوودلى تەحەداى جىھانى پى بكن، دوزمەكان والى دەكات باوهرى پى بهينن و ملكەچى بن، ئايەتەكانى پوونن و لە سنگى خاوەن زانستدان و تەنھا ستەمكاران ئىنكارى دەكەن، خۆ ئەگەر جنۆكە و مرقۇ كۆبىنەو ھاوکاربن لەسەر ئەو ى نمونەى ئەم قورئانە بهينن، ناتوانن ئەو بەكەن، خاوى گەورە نمونەى زۆرى تىدا ھىناوھو رىگای راستى تىدا پوونكردووه تەو، بەلام زۆربەى خەلكى بىباوھرىيان ھەلباردووه.

قورئان بە ھۆى ئەو ى كە موعجىزەى، نمونە بۇ ئەوانەى سەردەم دەھىنئەو بەوانەى كە پابردون، فەرمان بە چاكە دەكات و نەھى لە خراپە و كۆمەلەك ئەركى لەسەر بەندەكان واجب كردووه، جىھادى ديارى كردووه بۇ پاراستنى بانگەواز و بەرنامەى تىدايە بۇ پىكھىنانى خىزان، بەرنامەشى پىيە بۇ شىواى مامەلەى نىوان خەلكى و بەرنامەشى تىدايە بۇ پوونكردەو ى سزای تاوانەكان، ئەمە ئەو كىتیبەى كە ھىدايەتى خەلكى تىدايە و دلەكان پاك دەكاتەو ى ياساى پىكھىنانى كۆمەلگەشى تىدايە، قورئان ئەو ياسايەى كە خەلكى ئامادە دەكات بۇ شارستانىت و ئەو ىان بىردەخاتەو كە جىھانىكى تر ھەىە و ھانىيان دەدات بۇ كردەو ى چاكە بۇ بەدېھىنانى خۆشگوزەرانى ھەتاھەتايى.

كۆتايى قسەكان بە وتەيەكى پۇژەلاتناس (جىمس مېتشرن) دەھىنن كە دەلئىت: ((ئىسلام تۆمەتباركراو لە لاىەن پق و كىنە لە دلەكان بەرامبەر ئىسلام، بەو ى كە ئىسلام بەتالە لە بىركردەو ى ئابوورى، تۆمەتباركراو بە كۆنەپەرسى سەرمایەدارى، بەلام ھۆكارى ئەم تۆمەتەنە تەنھا نەزانن و

نەشارەزايىيە بە ئىسلام و سىستەمەكەى، بە پەيام و پىنمايىيە لىيوردەكانى. بەلى ئىسلام بە ھەموو سىستەم و بىنەماكانى شەرىعەتەكەى بانگەوازيكە بۆ رىزگاربيون لە مەتبون و بىھىزى و كۆنەپەرستى مەدى عەقل، ئىسلام سىستەمىكى ھەوسەنگە و تواناى پىشخىستى ھەيە و لەژىر سىيەرى خۆشەويستىدا ھاوکارى چىنەكانى كۆمەلگە بەدى دەھىنەت)) بەلى پاستى دەبىت بوترىت: ئەم قورئانە پىنمايىيە بۆ باشترىنى شتەكان.

- زانائى ئەلمانى (پايسكە) (۱۷۱۶- ۱۷۷۴ز) لە نووسىنەكانىدا ئاماژەى بە پاستىيە خودايىيەكان لە ئىسلامدا كەردووە و دواى ئەويش مامۇستا(سىمون اوكلى) پەرتووكىكى نووسى كە تىيدا فيكرى ئىسلامى بەرزىرخاند، بەلكو پۆژەلەتتى ئىسلامى بە گشتى بەرزىرخاند و فەزلى دا بە سەر جىھانى پۆژئاوادا.

- ھەروەھا لە وتەى پۆژەلەتە بىلايەنەكان وتەى شاعىرى ئەلمانى (لىسېنخ)ە كە دەلەيت: (من پىم وايە كە ھەموو بىرمەندان ھاوپان لەگەلم لەسەر ئەوەى كە ھەموو بىنەما سەرەككەيەكانى پىنمايىيەكانى موخەممەد (درودى خواى لەسەر بىت) سەرچاوەكەى ئايىنىكى فيگرى سروشتىيە).

- شاعىرى گەرەى ئەلمانى (گۆتە) ھۆنراوہەكى داناوہ كە تىيدا وىناى پىغەمبەرى ئىسلام دەكات وەك بەرزترىن نمونەى مرقاىەتى كە خواى گەرە دل و ژيانى پركەردووە لە چاكە و نىعمەتى بەسەردا باراندووە و ھەلىبژاردووە و پاكى كەردووەتەوہ بۆ ئەوەى ئايىنە گەرەكە دابمەزىنەت.

- دكتور (جىرنىيە)ەى فەرەنسى كە ئەندامى ئەنجومەنى نوینەرانى فەرەنسى بوو، كاتىك ھۆكارى مۇسلمانىبونى لىدەپرسن، دەلەيت: من بەدواداچوونم كەرد بۆ ھەموو ئەو ئايەتەنەى پەيوەندىيان ھەيە بە زانستەكانى پزىشكى و تەندروستى و سروشتى، ئەوانەى كە من خويندبووم لە مندالىدا و

باش شارەزايانم، بينيم كه ئەم ئايەتانه كۆكن لەگەڵ زانستەكانى سەردەمدا^{٤٤}،
 ھەر بۆيە موسلمان بووم... خو ئەگەر ھەر خاوەن ھونەرێك لە ھونەرەكان يان
 زانستێك لە زانستەكان ئايەتە پەيوەندیدارەكان بەراورد بکات لەگەڵ ئەوھى بە
 باشى فێرى بوو ۋەك بەراوردکردنەكەى من، بێگومان موسلمان دەبوو ئەگەر
 كەسێكى عاقل بێت ۋ ھىچ نەخۆشییەكى نەبێت.

- (بودلى) لە پەرتووگەكەیدا (حياة محمد) دەلێت: (... سەبارەت بە ژيانى
 موخەممەد، ژياننامەكەى پوون ۋ ئاشكرايە ۋ لێردەدا ئیمە لەبەردەم میژوویەكى
 راستداین كە ھىچ لێلێیەكى تێدا نییە... ھەروەھا میژووی ناخۆیى دواى
 ئاشكراکردنى پەيامەكەى بەسەرھاتى بانگخاوەنێكى ناپوون نییە، بەلكو
 لەبەردەستى ئیمەدا ھەيە كەتیبێكى سەردەمیانە كە بى وینەيە لە دروستیدا ۋ بە
 ھىچ شیوەیەك شتى ناپراستى تێدا نییە ۋ لە ھىچ لایەكەو ناكریت كەم ۋ زیادى
 بۆ بكریت)^{٤٥}.

- بێگومان كۆمەلێك لە پۆژھەلاتناسان ھەقیان وتوو سەبارەت بە ئىسلام
 ۋ بە ھۆى نیەتپاکییان ۋ گرتنەبەرى مەنھەجى زانستى لە لێكۆلینەوكانیاندا
 سەبارەت بە ئىسلام، ئىسلامیان لە ئامیز گرتوو ۋ موسلمان بوون، نموونەى:
 بوكھات، كرنكوف، زونستین، شنیتسر، دینیە، فولورین، میشوبیللر، فلیی،
 لیوبولدفايس، جرمانوسو ھەندێك لە پۆلۆنییەكان ۋ یانزەش لە ئەلمانییەكان،
 ئەوانەى كە موسلمانبوونى خۆیان ڕاگەیاندا لە سەر دەستى شیخی گەورەى
 ئەزھەر ۋ ناوھەكانى خۆیان گۆڕى بۆ ناوى موسلمانان، ھەروەھا دكتۆرە
 وارزولانیای ئەلمانی كە ناوى خۆى كردە (سامیة الازھریة) ۋ ھەردوو ئەمریکى:
 خدیجە دلتك ۋ لیورس (شیخ محمد الازھری) ۋ ھەردوو سويسرایى: (جميلة

^{٤٤} الإسلام والإنسان المعاصر، د. محمد ظفر الله خان، مقدمة المترجم، ص ١٥ و دواترى.

^{٤٥} سەرچاوەى پێشوو، ل ٢٥ و دواترى.

زوسترنج و ألبرت كادلى) و هەندىك لە بەرىتانییەكان: پۆژھەڵاتناس جۆنس و پۆژنامەنووس لويس هارد و ئىفون ئىفیت كوكا^{٥٦}.

– جاھر كاود فاریر لە سەدەى بێستدا دەلێت: (ئایەتەكانى قورئان جوانن و خۆبەدەندەیان خۆشە، بۆنىكى پاکی سەرسوڕھێنەریان لێدیت، چونكە فەرمان بە ئازایەتى و پاستگۆیى و دەستپاکی دەكەن و بانگەواز بۆ پاراستنى بېھێژەكان و پەرسىنى یەك خۇدا دەكەن)^{٥٧}.

– مێژوونووسى گەرەى بەرىتانى (ولز) دەلێت: (ئىسلام ھەر لە سەرتاوە دوور بوو لەو كێشەشەى پەوستان بە زاتى خۇداوە، كە مەسیحیت پێوەى دەنالائو دوولایەننەكى دروست كرد (لە نێوان ئایینى ھەق و ئایینى دەستكارىكراو) و زال بوو بەسەر پۆحى مەسیحیتەدا. لە ئىسلامدا قەشە نىيە، بەلكو زانا و مامۆستا و وتاریژ ھەن و پەرە لە پۆحى بەزەى و بەخشندەى و براپەتەى...).

– جان مليا دەلێت: (ئىستا كاتى ئەو ھاتوو ھەو بانگەشەى كە ھەندىك لەو فەرەنسىیانەى لاف و گەزافى فەلسەفەیان لێدەدا سەبارەت بە ئىسلام، بىخەينە ئەولاد، قورئان دەبێت بە تێرمانەو بەخوێنرێتەو، ئەو تۆمەتانەش كە دوژمنەكانى بۆيان دروستكردبوو كە گوايا خەلكى فێرى دەمارگى دەكات، تێیدا نىيە، بەلكو ئىسلام ئایینىكى ئاسمانىيە و ئایینى خۆشەويستى و سۆز و شەرەفە و لە ھەموو ئایینە ئاسمانىيەكانى تر لێبوردەترە)^{٥٨}.

^{٥٦} برۋانە: المستشرقون، العقيقي، ج٣/ ١١٦١ و دواترى.

^{٥٧} الإسلام والحضارة العربية، محمد كرد علي، ج١، ط٣، ١٩٦٨م القاهرة مطبعة لجنة التأليف والترجمة والنشر، ص٧١.

^{٥٨} سەرچاوەى پێشوو، ل٧٣.

- ئارسەر جلن لیونارد دەلیت: (... ئوروپا ھەتا ئیستا لە دلەوہ دانی
نەناوہ بەم ئایینە گەورەیدەدا کە ھۆکاری پەرورەدەئە ئیسلامی و شارستانیەتی
عەرەبییە (ئیسلامیە) ... ئەگەر خورەشتی جوانی ئیسلام و شارستانیەتی
عەرەب (ئیسلام) نەبوايە، ھاوتا لەگەڵ زانست و گەورەییان لە بابەتی
شارستانیەت و پێک و پیکیی خۆیندنگاکیان، ئوروپا ھەتا پۆژگاری ئەمڕۆ نقوم
بوو بوو لە نەزانیدا...) ^{۵۹}.

- دانای پووسی (تۆلستۆی) دەلیت: (ئەوہی گومانی تیدا نییە کە
پیتەمبەر موحمەد (د.خ) یەکیک بوو لە گەورەترین پیاوانی چاکسازی، کە
خزمەتیکی زۆر گەورەئە کۆمەلگەئە مرۆفایەتی کردووە، گەورەترین شانازییە بۆ
ئەو کە ئوممەتیکی بەگشتی ھیدایەت داوہ بۆ پووناکیی ھەق، وای لیکرد بە
ناشتی و ئارامی بژین و بە ژيانی سادە پازنی بن و دووری خستنەوہ لە
خوینرشتن و قوربانی خستنەوہ، دەرگای پێشکەوتن و شارستانیەتی بۆ
والاکردن، ئەمەش کاریکی زۆر گەورەئە کە تەنھا بە کەسیکی زۆر بەھیز
دەکریت، کەسیکی لەم جۆرەش شاہینەئە پێزلێگرتنە) ^{۶۰}.

- ولیہم مویر لە پەرتووکەکیدە (سیرە محمد) دەلیت: (موحمەد
نموونەئە بالآ بوو، وەکانی پوون بوون و ئایینەکەئە ئاسان بوو، کارە
ئەنجامدراوہکانی ئەو سەرسوپھینەر بوون، لە ھەموو میژووی مرۆفایەتیدا لەناو
چاکسازیخوازاندە کەسیکی تر نابینیت وەك ئەو دەروونەکانی بەناگا ھینابیئەوہ و
ئەخلاقێ زیندووکردبیتەوہ و گرنگیی بە بەھا بەرزەکان دابیئت لە کاتیکی وا
کورتدا) ^{۶۱}.

^{۵۹} سەرچاوەئە پیتشو، ل ۷۳.

^{۶۰} سەرچاوەئە پیتشو لەگەڵ: الإسلام والحضارة العربية، محمد كرد علي، ج ۱، ص ۶۶.

^{۶۱} سەرچاوەئە پیتشو، ل ۶۶.

- لین پۆل دەلیت: (زۆریه‌ی ئه‌وانه‌ی نووسینیان هه‌یه له‌ بوا‌ری ژیا‌ننامه‌دا له‌ ئه‌وروپییه‌کان و با‌سی ژیا‌ننامه‌ی مو‌حه‌مه‌دی‌ان کردووه، خۆیان نه‌پاراستوووه له‌ شی‌واندنی ژیا‌ننامه‌ی ئه‌و، به‌وه‌ی که‌ درۆ و هه‌لبه‌ستراویان تی‌که‌ل‌کردووه، وه‌ک دروست‌کردنی تۆمه‌تی دل‌په‌قی و ئه‌نجامدانی کاری خراپه‌ و پۆچوون له‌ ئاره‌زووه‌کاندا، یا‌ن که‌ گوا‌یا که‌سی‌کی درۆ‌زن و سته‌م‌کار و تینووی خو‌ینمژین بووه)^{٦٢}.

- مون‌تی‌ه ده‌لیت: (...به‌ل‌کو ئه‌وه‌ی ئه‌و (مه‌به‌ستی پی‌غه‌مبه‌ره) کردی له‌ چاک‌کردنی ئه‌خلاق و پاک‌کردنه‌وه‌ی کۆمه‌ل‌گه‌، ده‌ک‌ری‌ت له‌قه‌له‌م بدری‌ت به‌ یه‌کی‌ک له‌ گه‌وره‌ترین چاکه‌ه‌ینه‌ران بۆ مرۆفایه‌تی)^{٦٣}.

- نووسه‌ری‌کی ئافره‌تی ئی‌تالی^{٦٤} ده‌لیت: (زانا‌یا‌نی پۆژه‌ه‌لاتناسی وه‌ک مو‌یر و سبرین‌جیر له‌ کۆندا و جولد‌تسیهر و نولد‌که و کای‌تانی له‌ سه‌رده‌می نو‌یدا شی‌وا‌زی‌کی په‌خنه‌گرتنی زۆر جیا‌وا‌زیان گرت‌ه‌به‌ر به‌ به‌راورد به‌ زانا موس‌لمان‌ه‌کان، ئه‌وان گه‌شتنه‌ ئه‌وه‌ی دان‌بنی‌ن به‌ ئه‌مانه‌تی مو‌حه‌مه‌د و ئه‌وه به‌سه‌لمی‌ن - به‌ په‌لی جیا‌وا‌زی پاش‌کاوی - که‌ ئه‌وه‌ی مو‌حه‌مه‌د ه‌ینا‌ویه‌تی سه‌رچاوه‌که‌ی وه‌حیی خوداییه‌، به‌لام له‌ کاتی پو‌ون‌کردنه‌وه‌ی حا‌له‌تی وه‌حی، پاشه‌گه‌لی‌کی جیا‌وا‌زیان هه‌یه که‌ له‌گه‌ل بۆچوونی په‌خنه‌گری‌کی غه‌یری موس‌لمان‌یشدا یه‌ک‌نا‌گری‌ته‌وه)^{٦٥}.

^{٦٢} سه‌رچاوه‌ی پێش‌وو، ل ٦٦.

^{٦٣} سه‌رچاوه‌ی پێش‌وو له‌گه‌ل: ج ١، ص ٦٧. وحاض‌ر الإسلام ومستقبله لمون‌تی‌ه، نقلاً عن محمد علي کرد، ص ٦٧.

^{٦٤} مدح الإسلام للرافشیا فاليري، نقلاً عن محمد علي کرد، ص ٦٧.

^{٦٥} سه‌رچاوه‌ی پێش‌وو، الإسلام والحضارة العربية، ج ١، محمد کرد علي، ص ٦٧.

- برناردشۇ گەرە نوسەرى ئىنگىلىزى سەردەم دەلىت: (سەد سال
تېپەپنايت ھەتا ئوروپا و بە تايىبەتى ئىنگەلتەرا دەگەنە قەناعەتى تەواو بە
گونجاوى ئىسلام بۇ شارستانىەتى دروست).

- لبون دەلىت: (پەنگە ئوروپىيەكان ھەندىكىان داگىركەرى^{٦٦} لىھاتوو بن،
بەلام لە سەردەمى پۇمەكانەو موسلمانان تاكە ئومەت بوون كە زانستى
شارستانىەتيان گەياند، ئەوان براوہى گەياندنى بابەتە بنەرەتییەكانى
شارستانىەت و ئايىن و كارگە و پىشەسازى بوون، بۇ ناو گەلانى غەيرى خۇيان).
- بەراستى تورەھاتەكانى پۇژھەلاتناسان زۆرن و زياتر دريژەى پىنادەين
لە نمونە ھىنانەو و ئەركى وەلامدانەو ھى ناكىشېن، بەلكو بەسە بۇ وەلامى
ئەو نەزانانە، چەند و تەيەكى زانا و تىگەشتوو ھەكان نەقل بەكەين:

كلود فارير^{٦٧} مېژوونوس و ئەدىبى فەرەنسى دەلىت: (شكستى
عەرەبەكان (موسلمانەكان) لە جەنگى بواتىە، شارستانىەتى پۇژئاواى بۇ ھەشت
سەدە دواخست، خۇ ئەگەر (موسلمانان) لە پۇژى بواتىە، سەرىكەوتنايە ئەوا
شارستانىەتەكەيان دەگەياندە پۇژئاوا و پۇژگارى نەزانىيان دريژەى نەدەكىشا).
سمون دەلىت^{٦٨}: (شتىكى زۆر قورس نەبوو خۇپاراستن لە جەنگەكانى
خاچپەرستى، بەلام نەزانى و ئەوھامى دىنى و سياسى و بەرژەو ھەندى پاپايەتى،
يارمەتيدەر بوون بۇ دروستبوونى).

- پۇژھەلاتناس (إستفان فليد) دەلىت: (سەرەتا با دان بەو ھەدا بنىين كە
زۆربەى پۇژھەلاتناسان كەوتوونەتە ھەلەو لە نووسىنەكانياندا، ھەندىكىان

^{٦٦} النفسية السياسية لجوستاف لبون: نقلاً عن محمد كرد علي: كتاب الإسلام الحضارة العربية، ج ١، ط ٣، ١٩٦٨، القاهرة، مطبعة لجنة التأليف والترجمة والنشر، ص ٥٣.

^{٦٧} مقدمة رواية العباسة لرجي زيدان بقلم فارير. ھەمان سەرچاوە، ص ٥٤.

^{٦٨} تاريخ روسيا لمارك سمنوف: له ھەمان سەرچاوە، ص ٥٤.

هه‌له‌ی زمانه‌وانی و پافه‌ی قورئان و پافه‌ی فەرموده‌کانی پیغه‌مبەر، هه‌روه‌ها هه‌له‌ی میژوویی و فیه‌ی و هتد... له‌وه‌ش قیزه‌وتنر ئه‌وه‌یه که کۆمه‌لێک هه‌ن خۆیان ناوناوه پۆژه‌لاتناس و زانست و زانیارییه‌کانیان سه‌باره‌ت به‌ئیسلاام و میژووه‌که‌ی به‌کاره‌یناوه له‌ دژایه‌تیکردنی ئیسلاام و موسلماناندا، ئه‌مه‌ش راستیه‌کی به‌ئازاره که ده‌بی‌ت پۆژه‌لاتناسه راسته‌قینه‌کان به‌ راشکاوانه دانی پێدا بنێن^{٦٩}.

– (مۆریس بوکای) ده‌لێت: (ئهو حوکمانه‌ی دراوێن سه‌باره‌ت به‌ ئیسلاام له پۆژئاوا که گومان له نادروستیایاندا نییه، هه‌ندێک جار به‌ هۆی نه‌زانینه‌وه بووه و هه‌ندی جاری تر به‌هۆی خۆخه‌له‌تاننده‌وه بووه)^{٧٠}.

باسی دووه‌م:

ته‌واوی ئه‌و که‌لێن و که‌موکوپێ و هه‌له‌ مه‌نه‌ه‌جیه‌یه‌ی که‌ له‌

تویژینه‌وه پۆژه‌لاتناسیه‌کاندا هه‌ن سه‌باره‌ت به‌ ئیسلاام

له‌ پێگه‌ی تویژینه‌وه‌و به‌دواداچوون ده‌توانرێت ئه‌و که‌لێن و که‌موکوپێ و هه‌له‌ مه‌نه‌ه‌جیه‌یه‌ی که‌ له‌ تویژینه‌وه پۆژه‌لاتناسیه‌یه‌کاندا هه‌ن سه‌باره‌ت به‌ ئیسلاام، له‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌دا کۆبکریته‌وه:

١– هه‌لگێرانه‌وه‌ی ده‌قه ئیسلامیه‌یه‌کان به‌ مه‌به‌ست و پارچه‌پارچه‌کردنیان بۆ مه‌به‌ستی تایبه‌ت، نمونه‌ی ئه‌مه‌ش نووسینه‌کانی (جولدتسیهر) و (شاخه‌) ه‌ کاتێک سه‌باره‌ت به‌ راستیه‌ی فەرموده‌ی پیغه‌مبەر شتیان نووسیوه‌.

^{٦٩} الإسلام في الفكر الغربي، د. زقزوق، ص ٦٠.

^{٧٠} دراسة في الكتب المقدسة، موريس بوكاي، ص ١٣٥.

- ۲- پشت به ستن به بۆچوونی نادروست و باسنه کردنی را و بۆچوونی ئیسلامی له بابته که دا، زانایانی ئیسلام و هه ندیک له زانا بیلایه نه به ویژدانه کانی پۆژئاواش به رپه رچیان داونه ته وه به به لگهی زانستی یه کلاکه ره وه .
- ۳- به کاره یانی هه ندیک دهق له شوینی نه گونجاودا بۆ ئه و جیگایه و رافه کردنی به شیوه که دهقه که ئه و رافه یه هه لئاگریت بۆ مه به ستنی پۆژه لاتناسی .
- ۴- به لگه هیانه وه به پارچه یه که له دهقی زانستی بۆ مه به ستنی قیزه ون که وه لامه که ی له هه مان دهقدا هه یه ئه گه ر به ته وای دهقه که بنووسرایه .
- ۵- هه له کردن له گفتوگۆی زانستیدا و گومانی خراپ بردن و خراپ تیگه شتن له هه موو ئه و شتانه ی په یوه ندیی به ئیسلامه وه هه یه .
- ۶- گومانی خراپ بردن به موسلمانان و زاناکانیان و پیاوه ناوداره کانیان .
- ۷- وینا کردنی شارستانییه تی ئیسلامی به شیوه یه که زۆر له قه دری خۆی که متره ، ئه مه ش وه که به مزانیی ده سته که وته کانی .
- ۸- که متوانایی له په ی بردن به نه یینییه کانی زمانی عه ره بی و که وتنه ژیر کاریگه ریی ئایینی مه سیحیه ت له ئه وروپا، ئه مه ش وای لیکردن که به چاوی گومانوویی سه یری هه ر ئایینیکی تر بکه ن ^{۷۱} .

^{۷۱} پروانه: حیاة محمد، ص ۶۰ و دواتری.

المصادر والمراجع:

- ١- الاستشراق والخلفية الفكرية للصراع الحضاري، محمود حمدي زقزوق، (قطر، ط، ١٤٠٤هـ).
- ٢- الإسلام والحضارة العربية، محمد كرد علي، ج ١، ط ٣، ١٩٦٨م، القاهرة، مطبعة لجنة التأليف والترجمة والنشر.
- ٣- الإسلام والإنسان المعاصر، د. محمد ظفر الله خان، ترجمة وتعليق محمد جلال شرف (بيروت، دار النهضة العربية، ١٩٨١م).
- ٤- الاستشراق والمستشرقون ما لهم وما عليهم، مصطفى السباعي، (الكويت، مكتبة دار البيان، ط ١، ١٣٨٧هـ-١٩٦٨م).
- ٥- الإسلام دين المستقبل، روجيه غارودي، ترجمة الدكتور عبد الحميد البارودي، دار الإيمان للطباعة والنشر.
- ٦- الاستشراق: إدوارد سعيد، ترجمة كمال أبو ديب (بيروت: مؤسسة الأبحاث العربية، ط ١، ١٩٨١م).
- ٧- الاستشراق بين الموضوعية والافتعالية، قاسم السامرائي، (دار الرفاعي، ط ١، ١٤٠٣هـ-١٩٨٣م).
- ٨- إنتاج المستشرقين وأثره في الفكر الإسلامي الحديث، مالك بن بني، (القاهرة: مطبعة دار البيان).
- ٩- تطور الاستشراق في دراسة التراث العربي، عبد الجبار ناجي، (بغداد: دار الجاحظ، ١٩٨١م).
- ١٠- التبشير والاستعمار، مصطفى الخالدي وعمر فروخ، (بيروت، ط ٤، ١٩٧٠م).

- ١١- تراثنا بين ماض وحاضر، عائشة عبد الرحمن ((بنت الشاطئ))، (معهد البحوث والدراسات العربية، ١٩٦٨م).
- ١٢- تاريخ الأدب العربي، أحمد حسن الزيات، (القاهرة: دار النهضة، ط٢٥).
- ١٣- تاريخ روسيا: مارك سمنوفز.
- ١٤- حقيقة الاستشراق وموقفه من الإسلام منذ ظهوره إلى نهاية الألفية الثانية، د. محمد بهاء الدين حسين، مطبعة الجامعة الإسلامية العالمية بماليزيا، كوالالمبور، ط١، ٢٠٠٣م.
- ١٥- الحضارة الإسلامية، خدابخش ((صلاح الدين))، ترجمة علي حسني الخربوطلي، (القاهرة: دار إحياء الكتب العربية، ١٣٨٠هـ-١٩٦٠م).
- ١٦- حصوننا مهددة من داخلها، محمد محمد حسين، (بيروت: دار الإرشاد، ط٣، ١٩٧١م).
- ١٧- حياة محمد، محمد حسين هيكل، (القاهرة: مكتبة النهضة العربية، ط١٣، ١٩٦٨م).
- ١٨- حاضر الإسلام ومستقبله: مونتيه.
- ١٩- الدراسات العربية والإسلامية في الجامعات الألمانية، رودى بارت، ترجمة مصطفى ماهر، القاهرة: دار الكتاب العربي.
- ٢٠- دراسة في الكتب المقدسة: موريس بوكاي.
- ٢١- الصوفية في الإسلام، رينولد نيكلسون.
- ٢٢- العقيدة في الإسلام، جولد تسيهر.
- ٢٣- الغزو الفكري، عبد الستار فتح الله سعيد، (القاهرة: دار الإنصار).
- ٢٤- الفكر الإسلامي الحديث وصلته بالاستعمار الغربي، محمد البهي (مكتبة وهبه، مطبعة مخيمر، ط٣).

- ٢٥- الفكر الإسلامي في الرد على النصارى، عبد الحميد الشرفي.
- ٢٦- لسان العرب: ابن منظور، إعداد وتصنيف يوسف الخياط، (بيروت: دار لسان العرب).
- ٢٧- مختار الصحاح، أبو بكر الرازي، (بيروت: دار الكتاب العربي، ١٤٠١هـ-١٩٨١م).
- ٢٨- المستشرقون والإسلام: د. عرفان عبد الحميد فتاح، (بغداد: مطبعة الإرشاد، ١٩٦٩م).
- ٢٩- المستشرقون والإسلام، د. حسن الهواري.
- ٣٠- المستشرقون، بخت العقيقي، (مصر: دار المعارف، ط٣، ١٩٦٤م).
- ٣١- مجلة الشريعة والدراسات الإسلامية بمكة، العدد الخامس، ١٤٠٤هـ.
- ٣٢- المبشرون والمستشرقون وموقفهم من الإسلام، ملحق بكتاب الفكر الإسلامي الحديث وصلته بالاستعمار الغربي، محمد البهي، ط٤.
- ٣٣- المستشرقون ومصادر التشريع الإسلامي، عجيل جاسم النشمي، (الكويت، ط١، ١٤٠٤هـ-١٩٨٤م).
- ٣٤- المستشرقون والحديث النبوي: د. محمد بهاء الدين حسين، (عمان: الأردن، دار النفائس، ط١، ١٤٢٠هـ-١٩٩٩م).
- ٣٥- مناهج المستشرقين، سعدون الساموك، (بغداد: جامعة بغداد، ١٩٨٥م).
- ٣٦- مناهج المستشرقين في الدراسات العربية والإسلامية، مكتب التربية العربية لدول الخليج، السعودية، الرياض.
- ٣٧- المصباح المنير، أحمد محمد الفيومي، (مصر: مطبعة البابي الحلبي، ١٣٤٢هـ).
- ٣٨- مجلة العربي، العدد ٢٥٢، الكويت، ١٩٧٩م.

- ٣٩- مقدمة رواية العباسة لجورجي زيدان: بقلم فارير.
- ٤٠- مدح الإسلام: لورا فشيا.
- ٤١- النفسية السياسية: جوستاف لوبون.
- ٤٢- الوحي المحمدي، السيد محمد رشيد رضا، المكتب الإسلامي.

راڭەيەندراوى كۈتايى كۆنگرەي بەرگىرى لە قورئان

بە ناوى خاى بەخشندەي مېھربان

سەنتەرى زەھاوى بۇ لىكۆلئىنەوھى فېكرى، بە ھاوكارىي پەيمانگى جېھانىي فېكرى ئىسلامىي، ھەستە بە گرېدانى كۆنگرەي يەكەمى زانستىي خۇي بە ناونىشانى (بەرگىرى لە قورئان) لە دوو رۆژى (۲۶ - ۲۷)ى موحەپپەمى ۱۴۳۳ى كۆچى، كە بەرەبەرە لەگەل (۲۲ - ۲۳/۱۲/۲۰۱۱ى زاینى) بە ئامادەبوونى كۆمەلئىك لە زانايان و بېرياران و نووسەران لە ناوھو و دەرەوھى ھەرىمى كوردستان.

لەم كۆنفرانسەدا سەرەراي فېستىقالى كردنەوھى كۆنفرانسەكە، چوار دانىشتنى زانستى گرېدران، كە پانزە لىكۆلئىنەوھىيان تېدا خوئندرايەوھ لە لاين مامۇستايانى پسپۆرەوھ، ھەرەھا كۆمەلئىك تېببىنى خراڭە پوو لەسەر ھەر لىكۆلئىنەوھىەك لە لاين ھەلئەنگىنەر و بەشدارانى ئەم كۆنفرانسەوھ. پاش لە بېژنگدانى تېببىنى و باسەكانىش، كۆنگرە گەيشتە ئەم دەرەنجام و رېنمايىانەي خوارەوھ:

۱- بېگومان قورئانى پېرۆز لە لاين پەرەردگارى جېھانەوھ دابەزىوھ و كۆدەنگىي تېكرای موسلمانانى لەسەرە، لەبەرئەوھ پېويستە لەسەر موسلمانان كە بە چاوى شىكۆ و رېزەوھ بۆى بنواپن. گرنگىي پېدەن بە خوئندنەوھ و راقەكردن، مەبەست و نھىيەكانى بخەنە پوو، ھەموو لاينە كەشھېنەرەكانى (الإعجازية).

۲- بە راستى قورئانى پېرۆز ھەر لە سەرەتاي دابەزىنەوھ لە سەردەمانىكى زووەوھ دووچارى چەندان ھېرشى دېندانە بووەتەوھ لە لاين

دوژمنان و نکولئ لیکه رانیه وه به جورده ها شیواز و هیچ که مته رخه می و دریغیان نه کردووه له دژایه تیکردنیدا، به چاندنی گومان دهرباره ی له دلی خه لکیدا. به هوی ئه وه وه که قورئانی پیروژ له لایه ن خودای کاربه جی و زاناوه هاته خواره وه و هر ئه ویش په یمانی داوه به پاراستنی، له بهرئه وه بیگومان ئایه ته کانی قورئان خوین به رگری له قورئان ده که ن و بهر په رچی هر گومانیک ده ده نه وه که له لایه ن دوژمنه کانیه وه ده خریته پوو.

۳- وه ک شکویه ک بۆ قورئان، پیویسته کۆنفرانس و کۆنگره و خولی جوربه جور ئه نجام بدریت له باره یه وه، تا موسلمانان زانیاری زیاتریان هه بیته دهرباره ی قورئان و زانیاریان له سه ری رۆژه رۆژ زیاتر بکات.

۴- کۆنفرانس داوا له حکومه تی هه ری می کوردستان و په ره لمان و وه زاره تی په روه رده و خویندنی بالا و رۆشنیبری و ئه وقاف ده کات که گرنگی بده ن به قورئان و زانسته کانی، به وپه ری گرنگیدان له هه موو ئاسته کانی فیترکردنا، ئه وه ش له پیناوی په روه رده کردنی نه وه کاندایه سه ر چه مک و زانینه کانی.

۵- پیویسته له سه ر کۆلیژ و په یمانگا ئیسلامیه کان که زیاتر گرنگی بده ن به لیکۆلینه وه ی قورئان به دانانی کۆمه لیک هه نکاوی گرنگ و پرۆگرامی لیکۆلینه وه ی و قوول له فیترکردن و فیترپوون و لیکۆلینه وه دا.

۶- کۆنگره داوا ده کات له که ناله راگه یاندنه ئیسلامیه کان که کاتیکی زۆتر تایبه ت بکه ن به پیشکه شکردنی پرۆگرامی تایبه ت بۆ ده رخستنی نه ئینییه کانی قورئان و لایه نه کشه ئینه ره کانی، پیویسته له سه ر که ناله راگه یاندنه عه لمانییه کانیش شالاهه کانیا ن بووه ستینن به رامبه ر قورئان، بیلایه نی نیشان بده ن و بابه تییا نه مامه له بکه ن به رانبه ر هه موو شتیک که په یوه ندییا ن به قورئان و سوننه ته وه هه یه، له به ر ئه وه ی ئه م دوو سه رچاوه یه له پیروژترین شته کانن

لاى مىللەتى كوردى موسلمان و ھەر لەكەدار كوردنىكى ئەم دوانە بە دەستدرىژى دەدرىتە قەلەم بۆ سەر مافى ئەم گەلە .

۷- پىكھىنانى لىژنە يەك بۆ بەدواداچوون و كۆكردنەوھى ھەموو گومانەكان و سپاردنيان بە پسپۆران بۆ لىكۆلنەوھيان و بەرپەرچدانەوھيان بە شىۋە يەكى زانستىيانە .

لە كۆتاييدا ئەم ھىرشەى كەسانىك دەستيان پىكردووھ كە بە رۆشنېرە نوپىيەكان و نووسەرە نوپىخوازەكان ناويان دەبرىت، كەوا دەزانن شتىكى تازەيان ھىناوھ، پىويستە بزائن كە ئەو بىرۆكانە شتىكى سوواو و پزىيون كە پىشېنەكانيان لە سەردەمانىكى زووھوھ ئەم گومانانەيان خستووھتە پوو، بەرھەمىكى وايان نەداوھ كە تىنووتىيان بشكىنى، نەخىر و ھەرگىز ناگەنە ئاواتەكانيان، بەلكو بە ويستى خواى گەورە رۆژان بە پىچەوانەى ئارەزووى ئەوانەوھن .

(إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ) (الأنفال: ۳۶) .

بەشدارانى كۆنگرەى زانستىي بەرگرىي لە قورئانى پىرۆز

سليمانى ۲۷ى محرم الحرام/ ۱۴۳۳ى كۆچى

بەرامبەر بە ۲۳ى كانوونى يەكەمى ۲۰۱۱ى زايىنى

پاشکوی وینه‌کان

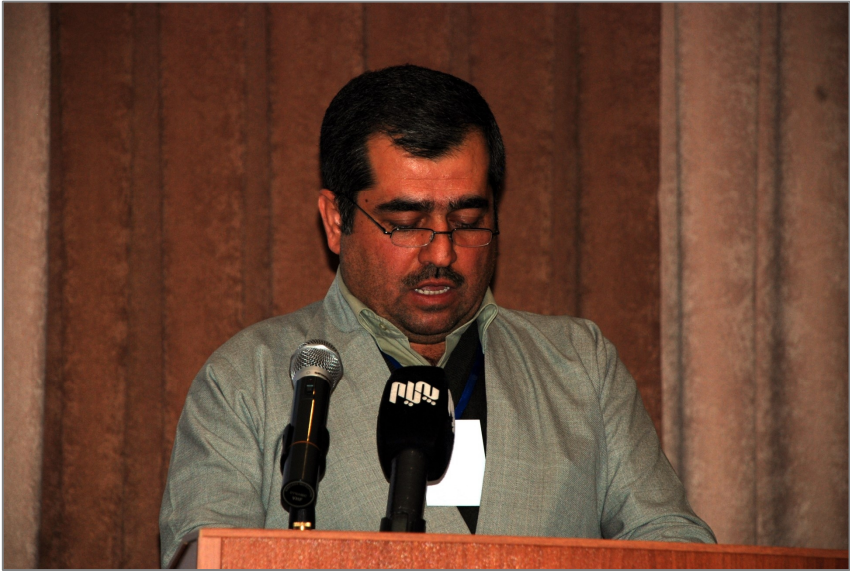

پەيمانگاي جيهانىي فېكرى ئىسلامىي

دامەزراوہیەکی فیکریی ئىسلامىي روشنبیریى سەربەخۆیە، لە سەرەتای سەدەى پانزەیەمى کۆچى (١٤٠١ک - ١٩٨١ز) لە ویلايەتە یەكگرتووەکانى ئەمريکا دامەزراوہ، تا کار بۆ ئەم خالانەى خوارەوہ بکات:

- فەراھەمەيێنانى تېروانىنى گشتگیرانەى ئىسلام، لەپێناو تەئسىلکردنى مەسەلە ھەنووکەییەکانى ئىسلام و روونکردنەوہیان، ھەروەھا لەپێناو پیکەوہگریدانى بەش و لقەکان بە ھەمەکییەکان (الکليات) و مەبەست و ئامانجە گشتییەکانى ئىسلام.

- گێرپانەوہى ناسنامەى فیکرى و روشنبیری و ژيارى بۆ ئوممەى ئىسلامى، ئەویش لە میانەى چەند ھەول و کۆششیکى بەئىسلامکردنى زانستە مروفايەتى و کۆمەلایەتییەکان و چارەسەرکردنى مەسەلەکانى فیکرى ئىسلامى.

- چاکسازى لە پرۆگرامەکانى فیکرى ئىسلامىي ھاوچەرخدا، بۆ ئەوہى ئوممەى ئىسلامى توانای دووبارە گەراندنەوہى شیوہ ژيانە ئىسلامییەکەى خۆى و ھەروەھا رۆلێ خۆى لە ئاراستەکردنى کاروانى ژيارىي مروفايەتى و بەرچاوپرۆشنکردنى و گریدانى بە بەھا و ئامانجەکانى ئىسلامەوہ، ھەبێت.

پەيمانگا، بۆ بەدەستھێنانى ئامانجەکانى چەند ھۆکارێک دەگریتەبەر، لەوانەش:

- بەستنى كۆنگرە و سىمىنارى زانستى.

- ھاوكارىي ھەول و كۆششى زانا تويزەرەوھەكانى زانكو و بىنكەكانى

تويزىنەوھى زانستى و بلاوكرىنەوھى بەرھەمە زانستىيە نايابەكان.

- ئاراستەكرىنى تويزىنەوھە زانستى و ئەكادىمىيەكان لەپىناو خزمەتكردن بە

فىكر و مەعرفە.

ھەروھە پەيمانگا چەند نووسىنگە و لىقىكى لە پايتەختى ولاتە عەرەبى و

ئىسلامىيەكان و ولاتانى ترىش ھەيە، كە لە پىگەيانەوھە كار و چالاكىيە

جۇراوچۇرەكانى خۇي ئەنجام دەدات، ھەروھە چەند پىكەوتىننامەيەكى لەگەل

ژمارەيەك زانكوى عەرەبى و ئىسلامى و خۇرئاوايى لە سەرانسەرى جىھاندا بۆ

ھاوكارىي زانستىي ھاوبەش، ھەيە.

سەنتەری زەهاوی بۆ لیکۆلینه وە ی فیکری

سەنتەریکی کوردستانی ناھکومی ناسیاسییە، گرنگی دەدات بە توێژینە وە و تاوتوێکردنی پرسە ھزرییە بنەپەتییهکان، بۆ دووبارە ھێنانە گۆی دەق و تیگستە پیرۆزەکان و چۆنیەتی دابەزاندنی چەمکە مەعریفی و بەبایەخەکانی ئیسلام لە بوارە جیاوازهکانی سەردەمدا، لە سۆنگەی ئەو وە کە ھزر و بیرى پەرسەن و قوول بنچینەى تیگەیشتنی راست و دروستە بۆ دەقەکانی قورئان و سوننەت و دەستەبەری لیکدانە وە ی گونجاو بۆیان. سەنتەر ھەولێ پەرخساندنی کەشوەھای گونجاو دەدات بۆ کارابوونی عەقل و بیر و پانانی ھزری. لەم پێناویدا سەنتەر ھەردوو سەرچاوەی قورئانی پیرۆز و فەرموودەى بەرز و بەرپۆز بە بەکارھێنانی ئامرازى زانستە ئیسلامییەکان و زانستە کۆمەلایەتی و سروشتییەکان، دەکاتە بنەمای کارەکانی.

ئامانجەکانی سەنتەر:

- بووژاندنە وە ی بیر و ھزر و بەکارخستنی مەعریفەى ئیسلامی لە ناوھەندە زانکۆیی و پەرودەدییەکاندا، بە پشتبەستن بە بەھرە و توانا خودییەکانی ئەکادیمیانی کوردستان و جیھانی ئیسلامی و ئەزمونی بیرمەندانی مسوڵمان.

- پەرەپېندان و پەسەندکردنى پوانگەى زانستى مەنھەجى لە چارەسەرکردنى كېشە و گرافتە ھزرىيەكاندا و بىلايەنبوون لە پرسە خىلافىيەكاندا و خۆبەدوورگرتن لە بېريارى پېشەوخت و شىۋازى سۆزدارانە و ھەولدان بۆ بابەتییوون.

- کاراکردنى كەلەپوورى دەولەمەندى ئىسلامى و سوودوورگرتن لە سەرچاوە گرنگەکانى بىرى ئىسلامى لە كۆن و نویدا و سەرلەنوی ھىنانەگۆى چەمكە فيكرىيە دوینراوھكان لە مېژووى ئىسلامیدا، بە ڤەچاوكردنى گۆرپانەكانى سەردەم.

- پەرەپېدانى چەمكى ئىعتىدال لە كایە فيكرى و مەعریفییە جیاوازەكاندا و خۆبەدوورگرتن لە تخبەراندن و بەزایەدان.

بیواره‌کافی کارکردن:

- وهه گه پێمان له زمانه جیاوازه کانه وه بۆ زمانی کوردی له پێناو دهوله مه ندرکردنی کلتوری کوردی.

- خولی راھینان و وړکشوپ له لایڼ کسانۍ پسپور و خاودن برېوانامۍ زانکوبه وه.